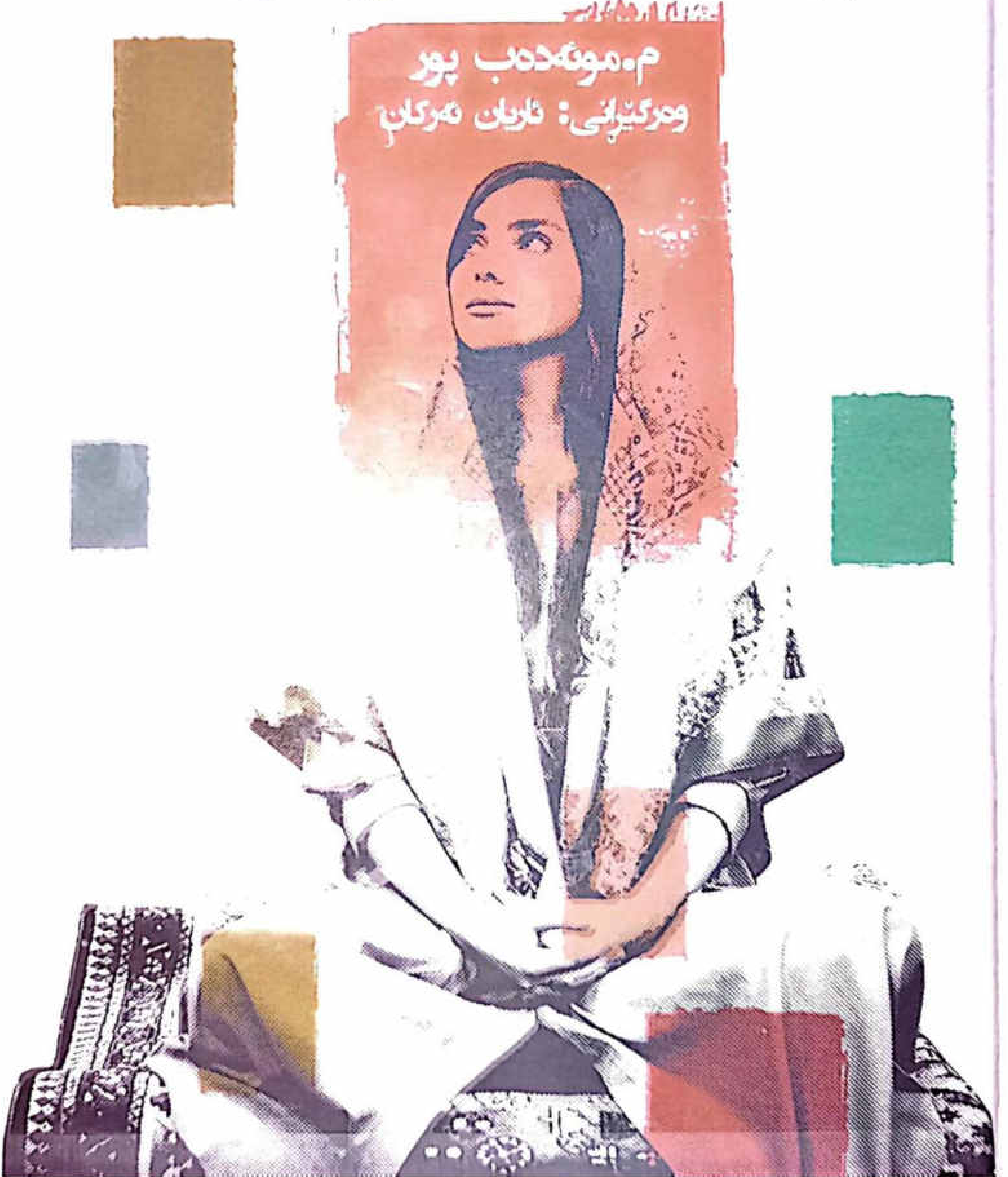

پتھو

G
GOLDEN
BOOK

ياسه مين

م. موندوب پور
وهرگيراني: نارين مهرگان

کتبخانه‌ی گۆلدن بووک

بو چاپ و بلاوکردنه‌وه

07701598762 - 07501444434

f Goldenbook @ktebfroshe warzer

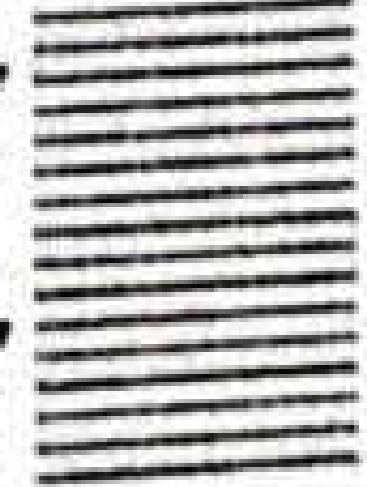

خانه‌ی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی چوارچرا

سلیمانی سه‌ره‌تایی شه‌قامی مه‌وله‌وی
فه‌رعی سه‌عید ته‌ها کویی

07501128288 - 07701575067

Ktebxanai chwarchra

ياسمين

م. موئدهدب پوور
وهرگيڙاني: ٺاريان ٺهرکان

به ناوی خوی تاک و ته نیا

بِناسی کتیب

ناوی کتیب: یاسه مین

نووسه: م. موئه ده ب پور

وه رکیز: ناریان نهرکان

دیزاین: هه ریم عوسمان

شوینی چاپ: چوارچرا

نوبه تی چاپ: چاپی یه که م ۲۰۲۲

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژماره سپاردنی
(۱۹۸۵) سالی (۲۰۲۲) پیدراوه

مافی له چاپدانه وه ی پاریزراوه

بەشى يەكەم

كاوۋە - بۇچى ئەوۋەندە زۇرت پى چوۋ كورە؟!

- دەوام تەواۋ بوۋ، گوتىم لەوانەيە دووبارە ھاورپىيان نەبىنمەۋە، رۇشىتم مالئاۋايىيان لى بىكەم، تۇچى؟! بۇچى سەرت دانەۋاند و رۇشىتى؟ نە مالئاۋايىيەك نە شتىك!

كاوۋە - ھىچ مەلى! من بەتايىبەتى رۇشىتم لە گۇشەيەك دانىشىتم لەلاى يەك بەيەكى كچەكان، بەلىنم پىدان دايكم بنىرم بۇ خوازىينى كردنيان، ئىستا ھەموويان دەيانەۋىت ناۋنىشانى مالەۋەيانم پى بەدن.

لەو كاتەدا ئۇتۇمبىلىكى مۇدىل بەرز و كەشخە بەخىرايى تىپەرى بەلاماندا، بەجۇرىك پرژەي قورپاۋى شەقامەكە بەر جەكانمان كەوت و كاۋە ۋەك ژن دەستىكرد بەھاۋار و نالە كردن، نەفرەتى لى دەكرد.

كاوۋە - ئۇھۇۋو...! خوشكى خەيالت لە كوئىيە؟! خودايە توۋشى رۇوداۋ ببىت و ئۇتۇمبىلەكەت پارچە پارچە بىت، كورە خۇ خەرىك بوۋ بمانكات بەژىرەۋە ھا! تەماشاكە جەكانم ھەموۋى تەربوۋ، خودايە ئۇتۇمبىلەكەت بەدەيت بەشۋىنىكدا سەيركە! ئىستا ھەركەسىك لىرەۋە تىپەربىت دەلىت ئەم كورە خۇى پىس كردوۋە!
- دەى ناسىت؟

كاوۋە - ھەموۋان دەيناسن، سالى يەكەمىەتى، جوان و دەۋلەمەند، لەگەل ھىچ كەس پەيوەندى نىيە، بەگيانى تۇ بەھزاد ئەو بەتايىبەتى سورپاندىەۋە بەلاى ئىمەدا! خودايا شوشەي ئۇتۇمبىلەكەت گىر بىت.

- نە بابە! باۋەربكە دەسكى سوكانەكەى شكايەۋە بەرۋوى ئىمەدا.

كاوۋە بەدەنگىكى بەرز نەفرەتىكى بۇ ئۇتۇمبىلەكەى نارد و بەھىمنى بەمنى گوت:

كاوۋە - سەيركە! مردوۋ شۇر ئەو چاۋە حىزانەت ...

خودايه لاسيكي ئوتومبيله كەت، ئوتومبيله كەت تىكېدات كە لە ژىرچاۋە تە ماشامان ئەكەيت.

- ئەو قسە هيچ وپوچانە چيە دەيلىت؟! .

كاۋە- مردوو شۇر رەنگى ئەو ئوتومبيله كەت ببات كە من لەو رەنگى ئوتومبيله ت دوو سى بىجامەي ژىرەوهم لە مالەو ھەيە.

پىكەنىم دەھات، ئەوانەي وت و بەرەو ئوتومبيله كەي رۇشت.

- كورە بۇچى وا دەكەيت؟! .

كاۋە- دەشيت ئىستە ۋەك مار بگە رپتەو!

(ھەر لەو شوينەدا خشانىكى بە ئوتومبيله كەي كردو و ۋەستاندى، كاۋەيش دەستى پىكردەو)

كاۋە- خودايە گيانم فيداي رۇنى ئوتومبيله كەت بيت! خودايە دەرد و بەلاي برىكى ئوتومبيله كەت بگە رپت لە سەرى ئەم بەھزادە!

- لال بيت كاۋە! ئەوانە چيە دەيلىت؟! .

ئوتومبيله كە گە يشتبوو لاي ئىمە.

- سلو، داۋاي لىبووردن دەكەم، بەخراپى ئوتومبيله كەم لىخورى.

بۇ ساتىك ئاگام لە خۇم نەما!

كاۋە- ببورە، باۋكى ئىۋە عەقىدە؟

- نا، شتىك بوو مەگەر؟

كاۋە- داۋاي لىبووردن دەكەم. بىرم دەكردەو كە باوكتان ۋەزىر يان برىكارى ۋەزىر بيت.

- نەخىر، ھەرگىز!

كاۋە- باشە سوپاس بۇ خودا.

لە پاش ئەو بەدەنگى بەرز گوتى:

كاۋە- خانم ئەو چ جۇرە لىخورپىنكە؟! باۋكى ئىۋە ئاگاي لەم ولاتە ھەيە كە ئىۋە بەو شىۋەيە شۇفىرى دەكەن! نىزىك بوو بمانكەيت بەژىرەو.

بەئارامى لە پال قسەكانى ئەو گوتم:

- داۋاي لىبووردن دەكەم خانم، ئەم ھاورپىيەي من كەمىك گالتە چيە.

- دەبيت بمبورن، من ناوم فەرنووشى ستايشە، ئازارم نەدان؟

كاۋە- بەئار و قوراۋ ھەموو گيانم پىس بوو خانم گيان!

فەرنووش پىكەنى و گوتى:

- ئىۋە كاۋە خانن؟ خۋىن شىرىنى ئىۋە لە زانكۇدا ناسراۋە.
ھەر كە فەرنۋوش ئەۋەى گوت، كاۋە وازى لە گالتەجارى ھىنا و بەشىۋەىيەكى
ئاسايى خۋى ناساند:

كاۋە- من بچۋوكى ئىۋەم، لە راستىدا ئىۋە چەندە خانمىكى تىگەىشتۋون.
- ناۋى من بەھزادە، ئەمەش كاۋەى ھاۋرېمە.

كاۋە- ئىمە خزمەتكارى تۋىن.

فەرنۋوش- دۋوبارە داۋاى لىبۋوردن لە ھەردۋوكتان دەكەم.

كاۋە- فىداى سەرت بىت، لە راستىدا من دەمەۋىت لەسەر ئەم رېنگەىيە بخەوم،
ئىۋەش دۋو سى جار بەسەر سەرمدا بېۋون، شاىەنى ئىۋەى نىيە، كى گوتۋۋىيەتى
ئىرە شوئىنى مرقۇقە!

لە راستىدا ئىۋە لە شوئىنىكى دىكە ئاگادارم بكنەۋە كە ئىۋە دەفەرمۋون، ئىمە و
چەند دۋستىنكىمان دىنن بۋ ھاندانتان، بەخودا بى مەبەست دەلىم!
- وازبەئىنە كاۋە؟! بېۋرە خانم، زۋر سوپاس كە گەراىتەۋە، خۋشبەختانە
پۋوداۋىك پۋۋى نەداۋە.

كاۋە- بەلى! پانتۋلەكانمان دەبەم بۋ جلشۋورى، گۋرى باۋكى پەراسۋۋى من و
قاچى ئەم بەھزادە! خۋى باش دەبىت.

فەرنۋوش بەخەمبارىۋە پرسىارى كرد :

فەرنۋوش- قاچتان ئازارى پى گەىشتۋۋە؟!

- نانا، تكادەكەم ئىۋە فەرمۋون.

كاۋە- نەخىر خانمى بەرېز، ئەمان مىشكىيان ئازارى پىگەىشتۋۋە، ئىستا تكايە
خولەكىك بفەرمۋونە خۋارەۋە، ھەر لىرە ھىلىك دەكىشم تاكو بزائم خەتابار كىيە؟!
من بەتۋۋرەىيەۋە تەماشاي كاۋەم كرد.

فەرنۋوش پۋۋى تىكردم و بەخەندەىيەكەۋە لە ئۋتۋمبىلەكەى دابەزى و گوتى:

فەرنۋوش- من بە ناسىنتان خۋشحال بووم، حالتان چۋنە؟

- سوپاست، ئىۋە چۋنن؟

فەرنۋوش- ئىۋە ھەر لىرە دەخۋىنن؟ چەند جارىك لە ناۋ زانكۋ ئىۋەم بىنىۋۋە؟

- منىش ھەرۋەما ئىۋەم چەند جارىك بىنىۋە.

كاۋە- ئىستا ناسىنى ئىۋە بەھۋى شكانى پەراسۋۋى منەۋە بوۋ! بىردەكەمەۋە
ئەگەر من بمرىمايە ئىستا ئىۋە ھەردۋوكتان ھاۋسەرگىرىتان كردبوۋ.

فەرنۋوش دۋوبارە دەستىكردەۋە بەپىكەنن و من بەتۋۋرەىيەۋە تەماشاي كاۋەم

ده کرد.

کاوه به فهرنووشی گوت: کاوه - تماشای چاوه کانی نه مه مه کن، نه وه هر له دایکبوه ده م و چاوی

توره یه.

- وازبهینه کاوه!

کاوه - بابا گیان نه مه پیکدادانیکی گوره یه، به دلنیا ییه وه ده بیت چند گوره یه ک
بین و ده شیت له نیوان نیوه دا دهر باره ی ماره برین و هاوسه رگیری و نهو شتان
بدوین.

- کاوه!

رووم وهر گنرا و به فهرنووشم گوت:

- تکا ده که م نیوه فهرموو برؤن.

فهرنووش - رینگه بدن تاکو ماله وه بتانگه یه نم.

کاوه - زور سوپاس. به هزاد گیان سه ربکه وه!

کاوه ویستی سه ر ئوتومبیله که بکه ویت، ده ستیم گرت و به فهرنووشم گوت:

- زور سوپاس، نیوه ناخه یه زه حمه ته وه فهرموو برؤن.

فهرنووش - دووباره داوای لیبوردن ده که م. خواتان له گهل.

نه وه ی گوت و سواری ئوتومبیله که بوو.

کاوه له و کاته ی له پشتی ئوتومبیله که ی ده ستی کینشا به یه کدا و گوتی:

کاوه - خوات له گهل به چکه ی که ر، به داخه وه که دهر گاکه ت نه کرده وه!

فهرنووش - مه به ستت له منه؟!

کاوه - نا بابا، مه به ستم نه م ناژله بوو، نیوه که ماشه للا زور ناقلن.

- وهره برؤین، له ماله وه کارم هه یه.

کاوه - داوای لیبوردن ده که م. بریکاری وه زیر و وه زیره کان له ماله وه

چاوه پروانتن! که سینک نه زانیت ده لیت نیسته سه ریک ده ده ییت له کارگه ی باوکت و

داده نیشیت له پشتی میزیک و به که ش و فشه وه فهرمانی بیسه ر و بهر دهر ده که ییت.

پیای به ناو به ریز! نه و کچه له زانکو دلی هه مووانی بردووه، روو نادات به هیچ

که سینک، نیستا ناماده یه تکا له تو بکات تاکو بتباته وه ماله وه و توش نازی

به سه ردا بکه ییت؟!

ته ماشام کرد.

کاوه - تیگه یشتی؟ کلکت ته کانبده نازیم!

- بى رهوشت.

كاوه- باشه بۇچى سەرنەكەوتى؟ بۇچى جووتە لە بەختى خۇت دەدەي؟
- سەرەتا جووتە نە و لەقە! دووهميش، چونكە سواری ئۇتۇمبیلەكە نەبووم
لەقەم لە بەختى خۇم داوہ؟

كاوه- باشه بەلى دەي! ئاشنا بوون ھەر بەو جۇرە دروست دەبیت، دواتریش
دەگاتە مارەبىرین و ھاوسەرگىرى و ئەو شتانە، كچ بەو جوانى و پارە داریبە، ئیتىر
چیت دەوي؟

- ھىچ بابە، مرۇقى خۇش خەيال، ئەو دەيويست لە باتى ئەوہى بەسەر ئیمەي
ھىنا بوو، بەجۇرىك قەرەبوومان بکاتەوہ، ئەو کات تو تاكو كوي بەدوای
دەرۇشتى!

كاوه- بەمن دەلئیت؟ تەماشاشا كویرانەکانى تۇم بىنى و تەماشاکردنى ئەویشم
بىنى، نانى گەنم نەخواردوہ، باوكم نانەواخانەي ھەبوو.

- دئیت لەگەلم برۇین، یان خۇم بەتەنھا برۇم؟

كاوه- برۇین بابە، ئەمرۇ رهوشت و مامەلەت چەندە مریشکانەيە!
بەرىكەوتىن، چەند ھەنگاویك رۇشتىن و یەكىك لە قوتابییە كچەكان لەپشتەوہ
بانكى كاوہى كرد و پاشان قوتابییەکانى دیکەي بانگکرد و گوتى:

- ببینن ھاورپىيان پەيدام كرد، ئىستە ھەر لە سەرەتاوہ دەرى دەھىنم.

كاوه- مەگەر من دەرقاچى پانتۇلم دەرم بەئینن؟!

قوتابییەكان دەستیانکرد بەپىكەنن. دووبارە گوتى:

- ھاورپىيان ئىستا ھەلدیت ھا!

كاوه- بابە مەگەر دزتان گرتووه؟ بۇچى خەرىكە ئابرووم دەبەیت كچى؟!

- مەگەر بریار نەبوو كە دوای مۆلەت ھاورپىيان ھەموویان بانگىشت بکەیت؟
دەتەوینت ھەلبىت؟!

كاوه- بەگىانى تو راھاتوم ھەلبىم، ئەو رهوشتەم لە باوكمەوہ بۇ ماوہتەوہ،
باوكم خۇي لە دەستى پۇلیسەکانى باج رادەكات، منیش راھاتوم.

- وەرە برۇین خۇتم بۇ مەكەرە گالتەجار، پیاوانە قسە بکە.

كاوه- كى بەئىوہى گوتووه كە من پیاوم! لەم سەردەمەدا پیاو لە كوي ھەيە؟
ئەگەر پیاو پەيدا بووايە ئەم ھەموو كچانە وىل و سەرگەردان، بەدوای ھاوسەردا

نەدەگەران، خودایا گرى كویرەي بەختان بەدەستم بکرىتەوہ.

ورده ورده قوتابییەكان خەرىك بوو كۇ دەبوونەوہ. نیلوفەر خۇي كچىكى.

كاوه- باشه تو ههلهت كردوو ه نازيزم، له راستيدا پيشهه من و باوكم
سوالكه ريبه، ههركاتيك كارت به ئيمه بوو، سه ريك بدن له ئينقيلاب، هه ر له لاي
دهسته چهه من ده بينيت كه خه ريكى سوال كردنم، ده خولهك نابات ده مان
دوزيته وه!

دووباره هاوړنيان ده ستيانكردوه به پيڼكه نين.

شيووا- كاوه هه ر به راستى خه جالهت نابيت؟

كاوه- بوچى! سه ره تا خه جالهت ده بووم و به تبه ختانه عابايه كيشم ده دا
به سه رمدا، به لام دواتر راهاتم، واته باوكم قژيكى ده ستكردى بو كريم تاكو بيكه مه
سه رم.

گوته شاعير ده لئيت: سوال بكه تاكو پنيويستت به كه س نه بيت!

مه ريه م- به هزاد تو شتيك به م چاوچنوكه بلن.

- بوچى به لينى به ئيوه ش داوه؟! دهى كه واته ده بيت سارده مه نهى بو هه مووان
بكرنت.

كاوه- خوايه من به قوربانى نه و دهنگه پياوانهت بم! به سه ر چاو به هزاد گيان،
به مه ده لين پياو كه مروف پشتى پي ده به ستى، دلى نه وانى ديكه له ترسان
ده له رزى.

هاوړنيان ده ستيانكرد به هاواركردن و هه موومان به ره و سارده مه نهى فروشه كه
رؤشتين.

هه ر كه گه يشتين و له شوينيك دانيشتين، كاوه به فروشياره كهى گوت:

كاوه- ببوره به ريز، ئالاسكاتان هه يه؟

فروشياره كه بو نه وهى وه لامى بداته وه گوتى:

- به لى نازيزم، ئالاسكامان هه يه.

كاوه- ببوره به ريز، ئيوه كه نه وهنده ميهره بانن، ميوهى به ستووتان هه يه؟

كابرا ده ستى كرد به پيڼكه نين و گوتى:

فروشيار- ميوهى به ستووشمان هه يه، به لام نازانم بو كوى رؤشتن؟

كاوه- من ده زانم بو كوى رؤشتن، بيليم مامه؟

فروشيار- بلن مامه گيان.

كاوه- مامه به يارمه تيت، ئيره گه رم بووه، رؤشتونه ته ناو به فرگره كه وه تاكو

بيبه ستن.

فروشيار و هاوړنيان هه موويان ده ستيانكرد به پيڼكه نين و فروشياره كه گوتى:

فروشیار- باوهر بکن مندالهکان، نامادهم ئەم فروشگاهی و هرچییهکم هیه
بیده، بهلام بیمه هاوتهمهنی ئیوه.

کاوه- مامه ئەمانه‌ی که ده‌بینیت به‌هینده‌ی کینۆیک په‌ژاره له دلیاندایه! سهردهمی
گه‌نجی ئیوه له‌گه‌ل سهردهمی ئیمه جیاوازی هه‌یه، بویه به برۆای من ئەو ناوانه
نه‌خوازن باشته، چونکه کلاو ده‌چیته سهرت.

فروشیار- راست ده‌که‌یت گه‌نجو، به‌و هیوایه‌ی ژیان و سهردهمی ئیوه باش بێت.
کاوه- نمونه‌یه‌کت پێ ده‌لیم، سهردهمی ئیوه، هه‌رگیز به‌بیرتدا دیت که‌وا برۆژیک
له‌خه‌و هه‌ستیت و بێت بۆ پشته په‌نجه‌ره تاکو بزانیته‌م‌رۆ هه‌وا پیستره یان
دوینی؟

فروشیار- به‌خوا هه‌رگیز شتی له‌و شیوه‌یه‌م بیرنایه‌ته‌وه! له‌راستیدا ئیمه له‌و
شتانه‌مان نه‌بوو، سهردهمی ئیمه هه‌وای تاران وه‌ک گول پاک و خاوین بوو.

تاکو ئەو شوینه‌ی له‌ بیرمه، تۆژیک له‌م پیس و پۆخلیه له‌م شارهدا نه‌بوو! تاران
په‌بوو له‌ چۆله‌که و کۆتر و په‌ره‌سیلکه و توتی و بولبول! به‌یانی تا ئیواره ده‌چوین
بۆ کات به‌سه‌ربردن. هه‌ینی بۆ هه‌ینی، پانزه هه‌زار تمه‌نمان هه‌بوو، ده‌چوینه
سینه‌ما و ئەو فیلمه‌ی که ئاره‌زوومان لیبوو ته‌ماشامان ده‌کرد یان سێ چوار
شیش جگه‌رمان ده‌کری و له‌گه‌ل ژن و منداله‌کانمان نوشی گیانمان ده‌کرد و
ده‌چه‌سپا به‌دلمانه‌وه.

کاوه- ئیستا خۆت دلگران مه‌که بۆ ئەو سهردهمی گه‌نجیه‌ت! چوار
سارده‌مه‌نیمان پیبده، هه‌والی مه‌رگمان بپنچینه‌وه و برۆین به‌لای به‌دبه‌ختی و بێ
چاره‌یی مانه‌وه.

فروشیاره‌که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و گوتی:

- هه‌مووتان میوانی من، هه‌رئه‌وه‌ی که منتان خسته‌وه یادی گه‌نجیتی، بایه‌خی
یه‌ک ملیۆنی هه‌یه، ده‌میک بوو پینکه‌نین نه‌که‌وتبووه سه‌ر لئوه‌کانم.

هاورپیان رووخساریان گه‌شایه‌وه و ده‌ستیان کرد به‌هاوار کردن، روزه‌گوتی:

- هاورپیان ئه‌گه‌ر ئەم رووه‌ی کاوه‌تان ده‌ستکه‌ویت ده‌وله‌مه‌ند ده‌بن.

کاوه- هونه‌رمه‌ندیکی ئه‌وروپی، هه‌زار جار له‌ کاتژمیر و نیونیکا خۆی مۆن
ده‌کات تاکو له‌ کۆتایدا جارێک خه‌لکی پنده‌که‌نن و له‌ کۆتایدا ملوینیک دۆلاری
پنده‌ده‌ن، ئیستا من کاتژمیریکه ئیوه ده‌خه‌مه پینکه‌نین تاکو چوار سارده‌مه‌نیم
ده‌ستکه‌وتوو! ئیوه چه‌سودیشم پێ ده‌به‌ن؟

به‌کورتی ئەو رۆژه له‌گه‌ل هاورپیان زۆر پینکه‌نین، له‌ کۆتایدا کاوه به‌زۆر پاره‌ی

سارده مه نيه كانى دا، چونكه خاوه نى سارده مه نيه كه رازى نه ده بوو پاره وهر بگریت، كاتيك مالئاوايمان له هاورپيان كرد، پيكه وه بهر وه ماله وه رۇشتين.

كاوه- وهره، دلت خوش بوو؟! نه گهر به ئوتومبيله كهى فەرنووش خانم رۇشتباين، هم من تووشى نه و گه له سته مكاره نه ده بووم، ههروه ها تاكو ئيستا رۇشتبووينه ماله وه و فەرنووشم رازى كرد بوو بو خوازبيني كردن!

- بابە گيان، تو كه له ژيانى من ده زانى، به لام من له كوئى و فەرنووش خانم له كوئى؟ ته واوى ژيانم بفرروشم، هيشتا پارهى به نزينى ئوتومبيله كهى نيه! له تو هيچ ناشاردريتته وه، له يه كه مين جاره وه نه مسال له زانكو بينيومه، بير و هوشمى به خويه وه سه رقالكردوه.

له راستيدا كچينكى قه شەنگ و جوانه و زور به ريز و گه وره يه له لام، به لام مروف نابيت زور گوئيدات به قسه ي دلى و به و جوره يش باشته، ئاره زوى مه حاليش نايه ته دى، ته نانه ت خه يالى مروف ده بيت له سنورى خويدا بيت.

كاوه- واته چى؟ مه گهر مروف به ده ستي خويه تى؟ مروف كاتيك كه سينكى خوش بويت، خوشى ده ويت ئيتير.

- به لى، نه گهر نه و مروفه كه سينكى وهك تو بيت، تو و هاوشيوه كانت هه مووتان يهك جورن.

كاوه- به گيانى تو نه گهر من و تو هاوشيوه بين، نه و ماله ي تو له شوينينكى ديكه ده بوو، خانووى ئيمه ش له شوينينكى ديكه ده بوو.

- گالته جارى مه كه، به راستى قسه ت له گه ل ده كه م، ده مه ويت بليم نه گهر يه كينكى وهك تو بچيته داخوازي فەرنووش، وه لامى ناي ناده نه وه، به لام كه سينكى وهك من نابيت شتى له و جوره به خه ياليشيدا بيت، له وه تپه ريوه، له راستيدا من كه سينك نيه برواته داخوازي بو من.

كاوه- نه وه كه هيچ نيه، تو ته نها ده مت بكه ره وه دواتر....

رۇيشتم به سه ر قسه كه يدا و گوتم:

- ئيتير نه وه نده دهر باره ي قسه مه كه و وازى لى بهينه، بلى بزائم له پشودا ده ته ويت چى بكه يت؟

* * *

بەشى دورەم

نيو كاتژمير دواتر گەيشتمە مالەوہ. ھەر كە گەيشتمە ژوورەكەم، كتيبەكانم لە گۆشەيك داناو دانیشتم. سەرم خستە ناو دەستەكانم و بېرم لە ژيانم دەكردەوہ. ئەو كاوہيە كەسېك بوو بەتەواوي ھۆگري من بوو، خانەوادەكەي زور دەولەمەند بوون، خوشي ئوتومبيليكی بەرزي جواني ھەبوو، بەلام لەبەر من، بەپن يان بەپاس دەپويشتين بۇ زانكو، واتە من سواري ئوتومبيلەكەي نە دەبووم، لەلای قوتاببەكان خۆم بە شەرمەزار دەزاني و حەزم نەدەكرد بېرېكەنەوہ كە لەبەر خاتري پارە من ھاوپرېيەتي دەكەم.

باوكي من پياويكي ھەزار بوو، مروفينكي باش بەلام بې بەخت! مروفينكي كاسبكار بەلام بەختي نەبوو، دەستي لە ئالتون بدايە دەبوو بەمس! لە رۆژ تاكو شەو كاري دەكرد و گياني دەدا، لەكوتايشدا رېنگەكەي دەبەسترا.

دايكيشم ژنيكي ميھرەبان و زەحمەتكيش بوو، ئەوئەندەي كە كارەكاني مالەوہي دەكرد و چينشتي ليدەنا كە ھيچ، كاتيك كاريشي تەواو دەبوو، داماوہ دەپويشت بەدواي كاري تردا، ھەميشە دەستي بەشتيك گيرابوو، دايم ھەميشە يان شتي دەچني يان قالي دەچني يان ھەزار كاري ديكەي دەكرد، چونكە دەيوويست لە شوينيكەوہ خەرجي مالەوہ پەيدا بكات.

بەكورتی دايم و باوكم بەسەختي كاريان دەكرد تاكو بەجۆرينك چەرخي ئەم ژيانە ھەلسورپينن، بەلام ژياني ئيمە چوارلا بوو، بويە دەگەيشت بەبەدبەختي. خانوويەكي كۆنەمان ھەبوو، ميراتي باوہگەورەم بوو لەگەل ئوتومبيليك كە كۆچاني دەستي باوكم بوو، بەلام سالي دوانزە مانگ لەلای فيتەر بوو.

ژیانی ئیستای من بووه به گورزه و هر سالیک یان دوو سال جاریک کری دهکه مهوه و دهیکه مه ژیر بالم و لهم ژوور بو ئه و ژوور و لهم ناوچه بو ئه و ناوچه دهروم، خودای گوره له دایک و باوکم خوشبیت. نازانم بو منداله کانیاں چیان ویستوه؟!

له بیرمه سالانیک سال، ئاواته خوازی له پینکردنی پانتولیک بووم، هرکاتیک به باوکم دهگوت، پنی دهگوتم ئه و پانتولانه تهسکن و بو تو نابن، چونکه ئهوانه می منداله لات و لاوازه کانه، ئه و خوالیخوشبووه به پانتولی مارکه ی دهگوت پانتولی تهسک!

له دواى مردنیشیان یه کهمین پانتول کریم، پانتولی مارکه بوو، تهواوی ئه و سالانه ی که ئاواتم دهخواست له و پانتوله بکرم، هرئه وهش بوو بردم له گهل خزم، ههمیشه بیرم دهکرده وه که وهسیه تی باوکم کرده ژیر پیم، له راستیدا نازانم بوچی بیرم له و شتانه دهکرده وه.

سوپاست بو خودا له خویندندا سه رکه وتوو بووم و به هه ول و تینکوشانی خزم توانیم له زانکوی جیهانی وه ربگیریم، ئه ویش به شی پزیشکی، به رز ببومه وه، بویه ئیستا کاتی خو ئازاردان نه بوو، سوپاست بو خودا که سالی کوتایم بوو، ژیانیشم به جوریک به ری ده کرد، ژوریکم هه یه وه ک خورئاواییه ک و.....

بوچی ده بیت مافی باوکم بکه ویته دهستی یه کینکی دیکه و ئه وانیش مافی بخزن؟ بوچی باوکی من که پاره ی کرینی پانتولیکی مارکه ی نیه، ده بیت بلیت پانتولی مارکه می مندالی لاوازه؟! بوچی هرکاتیک یاریه کی مندالانه م دهبینی و دلم دهیخواست، دایکم دههات و دهیگوت ئهوانه می منداله ته مه له کانه؟! ئه و به هانه هیچانه چی بوو؟ بوچی ئیمه نه ده بوو بزانی که ئه نه ناس کام رووه ی ده خوریت؟! بی بایه خانه ناشکوری ده که م، سوپاست بو خودا تا کو کوتایی نه بوو، زانکوی جیهانی و ئه و به شی پزیشکیه ی که هه مه شتینکی که م نییه.

ئیستا له سالی کوتاییمه و له م دونیا یه دا جگه له که لوپه لی ناو ماله که م، هاورنیه کی باشی وه ک کاوهم هه یه و که مینک پاره ش که به بانکم سپاردوو و بالایه کی به رز و شیوه یه کی تا راده یه ک جوان و میشکینکی باش بو خویندن و ژووریک که وا ترسی له سه ر بووه و ئیستا من به کریم گرتوو.

به و بیرکردنه وانه دلم حالی باشتر ده بوو، که وتمه بیرى نانخواردن. ئه مرق له ناو به رنامه ی خواردنه که مدا، هیلکه ی مریشک و سینوینک و ناننکی سه نه کی که دلت هه زی ده کرد بیخوی، پاش نانی نیوه رق، میوه م خوارد و چاوم

قورس بوو و سهرم خسته سهر دهستم و نوستم، باشيهكهي نهوه بوو كه نوستن
بۇ كه ساني وهك ئنمه ئاسانه.

به رهو خورئاوا بوون دهرويشت كه يه كيك له دهركايدا؛ له په نجه ره كه وه ته ماشام
كرد كاوه بوو، به هوي به فر باريني زوره وه نه ده ناسرايه وه، دهركا كه م کرده وه،
كاوه - سلاو، نوو ستبووي؟

- به لي، ناني نيوه روم خوارد و خه وم لينكه وت.

كاوه - نه مرؤ بهرنامه ي خواردنت، هيلكه ي مريشك له گه ل چي بوو؟
- ته نها هيلكه ي مريشك، هر رۇژيك نه بيت سه دانه بهرنامه ي خواردن
ده گورم.

رۇژيك هيلكه ي مريشك و ته ماته تيكه ل بكم، وهك خواردني گوشته و رۇژيك
له گه ل په نير بيخوم وهك خواردني پيتزايه و رۇژيك وهك هه مبه رگر بيخوم وهك
خواردني به نده ريبه و رۇژيك ئارد به ينم وهك هيلكه و گوشت وايه، هه مه جورم
هه يه، دويني رشامه وه، كه رشامه وه دهنگي قه د قه د له قورگمه وه ده هاته دهره وه.
كاوه - نه گه ر مريشك و كه له شيره كان بزائن كه هيلكه يان دهخوي، دينه ماله كه ت
و گه ماروت ددهن! باببه نه وه ي مريشكت له ناو بردووه له و كاته وه ي تو هيلكه ي
مريشك دهخوي!

پنكه وه پنكه نين.

- سارده، ئنستا گهرم كه ره وه كه هه لده كه م و كترييه كه دهخمه سه ر و چايه ك
لينده نيم، چاي گه رمكراوه دهخوي؟

فرمينسك له چاوه كان ي كاوه كو بويه وه و گوتي:

كاوه - به خودا له خوم شه رم ده كه م به هزاد، ژياني ئنمه به و شينويه و ژياني
توش به م شينويه.

خوزگه ريگه ت ده دام وهك برايكي بچووك يارمه تيت بدهم. خوزگه ده هاتيه
مالمان و له گه ل ئنمه ده ژياني، نه و هه موو ژووره چوله له و ماله دا به بي سوود
ماوه ته وه، دايك و باوكم هه ميشه ده لين هاورنيه تي له گه ل تو بۇ من گه وره ترين
شانازيه به هزاد، تكات لينده كه م ده ست له م كه له ره قيه ت هه لگري.

- سه ره تا دوژمنت شه رمه زار بيت، دووه مين تو هاورني نازيزي مني، سنيه ميش
سوپاستي دايك و باوكت بكه، چواره ميش خودا نه وه نده به باوكت ببه خشيت كه
نه زانيت چون كوي بكاته وه، پينجه ميش دوستايه تي تو بۇ منيش مايه ي شانازيه،
شه شه ميش ريگه م بده كه غرورم بريندار نه بيت. حه وته ميش

كاوه- ونبه، مردووشور خوت و غرورت ببات، هممووان هاوپنيان ههيه و منيش
هاوپي!

- تو خوت گوتت مایه ی شانازیم!
كاوه- باشه نانی ئیواره له گهلم وهره برۆین، کوربه نهفلوزای مریشک دهگری
هر هیلکه ی مریشک دهخوی ها! بزانه هه ندیک جار ههست ناکهیت که وا دلت
دهیه ویت واز له هیلکه بهینی؟!
به پیکه نینه وه گوتم:

- بۆچی نا، هه ندیک جار که ناوی که له شیر دههینن خوم کۆده که مه وه و شیوه م
دهگۆری!

كاوه- باشه برۆین ئیتر، ده مه ویت بته مه رینستورانتيکی خوش و دهره جه یه ک و
پیکه وه ژه مینک هیلکه و رۆن بخۆین، به لام ده لین که ری دووانه شهش رۆژی ههفته
و ههینیش که پشووه، خشت بار ده که ن.

- شینه، مروف خواردنی باش و ته ندرووستی ماله وه واز لی دههینیت و ده پروان
خواردنی ماوه دهخوات؟!
لیره من سه د جور خواردنی دلنیا و ته ندرووستم ههیه، نانی سه نه کی و نانی
تافتوون و له واشه و نانی باگت و له هممووی باشتر، نانی به ربه ری، هر دانه یه ک
حهزت لی بیت بلی با له گه ل هیلکه دا بیخۆین.

كاوه- پیاویک ناوی مه نوچه هری گواستنه وه بوو، هاوپنيکانی پنیان وت که نه م
ناوه چیه تو له خوتت ناوه و بۆچی نایگۆریت؟ سالیک هات و رۆشت، له کوتاییدا
گۆری به بیژهنی گواستنه وه! جا نه مه چیرۆکی تویه، هیلکه ی مریشک هر هیلکه ی
مریشکه ته نها شیوه ی گۆراوه و جۆری نانه که ی.

- هیچ مه لی! نه گه ر نه م نه وه ی مریشکانه گرانتر ببن، ده بیت رۆژیک سپینه که یی
و رۆژیکیش زه ردینه که ییت بۆ درووست بکه م، ئیستا خوشبه ختم که جیاوازی
له نیوان سپینه و زه ردینه درووست نه بووه.

كاوه- نه گه ر هاتی نه وا هه والیکي باشت پیده ده م، نه گه ر نا پیت نالیم کی
ناونیشانی توی لیم وهرگرتووه؟!
- بینگومان هاوپنیه کی زانکوی کون.

كاوه په رده که ی لادا و له په نجه ره که وه ته ماشای ده کرد و گوتی:
- نه خیر، نه گه ر بلیم باوه ر ناکه ییت، باشه برۆین تاکو به فر زور نه بووه، چی رۆر
ده دات! تاکو سبه ی به و جۆره بیت، نیومه تر به فر ده باریت، مروف گیان ده دات

ئەگەر لەناو ئەم بەفرەدا بىت و بېروات، باشە ئىتر.
- سەرەتا كە پەردەكەت لاداوه و گلۇپەكان كراوهتەوه، ھەر كەسىك لىزەوه
بېروات دەتبىنيت.

دووه م چايم بۇ لى ناويت، سىيەم بەقوربانىت بم، رۇشتن لەناو ئەم بەفرەدا و
لەم ھەوايەدا بۇ كەسىك باشە نەخۇش نەبىت و ناسك نەبىت. نەوھك كەسىكى
وھك من كە پارەى دەرمانم نىيە و كەسىك نىيە پەرداخىك ئاو بدات بەدەستمەوه!
دانىشە كورى باش چاييەكەت بخۇ.

كاوه- مەگەر من مردووم كە تۇ بىنكەس بىت؟ خودا خۇى دەزانىت تەنھا دەمت
بكەيتەوه ئەوھندە پارە دەريژمە ناو ئەم ژوورە تاكو ئەژنوت بگات، پاشان من
خۇم ئاگادارىت دەكەم ھاوړى.

ھەستام و بەرامبەرى راوہستام و گوتم:

- باشە چاكەت بخۇ، بېرۆين.

بە بىدەنگى چاييەكەمان خوارد و پاش لەبەركردنى جلەكانم رۇشتىن.

كاوه- سەرکەوه با بېرۆين.

- رۇشتووى گالىسكەى ئالتونى و نویت بۇ ھىناوم!

كاوه- بابە تۇ گوتم كە لەلاى قوتابىيانى زانكو سواری ئوتۇمبىلى من ناىت،

ئىستا كە ھىچ كەسىك لىزە نىيە، ئەم ھەلس و كەوتانە چىيە دەيكەيت؟ سواری بە ئىتر!

پىنكەوه سەرکەوتىن، ئوتۇمبىلەكەى كاوه، ئوتۇمبىلىكى مۇدىل بەرز بوو.

- بېيار بوو لەژىر بەفردا و بەپى بېرۆين كاكى تەمەل!

كاوه- دەترسم سەرماىت بىت و پەرستارى كردنى توم بکەوینتە ئەستو.

- نەت گوتم كى ناونىشانى منى دەويست شازادە خان؟

كاوه پىنكەنى و گوتمى:

- ئەگەر بلىم باوهر ناكەيت، لە كۆلانەكەماندا دراوسىنيەكمان ھەيە كەلەگەل دايكم

ھات و چۆى ھەيە، ئەو خانمە كچىكى ھەيە ئەمسال چۆتە زانكو، بەلام كام زانكو،

ئەگەر گوتم؟

- بۇ كوى دەتەويت بېرۆى؟

كاوه- بەرەو مالى خۇمان، وەلامت نەدايەوه؟!

- تاقەتم نىيە، خوت بىلى؟

كاوه- بەھزاد، تاكو ئىستا كەس پىنى گوتمى چەندە ھاوړىنيەكى باشى؟

بە پىنكەنىنەوه گوتم:

- بابە چى بلىم، زانكۆى خۇمان.
كاو- بەتەواوى راستە، ناونىشانى تۆى لە ھەمان كچى ئەو خانمە وەرگرتوۋە.

- واتە چى؟! ئەو خانمە من لە كوئىۋە دەناسىت؟

كاو- بەختى مروۇف كە چاك بوو، ئىتر ھەر چاك دەبى، بىردەكە مەۋە لە
سبەينىۋە تەواوى كچانى شار لەمالتاندا رىزدەبەستىن تاكو ھاوسەرگىرىت لەگەل
بكەن! بەلام ئەگەر بەو شىۋە بىت، ھاورىكەت لەبىر نەچىتەۋە، منىش بېرە لاي
خۇت تاكو ژمارەى رىزىان پىدەم.

- كالتە مەكە، رووداۋەكە چىيە؟! ئەو خانمە من لەكۆى دەناسىت؟ كارى بەن

چىيە؟

كاو- خالە سەر سورھىنەرەكە ھەر لىرەدايە، واتە ئەۋەى كە ئەو خانمە ھاۋرى
و ھاۋ پۆلى فەرنووش خانمە، ناونىشانى ئىۋەشى لەۋانەيە ھەر لەفەرنووش خانم
وەرگرتى.

- تو دلىنای؟!

كاو- بە ئەگەرى نەۋەد لە سەد، ھەرۋايە.

- واتە چى؟ تو خۇ ناونىشانەكەت پى نەدا؟

كاو- بۆچى پى نەدەم؟ خۇ ھەنگوین نىت و بىن بەندت بکەن، كچى چۈرە
سال! ناونىشانەكەم ھىچ كە پىدا، گوتىشم ئەگەر نەتان دۆزىيەۋە من نامادەم خۇم
بىم و ئىۋە بىمە بەردەم دەرگای مالى بەھزاد خان.

- تو غەلەتت کرد، دەبۋايە سەرەتا بەخۇم بلى پاشان كارىكى بەو شىۋە
بکەيت.

كاو- ئەى مروۇفى نەك بە ھەرام، ئىستا تو دلت شەكر و ئاو دەكات ھا! تو
كىانى كاۋە درۇ دەكەم؟

- ئەگەر راستى بلىم، ھەم خۇشحالم و ھەم غەمبارىش، لەلايەك خۇشحالم
چونكە فەرنووشم زور خۇش دەۋىت، غەمبارم چونكە من و ئەو بۇ بەكتى
ناشىين، ئەو دوۋانەمان بەھىندەى ئاسمان و زەۋى جىاۋازىمان ھەيە.

كاو- لەپەر ئۇتۇمبىلەكەى لە گوشەيەكى رىگە ۋەستاند و رووى تىكردم.
- كورە ئەۋە چ جۇرە شۇفىزىيەكە؟!

كاو- دەلىن لەۋە مەترسە كە ھاۋارى ھەيە، لەۋە بترسە كە بىدەنگ بوۋە.

مەگەر تو نەبوۋى كە بەيانى دەتگوت فەرنووش رووداۋىكى بۇ درووست بوۋ
لەگەل ئىمە و ئەو دەيوىست سوارمان بكات لەبەر رووداۋەكە و ئەو جۇرە قسانە؟!

ئەي مەرۇقى پېس! بە دەست پېش دەكەوى و بە قاچ ئاۋادەكەي؟! ئىستا بە دلنیايىە وە
 مارەبەكى دىكە كە تىپەرى، ھەۋالم پىدەدەن كە ھاوسەرگىریت كردوۋە.
 - ونبە كاۋە، باشە ئىستا ماۋەبەكى زور لە زانكو فەرنووش دەبىنم، باۋەر بکە
 ھەمىشە خۇم لى بەدوور گرتوۋە، واتە ھەۋلم داۋە كە پوۋبەروۋى ئەبمەۋە،
 بەلام باشە كە ئىمە لە شوئىنىك دەخوئىنن، كەۋاتە ئاسايىە يەكتىرى ببىنن.
 كاۋە- نەفرەتى! تۇ مەرۇقىكى جوان و پىك و پىك، لەسەر ئەو مندالە پىتاۋانە
 ۋەستاۋى و كچەكەت توشى دلەراۋكى كردوۋە، ئەي شەيتان!
 - نە بەگىانى تۇ، ئەگەر ئەو بىر كىردنەۋانەم ھەبوۋايە ئەمرو سۋارى
 ئۇتۇمبىلەكەي دەبووم.

كاۋە- ئەو كات ئەگەر سەرنەكەۋتیتايە، ئاۋات دەخواست كە ئاۋەكە زىاتر بەرەو
 پروت بى. ئەي راۋكەرى زالم! ئەي لەخودا بى خەبەر.
 - كاكى ھەمەرەنگ، تاكو كاتژمىرىك پېش ئىستا سوئىندت بەگىانى من دەخوارد و
 ئىستەش بوۋمەتە ئىبلىس؟! بەو خودايە من ھىچ مەبەستىكم نەبوۋە.
 كاۋە بەپىنكەننەۋە گوتى:

- شىتە گالتەت لەگەل دەكەم، من تۇم لە خۇم باشتر دەناسم.
 - ئىستا ئىتر لە پىشتەر زىاتر دلگران بووم و وىژدانم ئازار دەكىشىت، خودا بکات
 تۇ ھەلەت كردبى.

كاۋە- من ھەلەم نەكردوۋە، ئەو چارەنوسى كارەكەي خۇى دەزانى، بەقسەي من
 و تۇ نىە، تۇ بى مەبەست خۇت دلگران دەكەيت، فەرنووش مندال نىە و نىكەي
 بىست سالە.

تۇش خۇ گولت پىننەداۋە و خۇى ھەلى بژاردوۋە، تۇ عاشقى پىرى! ھەموو شتىك
 بەرە دەستى خودا، بىر نەكەيتەۋە كە سبەي بەيانى زوو، فەرنووش و باۋكى و
 داىكى ۋەك كەسىك خۇيان بەدەستەۋە بەدەن و بىن بۇ مالەكەت، فەرنووش لەو
 جۇرە مەرۇفانە نىيە، لەخۇتەۋە دلت ئازار مەدە، لەۋانەيە بىەۋىت بزانىت لە كوى و
 چۇن ژيان دەكەيت.

- خۇم زۇركەم بەدبەختىم ھەيە، ئەو ھەموو دەردە!
 كاۋە- خودا چۋار پىنج دانە لەو دەردانە بدات بەمنىش، كچەكە بەخوشكم بىت
 ۋەك پارچەيەك مانگ وايە، پىدا ھەلدان لەۋە شاعىرانە تىرت دەست ناكەۋىت
 مەجنون؟!
 - بجولى برۋىن ئىتر.

تاسەمەن

كاوه - به سەر چاوم كازانو، ئەمەش پۇشتن و خێرا پۇشتن.
بیرم لەو دەكردهوه كه كوتایی ئەم پووداوه به كوی دهگات. كاوه گوتی:
- دتهوهیت لەو میشكەتدا قوناغی دواتری نهخسه شهیتانیه كهت دابریژی؟
ته ماشاییه كم كرد و گوتم:

- ئەمڕۆ زۆر زمان شیرین بووی كاوه خان،
دهستی كرد به پینكه نین و گوتی:
- تارا دهیهك ئەمڕۆ خوشحالم، دهمهویت ببینم کاری خودا چۆنه؟! سهرد كور
ئاوات دهخوازن كچیکى وهك فەرنووش خانم ببیته هاوسهریان و نابیت، ئەو كات
تو له دهستی ئەو كچه راده كهیت و ئەویش به دواتدا دهگه ریت!
- كی دهزانیت ئەمەش به دبه ختیه كی دیکه نیه، به راست نهترانی مالی فەرنووش
له كوینییه؟

كاوه - تو چ كارینك به مالی كچی خهلكی ههیه؟ نه وهك بتهویت لەو ماله دا پەنیک
بنیته وه؟ ته ماشاكه دهمهویت به پین برۆم ها!
- مافی خۆته پیت بلیم كاکی دوستی ئەمڕۆ ماندوو نه بیت.
كاوه - ئارام بگره برۆم ته ماشای ئەو كۆلانه بكه م.
فەرموو به پین برۆ بهزاد خان.

- مردوو شۆر ئەو دوستایه تیته ببات، ئەگەر بمگوتایه ملیونیک تمه نم پینده
ئەوهنده زوو گویت لی دهگرتم؟!
به توور هیه وه له ئوتۆمبیله كهی دابهزیم و ده رگا كهیم به تووندى داخست.
كاوه - خودات له گهل هاوڕینی وه فادارا! تو نه بووی دهتویست بزانی مالی له یلا
له كوینییه؟! ئەو ماله گه ورهیه.

تاكو ئەوهی پین گوتم به خیرایی دووباره سواری ئوتۆمبیله كه بوومه وه.
- خودا بتكوژی كاوه! به راستی ئەوه مالی فەرنووشه؟!
كاوه - ئەى بابە، تو هیناوه بۆ مالی له یلا و ئەوهش سوپاست كردنه كه ته؟
- من كهی گوتم بنیته بۆ ئیره؟ تهنها دهمویست بزانی مالیان له كوینییه؟
كاوه - خراپه تۆم هیناوه بۆ مالیان؟ به لى، بلى دهی؟
- نا خراپ نییه، واته باشیش نییه، له راستیدا نازانم باشه یان خراپ. وازم لی
بهینه.

كاوه - خودا بهختت بداتن، ده خوله كی دیکه لیره راوه ستای، خودی له یلا یان
باوكی دین دتهبه نه ماله وه.

- بهلن به گيانی تو. هيچ كهس نا، باوکی له یلا!
كاوه- هر ئیستا له یلا خوی له بالكون وهستاوه و تهماشای بهرینزان دهكات.
- راست دهلینیت كاوه؟! بجولن. تو خودا بجولن و برۆ تا ئیمه ی نه بینوه.
- بۆچی خهریکه جهلته لیت دها. هر له و كاتهوی هاتوین خاتوو له یلا
ته شریفیان له وی بووه.

- ئه ی هاوار! زور خراپ بوو. خوزگه له سه ره تاوه له گهلت نه ده هاتم.
كاوه- له كوتایدا باش بوو یان خراپ؟
- بجولن ئیتر جهنابی به نمهك.

كاوه- ناتهوینت به پین برۆیت و هاوسه ری ئاینده ت ببینی؟
- برۆ ده ی ئیتر.

كاوه برۆشت و له كوتایی شه قامه كه دا وهستا.
- ئیتره كوتایی شه قامی مالی ئیوهیه.

كاوه- بهلن، ئه مهش له به ختی تو جهنابی به به خت.
- به به خت؟!

كاوه- بۆ كوئی؟ داویه تی له سه رت؟

- نا. ده مه وینت تۆزیک به پین برۆم، تو برۆ.

كاوه- له ژیر ئه م به فره دا؟! له م هه وایه دا؟ ئه ی نانی ئیواره چی لیدیت؟ هيچ نه بپ
وده ر به تگه یه نمه ماله وه!

- نه خیر تو برۆ. ده مه وینت به پین برۆم، برۆ كاوه.

كاوه دابه زی و به ره و برۆم هات.

كاوه- ئازارم دایت به هزاد. به خودا نه م ده ویست ئازارت بکه م.

به ره و برۆی برۆیشتم و وه ستام.

- برۆ هاوړی، ده زانم. دلگران نیم، ته نها پتویستم به وه یه كه وا كه میك به پین
برۆم. خودات له گه ل.

چاوه ریم كرد تاكو كاوه سواری ئوتومبیله كه ی بوو، به بیزاری برۆشت. منیش
به ری كه وتم له و شه قامه ی پر له دارچنار بوو. به فر برۆی دره خته كانی
داپوشیبوو، شیوه یه کی رازاوه ی درووست كردبوو. هه موو شوینیک بیده نگ بوو.
به ده گمه ن ئوتومبیل به ویدا تیده په ری. گلۆپی سه ر شه قامه كان تۆزیک برۆوناکی
هه بوو.

بیرم له فه رنووش ده كرده وه. له خوی و له مالیان و له و ئوتومبیله ی كه سواری

دەبوو، لەو جل و بەرگەى كە لەبەرى دەكرد و لەو بۆنەى كە لەخۆى دەدا.
بیرم لەو دەكردەو كە خانووەكەیان دوو ھەزار مەتر بوو. نرخی ئۆتۆمبیلەكەى
دە بۆ دوازدە ملیۆن دەبوو. پێلاوێكانى كە لەپێنى دەكرد، چل ھەزار تەمەنى پێدابوو.
ھەرچەندە زیاتر بیرم لەو شتانە دەكردەو، فەرنووش زیاتر لە من دور
دەكەوتەو.

پاش دە خولەك نەمدەتوانى تەنانت رووخسارى لە خەيالدا وینا بگم.
بەوشنۆھە باشتر بوو، خوشم زیاتر رازى بووم بەوشنۆھە، چونكە من ر
فەرنووش لە ھیچ روویەكەو لە یەكتر نەدەچووین. لەراستیدا ھیچ رووداویك رووی
نەدابوو كە من ئەو بیرانە بگمەو.

تاكو ئەمڕۆ بەرەسمى یەكترمان ناسیبوو، تاكو پێش قسەكانى كاو، ھەرگیز لە
بارەئەو بەراستى بیرم نەكردبوو. لە دەوێ خوشم دەویست، بەلام ئەوێ ك
خۆم بدەمە پالى و لەگەلیدا بم، ھەرگیز. ھەرۆھا لەبەر ئەو پێشنیارەى كاو بوو
كە بیرم لەو شتانە دەكردەو. لەراستیدا پرسىارى ناوینشانىك نابیتە بەلگە!

تازە لە كوێو بزانم ئەو كچە منى خوش دەوێت یان كاو ناوینشانى منى پێداو؟
ئەگەر ھەردووكمان لە دونیای خۆماندا بین باشترە. من لەدونىای خۆم و ھیلكەى
میشك و ژوورى شەش مەترى و بەپى رۆشتن، فەرنووشیش لە دونىای خۆیدا و
خواردنى گوشت و قیلا و ئۆتۆمبیلی بەرز. لەدەلدا خوشحالیەكم زیندانى كردبوو،
ئێستا بى بايەخانە ئازادم دەكرد.

یان ئەو بوو كە خۆم بیرم دەكردەو و تەمەنىك دلم بەو شتانە خوش كردبوو.
ئەو جۆرە بێرکردنەوانە وازى لى نەدەھێنام.

رووبەرووی پیرەمێردىك بوومەو، نانكى سەنەكى لەژیر بالى و گۆچانىكىش
بەدەستییەو بوو. بەئارامى و وریاییەو دەویست لە شەقامەكە بپەریتەو. بیری
ئەوێ كە رۆژىك منیش بەو حال و رۆژەو دەگم، گیانمى دەلەرزاند.

بەرى كەوتم تاكو یارمەتى بدەم، بەفر لەسەر رووی زەویەكە بوو بۆیە لەوانە
بوو بخلیسكىت. ھێشتا چەند ھەنگاویك نەرۆشتبووم رووبەرووی ئۆتۆمبیلیك
بوومەو و پیرەمێردەكەش گەشتبوو ناوہراستى شەقامەكە. ئۆتۆمبیلەكە ھۆرپى
لیدا، بەلام بەھوى خیراییەكەو ھەلخلیسكا و لەگەل پیرەمێردەكە پێكدادانى كرد.
بەرەو روویان رۆشتم.

خۆزگە زووتر یارمەتىم بدایە و رۆشتبام بۆ ئەوێ ئەو رووداوە رووی نەدا.
بێچارە پیرەمێردەكە پەرییە لایەكى شەقامەكە. گەرەمەو تاكو شتىك بە شۆفێرەكە

بلىم، خودايە چىم بىنى؟!

ئۇتۇمبىلى فەرنوش بوو ھەروھە شۇفنىرەكەش فەرنوش بوو!
بۇ ساتىك ھەپەسام و پاشان ھاتمەوھ سەرخۇم و بەرەو پىرەمىردە بىنچارەكە
رۇشتم، بەزەھمەت بەرزم كىردەوھ.

- فەرنوش خانم دەرگاگە بىكەرەوھ، زووبە و پەلە بىكە.

فەرنوش كە خەرىك بوو دەرگىيا، دەرگاى ئۇتۇمبىلەكەى كىردەوھ و منىش
پىرەمىردەكەم بەبى ھۇشى خىستە ناو ئۇتۇمبىلەكەوھ.

- سەرکەوھ فەرنوش خانم. بە ھىچ كەسىك نەلىنى كە ئىوھ ئۇتۇمبىلەكەتان
لىخۇرپىوھ.

فەرنوش تەنھا دەرگىيا و تەماشاي منى دەرگىيا بەرگەى بىنىنى فرمىسكەكانىم
نەدەرگىيا و بەرپى كەوتىم.

- ئىستە ئىتر مەرگىيا، شتىك كە نەدەبويايە روویدايە ئىستە روویداوھ. خۇ بەگرىان
كارىك ناكىرىت! باشترە بەسەر خۇتدا زالبىت و ناونىشانى نەخۇشخانەيەكى نىزىك
بەمن بلىنىت.

ھەرچەندە زۇر ترسا بىوو و نا ئاسوودە بوو، بەلام توانى خۇى كۇنتىرۇل بىكات
و منى بەرەو يەكىك لە نەخۇشخانەكان برد.

ھەرگە گەشىتىن، پىرەمىردى بەدبەختم كىردە باوھشم و بەفەرنوشم گوت كە
ئۇتۇمبىلەكەى بىبات و برواتە مالەوھ و خۇشم چوومە ناو نەخۇشخانەكە.

خۇشبەختانە فرىياكەوتن چۇل بوو، پىزىشكىك لەگەل پەرستارىك سەرقالى
پىشكىنى پىرەمىردەكە بوون، پۇلىسىك بەرەو من ھات.

پۇلىس- ئىوھ ئەمەتان ھىناوھ بۇ ئىرە؟

- بەلى. لەگەلى پىنكدادانم كىردووه، بەداخەوھ كە شەقامەكە تارىك و خلىسك بوو،
بۇيە ئۇتۇمبىلەكەش خلىسكا.

پۇلىس- مۇلەتتان ھەيە؟

مۇلەتى شۇفنىرەكەم پىدا. كە سەرم سوراند، دەبىنم فەرنوش لە كەنارىكدا
وئىستەوھ و دەرگىيا. بەرەو رووى رۇشتم.

پۇلىس- بەرىز تىكادەكەم لە نەخۇشخانە مەرۇن.

- بەسەرچا، ھەر لىرەدام. ئىوھ برۇن، من نارۇم.

بەرەو رووى فەرنوش رۇشتم و بىرم لەوھ نەدەكىردەوھ كە بەگرىانى كەسىك
ئەوھندە نااسوودە بىم.

- بربار بوو ئيتر نه گريت، له بېرت نه چيت من شوفيريم كردووه. ئيوه هرگيز
قسه يه ك نه كهن. ته نها تكاتان لينده كه م كه نه و ژماره ي پيتان ددهم په يوه ندى پيوه

بكن، ژماره ي كاوه يه. به شيوه يه كى بى تاوانانه ته ماشاى كردم و له كيفه كه يدا موبايلىكى دهرمينار
دايه ده ستى من.

- شاره زا نيم، تكايه خوتان ژماره كه لينده ن.
ژماره كه م گوت و فەرنووشيش بوى وەرگرتم. كاوه خوى وه لامى دايه وه.

- سلاو كاوه منم به هزاد.
كاوه- سلاو به هزاد خان. سورانه وه تان ته واو بوو؟ رووخسه تم ددهن بيمه نار
خه لوه تى ئيوه؟

- گوى بگره كاوه، داومه له پيره ميردينك.
كاوه- له پيره ميردينك داوه؟! بوچى؟ شه پتان بووه؟ له كونى؟ سه لامه تى؟
- جه نجالى مه كه. بوچى دله خورپه ته؟ پينك دادانيم كردووه، به ئوتومبيل داومه له
پيره ميردينك.

كاوه- به ئوتومبيل؟! تو گوپت له كوى بوو تاكو كفت هه بىت؟! گالته ده كه ي؟ له
كونوه په يوه ندى ده كه يت؟

- له نه خوشخانه وه. گوينگره، فەرنووش خانم ناونيشانى ئيره ت پنده دات. نه گر
توانيت وهره چونكه پيره ميرده كه بينه وشه.

كاوه- تو بوچى خوت كردوته ناو نه و رووداوه؟! نه و ليندانه په يوه ندى به توره
چييه؟! تو بوچى گرتوته ته نه ستو؟ ناونيشانه كه م بده رى، بارودوخ زور باشه كه
پاله وانبازى ده كه يت؟!

- نه گر دينته ئيره و له و قسانه ده كه يت، نه وا ناونيشانه كه ت پيناده م ها!
كاوه- زور باشه به خششى پى بده! پنى بلى كه ناونيشانه كه ي بلىت.
موبايله كه م دا به فەرنووش تاكو ناونيشانه كه ي پى بدات. هه ر له و كاتدا
پوليسه كه به ره و رووى من هات گوتى

پوليس- ده بىت تو ببه نه بنكه ي پوليس و ئىستا دين به دواتدا. مه به ستم له وه بوو
كه ده بىت شوينى رووداوه كه يان پى نيشان بده يت.

چەند خوله كيه ك دواتر نه فسهرىك هاته ناو نه خوشخانه و داواى لىكردم له گه لى
بروم. به ره و لاي فەرنووش رويشتم و گوتم كه هه ر له ويدا چاوه پروان بىت تاكو
كاوه دىت و رويشتم. به داخه وه رووداوه كه رىك له شوينى په رينه وه روويدا بوو.

بۇيە دەبووايە شۇڧىرەكە لە ئەستۇي بگرتايە. پۇلىسەكان منيان برده بنگە و پاش
 دە خولەك كاوش پەيدا بوو.

كاوه- سلاو جەنابى ئەفسەر، رىنگەم دەدەن؟
 ئەفسەر- بفرمون ئىتوہ؟

كاوه- من ھاوړىنى بكوژم! واتە ببورە من ھاوړىنى ئەوہم.
 جەنابى ئەفسەر پىنگەنى و گوتى لەلای من دانىشيت.

- كورہ دووبارە قسەى هيچ و پوچت كرد؟!
 كاوه- كورہ ئەمە ئىتر چ جورہ مۇدىلىكە؟ بۇچى ھەركارىك پەيوەندى بە تۆوہ
 نىيە خۆتى تى دەكەيت؟!

- ئارامبە و بە ئاگادارىەوہ قسە بكە.
 كاوه بە ئارامى لە كەنارىكەوہ دانىشت و بەھىمنى گوتى:

- ئىستا لە نەخۇشخانە بووم. پىرەمىردەكە ھۇشى نەھاتۆتەوہ و ئەگەرىش
 ھەرگىز ھۇشى نەيەتەوہ چى؟

- خودا نەكات. بەھىواى خودا شتىك نىە و زوو ھەلدەستىتەوہ. پىكدادانەكە زۆر
 كەم بوو، واتە كاتىك ئۆتۆمبىلەكە بەرى كەوت لە راستىدا خىرا نەبوو.

كاوه- بەھەرھال ئارام بووہ كاتىك چووەتە كۆماوہ! جگە لەوہش خوينبەربوونى
 مىشك بەتوندى و ئارامى نىە. ئىمە خزمىكمان ھەبوو كە بەلىمۆيەكى ترشى
 بچووك توشى خوينبەربوونى مىشك بوو مرد.

- لىمۆيەكى ترش خوارد و توشى خوينبەربوون بوو مرد؟!
 كاوه- نە بابە، ژنەكەى گالتەى لەگەل كرد و بەلىمۆيەك دای لە سەرى. ئەو
 داماوہ بەو شىوہىە تەواو بوو، ژنەكەيان خستە زىندان.

ژنە داماوہكەشى لە زىندان توشى شىرپەنجە بوو، كە ھىنايانە نەخۇشخانە و
 چەند مانگىك دەرمانى كىمىيايىيان پىدا و ھەموو مووہكانى ھەلوەرى و كەچەل بوو.
 سەرى رىك وەك ناودەستى منى لىھات!
 بە كورتى سالىك درىژەى كىشا تاكو چاك بوو، دووبارە گىزرايانەوہ بۇ زىندان.
 شەش مانگ لە زىندان بوو، داماوہ لەوى نەخۇشى ئايدىزى گرت! واتە پىشووتر
 ھىروىنى دەكىشا و گوتيان بەھوى دەرزيبەكەوہ ئايدىزى گرتوہ.
 - زۆر سوپاست لە دلدانەوہت، ھاتووى ئەو شتانەم پى بلنى؟!
 كاوه- ئە ئە...! دوور لە گىانى تۆ. واتە دەلىم كارىك مەكە كە پەيوەندى بەتۆوہ
 نىيە.

كەسى بەرامبەر لەسەر هێلى پەرىنەو بوو، تىدەگەيت واتە چى؟ واتە ئەگەر
رەزامەندى بدات و بمرىت ئەوا دادگا واز لە تۆ ناھىنىت. دەلىن لە كاتى
لەسىدارەدان كاردانەوھى قورسى دەبن.

- لە سىدارەدان كە ئىتر كاردانەوھى قورسى نىيە؟
كاو- بۆچى نىيەتى؟ ئەگەر تەنافەكە بپچرئى، جارنىك داركارىت دەكەن. كە چوین
سەرەوھ و تەنافەكە پچرا دەتھىننە خواریوھ و بەتەنافىكى دىكە لە دارت دەدەن.
بە ترسەرە گوتم:

- ھەستە برۆ بۆ مالى خۆتان، پىوىستم بە دلدانەوھى تۆ نىيە.

كاو- بەگىانى تۆ ئەوانە دەلىم كە بىر و ھۆشت كۆبەكەیتەوھ.

- تۆ كە باوكى منت دەرھىنا!

كاو- شىتە، تۆ تا ماوھىيەكى دىكە دەبىتە پزىشك! ئەگەر برۆیتە زىندان ھەموو
شىتىك خراپ دەبىت، دەمەوئىت بلىم كە ئەگەر بەرامبەر بمرىت ئەوا ھەرچىم ھەب

دەیدەم.

- ئىستا سوپاست بۆ خودا ماوھ، تۆ خۆت جەنجال مەكە.

كاو- ببورە جەنابى ئەفسەر. من سەنەدم ھىناوھ تاكو كەفالتى بكم.

ئەفسەر- بەداخوھ سەرۆكى بنكە رۆشتووھ و تا خۆشى نەيەتەوھ ناتوانم ئە
كارە بكم. بۆيە ئەمشەو دەبىت لىرە بمىننەوھ.

كاو- چ ھەلەيەكم كرد كە ئەمشەو ھىناىتە دەرەوھ لە مال. ھەمووى تاوانى من.

- تاوانى تۆ چىيە؟ رۆوداوىكە دەبىت رۆو بدات، رۆو دەدات. دەشىت رۆوداوى

لەو شىوھىش رۆو بدات. ئىستا بلى بزائم، فەرنووش چۆن بوو؟

كاو- باش.

- ئۆخەيش مندالى بىتاوان.

كاو- ئۆخەيش و دەرد بگرى. لە بىرى خۆتدابه بەدبەخت! ھەر لەم ھەفتەبەدا

لەسىدارەت دەدەن!

- فەرنووش پەيامىكى بۆ من نەبوو؟

كاو- بۆچى نا، گوتى پىت بلىم ئەگەر بردىانىت بۆ زىندان بەدلنیاىيەوھ دىت بۆ

سەردانت و مۆزىشت بۆ دىنىت.

- گالتە مەكە، بەراستى قسەت لەگەل دەكەم.

كاو- گوتى كە پىت بلىم بەدلنیاىيەوھ دىت و خوى دەناسىنىت، دەلىت كە ئار

شۆفىرى كردوھ.

- گوی بگره کاوه، نهگر بیت و فەرنووش ئەو کارەیی کرد، تو دەبیت ببیت و شایەتی بدەیت که من شوفیریم کردووه.

کاوه- بەگۆری باوکم پێدەکنم.

- هەرئەوهی که گوتم، دەبیت بلینت شوفیره که من بووم.

کاوه- بڕۆ بابە، تو میشکت له دەستداوه، بەدبەخت پارەیی ئەوان زۆر زۆرە! باوکی ناھیلنیت که ئەو کاتر مینیک له بنکه بمینیتەوه، تو له پیری خۆتدا بە.

دوای ئەوهی که قسەیی بۆ ئەمەیه وه گوتی:

کاوه- باشە بڕۆم هەوالنیک بدەم و بینمەوه.

- هەوال بەکی دەدەیی؟ خۆ من کەسم نییە.

کاوه- راستەکەیت ها! تو کەسینک نییە من هەوالی پێدەم، نازانم چی بکەم.

ئەوهندە بی هیوا مەبە، بەھیوایی خودا باش دەبیت.

کاوه- بەهزاد بەیلە که من بلیم شوفیر بووم، تو گیانی ئەو کەسەیی خۆشت دەویت بەیلە که بیلیم.

- دانیشە دوستی کۆن، وا بیرت دەکرده وه نهگر ئەو پووداوه بۆ تو پووی بدایە رینگەم دەدا تو ببەنە زیندان.

کاوه- بەخودا تیناگەم ئیتر تو کینی! بەرامبەرەکەت له نهخوشخانە بارودوخی خراپە و تو یان هیناوه تە زیندان، ئەوکات تۆش لێرە بەئارامی دانیشتوی.

- گوتم که ئەوهندە خۆشم دەویت تاکو ئەو کارەیی بۆ ئەنجام بدەم، ئیستا له دلەوه نزا بۆ ئەو پیرەمێردە داماوە دەکەم، باشترە تۆیش هەر ئەو کارە بکەیت، من نامەویت قاچی فەرنووش بچیتە زیندان، ئیستا هەرچیەک دەبی با ببیت.

کاوه تەله فونینکی بۆ فەرنووش کرد:

کاوه- ئەلو فەرنووش خانم سلاو هەوالنیک نییە؟

کاوه- زۆر باشە، بەلێ لێرەیه، بەسەرچاو ئیستا تەله فوونەکەیی پێدەدەم.

کاوه- وەرە دەیه ویت قسەت له گەل بکات.

موبایلەکەم هەلگرت، زۆر شلەژا بوو.

- سلاو فەرنووش خانم، حالتان چۆنە؟

فەرنووش- باشم، ئیوه چۆنن؟ من خۆم دەناسینم بەهزاد خان، چاوه پروانم باوکم بپیت.

- ئیتر له و جۆرە قسانە مەکه! بەراستی دەلیم که ئیترە شوینی ئیوه نییە، ئەو بەرێزە بارودوخی چۆنە؟ هۆشی نههاته وه؟ ناوینشاننیک یان ژمارە تەله فونینک

شتيكت دهست نه كهوت؟

دهستی کرد به گريان.

فهرنووش - هيچ شتيكي بين نيبه.

- نارامبه ره وه، شتيكي وا نه بووه، پشتيوان به خودا بارودوخي باش ده بيت ر
هموو شتيكيش باش ده بيت. نه گهر هه واليك هه بوو به نيمه شي بلن. خوات له گهل.

فهرنووش - به هزاد خان!

- به لن فهرموو!

فهرنووش - سوپاستگوزارتم له بهر نه و كارهي نه جامدا، به لام من كاري خوم

هه رده كه م.

- نيوه هيچ كاريك ناكه ن، خوات له گهل.

ته له فوونه كه م داخسته وه.

كاوه - نه و منداله زور ترساوه! له راستيدا منيش زور ترساوم.

ته ماشام كرد و پيكيه نيم.

نزيكيه كاترمين يازده و نيو بو دوازده ي شهو بوو. فهرنووش له گهل پياويكي
ريك و پيكي هاتنه بنكه ي پوليس و له و كاته ي كه چاوه كاني بريسيكه ي ده دايه وه،
به ره و رووي من هات و سلاوي كرد.

فهرنووش - سلاو به هزاد خان. نه و به ريزه هوشي هاته وه! خوشبه ختانه شتيكي

نيبه. ته نانه ت له وه ي نيوه يان بو نيره هيناوه زور بيزار بوو. نيسا هاتوين

پوليسيك ببه ين له گهل خومان تاكو ره زامه ندي بدات، زور دلخوشم! نيوه چونن؟

كاوه - ناخ....! گيانم ده رچوو! خودايه سوپاست بو تو. باشه پاله وان نه مهشت

تنپه راند. سوپاست بو خودا، زور خوشحالم كه بارودوخي نه و پياوه باشه.

هر له وكاته دا نه و پياوه ي كه له گهل فهرنووش هاتبوو پاش قسه كردن له گهل

بنكه ي پوليس، به ره و لاي نيمه هاتوو سلاوي كرد.

- سلاو. من باوكي فهرنووشم، حالتان چونه؟

- خوشحالبووم. من به هزادم و نه ميش كاوه يه. حالي نيوه چونه؟

باوكي فهرنووش - من له راستيدا به داخه وه م كه نه و گرفتاريه به سه ر نيوه دا

هاتوو. ناتوانم سوز و به زه يي نيوه به قسه يان به شتيكي ديكيه قهره بوو بكه مه وه.

من كچه كه مم زور خوش ده و يت، ناماده بووم گياني خوم بده م به لام فهرنووش

قاچي نه يه ته بنكه ي پوليس. نيوه نه و كاره تان له باتي من كرد. زور سوپاست

ده كه م كوره كه م.

پاسه مين

- شتيكى وا نه بووه، له چاكي خوتانه.

باركى فەرنووش- گوتيان كه ئيوه و فەرنووش له زانكويهك وانه دهخوينن.
فەرنووش گوتى ئيوه سالى كوتايته.

- بهلى سالى كوتاييمه. ببوره ئيستا دهبيت چى بكم؟

باركى فەرنووش- جەنابى هيدايەت، هەمان ئەو كەسەى كە فەرنووش لينيادو،
دەيانەويت رەزاملەندى بدەن. زور پياويكى باش و بەريزه. ئيستا لهگەل پولييسيك
دەچينه نهخوشخانه تاكو ئەم بابەتە چارەسەر بکەين. برۆين تاكو بچينه لاي ئەو
بەريزه.

هەر چوارمان لهگەل پولييسيك بەرەو نهخوشخانه بەرى كەوتين. كارمەندى
نەخوشخانه كە رينگەى پيدايين لهگەل پولييسيك برۆينه ژوورەكەى جەنابى هيدايەت،
تاكو رەزاملەنديه كە جينبەجى بكم.

كاتيك جەنابى هيدايەت منى بينى پينگەنى.

- سلاو مامە. خوشحالم كە حالتان باشترە. دهبيت من ببەخشن! شەرمەزارم.

هيدايەت- له تو نايەت كەسنيكى هەلەشە و چاو لەدەر بيت. بەلام فيداكار بوچى
نا! سەرەتا ئەو رەزاملەندى نامەيه بەينه تاكو ئيمزاي بكم، دواتر وەرەنه لاي من
دانيشن. چەنكە لەخووه خوشم دەوينى.

چاوهرينم كرد تاكو كارى پولييسەكە تەواو بوو و برۆيشت. پاشان له تەنيشتى
دانيشتم و دەستيم كرده ناو دەستەكانم و گوتم:

- زور سوپاست مامە.

هيدايەت- زورت خوش دەوى؟

سەرم دانەواند و بيدهنگ بووم.

هيدايەت- خوش ويستن كە شەرم نيه تاكو خەجالەت بيت. مرؤف تا كاتيك
عاشقە، زيندوو.

دەزاني كاتيك هاتمەووه هوشى خوم و ئەو خاتوونە جوانە رووداوهكەى بو باس
كردم، شيوهى تو هەروەك ئەو هيه له ميشكمدا وينام كردبوو. تو هاوشيوهى
كەسنيكى كە من زورم خوش دەويت و تەنانەت هەروەك ئەوى. كارت چييه؟ مالت
لەكوئيه؟

- قوتابى زانكوم و هيچ كەسنيكم نيه جگە له هاورينيهك كە ناوى كاوهيه. ئيستا
هەر ليزە دانيشتوووه و زور حەزەدەكات سوپاستان بكات. خانوو ماليشم نيه و تەنها
ژوورينكم بەكرى گرتوووه كە ئەويش دەبيت لەم رۆژانەدا چولى بكم. له دونيادا

تەنھا دايك و باوكىكى ھەزار و زەخمەتكىشىم ھەبوو ئەوانىش لە ڤووداويكدا
گيانيان لە دەستدا.

ھىدايەت- خودا لەوان خۇشبىنت. دونيايە ئىتر. باشە ئىستا ڤرۇ، چونكە تۇ
ھاوريكانت چاوەرەيتن و باشترىشە من كەمىك پشوو بەدم. دونيايە ئىتر؟ لەوانە
ئىستا بەم شىوھەيە بين و دواتر بەشىوھەيەكى تۇ. بەھەر حال، شەوت شاد كورم.
- شەوى توش شاد مامە. دووبارە زور سوپاست.
دەرگای ژوورەكەيم داخست و گەرامەوہ خواریوہ.

كاوہ- حالی چۆن بوو؟
- سوپاست بۇ خودا باشە، چەندە پياوینكى تىگەيشتووہ. ئەو پۇلىسە لە كويە؟
باوكى فەرنووش- كە گەرامەوہ بۇ ئىرە، ڤوشتبوو.
كاوہ- سوپاست بۇ خودا كە ھەموو شتىك بەخىر كوتايى پىنھات، باشترە
ھەموومان ڤرۆين ئىتر.

- ئىوہ ڤرۆن، من لىرە دەمىنمەوہ، دەمەوئىت دلىابمەوہ حاليان باشە. ڤىارىش
سبەى بەيانى زوو لە نەخۇشخانە ڤرۆات. من دەمىنمەوہ و كارەكانى بۇ ئەنجام
دەدم.

باوكى فەرنووش- كورم من حسابى نەخۇشخانەم داوہ و پزىشكىش كوتوبەتى
شتىكى ترسناك لە ئارادا نىيە. ژمارەى منيان لەلايە و ئەگەر خودا نەخواست
ڤووداويك ڤووبدات پەيوەندى بەمنەوہ دەكەن. بۇيە پىنوئىست ناكات ئەمشەو لىرە
بمىنىتەوہ.

- ئەگەر ڤىنگەم بەدن بەم شىوہ ئاسوودەترم، تكادەكەم ئىوہ فەرموو ڤرۆن.
بە كورتى لەپاش سوپاستكردنى من لەلايەن فەرنووش و باوكىيەوہ و
گفتوگۆكردن لەگەل يەكترى، جەنابى ستايش لەگەل كچەكەى گەڤانەوہ مالى
خۇيان. كاتىك مالتاوايم لىدەكردن، ھەولم دەدا خۇم لە تەماشاكردنى فەرنووش
بەدوور بگرم. تەنھا ساتى كوتايى كە سواری ئوتۆمبىلەكەيان بوون تەماشام كرد.
دلم نەيدەويست لە من دوور بىت، بەلام باشتر بوو ئەم ڤووداوہ ھەر لىزەدا
كوتايى پىن بەئىزىت. تاكو ئەم ساتەش زور خۇم ڤردبووہ پىنشەوہ. تاكو ئەو
ساتەى لايتى پشتهوہى ئوتۆمبىلەكەيان لە چاو ونبوو تەماشام دەكردن.
كاوہ- مەگەر چاوەكانت تەلىسكۆبە كە تاكو ئەو دوورىە تۇ دەتوانى ببىنى؟
- بۇ ببىنى فەرنووش، پىنوئىستم بەچاو نىە. بەلكو بەدل تەماشای دەكەم.
كاوہ- نە بابە، تاكو ئەو ڤادەيە ڤارودوخەكە خراپە. ئەى ڤىوى پىس! ناوئىشانى

پاسە بىن

فهرنوشت بۇ ئەمە دەویست. باشە ئەوئەندە لەلای مالەکه یاندا خۆت شاردۆتەو،
جەنابی ستایش خوشی دەوینیت. کاتیک تەماشای دەکردی خوشحالی لە چاوهکانیدا
بریسکە ی دەدایەو.

- لەلای من جیاوازی نییە، چونکە لەبارە ی فهرنووشەو بیریکم نەکردۆتەو،
کاوه- بەیانی و ئیوارە، ئەو هەموو قسانەت کرد و من وەلامم دایتەو، بینیت
بەدەستی خۆت نەبوو.

- هەرکاریک لەدەستی من بیت ئەوا ئەنجامی دەدم. باشە، ئیستا تۆش بڕۆرەو
بۇ مالەو کات درەنگە.

کاوه- ناگونجیت کە ئیوئە مشەو بفرموونە مالی ئیمە و بەهاتنت مالەکه مان
برازینیتەو؟

- نەخیر، دەبیت لیزە بمینمەو. هەر لیزە لەسەر دانەیهک لەم کورسییانە
دەخەوم. تۆ بڕۆ ئیتەر.

کاوه- سەرەتای شەو پیت گۆتم وازت لی بهینم و کارەکه بەدەمە دەستی خۆت.
دەترسم بڕۆم و بەلایەکی دیکە بەسەری خۆت یان کەسینکی دیکە بهینیت. ئەگەر
خۆشت بتەوینت ئەمشەو بەتەنها بەجیت ناهیلیم.

- کۆرە بۆچی خۆت نازار دەدە ی؟

کاوه- بەلام بەهزاد، چاک قاپی کچەکەت دزی ها! ئیتەر لە بەرچاوت ون نابیت.
- دەکرئ تکت لیبکەم ئیتەر لەبارە ی فهرنووش و ئەو جۆرە بابەتانه لای من هیچ
نەلینیت؟

کاوه- کۆرە هەر ئەو ڕووداوه ڕوویدا! چەندە کەللە رەقی!

- بابەتەکه کەللە رەقی نییە. لەنیوان من و ئەودا دونیایەک کیشە هەیه. ئەگەر
لەگەل فهرنووش هاوسەرگیری بکەم سەدان کیشەم بۇ درووست دەبیت. بەلام
ئەگەر فەرامۆشی بکەم ئەوا یەک کیشەم بۇ درووست دەبێ. تازە کئ دەلی ئەوان
کچەکه یان دەدەن بەکەسینکی وەک من؟ کئ کارینکی وا دەکات؟

کاوه- خودا گەرەیه، مەرۆف ناگای لە خولەکینکی دواتر نییە. ئیستا فەرموو بزانی
ئەمشەو تاکو بەیانی چۆن سەر بنیننەو؟ بیر ناکەیتەو ئیستا فهرنووش و باوکی
ئەو هیچ کە گەیشتونەتە مالەو، تاکو ئیستا حەوت پاشایان لە خەودا بیننیه.
ئیستا تاکو کە ی تۆ دەتەوینت لیزە ڕاوەستی و تەماشای ئەم شەقامە بکەیت؟

تازە هاتبومەو سەر خۆم کە تەماشام کرد هینشتا لەسەر شەقامەکه بووم.
هەرۆک ئەوێ کە بەدوای شتیک بگەریم یان چاوهروانی کەسینک بکەم.

كاوه دهستی کرد به پینکه نین و گوتی:

كاوه- فەرامۆشی دەكەیت، ها.

به پینکه نینه وه گوتم:

- با برۆین، ههوا زۆر سارد بووه، سه‌رممان ده‌بیت.

به کورتی تاكو به‌یانی هه‌ر به‌و شیوه‌یه سه‌ری ده‌خسته سه‌رم. کاتژمیر ده‌ی به‌یانی بوو جه‌نابی هیدایه‌ت ده‌رکرا و به‌ره‌و ماله‌وه‌یان به‌ریکه‌وتین. له‌ناو

ئۆتۆمبیله‌که ده‌ستمان کرد به‌قسه.

هیدایه‌ت- په‌رستاره‌که به‌منی گوت که ئیوه دوینی شه‌و تاكو به‌یانی له‌ شوینی

چاوه‌روانی بوون. هه‌م نا ئاسووده بووم و هه‌م خۆشحال.

ئاسووده نه‌بووم، چونکه بۆ ئیوه به‌دنیاییه‌وه سه‌خت تینه‌په‌ریوه و خۆشحالیش

بووم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هینشتا مروقی له‌و شیوه‌یه له‌ناوماندا ماوه. بیرم ده‌کرده‌وه

که په‌زامه‌ندیان وه‌رگرت، برۆن به‌دوای کاری خۆتانه‌وه. ئیستا له‌به‌ر ئه‌و

بیرکردنه‌وانه داوای لیبوردنتان لیده‌که‌م.

كاوه لای کرده‌وه و ته‌ماشای منی کرد، پاشان گوتی:

كاوه- له‌راستیدا جه‌نابی هیدایه‌ت، دوینی شه‌و هه‌مووان ویستیان برۆن جگه‌ له‌

به‌هزاد.

ئه‌و دلی نه‌ده‌هات ئیوه به‌ته‌نها جینه‌هیلیت. هه‌ر بۆیه منیش له‌گه‌لی مامه‌وه.

هیدایه‌ت ته‌ماشایه‌کی ئه‌مه‌ک ناسانه‌ی منی کردو و پرسیاری کرد:

هیدایه‌ت- تو خۆ کارێکت نه‌کردبوو کو‌رم. ئۆتۆمبیلی تو به‌منیدا نه‌کینشاوه، بۆچی

مایته‌وه؟

- ئه‌گه‌ر برۆشتمایه‌ و یژدانم ئازاری ده‌دام. جگه‌ له‌وه‌ش نازانم بۆچی هه‌ستییی

تایبه‌تی به‌ره‌و تو منی راده‌کینشا و ریگه‌ی نه‌ده‌دا برۆم.

هیدایه‌ت- ئه‌گه‌ر پینچ بکه‌یته‌وه له‌و کۆلانه‌وه، کۆتا خانوو مالی منه. کۆلانیکی

بنه‌سته هه‌ر وه‌ک ژیا‌نی خۆم.

ته‌ماشای رووخساریم کرد پر بیوو له‌ چرچ و لۆچی وا که ده‌ریان ده‌خست

رۆژگاریکی به‌ری کردووه.

چو‌وینه ناو کۆلانه‌که‌وه و کاتیک گه‌یشتینه کۆتاییه‌که‌ی کاوه گوتی:

كاوه- جه‌نابی هیدایه‌ت هه‌له‌ نه‌هاتوم؟ ئیره‌ مال نیه. ئه‌و جینه‌گه‌یه‌ی که ئیوه

ده‌یلین باخه، له‌ پینشی ئیمه‌وه هه‌ر ئه‌و باخه‌ هه‌یه. له‌وانه‌یه سه‌ره‌تای کۆلانه‌که

مالی ئیوه بیت؟

هیدایهت- نا نازیزم، ههله نه هاتوین، مالی من هه ر ئه م باخه یه! وه رن با برۆین.
من و کاوه ته ماشای یه کترمان کرد و مات و بیدهنگ بووین.
مالی جه نابی هیدایهت که هه ر ئه و باخه بوو، به نزیکه ی په نجا مه تر له هه ر لایه کی
دیوار بوو. هه رگیز بیرمان نه ده کرده وه.

کاوه- من وا بیرم ده کرده وه که مالی ئیوه، له وانیه خانوو یه کی کونی یه ک
نهومی یان باله خانه یه کی بچووک بیت! ئه م باخه چه ند مه تره؟ من خه یالم ئاسوده
بوو چونکه به دلنیا ییه وه لیره زور ئاسوده ن و بی کیشه ن.

- ئاسوده یی به م شتانه نییه! ته نانه ت دیواره کانی کوشکینی گه وره کاتیک
مرؤف دلته نگ ده بیت وا هه سته دکات که وا فشاری بو دینیت و بیدهنگی ده کات.
کاتیک مرؤف په ژاره ی له دل دابیت ته واوی باخه کانی دونیا له لای بچووک.
هیدایهت- وه رن برۆینه ناو خانوو ده دل سوتینه ره که تا کو به ده رده کانی ئاشنا
ده بن.

کاوه- فه رموو دابه زن ئه ی شیخی ئه جه ل، خاوه ن شکو به هزاد!
دابه زین و به ره و ده رگای باخه گه وره که رۆشتین. جه نابی هیدایهت کلیه که ی له
گیرفانی ده ره ئینا و قوفلی ده رگا که ی کرده وه، ئیمه ش چووینه باخه که وه. باخه که
زور گه وره بوو. ئه وه نده گه وره بوو که دیواری باخه که دیار نه بوو. تا کو چاو
ده بیینی داری گه وره و کون ده بییرا. زه ویه که ی به رگی به فره ی پۆشی بوو.
له ناوه راستی باخه که دا بینایه کی دوو نهومی زور کونی لیبوو که ته واوی
په نجه ره کانی و دیواره کانی وه ک ده رگا و په نجه ره ی سه د سال له مه و به ر ده بوو.
به شوشه ی ره نگا و ره نگ جوانیه کی سه رسو ره ئینه ری پی به خشیبوو.

هیدایهت- ئه م باخه نزیکه ی پینچ هه زار مه تره. ته واوی ئه م دره ختانه خۆم
ئاویان ده ده م و ئاگام له وان ده بیت، چه ندین ساله ئه مه کاری منه. په نجا سال، سه د
سال، دوو سه د سال! ئیتر سالانیک که وا له ده ستم چوو.

کاوه- مالی خۆتانه؟ لیره ته نها ده ژین؟ مرؤف ده ترسیت لیره دا.
هیدایهت- به لئ مالی خۆمه. هه لبه ته له م دونیا یه دا هیچ شتیک هی خۆمان نییه.
- من هه رگیز لیره نا ترسم، به لکو به پینچه وان وه وا هه ست ده که م که سالانیکه
ئیره ده ناسم! ته نانه ت ماسییه سور و ره شه گه وره کانی ناو چه وزه که وا هه ست
ده که م پینشووتر بینوومن.

کاوه- لیره دا چه وزی لی نییه، له کوی ده زانیت چه وزی ناو هه یه چ بگات به
ماسی! ئه وان هه مووی خه یالن.

هیدایه ت تماشای منی کرد، به بن ویستی خوم سهرم دانه واند، به پیکه نینیکی
ژنانه وه گوتی:

هیدایه ت- زور سهرسور هینه ر نییه، برؤینه ناو بیناکه وه حهوزی ماسیم هیه.
هرچه نده له سهره وه یه به لام ژیره وه ی پریه تی له ماسی سور و رهشی زور
گوره.

کاوه به سهرسامیه وه تماشای منی کرد و گوتی:

کاوه- تو له کوی زانیت؟

- نازانم. هر به و جوره ی گوتم. باخیکی گوره ی له م شیوه یه، حهوزیکی
گوره ی ماسیشی تیدایه به دلنیا ییه وه.

هیدایه ت- برؤین ئیره سارده. هرچه نده ناو بیناکه زور جیاوازی نییه لیره، به لام
باشه. چونکه هم گهرمکه ره وه ی هیه و هم سوپای دیواری که ئیستا پنی ده لنین
ئاگردان. هر وه ک چون ئه م ماله کونه، ئاگردانه که یش وه ک خوی ده که ریته وه بز
نزیکه ی سهد بو سهد و بیست سال له مه و به ر.

هرچه نده له بیناکه نزیک ده بووینه وه، زیاتر سهرمان ده سورما.

بیناکه رووی ناوه وه ی گه چکاریه کی قه شهنگ و جوان کرابوو. هه یوانیکی گوره
که پایه ی زور به رزی هه بوو وه ماله که پری بوو له په نجه ره. له هه رشوینیکی
بیناکه وه تماشای بگردایه په نجه ره بوو، به ده رگای گوره و شوشه ی رهنگار
رهنگی کون. شه که تی و کونی له ناو خانووه که ده بینرا. هر ئه و شه که تی و کونیا
شکودارتری ده کرد.

شتیک که جیاواز له مانه نهینی و تایبه تی به ماله که به خشی بوو، بیده نگیه کی
بوو!

هر له ویدا کاوه به شیوه یه ک ترسا بوو گوتی:

کاوه- جه نابی هیدایه ت، ئیوه لیره دا سه گتان هه یه؟

هیدایه ت- نا نازیزم. ئه وه ی که به دلنیا ییه وه له لای دره خته کانه وه بینوته ئاسکی
مئینه یه، دایکیشی هر له م ماله دا ژیا و مرد. ماوه ته وه ئه و بیزمانی ته نه یه.

ئاسکه که کاتیک جه نابی هیدایه تی بینی، به بازدان به ره و لای ئیمه هات و به بن
ترس له ئیمه نزیک بووه وه و هر به بازدان چووه لای.

هیدایه ت- ناوی ته لایه. چونه به لاتانه وه؟

سهرقالی لاواندنه وه ی ئاسکه که ی بوو، هر وه ک مندالی مروفتیک. ئه ویش خلی
بو جه نابی هیدایه ت شیرین ده کرد و سهری له ناو ده سته کانیدا ده جولاند.

کاره- چون راتان هیناوه له مروڤهکان ناترسی؟ ئەم بیزمانه خو قهپ ناگریت له مروڤ؟!

هیدایەت- له مندالییهوه گه ورهه کردووه. ئەمه کچی منه. هه ندیک کات خه ریکه له ته نهایدا دیق ده کهم، ته لا دیت بو لام و نارامم ده کاته وه. له زور بهی شته کان تیده کات، وهک ناخووشی و خووشی و په ژاره و خه م و خه فته!

چو رینه ماله وه و ته لایش له که لمان هات.

بیناکه ههستیکی سه ر سو رهینه رانه ی هه بوو. له سه ر بناغه ی چوار گو شه یی دروست کرابوو. له چوار ده وری ژو وری لیبوو. ناوه راستی به تال بوو. له راستیدا ناوه راستی بیناکه حه وشه یه کی دیکه هه بوو جیاواز له باخه که، به هوی چه ند پلکانه یه ک و پار ه وینکی ژیر زه مینی ده چوو ه باخه که وه. له ناو حه وشه که دا ژو وری لیبوو که بچو و کترینیان سی مه تر ده بوو. ته واوی ژو وره کان فه رشی زور کون و جوانی لیبوو. له هه ندیک له ژو وره کاندایه ی فه رشه کان داپوش رابوو.

جه نابی هیدایه ت ته واوی ماله که ی پنی نیشان داین که له راستیدا زور جوان بوو. له ته واوی ژو وره کاندایه یه کی که مه وه تابلویه کی کون و زور به نرخ به دیواره کاندایه یه کی هه لواس رابوو. جه نابی هیدایه ت ناوی وینه کیش و کاتی درو وسته کردنی تابلوکانی بو باس کردین.

ئه و ژو وره ی جه نابی هیدایه ت تیندا ده ژیا وهک خوی ده یگوت، ژو وریکی پینج ده رگا بوو که له لایه کی ژو وره که وه کتیبخانه یه کی کونی تیندا بوو. میژو وه که ی ده که رایه وه بو سه د سال له مه وه بهر. دیواره کانی ژو وره که تابلوی کیشراوی تیندا بوو.

یه کیک له وانه تابلوی ژنیک بیست و حه وت سال بو بیست و هه شت سال ده بوو! جلوه بهرگ و نارایشته کردنی له سه رده می کون ده چوو. ژنیک زور جوان بوو.

کاوه- ئیوه به راستی لیره به ته نه ا ده ژین؟ ده زانی نرخ ی ئه و تابلو و فه رشانه چه نده؟!

هیدایه ت- به لئ. هه ندیکیان له راستیدا نرخ ی بو دانانریت! له ناو ئەم کتیبخانه دا کتیب که لیک تیندا یه که له وانه یه نرخ ی هه ردانه یه کیان پارهی باله خانه یه ک ببیت. هه موویان به ده ستی که سایه تیه گه وره کانی سه د سال له مه وه بهر نو و س راون که له ئیستادا که سیان له ژیاندا نه ماون.

کاوه- ئه وکات ئیوه ناترسن که خودا نه خواسته که سینک یان دزیک بیت و

به لایه کتان به سهردا بهینیت. هموو شته کانیشتان بیات؟
هیدایهت- نه گهر که سینک بیت و نهو چاکه یه له گهل مندا بکات، نهوکات ئیتر
کیشه یه ک نامینیته وه!

به لام له بیست سال پیش ئیستاوه تاکو ئیستا ئیوه تاکه که سانیکن یاخورد باشتر
بلیم ئیوه ته نها که سانیکن که هاتونه ته ناو نه م بینایه وه! نه م ماله نه وهنده نه فره تییه
که ته نانه ت دزه کانیش ئیره نابینن.

- بوچی نه م قسانه ده که بیت؟ ئیره هموو شتیکی قه شهنگه و جوان و پر له رازه.
حه یف نیه مروفتیک لیره دا ژیان بکات و نه وهنده بی هیوا و خه مبار بیت؟
جه نابی هیدایهت دهستی خسته سهر شانم و گوتی:

هیدایهت- ئیره ته نها به پرووکار ماله کوپم. ههر پرووکار نیکیش ناواخنی هه به.
ئیستا ئیوه دانیشن تاکو من به قسه ی نه مرو ناگردانه که تان بو دابگر سینم بو نه وهی
که رمتان بیته وه.

- له لای من شتیک زور سهر سور هینه ره. چون کاتیک نزیکه ی بیست ساله هیچ
که سینک نه هاتوته ئیره، نه وهنده پاک و خاوینه؟! ده بوایه له م بیست ساله دا به نزیکه
ده سانتیمه تر توز و خول له سهر شته کان بووایه.

هیدایهت له و کاته ی خه ریکی هه لکردنی ناگردانه که یان وهک خوی ده لیت سوپای
دیوارییه که بوو گوتی:

- بیرت ده کرده وه که کاری من له م ماله دا چیه؟! سالانیکه نه وه بووه به کاری
من.

من و کاوه به سهر سامیه وه ته ماشای یه کترمان کرد.

کاوه- واته ئیوه ته واوی نه م هموو ساله ژووره کانی ئیره تان پاک کردوته وه؟!

- جه نابی هیدایهت، له بیرمه دوینی شه و پیش له وهی پرووداوه که پروودات نانیکه
سه نه کیتان به دهسته وه بوو. نه گهر ده کری ناو نیشانی نه و نانه واخانه م پی بدن
تاکو بچم چه ند نانیک بهینم.

کاوه- من ده زانم نه و نانه واخانه یه له کوئییه؟ ئیستا ده چم ده یهینم.

کاوه روست نان بکریت و جه نابی هیدایه تیش خه ریکی دروو ستکردنی چایی بوو.
هیدایهت- مروف که سالانیک به ته نها ژیان بکات، میوانداری له بیر ده چیته وه.
- زه حمهت مه کیشن، ئیمه له سهر ئیزنتان ده پروین. هه لبه ته دوای نه وهی کاوه
نانه که ی هینایه وه.

هیدایهت- ترسی منیش ههر له وه بوو تو برویت! به لام ده زانیت هه رکه سینک

خوښى له كه سىكى ديكه نه يهت، داواى روښتنى لیده كات.

- له راستیدا من مه به ستم له وه نه بوو. ته نها نه م دهويست نيوه ماندوو بڼ. هيدايت- نا مافى خوته. چونكه دوينى شو تاكو به يانى نه خه وتون، برون پشوويه ك بدن، به لام تكات لیده كه م من له بير نه كه يت و هر كاتيك كارت نه بوو، سهردانم بكه. خوټ ده بينى من ليزه دا به ته نهام و ماوه ته وه نه م ناسكه. نامه ويت چاوه روانى نه وه بكه م كه وا هه موو روژيك بينته سهردانم. هه رچه نده نه گه ر نه و كاره بكه يت، من زور خوشحال ده كه يت. به لام هر كاتيك توانيت و هره بو لام. پيكه وه داده نيشين و قسه ت بو ده كه م. زور هه زده كه م كه مينك ده رده دلت بو بكه م. ده زانيت كه نيمه ي پيره ميزدان كه مينك زياتر قسه ده كه ين، روژگار نه نيتر. تاكو چاييه كه ناماده بوو، كاوش به چهند نانيكه وه گه رايه وه و پاش خواردنى چابى، مالئاوايمان له جه نابى هيدايت كرد و له ماله كه ي هاتينه ده ره وه. كاوه- دنييت بو مالى نيمه؟

- نا هيلاكم، ده رومه وه ماله كه ي خو م. ته نها كاوه! نه كه يت بچيت و له باره ي خانووه كه ي جه نابى هيدايت و نه و شتانه ي كه له ويدا بينيمان بو كه سىكى باس بكه يت ها!

دواتر قسه كان مال به مال ده روات و هه واله كه ي ده گاته گونى خه لكى. نه وكات ده بينيت كه خودا نه خواسته كه سىك له بهر چوار كتيب به لايه ك به سه ر نه و پيره ميزده ده هينيت.

نيسنا نه گه ر ده توانى من بگه يه نهره ماله وه، ده ست خوش بيت. خه ريكه له ماندوويدا ده مر م.

كاوه- نا خه يالت ناسووده بيت. هيچ شتيك به كه س ناليم، تو وه ره بروينه مالى نيمه.

- به گيانى كاوه له مالى خومدا ناسووده ترم.

بهشی سییلم

به ماندوویی گه یشته ماله وه و باشتر بوو که منیک بخهوم و پشوویهک بدهم
پاشان له بیری خوار دندابم. که به خه بهر هاتمه وه کاتژمیر چواری ئیواره بوو.
سه ره تا چووم خوم شورد تا کو بیمه وه سه ر خوم.
گه رماوی ماله وه به پلیکانه ده چوویته ناوی. هه لبه ته مه به ستم له گه رماو،
ژوورینکی مه تر به مه تر و هفتا و پینج سانتیمه تری بوو که ره شاشینکی تیدابوو.
به کورتی دواتر بیری خوار دنی ئیواره م که وته وه کات گه یشتبوو به ئیواره.
دوو هیلکه م کرده رون و به پیکه نینه وه خواردم چونکه بیری قسه کانی کاوم
که وته وه. پاشان چونکه ته له فزیونم نه بوو، رادیوکهم داگرساند و له لای دانیشتم و
گویم لیده گرت.

نیو کاتژمیر تینه پیری بوو که زهنگیان لیدا. گوتم به دلنیا بیه وه کاوه یه. به لام
کاتیک ده رگا که م کرده وه ده بینم فهرنووش له پشتی ده رگا که وه وه ستاوه و
پارچه یه ک کاغزی به ده سته وه بوو! له وانه بوو ناو نیشانی منی له سه ر بیت.

فهرنووش- سلاو به هزاد خان. خو بیزارتان ناکه م؟

- سلاو حالی ئیوه چونه؟ تکا ده که م چ بیزار کردنیک.

فهرنووش که منیک دهستی دهستی کرد و چاوه پروانی نه وه بوو بانگی بکه مه
ژوره وه. کاتیک به تایبته فهرمووم لینه کرد، له پاش چند چرکه یه ک بو من وه ک
سالیک بوو گوئی:

فهرنووش- هاتبووم تا کو سوپاستت بکه م.

- شتینکی وانه بووه.

فهرنووش- بوچی نا. نه گه ر خوانه کات پروداونیک به سه ر جه نابی هیدایه ت به اتاپه

ئەركات بابەتەكە درىژەى دەكىشا.

- سوپاست بۇ خودا ھەموو شتىك بەخىر تىپەرى.

فەرنووش - ميوانت ھەبوو؟

- نەخىر، تەنھا بووم. خەرىكبووم گويم لە رادىق دەگرت.

فەرنووش - چەندە باشە. بەرنامەكانى رادىق زور باشە.

- زور بەلامەوہ باش نىيە. ئەگەر كوئى لە رادىق دەگرم لەبەر ئەوہىە كە

تەلەفزیونم نىە. بەقسەى پىشىنان مال نشىنى منداڵ لە بىچارەىدايە.

كەمىك من منى كرد و پاشان رووى كرايەوہ و گوتم:

فەرنووش - ناتانەوئىت بانگىشتم بکەنە مالەوہتان؟

تەماشام كرد و چوومە لايەكەوہ.

- دەربارەى مالەكە چىتان پىنلیم. ژووړىكم ھەىە كە ھىندەى قوتوى كبرىتە.

لە پشتى دەرگاكە پىلاوہكانى داكەند و ھاتە ژووړەوہ. بەتەماشاكردنىكى وردەوہ

تەماشای مالەكەى كرد.

فەرنووش - ژووړەكەتان زور دلگىرە.

نەمتوانى خۆم كوئىرۆل بکەم و دەستم كرد بەپىكەنىن و گوتم:

- داواى لىبوردن دەكەم زور پىكەنىنم پىنى ھات. ستايشىكى جوان بوو، بەلام بۇ

ئىرە نايىت. ببورە كوئى ئەم ژووړە جوانە؟

چوہ سەر ئەو تاكە مۇبىلى ژووړەكەم و دانىشت، جانناكەى لە پالىدا دانا و

گوتم:

فەرنووش - سەرەتا ھەموو شتىك پاكو خاوينە. لەگەل ئەوہى كەوا من بەبى

ئاگاداركردەنەوہ ھاتم بەلام وادەردەكەوئىت كەسىكى زور رىك و وردى.

دواترىش لەگەل ئەوہى كەل و پەلەكانت كەم و سادەىە، بەلام زور بەورد و

درشتى. رەنگى ژووړەكە و پەردەكان لەگەل يەكتر دەگونجىن. سەرمىزەكەشت

پەرش و بلاو و پىس نىيە. چ بگات بەوہى كە تۆز و خۆلى لەسەر بىت.

- زور سوپاست. تاكو ئىستا بەو شىوہىە تەماشام نەكردبوو، ھىوادارت كردم.

فەرنووش - مەگەر بى ھىوا بووئىت؟

- بەلى، بەلام تاكو ئىستا ئەو شتانەى ئىوہ گوئتان لەم ژووړەدا نەمبىنى بوو.

فەرنووش - ژووړەكەت چوار دىوارىكە. ئەو شتانەى لەدەروئىدا ھەىە، ئىرە جوان

يان ناشرىن دەكەن.

قسەكانى تىگەىشتوانە بوو. تاكو ئىستا بەباشى تەماشام نەكردبوو، واتە لە

تەماشاکردنى چاۋەكانى خۇم بەدوور دەگرت. ئەمبۇ زۇر جوان بوو. چاۋەكانى جوان و بالايەكى بەرز. موۋەكانى رەش و دريژ. دەنگى دلگير و ھەلسوگەرتى سەنگين و بەرەوشتانە بوو. نەكورتى تەواۋى ئەو شتانەى لە خانمىنكا ھەبوو ئەو ھەيبوو. ئەو بۇنەى لە خۇى دابوو، مرقۇقى دەخستە بېرى دارستان و بەھار و تافگە و ئەو شتانە. دتگوت تازە دەيبېنم و ماۋەيەك دەبوۋاپ تەماشام بگردايە.

- ببوره ئىستا چايى لىدەنيم و ئاو ميوەش ئامادەيە.
فەرنووش- تەواۋى ئەو كىتبانەت خویندوۋتەوہ؟
- كات بەسەربردنى من كىتیب خویندەنەوہيە.
فەرنووش- بەو ھەموو وانە زۇرانەوہ چۇن كاتت ھەيە ئەم ھەموو كىتبانە بخوینىتەوہ؟ گويم لىبوۋە كەوا يەكەمى پۇلەكەتى!
- چۇنكە بەتەنھام، كارىكم نىيە و تەلەفزيۇنىشم نىيە. تەنھا دادەنىشم و وانەكانم دەخوینم.

فەرنووش- مرقۇقىكى چەندە شارەزايى. لەو جۇرە مرقۇقانىەى كە ژيان نەى بەزاندون.
- بەو شىۋەيەش نيم كە ئىۋە دەفەرموون. ساتەكان ژيانيان رېك خستورە. جارچارە لەگەلى دەجەنگيم. ئەگەرنا من بەتايبەتى ئەھلى جەنجالى و ئەو جۇرە شتانە نيم.

فەرنووش- بەلام ھەندىك كەس ھەن، واتە زۇربەى مرقۇقەكان ملکہ چ دەبن و خۇيان لەناو سەختىيەكانى ژياندا ونکردوۋە.

- ببوره من لىرەدا پيالەم نىيە بۇيە دەبىت لە كوپدا چايتان بۇ بەينم.
فەرنووش يەكىك لە كوپەكانى ھەلگرت و تەماشای كرد. پاشان گوتى:
فەرنووش- سەرسورھىنەرە! لىرە ھەموو شتىك لە پاك و خاۋىنىدا بريسكە دەدات. خۇتان قاپەكان دەشۇن؟

- لەكاتىكدا خزمەتكارەكان نەبن، بەلى!!
پىكەوہ دەستمان كرد بەپىكەنن.
- باشە ئاشكرايە، تەواۋى كارەكان خۇم ئەنجامى دەدەم.
فەرنووش- راستە، بەلام لە پياۋىك بەدوورە كەوا ئەوہندە پاك و خاۋىن و لىزانانە بىت.

- تەواۋى خىزانەكەم بەپاك و خاۋىنى و رېك و پىكى ناسراون، ھەرچەندە

ژوررهكی من بهم جوره پاک و خاوین نییه. بهلام دایکم ژنیکى زور رېك بوو،
لهوانه په له دایکمه وه نه وه م بۇ مابیته وه.

فهرنووش - دایک و باوکت وه فاتیان کردووه؟

- سالانیکه. له پروداونیکا که له دهره وهی تاران پرویدا.

فهرنووش - هیچ خزمینکت نییه؟

- بۇچی نا، چند خزمینکم هه په که په یوه ندیم له گه لیاندا نییه. چاییه که تان سارد
ده بیته وه.

بۇ ماوه په ک به بیته نگی خهریکی خوار دنه وهی چایی بووین.

فهرنووش - کاوه خان ئیوهی زور خوش دهویت!

- دۆستانم هه موویان له چاکی خویانه، به تایبه تی کاوه.

فهرنووش - ئاگادارم که ئیوه په کینک له گورچیله کانى خوتانتان پینداوه.

به سهرسامیه وه ته ماشام کرد.

- درووسته، بهلام نه و لهوانه بوو بارودوخى ترسناک بیت.

فهرنووش - راسته که سالی په که می زانکو شهرتان بووه؟

- شهرمان نه کرد. به لکو قسه مان به په کتر گوت. له ناو پولدا گالتهی زوری ده کرد

و نه یده هینشت ماموستا وانه بلیته وه. له سهر نه وه قسه مان به په کتر گوت، ههر نه و

دوبه ره کییهش بوو به هوی دوستایه تیمان.

فهرنووش - له پاش نه وه ئیتر له ناو پولدا پای نه ده بوارد؟

- بۇچی نا، بهلام له دواى نه وهی په کترمان ناسی برده لای خوم و ئاگاداری

بووم.

فهرنووش - گویم لیبووه که له دواى شهره که تان چند رۇژیک نه هاتوته وه بۇ

زانکو و ئیوه رۇشتوون به دوایدا.

- کاتیک بینیم نایه ته وه زانکو، له دۆسته کانى ناو نیشانیم وهرگرت و رۇشتم تاكو

بزانم بۇچی نه هاتوته وه.

فهرنووش - کاتیک زانیت بارودوخى گورچیله کانى خراب بوو، به ته واوی

سهرهت و سامانیانه وه نه یان توانیوه که سینک په یدا بکن که بتوانیت

گورچیله په کیان پیندات که وا گروپی خوینه که ی له و بچیت.

- ئیوه که هه موو شتیک ده زانن، بۇچی له من ده پرسن؟

فهرنووش - ده مه ویت له خوتانى بییستم. زور ماییه ی سهر سورمانه که وا که سینک

به شینکی جهسته ی به که سینکی دیکه بدات. نه ویش له پیناوی هیچ دا!

- چ شتىك له وه به نرختره كه سىك بتوانيت له ژيان به رده وام بيت؟! جگ له ووش
من دوستىكم پهيدا كړدوه كه نايگورمه وه به هموو دونيا.
فهرنووش - كاريكى چنده تيگه يشتوانه يه. به راست له پشودا چ كاريك ده كه بيت؟
- له راستيدا ليره كاريكم نيه. دمه ویت سرىك بدهم له دورگه كاني هاواى!
پاشان دهستمكرد به پيگه نين و گوتم:

- چ كاريكم هه يه تاكو نه جامى بدهم. ده بيت تاكو مردن له م ژوردها بم! چايه كى
ترتان بو تى بگه م؟
فهرنووش - نا زور سوپاست، نيتر ده بيت بروم. تنها ده بيت به لينم پيښه ي
شه وىك بينه مالى نيمه.

- به سه رچاو. له دهرغه تىكى گونجاودا.

فهرنووش - من ده توانم بينه نيره؟

ناماده بووم بلیم له خزمه تتاندام، نيوه هه ركاتىك بتانه ویت بينه نيره. به لام
قسه كانم خوارده وه و گوتم:

- نيره شتىكى لى نيه كه بو نيوه مايه ي سه رسورمان بيت.

فهرنووش - نيوه رىگه م بدن تاكو خوم نه زنونى بگه م!

- هه ر جورىك پيتان خوشه. خوشحال ده بم نيوه بين.

فهرنووش هه ستا و جانتاكه ي هه لگرت، به ره و دهره وه روشت و پيلاوه كاني له
پيگرد.

فهرنووش - تا جاريكى ديكه خودا ناگادارت بيت.

- فهرنووش خانم، له چكه كه تان تىكچووه و قرتان له پشته وه دياره.

فهرنووش - زور سوپاست. كيشه ي قزى دريژ هه رنه وه يه.

سه رپوشه كه ي چاكرد و چووه دهره وه.

فهرنووش - دووباره خودا ناگادارت بيت و سوپاستت ده كه م.

- ببوره كه ميوه و شيرينيم له ماله وه نه بوو.

فهرنووش - قسه كردن له گه ل نيوه به هينده ي پنيويست شيرين بوو. خودا ناگادارت
بيت.

- خودا ناگادارى نيوه ش بيت. سلاوم بگه يه نه به جه نابی ستايش.

چاوه ريم كرد تاكو سواری نوتومبيله كه ي بوو.

كاتىك ته ماشام كرد زور جوان بوو. هموو شتىك له دروستكردنى نه م كچه دا

ته واو بوو. كاتىك له ناو نوتومبيله كه ي دانىشت و نيشى پى كرد، چاويلكه په كى كرده

چارى كه زورى لى دههات. له و كاته دا له دله وه له خوام دهويست كه وا كورى
 پيارينكى دهوله مهند بووبام.
 كاتيك به رينكهوت، دهستی بۇ بهرزكردمه وه منيش وه لامه كه يم به دهست دايه وه و
 دواتر به خيرايى به رينكهوت و رويشت.
 كه رامه وه ژووره كه م، نيتر تاقه تي ته نه ايم نه بوو. فەرنووش به رويشتنى بارودوخ
 و توانا و بير و هوشى منى له گهل خوى بردبوو.
 چند خولهك دواتر ههستم كو په كان بشوم. كاتيك كو په كه ي فەرنووشم گرت
 به دهستمه وه، دلم رينكه ي نه دا بيشوم! بر دم هر به وجوره له ناو ره فه ي قاپه كاندا
 دامنايه وه. يادگارى كه سينك كه وا حهوت سه د پله له گهل من جياوازي هه بوو.
 تازه دانيشتبووم كه دووباره زهنگيان ليدايه وه. نه مرق ده رگاي ره حمهت له من
 كرابوييه وه.

له په نجه ره كه وه ته ماشام كرد كاوه بوو.

كاوه- سلاو چله نشين! چؤنى هاوړئ. كه ي واز له م ژووره دههينيت و دنيته ناو
 كومه لگا؟! راوهسته ببينم! به به به...

نيزه هه مووى بؤنى گولاوى گرتووه. نه م بؤنه ي كه من دهيكه م، ئايا شه مال
 هيناويه تي يان ميوانت هه يه؟! هه رچه نده چاوه كانم خراپ نابيينيت له ئاستى تو،
 به لام نه م بؤنى عه تره راسته قينه يه و بؤنه كه ي له م ژووره دايه. خيرا راستيه كه ي
 بلئ، بكوژ له كوئيه؟! له كوئى شار دوته ته وه؟

- قسه هيجه كانت ته واو بوو؟

كاوه- نه واته يه س.

- فەرنووش خانم ليزه بوو.

چاوه كانى كاوه له پر گه شايه وه!

كاوه- به به به، من به راستى نه مگوت مه يلى له خووه نيه بؤت، داواى كردى؟

- به لئ، له گهل دايك و باوكى ها تبوون. شال و نهنگوستيله يان بۇ هينا بووم.

كاوه- تو چيت گوت؟

- رازى نه بووم. وتم كاتى هاوسه رگيرى كردنم نيه.

كاوه- له بهر نه وه ي كه رى! ئيستا به راست بؤچى ها تبوون؟

- باشه، ها تبوو بۇ نه وه ي سوپاستى قسه كانى مرقى بيزه وشت بكات.

كاوه- سوپاست كردنى راسته، به لام نه و قسه، مه به ستى كامه قسه يه؟!!

- بمرى كاوه. كوربه بؤچى رويشتووى و هه موو شتنيكت به و كچه ي هاوړنى

دايكت گوتووه؟ ئەوئش رۇشتووه ھەموو شتىكى بەفەرنووش گوتووه.

كاوه- بەتەنھا ھاتبوو؟

- بەلى. وەلامى منت نەدايەوھ.

كاوه- ھەموو شتىك من نەمگوتووه. نيوھى من گوتومە و نيوھكەى ترى دايكم.

- بەلام مرؤف خۇ ھەموو شتىك بەھەموو كەسنىك ناليت!

كاوه- بەلام ئەو خاتوونە و دايكى ھەموو كەس نين. واتە بىنگانە نين. چونكى

پورم و كچەكەين.

- بەراست! واتە فەرنووش ھاوړىنى كچە پورى تۇيە؟

كاوه- بەلى، كچە پورم گورچيلەى توى باسكردووھ. نەتان گوت كە فەرنووش

چى گوتووه؟

- بابە دە خولەك دانىشت و رۇشت، ئىستا ھەوال چىيە؟

كاوه- ھاتوم پىكەوھ برؤينە باكور.

- چۇنە كە ئىستا خۇشەويستىت پەرهى سەندووھ؟!؟

كاوه- بابەتەكە خۇشەويستى نىيە. مردوو شۇرەكەى باكور مردووھ و ھاتوم

تۇ بىھم لە جىنگەى ئەو كار بكەيت!

- من ناتوانم لە گەرماودا بەتەواوى خۇم بشۇم، چ بگات بەمردووى خەلكى.

كاوه- باشە كارەكانت بكە، برؤين.

- لەم كەش و ھەوايەدا؟ داويەتى لە سەرت؟

كاوه- نە بابە، دەبىت دايكم بىھم بۇ قىلاكەى باكور. ھەز دەكات چەند رۇژىك

بچىتە ئوئى. گوتم ئەگەر تۇ لەگەلم بىت، چەند رۇژىك لەوئى پىكەوھ دەمىننەوھ.

- ئەگەر بەتەنھا برۇشتىتايە دەھاتم، بەلام لەگەل دايكت شەرمەزار دەبم.

كاوه- بەلى كوندەپەپوى كوزى! دايك و باوكم لەخودايان دەويت كە رىك و پىكى

تۇ ببىنن. ئەو كات تۇ خۇتايان لى بەدور دەگرى؟!؟

كاكى بەرىز لاخوى تۇ گىانى كورەكەيانت رزگار كردووھ و بەشىكى تۇ لەناو

جەستەى كورەكەيانە!

- زەھرى مار. رۇشتووى و ئەو قسانەت بەكچە پورەكەت گوتووه، ئەوئش

رۇشتووه و بەفەرنووشى گوتووه. ئەمرؤ ھاتبوو پرسىارى ئەمانەى لىدەكردم.

كاوه- ئىستا دىت برؤين يان نا مرؤفى كەللە رەق؟

- ئىستا كەى بەرئ دەكەون؟ نەخىر نايەم بەرىز.

كاوه- بە جەھەنەم. ئەگەر ھاتبى، چەند رۇژىك دەماينەوھ و بەخۇشى بەرئمان

دهکرد. ئەو كەلە پوتەشت ناوی دهخواردەوه. بههرحال نيو كاتژمير يان
كاتژميرىكى ديكه بهرئ دهكهوين، نهگەر ويستت وەرە.
- لهوهى كه بانگيشتت كردم سوپاستت دهكەم، ئنوه بفهرمون و بهخوشى
بهسەرى ببەن.

كاوه- بهراست منيش تاقتەم نهبوو برؤم. ويستم كهمنك پر و پوچى بكەم و
پينكهوه برؤين. ئنستا كه نايەيت منيش دوو رؤژ لهوئى دەبم و دهگەرئيمهوه. شتنيكت
ناويت لهوئى بؤتى بهينم؟
- تەنها سهلامەتيتان. خواتان لهگەل.

كاوه- بههزاد. گياني من، پاره يان شتنيكت پنيوست نيبه؟
- نهخيز. زور سوپاست. دهولهتى بهردهستت خەزىنهى پر له ئالتوون و
گەوهره! ئنوه فەرمون.

كاوه بهبى ئارهزوومهندانە رؤشت و بريار بوو كه دوو رؤژى ديكه بگەرئيمهوه.
نازانم بؤچى بهوشنويهيه دەمبيني كاوه دهروشته باكور و تاكو دوو رؤژى ديكه
ناگەرئيمهوه هەستم بهتەنهاى دهکرد و دلەم تەنگ دەبوو. رؤشتم كتيبيك دەر بهينم
بهلام دووباره زهنگيان ليدايهوه.

له پەنجەرەكهوه تەماشام كرد، پياوئىكى نهناسراو بوو. دەرگاكهەم كردوه.
- فەرموون؟

- مالى بهرئز بههزادى فەرهنهنگه؟

- بهلى خؤمم بفەرموون.

- پاكەتنيكتان هەيه، ئەم تەلهفزيؤنه لهلايهن خانميكهوه بؤ ئنوه نيردراوه.

له پشتى ئؤتؤمبيلهكهيهوه، تەلهفزيؤنئىكى گەرەيه پنيوو.

- ببوره تينهگەيشتم!

- خانميك بهناوى ستايش ئەم تەلهفزيؤنهى بؤ ئنوه كرپوه و ئەم ناونيشانهى به

ئيمه داوه. فەرموو وەرى بگره و تكايه ئيرەش ئيمزا بكه.

- تكايه ئەم تەلهفزيؤنه بگەرئيمهوه، هەلهيهك ليرەدا پرويداوه.

- مەگەر ناونيشانهكه راست نيبه؟

- ناونيشانهكه راسته، ئەو كەسه هەلهى كردووه ببورن.

دەرگاكهەم داخست و هاتمه ژوورهوه. زور تيكشكام. له توورەيدا حەزم دەکرد بگریم.

بؤچى دەبيت له خؤمهوه زمانم بجوليت و لهلاى فەرنووش بليم كهوا تەلهفزيؤنم نيبه؟

بؤ ئهوهى هەله تينگەيشتن پرووبدات و ئەو وا تينكات من بؤ ئهوه ئەو قسهيهەم

کردوه تاكو نهو تهله فزيونم بو بکريت. له خوځم بيزار بووم و حهزم دهکرد سهرم
بکيشم به ديواردا. نهو به دبختيانه چييه کهوا من هه مه؟!
بينيم که ناتوانم له ماله وه بمينمه وه، بويه جله کانم له بهرکرد و له مال چورم
دهر وه.

نه کهر منيش باوکينکی دهوله مهندم هه بووايه. نه کهر منيش حساب بانکيم هه بووايه
کهوا له يه ک تاكو سه د سفری هه بووايه. نه کهر منيش خانوويه کی هه زار نه زميم
هه بووايه. نه کهر منيش ئوتومبيلينکی موديل ۲۰۲۲ م هه بووايه. نه کهر منيش هيلی
کوپته رينک واته فرۆکه يه کی چواربالم هه بووايه. ئيتر فهرانوش خانم تهله فزيونی
بو نه دناردم.

له دله وه جننوم به خوشه ويستی و ژيري و دل و گه ده و جگه ر و سپلم ده دا.
له دواي نه وهی که ژيريم دا به شتی دیکه، به فر ئارام ئارام ده باری. منيش ورده
ورده ده رۆشتم و ته نها ته ماشای ده رگا و ديواره کانم ده کرد و هه ولم ده دا بير له
هيچی دیکه نه که مه وه.

نيو کاتژمير به ريوه بووم که خوځم له لای مالی جهنابی هيدايت بينيه وه.
ته ماشای چوارده ورم کرد و بيرم له وه ده کرده وه که ئايا له ده رگا بده م ياخود نا.
هه رچه نده بيرم ده کرده وه له رووم نه ده هات برۆم و له ده رگا بده م.
هه ر له پشتی ده رگا که وه دانيشتم. هه وا سارد بوو و خوځم کز کردبوو. چورم
ناو بيرکردنه وه وه و سهرم خسته ناو ده سته کانم.

بيرم له وه ده کرده وه که چون بوو هاتمه ئيره و ئيستاش که هاتووم چی بکه م؟
هه رچه نده ده مويست هه ستم و بگه ريمه وه ماله وه، قاچم له گه لم نه ده هات. حه زم
ده کرد هه ر له ويدا دابنیشم. به فر سه رمی داپوشي بوو. ده سته کانم ژانی ده کرد له
سه رمادا.

نازانم بوچی که وتمه بيری نهو رۆژهی دايک و باوکم مردبوون و من له که ناری
شه قامه که دانيشتبوم له سه ر لاشه کانيان و ته ماشام ده کردن که به ته واری
تيکچوو بوون.

نهو داخه ی له و رۆژه دا هه مبوو، ئيستا که رومی گرتبوو. خوځم ئاماده کردبوو بو گريان
خراب نه بوو له دواي مه رگی دايک و باوکم سالانينک به سه ر گريانمدا تينه پری بوو.
خوځم که کاوه نه ده رۆشته سه فه ر، خوځم که گويم بو قسه کانی ده گرت و له گه لی
ده رۆشتم. خوینی ناو ده ماره کانم خه ریک بوو ده يبه ست.

چه ند سه گينک له ولای شه قامه که وه به ره و رووی من هاتن و به نزیکه یی مه تريک

لېم دوور بوون. وهستان و تماشایان دهکردم. یه کینکیان بهره و لام هاتوو بونی
کردم و پښتهوه لای نهوان و هموویان پښتن.

لهوانه یه بهوانی گوتبی وهرن برؤین، ژیانی هم له نیمه بڼی بایه ختره! لهوانه یه
گوتبیتیان کامه دیوانه لهم بهفر و سهرمایه دا دیته لای مالیک و داده نیشیت.
دهسته کانم ده جولاند تاکو خوینی بو بچیت. نازانم له وکاته دا چیم له خودا دهویست
که دهرگا که کرایه وه و جهنابی هیدایه ت له ماله که ی هاته دهره وه!
به نارامی سهرم بهرز کرده وه و سلاوم لیکرد.

هیدایه ت- بهزاد توی کوږم. لیره چی ده که یه ت؟! له که یه وه لیره ی. که نه وه نده
بهفر له سر سهرته؟! بوچی له دهرگات نه دا؟ بینیم هم بیزمانه، ته لا هاته پشتی
دهرگا و دهویست بیکه مه وه! باشه باش برؤین. خه ریکه ده یه هستی!

به زحمه ت بهرز بوومه وه و به یارمه تی جهنابی هیدایه ت چوومه ژووره وه.
ته لا دا بهره و رووم هات و بونی منی ده کرد ده ستیکم هینا به سه ریدا. واته نه و
نازه له بیرى مندا بووه! نه گهر له پشتی دهرگا که دا ما بووما یه ته وه چیم بگردایه؟!
هیدایه ت- چی بووه؟ روودا ویک روویدا وه؟

- نه خیر، شتیکی گرنګ نییه. ببوره به بڼی ناگاداری هاتم.

هیدایه ت- له توره بونی خه م به لوتم ده گات! دونیا بوت سهخت بووه، وایه؟
چوینه ناو باله خانه که وه و جهنابی هیدایه ت منی برده لای ناگردانه که که
داگیرسابوو. گهرمای ناگردانه که سه هولی مووه کانمی کرد به ناو. سه هولی دلشیم
بوو به ناو!

نه و چاییه ی که بوی هینام، گهرما که ی که یشته ده ماره کانم.

- له ماله وه هاتمه دهره وه. نازانم چون بوو بو ساتیک بینیم له پشت دهرگای نیره
بووم. شهرمه زاریم ده کینشا که له دهرگا بدهم.

هیدایه ت- بوچی؟ خوم داوام لیکردی که بنیت بو لام.

ههستا و له شوینیک نان و په نیر و ته ماته ی بو هینام و گه رایه وه بو لام.

هیدایه ت- بیخو، قابیلی توشی نییه. ته نها نه وه م له ماله وه هیه ببوره.

- دهسته کانت خوشبیت، ههر نه مه زور باشه.

که میک خوی درهنگ خستوو گوتی:

هیدایه ت- ده مه ویت شتیکت پی بلیم به لام ده ترسم به که لکت نه یه ت.

- نیره خوتان خاوهن بریارن و له جینگی باوکی منن. ههرچی دلت ده یه ویت

فرموو بیلی. من دلگران نابم.

هیدایهت- ویستم بلیم ئەگەر کینشهکەت بەپارە چارەسەر دەبیت، برۆ یەکیک لەو کتیبانە دەربهینه و ببه بیفرۆشه تاکو بتوانیت سەرۆت و سامانیکت لە ژیاندا هەبیت. بەکەلکی من نەهات، بەلکو گرێکانی ژیانی تو بکاتهوه.

رۆشتمە لای ئەو کتیبخانە کۆنەیی که تاکەکانی پڕبوون لە کتیبی کۆن. تەماشای نووسینەکانیانم کرد و گوتم:

- بۆ مالی دۆنیا نەهاتوم بۆ ئێره. لەراستیدا نازانم بۆچی هاتوم بۆ ئێره! لەوانەی کەسێک منی هینابیت.

هیدایهت دەستیکی هینا بەسەرمدا و گوتی:

- دەزانم. کوێر بیت ئەو کارەیی که کڕیارەکهی هەست بە لێ پرسراوی ناکات. پاشان رۆشت و چوو لای دۆلابینک و پینج بۆ شەش خولەک وەستا. دامابووم لەوێ که بزانی لەویدا چ کارێکی هەیه؟! پاشان دەرگای دۆلابەکهی کردەوه و چاوی بریبه شتێک و چەند خولەکیهک بەو شینوویه درێزەیی کینشا. بەدەستهکانی سندوقێکی دەرھینا که تۆزی لەسەر نیشتبوو. کاتێک گەرایهوه دلۆپینک فرمیسک لە چاوهکانیدا قەتیس مابوو.

بە قۆلەکانی خۆلی سەر سندوقەکهی پاک کردەوه و لەناو کەلوپەلەکانیدا کەمانچەیهکی کۆنی دەرھینا که رەنگەکهی کال ببوووه! کەمانچەکهی لەسەر زەویهکه دانا. لە پالیدا دانیشت و تەماشای دەرکرد، بینیم فرمیسک لە چاوهکانی دەهاته خوارەوه! بەلامهوه زۆر سەرسۆرھینەر بوو.

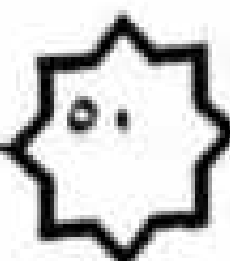
فوویهکی لیکردوو دەستی کرد بەکوکه. دواتر رۆوی کردە کەمانچەکه و گوتی:

هیدایهت- تەلیسمەکەت شکا.

دەستی کرد بەلیدانی. دەنگی گریان و لیدانی سازەکه بەرز بویهوه! نالەیهکی کرد که خەمی خۆم لەبیرکرد. هەرکه چینووهکهی دەرھینا بەتەلەکانیدا سەد لاپەرە لە کتیبی تەلخی ژیانی بۆ دەخویندمهوه. هەر که گلەییەکانی بەساز لیدان دەستی پێ کرد، هەناسەکانی نوزە نوزی دەرکرد.

دەنگی قەل قەلی سەماوهرەکه بێدەنگ بوو. چاوهکانم بەستبوو و گویم لەو داستانە دەرگرت. لەو داستانەیی که لەدۆنیا رۆشتبووم و بەرەولای هەرورەکان دەرۆشتم. تینەگەیشتم لەوێ که مانگیک تینپەری، سالیک تینپەری یان دەسال تینپەری. تەنھا کاتێک چاوهکانم کردەوه، جەنابی هیدایهت کەمانچەکهی دانا بوو سەر زەوییهکه.

تەماشام کردوو گوتم:

- دسته کانت خوشبیت مامه، ئەم ژەنینه خوین له چاوان دەهینیت. ئەو پەنجانەت دەبوایە ئالتوون بووایە.

تەماشای کەمانچەکە ی کرد، تەماشای منیشی کرد و گوتی:

هیدایەت- سالانیک بوو ئەم سازه م زیندانی کردبوو. قوفلم دابوو له دەمی!
له بەر خاتری تۆ ئازادم کرد. بەدنیاییهوه بهلاتهوه زور سه رسورهینه ره، وایه؟
بهخۆت دەلێت ئەم سهروهت و سامان و ژیا نه چیه و ئەم نان و پهیرهش
چیه؟! ئەم ساز لیدانه چیه و ئەم قسانهش چیه؟! لهوانه یه بیر له من بکه یتهوه،
له و جۆره مروفانه م که ئەوهنده چرووکن تەنانەت هیچ بوخوشیان رانا بین؟
- من هیچ کاتیک بهوشیوه یه بیرم نه کردوتهوه. ئەگەر ئیوه چرووک بوونایه،
رازی نه ده بوون من تەماشای کتیه کانیشتان بکه م، چ بگاته ئەوهی بتانه ویت
دانه یه ک لهوانه بدن به من.

هیدایەت- دووباره ده لیمه وه، هه رکامینکیانت ده ویت بیبه و بیفرۆشه. ئەوهی که وا
پیتی ده لیم له ده وه پیتی ده لیم.

- زور سوپاست. به لام راستت گوت که من له و بارودوخه ته ی دهروونی ئیوه
تیناگه م.

هیدایەت رۆشت و له گوشه نکدا دانیشت. چه رخه که ی ده رهینا و جگه ره یه کی
داگرساند و تەماشای ژووره که ی کرد.

هیدایەت- ئەم ژووره که یه کینکه له ژووره کۆنه کان و ژوورینکی په نجا مه تریه.
ئینستا بزانه که دیواره کانی رووبه ری چه نده؟! ئەو وه ستایه ی ئیره ی درووست
کردوه به خستی بچووک درووستی کردوه. به تایبه ت ئیره که ریزه کانی
ئوهنده بچووک دروست کراوه ناژمیردرین. دانه دانه ی ئیره گوشه کانی
نهخشینراوه تا کو ئەم ژووره به م شیه یه ی لیهاتوه. ئەگەر هه ر دانه یه ک له مانه
ئوهنده بچووک نه بووایه نه خسه کانیان تیک ده چوو.

ژیا نی منیش ههروهک ئەم ژووره یه و دانه به دانه ی به شه کانی ریز بوون تا کو
ئینستای درووست کردوه. هه ر له بهر ئەوه یه کاتیک تەماشای خۆم ده که م، جینگای
سه د پارچه ده بینریت که ههروهک شوینی برین.

له م دونیا یه دا هه ریه ک له ئیمه به شتیکه وه گری دراوین. تۆ به م شیه یه گری
دراوی که وا گوئی له به سه رهاتی ژیا نی من بگریت. نازانم له کو یوه ده ست پینکه م!
باشتره له و شوینه وه ده ست پینکه م که به نزیکه یی ئەوکاته ی ده مزانی و
تیده گه یستم!

بهشی چوارهم

شەش سال یان که میک بچوو کتر بووم. له ناو هه تیو خانە یه کدا ژیانم ده کرد. هه لبه ته نه وهی له بیرم مابیته وه که چاوم کرده وه له وی بووم. دایک و باوکم هه رگیز بیرنایه ته وه. واته نه مبینی بوون تاکو نه وانم بیر بیته وه و که سینکیشم نه بووه تاکو پنی بلیم نه وان کئی بوون و چی بوون؟!

هه تیو خانە که مان باله خانە یه کی کۆن و خراپ بوو، هه رساتیک چاوه پروان بووین سه قفه که ی یان دیواره کانی بروخیت به سه ماندا. چه وشه یه کی گه وره ی هه بوو چوار دهوری به دیواری بهرز دهوره درابوو. لایه کی نه وه هه تیو خانە یه، باخیکی زۆر گه وره ی لیبوو که ده چوو یته ناویه وه، نه گه ر سه د که س به دواتدا بگه رانایه نه یان ده توانی تو بدۆز نه وه.

نیستا من ته مه نم چه وت ساله، بزانه نه م رووداوانه له چ ته مه نیکدایه؟! له لایه کی باله خانە که دا کۆلانیکی خۆلی لی بوو، لایه که ی تریشی نه خوش خانە یه کی دهروونی بوو. تاکو رۆژ بووایه و هه وا رۆشن بووایه هیچ دهنگیک له وینوه نه دههات. به لام رۆژی خراپ نه بینیت، کاتیک هه وا تاریک ده بوو نه وه دهنگانه ی له ولایه وه دههات مووه کانی مرقۆفی گرژ ده کرد. دهنگی ناله و گریان و لیدان و دهنگی زنجیر که زپه زپی دههات وه دهنگی قیژه ی ژنان، به کورتی هه موو شتیک.

به پریوبه ری هه تیو خانە که مان پیاویک بوو که مرقۆفیکی خراپ نه بوو. به لام یاریده ده ریکی ژنی هه بوو، له ترسی نه وه شینه کانی چه وشه که دهنگی هه ناسه شیان نه دههات، چ بگات به ئیمه ی مندالان!

گه وره ترینی ناو ئیمه کورپیکی یازده بو دوازه سالان ده بوو که به قسه ی خۆی گونده ی هه تیو خانە که بوو، نه وان ی دیکه ش له ژیر فه رمانی نه ودا بوون. نزیکه ی

حهوت بۇ ھەشت كەس لە چواردەورى بوو بېرىارەكانيان جىبەجى دەكرد. واتە ئەو بېرىارى دەردەكرد و ئىمەش جىبەجىمان دەكرد. ئەوانىش وەك گەورەيەك لەسەر سەرمان بوون. ناوى ئەو كورە ئەكبەر بوو.

كۆنترىن ھەتىوخانە، ھەتىوخانەكەى ئىمە بوو. ئەو كەسانەشى لەويدا كارىان دەكرد ھەر ئەوانىش لەكۆنەوہ لەويدا بوون. ھەتىوخانەكە قوتابخانەشمان بوو، مالىشمان بوو، پەناگەشمان بوو، شوئىنى ئەشكەنجە دانىشمان بوو.

ئەو سەردەمە وەك ئىستا نەبوو. ئىمە نەمان دەزانى شىرىنى فرۇشى فلان و فىسار و تەلەفىزىونى جوان و ئاھەنگ گىزان و خەلكى پارەت پىبەدەن و پالپشتىت بكن چىيە؟!

ئىمە تەنانت مافى ئەو شمان نەبوو كەوا پىمان لەوئى بخەينە دەردەوہ و ھىچ كەسنىكىش نەدەھاتە ئەوئى. تەنھا سالى جارىك چەندكەسىك دەھاتن كە پىيان دەگوتن پىاوى دەولەتن. نىوكاتژمىز دەھاتنە ئەوئى و چايەكىان دەخوارد و دەرۇشتن. بەكورتى رزگارى كەرى ئىمە لەويدا تەنھا خودا بوو.

بچووكترىن سەرىپىچى كردن، وەلامدانەوہى بەلىدان و بەندكردن بوو. لە ژىر زەمىنىكدا پرى بوو لە مشك و جالجالوكە و دووپشك. ناويان نابوو زىندانى ژىر زەمىنى، بەكورتىكەى دوزەخىك بوو بۇ خۇى.

ھەرگىز نەفرەتم بۇ دايك و باوكم نەدەنارد، چونكە نازانم چۇن بووہ سەرم لەويدا دەرهىنا. لەوانەبىت مردووبن و لەوانەش بوو خۇيان منيان بردىتە ئەوئى، خودا خۇى دەيزانى.

تەنھا ئەوہ بلىم كە ماوہ ماوہ، دوو بۇ سى كەس لەويدا دەرۇشتن. ئىستا يان ھەلدەھاتن يان نەخۇش دەكەوتن و لەدونىا دەرۇشتن. يان ئەوہى لەژىر ئەشكەنجەى ئەويدا بەلايەكىان بەسەردا دەھات.

خواردنى ئەوئى گالتەجارانە بوو. نانىك بەتەنھا بەناوى نانى بەيانى و گوشتا و بەبى گوشت لە نانى نىوہرۇدا يان ھىلكەى مرىشك و نان و چايى لە نانى ئىوارەدا. ئەوكات خۇزگە ئەوہندەيان پىدەداين كە تىر بىين!

جل و بەرگىش چى بلىم؟! تەنھا ناوى جل بوو. ھەمووى پارچە پارچە ببوو لە بەرماندا. تەنھا جارىكىان نەبىت كە نازانم بېرىاربوو شا بىت كە رۇليان بۇ دەگىزا يان شاژن بوو يان وەزىر، لەبىرم نەماوہ، ھەموويان خۇيان كۆكردەوہ و كەمىك ئەوئىش رەنگ و بۇنى پاك و خاوينى بەخۇيەوہ بىنى.

بۇ ئىمەش، يەكىك ھاتوو دەستىك جلى نونى بۇ ھىناين و لەبەرمان كرد. ھەلبەتە

ئەو كەسەى بېرىار بوو بىت، نەھات و جەلكانىان لىنە رگرتىنەو. دووبارە ھەمان ئەو سوالكەرانە بووین كە پىشوو تر ھەبووین.
ئەمانەى كە گوتم باسكردنى بارودۇخى ئەو ھەتپوخانەىە بوو. سەد رەھمەت لە زىندانى باستىل. ياساى ئەوئ بەوشىنەو ھە بوو ھەر رۇژنىك و چەند دانەىەك لە مندالەكان نەدەبوایە بەشەكەى خۇیان بخوارداىە! بەلكو دەبوایە بىاندایە بە ئەكەر و بەردەستەكانى. ئەو ھە ياساى ئەوئ بوو. ئەگەر كەسنىك لەئىمە سەرپىچى بگرداىە ئەوا دەیان برده گوشەىەكەو و بەئارەزووى خۇیان لىیان دەدا. ئەمانە بۇیە دەلىم تاكو بزانىت من لەكویدا ژیان دەكەم لەو كاتەدا. بەسەرھاتەى ژیانى من لىزەو ھەست پىدەكات.

كوپم ھەر بەو جورەى كە گوئى بۇ قسەكانم رادەگرى، نان و پەنیرەكەشت بخۇ. جارى داھاتوو كە ھاتى، باشتىرین پىشوازىت لىدەكەم. چونكە بەتەنھام ئەم نان و پەنیرە بۇ من سەرو زیادىشە. ھەركاتىك ھەزتكرد چاىى بۇ خۇت تىپكە و شەرم مەكە.

- بەسەر چاوم. تەنھا تكادەكەم لەبەر خاترى من ئەو ھەندە زەھمەت مەكىشنى كە من شەرمەزار بكەن. باشە دەتان فەرموو.

ھىداىەت- بەلى، چىم دەگوت؟! نایەتەو ھە خەىالم.

- گووتان كە بەسەرھاتە راستەقىنەكە لىزەو ھەست پىدەكات.

پىكەنى و گوئى:

ھىداىەت- ديارە كە خەىالت لەلای تەواوى قسەكانمە.

بەلى كوپم، ھەروەك گووت. بەسەرھاتى راستەقىنەى ژیانم، واتە شتانىك كە شاىەنى گىرەنەو و باسكردن بىت. لىزەو ھەست پىدەكات. وەك گوتم كە ھەرىك لە ئىمە تۇرەى ئەو ھەى دەھات لە خواردەنەكەى خۇى بداتە ئەكەر و بەردەستەكانى. شەوئىك كە تۇرەى من بوو، بەدزىیەو ھە پارچەىەك نانم خستە ژىر قۇلم، تاكو بېرۇم و بىدەمە ئەكەر. وابزانم ھەر لەوئىدا، خاتوو ئەكرەمى منى بىنىبوو.

ئەو خاتو ئەكرەمىیە لەراستىدا ناوى ئەكرەم بوو، گوتبووى كە دەبىت پنى بلبن خاتوو ئەكرەمى! ئەو ژنە یارىدەدەرى ھەتپوخانەكە بوو. كارى ئەو سەرپەرشنى كردنى كارەكانى ئەوئ بوو، ھەموو قسە و ھەوالىكىشى بەتایبەت دەداىە بەرپووبەر. خودى بەرپووبەرىش ھەر لەو رپوونكردنەو ھەى وەردەگرت. ژنىك بوو ھەر بەسروشت كىنە لە دل و بى مىشك و بى ھەست و بسۆز بوو.

ئەو شەو ھىچى بەمن نەگوت. واتە شتىكى نەبوو بۇ گوتم، چونكە بەشى خۇم

بوو. به یانی کاتیک هه ستاین، هه موومانیان له چه وشه کو کرده وه. تیدا مابووین که ده بیت چ کارنکیان پیمان هه بیت. نیو کاترمیر تپه ری و ژنیک که دارنکی به سته وه بوو له گوینیه که وه و ته نافینکی پیوه بوو. شتیک له ناو گوینیه که دا بوو. ئیمه هه موومان ده مانویست بزاینن چی له ناو گوینیه که دایه؟! چاوی هه موومانی له سه ر بوو، ده نگیش له که سه وه نه ده هات.

خاتوو ئه کره می به تووره ییه وه ته ماشای هه مووانی کرد و پاشان چاوی له سه ر من دانا. خه ریک بوو له ترساندا هه ناسه م بوه ستیت و خوم پیس بکه م! له پاش ئه وه ی منی به ته ماشا کردنیک ترساند. گوتی:

هه ندیک له ئیوه ی بی دایک و باوک، به و به ره که ته ی خودا که ئیمه له ده ولت سوالی بو ده که یین، خوشی خوتانی پیوه ده که ن. وادیاره که وا چلیسیستان گوشتیکی نوبی بو هیناوین. نه مجاره یان نامه ویت نه و توله سه که سزا بده م به لکو ته نها بانگم کردن تا ببینن دواروژی پشیله یه ک که به بی موله تی من، نانی هه تیوخانه بخوات چییه؟!

ئاماژه ی کرد بو یه کیک له خزمه تکاره کان و گوینیه که ی برده لای دره ختیک و ته نافه که ی به دره خته که دا هه لواسی. خاتوو ئه کره می سه ری ته نافه که ی گرت و رایده کیتشا. تا ئه وکاته له ته ماشا کردنی تینه گه یشتبووم. نه و پشیله بینچاره یه بوو بووه قوریانی نه و نانه ی که من دوینی شه و بو ئه که بره م هینا بوو. نه و ئاژه له بیتاوانه یان له سیداره دها! بیریان کرد بووه وه من نانه که م بو نه و هینا وه. من له گه ل نه و پشیله یه دا یاریم ده کرد چونکه بی زمان و بی بازار بوو. ئیستا هیچ که سینک تیکه یه ک نانی به نه و نه دابوو، که چی سزا ده درا له سه ری.

نه فره ت له چاوه کانمدا شه پۆلی دها چونکه تا ئه وکاته هیچ ئاژه لیک له به ر چاومدا له سیداره نه درابوو، له به ر نه وه ته واوی جه سته م له ترس و تووره یدا ده له رزی. به لام نه م ده توانی چاوم له سه ر نه و پشیله داماره لایبهم. له کوتاییدا نازانم چون بوو که به ره و رووی خاتوو ئه کره می رامکرد و تاکو هاته وه سه رخوی ته نافه که م له ده ستی سه ندبوو و پشیله که م ئازاد کرد.

ته نافه که له لقه که بووه وه و پشیله که که وته سه رزه وی، به خیرایی رایکرد و رویشت. راستیان گوتوو که پشیله چه وت روچی هه یه.

که رامه وه و ته ماشای خاتوو ئه کره میم کرد، ده ستی کرد به پیکه نین. له کاری من هیچ که تووره نه بوو، زور خوشحالیش بوو!

به لام ئیمه ده مانزانی نه م ژنه که مترین به هانه له ده ستی ناروات. نه وه ی

قسه په کی نارې وای بگردایه یان کارینکی بگردایه خاتوو نه کره می خوشحال ده بوو،
چونکه که سینک ده بوو نه شکه نجه ی بدات و چیژی لئ وهر بگریت.

سهرم دانه واندې سهر زهوی و تازه تینگه یشتبووم چ کارینکم کردووه. منداله کان
دهنکیان لئوه نه ده هات. به ناماژهی خاتوو نه کره می داریان هیئا و دوودانه له
خزمه تکاره کان پیلاوه کانمیان له پی داکه ندې و قاچه کانمیان به داره وه به سته وه.
خاتوو نه کره می شولینکی به ده سته وه بوو هاته لام و گوتی:

- ناژله کانت زور خوش دهویت، وایه؟

ته نها به رقه وه ته ماشای چاره کانیم کرد و نه ویش گوتی:
- باش نییه مندل به م شئوه یه ته ماشای له خوی گه وره تر بکات.

نه متوانی خوم رابگرم و گوتم:

- نه و نانه مافی خوم بوو، نه مدابوو به پشیله که بخوات.

تا کو نه و هم گوت، به توندی شولینکی دا له قاچه کانم. به ده نگی به رز گوتی:

- مافی تو. توی هه تیوا! ئیوه لیره دا ته نها کفنیکتان هه یه، به چکه سه گه کان.

نه و ونده به توندی دهیدا له قاچه کانم که شوله که شکا. له کاتی لیدانی کوتایا
هه ستم پی نه کرد و نه ده گریام.

له بهر نه وهی که پینشووتر تووره بوو، نه گهر بیپارامایه ته وه لئی و بگریامایه
له وانه بوو رازی بووایه که که متر لئی بدامایه. به لام نازانم بوچی نه ده گریام و لئی
نه پارامه وه. خوین له قاچم ده هات و تکابوووه سهر پانتوله که م.

به دلنیا ییوه له خوت ده پرسى که کورینکی ته من شهش بو حوت سال، چون
نه و ره وشته ی هه بووه؟

به لام ده زانی نه و مندالانه ی له هه تیوخانه کاند ژیان ده که ن، له گهل مندا له
نازداره کانی ماله وه جیاوازیان هه یه. نه وان زیاتر له ته مهنی خوین له شته کان
تیده گهن، چونکه سه ختی و نازاریان کیشاوه.

کاتیک داره که شکا، وازیان لینه نام و قاچمیان کرده وه و رښتن. بریاری نه و
به و جوړه بوو که کاتیک مندالیک سزا ده درا، نه گهر مندالینکی دیکه برښتایه ته لای
و یارمه تی بدایه، نه ویشیان سزا ده دا.

به خلیسکان، خوم گه یانده ژووری نوستن و له گوشه ی کدا دانیشتم. نازاری
قاچه کانم له لایه ک و برسیتی له لایه کی دیکه و بیده نگریدن له لایه کی تره وه
نازاریان ده دام. ده رگاوانینکی پیرمان هه بوو به ناوی 'باوکه سلیمان' پیاوینکی باش
بوو. به دزییوه هاته لام و له قوتویه کدا مه لحه مینکی ده رهینا و قاچه کانمی چاره

کرد تاكو چاك ببیته‌وه و له‌تیک نانیسی پیدام و رویشته. نازانم به‌هوی
مه‌لحه‌مه‌که‌وه بوو یان له خوشه‌ویستی باوکه سلیمان بوو که نازاری قاچه‌کانم
باشتر بوو.

ده‌زانی نه‌و مندالانه‌ی له‌ویدا ده‌ژین تینووی خوشه‌ویستی و میهره‌بانین. نه‌گه‌ر
که‌سینک کارنیکیان بو بکات نه‌وا به‌هینده‌ی توزقالینک له خوشه‌ویستی‌که‌یان به‌فیرو
ناچیت.

کاتینک به‌ته‌ن‌ها بووم به‌بن ویستی خوم فرمیتسک له چاوه‌کانم هاته خواره‌وه و
به‌بیته‌نگی ده‌گریام.

له میتسک‌دا دایکینک یان ژنیک میهره‌بانم درووست کردبوو وه باوکینک یان
باوکینکی به‌سوز له‌گه‌لیدا. له‌و جیهانی خه‌یاله‌دا ده‌مبینی که دایکم ده‌گریا و
به‌ده‌سته‌کانی خوی فرمیتسکه‌کانمی ده‌سری و باوکیشم به‌توورپه‌یه‌وه به‌دوای
خاتوو نه‌کره‌می ده‌گه‌را تاكو ده‌یتوانی دارکاری ده‌کرد. پاشان ده‌هاته لای من و
به‌بزه‌یه‌که‌وه که توورپه‌یی له پشتیه‌وه شاردرابوووه پتی ده‌گوتم:

- باشه کورم مه‌گری. گریان کاری کچه‌کانه و پیاو به‌و زوو فرمیتسکه‌کانی
نایه‌ته خواره‌وه. ئافه‌رین بو کورپه زیره‌که‌که‌م که نه‌یه‌هیشته نه‌و ئازله بیتاوانه له
سیتاره بدن.

له‌پاش نه‌وه‌ی فرمیتسک له چاوه‌کانمدا کۆبووه‌وه و له‌به‌ر نازار لیوی خوم
ده‌گه‌ست، ده‌سته‌سرینکم له باخه‌لم ده‌ره‌ینا و برینه‌کانی قاچم پینه‌ست.
لاواندنه‌وه‌ی دایکم، دلمی پر له هیوا ده‌کرد و قسه‌کانی باوکم گیانینکی تازه‌ی
ده‌دایه‌وه به‌به‌رمدا. به‌لام که چاوه‌کانم کرده‌وه ته‌ن‌ها ده‌رگا و دیوارم ده‌بینی. بو‌بنی
دایک و باوکینک هر نه‌وه‌نده‌ی که دایک و باوکی له خه‌یالدا بینه لای سه‌روه‌ته.

سه‌رم به‌رز کرده‌وه بو ئاسمان و ته‌ماشای خودام ده‌کرد! کاتینک دووباره
چاوه‌کانم داخسته‌وه به‌لکو له خه‌یال‌دا دایک و باوکم ببینمه‌وه.
هه‌ستم کرد که که‌سینک ده‌ستی خسته سه‌ر شانه‌کانم. هیشته چاوه‌کانم
نه‌کردبووه‌وه که به‌ته‌واوی هه‌ستم به‌وه‌کرد که‌وا که‌سینک فرمیتسکه‌کانم ده‌سری!
نه‌مه‌یان ئیتر خه‌یال نه‌بوو. لام کرده‌وه ده‌بینم کورینک بوو له ته‌مه‌نی خومدا و
به‌رامبه‌رم دانیشتبوو ده‌گریا.

گوتم نه‌گه‌ر پنی بزانی که هاتوو سه‌زای ده‌دن. ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و
نوشتایه‌وه به‌رامبه‌ر دم و چاوم وه‌ستا و گوتم:

- هاتووم تاكو سوپاستت بکه‌م. ناوی من عه‌باسه، باشبوو که نه‌ته‌هیشته نه‌و

پشيله يه بکوژن. نه وهی گوت و ههستا رۇشت. نه وهنده بهس بوو بۇ نه وهی له و کارهی کردم ههست به شانازی بکهه. له خۇمدا ههستم به هیزینکی سه رسورهینه ر دهکرد و ده مبینی نه و کارهی کردبووم بایهخی نه وهی هه بوو دارکاری بکریم، نیر برینه کانی قاچم نازاری نه بوو! زهرده خه نه که وته سه ر لیره کانم، نه و شه وهش تیره ی.

به یانی زوو دووباره هه موومانیان له چه وشه کۆکرده وه. له بهر نه وهی که نه مده توانی له سه ر قاچه کانم بووهستم، دوو کهس ژیر بالمیان گرتبوو. کاتیک هه مووان بیدهنگ بوون، خاتوو نه کره می بانگی کردم منداله کان هه ر بهر جوره بردمیانه ناو ریزه که وه. خاتوو نه کره می له منی پرسى نه و نانهم بۇ کی بردبوو. له دلی خۇمدا گوتم:

- نه گه ر بیلیم هه مان به لا به سه ر نه که بریشدا دیت، نه گه ر ناوه که شی نه لیم دووباره دارکاریم ده که ن.

ویستم برۆمه لای هاوړینکانم و پنیان بلیم که چی بکهه، به کینکیان هاته لام و پنی گوتم که بلیم نه و نانهم بۇ پشيله که هیناوه.

خاتوو نه کره می به تووره ییه وه ته ماشای کردم، له چاوه کانیدا ده مبینی که له خوای ده ویست که جارینکی دیکه دارکاریم بکات. به لام نه مجاره یان خودا ویستی و ابو که باوکه سلیمان هاتوو شتینکی چرپاند به گونی خاتوو نه کره میدا و نه ویش به خیرایی به ره و نوسینگه ی هه تیوخانه که رۆیشت و منیش هه ناسه یه کم هه لکیشا. نه و باوک سه گه نه وهنده ترسناک بوو که وا بچوو کترین میهره بانیت تیدا به دی نه ده کرد.

باوکه سلیمان بلاوهی پیکردین و منداله کان چوونه ژیر بالم و بردمیانه شوینی نوستنه کهه. نیو کاتژمیر تیره یی بوو که بینیم هاتوو چو و نه ملاولا کردن له بینا که دهستی پیکردوه. به و شیره بیرم ده کرده وه که یه کینک له کهسانی ده ولت دینه نیره. بۇ من جیاوازییه کی نه بوو چونکه نه وانه ی ده هاتنه نیره سوودیان بۇ من نه بوو.

پالم دابووه وه به دیواره که وه و قاچه کانم راکیشابوو. له ناو بیرکردنه وه دا بووم که به ریبهر و خاتوو نه کره می و پۆلینک له خزمه تکار له گه ل پیاوینک که جله کانی خانه دانانه بوو، ژن و کچینکی له گه لدا بوو هاتنه ژووری نوستنه که وه.

ژووری نوستن هۆلینکی زور گه وره بوو وه دیواره کانیشی بهرز بوو. له لایه که وه

پر بوو له دوشهک و په توی ده فکر او که شهوانه له سهری ده خوتین. هه لبه ته به ناو
دوشهک بوو، نه گه رنا وهک له گه ل په توکانمان جیاوازی بوو.
کاتیک منیان له ویدا بینی، په کیک له وان به منی گوت:
- بوچی مندا تو نه چویته ته حه وشه که وه؟!

په کیک تریان پنی گوتم:

- کاتیک به رینوبه ر قسه ی له گه ل کردی به پیوه راوه سته.

سهرم بهرز کرده وه و گوتم:

- قاچم برینداره، ناتوانم راوه ستم.

پیاوینک که له هه موویان میهره بانتر بوو هاته لام و پنی گوتم:

- قاچت چی لینهاتووه؟

له ژیره وه ته ماشای خاتوو نه کره میم کرد که به تووره ییه وه زهق زهق ته ماشای
ده کردم. بو ساتیک حهزم ده کرد هاوار بکه م و بلیم نه و ژنه شینه له بهر خاتری
پارچه یه ک نان نه م به لاییه ی به سهرمدا هیناوه.

به لام ته ماشام کرد و گوتم:

- چوومه ته ناو درکه کان و قاچه کانم ناوای لینهاتووه.

پیاوه که به به رینوبه ری گوت که برینه کانی قاچم تیمار بکن. هر له و کاته دا کچه
بچووه که له لام دانیشته و گوتی:

- نه و جوجکانه چیه به سهر مووه کانی سهرتدا ده رن؟!

ده ستم کرده ناو قژمه وه و په کیک له نه سپینکان هاته ناو ده ستم. پیشانم دا و
گوتم:

- تاکو ئیستا نه سپیت نه بینیه وه؟!

- نا، گازت لینده گرن؟

- نازانم.

نه سپیکه م به نینو که کانم له ت کرد.

- بوچی کوشته؟! گوناخت ده گات.

هه موویان ده ستیان کرد به پیکه نین و منیش ده ستم کرد به پیکه نین. حهزم ده کرد
دوو رورژ لیره بووایه تاکو ببینیت چون پشيله له سینداره ده دن.

- په کیکیش بده به من با نازادی بکه م.

هر له و کاته دا نه و خانمه ی که جلو به رگیکي جوانی له بهر دابوو، بو نیکي
خوشیشی له خوی دابوو، هات و دهستی مندا له که ی گرت. به رزی کرده وه و پنی

گوت:
- کچم ئەسپى خوین دەخوات، بە مندالە پىس و چەپە لە کانه وەپە. نابیت دەستی
لیندريت چونکە مروف توشى نەخوشى دەکات. ئەگەر مندالە کان خویان بشون
ئەسپى ناداتە سەریان.

کچە بچوو کە گوتى:

- باشە بۆچى ئەوان نەخوش ناکەون؟!!

خانمە کە وەلامىكى نەبوو تاكو بيليت، بۆپە من گوتم:

- ئيمە راهاتوين. ليزەدا هەمووان ئەسپيان هەپە.

ئەو خانمە تەماشای منى کردوو سەرى داخست.

کچە بچوو کە دەستی دايكى بەردا و هاتە نزىكى من و پرسىارى کرد:

- تۆ بۆچى ئەسپى لە سەرتداپە و پىس و چەپەلى؟

تەماشای چاوه کانىم کرد و نەمدەزانى کە چون ئەم مندالە لە بارودۆخى خۆمان

تینگەپەنم. ئەمە لە مانای دەرد و خەم و ئازار و بىکەسى لە کوى تىدەگات. کەمىک

خۆم راگرت، بەلام ئەو هيشتا چاوه پروانى وەلامى من بوو. ئەو بوو کە گوتم:

- من وەک تۆ دايکم نيبە تاكو پاک و خاوينم بکات.

- خۆت دەستت هەپە! برۆ بە سابوون خۆت بشۆ.

پىکە نينم دەهات و دەمويست کە پىنى بلیم ليزەدا مانگى جارنیک دەمانبەنە حەوش

و سەتلىک ئاو دەکەن بەسەرماندا. تازە ئەگەر هەوا گەرم بىت و نەپەستىن،

زستانيش ئەو هەر باس ناکریت. بەلام ترسام دواتر دارکاری بکريم. بۆپە گوتم:

- بەسەر چاو. دەچمە گەرماو و خۆم پاک دەکەمەو.

گەر ایه وە بۆ لای دايكى و پىنى گوت:

- دايە ئەو بېهینە مالى خۆمان، پىکە وە یارى دەکەین.

بۆ ساتنیک پرووناکی هیوا لە دلدا هەلکرا. ئەگەر ئەوان من لە گەل خویان بپەن؟

ئەگەر منیش ژيانىكى باشى وەک ئەو مندالەم هەبیت؟ ئەگەر منیش جلیكى وەک

ئەو لە بەر بکەم؟ ئەگەر منیش بتوانم وەک ئەو پىلاو لە پى بکەم؟ لە راستیدا هېچ

جیاوازییەک لە نىوان من و ئەو مندالە هەپە؟!!

خانمە کە بەتوندی دەستی کچە کەى گرت و رايکيشا بۆلای خوی و لە ژوورى

نوستانە کە رۆشتن. نەمزانی کەوا لە دەستی من راي کرد؟ لە شوینى خەو کە راي

کرد؟ لە ئەسپىکان راي کرد؟ لەو بۆنە ناخوشەى کە لەوى دەهات راي کرد؟ یان

لە خوی و لە ویزدانى!

کاتیک هه مووان به بیدهنگی له ویدا رۆیشتن، خاتوو ئەکرەمی تەماشای کردم و گوتی:

- بەخت هه بوو زمانت گرت، ئەگەر نا کارێکم دەکرد که ئیتر نەتوانیایه قسه بکە. دەمویست کاتیک ئەوان رۆشتن بەندت بکەم له زیندانی ژیر زەمینەکه، بەلام ئەمجاره یان به خشییمیت. ئەوهی گوت و رۆشت.

کاتیک به تەنها مامهوه دەستم کرده ناو قژمهوه و یهک دوو دانه ئەسپن هاته ناو دەستم، چەند دانه یهک دەبوون. مرۆف تاکو شتیک نەزانیت نازاری پیوه ناکیشیت. بەلام کاتیک تینگه یشت، بۆچی؟ ئیتر زۆرینک له شتەکان نازاری دەدن. بەلام له هوشیاریدا!

بەگورتی به هۆی قسه کانی ئەو کچه بچووکه وه شەرمه زاریم دەکیشا. بریارمدا که پاک و خاوین بم، تەنانەت بهو نەبوونی پینداویستی و بارودۆخه خراپه شهوه که هه مبوو.

چەند رۆژیک تێپه ری و پینکام خه ریک بوو باش دەبوو. رۆژیک که له گوشه ی حه وشه که دا دانیشتبووم، بیرم له وه ده کرده وه که چون له دووری چاوی خزمه تکاره کان و خاتوو ئەکرەمی، دوو سنی سه تل ئاو بکەم به سه رمدا و له دهستی ئەو ئەسپینیانه و پیس و پۆخلی رزگارم بیت. ئەکبه ر هاته لام، له پالمدا دانیشت و به دهستی کیشای به پشتمدا و گوتی: ئەکبه ر- خوشیم لیت هات. دیاربوو که به فریامان ده که ویت. ئەگه ر ئەو رۆژه دهنگت ده ربهاتایه و قسه ت بکر دایه، ددانه کانتەم ده رده هینا! ئەگه ر ئیستا حەز ده که یه ت وه ره ناو دهسته که مانه وه.

سو پاستم کرد. حەزم نه ده کرد که له گه ل ئەکبه ر و هاو رینکانی بگه ریم و حەزم له زۆرداری نه ده کرد. کاتیک پیم گووت، پینکه نی و گوتی: ئەکبه ر- خۆت ده زانی. به لام هه رکاتیک له شوینیک گیر بووی یان پینویستیت به شتیک هه بوو ئاگادارمان بکه رته وه. پیم گوت که ئەگه ر بکریت یهک دوو سه تل ئاوم دهسته که ویت تاکو خۆم بشۆم کاریکی باش ده کات.

کاتیک ئەوه م گوت خه ریک بوو له پینکه نیندا ببوریته وه! کاتیک باش پینکه نی، گوتی: ئەکبه ر- مه گه ر پیس و پۆخلی چ کیشه یکی تیدایه که ده ته ویت خۆت پاک

بکه یته وه؟! مندا ل ئیمه هه تاکو کیسه که مان رابکینشین و چلکنتر بین هر
بینسه رپرشت و هه تیوین! نانمان نیه بیخوین و لیره دهخولینینه وه؟
- هیچی تر.

هه ستام که برۆم، که مینک ته ماشای نه ملا و نه ولای کرد و گوتی:
نه کبه ر- نه گه ر بیت و زمانت بگری، ده تبه مه جینگایه ک که نه قلی جنۆکه شی پی
نه گات.

پاشان چند جارینک گازی له دهستی گرت و دووباره گوتی:

- وه ره له گه لم.

چهند دانه یه ک له بهردهسته کانی بانگکرد و یه کسه ر هاتن. له حه وشه که دای
تاریک بوو وه پری بوو له تهخته و دار، وه ستاین و یه کینک له مندا له کان
تهخته که ی کرده که نارینکه وه و له پشتییه وه دیوارینکی کونکراوی گه وره ده رکه ورتا
نه کبه ر به خیرایی منی پالنا به ره و کونه که و گوتی:

نه کبه ر- برۆره ناو باخه که وه و هر نه م رینگه راسته بگره و برۆ. دهنگی ناروکی
ده بیستی، به لام ناگات له و شوینه بیت، که سی خراپه کار و خوین ریژ نه یه ت.

پاشان له دوا ی منه وه تهخته که ی خسته وه شوینی خوبی و رۆیشت. بو ساتینک
ترس دایگرتم، تاکو نه و کاته به خه یالمدانه ده هات که نه و شوینه ی هه تیوخانه بیینم.
لامکرده وه و ته ماشای باخه که م کرد، تا چاو ده بیینی سه وزایی و دارو درهخت
بوو. ههستی بالنده یه کم هه بوو که له پاش سالانیک نازارکینشان ئیستا نازاد بیوو.
ده مویست رابکه م و هه لبیم، به لام له هه له اتنیش ده ترسام. هه ستم کرد سه رم
ده سو ریت.

دانیشتم، چاوه کانم داخست و گویم بو با راده گرت که گه لای درهخته کانی
ده جولاند. دهنگی بالنده کان که هه میسه له پشتی دیواری هه تیوخانه که بهر گویم
ده که وت، ئیستا نه و دهنگه بو من تازه بوو! هر به و جورهی که چاوه کانم
داخستبوو، گویم ده گرت و چیژم له نازادی ده بیینی.

کاتینک گه یشته ئیره ی چیرۆکه که، پرووی کرده من و گوتی:

هیدایه ت- تو ده ست له خواردنه که نه داوه! نان و په نیرت چه ز لینییه؟ مافی خزنه

- ریزتان هه یه. گویم بو قسه کانی ئیوه راکرتبوو. به سه رچاو ئیستا ده یخۆم.

هیدایه ت- سه رم ئیشاندیت زور دریزه م پیدا ده بیت بمبوری.

- نا نا، له راستیدا زور به لامه وه سه رسور هینه ره، تکاده کم دریزه ی پی بدن.

هیدایه ت- به راستی وا ده لینییت یان ستایشی ده که یه ت.

- ئەو قسانە چىيە؟ ھەر وشەيەك ئىۋە دەيلىن لە مېشكەدا دەچەسپىت و چارەروانى قسەى دواترتانم.

ھىدايەت پىكەنى و دلشادى لەچاۋەكانىدا بريسكەى دەدايەۋە،
ھىدايەت- تاكو تۇ نانەكەت دەخۇيت، من سەرىك لەو بىزمانە بدەم، تەلا دەلیم.
بزانم ئاۋ و جۇى لە بەردەمدا ماۋە، ئىستا دەگەرئىمەۋە.

ھەستا و لە ژوورەكە چوۋە دەرەۋە، مېش نانم دەخوارد، لە ھەمان كاتىشدا
تەماشای ژوورەكەم دەكرد. بەرپادەيەك ژوورەكە رازاۋە بوو كە حەزم نەدەكرد
چاۋى لەسەر لا ببەم. چاۋم كەوتە سەر كىتبخانەكە، خودا دەيزانى چ سەرۋەتىك
لېزەدا ھەبوو. ئەو تابلۇيانەى كە بەديۋارەكەۋە ھەلواسرابوون، لەوانە بوو ھەر
دانەيەكيان دەگەرپايەۋە بۇ سى سەد سال لەمەوبەر. مېشكەم بۇ ئەۋە دەچوو كە ئەم
مالە موزەخانەيەكە بۇ خۇى.

پاش چەند خولەكيەك جەنابى ھىدايەت گەرپايەۋە.

ھىدايەت- رېنگە بدە چايەكى دىكەت بۇ تىكەم. نازانیت چەندە خۇشحالم. سالانىكە
ھىوام لە ھىچ كارىك نىە. واھەستدەكەم ئەو ئەركەى لەسەر شانمە دايدەنىم!
كوپىك چايى لە بەردەمدا دانا كە بەرپاستى لەگەل ئەو بەسەرھاتەدا دەگونجا.
پاشان جگەرەيەكى داگرساند و گوتى:

ھىدايەت- كورە گولەكەم تۇ باشبى، گوتم چاۋەكانم بەستبوو و نەمدەتوانى
بىكەمەۋە! چونكە دەترسام ھەموو ئەو شتانە خەو بىت. بەئارامى چاۋىكم كردهۋە
و دەبىنم كە دارودرەخت و سەوزايى و ھەموو شتەكان راستەقىنەن. بە كورتى
بەبىرمدە ھات كەۋا رابكەم و لەو شوينە! بەلام كویم ھەبوو بۇى برۇم؟

دووبارە دانىشتمەۋە و كاتىك دەمتوانى ئازادىم، بەلام ھىچ كات بىرم لەۋە
نەكردبوۋەۋە جگە لەو ھەتيوخانەيە جىگەرەيەكى دىكە بۇ ئىمە ھەيە. ئەۋە بوو
ھەستام و ئەو رېنگەيەم گرتەبەر كە ئەكبەر پىنى گوتبووم.

ئەو ھەۋايەى كە لەویدا ھەبوو لەگەل ئەۋەى چەند پىيەك لە ئىمەۋە دوور بوو
جىاۋازى زورى ھەبوو! ھەۋاي ئەۋى ھەۋاي ئازادى بوو. كەمىك چوومە پىشەۋە
و دەنگى ھاژەى ئاۋەكە دەھات. بەرەۋ لای دەنگى ئاۋەكە رۇشتم.

چەند خولەكيەك دواتر رۇشتم و لە دوورەۋە شوينىكم بىنى بە ھىندەى
گورەپانىك دەبوو! ئاۋەكەى لە بەرزايىيەكەۋە دەرژايە ناۋى. ئاۋەكە ۋەك چاۋ پاك
بوو. لە خۇشحالیدا خەرىك بوو دەستبەكەم بەگريان! وردە وردە بەرەۋ ئەۋى
رۇشتم و خۇم ھەلدايە ناۋ ئاۋە ساردەكەۋە كە بە دلى من بوو.

چەند جارنیک سەرم کردە ناو ئاوەکەو و دەستم پێدا دەهینا. کاتنیک تەماشای ناو ئاوەکەم کرد، دەبینم ئەسپینکان لەناو ئاوەکەدا پەلەقاژە دەکەن. خوشحالبووم لەوێی کە خەریک بوو قژم پاک دەبوو، نا ئاسوودە بووم کە ئاوەکە پیس بیند.

باوەر دەکەیی کە لەوکاتەدا گەورەترین ئارەزووم سابوننیک بوو! کاتنیک باش خۆم شوشت، لە ئاوەکە هاتمە دەرەو و دەستمکرد بەشۆردنی جەلەکانم و پاشان هەلم خست تاکو وشک بێتەو.

لە پال ئاوەکەدا دانیشتبوم و قاچەکانم تینکرد. کاتنیک ئاوەکە بەژیر قاچکەکانم دەپوشت هەستینکی تاییبەتیم بۆ دروست ببوو. خوشحالیەکی لە رادەبەدەرم هەبوو، دەنگی موسیقایەکی زۆر خوش دەهات. گویم لە دەنگی موسیقاکە دەگرت و قاچەکانم شلپە شلپە پێ دەکرد و چاوەکانم بەست. نازانم چەندە درێژەیی کینشا، دەنگنیک لەپەر گوتی:

- لێرەدا چی دەکەیی ئەی مندا!

لەکاتەدا ئیتر خەریک بوو دەست بکەم بەگریان، زمانم بەسترا بوو! لام کردەرە و تەماشای پشتی خۆم کرد پیاوینکی گەورەیی باریک، جل و بەرگەکەیی هەمووی درابوو لەسەر سەرم راوەستا بوو، شتینکی سەیر و سەمەرەیی بەدەستەو بوو. هەرچەندە هەولم دەدا وشەییەک بلیم بەلام نەمدەتوانی.

کابرا تینگەیشت و گوتی:

- مەترسە کورە گیان، کارم بەسەر تەو نییە. لەم هەتیوخانەییە دەژیت؟

بەسەر وەلامم دایەو. دووبارە گوتی:

- بۆچی هاتوویت بۆ ئێرە؟

کاتنیک نەمتوانی وەلامی بدەمەو، پینکەنی و گوتی:

- زمانت پشیلە خوار دوویەتی؟

پاشان هاتە لام، دانیشت و دەستی هینا بەسەر مدام. دلم کەمێک ئارام بویەو.

- من هەرکاتنیک دلم دەگیریت دیمە ئێرە و لە پشتی ئەم دارانەو کەمانجا دەژەنم.

ئەو کاتە زانیم ئەو شتە سەیرەیی دەستی ناوی کەمانچەییە.

بە ئارامی و لەژیر لێو پرسیم :

- ئەو دەنگەیی کە دەهات لەمەو بوو؟

- بەلێ. پێت خوش بوو.

پاشان دەستی کرد بەساز لێدان. ئەوێندە جوان لینی دەدا کە خەمی دلمی برد

کاتیک ته واو بوو ئیتر ئیمه به یه کتر نامو نه بووین! له وانه یه نه و نامیره هاوړنی
هه دوو کمان بوو بیت و ئیمه ی به یه کتری ئاشنا کرد بیت. پرسیارم لیکرد:

- چون ده توانی به و شتوازه جوانه دهنگی لئ بینیت؟

- به م شته ده لئین که مانچه. حهزت لئنی هه یه؟

- زور. ده خوازم فیری بيم. ناوت چیه؟

ناوی خوی پنگوتم. گوئی:

- ناوم رهزایه. پیم ده لئین رهزا دیوانه. چه ندیکه له م هه تیوخانه ی؟

- له وکاته وه ی له بیرمه.

قاچه کانم له ئاوه که ده رهینا. کاتیک پیلاوه کانم له پیته کرد، برینه کانی قاچمی بینی

و پرسى:

رهزا- قاچت چی لئنه اتوو؟

- هیچ.

پیلاوه کانم به زووی له پی کرده وه.

رهزا- دارکاریان کردووی؟

به سر وه لامم دایه وه.

رهزا- له بهر چی؟

به ناچاری به سه رهاته که م بو گنپرایه وه. چاوه کانی پر بوون له فرمیسک و

که مانچه که ی دانا و شتیکی لئدا که به باشی گویم لئنی نه بوو.

کاتیک ته واو بوو گوئی:

رهزا- حهز ده که بیت فیرت بکه م چون که مانچه بژهنی؟

دلم له خوشیدا به په له لئنی ددا. گوتم:

- له خودام ده ویت.

رهزا- نه مړو ئیتر نابیت. له سبه یه وه هه رکاتیک بینیت نه م کلاوه به یه کیک له م

دارانه ی پشتی هه تیوخانه که هه لواسرا بوو نه وکات خوت بگه یه نه ره ئیره. ته نها

ئاگاناربه که س نه زانیت.

پیکه نیم، نه ویش پیکه نی و گوئی:

رهزا- ئیستا برؤ جله کانت له بهر که وه.

تازه بیرم که و ته وه که جلم له بهر دا نییه! شه رمه زار بووم و به په له چوومه پشتی

دره ختیکه وه. رهزا پیکه نی و جله کانمی له ولای باخه که وه بو هه لدام و گوئی:

- من ئیتر ده روم، ئاگات له خاتوو نه کره می بیت. خوتی لئنی به دوور بگره!

جله کانم به تهری له بهر کردهوه و پرسیم:
- تو خاتوو نه کره می له کوی ده ناسیت؟
رهزا- مه به ست له نه کره مییه؟

- به لئ

رهزا- نیمه ی شیتان زوریک له شته کان ده زانین. نه و خاتوو نه کره مییه ناری
راسته قینه ی نه کره می خوزییه. منداله کان پنی نالین نه کره م خوزی. ناوه که ی بووه
به خاتوو نه کره می.

نه و ژنه وانه به شهیتان ده لیته وه! هه رچی پاره و خوراک و جل و بهرگ بز
هه تیوخانه دیت ده یفرۆشینت. له گه ل به ریتوبه ردا سه ریان له ئاخوړینکدایه، هه ر وک
سه رۆکی شیتخانه! ئیستا برۆ جارینکی دیکه بۆتی باس ده که م.
کاتیک جلّه کانم له بهر کرد و له پشتی درهخته که هاتمه نه ملاوه، ئیتر رهزا
برۆشتبوو.

تازه هاتمه وه سه ر خۆم و بیرم له وه ده کردهوه که نه وه چ جوره شیتیک بووی
هه م به جوانی که مانچه ی لیده دا و هه میش نه وه نده جوان قسه ی ده کرد؟!
نه و رهزایه سه د پله له خاتوو نه کره می ئاقلتر بوو. له راستیدا ده بووایه خاتوو
نه کره می برۆشتایه ته شیتخانه، چونکه نه وه نده ئازاری منداله کانی ده دا.
نیو کاترمیز چاوه ریم کرد تاکو جلّه کانم وشک بوونه وه و به ره و هه تیوخانه که
به ریی که وتم. دلم نهیده ویست که له و باخه گه وره و رازاوه یه برۆم به لام
چاره یه کم نه بوو، چونکه شوینیکی دیکه م نه بوو تاکو بوی برۆم. شه له شل
برۆشتم تاکو گه یستمه دیواره که.

به هیواشی کونه که م بینیه وه و به ئارامی چوومه ناویه وه. نه و شوینه پری بوو له
دار و ده وهن، نه گه ر نه مزانیایه له کوپوه هاتوم نه و ا رینگاکه م نه ده دۆزیه وه.
به سه ختی گه رامه وه شوینه که. نه که بهرم له دووره وه بینی و پینکه نیم به پروویدا
نه ویش به پرووی مندا پینکه نی و به ره و پروم هات.

نه که بهر- له وی خوش تینه پری بۆت؟ ته نه ا ئاگادار به نه و شوینه به که س نه لیت!
زور خوشحال بووم. شتیکم پهیدا کردبوو که وا هیوادارم بکات. سبه ی چارم له
درهخته کانی پشته وه بوو تاکو چاوم به کلاوه که ی رهزا بکه ویت.
سه رم خاوین بوو بوو ئیتر جلّه کانیشم بونیان لی نه ده هات، هه ستینکی خۆشم
هه بوو.

دوو پوژ تینه پری بوو که پوژنیکیان تازه نانی به یانیمان خواردبوو، کلاوه که ی

رهزام بینی و بهوریاییه وه له کونه که تیپه پریم. نه و کونه بو من وهک ریگهی بههشتی لی هاتبوو. بهخیرایی خوم که یانده تا فگه بچوو که که. رهزا چاوه پروانم بوو. سلوم لی کرد.

رهزا- سلوو، زوو هاتیت. وادیاره حهزت لینی ههیه. وه ره تا کو زووتر دهست پینکه بن.

که مانچه که ی دایه دهستم. نه مدهزانی چون بیگرم، که بیرم دیته وه پینکه نینم دیت. رهزا- مندا ل مه گه ر بیلت به دهسته وه یه؟ به نارامی بیگره و له سه ر قو لت داینی. نارا باشه. نیستا وانه ی یه که م.

رهزا وهک ماموستایه ک فیرری ده کردم و منیش زور به ئاسووده یی گویم بو دهگرت. کاتیک که مانچه که م به درووستی و به دهستی چه پم گرت وهک نه وه بوو که له ناخه وه هه لم گرت بیت، ههروهک نه وه بوو له سه ر شانی باو کم بم و کاتیکیش به دهستی راستم که مانچه که م ده ژهند ههروهک نه وه بوو دهستی دایکم به دهسته وه بیت.

رهزا- بوچی چاوه کانت داخستوو ه کوربه؟ بیکه ره وه تا کو بزانی چی ده که ییت؟ رهزا فه رمانی پیده که رد م، به لام به دهستی خوم نه بوو. هه رکاتیک دهستم پیده کرد به بی ویستی خوم چاوه کانم داده خست.

له پاش نه وه ی دوو کاتژمیر راهینانی پینکردم، گو تی:

رهزا- له نیسته وه تا کو هه فته یه ک ده بیت خوت بیت و راهینان بکه ییت له سه ر هه سوو نه و شتانه ی که گو تم. که مانچه که ت لیره، له پشتی دارینکه وه بو به جیده هیل م به لام ده بیت ئاگاداری بیت که دهستی شینی پینه گات.

کاتیک راهینان ته واو بوو، رهزا شتیکی وهک کلیلی له گیرفانی ده رهینا و پیندام و گو تی:

رهزا- پوله گیان به نه مه ده لین شا کلیل! بیگره و ونی نه که ییت. له ژیر زه مینه که دا پارده ی ژووریکی گه وره ی هه یه، نه وی کو گایه. هه رچی جلوبه رگ و خوراک و نه و شتانه هه یه، کاتیک ده یهینن بو هه تیوخانه که له ویدا دایده نین.

به وریاییه وه و له سه رخو برو و به و شا کلیله ده رگا که ی بکه ره وه. ئاخی بو مه خو و دلگران مه به. تا کو ده توانی بخو و دووباره ده رگا که داخه ره وه و وه ره ده ره وه. که مینک به خوتدا رابگه با لات و لاواز نه بیت.

- تو له کو یوه نه وی شاره زای!؟

رهزا- نه وی مالی زووی من بوو. له مندا لیدا چند سالیک له ویدا بووم. ئیمه ی

مندالانی بیسه رپرشت کاتیک گوره ده بین، یان جینگه مان زیندانه یان شیتخانه یان گورستان.

- تو نه گه ر له راستیدا شیت نیت، نهی چی ده که بیت لیره دا؟
رهزا- نیوهی نه و که سانهی لیره دان شیت نین! بگره له زوریک له وانهی دهره ورن
ناقل ترن.

بو ساتیک به بیده نگی تماشای کردم و گوتی:
رهزا- باشه برؤ ئیتر. درهنگ ده بیت و ده گونجیت بزنانن که هاتویته ته ئیره.
له جینگه که م هه ستام و خودا حافیزیم له رهزا کرد و به ره و لای کونه که پرؤشتم.
کاتیک گه یستمه حه وشهی هه تیوخانه که، گه رام تاکو نه کبه رم دوزییه وه و گونم
که له گه لم بیت. پیکه وه له حه وشه وه به بی نه وهی که س ناگادارمان بیت، چوینه ژیر
زهمینه که وه.

خزمه تکاره کانی نه وی له یهک دوو که س زیاتر نه بوو، بو نه وهی که مورچی
که متر بدن و هه مووی بو خویان به بن. له وه دا به ختمان هه بوو که هیچ که سیک
لی نه بوو. کاتیک چووینه ژیر زهمینه که وه، چووینه نه و راره وهی رهزا پی
گوتبووم.

به نه کبه رم راگه یاند ناگادار بیت که سینک نه یهت و خوشم به شا کلیله که خریکی
کردنه وهی قوفله که بووم.

دوو خوله کی پی نه چوو چوومه کوگا که وه و دهرگا که یم کرده وه چیم بینی؟!
کوگا که پر بوو له برنج و رۆن و سابوون و خوراک و دوشهک و په توی نئی،
به کورتی هه موو شتیک! نه و سه گبابی بی ره و شتانه، ئیمه وهک سوال که برسی
ده که ن و ته وای نه و شتانهش ده فرؤشن.

کیسه یهک خورمام هه لگرت و هاتمه وه دهره وه و دوو باره دهرگا که کلیل داپه وه.
هه ر نه کبه ر چاوی به خورما که کهوت، ناو له ده میدا تکا و گوتی:

نه کبه ر- نهی به چکه سه گ! تو چه نده فیلبازی! نهی مشکه تو پیو! ناوی ژیر کا!
پیکه وه به پیکه نینه وه که وتینه گیانی خورماکان و به چیژه وه ده مانخوارد. کاتیک
توزیکمان لیخوارد، دلان نه هات به ته نها بیخوین. بریارماندا که شه و له ژورری
نوستنه که کاتیک گلۆپه کانیا کورژانده وه، دابه شی بکه ین به سه ر منداله کاندا.

بابه ته که ی رهزام بو نه کبه ر گیرایه وه. لئوی خوی گه ست و گوتی:
نه کبه ر- کوره نه وهک له گوشه یکی نه و باخه دا نه و خویرییه یه خهت بگرنت
بیسه ر و شوینت بکات.

- ئەگەر ئەو خەيالانەى لەسەردا بووايە ھەر ئەو رۆژە کاتىك ئاگام لەخۆم نەبوو
 ئەو کارەى دەکرد. نا پياوئىكى چاکە، کاتىك ژىر پىيەکانى بىنى دلى پر بوو.
 ئەگەر دەستى کرد بەگىرفانىدا، چەقۇيەكى دەرھىنا و دای بەمن و گوتى:
 ئەگەر- ئەمە بگەرە باخەلت. ئەگەر وىستى کارىكى خراپ بکات لىنى بدە.
 پىنگەنیم و چەقۇکەم لىنوەرگرت، ھەررەك براى گەرەمى لىن ھاتبوو. پىنگەو
 بەشەوقى مندالانەو لەژىر زەمىنەكە ھاتىنە دەرەو و خورماکانمان لە شوئىنیکدا
 شارەو.

شەو ئەگەر رۆشت و زەرەفە خورماکەى ھىنايە ژوورى نوستن. کاتىك
 گزپەکانیان کوژاندهو مندالەکانى کوکردهو و چەقۇيەكى لە باخەلیدا دەرھىنا و
 بەرەو روى مندالەکان گرتى. نوکى چەقۇکەى برىسکەى دەدايەو و چاوى
 سوپاند بە ھەموویدا و تەماشای ھەمووانى کرد و گوتى:

ئەگەر- گوئىگرن مارمىلکەکان، ئىمە دېندە نىن کە بە تەنھا بخۆين. خورمامان بۇ
 ھىناون تاكو تىرتان بکەين. بەلام ئەگەر لەسەر ئەم بابەتە لەلای کەس قسە بکەن،
 بى نامووسم ئەگەر گىچەلتان پىنەگرم! بەم چەقۇيە دەدەم لەو کەسەتان کە
 بىزارکەرە، تىنگەىشتن؟!

ئەو ژنە کارى کوتايى ئەوہیە کە دارکارىتان دەکات يان دەتانباتە زىندانە ژىر
 زەمىنەکە، بەلام من واز لە گىانتان ناھىنم و دەست بەردارتان نايم.
 ئەم مندالەتان لە یاد بىت، بىنىتان کە لەژىر دارکاریدا ھىچى نەگوت. ئىستا
 پىدەنگ وەرن و بەشى خۆتان وەربگرن. دەبىت بەئاگادارىيەو و بىخۆن تاكو ئەو
 ژنە بۆن نەکات! ئەگەرنا تىدەگات.

ناتوانم باسى ئەو ساتەت بۇ بکەم کە مندالەکان چۆن خورماکانیان دەخوارد.
 نەيان دەزانى بە ددان بىخۆن يان بە چا و تەماشای بکەن. ھەندىکیان ھەر
 نەياندەزانى خورما چىيە؟!

لەراستیدا پىويست نەبوو کە ئەگەر بىلنت، چونکە ھەموو خورماکەيان بەپەلە و
 بە وریايیەو و خوارد. بەکورتى ئەو شەو و بۇ ئەوان وەك شەوى جەژن بوو. لە
 دلەو نزام بۇ رەزا دەکرد چونکە بۇ یەکەمجار شەوئىک مندالەکان بەگەدەى پرەو
 نوستن.

کاتىك گەىشتىنە ئىرەى چىرۆکەکە جەنابى ھىدايەت ئىتر ھىلاک ببوو. جگەرەيەكى
 داگرساند و گوتى:

ھىدايەت- ئەمانەى کە گوتم، لاپەرەيەک لە سەد لاپەرەى ژيانى من بوو. ئىستا

ئەگەر ھەزەت کرد گویت لە ماوەی چیرۆکە که بیت جاریکی دیکەش وەرەو، ئەگەر
ھەزەت کرد ھاوڕیکەشت بەینە، کورپیکی باشە و توشی زۆر خوش دەویت، لەم
سەر دەمەدا ھاوڕینی باش زۆر کەمە.

تەماشای کاتژمێرە کەم کرد، کەمیک لە نو لایدا بوو، مۆلەتم وەرگرت و مالناوایم

لێکرد. لەو کاتە ی دەمویست برۆم. ھیدایەت گوئی:
- بەھزاد خان وەرە ئەمە بگرە، ئەگەر بە کەسی خۆی بفرۆشی پارە یەکی زۆر

باشت پێدە دەن، بیگرە.

کتیبیکی دەست نووسی کۆن بوو، لەوانە بوو چوارسەد بۆ پینج سەد سال

لەمەوبەر بیت.

- مەمنوون، من بۆ ئەم شتانە نەھاتبووم. ئەو شتە ی کە ویستم پەیدام کرد. زۆر

سوپاست. جاریکی دیکە دیمەو.

ھیدایەت - بەدنیاییەو، خودا ئاگادارت بیت.

بهشی پینجهم

لهو کاته دا به فر ده باری. ژووره کهم تاکو ئه وئ که متر له نیو کاتژمیر رینگه بوو. هر بهو شیوهی به رینگه دا ده رۆشتم بیرم له چیرۆکی ژیا نی جه نابی هیدایهت ده کرده وه. بهو هه موو سه روهت و سامانه وه له راستیدا بیرم رابردوو یه کی بهو شیوه یه نه ده کرده وه. بۆچی بهو شیوه یه ژیا نی ده کرد؟ وای بیرده کرده وه که بهو شیوه یه خۆی له ژیا نی دوور ده کرده وه!

له ناو ئه و بیرکردنه وانه دا بووم که خۆم له بهرده م ژووره کهم بینیه وه. کاتیک و بستم قوفلی ده رگا که بکه مه وه له گوشه یکی ده رگا که دا کاغه زیکم بینی! کاتیک ده رگا که م کرده وه که وته ژووره وه. کاتیک کردمه وه په یامینک له فەرنووشه وه بوو. بیرى روودا وه که ی ئیواره م که وته وه و دلم گیرا.

له سه ری نووسی بوو "سلاو به هزاد خان. دووباره هاتمه وه لیره نه بوویت. سه ی دیمه خزمه تان. خودات له گه ل. فەرنووشی ستایش"

چەند جارێک ئه و رسته یه م خوینده وه. ته نانه ت په یامه که شی بۆنی عه تره که ی لیده هات. کردمه پا که تیکه وه و له پال کتیبه کان دامنا. له دهستی کاره که ی بینار بووم به لام خه نده که وته سه ر لیتوه کانم.

چایم خسته سه ر و له گوشه ی کدا دانیشتم. دهنگی که مانچه ی رهزا و هیدایهت ههردووکیان له گویمدا بوو. ئه وه نده به جوانی لینی ده دا که نه م ده توانی له بیرى بکه م.

کاتژمیر ده بوو کاتیک چوومه سه ر جینگه کهم تاکو بخه وم بۆ ئه وه ی به یانی

زووتر بیت. ته نانه ت چاییه که شم نه خوارده وه.
نه شه وه له خه ونمدا رهزا دیوانه به که مانچه که یه وه و هیدایه ت به شا
کلله که یه وه و نه کبر به چه قووه و منداله کانی هه تیو خانه به کیسه یه ک خورما وه له
خه ونمدا بیئی.

به یانی که هه ستام له پاش نه وهی دهست و دهم و چاوم شورد، پوشتم بو نانی
به یانی نانی تازه بکرم که که وتمه وه بیری خورما که ی شه وه له خه ونمدا بیئی بوم.
به داخه وه خورما گران بوو نه متوانی بیکرم. له باتی خورما کیلویه ک سیو و نیر
کیلو شیرینیم کری. چوونکه بریار بوو نه مرق میوانم بیت.

کاتیک که رامه وه ماله وه، له پاش خواردنی نانی به یانی دهستم کرد به سرینه وه و
پاککردنه وه. کاتیک کاره کانم ته واو بوو دانیشتم و چاوه پروان بوم. هه ر جاریک
ته ماشای کاتزمیره که م ده کرد خاوتر ده جولایه وه!

کتینیکم ده رهینا و لاپه ره کانیم هه لدایه وه به لام له کویوه هوشم لای خویندنه وه
بیت. بویه رادیو که م داگیرساند و خوم پینوه سه رقالم کرد.
نیو کاتزمیر تینه پیری بوو که له ده رگا درا. له په نجه ره که وه ته ماشام کرد.
فهرنووش بوو. ده رگا که م کرده وه له کاتیکدا دلم شه کر و ناوی ده کرد، خوم
به خوین ساردی پیشاندا.

فهرنووش - سلاو. په یامه که م که یشته ده ست.

- سلاو. نه گه ر مه به ستان له نامه که یه، به لنی. حالتان چونه؟

فهرنووش - هه ر لیره دا و له پشتی ده رگا وه وه لام بده مه وه؟!

- ببورن، فه رموو وه رنه ژووره وه.

هاته ژوره وه و پیناوه کانی دا که ند و له سه ر مؤبیلکه دانیشتم.

فهرنووش - له دهستم تو وره ی؟

- تو وره؟ بوچی؟ له بهر ته له فزیونه که؟

فهرنووش - نه گه ر بیزارم کردی، داوای لیبووردن ده که م. مه به ستیکم نه بوو. نه وه

به ناوی قه رزاوه بوو.

- یه که مین که من ناتوانم نه و قه رزه بده مه وه. جگه له وهش فه رنووش خانم ئیوه

قه رزاری من نین، چونکه نه و شه وه نه گه ر له جیاتی ئیوه هه رکه سینکی دیکه بووایه

من یارمه تیم ده دا.

فهرنووش - واته له جیاتی من هه رکه سینکی دیکه له جه نابی هیدایه تی بدایه له باتی

نه و ده چوو یته زیندان؟

- باشه نا، نه دهچومه زیندان، بهلام که سینی دیکهش نه بوو.
 خه ریک بوو توشی دله خورپه ده بووم.
 - چایی دهخویته وه؟ ئیستا بۆتان لیده نینم.
 فهرنووش بزه یه کی کرد و گوتی:
 فهرنووش- من کوپه کان ده هینم. شوینه که یان شاره زام.
 هر به و جورهی که به ره و لای دۆلابه که ده رۆیشت گوتی:
 فهرنووش- من ده بیت برۆمه لای جهنابی هیدایهت و سوپاستی لی بکه م.
 - کارینی باش ده که یهت، بهلام شتینی بۆ نه کریت و به قهرز پنی بدهی!
 فهرنووش- ئه و قسانه ده که یهت ها.
 کاتیک ویستی قسه یه کی دیکه بکات، ئه و کوپه ی که دوینی چایی تیدا خوار دبوو
 له دۆلابه که ده ری هینا و گوتی:
 فهرنووش- له کوتایدا شتینی پیسم له ماله که تدا په یدا کرد.
 کوپه که ی پنی پیشان دام.
 - ئه وه پیس نییه.
 ته ماشای کوپه که ی کرد و به تووره ییه وه پرسی:
 فهرنووش- میوانت هه بوو؟ خانمیک، راسته؟
 نفره تم له خۆم ده کرد که بۆچی دوینی کوپه که م نه شۆرد.
 ته ماشای من و ته ماشای کوپه که ی کرد و دووباره پرسی:
 فهرنووش- له وانیه زۆر ته نها نه بیت؟! میوانی ژنت هه بووه؟ جینگه ی لینه کانی
 له سر کوپه کان ماوه! له بیرت چوه شوینه که ی پاک بکه یته وه.
 به ره و رووی رۆشتم و کوپه که م له دهستی وه رگرت. زمانم گۆی نه ده کرد که
 بلیم کوپه که ی خۆته که دوینی چایت تیدا خوار ده وه. زۆر تووره بوو.
 - به لی. ببوره له بیرم چوو که بیشۆم، ئیستا ده یشۆم.
 شاله که ی له سر مۆبیلکه هه لگرت و کردیه وه ملی و گوتی:
 فهرنووش- هاتبوم تاکو بانگیشتم بکه م بۆ مالمان، واته باوکم داوای لیکردم.
 تکاده که م ئه گه ر چه زتان کرد شه وینک ته شریف بهیننه مالمان! خوات له گه ل.
 هه ستمکرد که ئه گه ر روداوی کوپه که ی بۆ باس نه که م، ده پروات و ئیتر ناتوانم
 بیبینمه وه.

نازانم چون بوو که له رووم هات و له ژیر لینه وه گوتم:
 - کوپه که ی خۆتانه، دوینی خۆتان چایتان تیدا خوارد.

گه رایه وه و تماشای چاوه کانی کرد و پاشان کوپه که به دهستمه وه بووم
لنی روانی و پیلاوه کانی به نارامی داکنند و شاله که ی دانا، پاشان تماشای کرد.

- له بیرم چوو که بیشوم.
کوپه که م پیشاندا، پینکه نی و کوپه که ی له دهستم وهرگرت، کاتیک خریکی
خواردنی چایی خواردن بووین کوتی:
فهرنوش- نه مرؤ نانی نیوه رؤ چیت هه یه؟
له زمانم ده رچوو کوتم:
- خورشتی قیمة.

فهرنوش- ریگه بده من سه وزه که ت بؤ پاک بکه مه وه.
به پینکه نینه وه کوتم:

- با سه ره تا من بچم بیکرم پاشان تو پاکی بکه ره وه.
فهرنوش- که واته نه مرؤ بؤ نانی نیوه رؤ ده رؤینه ده ره وه.
که میک من منم کردوو بینم که ناشرینه نه گهر بلیم نا. له هه موو شوینیکی دونیادا
پیاوان بوون که خانمه کانیان بؤ نانی نیوه رؤ بانگیشت ده کرد. نیستا که خانمیک
منی بانگیشت کردوو باش نییه که رازی نه بم، نه وه بوو که رازی بووم.
- چ شالیکی جوانتان له سه ر کردوو.

فهرنوش- سوپاست. هه وا سارده، ناتوانم له چک له سه ر بکه م سه رمام ده بیت.
پیلاوه کانیم له پیکرد و پرسیم:

- نیستا ده ته ویت بؤ کوئی بچین؟

فهرنوش- شوینیکی باش که خواردنی ته ندرووست و خوش بیت. به راست نیوه
مالی جه نابی هیدایهت ده زانن؟
- دوینی شه و له وئی بووم.

فهرنوش- ده بیت برؤم و سوپاستی لیکه م، پیاوینکی زور تینگه یشتوو میهره بانه.
- خوم ده تانبه م. به چکه ئاسکینکی هه یه، زور جوانه. ناوی ته لایه.
فهرنوش به سه رسامیه وه پرسى:

فهرنوش- جه نابی هیدایهت به چکه ئاسکی هه یه؟ بؤ مه گهر له کوئی ده ژى؟!
- له باخیکی زور زور گه وره.

تا کو ده رگای ژووره که م داخست، فهرنوش سویچی ئوتومبیله که ی به ره و بووم
گرت و کوتی:

فهرنوش- موله تی شوفیریت خو هه یه؟

- بەلى، بەلام تىكادەكەم خۇتان شۇفېرى بىكەن. من بەو شىۋەيە ئاسوودە ترم.
كاتىك سوارى ئۇتۇمبىلە قەشەنگ و پاك و خاۋىنەكەي بووم، تازە بىرم كەوتەۋە
كە مېۋە و شىرىنىم بۇ فەرنووش ھىنابوو.
- داۋاي لىبوردن دەكەم كە نەمتوانى پىشوازىت لىبىكەم. بۇ ئىۋە مېۋە و شىرىنىم
كەببوو، لە بىرم چوو بېھىنىم.

فەرنووش - كوپ و چايى باشتىرىن پىشوازى بوو.
قەشەكەي بەلامەۋە بايەخدار بوو بەلام بەرۋوى خۇمدا نەھىنا.
فەرنووش - كاۋە خان ھالى چۇنە؟ بىستوومە كە چوونەتە باكور.
- وا بىرم دەكردەۋە كە تەنھا بە منى گوتوۋە چوۋەتە باكور!
فەرنووش لە كاتىكدا پىدەكەنى گوتى:
فەرنووش - من لە كچە پورەكەيم بىست. ئىۋە چۇن نەرۇشتن؟
- لىرە ئاسوودە تر بووم.

چەند خولەكەك دواتر لە بەردەم رىستوراننىكى جوان ئۇتۇمبىلەكەي راگرت و و
دابەزىن. كەمىك خۇم راگرت تاكو ئۇتۇمبىلەكەي داخست. باشتىر وابوو كە پىنى بلىم
بارى دارايم باش نىيە.

- فەرنووش خانم. ھىوادارم من ببورن، بەلام من نايەمە ئىرە!
فەرنووش - باشە، ئىۋە كويتان بەلاۋە خوش بىت دەپۋىنە ئەۋى. من ھەروا گوتم
بىنە ئىرە. ئەگەر ئىۋە شىۋىنىكى باشتىر دەزانن. باشە برۋىن.
- بەلى، من شىۋىنىكى باشتىر دەزانم، بەلام لەۋانەيە ئىۋە بەلاتانەۋە خوش نەبىت.
فەرنووش لە كاتىكدا سوارى ئۇتۇمبىلەكەي بوو، گوتى:

فەرنووش - برۋىن تاقي بىكەينەۋە، لەۋانەيە بەلامەۋە خوش بىت.
بەرى كەوتىن و ھەر بەو شىۋەيەي ناۋنىشانەكەم پىدا دەستىمىر بەقەسەكردن.
- دەزانىت فەرنووش خانم؟ من سامانىكى كەم و ديارىكراوم ھەيە. زۇر بە
سادەيى دەژىم. دلم نايەۋىت شتىك كە نىمە يان نەمبۋۋە داۋابكات.
ئەو خواردنەي كە دەيخۇم زۇر سادەيە. جلو بەرگىشم ھەر بەو جۇرە. رەۋىشم
سادەيە. بەكورتى ناچارم ھەموو ئەو شتانەي كە لەرۋوى دارايىيەۋە لە ژياندا
ھەمە، بەسادەيى بگوزەرىنىم. ھەر ئەۋەندەم ھەيە كە ئىستا ھەمە. ئەگەرچى سادەيە
بەلام لەگەل ھاورىكانم بەشى دەكەم، تكايە لابدەن بەلاي دەستە راستدا.
ئامادەم بۇ ھاورىكانم گيانم فىدا بىكەم. بەداخەۋە كە ئەمىرۇ پارەم زۇر پىنەبوو،
تكايە ھەر لىرەدا و لەپال ئەم خواردنگەيە لابدەن. زۇر سوپاست. بەلى ۋەك گوتم

ھەر لەبەر ئەو ھەش بوو كە گوتم لەو رېستورانته نان ناخۆم.
فەرنووش - تەنھا لەبەر ئەو ھەش بوو؟ خۇ ئەو ھەش شتىك نەبوو، ميوانى من بوويت.
- داواي لىبووردن دەكەم. من تەنانەت كە ئىستا سواری ئۆتۆمبىلە مۇدىل
بەرزەكەي ئىو ھەش بووم ئاسوودە نىم، چ بگات بەو ھەي كە ئىو پارەي خواردەي
بەن.

لەو كاتەي دا بەزىن گوتم:
- ئەگەر ئىرەتان بەلاو ھەش نى، فەرموو لە مالەو ھەش تەتاندە دەم.
فەرنووش زۆر بە ئاسوودەي دا بەزى و قولىدا لە ئۆتۆمبىلەكەي و پىكەرە
بەي كەوتىن بۇ ھەمبەرگەر فرۆشپىيەكە.
- رانەھاتوون بىنە ئەم جۆرە شوینانە، تەواو ھە؟
فەرنووش - مرفۇ دەتوانىت بە ھەموو شتىك رابىت، بەو مەرچەي خۇي وىستى
لەسەرى بىت.

- زۆرىكەن ئەوانەي ناتوانن رابىن لەسەر ئەم شتانە.
فەرنووش - بەرپىكەوت من زۆر ھەزدەكەم بە سادەيى ژيان بکەم.
- ئەو ئۆتۆمبىل و جالانەي لەبەرىدەكەن تايبەتە.
فەرنووش - تانەم لى دەدەيت.
- راست بلىن؟! تاكو ئىستا روویداو ھەش شەونىك نان و پەنیر بخۆيت، تاكو ئىستا
روویداو نىو ھەش پىكەي مرىشك بخۆن؟!

فەرنووش - نان و پەنیر، نەخىر. بەلام ھىلكەي مرىشك بۇچى نا؟
- بە دلنیايىو ھەش ئىوارە، بۇ نمونە ھەمبەرگەرى قەلتان ھەبوو ھەش ھەزتان
لى نەبوو. لەبەر ئەو ھەش بە ناچارى ھىلكە و رۆن و گوشتى سوورەكراوتان
درووست كەردوو! يان ئەو ھەي ھىلكەتان بۇ چوار خولەك خستووتە ناو ئاوي
كولاو و لەگەل ئاوي پرتەقال ھەزتان لى بوو ھەش خواردوووتانە.
سەرى ناخستە سەر زەوپیەكە و ھىچى نەگوت.

- نامادەن ئەو ئۆتۆمبىلەتان لەگەل پەيكانىكى مۇدىل نزم بگورنەو ھە؟ واتە لەبانى
ئەم سواری ئەو بىت؟ يان ئەو ھەي بە پاس سى سەر رىگا بىرپىت تاكو بگەيتە زانگەر؟
فەرنووش - بەھزاد خان ئەو بابەتە بەو شىوپیە نى كەوا ئىو ھەش ئەو ھەندە خۇتان
ئازار دەدەن.

- من ئاسوودەم. ئىو بوون كەوا گوتان ھەز لە ژيانىكى سادە دەكەن. وىستىم
كەمىك پاسى ژيانى سادەتان بۇ بکەم.

هه مبه رگره کانمان ناماده بوو، له گه ل ساردی بویان هیناین.
فهرنووش- باشتر نییه ئیتر ئه م بابه ته ته و او بکه ی ن و خواردنه که مان به چیژده وه
بخوین.

- هارپام له گه لتان، نوشی گیانتان بیت.

پینکه وه خه ریکی خواردن بووین.

فهرنووش- ده زانیت به هزاد خان، له زانکو له باره ی توره قسه ی زور ده که ن!
خواردنه که له گه رووم گیرا!

- له باره ی منه وه؟! بوچی؟ مه که ر چ کاریکم کردوه؟
پینکه نی و گوتی:

فهرنووش- ببوره مه به ستیکم نه بوو.

ته ماشای کردم و دهستی کرده وه به خواردن و وهلامی نه دایه وه. منیش سه رم
داخت و خه ریکی خواردن بووم. که میک دواتر فهرنووش گوتی:

فهرنووش- ده زانیت به هزاد خان، من کچیکی ئازادم. ئه که ر به ویت کاریک بکه م
هیچ که سینک رینگری ناکات. هه لبه ته نه وه که هه موو کاریک.

- بیرتان له وه نه کردوته وه ده گونجیت بو کچیک کیشه ی بو درووست بیت؟

فهرنووش ماوه یه ک بیده نگ بوو و ته ماشای چوارده وری کرد و گوتی:

فهرنووش- ئیوه نزیکه ی سالیکه من له زانکو ده بینن. تاکو ئیستا رهفتاریکی
خرابت له من بینیوه؟ تاکو ئیستا بینیوته له کاتی وانه خویندندا، له گه ل کورپیک
په یوه ندیم هه بیت؟

- ببورن، له وانه یه نه متوانی بیت به درووستی قسه بکه م. مه به ستم له وه نه بوو.

فهرنووش- تکاده که م وهلامی من بده نه وه.

- نه خیر، من تاکو ئیستا شتیکی خراپم له ئیوه نه بینیوه. ئیوه که دینه زانکو
رهفتارتان زور گونجاوه. ته نانه ت جل و بهرگ له بهر کردنتان زور گونجاوه.

فهرنووش- باشه خو ئه م شتانه، نابیته به لگه له سه ر ئه وه ی که کچیک خراپ
بیت. واته ئه که ر کچیک بیه ویت خراپ بیت به بی ئه وه شی که ئازاد بیت ده توانیت.
له و رووه شه وه خه یالتان ئاسووده بیت، باوکم ده زانیت که ئیستا له گه ل ئیوه دا
له دهره وه م.

- له وانه یه دلگرانم کرد بیتن.

فهرنووش- نه خیر، دلگران نه بووم، بگره خوشحالیش بووم. ئیوه جیاواز له
خوتان وه که وره تر له ته مه نتان رهفتار ده که ن.

- دوزان، دهبیت ناگاداری هندیگ له شتهکان بین، هر وهک ته مه نهکان و نادابهکان و ریزگرتهکان و سنورهکان، نهگه ر بیت و ریز له هر دانه یهک له وان نهگرین نهوا کیشه درووست دهبیت.

فهرنووش - به پروای منیش هر وایه، ریزگرتن له نه ریتهکانی هر گه لیک، وهک پاراستنی بنه چهی خومانه، گهلی بنی رابردوو و میژوو یه کسانه به له ناوچوون.

- یاسا و ریتسا و سنوور دانان یه کیکه له و نه ریتتانه،
فهرنووش - تاگو نه مرؤش پیویستمان به وانه هه یه، خواردنه که تان ته واو بوو؟
- به لی، نهگه ر ده لین با پروین.

هه ستاین و من پاره ی خواردنه که م دا، له وئی چوینه دهره وه و سواری ئوتومبیل بووین.

فهرنووش - چه ز ده که یت که میک به پی پروین؟

- بو ئیوه درهنگ نابیت؟

فهرنووش - نه خیر کاتم هه یه، له م نزیکانه پارکیکی زور جوان هه یه من زور چه زم له و نیه، چه زده که یت پروینه نه وئی؟

- خراپ نیه به لامه وه.

به ری که وتین و چه ند خوله کیک دواتر گه یشتین، تاگو چوینه پارکه که وه، له گه ل یه کتری قسه مان نه کرد.

که میک به پی رؤشتین و فهرنووش گوتی:

فهرنووش - دوزانیت به هزاد خان، کاتیک نه و شه وه له جیاتی من خون به دهسته وه دا، هه ستم کرد که وا له گه ل تودا نه ناسراو نیم!

نه و کاره ی ئیوه نه نامتان دا، هه ستیکی له دوره وه بو درووست کردم، هه ستیکی هاوریانه نه ویش هاوریانه ی کون، له به ره وه راست ده لین که وا خوشه ویستی، خوشه ویستی به دوا ی خویدا ده هینیت.

که رامه وه و ته ماشام کرد، چاوم که وته سه ر چاوهکانی و زمانم به ستر، نه وهنده چاوهکانی قه شهنگ بوو که به بینینیک ته واری بیر و هوشم له ده ستر، سه رم دانه واند و قسه م نه کرد.

فهرنووش - به هزاد خان، نه وکاته بیرتان له وه کرده وه که وا نهگه ر خودا نهکان جهنابی هیدایهت شتیکی به سه ر بهاتایه، تویان دهرده زیندان؟

- به لی نه و بیرم کرد بو وه وه به لام به لامه وه گرنگ نه بوو.

فهرنووش - چه هه ستیکت هه بوو؟

- به بروای من مرؤف ده بیت بؤ بیرکردنه وه کانی نرخیکی برواپیکراوی له و
شیره یه هی هه بیت که بتوانیت له به رامبه ر سه ختیه کاندای خوراگر بیت، نه وه گرنکه.
راوه ستا و تماشای کردم. منیش وه ستام به لام هه ولم ده دای تماشای چاوه کانی
نه که م خوم وای پیشاندا که تماشای کچه کانی ده ورو به رمان ده که م که گوتی:
فهرنووش - به هزاد خان!

تماشای چاوه کانیم کرد.

فهرنووش - ده مه ویت بزائم نه و بروایه ت چی بوو که له به ر نه و فیداکاریتان کرد؟
نه مه زانی به رامبه ر نه و پرسیاره ی چ وه لامینک بده مه وه.

لام کرده وه و بینم کچینکی بچووک له پالمدای وه ستاوه و چهند چه پکه گولینکی
به ده سته وه یه. لایه کی پالتوکه می راکینشا و گوله کانی بؤ راکرتم و گوتی:

- کاکه، چه پکینک گولم لئ ده کربیت؟ مه ریه مم هه یه و نیرگسم هه یه و گوله باخم
هه یه. تو خودا گولینکم لیبکره، زور سارده و تاکو نیستا چلینکم نه فروشتووه. چلینکم
لیده کربی؟

له پالیدا دانیشتم و گوتم:

- بؤچی لیت ناکرم نازیزم! هه موویانت لئ ده کرم. سه یرکه، هه موو گوله کان بؤ
من و هه رچی پارهم پنیه بؤ تو، باشه؟!

کچه که - من سئ چه پکه گولم پنیه. پاره که ی زور ده بیت ها!

ده ستم کرد به باخه لمدا و هه رچی پارهم پنیوو ده رم هینا. دوو هه زار و شتینک
بوو.

- باشه؟

زمانی گیرابوو. خوشحالی له چاوه کانیدا ده بینرا. به سه ر ناماژه ی کرد که ته واوه
و سئ چه پکه گوله که ی پندام و پاره که ی لئ وه رگرتم و رویشتم.

دانیشتبوووم و تماشام ده کرد چون له سه ر به فره کان رای ده کرد! ده ترسا
په شیمان ببه وه و پاره کانی لئوهر بگرمه وه. خوله کینک دواتر هه ستام و
به فهرنووشم گوت:

- بروین؟

له چاوه کانیدا فرمینسک ریزی به ستبوو. له و کاته ی ده که رایینه وه گوتی:

فهرنووش - منداله که زوری سه رما بوو.

به یه که وه، به بی قسه به ره و ئوتومبیله که ی روشتین.

له نزیکی ئوتومبیله که راوه ستام و گوتم:

- فەرموون، دەلنن گولى مەريەم نىشانەى ھاورپىيەتپە و گولى نىرگىسپش
نىشانەى سۆزە.

پاشان ھەموو گولەكانم پىندا و گوتم:
- ئەگەر پىنگەم بەدەن، دەمەوئىت تاكو مالەوہ كەمىك بەپى بىرۇم. ئىنوہ فەرموون

بىرۇن.
گولەكانى لىئوہرگرتەم و چاوەرپىم كرد تاكو سواری ئۆتۆمبىلەكەى بوو، داىگرساند.
كاتىك وىستى بەرپىكەوئىت، جامى ئۆتۆمبىلەكەى ھىناپە خوارەوہ و گوتى:
فەرنووش - نەتان گوت گولەباخ نىشانەى چىپە؟

پىكەنى و بەرپىكەوت، رۇيشت. لەو كاتەى وەستابووم و تەماشای رۇشتەكەىم
دەكرد لەژىر لىئوہ گوتم:

- گولەباخ نىشانەى خۇشەوئىستىپە بە ھەموو زمانەكانى دونيا.

* * *

بەشى شەشەم

ئىۋارە نىزىكى كاتژمىر شەش بوو كە لە ژوورەكەم دانىشتبووم و بىرم دەكرەوۋە. نەم دەزانى دەبىت چ بېيارىك بەم. خۇزگە مرقۇقەكان دەيانتوانى ئاگادارى سالىك دواى خۇيان بىن!

مەستام و كىتىبى حافزم دەرھىنا و فاتىحەيەكم بۇ خويند و بۇم نارد.

لەبەر دەستكورتى خۇمە لە ژىر بارم

كە لەبەر بەرز نشىنان شەرمەزارم

مەگەر ئەلقەى زىجىرى پرچم دەستكەوى

ئەگەر نا رووبە شىنيتىيە پاشە ھەوارم

كىتىپەكەم كردهوۋە شوينى خۇيى و لە دەرگايان دا. فەرنوش بوو. جلىكى جوان و خەندەيەكى شىرىن لەسەر لىۋەكانى بوو.

فەرنوش - سلاو نە نووستبووى؟

- نەخىر. بە ئاگا بووم. فەرموون بۇ ژوورەوۋە.

فەرنوش - نا زۇر سووپاست. خۇت ئامادەبەكە بېرۇين.

- بۇ كويى؟

فەرنوش - نەمەويت سوپرايز بىت بۇتان.

- ئاخىر.....!

فەرنوش - بەھانە مەھىنەرەوۋە، وەرە ئىتر!

- بەسەر چاۋ. ئىستا جەكانم دەگورم.

ھاتمە ژوورەوۋە و جەكانم گورى و رۇيشتەوۋە دەرەوۋە. سوارى ئۇتۇمبىل بېرۇين و بەرى كەوتىن.

فەرنوش - كەمىك بىزار دەردەكەون.

- نا ھەرگىز.

فەرنوش - لە مالەوھ كارىكت نەبوو؟

- نەخىر كارم نەبوو.

فەرنوش - مروف جارىك دەژى! نابىت خەمگىن و خەفەتبار بىت!

- ئىوھ بۇچى وا بىر دەكەنەوھ من غەمگىنم؟!

فەرنوش - ئاخىر بە جۇرىكىت.

- جەنابى ستايش حالىان چۇنە؟ خانى ستايش چۇنن؟

فەرنوش - زۇر سوپاست باشن.

چەند خولەك دواتر لە بەردەم پىتزا فرۇشىەك رايگرت و گوتى:

فەرنوش - ئىستا دابەزە، گەيشتىن.

ھەر دابەزىم لە ئەو بەرى شەقامەكەوھ چەند كور و كچ بەرەو لاي ئىمە ھاتن و

دەستىان كرد بە سلاو لى كردنمان.

فەرنوش - بەھزاد خان پىتياں دەناسىنم. ھوما كچە مامە و ئەوھش

دەستگىرانەكەى شەھرىار خانە. ئەوئش ھاورىم مەھتاب و ئەوھش كوروش خان،

تازە پىنكەوھ ھاوسەرگىريان كردووه.

منىش خۇم ناساند و پىنكەوھ ئاشنا بووین.

ھوما - بەھزاد خان فەرنوش زۇر باسى ئىوھى كردووه ھەلبەتە زیادى نەگوتووه.

- زۇر سوپاست. ئەوان رىزىان ھەيە.

مەھتاب - فەرنوش گىان پىنچ خەلەك چاوەرئ دەكەيت؟ تاكو من و ھوما برؤىن

ئەم خواردنگەيە ببىنن.

فەرنوش - برؤن بەلام زوو بگەرئىنەوھ ھا.

ھەر چوارىان رۇىشتن. مابووينەوھ من و فەرنوش.

فەرنوش - مىردى مەھتاب ئەندازىارە و باوكى كارگەى ھەيە. دەستگىرانەكەى

ھومايش ئەندازىارە و باوكى بازركانى فەرشە. حالى ماديان زۇر باشە. ئەو بى ئىم

دەبلىوھ ئۇتۇمبىلەكەيەتى.

- ئۇتۇمبىلەكەى كورەش خان كامەيە؟

فەرنوش - ئەو پاترۇلە رەشەيە.

- بوورن. سوپرايزەكەتان ئەمە بوو؟

فەرنوش - بەلى. برىارە پىنكەوھ برؤىنە شارى يارى. چۇنە؟

ته ماشايه کم کرد و گوتم:

- ته ماشاکه فەرنوش خانم، ئەم شارە ئەوەندە یاری بۆ من هەیه که ئێوه
دانەپەکیشیان نازانن! ئیتر ناتوانم بە شاری یاری و ئەو جۆره شوینانە رابگەم!
هەز دەکەم بزانی کەوا ئێوه هیچ مافیکی منتان بەسەرەوه نیه. ئەگەر کاریکیشم
کردووه لەبەر دلی خۆم بووه. رینگە ی من و ئێوه لە یه کتری جیاوازه.
دەریاکە پشمان لە یه کتری جیاوازه. باشتره هەر یه کەمان لە دونیای خۆماندا بیت و
رینگە ی خۆی بگریت. لەوانه یه رۆژیک رینگە ی من و تو بچیتەوه سەر یه ک! ئێوه
قەرزدار ی من نین. هیوادارم هەست بەو شتانه بکەن که گوتم.

بیورن. لەلایەن منەوه داوای لیبووردن لە هاوریکانتان بکەن. خودا حافیز.
کاتیک ئەوهم گوت فەرنوش شلەژاوانه ته ماشای منی دەکرد. سەرم داخست و
رۆیشتم. توپهیی قورگمی گرتبوو. زور سەخته مرووف ناگای لەخۆی بیت و هەموو
شتیک تیک بدات! کاتیک خەریک بووم لی جیا دەبوومهوه هەر هەنگاوینکم دەنا
وهک ئەوه بوو شاخ بەرز بکەمهوه، وهک ئەوه بوو هەریهک لە قاچه کانم کیشینیکی
سەد کیلویان پێوه بەستبیت!

کاتیک گەیشتمه چوار ریانەکه دەتگوت دونیایان بە من داوه!
دەمزانی تاکو ئەو ئەو کاته فەرنوش چاوی لەسەر منە! هەستم بە قرسی
ته ماشاکردنەکه ی دەکرد. چوومه بەلای چهپی رینگه که و هەنگاوه کانم خیراتر کرد.
نازانم چەندە بەپی رۆیشتم و چەندە درێژە ی کیشا بەلام لە کوتايدا خۆم لە بەردەم
ژووره کهم بینیهوه. رۆیشتمه ژووره کهم و بەبی ئەوه ی گلۆپه کان داگر سینم لە
گوشه یه ک دانیشتم و ئەژنۆکانم لە باوهش گرت.
خۆزگه فەرنوش دەیزانی چەندە خوشم دەوینت. خۆزگه دەیزانی لەبەر خویی و
نابندە ی ئەو کارەم کرد. بەو شینوه یه باشتر بوو.

دانیشتبووم و بیرم دەکردهوه، ورده ورده پیلوی چاوم قورس بوو خەوم لی
کوت. کاتیک لە خەو راپه ریم هەموو گیانم ئازاری هەبوو. دلم دەیکمی دەویست
که بانگم بکات و جینگەم بۆ راختات و پەتۆم پیندا بدات! مرووف ته مەنی هەرچەند بیت
پێویستی بە کهمیک خوشه ویستی هەیه.

هەستم گەرم کەرەوه کهم داگرساند و کتریه کهم پر کرد و خستمه سەری.
دووباره دەستم کرد بە بیرکردنەوه. دە خولهک دواتر یه کیک لە دەرگای دا. بۆ
ساتیک هەزم کرد فەرنوش بیت بەلام دووباره لەگەل خۆمدا بوو بە شەرم. کاوه
راستی دەکرد. بە دەست دەچوومه پینشه وه و بە قاچ دەهاتمە دواوه!

بريارم دا ته گهر فەرنووش بوو دەرگا نه که مه وه. به هینووشی له په نجه ره که ده
ته ماشام کرد، کاوه بوو. زور خوشحال بووم. هەر نه وه بوو که له نیوه پرزوه له
خودام ده ویست.

دەرگا کهم کرده وه.
کاوه - سلاو. شوکر بۆ خودا که له مال وهی به هزاد. له رینگه دا خودا خودام بوو
که له مال نه پرۆشتی! باشه سوپاست بۆ خودا که له مال وه ماویته وه.
- مه گهر شتیک بووه؟! بلێ چی بووه؟
کاوه - هیچ بابە. شارهوانی له شه قامه کاندای ده گه پین و هەر که ریک ده گرن
ده ییەن.

- ونبه له بهر چاوم. بیرم ده کرده وه چی روویدا بیت!
کاوه - دوو کاتر مینر به جینم هینشتیت، قاوه کهت رزاند پیندا.
- تو خودا دهست پیمه که ره وه. چی بووه؟ هینشتا نه گه شتوی، تو پری ئینته رینتی
کچه پورت پینی را که یاندووی؟
کاوه - به لام من نازانم له و که لله ی تو دا چی هه یه؟ مینشک، گه چ، چیمه نتر، چی؟
- نه مانه له باتی سلاو و هه وال پرسینه؟
کاوه - چ سلاو و هه وال پرسینیک؟ کوربه، کچ به و هه موو چاکی و باشی و
میهره بانی و دهوله مهندییه ی، له خورا له دهستی ده ده ی! به راست! به هزادگیان سلاو!
حالت چونه؟
به پیکه نینه وه گوتم:

- سوپاست بۆ خودا که هه موو شتیک ته واو بوو.
کاوه - چی ته واو بوو؟ کچه کهت دا به هه وا دا و ئیستا ده لینی ته واو بوو؟ چووه بز
لای ژاله، بۆ گله یی کردن! کوربه نه وه چ رهفتاریکه تو هه ته؟ بابە به خودا لوتبه رزی
باشه به لام تا راده یه ک.
به چی سویندت بۆ بخۆم که وا به و شینوه یه ته ماشای فەرنووش نه که یت. به و
شینوه یه مه روانه که هاتووه ته لات. نه و کچه سه د دانه خوازبینی کاری دهوله مهندی
هه یه و هه زار دانه نیمچه دهوله مهند، هیچ کامینکیانی ناوینت. کچینکی پاک و خانه.
ئینستا خودا بۆ تو ی ویستووه که بارودوخینک بیته پینشه وه که وا خوشه ویستی تو ی
چووه ته ده وه. له و شوینته وهره دهره وه و بۆ خۆتی به دهست بهینه؟!
لوتبه رزی ئاستی خۆی هه یه. ده م و چاو به یه کدان ئاستی خۆی هه یه. پۆلگینان
ئاستی خۆی هه یه. شینوه گورپین ئاستی خۆی هه یه. به خودا خه لکی له خودایان

دهويت شته كانيان بۇ بگونجيت. باشه ئيستا تو رۇشتووي و قاپى كچه كات دزيوه.
ئيتىر بىسه.

من له كاتينكا تووره ببووم گوتم:

- وهره دانيشه بزائم دهتهويت چى بلنيت؟ من كهى خۇم گورپيوه؟ من كهى رۇلم
گنزاوه؟ بابە من پشيله و مينش و سيسركم. ئەگەر برۇينه دادگا و من سەنەديك
داينيم كه من خاكى بەر پنى ئيوهم. ئيوه رازى دەبن كه دەست لەسەر من هەلگرن؟
پاشان، پەيوەندى بەتووه چييه؟ مەگەر تو بريكارى ئەو كچهى؟

كاوه پنيەك چووه دواوه و گوتى:

كاوه- ببوره، ئيوه هيرش دەبەن، گاز دەگرن؟

پاشان ئاسايى بووه و گوتى:

كاوه- بەدبەخت! دلم بۇت دەسووتيت.

- تو دلت بۇ خۇت بسووتيت. بەدبەختيش خۇتى.

كاوه- تو شينيت.

- شينت توى كه هەست بەژيانى من ناكەيت. شينت توى كه بەدبەختى من و

هەژارى من و شوينى من و هەستى من و خوشەويستى من هەست پيناكەيت!

مندالى دەولەمەند تو لەچى تيندەگەيت؟ تو لەكويى دەزاني كرينچيتى واتە چى؟ تو
لە كويى تيندەگەيت كه من ئەم نيوەرۇ لەبەردەم رېستورانته كه چيم كيتشا؟ تو
لەكويى تيندەگەيت كه ئەمرۇ من مردم و زيندوو بوومەوه تاكو چوار وشە قسەم
كردوو.

كوتاييه كهى چى دەبى؟ من خۇ نامەويت ميرد بكم! دەمەويت ژن بهينم. ئيستا

دەستى ئەو كچه بگرم و بيبەمە كويى؟ بيهينمە ئەم ژووره؟

من گويرهويهك كه دەدرپت، دە جار دەى دوورمەوه و لەپنى دەكەم. تازه
چەنيكيشم پيداوه؟ سەد تمەن. ئەو كچه كه گويرهويهكاني جارنك لەپنى دەكات و
دواتر فرېنى دەدات، نرخى دوو هەزار تمەنە! بەلنى من نامەويت ژنى دەولەمەندم
هەيت. من هەر نامەويت ژن بهينم.

شازادە، ئەو كچه خوي پيوه گرتووہ كه وا رۇژى بيست بۇ سى هەزار تمەن لە
خۇرايى خەرج دەكات! ئەو پارەيه ژيانى دوو مانگى منى پيداين دەبيت! تكات
لېدەكەم دەست لەسەر ژيانى من هەلگرە. تو لەكويى تيندەگەيت ئەو قسانە چييه؟

ئەمرۇ رۇشتم تەماشاي جانناكەيم كرد. بەخودا دروت لەگەل ناليم كه جانناكەى
سەد هەزار تمەنى تيداوو. هەلبەتە ئەو سەد هەزارە بۇ تو هيچ نيبە، بەلام بۇ من

خهونه. کاره- تو هه موو شتیک له چاوی پارهوه تهماشا دهکەیت. جگه له پاره شتی

تریش ههیه.

- بهلن، زانست باشته یان سهروهت! دهلن گوشهگیریت نه بیئیه تاکو خوشهویستی و عاشقی له مینشکت بروت و تهنگاو نه بووی تاکو ههردووکیانت

له بیر بچینهوه.

کاوه- کچهکه خوشی دهونی، نه وهنده بهس نییه؟

- نهخیر. بۆ ئیوه بۆچی نا، بهلام بۆ ئیمه نا. من خوشم دهویت بۆیه وازی لن

دههینم. من تازه لهم چهند رۆژهی پیشوودا له جیاوازیهکانمان تینگه یشتووم. تازه

تینگه یشتووم کهوا لهم دونیایه دا بۆ مروڤه ههزارهکان جگه له شهقام و ئاوه رۆکان

شوینیکی دیکه بۆ ئهوان نییه. سهه نهجامیش سوال له خه لکی دهکهن!

ئیوهی دهوله مەندان کاتیک تهماشای ههوری باران دهکهن، بیری گول و موم و

پهپوله و نهو جۆره شتانه تان دهکەویتهوه و بهو شیوهیه دهیبینن. بهلام ئیمه

ههزاران بیری بهفر و باران و سههما و بن نهوتیمان دهکەویتهوه.

کاوه- توش ماوهیهکی دیکه زانکو تهواو بوو، دهوله مەند دهبیت!

- ئیستا تاکو نهو کاته وازم لینهینه، سهه ریشم ئیشاندی.

که مینک تهماشای منی کرد و گوتی:

کاوه- نهو شتانهی کهوا ژاله له فهرنووشهوه بۆی باس دهکردم، وا بیر ناکه مهوه

که سینیکی دیکه ی بویت و توی له بیر بچینهوه.

- نهو ههردوو سنی رۆژه که نه وهنده عاشقی من بووه؟ تاهیهکی توند بگریت

خیرا عارهق دهکاتهوه. مهترسه، له بیری دهکات. ههردوهی که گهنجیکی

دهوله مەند و جوان بیت، نهو هه موو شتیک له بیر دهکات. نهوانه ئیمه یین کهوا

هیچمان له بیر ناچیت. توش نه وهنده نوکه کهت مهکه بهههه ناشینکدا. ئیتر له

جۆره قسانه له لای من مهکه.

کاوه- نهی بابه. وهه نهو گورچیلهت بگره، ئیمه برۆین.

- مردوو شۆر توو گورچیله کهت و گورچیله کهی من و نه م ژیانه و نه م ژوره

و نه م وانهی زانکویه و نه م دونیایه بیات که ئیتر حاله بهو شتانه تیک دهچیت.

کاوه- نه مانه له بهر نهو نهفس بهرزیه ته؟

- مردوو شۆر نهو نهفس بهرزیه ش بیات.

کاوه- پزیشک! نه مرو توشی شیزوفرینا بوون. هاری سهگتان گرتووه! چغه بن

خارهن.

- خوم نه مرق هارم. پئويست به هاري سهك ناكات.

كاوه- نه مه به هؤي نه وهيه كه ده ميان نه به ستووي؟

- له راستيدا ناوي كاوه (گاميش) له تو ديت وهك كاوه.

كاوه- ده روم ئيتر نايه مه وه ها.

به جهه نه م. به خودا هيچ كهس قهرزداري من نييه. برو به خير چي!

ههردوو كمان بيدهنگ بووين، من خوم به ليتاني چاييه وه خهريك كرد. ده خولهك

پيگه وه دانيشتبووين و هيچمان نه ده گوت.

كاتيك چاييه كه ناماده بوو، دوو چايم تينكرد و يه كيكيانم بو كاوه دانا.

كاوه- نهو چاييه ناخوم وهك ناو وايه. بو بيست و پينج ههزار ده ناليني، خوئري

بي رهوشت.

- رينگاكه شاره زاي، كافتريا له سهري كولانه.

كاوه- نهو چاييه ده خوم پاشان ده روم. چونكه باوكم پيمي گوتووه، كورم شتي

خوئري له ده ست مه ده.

چاييه كه ي راكيشا بو لاي خوي و دهستي كرد به خواردنه وه ي. ته ماشاي كردم

و پيگه وه ده ستمان كرد به پيگه نين.

هه ستام و نهو سنيو و شيرينيانه ي كه نه مرق بو فهرنووشم كړي بوو، هينام.

- نهوانه م بو فهرنووش كړي بوو، له بيرم چوو بيهينم بيخوات. هه رچه نده نهو

نه مانه و سه دان جار باشت له شتانه له ماله كه ياندا هه يه و نه م شتانه ي به خه يالدا

نايت، به لام من نه مانه م به سوز و خوشه ويستيه وه كړي بوو.

شتنيكيش نيه، كيلويهك سنيو و نيو كيلو شيرينيه! به لام سنيوه كان، خوم دانه دانه

به پاكي شور دبووم. باشه هه رچه كه بيت سنوور و تاواني خوم بوو. به قسمه تي

فهرنووش نه بوو، وه ره تو بيخو. بيخو كه توش بو من نازيزي.

چاوه كانم پر بوون له فرميسك و رووم وه رگيرا كه كاوه تينه گات، به لام تينگه يشت

و گوتي:

كاوه- من ليو له مانه نادم. تو نه مانه ت بو فهرنووش كړيوه، نه گه ر من بيخوم

ده ترسم رازي نه بيت و ژانه سك بگرم.

- بيدهنگ به و بيخو. نوشي گيانت بيت. هه ركه سه و به شي خوي له م دونيايه

ده بات.

كاوه- ده كړي تكا بكم كه ئيتر نه وه نده ناوي فهرنووش نه به يت؟

دهستم کرد به پینکه نین.
کاوه- ده توانی پهنديکی پیشینان بلنی که له وشهکانی دهست و قاچ و نهو شتان

سوود وهردهگری و دهلی: کرهکه له دارهکه خویهتی.
- چی بکه؟ بهردهوام بیرم له لایهتی و ناویشی لهسهر زمانه. تو چون بیرت

دهکردهوه؟ بهوشنوه بیرت دهکردهوه که من مروف نیم؟
کاوه- نهخیر. پهحمهت له دایک و باوکت که بلنی تو مروفی. نیستا وهره برۆین

ههلهیهک بکهین. دلم تهقی لهم هوله پینج سهده مهتریه دا! ماشه لا ههزار ماشه لا خز
نه مه ژوور نیه. هولی پینشوازی کردنه له میوانهکانی دهروهوه.

دوو پوژ بهسهر نهو پروداوه تینپه ری. دوو پوژ که بو من وهک دوو سال بوو.
بیرم له زوریک له شتهکان کردهوه. لهو دووریه ی له نیوانمان ههیه. لهو

جیاوازییه ی له نیوانمان ههیه. له دهفتیری چهک و حسابی بانکی. ماله که یان و
ژووره کریکه ی خوم. بهکورتی هه موو شتیک. بیرم له رابردوو دهکردهوه، بوئی

عهتره که ی فهرنووش له ژووره کهم دههات. بهلام هه رکاتیک دههاتمه ژووره وه.
یه که مین شت بوئی عهتره که ی فهرنووش دههات که له وانه بوو لیره بووینت.

نیواره بوو که کاوه هات. وهک هه موو کاتیک شپرز و پر شهوق.
کاوه- سلاو له نه رستوی نیوانانی نیمه، سلاو له پاستوری نیمه، سلاو له زاھیر

بروخی گه وره، سلاو له.....
- سلاو و ژه هری مار! چیه شیت بووی؟
کاوه- سلاو له دوورترین دوورگی خه م. سلاو له تاکه گولی کراوه ی میزگ.

سلاو له تاکه نه ستیره ی شهو؟
- بابو بۆچی دهنگت بهرز ده که یته وه؟ نیستا هه رکه سینک لیره وه تینپه ریت را
دهزانت شانۆمان هه یه و ده یگیرین. وهره و دهنگ مه که.

کاوه- سلاو له ده ریای خوشه ویستی. سلاو له چهوزی سۆز.
- وهره ئیتر.
به دهستم رامکیشایه ژووره وه.
کاوه- سلاو له مه نجه لی میهره بانی. سلاو له مه سینهی وه فایی. سلاو له ته شتی

راستگویی.
- شتیک ده کیشم به سه رتدا. نه وه چیه؟ نه مرو باش داویه تی له سه رت؟
کاوه- هاتووم بته مه میوانداری دوستانه. شوینیکی پاک ها!
- نه مرو کارم هه یه، نایه م. هه ندیک نوسینم له به رده ستدا ماوه.

کاره- دایکم رای سپاردووم شوفیری تو بم و بتگه یه نمه لای.
- سوپاستی نیمه به دایکت بگه یه نه، داوای لیبووردنی لیبکه و بلنی بؤ کاتینکی دیکه.
جلی زورم بؤ شتن داناوه.

کاره- دایکم منی راسپاردووه که نه گهر فرمانی جینه جی نه که یت ده بیت له
تو تووره بیه.

- سوپاست له دایکت بکه و بلنی کاره سه گی کینه تاکو من بؤ شوینیک بیات.
کاره- دایکم فرمویه تی که من له سه ختیدا به کاردیم، مه بهستی له وه بووه که من
به پرووی خوش و زمانی لوسه وه تو بیه م.

داوای نه وهی منی دلنیا کرده وه له وهی که به سوکی و وردی تو هه لبرگرم و کوتایی
گفتوگو که، نه وهی که کورتهی به شه که بوو که ده بیت له پشته وهت بم و تو
به تکاردن بیه م. هه لبراردنی رینگه که له دهستی خوته.

- به خودا کارم هه یه. باشه شه وینکی دیکه.

کاره- خوینری. دایکم ناماده کاری بؤ کردووی! له به یانییه وه تاکو نیستا له
چینستخانه زحمهت ده کیشیت و هیلکه ی مریشکی بؤ ناماده کردووی و شه و بؤت
سورده کاته وه.

تازه باوکیشم خوی ناماده کردووه که توزیک ناموژگاریت بکات و له و
سوودانه ی کردوویه تی دهر باره ی نارامگری و زیانی هه له شه ی و زور داوای
لیبووردن، وتارت بؤ بدات.

وه ره نه گهرنا دایکم تووره ده بیت و دهستی باو کم ده گریت، دینه ئیره.

- بابه من هه موو جو ره دوستایه تیه کم له گهل تو هه بووه درو بووه! ئیوه که
جیشوری و خزمه تکار له مالتاندا هه یه، منی به دبه خت ده بیت به ده ست جله کانم
بشوم. به یله کاره که م بکه م.

کاره- جله کانت له گهل خوت بهینه. به خوله کینک له ناو جیشوریه که دا دهیشون.

- هیشتا کارینکم ماوه. نیستا نه گهر درهنگ بگه یه نه میوانداریه که زیانی ده بیت
بوتان؟

کاره- زیانی هه یه. مریشکه سپییه کان لاواز ده بن. بینگومان ده تبه م. خیرا که خور
ناوابوو و یه که مین نه ستیره ی شه و دهر که وت.

له و کاته ی بؤله بؤلم ده کرد. روو خسارم چاک کرد و جله کانم له به رکرد و له مال
هاتینه دهر وه.

کاره- وه ره گالیسکه یان بؤ ناردووی. له وانیه دریزترین تاوات که ناگره که ی له

دلتدا بمینیتته وه لىخوپىنى گالىسكه بىت.
- من لىخوپىنى له و جورهم ناويت فىر بم. به بن وىستى خوم و ههروا بچمه نار
كه زاوه و دانىشم. نهگر بىت و دهنگى تو له سهر نهو برپاره درابىت، نهوكات
خومان له فرىاكه و تن ده بىنینه وه.

كاوه- به داخه وه كه دوو گونى درىژ له خزمه تى ئىوه دايه! نهو روزهى وهك
وهزىر به كه زاوه هاتىته تاران، له بىرت چوته وه؟ گوتىان كه فهرشيان بۇ
راخستوى، پىلاوه كانت له پى داكه ندووه! برق به دواى پىلاوه كانتدا بگه رى و له لاي
شاگردى ئوتومبيله كه دانىشه. ئىمهش گالىسكه دى ده سولاتت پىشكهش ده كه بن.
پىكه وه به پىكه نینه وه سوارى ئوتومبيله كه دى كاوه بوو بن و به ره و مالىان به رى
كه وتىن.

- كاوه، له شوپىنك راپگره پاكه تىك شىرىنى بكرم. جوان نيه به ده ستى خالى

بروم.

كاوه- خراب نه وه يه ته مه ل بىت. شىرىنى بوچى ده كرپىت؟ خوت وهك شهك
شىرىنى به و ره وشته ته وه.

- ونبه. من ته نها روزهىك تووره بووم ها! ئىسته دايكت چى درووست كردووه؟

- په نجا هىلكه دى مرىشكى بۇ شكاندوى! هىلكه و گوشتى درووست كردووه.

- هه والىك، شتىك نيه؟ واته هه وال چىيه؟

ته ماشاى منى كرد و به پىكه نىنىكى گالته جارانه وه گوتى:

- نهو په ندى پىشىنانه ت بىستووه كه وشه كانى ده ست و قاچ

- مردوو شور تو و نهو په ندى پىشىنانه ت ببات. مه به ستم له وه يه هه وال چيه؟

كاوه- برق لاي نهو چه ترى روزه نامه فروشه، روزه نامه يهك بكره. نهوكات هم تو

له هه واله كان ناگادار ده بىت هم منىش.

- برق باببه. شتىك بوو خواردم. ببوره! مروف ناتوانىت شتىكت لى بپرسىت. تاكو

توزىك به مروف رانه بوبرى وه لام ناده يته وه و لى ناگه رىت.

كاوه- زور باشه تووره مه به. گونگرانى نازىز سلاوتان لى بىت.

هه والى تاران و شاروچكه دى دلداران به ئىوه دى گونگر راده گه يه نم.

دوونى خاتوو فه رنووشى ستايش، نازىزى دلى باببه و نورى چاوى دايه، ناسراو

به له يلا، به مه به ستى رۇشتن بۇ نه وروپا تارانى به جى هىشت. له يه كىك له و

هه والانه دى بومان هاتووه، دوونى كاتر مىر پىنجى دواى نيوه برق به فرۆكه به كى

تايبه تى و به وىستى خوى رۇشته ولاتى غه رىبان.

به و جورهی که وا بلاو بۆته وه کهسی ناوبراو، فهرنووش ستایش، نازداره کهی
نه نازیار ستایش، له پاش هیزش کردنیکى سامناکانه و توندوتیژانهی تایبته له لاین
که سینکه وه به ناوی مه جنونی فرههنگ، له ناو ئیلا پوژناواییه کهی خویدا پنی
راباردوه.

ئه وانیش هه واله کهیان گنپرایه وه بۆ خانمی بهرین، گه وه ره جوانه کهی شار،
خانمیش هه واله کهی له دهست نه دا و گنپرایه وه بۆ هاوڕینیانی. مندا له کهی نه نازیار
ستایش دهست به جی نه م کیشوه ره ی به شوینیکى ناخوش باسکردوه.
شایانی باسه که له یلا به چه ند هه زار دۆلاریکه وه پوشتووته نه م سه فه ره و
ته واوی ئالتونه کانی لیره بردوته دهره وه تاکو که میک له و دلته نگیهی نه مینیت و
هه ندیک شوین بسوتینیت! واته دلی هه ندیک کهس بسوتینیت. کوتایی هه والی
دوین.

وهک نه وه وابوو که سینک چنگ بدات له دلم. قسه م نه کرد، ته ماشای بهرده می
خۆم ده کرد.

کاوه- چاوت کویر بیت و ددانت برزی. نازو نوز کردن هه ر نه م شتانه ی لی
دهینته وه ئیتر.

- من هیچ نه گوتوه.

کاوه- رهنگی پوو خسارت، ناخت دهرده خات.

- ناواته خوازم له هه ر شوینیکه خوشحال و خوشبهخت بیت.

کاوه- ده لاین تاکه شتیک که سنووری نییه که ریتیه.

- عاشق نه بووی تاکو تینگه ی من چی ده لیم.

کاوه- ببوره جه نابی مه جنوون. ئیستا خه یالت ئاسووده تره که له یلا سه فه ری
کردووه؟! نه گه ر ماوه یه کی دیکه نه وت له گه ل که سینکی دیکه بیینی، سه رت سوپ
ده مینیت و دلت بریار ده دات؟

- نانا، نه وه ی که تو بیرى لی ده که یته وه بۆ من سات به سات مردنه. به لام یار

بارودوخى باش بیت، دلی ئیمه که هیچ.

کاوه- نیچیره که به پنی خوی هاته ناو داوه که وه، نیچیره که مان وه نه وزی ده دا،
پنگه ی دووری گرت بهر و که وته پى.

- بلن، هه رچی نه و دله ته نگه ت ده یه ویت بیلن.

کاوه- باوه ر بکه به هزاد، هه رکاتیک له ده ستت تووره ده بم، ده پومه ماله وه و
ده بکیشم به گورچيله مدا و نازاری ده دم.

- بۇيە ھەندىك جار گورچىلەم ئازارى ھەيە، نەوھك پياكىشانەكەي تو بيت.
كاوہ- كورہ تو بۇ من وەك براى، بۇ دايك و باوكيشم وەك كورپى دووھمىانيت.

بۇچى كەللە رەقى دەكەيت؟
- دووبارە دەستت پىكردەوہ؟ تو وەك برامى، زور باشە، دايك و باوكت ل
جىنگەي دايك و باوكى خۇمن، ئەوھش زور باشە، بەلام ئىتر لەو جورە قسان

مەكە.
ھەر لەو كاتەدا گەيشتینە مالى كاوہ كە مالىكى زور گەورە لەگەل ھەوشەيەكى

بە ھىندەي باخىك دەبوو.
كاوہ- ھەركاتىك لەگەل تو دىمە ئىرە ھەست بەئازار دەكەم. مالىك بەئەر
گەورەيىە كەچى سى كەس و دوو خزمەتكار ژيانى تىدا دەكەن و دە دانە ژوورى
بەتالە. ئەو كات دەبيت تو.....

- كاوہ وازبەينە، منت ھىناوہ بۇ مىوانى يان ھىناوتم ئازارم بەدەي؟

كاوہ- آھانى را كە مورىانە بخورد نتوان برد از آن بە صىقل زنگ

بر سىە دل چە سود خواندن وعظ نرود مىخ آھنين در سنگ

بەردىك مۇرانە بيخوات ناتوانريت رزگارى بيت پارچەي بچووكى

بە روو رەشى دل چ سوودىكى ھەيە ھالى پاشماوہى سەر بەرد

- لە كوتاپدا تىنەگەيشتم كە دل رەشم؟ دل پاكم؟ چىم؟

كاوہ- دەزانيت نرخی كورسىيەك چەندە، براى من پالەوانيت بخەرە لاوہ، لەم
رۇژگارەدا بازار نەماوہ.

- من ھىچ كاتىك لە بازار كارم نەكردووہ.

كاوہ داماوانە تەماشايەي منى كرد و گوتى:

كاوہ- بفەرموو، دابەزن مروقى پاك.

دابەزىم و پىكەوہ چوينە مالى جەنابى بەرومەند. باوكى كاوہ ھاتەلامان و منى لە

ئامىز گرت و ماچى كردم. كاتىك دايكى كاوہ چاوى بەمن كەوت، چاوەكانى

پرېوون لە فرمىسك.

باوكى كاوہ- بەخىرھاتىت كورم، چەندە سەرسورھىنەرە؟ بۇچى خوت دور

دەگرى لىمان؟ مەگەر تو و كاوہ بۇ ئىمە جىاوازىتان ھەيە؟ بۇت دلگران بووم.

كاوہ بەنزمى گوتى:

كاوہ- دور لە گىانى من! خودا ئەو رۇژە نەھىنيت كە من وەك ئەو بم.

- شەرمەزارم مەكەن جەنابى بەرومەند. من لە ھەر شوئىنىكم لەژىر ساپەي

ئېۋە دام.

دايىكى كاۋە - ۋەرە ژوورەۋە ئازىزم، ھەۋا ساردە،
فرمىسكە كانى پاك كوردەۋە و چوۋە ژوورەۋە،
كاۋە بە بېدەنگى چپاندى بەگويمدا و گوتى:
كاۋە - ھەز دەكەم تالە تالەى قۇت ھەلبەكەنم.

چوۋىنە ژوورەۋە و لە ھۆلىكى گەۋرە دانىشتىن. ۋەك دەريا بوۋا!
باركى كاۋە - چاۋم پووناك بوۋەۋە. ھەركاتىك تۇ دەبىنم، گيانىكى تازە
دەكرىتەۋە بەبەرمدا.

بەھزاد، كورپەكەم. نامەۋىت دلت ئازار بدەم، كاۋە گوتى ئەم قسانە خەمبارت
دەكات. بەلام تاكو نەيلىم دلم ئاسوۋدە نابىت.

سەيركە بابەگيان، مەگەر تۇ چىت پىۋىستە؟ جگە لە خانوۋىەك و ئوتۇمبىلىك و
كەل و پەل! ھەموو ئەمانە چەندىكى دەۋىت؟

من ئىستا بالەخانەيەكى دە نھۇمىم ھەيە لە دوو كۆلان خوارتر كە ئامادەيە. نويىە
و تازە تەۋاو بوۋە، يەكىنكىان بۇ خۇت. ۋشەيەك بلى تاكو سبەينى بىكەم بە
ناوتەۋە. لەم مالەدا سى ئوتۇمبىلى ھەيە. چ جياۋازيەكى ھەيە كە بەدەستى تۆۋە
بىت يان بەدەستى كاۋە؟ بەۋ خودايە ھەردوۋوكتان ۋەك يەك وان بۇ من.

ئەگەر چەند سالىك پىش ئىستا تۇ نەبوۋىتايە، بەم ھەموو سەرۋەت و سامانەۋە
كاۋەم لەدەست دەچوۋ. من ناتوانم چاوت لىداخەم. دەزانم نارەحت دەبى، بەلام
لەبىرت بىت چىم پىنگوتى. ھەركاتىك وىستت تەنھا ئاماژەيەك بەكە.

لەۋ كاتەى فرمىسك لە چاۋەكانىدا رىزى بەست، ھەستا و رۋىشت.
كاۋە - ئىستا چاۋەكانى سې دەبىت.

-باشە ئىستا كە رازى نابم، ئەگەر گەۋرەيى بەكەن و ئەم مالەى باۋكتم بەناۋە
بە، سوپاسگوزارت دەبم! ئىتر رازىبوون لەمە باشتر نابىت.

كاۋە - نەفرەت لە درۋوزن، بىلى باش.

دايىكى كاۋە بەسېنىەك چايىەۋە ھات و لە پاش ستايش كردنم لەلاى من دانىشت.

دايىكى كاۋە - زور بەخىر بىت كورم. چۈنىت؟ باشىت؟

- زور سوپاست. سوپاست بۇ خودا خراب نىم. ئىۋە چۈنن؟

دايىكى كاۋە - كاتىك ئەۋ پوۋداۋەم بىست. ھەم خۇشحالبووم و ھەمىش نا

ئاسوۋدە.

بە سەرسامىيەۋە تەماشاي كاۋەم كرد.

دایکی کاوه - فہرنووش کچنکی زور باش و خانمہ. پشت به خودا خوم دہچہ
خوازبینی بوت. تو بو ہیچ شتیک خوت نیگہران مہکہ. نیمہ خو نہ مردووین تاکو
تو تہنا بیت.

نہمانہی گوت و رویشست. کاتیک لہ گہل کاوه تہنا بووین، گوتم:
- نیتر کنی دیکہ ہہ یہ نہم بابہ تہ بزانتیت؟
- بہ خودا جگہ لہ من و دایکم و باوکم و ژالہ و سورہیا خانم و کوبرا خانم و
دراوسنی دہستہ راستمان و دراوسنی دہستی چہ پمان و خہلکی گہرہک و
قوتابیانی زانکو و کریکارہکانی بیناکہی باوکم، نیتر کہسی دیکہ نازانتیت.
- خواجہ حافظ چی؟

کاوه - نا نہ خیر. ہیچم بہو نہ گوتووہ!
- کورہ تو خہ جالہ ت نابیت؟ شتیک لہ دہمتدا دہمینیتہ وہ؟ ناتوانیت ناگاداری
خوت بیت دہم شر؟

کاوه - مہگہر من گوتووہ؟ ژالہ بہ دایکی گوتووہ، پوریشم بہ دایکم. تاکو تر
پہنجہ دہکیت بہ لوتندا، تہ واوی تاران ناگادار دہبن.
- بی تہرینت! مہگہر نہو ژالہ خانمہ نہ بینم!
کاوه - چایہ کہت بخو با سارد نہ بیتہ وہ. تازہ ناگادار نیت کہ دایکم دہیہ ویت بہی
زہماوہند بو ہر دوو کمان بکات.
من بہ سہر سامیہ وہ پرسیم:

- من و تو؟ لہ یہک شوین زہماوہند بکہین؟
کاوه - دایک و کچنکی بینیوہ. دہیہ ویت کچہ کہ بو من بہینیت و دایکیشی بو تو!
من گوتووہ باشہ. تہنا ماوہ تہ وہ رازیوونی تو.

- بابہ بہ وانہ شتیک بلی. بہ لام شتیک نہ بووہ کہ نہ وہندہ جہنجالیان کردووہ!
ناوی کچی خہلکی بہینن. نیستا کہ فہرنووش چوتہ دہرہ وہ نیتر تہ واو.
کاوه - باشہ چایہ کہت ہہ لگرہ، بروینہ حہوشہ. چایی لہ ہہ واوی ساردا خوشہ.
پیکہ وہ ہہ ستاین و چاکانمان ہہ لگرت و چوینہ حہوشہ کہ و لہ پال حہوزہ
خالیہ کہدا کہ پر لہ بہ فر بوو، لہ سہر کورسیہک دانیشتین.

کاوه - کورسیہکان تہرن و پانتولہ کانمان تہر دہکهن و دواوی بیردہ کہ نہ وہ کہ
چی بووہ! پیمان دہلین میز بہ خودا کہر.
- باشہ ہہستہ بہرینکہدا بروین.
پیکہ وہ لہ دووری حہوزہ کہ وہ پیاسہ مان دہ کرد.

- کاوه، په یوه نډی تو و نه و خاتوو ژاله یه چیه؟
کاوه- له مندالییه وه پینکه وه گوره بووین، وهک خوشکی بچووکمه. مه گه چونه؟
- بیرم ده کرده وه که داخوازیه ک، شتیکتان له نیواندا هیه؟
کاوه- نه گه ببوایه پیشووتر پیم ده گوتی.
- کاوه تکایه کم لیت هیه. دمه ویت به لین بدهی که نا نه لیت.
کاوه- بلئ. به لین دهم.

- ریگه مده دایک و باوکت کاریک بکن، واته دهربارهی من یان فهرنووش
نامه ویت قسهی هاوسه رگیری و نه و جوړه قسانه بکړیت.
من به به دبهختی نه و کیشه یه م چاره سر کرد. نیستا که هموو شتیک ته و او
بووه. کئ ده لیت دووباره هموو شته کانی پیشوو نوی نابنه وه. به و کچه پوره شت
بلئ که نیتر نه و قسه و چیرؤکانی ته و او بکات. باشه؟
کاوه- باشه. هر جوریک تو ئاسووده بیت. له م ساته وه نیتر ریگه نادم که
نه و ان تیکه لی نه م بابه ته بین.

- سوپاسگوزارم. نیستا نه گه دوو چایی گه رمان بو بهینیت، نرات بو ده که م که
کچنکی چه پهل و ناشرین بیته هاوسه رت.

کاوه- زمانت لال بیت باشه. به قسهی پشيله کویره باران ناباریت. سوره یا خانم
و کوبرا خانم، ده لیم به بروای من هه ردووکیان بو تو زور باشن.
سوره یا خانم کاری چنشت لینانه، گیان ده خاته به رده ست! نیتر له هیلکه
خوارده وه ئاسووده ده بیت. نه مرفو که هاتبووی به چاوی کړیار ته ماشای ده کردی.
پیشووتر جاریک شووی کردووه، هم پسرپوری هیه و همیش شاره زایه.
مانگی هفتا هزار تمن و هه رده گریت. له راستیدا ئوکازیونیکه بو خوی. نه گه
دهستی دهستی بکهیت بردوو یانه.

کوبرا خانمیش هیه. نه میان هاوسه رگیری نه کردووه و به چوار زمان قسه
دهکات. تورکی و فارسی و نازه ری و سوسکی! خنده له سه ر لینوانی ناروات. گیان
دهدات له بهر مرفوی گرژ و مونی وهک تو. کاتیک له ده رگا هاتینه ژووره وه و توی
بینی، بریسکه یه کی شهیتانی له چواوه کانیدا ده رکه وت.

پیشووتر به منی گوتبوو که ژنیکي جادوو گه ر فالی بو گرتبووه و گوتبوی که
هاوسه رگیری نه کات، چونکه هاوسه ره که ی پزیشکه. له بهر نه وه یه که نیستا سی و
هشت ساله دانیشتووه. نیو کاتژمیر پیش نیستا وهک نه وه ی چاره نووسه که ی
هاتنیت، دهرباره ی تو پرسیا ری لی ده کردم که ی خویندنت ته و او ده بیت و

بروانامه‌ی پزیشکیه‌کەت وەردەگری؟
ئەوانە‌ی کەوا پرسى تەواوی جەستەم دەلەرزى. بیری فالە‌کە‌یم کەرتەردە
چارە‌نووس خۇ ناگۆردریت. خودایە تۆ چی بە‌دەست دەهینیت؟ لەوانە‌یە بەختی تۆ
هەر لەم مالەدا بکریته‌وه!

- هاتویته‌ته ئیزه پیاو دا‌بین بکەیت؟
کاوه- شە‌وی‌لگەم وردبیت ئەگەر پیاو دا‌بین بکەم! کۆرە تۆ ئەگەر ئەو کۆبە
خانمە بە‌دەست بەینیت، سالی دە شارەزایی پەیدا دەکەیت.
- تۆ کە دەزانیت من دایک و باوکم نییه و مندالینکی هەتیووم. لە کۆنە‌وه گوتویان
ئاخی هەتیو زوو دامینت دەگریت! خودایە هەر ئەو کۆبە خانمە لە چارە‌نووسیا
بیت.

کاوه- لال بیت بە‌هزاد. پشت بە‌خودا سووتانت ببینم تا بەو شینو‌ه‌یە ئاخ
نە‌کیشیت! ئاخ ئاخ. ئیستە بەو بیرە رەشە‌ی کە تۆ هە‌ته، ئیتر دە‌ترسم بڕۆ
چیشخانە و چایی بەینم!

- باشە بڕۆ و مە‌ترسه. هەرچە‌نده بیری من رەش بیت، ژن لە شینو‌ه‌ت رادە‌کان
کاوه- هە‌لە‌ت کرد. گولی سەر خوانم! ئاغا کاوه بە‌گول خوی رۆ‌پۆش دە‌کان
تا‌کو رۆ‌وخساری دە‌رنە‌کە‌ویت و کچە‌کان خویان نە‌کەن بە‌قوربانی.
- بڕۆ بۆ چیشخانە کە یە‌کە‌مین کچ وە‌ستاوه تا‌کو خوی بکاتە قوربان‌ت. گولی
سەر خوان.

کاوه بە‌پیکە‌نینه‌وه کۆ‌پە‌کانی هە‌لگرتوو چووە چیشخانە. دە‌ستە‌کانم کە‌ربۆره
باخە‌لم و بیرم لە حە‌وشە‌کە دە‌کرده‌وه کە چوارسە‌د مە‌تر دە‌بوو.
پیا‌سە‌م دە‌کرد کە دە‌رگا کرایه‌وه و فە‌رنووش و کچینک و جە‌نابی ستایش، هات
ژوورە‌وه! لە شوینی خۆم وشک بووم.

ستایش- بەه بەه، پەرۆشی دیدار. ئیمە شایه‌نی ئە‌وه نین کە‌وا شە‌وێک
بفە‌رموونە مالی ئیمە و سە‌رفرازمان بکەیت بە‌هزاد خان؟
- سلاوتان لی بیت جە‌نابی ستایش. شە‌رمە‌زارم، کاتم بۆ نە‌گونجاوه. لە یە‌کە‌مین
دە‌رفە‌تدا دیمە خزمە‌تتان، بە‌سەر چاوم.

ژاله- سلاو. من ژاله‌م، کچە پوری کاوه‌م. حالتان چۆ‌نه بە‌هزاد خان؟
- سلاو خۆش‌حال بووم. سو‌پاستگوزارم، ئیوه چۆ‌نن؟
فە‌رنووش بە‌شینو‌ه‌یە‌ک دیار بوو لە دە‌ستم بیزاره، سلاوی کرد.
فە‌رنووش- سلاو جە‌نابی فە‌ره‌ه‌نگ!

- سلاو خانمی ستایش.

جهنابی ستایش به پینکه نینه وه گوتی:

ستایش- بۆچی مه گهر ئیره قوتابخانه یه که به ناوی خیزانه کانتان بانگی په کتری ده کن؟

سه م داخست.

کاوه- سلاو قوربان، به خیر هاتیت. تکاده که م بفرموون.

ستایش- سلاو کاوه خان. حالتان چۆنه؟ چایت بۆ هینا وین؟ بۆ مه گهر برپاره له حهوشه راوهستین؟!

کاوه- ئیوه بفرموون بۆ بالکونه که و له وی راوهستن قوربان! بالکونیکي ناشایسته مان هه یه، ئیره شوینی پیلای ئیوه یه!

هه موویان دهستیان کرد به پینکه نین و به ره و بینا که رویشتن. باوکی کاوه له په رده م ده رگا که دا بۆ پیشوازی کردن وه ستابوو.

من له شوینی خۆم نه جولام. ستایش چوه لای باوکی کاوه. دیار بوو له گه له په کتر ناشنابوون و ژالهش به ره و لای کاوه چوو.

فرنووش چند ههنگاو یک روشت و کاتیک بینی من وه ستاوم، گه رایه وه و ته ماشای کردم و پنی گوتم:

فرنووش- ئیوه نافه رموون؟

- نه خیر. ئیوه بفرموون.

ته ماشای کردم که هه ستم کرد ئه گهر شتیکی به دهسته وه بووایه دهیشکاند له سه رمد.

کاوه- تو ده ته ویت هه ره له حهوشه راوهستی؟ مه گهر چاره کیک پیش ئیستا نه تان گوت بۆچی فرنووش خانم و جهنابی ستایش، نه هاتن. بۆچی درهنگ که وتن؟

هه موویان دووباره پینکه نین.

- من که ی قسه ی له و شیوه یه م کردوو کاوه؟ بۆچی درق ده که ییت؟! من له راستیدا نه مده زانی که.....

کاوه- مندا له شه رمه زاری بکیشه. ببورن! باشه تو به و شیوه یه ت نه گوت! وه ره ژوره وه.

حه زم ده کرد دانه یه کی لیبده م.

ستایش به پینکه نینه وه گوتی:

ستایش- بفرموون به زاده خان، ببورن له پیشتانه وه رویشتم.

- تکاده کم فەرموون.
بەرەو ژوورەووە پوشتەم. کاتیک لە پوشت هەموویانەووە گەیشتم بە کاوہ.
بە بیدەنگی گوتم:

- لەیلا پوشتووەتە ئەوروپا؟ وایە؟

کاوہ بە بیدەنگی گوتی:

کاوہ- سویند دەخۆم پوشتبوو! لەبەر ئەوەی فەرۆکەکە خراپ بوو، لە نیووی
پینگەدا گەراووەتەوہ.

- مەگەر بەتەنھا نەبین. جەنابی گاوہ.

کاوہ- تۆ بمری، سویند دەخۆم کە پوحم ئاگای لەم پووداوہ بیتاگایە. سویند
دەخۆم، خودا بمرۆژی و کورپی سەگم ئەگەر لە خۆمەووە قسە بکەم.
- دەبیت سەگنیک پێشان بەدەم کە دە پلنگ لە دەستی رابکەن.

هەموومان پوشتین بۆ ژوورەووە و لە هۆلەکەدا دانیشتم. کاوہ شوینیکی بۆ جی
هیشتم کە لەلای فەرنووشدا دانیشتم.

باوک و دایکی کاوہ دەستیان کرد بە هەوالپرسینی جەنابی ستایش و
گفتوگۆکەیان گەرم بوو. ئیمەش لەلایەکی دیکەووە دانیشتموین.

ژالە- زۆر حەزم دەکرد لە نزیکەووە بتانبینم بەهزاد خان. ئەو ستایشانە
دەربارەیی تۆ کراوہ درۆ نەبوو! بالا بەرز، شوخ و شەنگ.

بە سەرسامیەووە تەماشام کرد و گوتم:

- ستایشی منیان کردووە؟ چ کەسینک؟

ژالە- زۆریک کە خۆت ئاگادار نیت.

- زۆر سوپاست، بەلام لەوانەییە ئەوان زیادیان گوتبیت.

کاوہ- نەخیر. هیچ زیادیان نەگووتووە. کورپە پزیشک نیت، کە هەیت! شوخ و
شەنگ و بالا بەرز نیت کە هەیت، پەوشت جوان نیت کە وایە! قسەخۆش نیت
ئەویش وایە، سەرسەختیت کە ئەویش وایە، ئیتر چیت کەمە؟ تەنھا ئەقلینکی باش!
پوشت بەخودا پوژنیک خودا ئەوہشت پیدەدات.

لە ژیر چاوہ تەماشایەکم کرد. جەنابی ستایش و باوک و دایکی کاوہ، خەریکی
قسەکردن بوون.

بە بیدەنگی بە فەرنووشم گوت:

- کاوہ بەمنی گوت ئیوہ پوشتوون بۆ ئەوروپا!

فەرنووش- کئی من؟! من ئەم چەند پوژە ئارەزووی ئەوہم نەبووہ لە مال بچە

دەرروره چ بگات بهوهی برؤمه نه وروپا.
کاره- من گوتم له وانیه برؤشتبیتن بؤ نه وروپا.
فهرنووش- بهزاد خان. سوپاست ده که مه م بؤ سئو و شیرینی که، به دستم
گه پست.

به سه رسامیه وه ته ماشام کرد و گوتم:
- سئو و شیرینی؟

کاره- هر نه وانیه بؤت کبری بوو. هر نه وهی له بیرت چوو بوو میوانداری
لینکه ی.

فهرنووش- کاره خان بؤی هینام، زور سوپاست.

- من هر ئاگادار نه بووم کاره نه وانیه بؤ تو هیناوه!

فهرنووش- واته په شیمانی له وهی که نه وانیه گه یشتوو ته دهستی من؟!
ویستم بلیم به لئ، کاره نه یه نشت و گوتم:

کاره- مه گهر تو سئو و شیرینی بؤ فهرنووش خانم نه کریبوو؟
که مینک من منم کرد، دواتر گوتم:

- بؤچی نا.

کاره- مه گهر داخت هه لئه ده کینشا که نه و برؤژه پیت نه داوه؟

- بؤچی نا.

کاره- مه گهر تو خوت نه تگوت له بهر خاتری نه و، دانه دانه ی سئو کانت
پاکر دو وه ته وه؟

- بؤچی نا.

کاره- باشه، منیش بر دم و گه یاندمه دهستی. کارینی خراپم کردوو؟

پینکه نیم و گوتم:

- کارینی زور باشت کردوو. نوشی گیانتان بیت.

ژاله- راست ده لئین، کهس به شی کهسی دیکه ناخوات.

کاره- ئیستا پیت ناخوشه؟ برؤم چوار کیلو سئو بؤ بکریم له گهل سینی که
شیرینی؟

ژاله- من که ی گوتم پیم ناخوشه؟ به پینچه وانیه زوریش خوشحالم. مه بهستم
له ره بوو نه گهر ئاگادار بوو مایه زور خوشحالتر ده بووم.

کاره به چپه گوتم:

- به لئ به گیانی مامت!

به چاو ناگادارم کرده وه.

كاوه- به لى هه رنه وهى كه به هزاد گوتى.

هه چوارمان ده ستمانكرد به پينكه نين.

ستايش- باشه به هزاد خان كهى چاوهر پيتان بكهين؟

كاوه- سبهى شهو به مه رجه نيك منيش له گه لى ميوان بم.

ستايش پينكه نى و گوتى:

- به نه و پهرى خوشحال بيه وه. هه مووتان ته شريف بهينن. خانمى مال ماوه بيه كه

ئيران نابن و من و فهرانوشيش ته نهاين. نه گه ر سه ردانمان بكهن سه رفراز ده بين.

باوكى كاوه- جه نابى ستايش. چهند نه لبومينكى پولم هه يه، پيموايه ناره زوو

بكهن ببينن. نه گه ر ناره زوو ده كهن، فهرانوو بچينه كتبخانه.

ستايش- به به به. من خوم پولبازم! فهرانوو له خزمه تت دام. خاتوو به رومند

له سه ر ئيزنتان.

دايكى كاوه- تكاده كه م ناسووده بن. منيش ده چمه چيشخانه.

هه ر له وكاته دا كوبرا خانم به سيني كه چايبى هاته ژووره وه و فهرانوو له جه نابى

ستايش و باوكى كاوه كرد.

ستايش- ئيمه چايبه كه مان ده بهين و ده چين به لاي كو بونه وه تايبه تيه كه مان وه.

كاوه- به هزاد خان ديدارى تايبه تى ئيوه ش گه يشت.

ئاماژهى بو كوبرا خانم كرد.

ژاله- به هزاد خان زور هه زى له چايبه؟

ده ستم كرد به پينكه نين.

كاوه- به هزاد خان، چايبى له گه ل جياوازييه كانى هه ز لنيه.

ژاله- جياوازييه كانى چايبى ئيتر چيبه؟!

كاوه- باشه. مه به ستم له شه كر و شير و ليمو و نهو شتانه يه ئيتر! ژاله هه س

وه ره نهو بلوسه ي من شوينينكى دراوه بزانه ده توانيت بوم چاك بكه يته وه؟

سه يرم كرد و چاوينكى ليذاكرتم.

كاتيك كاوه و ژاله له هوله كه چوونه ده ره وه، فهرانوش گوتى:

- ده زانى به جيهيشتنى خانميك له سه ر شه قام و له لاي هاوپنكانى زور كارينكى

ناشرينه؟!

سه م دانه واند و گوتم:

- به لى، داواى لييووردن ده كه م.

فهرنووش - هر نهوهنده ۱۹

- نازانم. نهگر کارپک هه په که نهو من ببه خشن، فهرموون.
فهرنووش - به لن کارپک هه په بتوانن نهجامی بدن. ده بی هوکاری کاره که نان
به من بلین.

- شهرمه زارم، روونکردنه و هم نیبه، تنها ده توانم داوای لیبوردن بگم.
که رامه وه و تماشایه کم کرد، به راستی خانمیکی جوان بوو. خوشه ویستی له
دلدا سده به رامبه ر بوو. هر له بهر نه وه خوم سورتر بینی له سهری و زیانم خسته
که نارپکه وه.

فهرنووش که میک چاوه رپی کرد و کوتی:

- ده توانم تکات لینکه م بچینه حه وشه قسه کانمان بگه یین؟

- مهگر لیره ناتوانین قسه بگه یین؟

فهرنووش - تکاتان لیده که م.

- به لام شاله که تان و سهرپوشه که تان له سهر بگن با سهر ماتان نه بیت.

به ره و حه وشه که به ری کوت و منیش به دوایدا.

له پلیکانه کان چووینه خواره وه و فهرنووش خیراتر ده رپوش و بوساتیک کاوه
خوی به من گه یاند و کوتی:

کاوه - به هزاد، هه ندیک شوین هه په که نه قلی مروف هه له ی تیدا ده کات به لام دلی

مروف نا. نابیت هه موو شته کان به پاره و نوتومبیل حساب بگه یین.

نه وانه ی کوت و رپوش، که میک چاوه رپیم کرد و بیرم له قسه کانی کاوه کرده وه،

دواتر له و شوینه ی حه وشه که که فهرنووش له حه وشه که دا چاوه رپی ده کردم

رپوشتم. کاتیک پنی که یشتم گوتم:

- نیستا نیره باشه؟ فهرموو قسه کانت بگه.

تماشایه کی چاوه کانمی کرد، تاکو ناخی دلم رپوشتم. دواتر به تووره بیه وه

دهستی پیکرد:

- تزی کورپکی شیت، بیرده که یته وه کینیت که وا رپگه به خوت بده ی نه وکاره

له گل کچیکدا بگه ییت؟!

- فهرنووش خانم نارامبه! تکاتان لیده که م خوتان کونترول بگن.

فهرنووش - تو بیرت کردوته وه که وا نه گر کچیک راستگویانه دوا ی کورپک

بگه ییت، نه گر که سینک هه لیزیریت نه وا کاریکی خراپی کردوه؟!

من له وکاته وه ی خوم ده ناسم، نازادبووم و هیچ کاتیکیش له و نازادیه به خراپی

سوودم نه بېنپوهه. بهو شپوهيه فيزكراوم كه خووم ژيانى خووم ديارى بكم. من سهر
دانه داواكارم ههيه و هه مووشيان جوان و دهوله مهند. بهلام ههچ كاميكيان له
تاقيردنه وه كه مدا ده رنه چوون. نه وانه م گوت تاكو بزانيت.

- فهرنووش خانم بوچى هاوارده كه يت؟ باش نييه. هه موويان دهنگت ده بېستن.
فهرنووش- هه زده كه م هاواربكم! قسه كانم پى مه بره.

من توى شيتم بو ژيانم هه لېزارد و ههچ شتيكيشم نه ويست و نامادهش بووم
له گهل هه موو شته كانت بسازيم، چونكه بيرم ده كرده وه كه پياوى. چونكه بېنپم
پيش نه وهى چاوت به ههچ بكه ويت فيداكاريم بو ده كه يت.

چونكه كه سينك بوويت جياواز له زوربهى كوربه كانى زانكو چاوت له سهر كه س
نه بوو. چونكه كه سينكى دهوله مهند نه بووى و خووت خووتت به رپوه ده برد. چونكه
كه سينكى ريك و پيك بووى. چونكه كه سينكم بېنى وهك په ناگه يه ك وايه بوم.
نه و روزهى دام له پيره مي رده كه و به ته له فوون قسه م له گهل كردى، ده مويست
خووم به پوليس بناسينم بهلام تو قسه ت له گهل كردم و نه ته نيشت كارىكى له و
شپوهيه بكم.

بېرم ده كرده وه كه تو كه سينكى ده توانم پشتت پى بېستم. بېرم ده كرده وه تو
هه مان نه و كه سهى به دوايدا ده گه رام. بېرم ده كرده وه كه تو تاكه كه سينكى ته نها
له بهر خووم منت ده ويت. هه ر له بهر نه وه بوو كه به دواتدا هاتم بهلام تو به هه
تينگه شتى. بېرت كرده وه له گهل كچيكا، چوزانم، له بهر به ره كانى دايت.
تو له وه تينه گه شتى كه وا وهك چون تو ده توانيت هاوسه ريكى باش بيت بو من.
منيش ده توانم ژنيكى باشم بو تو.

تو له ژياندا ته نها وينه خراپه كهى ده بېنيت. ژيان ته نها خراپه نييه. فيلم ته نها
وينه يه ك نييه تينگه يشتى! له بېرت بيت كه پاره زور شته بهلام هه موو شتيك نييه.
هه ر بهوشپوهيهى كه به تو وره ييه وه قسهى ده كرد، فرميسكه كانى به چاويدا هه
خواره وه.

به دهسته كانى فرميسكه كانى پا كرده وه و گوتى:

فهرنووش- نه مه فرميسكى دلگران بوون نيه، دووباره هه له مه كه. دلم بو نه وه
ده سووتى كه وا به بى برياردان، بريارم بو ده ركرا. تو ته نانه ت نه تو يست من
به باشى بناسى. ناي خووزگه هه موو شتيكت به چاوى پاره وه ته ماشا نه ده كرد. ناي
خووزگه له باتى نه و هه موو وانهى كه خوئيندووته وانه يه كى دادگه ريت بخويندابه.
بو ساتيك راوه ستا و دواتر پشتى كرده ديواره كه و ده ستى كرده ناو قزى، گوتى:

فهرنووش - سهراممه. به ستم.

هیچ وه لامینکم نه بوو تاکو پنی بلیم. پالتوکهم داکه ند و به نارامی خستمه
سهرشانی.

به دهسته کانی پالتوکهی گرت و به بزه یه که وه ته ماشای کردم. لامکرده وه ته ماشای
پشتی خوم کرد، کاوه له سهر پلیکانه کان راوه ستابوو. کاتیک ته ماشام کرد،
به پرومدا پینکه نی.

فهرنووش - دلم نارام بووه وه که نه و قسانهم پینکوتی. له سهر دلم زور گران بوو.
- نیستا نارام بوو یته وه؟

فهرنووش سهری به ناماژهی به لئی راوه شانند.

- باشه، نیستا با بچینه ژووره وه سهر مات نه بیت.

به بی نه وهی هیچی دیکه بلین، به ره و ژووره وه به رینکه وتین. کاتیک به پال کاوه دا
تینپه رین، کاوه گوتی:

کاوه - دهسته کانت خوشبیت فهرنووش خانم. له کوتایدا یه کیک په یدابوو پرووی
نه مرقه که له ره که کم بکاته وه. فهرنووش ته ماشایه کی کرد و پینکه نی.
تاکو کاتی نانی ئیواره ته نها چند قسه یه ک نه بیت هیچی دیکه ی نه گوت.

له بیر و هوشمدا قول ببوومه وه و بیرم ده کرده وه. فهرنووش پروو به پرووی من
له سهر موبیلینک دانیشتبوو. هه رکاتیک سهرم به رز ده کرده وه و ته ماشام ده کرد
سست ده بووم. دلم رینگهی نه دده ام که جیا بومه وه. نیو کاترژمینر دواتر له سهره تای
شودا خواردن ناماده بوو، دایکی کاوه هه مووانی بانگیشت کرده سهر سفره.
من له پال کاوه دانیشتبوووم و باوکی کاوهش له پال مندا بوو. پروو به پرووی من
فهرنووش دانیشتبوو.

ژاله ده ستیکرد به خواردن تینکردن بو کاوه و کاوهش ویستی خواردن بو من
تینکات که فهرنووش گوتی:

- کاوه خان، من خواردن بو به هزاد خان تیده که م. ئیوه زه حمهت مه کیشن.

کاوه - واته من هه له م کرد، وایه؟!

هه موویان ده ستیان کرد به پینکه نین.

فهرنووش - ریزتان هه یه. مه به ستم له وه بوو که ئیوه زه حمهت مه کیشن.

کاوه - مانای نه مه واته ئیوه خوتانی تی هه لمه قورتینن؟

دووباره هه موویان ده ستیان کرد به پینکه نین.

- کاوه تو بوچی نه وه نده به خراب له شته کان ده گه یت؟!

کاوه - نیووش به هزاد خان؟! ببوره ها، لئو هه بوو که ددان هات.
رووخسارم له شهرمه زاریدا خوسا. له ژیره وه تماشایه کی فەرنووشم کرد.
شیره ی نهوم وهک گول دهاته پیش چاو.
ژاله - ئیتر قسه کان بهرزتر له به کالوریوسه!
دووباره پینکه نین سفره که ی پرکرد.
فەرنووش - بفەرموون به هزاد خان. ئەگەر شتیکی دیکه تان پئویست بوو
داوا بکن.

کاوه به هیواشی گوتی:
کاوه - له دوای هەر شه پینک سه ره ی ریز ریز کردنه.
باوکی کاوه - نه وه چی ده لیت کاوه؟
کاوه - هیچ نیه. قسه ی ئیحترام خانمی خاوهن مالی به هزاده! خانمیکی زور باشه.
من و ژاله دهستان کرد به پینکه نین.
فەرنووش - نه وهش ساردیه به هزاد خان.
- دهسته کانت خوشبیت فەرنووش خانم، سوپاسته که م . شهرمه زارم مه کن
فەرموو.

کاوه - به هزاد گیان نه وه وهک چی بوو؟
دهستیکرد به نان خواردن.

دایکی کاوه - کامه وهک کاوه یه؟
من له وکاته دا خه ریکبوو له پینکه نیندا ده مردم.
- کاوه خه ریکه گالته له گهل من ده کات.

کاوه - ده لین هه رچی قسه مت بیت هه ر نه وه ده بیت.
ستایش - چون مه گه ر؟

له ژیر میزه که وه پیم نا به قاچی کاوه دا، به دهنگیکی بهرز گوتی:

کاوه - ناخ له دهستی نه م رۆژگاره. به لام به هزاد نه مشه و نه یده ویست بیته ئیره،
که چی به نسیمی بوو.

مه بهستی کاوه له وه بوو که وا به قاچ پنی پیندا ده نین و دهستی شی بو دریز
ده کن.

باوکی کاوه - بفەرموون تکاده که م خواردنه که سارد ده بیته وه. نه وه کاوه یه نه م
شه و چاک گه رم بووه.

- به لئ هه روایه. کاوه گیان زیاد له پئویست سوود له زمانه بچکوله ی

وهرده گريئت.

كاوه- بهلى، بهلى! تينه گه ياشتم تاكو نه م به يانيه به زور هه ناسهت ده دا. ئيستا چى بوره كه را ده توانى درووشم بدهى. له وانه يه نه م شهو زور شت گهرم بووبى، ته نها زمانه بچكولهى من نه بيت.

زاله- كاوه زور زاوه زاو ده كه يت ها! ده هيليت نانه كه مان بخوين يان نا؟ ستايش- وزه ي كاوه خان، مروف دلخوش ده كات.

كاوه- زور سوپاست جه نابى ستايش، دوور له ئيوه هه نديك كه س وهك پشى ده ميننه وه!

باوكى كاوه- پشى؟!

- مه به ستى پشيله يه، خهريكه وا به من ده ليت.

كاوه- مار و ميروو گوشته كه م بخوات نه گهر به ئيوه بليم پشيله. دواتر به هينواشى گوتى:

كاوه- جگه له سهگ هيچى ديكه له تو ناچيت.

هه موويان ده ستيان كرد به پينكه نين و به گهرم و گورى نان خواردن ده ستى پيكره.

له دواى نان خواردن هه مووان له هوله كه كۆبووينه وه و ده ستمان كرد به قسه.

دايكى كاوه- شهرم مه كه ن، ميوه پاك بكه ن.

كاوه- به هزاد هه زى له سيوه!

خهريك بووم زهق زهق ته ماشام ده كرد كه لام كرده وه ده بينم فه رنووش سه رى باخستوو و پى ده كه نيت، خو يشم ده ستمكرد به پينكه نين. مه به ستى كاوه له و سيوانه بووكه بو فه رنووشم كرى بوو.

چهند خوله كيك تينه پرى، فه رنووش هه ستاو قاپيك ميوه ي پاكر او ي له به رده ممدا دانا.

كاوه- خودا به ختمان بداتى له زهوى تاكو مه ريخ.

- زور سوپاست فه رنووش خانم.

كاوه- به هزاد گيان، هه ر نه و خانم ستايشهت بگوتايه باشتتر نه بوو.

له شه رمدا هه موو گيانم خو وسا. به چاوه كانم موره يه كم لينكرد.

كاوه- زهق زهق ته ماشام مه كه. به فه رنووش خانميش ده ليم كه وا تو به جه نابى فه رهنگ بانگ بكات.

دووباره هه موويان ده ستيان كرده وه به پينكه نين.

باوکی کاوہ - کاوہ ناتوانی یہک خولہک نارام بیت.

کاوہ - ھہ پھتا.

ژالہ - ھہ پھتا چیبہ؟!

کاوہ - واتہ ھہرگیز. تاکو زمان ھہ بیت نابیت خوت لہ برینہ کھی بیتاگا بکھیت.

- باوہر بکھن لہ پؤل و نہ خوشخانہ یش ھہر بہو شیوہیہ!

دایکی کاوہ - بہ مندالیش بہو شیوہیہ بوو. تہنہایی مالی نہ دہھیلا.

باوکی کاوہ - بہزاد گیان. ئەم کورہ ئەسلەن وانہ دہخوینیت؟

- بہخودا چی بلنیم؟!

کاوہ - لہ ھہموو پؤلہ کەدا لہ من ریک و پیکرتان تیتا نییہ، لہبیرتہ بہزاد؟ ل

پؤلی توینکاریدا؟ ئەو مردووت لہ بیر نیہ؟

ژالہ - تو خودا باسی مردوو مەکەن، من دہترسم.

بہبی ویستی خۆم دہستم کرد بہ پیکہنن. بیری ئەو ئیشہی کاوہم کەوتەوہ کەوا

لہ پؤلی توینکاریدا کردی.

ستایش - بہزاد خان بۆمانی باسبکە. بہلام ھہمووی نا. لہ شوینہ خراپەکاندا

سانسۆری بخەرەسەر.

دووبارہ دہستم کردەوہ بہ پیکہنن. بہ پیکہننی من ھہموویان ئارەزووی زانییان

دەکرد.

- کاتی توینکاری بوو. لہگەل قوتابیہکاندا دہمانزانی و چوینہ ژووری توینکاری،

مامۆستاش لہگەلمان ھات. لہ ناوہراستی پؤلہکە تەختەیەک ھہبوو کە مردووی

لەسەر بوو. دہبواہ مامۆستا توینکاری بۆ بکات. بہ قوماشی سپی داپۆشرا بوو.

بہ کورتی ھہموومان لہ دہووری جہستەکە کۆبووینەوہ.

کاتیک مامۆستا قوماشەکە لہسەر مردووہکە لابر، بینیمان مردووہکە

خەیاریکی بہ دہستەوہیہ کردووہیہتی بہ دەمیدا و دہیہوینت گازی لہ بگرت.

دوودانہ لہ خانمەکان لہ ترساندا خەریک بوو دہمردن و مامۆستاش لہ پیکہننیدا

خەریک بوو دہمرد. نازانم ئەم کاوہیہ چۆن پیش دہست پیکردنی وانہکە چور

بووہ ئەوی و خەیاریکی دابووہ دہستی مردووہکە!

لەدوای ئەوہی کە قوتابیہکان تیر پیکہنن، مامۆستا بہ کاوہی گوت:

- بپۆرہ دەرہوہ.

کاوہ - مردووہکە خۆی حەزی بہ خەیار کردووہ، بۆچی من بچمہ دەرہوہ؟

مامۆستا کە زمانی ئازەری بوو گوتی:

- نهگر قه بولی بکهین مردووه که عزی له غه یاره، بنگومان دهبن قه بولیشی بکهین که غوی ده توانیت بروات غه یار بخوات. نهویش نهو غه یاره گوره یه، لهوانه یه کاری کرینی غه یاره که کاری جانوه ر بووینت.

بارکی کاوه و جهنابی ستایش ئاو دههاته خواره وه به چاویاندا، هر نهشیان دهتوانی قسه بکهن. دایکی کاوه وهک په یکه ر ته ماشای کاوه دهکرد و ژاله و فرنووش پیته که نین.

کاتیک پیکه نین ته و او بوو، ژاله کوتی:

ژاله- کاوه چون توانیت به ته نها بچیته نهوی؟

کاوه ته نانهت پیش نه ده که نی کوتی:

کاوه- باوه ر بکهن من به ته نها خه یاره که م دایه دهستی مردووه که. کاتیک بینیم خه یاره که ی بردووه بو ده می، خه ریک بوو جه لده لیم بدات. لهوانه یه خه یاریکی باش بووینت و مردووه که ش حه زی کردینت گازیکی لینگریت.

تا کو یازدهی شهو کاوه گالته ی دهکرد و ئیمه ش پیته که نین. دوا ی نه وه ی ناماده ی رۆشتن بووین و دهست خوشی و خودا حافی زیمان کرد، جهنابی ستایش ریستی که من بگه یه نینته ماله وه، به لام رازی نه بووم کاوه ییش بمباته وه. چونکه حزم دهکرد که مینک به پی برؤم و بیربکه مه وه. کوتا جار چاوم به چاوی فرنووش که وت، وا ههستم کرد بیهوینت پیکه وه قسه بکهین به لام نه دهگونجا. خودا حافی زیمان کرد و به ره و ماله وه به ری که وتم.

* * *

بەشی حەوتەم

كاتژمير هەشت و نيو بوو كه بەئاگا هاتم.

لەمواي نانتخواردني بەياني، خۆم ششت و دەستمکرد بەبیرکردنەوه. نەم دەتواني لەگەل خۆم درۆ بکەم. لە دلەوه فەرنووشم خۆش دەويست.

شيوە جوان و پینکەکەي و بالا بەرزیهکەي، دەنگە خۆش و دل رڤینەکەي، هەموويانم لە پيش چاو بوو. کاتینک کەوتەوه بيري دویني شهو که خواردني بۆ تینکردم و میوهي بۆ پاککردم، هەستینکی سەیرم لە دلدا بوو، هەستینکی شاهانە! حەزم دەکرد فەرنووش بۆ من بیت و هەمیشە لەلام بیت، حەزم دەکرد چەندین کاتژمير دانیشم و تەماشای رۆوخساری بکەم.

هەر بەو جۆرهي لە تەنھایدا چەندین کاتژمير دانیشتم و بیرم لێدەکردهوه، بيري قسەکانیم کەوتەوه.

بەراستی مافی خۆي بوو. مافی خۆي بوو که دەربارهي ژيانی خۆي بریاربدات بەشيوەيەک وەک دادوهرم لێنھاتبوو. بەراستی ئامادەبوو کەوا لەگەل من هاوسەرگیری بکات؟ خۆي دویني ئیوارە لە میوانداریهکە، ئەو قسانەي کە پینی گۆتم لەراستیدا باوەرێم نەدەکرد.

ورده ورده دەمويست هەستم و بیر لە نانی نیوهرۆ بکەمەوه کەوا لەدەرگا درا. دلم کەوتە لەرزین! لەپشتی پەنجەرەکەوه تەماشام کرد فەرنووش بوو. وەک ئاوه وابوو که هەموو دونیایان پین دابینتم. رۆشتم و دەرگام کردەوه.

فەرنووش - سلاو. لەکاتتان ناگرم؟

بەرۆویدا پینکەنیم.

فەرنووش - واتای ئەم پینکەنینه ئەوهیه که لەکاتم گرتوون یان نا.

- سلاو. ئیوه هیچ کاتینک لەکاتی من ناگرن. فەرموون.

مانه ژووره و پبلاره کانی داکه ند. پالنویه کی جوانی له بهردابور. له ده ستیم
دهرگرت و له چبکه بهک هلم واسی.

فرنووش - نهومی خواره وه هه موو کات پاکه. به راست ئیتر کوپی پیستان نییه؟
پینگه نیم و گونم:

- نا. هر نه و جاره ی به پیسی به جیم هیشت بو حوت پشتم به سه.

فرنووش - چایت ناماده یه؟

چایم بو تیکرد. هر نه و کاته ی چاییه که ی ده خوارد کوتی:

فرنووش - له بابته ی دوینی داوای لیبور دن ده کم. زور تووره بووم. هیوانارم
ببوری.

- مافی خوتانه. خه تا له منه وه بوو.

فرنووش - واته له ده ستیم دلگران نییت؟

- هرگیز. ته نها..... تیی ده په رینین.

فرنووش - نا تکاده کم هرچی له دلتا هه یه بیلی. به ئاسووده ی قسه کانت بکه.

- کاتیک دیکه ده یلیم.

فرنووش - چ کاتیک باشتر له م کاته؟ ئیمه ده بیت راسته و خو پیکه وه قسه بکه یین.
تر حه زنا که ییت؟

- بوچی نا. ئیوه راست ده کن.

فرنووش - باشه ده ست پی بکه.

- ئیوه فرموون.

فرنووش - من قسه کانی خوم کردووه به لام تو نا. ئیستا سه ره ی تو یه قسه کانت
بکه ییت.

- چی بلیم.

فرنووش - له م کاتانه دا کوریک به کچیک چی ده لیت؟

- نازانم. تا کو ئیستا نه و کاره م نه کردووه و نه زموونیشم نیه.

فرنووش - نه وه ک له خو وه هاتییتم بو ئیره؟ هه له م نه کردووه؟

- نانا. کاریک زور باشتان کردوه.

فرنووش - نه ی بوچی هیج نالیت؟

- ده ست پیکردنی که میک سه خته. نازانم ده بیت له کو یوه ده ست پیکه م.

فرنووش - ده بیت هه لباردنی زمانت بدهیت به دلت. هر به وشیه ی من دوینی
نه و کاره م کرد.

سهرم دانه وانده، زورم حه زده کرد هه رچی له دلمدایه بوی هه لبریزم. چند خوله کینک بیدهنگ بووم و له م دونیایه دا نه بووم. زمانم گوی نه ده کرد قسه بکم. فهنوش - له بیرمه کاتینک له نامادهیی بووین، دوو ماموستامان هه بووی

به ته وای پیچه وانهی یه کتر بوون. یه که میان کاتینک ده چووینه سه رته خته بؤ وه لام دانه وه، نه گهر وه لام راسته که مان نه زانیایه، نه وهنده به پرسیار کردن یارمه تی ده داین که هه موو نه به شانیه شی نه مان خویند بوو بیرمان ده که وته وه و نمره ی باشیشی پیده داین. دووه میان وشک و سارد و سر بوو. کاتینک مرقوف ده چوو وه سه رته خته نه وه شی که وا له بیرری بوو، بیرری ده چوو یه وه. منیش وا بیرده که مه وه ده بیت منیش وه ک نه ماموستا باشه یارمه تیت بدهم.

پینکه نیم و گوتم:

- هه ر قوتاییه ک ناره زووی نه وه ده کات که ماموستایه کی باشی هه بیت.

فهنوش - یه که م شت ده مه ویت بزانه نه وه یه که ئایا تو منت خوش ده ویت؟

ساتینک نارامم گرت و گوتم:

- بیرمه کاتینک له نامادهیی بووم. رۆژینک له گهل دایک و باوکم بؤ شت کرین چووینه دهره وه. به هه لکه وت له به رده م ئالتوون فرۆشینک تیپه رین. دایکم به یی ویستی خوی له پیش دوکانه که وه ستا و چاوی که وته سه ر زنجیرییه ک. نازانه نه وکاته له چ بیرینکدا بوو که باوکم بانگی کرد ناگادار نه بوو. منیش بانگم کرد، به لام نه وه له دونیایه کی دیکه بوون.

له باوكمی پرسى: به خه یالی تو نرخی نه و زنجیرییه چند ده بیت؟

باوكم له وه لامدا گوته: ته مه نیک گیان کیشانی ئیمه. هه ردووکیان پینکه نین و به رینکه وتن.

له دواى نه وه من پاره م له کیفه که مده کۆده کرده وه تا کو بتوانم نه و زنجیرییه ی

که وه رینکی زور گه وره ی له سه ر بوو، بؤ دایکمی بکرم. مندالییه ئیترا!

دوو سنی هه فته جارینک ده رۆیشتمه لای نه و ئالتوون فرۆشییه و ته ماشای نه و

زنجیرییه م ده کرد. تا کو دلنیابم که نه فرۆشراوه. باشیییه که ی له وه دا بوو له دواى

هه شت مانگ، هینشتا له شوینی خوی بوو. هه ر نه و ساله بوو که دایک و باوکم له و

رووداوه دا مردن. من که هیچ نه متوانی زنجیرکه بؤ دایکم بکرم، ته نانه ت نه متوانی

ده ستبه رداریشی بيم.

له دواى وه فاتى دایک و باوكم چند جارینکی دیکه چوومه وه لای ئالتوون

فرۆشه‌که، به‌لام له‌ده‌ستم دان. واته ده‌مه‌وئیت بلیم که هه‌میشه هه‌رچییه‌کم خوش
ویستبیت و ئاره‌زووی به‌ده‌ست هینانیم کردبی ئه‌وا له‌ده‌ستم داوه.
به‌کورتی ئه‌وه‌یه که هه‌رچییه‌ک ده‌بینم و حه‌زی پێده‌که‌م یان خوشم ده‌وئیت
له‌ده‌ستی ده‌ده‌م. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ماوه‌یه‌کی زۆره هه‌رچییه‌کم ویستبیت،
ده‌ترسم باسی بکه‌م و له‌ده‌ستی بده‌م.

فه‌رنووش - له‌ کۆتایدا چی؟! خۆ نابیت مرۆف له‌به‌ر ترسی له‌ ده‌ستدانی شتیک
یان که‌سینک، باوه‌ر به‌هه‌ستی خوشه‌ویستی خۆی نه‌کات و رینگه نه‌دات بێته‌ سه‌ر
زمان. باشه ئیستا مه‌ترسه و قسه بکه. له‌وانه‌یه ئه‌م جاره هیچت له‌ده‌ست نه‌روات،
نه‌گه‌ریش له‌ده‌ستدا ئه‌میش وه‌ک ئه‌وانی دیکه.

دووباره ماوه‌یه‌ک بیرم کرده‌وه، فه‌رنووش راستی ده‌گوت.

- فه‌رنووش خانم. من ئیوه‌م له‌ گیانی خۆم زیاتر خوش ده‌وئیت. هه‌ر له‌ یه‌که‌مین
جاره‌وه که تۆم له‌ زانکو بینیه‌وه، په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لتدا هه‌بووه و خوشم ویستوون.
ئه‌وه‌نده بۆم ئازیزیت که نامه‌وئیت رینگری خوشبه‌ختیتان بم. حه‌زناکه‌م که
ئه‌زمونیکه ته‌لخ له‌ژیاندا په‌یدا بێت و هۆکاره‌که‌شی من بم. ئیمه له‌ دوو ئاستی
جیاوازداین. له‌به‌رئه‌وه بوو که‌وا هه‌ولم ده‌دا له‌ ئیوه‌ دوور بم. به‌وشیوه‌یه بۆ ئیوه
زۆر باشته‌ره.

ئه‌وانه‌م گوت تا‌کو بزانی‌ت بۆچی ئه‌و شه‌وه له‌به‌رچاوی هاو‌رپیکاندا ئه‌و کاره‌م
کرد. ئیوه ده‌بیت هۆشیاربن و بریار به‌هه‌سته‌کانتان نه‌ده‌ن. هه‌بوونی ئیمه پیکه‌وه
بۆ ئیوه کیشه‌ی زیاتر درووست ده‌کات. ئه‌مانه قسه گه‌لێک بوون که پینچه‌وانه‌ی
ئاره‌زووه‌کانم، ده‌بوايه به‌ئیوه‌م بگوتایه.

فه‌رنووش ماوه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو، دواتر گوتی:

- ده‌زانی به‌هزاد ئه‌و شه‌وه‌ی رووداوه‌که ده‌مویست بۆ کوی بچم؟ رووداوه‌که‌ی
جه‌نابی هیدایه‌ت ده‌لینم؟

به‌درا‌ی تۆدا هاتم! چونکه له‌ بالکۆنه‌که‌وه تۆم بینی بوو. زۆر خوشحال بووم تۆ
هاتبوو‌یت به‌رده‌م مالی ئیمه. له‌زانکۆشدا بینینه‌کانی تۆ ئازایه‌تی به‌من به‌خشی تا‌کو
بتوانم قسه‌بکه‌م. له‌نیوان من و تۆدا ته‌نها پاره رینگربووه. من بیرناکه‌مه‌وه
کیشه‌یه‌کی دیکه له‌ ئارا‌دابیت.

- ایا ایها اساقی ادر کاسا و ناو‌لها

که عشق اسان منمۆد اول ولی افتاد مشک‌لها

ئه‌ی ساقی بۆم تیکه پینکینکی دیکه له‌ شه‌راب

عەشق ئاسان دېتە بەرچاۋ بەلام ھاوار لە كىشەكان
ئىۋە ئەو بابەتەتان زۇر سادە ۋەرگرتوۋە. بەلام بەلېنتان پىدەدەم كىشە كەل
زىاتر لە رېگەدايە. بۇ نمونە باۋكى ئىۋە لەگەل ئەم بابەتە ھاۋرايە؟
فەرنووش - باۋكم ئەۋەندە تۆى خۇش دەۋىت نامادەيە تۆ ۋەك كورى خۆى
قبول بگات چ بگات بەزاۋاى. دايكىشم كە جارى لىرە نىيە.
- فەرنووش خانم بەيئە ئەم پووداۋە تىپەرېت. ئىۋە بەرېگەى خۇتاندە برون و
رېگە بدەن منىش بەرېگەى خۇمدا برون. بەلېنتان پىدەدەم كە لەچەند پۇژىكە
ئەمانە ھەموۋى فەرامۇش دەكەين.

لەپر توورە بوو گوتى:
فەرنووش - بەھزاد من تۆم خۇش دەۋىت و كارى يەك دوو پۇژ نىە. من
دەمەۋىت كەۋا تۆ پياۋى من بىت، بەلام ئەگەر ئىستا خۇت بەو جۇرە ناتەۋىت
ئەۋەيان شتىكى دىكەيە.

- من تۆم خۇش دەۋىت زىاتر لەھەر شتىك لەم دەنيادە ھەيە. بەلام تۆ سەختىت
نەكىشاۋە. ئىۋە ماناى بى پارەيى و نەدارى نازانن، ئىۋە ھەژارېتان تاقى
نەكردۋتەۋە. ئىستا ئەم قسانە دەكەيت، ماۋەيەكى دىكە بروت فشارتان بۇ بىنن
ناتوانن ئارام بگرن. منىش ئەو مرقۇقە نىم كە ھاۋسەرەكەم خەرجىم پىنېدات.
ئەۋەيە جياۋازيەكان دەست پىدەكات و خۇشەۋىستى نەفرىن دەكات.
فەرنووش - تۆ نابىت دەربارەى من بەو جۇرە بىريار بدەيت. ئەۋانەى دەبىلېن
تەنھا قسەيە و تاكو نەسەلمىت راست نىە.

- ھەزاران كەس ئەۋەيان ئەزمون كردوۋە.
فەرنووش تەماشايەكى كردم، ئاگرى تىبەردام و خۇمدا بەدەستەۋە.
فەرنووش - بەھزاد تكانەكەم، ئەگەر بەراستى خۇشت دەۋىم، بەتەنھا جىم مەيە
و لەگەلم ۋەرە. ئەو شتانەى كەۋا گوتت نابىت بىننە بەر بەستى نىوانمان. دۇنيابە من
و تۆ لەپال يەكدىدا خۇشەخت دەبىن.
- ئىۋە ناترسن.

فەرنووش - ئەۋەندە مەلى ئىۋە ئىۋە!
پىكەنىم و گوتم:
- تۆ ناترسىت؟

فەرنووش پىكەنى و گوتى:

- ئەھا. كەۋاتە لە كۇتايدا تەلىسمەكە شكا. نا نا ناترسم، تۆش مەترسە.

- نه ورنده له م دونيايه دا نازارم چه شتووه كه تهنانهت له سينهري خوشم

ده ترسم.

فرنووش - له تو نايهت ترسنوك بيت. له وانه يه ترست له من بيت.

- ده ترسم نه تواني تا كوتايي ريگه كه بيت.

فرنووش - ديم له گه لت.

- نه گه ر ژيان بوت سهخت بوو چي؟

فرنووش - زال ده بم به سه ريده.

- نه گه ر پوژيگ خه م و په ژاره هاته مالمانه وه چي؟

فرنووش - ده رگاي بو ناكه ينه وه.

- نه گه ر خه م له چاوه كانه نيشته؟

فرنووش - پيگه وه ده گرين تاكو خه م له چاوه كانماندا نه مينيت و بيته ده ره وه.

- نه گه ر ده رده ته واوي ژيانماني گرته وه؟

فرنووش - چاره سه ري ده كه ين. تازه ناسه لامه تي تو ماوه يه كي ديگه ده بيته

پزيشك. وانه كانهت به باشي بخوينه تاكو بتوانيت چاره سه ري بكه يت.

- نه گه ر پوژگار بومان سهخت بوو؟

فرنووش - په نا ده به ينه به رخودا.

نه ماشام كرد. ناشتي و ميهره باني و روو راستي له چاوه كانيدا وهك ده ريا

شه پولي ده دا.

- ناوي خودات هينا، ترس له دلما نه ما. چايه كي ديگه ده خويته؟

فرنووش - به لي به لام به و مه رجه ي كه تا جاري داهاتوو ديم، كو په كه م

نه شوريت.

خوشي و شادي ته واوي جه سته مي گرته وه. چند خولهك دواتر به ته نها

نه ماشاي په كترمان ده كرد و قسه مان نه ده كرد. دواتر هه سته و پالتوكه ي له به ر كرد

و گوتی:

فرنووش - شه و چاوه پروانتم. كاوه و باوك و دايكيشي دين. درهنگ نه كه وي. چ

كانيك دينت؟

- حوت، هه شت، نو، هه ر له و كاتانه.

فرنووش - شه ره كه ي دوينيت له بير نه چوته وه خو؟!

- نانا، ريك كاترمير حوت له وي ده بم. راستي، نه وه ژماره ي ماله وه يه بينووسه.

نه گه ر كاريني گرنگت هه بوو په يوه ندي بكه.

فهرنووش - له مالی ئیمه تاكو ئیره پینچ خولهك رینگایه، نه گهر کاریک هه بیت خزم

دیم. - باشه نه و ژماره یه بنووسه له وانیه پنیوست بکات.

سهرپوشه کای له سهر کرد و پیکه وه چووینه دهره وه. کاتیک سواری

نو تو مبیله کای ده بوو گوتم: به هیمنی شو فیری بکه، باشه.

-/ فهرنووش، تکاده کم به هیمنی شو فیری بکه، باشه.

فهرنووش - به خودا من هه میسه به وریایی و له سهرخویی شو فیری ده کم. له و

جورانیه نیم که حه زبه خیرا رۆشتن و نه و شتانه بکه م. نه و شه وه هه م تاریک بوو

هه م به فر ده باری، هه میسه ده مویست که تو پهیدا بکه م. نه وه بووه هوی نه وه ی که

جه نابی هیدایهت له ناوه راستی شه قام نه بینم. به لام باشه، به سهر چارم

به وریایی وه شو فیری ده کم.

- سوپاست که گوئی بو قسه کانم ده گریت.

فهرنووش - ژن ده بیت گوئی رایه لی قسه ی میرده کای بیت.

کاتیک نه و قسه یه ی کرد هه ستیکی سهر و شیرین هه موو جه سته می گرت وه.

فهرنووش - رینگه ناده م هه رگیز بیرم له میشکتدا بروات و رینگه ش ناده م

خۆشه ویستیم له دلندا بسرپیته وه.

- هه ر ئیستا ده رگای ژووره که داده خه م تاكو بونه خوشه که ت له ژووره کم

نه پروات.

به خوش حالیه وه ته ماشایه کی کردم و رۆیشت.

کاتریمیر سینی ئیواره بوو که بریارمدا سهر دانیکی جه نابی هیدایهت بکه م. مل پینچ

و کلاوم له سهر کرد و رۆشتم.

کاتیک که یستمه به رده م ماله که ی، تیندا مابووم که چی بکه م. ماله که زهنگی نه بوو.

گوتم نه وه ک جه نابی هیدایهت به م کاته ی رۆژ نووستبیت. ویستم که مینک چاره یی

بکه م تاكو نه گهر نووستبیت، خه بهری ببیته وه و دواتر له ده رگا بده م.

دوو خولهک تینه په پی بوو که هیدایهت ده رگا که ی کرده وه.

هیدایهت - سلاو پیای شهرمن! دووباره له ده رگات نه دا!

- سلاو. حالتان چونه؟ چاره ییم کرد تاكو ببیته کاتریمیر چوار و له خه و

هه لبستی.

هیدایهت - من هه میسه به ئاگام، وه ره ژووره وه.

چووینه ژوره وه و ئاسکه که هات بو لام. ده ستیکرد به بونکردنم.

- نه وهك دووباره ته لا هاتنی منی ههست پنی كړد بڼت؟!
هیدایهت- به لنی. هاتبووه پشت دهر كاكه. بو هیچ كه سینکی دیکه واناكات.
دهستم هینا به سهریدا و چوومه ناو باله خانه كه وه.
هیدایهت- چایت بو لنی دهنیم. ناوه كه گهرمه و زوو ناماده ده بڼت.
باشه بوم باسبكه بزاتم، مالی هاورنیکهت چونه؟ بوچی له گهل خوتت نه هینا؟ نه و
خانه جوانه حالی چونه؟

- زور سوپاست. ههردووكیان سلاویان بوته هه بوو. بهو بوته یه وه نه و خانه
زور حهزی ده كړد بڼته خزمه تتان و سوپاستان بكات. كاوهش به هه مان شیوه.
هیدایهت- سلاوی منیش به وان بگه یه نه، پینلاویان له سهر چاوم. خوت له گهل ژیان
چونی؟

- ده سازیم، چاره نییه.
هیدایهت ههستا و میوه و شیرینی و پاكه تیک پاقلاوهی له چه كمه جی میزه كه دا
دهر هینا و له به رده می مندا داینا.
- نه و كارانه چییه جه نابی هیدایهت؟! مه گهر بریار نه بوو كه وا خوتان نه خه نه
زحمه ته وه؟

هیدایهت- یه كه مین نه مه شتیک نیه شایه نی تو بڼت، دووه میش نه مانه هیوان
به ژیان! هو كاره كه شی تو بوویت.
چاپه کی بو تینكردم و بو ی دانام.

هیدایهت- هر نه وه ندهی ده زاتم دڼیته لام، دلم پنی خوشه. ئیتر ههست به ته نهایی
ناكم. مرؤف كاتنك دهمرنك كه هیوای له دهست دابڼت. نه گهرنا فریشته ی گیان
كیشان جه نابی ئیزرائیل ماوه یه کی زوره ناو نیشانی ئیره ی له بیر كړدوه!
- پشتیوان به خودا، ساله های سال، به باشی و خوشی زیندوو ده میننه وه.
هیدایهت- میوه پاك بكه. شهرم مه كه.

- تكاپه كم لیتان هه یه به لام له رووم نایهت پیتانی بلیم.
هیدایهت- نه و كتنیبهت ده ویت؟ كورپی خو شهرمی ناوینت. من خوم دلم پنی
خوشه پیتی بدهم.

- نانا. نه و كتنیبه یان هیچ كام له كتنیبه كانی دیکه نین.
هیدایهت- له تابلوكان دانه یه كت ده ویت؟ بلنی، ههركامینکیانت ده وئی بیلنی.
- نا به خودا. گوتم كه نه و شتانه م پنیویست نیه.
هیدایهت به سهر سورمانه وه ته ماشای كړدم.

پاسه مین

- ئەگەر زەحمەت نابىت بۇتان و گران نابىت، ھەزىدەكەم كەمىك سازم بۇ لى
بەدەيت. بە ئەو دەست و پەنجە مامۇستايانە تەو ھەم لە دلى مروف دەروا.
تەماشای كردم و بزەپەكى كرد. دواتر بەرەو لای دۇلابەكە بۇيشت و
كەمانچەكەى دەرهینا. ماوہیەك چاوەكانى بەست، دواتر دەستى پىكرد.
بەراستى مامۇستايانە لى دەدا. بەرادەپەك پەنجەكانى دەجولاند كە مروف بەبى
ويستى خۇى تەماشای دەكرد. ھەر باسى دەنگەكەى مەكە!
ئەو پیاوہ بەو چەند دانە تەلە كارىكى دەكرد كەوا بىئاگا لە سروشتى خۇم
دەردەچووم! ئەو ھەندە بەسۆزەوہ لى دەدا كەوا خۇم لە ھەتپوخانەكە و لەنىوان
مندالەكاندا بىنپىوہ. دلم دەيويست زمانم نەجوليت تاكو ئەو ساتەى تەواو دەبىت.
بەلام ئەويش ھەك ھەر شتىكى باشى دىكە بەزووى تەواو بوو.
دەستى مامۇستا لەجولە ھەستا بەلام دەنگى ئاوازەكە ھىشتا لە ژوورەكەدا
دەنگى دەداپەوہ.

بەرىز ھىداپەت كەمانچەكەى كەدەوہ دۇلابەكە، كاتىك گەراپەوہ فرمىسكەكانم
بەگوشەى چاوەكانىوہ دەبىنى.
دانىشت و چاپەكى بۇ خۇى تىكرد.

ھىداپەت- تەمەنىك گۇرانى گوتن، تەمەنىك بەسووك تەماشاكردن. بەلام
خۇشيان دەيانزانى ھونەر مەندىن. ھونەر بەخشىنكە خۇداى تاقانە بە ھەموو
كەسنىكى نادات.

تەماشام كرد، بەلام ھەندىك لە قسەكانى تىنەگەيشتم. خۇى ئاگادار بوو، گوتى:
ھىداپەت- سەرت سوور دەمىنپت؟ واپە؟ خۇت دواتر ھەموو شتىك دەزانپت.
لەوانەپە ئىستا كاتى گوتنى ئەو بەشەى داستانى ژيانم بىت كەوا ماوہ. كەواتە گوى
بگەر.

تا ئەو شوپنەى بۇم باسكردى پۇشتىنە ھەمبار و كىسەپەك خورمامان ھىنا،
بەردمان بۇ مندالەكان.

لەدواى ئەوہ كارمان ببووہ ئەوہ. ھەفتەى يەك دوو جار دەچووینە ھەمبار و
ھەرچىپەكمان دەست بەكەوتاپە دەمانھىنا بەسەر مندالەكاندا داپەشمان دەكرد و
دەمان خوارد.

بەپانىەكى زوو تازە لەخەو ھەستا بووین، لەگەل خاتوو ئەكرەمى پووبەپى پەكتر
بووینەوہ. ھەر منى بىنى گوتى:

ئەكرەمى- كۆرە تۇ ھىشتايش ئازەلت خۇش دەوینت؟

نه کره می - منداله کان نه م نمایشه م بو ناماده کردون تاکو له دهستان نه چیت!
دواتر ده به نه وته که ی کرد به و مشکه بن چاره دا. سه ره تا هه ندیک له منداله کان
پیده که نین. به لام کاتیک شقارته که ی داگرساند و له سه ره وه ی قه فه زه که دای له
مشکه که هه موویان بیده نگ بوون. هه موومان له چوارده وری قه فه زه که کوبووینه ره
و به بیده نگی ته ماشامان ده کرد.

مشکه داماره که گری گرت. تاکو ئیستا شتی له و شیوه م نه بینیبوو! نه و ناژه له
سه ره تا خوی ده دا به قه فه زه که دا و وه ک مندال هاواری ده کرد! باوه پرم نه ده کرد
نه و هاوار کردنه له و ناژه له وه بیت! دواتر له ناوه راستی قه فه زه که دانیشته و وه ک
مروف هه ولی ده دا ناگری پشتی بکوژینیته وه. ناگره که که م بوویه وه و نه و ژن
نه وتی پیدا کرده وه! نه و بی زمانه کوتا هاواری کرد و بوو به خه لوز!

ئیترا هیچ به کیک له منداله کان پینه ده که نین. هه ندیکیان چاویمان به سنبور
هه ندیکیشیان ده ستیان گرتبوو به گوئیانه وه. سه رم به رز کرده وه نه و ژنه دل به قه
به پیکه نینه وه ته ماشای منی کرد. نمایشه که ته واو بوو!

له دلی خۆمدا گوتم ده بیت ناگام له خۆم بیتم چونکه گرتبووی به منوره.
به لایه وه خراب نه بوو له جینگه ی نه و مشکه من بسووتینیت. ئیستایش که بیری نه و
پۆژه م ده که ویته وه دهنگی هاواره سه رسور هینه ره که ی نه و مشکه له گویمدا! به
ژنکی پیس بوو.

سه رت نه ئیشینم سی سال تینه پری. بووم به ده سال. کاری من بوو بووه نه وه ی
هه موو پۆژیک له دوای نانی به یانی برۆمه نه و باخه و به که مانچه که ی رهزا
راهینان بکه م رهزایش ههفته ی دوو جار دههاته نه وئ و وانه ی به من دهگوت و
دهرۆیشت. ببوومه جیگره وه ی! راهینان له دوای راهینان.

هه موو پۆژیک تاکو نیوه رۆ له وئ ده بووم و که مانچه م ده ژه ند. زۆر شارهزا بوو
بووم. خودی رهزا به لایه وه سه یر بوو که به نه و ته مه نه وه نه وه نده پیش
که وتبووم. هه لبه ته کاری نه و سازه ته واو نه ده بوو. له و ماوه ی من ده رۆیشته
نه وئ نه که بر ناگادار ده بوو که خاتوو نه کره می هه ست به و رۆوداوه نه کات.

ژیان تیده په پری. راسته که ئیمه له نه مبار شتمان ده دزی بو خواردن، به لام هیشتا
برسی بووین. نه گه ر شیوه ی ئیمه ت ده بینن نه وکات، دلت ده بووه که باب بۆمان.
پۆژیک نزیکه عه سر بوو که کورپکی سیازده بو چواره سالانیان هینا بو نه وئ.
من له پال دیواریک دانیشتبووم و ته ماشام ده کرد. نامۆ و غه ریب بوو. نه و
ده یویست ته ماشای هه موو شوینیک بکات.

لای کرده وه چاوی کهوته سهر من، به نارامی به ره و لای من هات، کاتیک که یشته
لای من گوتی:

- تو ناوت چیه؟

ناوی خوم پینگوت.

- تو لهه موو نهوانه ی نیره پاکو خاوین تری. بؤگه نی نهوانی دیکه ههست
پیناکه بیت! چه زده که م بتگرم و له باوهشت بکه م. به مارج و مروج!

ته ماشامکرد بالای له من به رزتر بوو، وه لام نه دایه وه.

- ماست له دهمتدا مه یوه؟! بؤچی لالیت؟

- چیت دهویت؟

- پنیستی به شی خوم!

تو یارمه تم بده، منیش یارمه تیت ددهم. له و شوینه ی پنشوو تر لینی بووم

به حاجی یاوه رخان بانگیان ده کردم. یاوه رخانی دهست ئالتوون.

رو به روو ته ماشام ده کرد.

کاتیک تینگه یشت سهر له قسه کانی دهرناکه م به دهنگیکی به رزی ناخوشی

مه شهیدی گوتی:

- لهوانه یه ههستیار نه بووبی؟

دواتر دهستی کرد به گویره و یه که یدا و چه قویه کی گیرفانی دهرهینا و ههلقه که ی

لا برد، به خیرای چه قویه که کرایه وه. رهنگم په ری! تیغی چه قوکه ی خسته سهر ملم و

گوتی:

- نیستا چی؟ ههستیار بوویت یان رووخسارت جوان بکه م! نه وکاته ده بیته

مرؤف. هه رچیه کم پینگوتی ئاگادار بوونه وه یه! له م ساته به دواوه گونده ی نیره منم!

بچو و نه مه به هه مووان بلنی تاکو ئاگادار بن. هه رکه سینک قسه له قسه مدا بکات.....

دهبم! بؤ نیمه جیاوازی نیه لیره بین یان له زیندان.

تافهتی شهر و تیکه له چوونم نه بوو. سه م داخست و رینگه م گرته بهر و رویشتم.

چونکه له ی نه گهر دوو که س شهر یان بکردایه نه وا هه ردووکیان لیدانیان ده خوارد.

هزم نه ده کرد به م کاره م روو به رووی خاتوو نه کره می بیمه وه و به هانه یه ک

بدهم دهستی تاکو ژیانم له وه ی هه یه سه ختر بی. هه ر به و شیوه یه ش له و چند

ساله دا هه ر دهره تیکی دهست بکه وتایه ئازاری دهدام. تائه و کاته دوو جار دارکاری

کردبووم. خوشاردنه وه و به نهینی ته ماشا کردن کاری خوی بوو.

نه یاوه رخانه چاوی له نه کبه ر بوو تاکو شوینه که ی بگریته وه. نه کبه ریش

بهه مان شپوه لني نه ده هات. ياوه له بهرام بهر نه كبر دا وهك جوجه له يهك بوو.
مه بهستي ياوه هر نه وه بوو كه ده يگوت ده بيت پياوي من بيت كه من لني
تينه ده گه يستم. نه وه بوو كه گويم پينه دا و چووم به دواي كاري خومدا، به لام
له دووره وه ناگاداري كاره كاني بووم. هر چاره و سر كيشييه كي ده كرد.

كاترميرنك تپه پري، دووباره هاته وه لاي من و گوتي:

ياوه - جنگري نالتوون! من راهاتووم كه هر روزه و كه سينك به شي خويم بي
بدات. نيسنا سهره ي تويه. پشتي كرده من و له سر نه ژنو دانيسنت له پال ديواره كي.
دووباره گويم پينه دا.

هر له پال ديواره كه وه ستابووم كه له پر له جينگه كه ي هه ستا! يه خه ي گرم و
گوتي:

ياوه - مندالي جوان له خورا سر كيشي مه كه! هر كاتنك من دست بو كه سينك
رابكيشم نيتر كاري ته واوه. بهتوي و نهتوي مالي منيت. تازه ده بيت شانازيش
بكه يت كه وا له ناو هه موو نه واندا به قسمه تي تو بووه.

پاشان چند جارنك پينگه ني و ماچيكي كردم.

خوين نه ده گه يشت به سهرم. تاكو نه مرقو له و جوره بهر نامانه ليره نه بوو! نه كبر
هه نديك جار به زور كاري به منداله كان ده كرد، به لام نامه رد نه بوو. نه فرتم له و
جوره بهر نامانه ده كرد. تاكه شتيك له و هه تيوخانه يه نه بوو ته نها نه مه بوو.

ويستم بؤكسينك بكيشم به ناو چاوانيدا، له دووره وه چاوم به خاتوو نه كرمي
كه وت. ناگاداري خوم بووم به لام خوم خوارده وه.

نيواره بوو كه چووين بو نانخواردن، هه ركه سه و نان و چايي خوي، تيكه يهك
نانه كونه به ناوايكي ليل له په رداخينكا به ناوي چايي وه رگرت و له گوشه يه كا
داده نيسنت. سهرقالي نان خواردن بوون كه ياوه ر تيكه يهك ناني له يه كينك له منداله
بچوو كه كان به زور سه ند. نه كبر له ژير چاوه وه ته ماشاي ده كرد. هه رنه وه ي بيني
خوي گه يانده لاي. تيكه نانه كاني لي وه رگرت ه وه و دايه وه دهستي منداله كان.
روويكرده وه ياوه و گوتي:

نه كبر - زور برسيتها؟

ياوه هر به نه و دهنگه سهر سه ريانه ي وه لام ي دايه وه:

ياوه - به لي تو بمر ي؟

نه كبر به بي دريژه پيدان گوتي:

- كرمه كانت بمر ي تاكو شه وانه به ناسووده يي بخه وي؟

ياوهر سه ره تا له جيگه كه ي ههستا و گوتي:

ياوهر - ئيره جيگاي نه وه نيه. با به ياني بيت، دهرده كه ويت كني بمریت.
ئكبر له جيگه كه ي خوي ههستا به لام چاوي هر له سه ر ياوهر بوو. خواردني
ئواره ته واو بوو، هه موومان چووينه شويني نووسن.

په تويه كي دراو و دوشه كه يه كي كونيان بو ياوهر هينا و له به رده مي داياننا.
مناله كان جيگه يان راخست، ياوهر به زور دوشه ك و په تويه كي به باشتري گوري،
ئكبر هيجي نه گوت. ياوهر جيگه كه ي له كه نارينكا داخست. گلپه كان كوژانه وه و
هه موومان نووستين.

نيو كاتزمير تيره ي بوو كه ته واوي جهسته م ناگري تيره بوو! دهستين هاته ژير
په توكه م. خوم رانه گرت و مشتو كوله يه كم كيشا به رووخساري ياوهر دا. هه ستامه وه
لني بدهم، ئكبرم ديت له سه ر سه ري ياوهر به چه قويه كه وه وه ستاوه.

ئكبر به دهنگيني هينواش بوئه وه ي دهنگي نه روات گوتي:

ئكبر - دايك ... بوو بوو تينگه شتي؟ له بهرچي چه ز به مهرگي خوت ده كه يت؟
دواتر يه خه ي گرت و له جيگه كه ي به رزي كرده وه.

په تو و دوشه كه كه ي فريدا يه به رده م ده رگا كه و گوتي:

ئكبر - نه م شهو به هينمي ليره لاي لاي ده كه يت تاكو سبه ي يه كلانيت
ده كه مه وه. سيكتير! پاليني پيوه نا بو ئه ولا. ياوهر كه دوزه خي به چاوي خوي بيني
بوو، كه نه فت بوو بوو گوتي:

ياوهر - به ناموسي زههرا ئه گهر ئه مشه و له جيگه كه ت هه ستيت قيمه ت لي
درووست ده كه م.

سبه ي به ياني تاكو ياوهر له بينا كه هاته خواره وه، دارو دهسته كه ي ئكبر
به خه يان گرت و برديانه هه وشه ي پشته وه چونكه ئكبر له ويندا چاوه ريني بوو.
ياوهر زور ترسا بوو، دهستي كرد به باخه ليدا چه قو دهر به نينيت، ئكبر ريگه ي
ندا و تاكو تواني تيره لداني كرد. به دبه خته هه موو گياني خويناوي و خولاوي بوو.
كوتا جار ئكبر چه قو كه ي له باخه لي ئه ودا دهر هينا و فريدا. دلم ئاسووده بوو،
دليشم پني ده سووتا.

مناله كان به وشيوه يه له گوشه ينكا فريياندا و به جينان هينشت. كاتزميريك دواتر
له ريدا خوي خشاند و ورده ورده تواني هه ستيته وه و خوي بگه يه نيته شويني
ئاره كه. نه و خوينه ي به رووخساريدا هاتبووه خواره وه پاكي كرده وه.
خريك بووم ته ماشاي ئه وم ده كرد، له پر ده رگا گه وره كه ي هه تيوخانه كه

کرایه وه. ئوتومبیلکی جوان هاته حهوشه و له بهردهم پلیکانه کاندایا وهستا.
شوفیره که دابهزی و ده رگای ئوتومبیله که ی کرده وه. پیاو و ژنیک که جلو به رگیکی
زور جوانیان له بهردابوو دابهزین.

هموو منداله کان له دهوری ئوتومبیله که کوبووینه وه، بریسکه ی ده دایا! خومان له
ئاوینه کانه وه ده بیینی. شوفیره که ئاگادار بوو دهست له ئوتومبیله که نه دهین، هر
مندالیک ده یویست دهستی لیبدا هه لیده دایا به لایه کدا.

نیو کاتزمیر تینه پری که باوکه سلیمان هات و گوتی که هه مووتان ریزین.
دوو باره چی بوو؟! خیرا ریزبووین. نه مجاره به رینوبه ری هه تیوخانه که خوی هات
حه وشه که! به دلنیا ییه وه بابه تیکی گرنگ روویدا بوو.

کاتیک هه مووان بیده نگ بووین. گوتی:

به رینوبه ر- گوینگرن که لله که رانه، نهو به ریز و خانمهی بهو ئوتومبیله وه
هاتوونه ته نیره، ده یانه ویت یه کیک له ئیوه وهک مندالی خویان بیهن. وهک مرؤف
راوهستن و قسه مه کهن. نه گهر به ختتان هه بوو، یه کیک له ئیوه یان هه لبژارد نهوا
خودا بو ئیوه ی ناردوو. ئیتر ژیا نتان به ته واوی ده گورد ریت. نه م به ریز و خانم
زور دهوله مند و میهره بانن. ئیستا لال بین و وهک مندالی ئاده میزاد به بیدهنگی
بووهستن.

هه رله و کاته دایا نهو به ریز و خانم له گهل خاتوو نه کره می له پلیکانه کان هات
خواره وه. پیاو و ژنیک به ته مه ن بوون و روو خساریان میهره بانانه بوو.
به بی ویستی خوم بزیه ک که وته سه ر لئوه کانم. هه ستیکی سه یرم په یدا کردبوو!
نازانم بوچی بیرم ده کرده وه که نهوان من هه لده بژیرن. نازانم چون بوو! بو ساتیک
دل له وئی هه لکه ندرا.

وهک نه وهی که سینک پنی ده گوتم تا چه ند خوله کینکی دیکه لیره ده رۆیت.
له خه یالی خومدا بینیم که بوومه ته خاوه نی دایک و باوک وهک نهو کچه بچووکه،
به جل و به رگی خانه دانی بو نه ملا و نهولا ده چم و دایک و باوکم ئاگاداری من.
لهو بیر و خه یالانه دایا بووم که بو ساتیک بینیم نهو خانم و به ریزه روو به رووم
وه ستاون! ته ماشا کردنی خانمه که زور میهره بانانه بوو، وهک نه وه بوو که
به چاوه کانی دلم بداته وه.

دوای ماوه یه ک ته ماشا کردن به بیدهنگی شتیک ی به پیاوه که گوت و منی نیشاندا،
نه ویش سه ری وهک ئاماژه ی رازی بوون نیشاندا.

ههروهک نه وه و ابوو به ئاسماندا بفرم. واته ده کریت نهوان منیان هه لبژارد بی؟!

خانمەكە لەمنى پرسى:

- كورى خۇ دەمەويت شتىكت لى بېرسىم؟

ئاواری لاشەم گونى دەگرت! پرسى:

- تویان تازە هیناوه بۇ ئیزه؟

گوتىم - نەخیر خانم. من چەندین سالە لیزه دەژیم.

گوتى - ئەى بۇچى رووخسار و قز و جل و بەرگەكانت ئەوئەندە خاوينه؟ چۈنە
رەك ئەوانى دىكە رووخسارت پىس و پۇخل نىيە؟ چۈنە كەوا سەرت ئەسپىنى تىدا
نە؟

لەو ساتەدا لە دلەوه نزام بۇ ئەو كچە دەگرت كە پىنى گووتبووم دەبىت خۇم
بشۇرم و پاك و خاوين دەربكەوم.

بەگورتى گوتىم - لەبەرئەوهيه كە من حەز بەپىس و پۇخلى ناكەم. خانم من
هەردو رۇژ جارىك خۇم دەشۇم! لەبەرئەوهيه لەدواى خوششتن ئەسپىكان
دینەوه لام. بەلام دەزانن؟ ئەسپىكان حەزىان بەسەرى پاك و خاوينه و دینەوه
بۇلاى. بەلام من دووبارە خۇم دەشۇم.

خانمەكە و پیاوئەكەش وەلامەكەمیان زور پىنخوش بوو.

خانمەكە رووى كرده بەرئوبەرى هەتیوخانەكە و گوتى:

- جەنابى بەرئوبەر، ئىمە هەرئەم كورە بەرئیزه دەبەین لەگەل خۇمان. تكایە
كارەكانىمان بۇ جىبەجى بكە.

حەزم دەگرت باوئەش بەهەردووکیاندا بكەم و ماچیان بكەم. حەزم دەگرت
بەرئوبەرىش ماچ بكەم! حەزم دەگرت تەنانت خاتوو ئەكرەمىش ماچ بكەم! هەستم
دەگرت ئىتر رەقم بەرامبەر كەسیان نیه و هەموویانم خوش دەویت! لەخۇشیدا
خارىك بوو دەفېرىم.

بەرئوبەر بەرەو ژوورەكەى بەرئىكەوت و خاتوو ئەكرەمى هات بۇلاى ئەو خانم
و بەرئیزه و گوتى:

- ئەگەر من لەجىنگەى ئىنوه بوومايه، ئەو مندالەم هەلنەدەبژارد.

خانمەكە پرسى - بۇچى؟

خاتوو ئەكرەمى گوتى:

- ئەو مندالە جورىكە! ترسناكە! بەكەلكى ئىنوه نایەت. ئەم مندالە حەزى لەوهيه
شك بگرت و بیخاتە قەفەزەوه، بۇق دەگریت و ئەو بىزمانە پارچە پارچە دەكات
رەلیان دەهینیتە دەرەوه! بەگورتى كورنىكى شەرەنگیزه!

له سەر سورماندا زمانم به سترابوو، تهنانهت نهشم ده توانی قسه بکهم. تهنه
ته ماشای خاتوو نه کره ميم ده کرد.
نه خاتونه ميه ره بانه به بيستنی نه و قسانه ناماژهی بو ميره ده کهي کرد و
ته ماشایه کي منی کرد، به ره و ئوتومبيله که رويشت.
ته واوی نه و خه ونانهی که چند ساتينک پيشووتر بو خومم دروست کردبوو
له پيش چاومدا له ناو ده چوو. له ريزه که چومه دهره وه و چومه لای نه و خانمه و
ميره ده کهي و گوتم:

- به خودا درو ده کات. من تهنانهت نازاری ميرووله يه کيشم نه داوه! به خودا من
مندالينکی باشم. تکايه چاوه ربي بکن، تازه من ده شزانم که مانچه بژهنم.
به خيرايی به ره و ديواره که رويستم و چومه باخه که وه. به خيراييه ک که وا به لای
خوشمه وه جينگهي سه رسورمان بوو رام ده کرد. له ماوهی نيو خوله کدا گه يشتنه
نه و شوينهی که مانچه که م هه لگرتبوو، هه لمگرت و هه ر به نه و خيراييه ش گه رامه وه.
به لام کاتينک گه يستم خانم و پياوه که به ئوتومبيله که يان له هه تيوخانه که چورن
دهره وه.

هاوارم کرد! باوکه سلیمان دهرگای هه وشه که ي داخست و به خه مباريه ره
ته ماشای منی کرد. که مانچه که م به دهسته وه بوو، هه رله ويذا وه ستابووم و مات و
تووره ته ماشای دهرگای هه تيوخانه که م ده کرد.

خاتوو نه کره می، نه و ژنه شه يتانه به رولای من هات و بزه يه کي سه رکه و توانه ي
له سەر ليوه کانی بوو، زور به خونين ساردی که مانچه که ي له دهست سه ندم و دای
به زه ويذا!

ئيتر بو من جياوازی نه بوو. ئيتر گريانم نه ده هات. تهنه وه ستابووم و ته ماشای
دهرگای هه تيووخانه که م ده کرد. هه ر به و شيوه يه بووم نازانم، تهنه کاتينک نه کبر
دهستی گرتم هاتمه وه سه رخوم. نه کبر منی له گه ل خوی برده لای ناوه که و
رووخساری شوردم، دهستی کرد به دلدانه وه م. له راستيدا گويم له قسه کانی نه بوو،
له خه يالی خومدا بووم.

بيرم له خوم ده کرده وه. له وهی که چ نازارينکی نه و ژنه توورهم دابوو که نه وه نده
کينه ي به رامبه ر من هه بوو. له گوشه يکی هه وشه که دا دانيشتم و چومه خه ياله وه.
خوم به جل و به رگی تازه و جوانه وه ده بينی که سواری نه و ئوتومبيله بووم،
خواردنی خوش ده خوم. له شووشه پا که کانی ئوتومبيله که وه ته ماشای خه لکی
ده که م.

بهشی ههشتهم

ئهم خه یالانه نه خاتوو ئه کره می و نه هیچ که سینی دیکه ناتوانیت لیمی جیابکاته وه. له کوتایدا ئهم پرووداوهش وهک ئه وانی دیکه تینه پیری. به ختم هه بوو له وهی خاتوو ئه کره می تینه که یشت که له ناو باخی هه تیوخانه که رینگه هه یه. سبهی له دوای نانی به یانی ئاگادار کرامه وه. ئهم ژنه شیتته دهست به ردارم نه ده بوو. پرسپاری لیکردم که ئه و که مانچه م له کوئی دهست که ووتوو ه؟ جگه له بیدهنگی وه لامی دیکه م نه بوو. ئه و سهگ باب به خزمه تکاریکی گووت من بباته چالی رهش!

ته واری لاشه م ده له رزی. چالی رهش جینگه یه کی زور ترسناک بوو. تا کو ئیستا نه بیسترا بوو که س له و شوینه هاتبیتته ده ره وه. یهک دووانیک له منداله کان به برپاری ئه و عیفریتته بر درابوونه چالی ره شه وه به لام ئیتر نه بینرابوونه وه. هه لبه ته دواتر به هه مووانیان ده گوت که وا ئه وانیان ده رکردوو ه، به لام ئیمه باوه رمان نه ده کرد. کاتیک زانیم ده یانه ویت من ببه نه ئه وئی، له ترساندا ئه ژنوکانم ده له رزین، له وساته دا نه م ده توانی په نا بو هیچ که سینک ببه م. بو ساتیک ناوی خودا هاته پیش چاوم ته نها له دلما گوتم:

- خودایه گیان یارمه تم بده! من له چالی رهش ده ترسم.

هیشتا نزا که م ته واو نه کرد بوو که باوکه سلیمان هاتوو گوئی:

- من ئه و که مانچه م پنی داوه.

ئو عیفریتته ته ماشایه کی باوکه سلیمان و دواتر ته ماشای منی کرد و هیچی نه گوت، دواتر رویشته. دووباره هیوا که رایه وه دلم! که واته خودا فه رامووشی نه کردووم!

هه زه ده کرد دهستی باوکه سلیمان ماچ بکهه. سۆزی نهو پیره میزده له وکاته را
وهک کانیاویک بوو له کاتی تینویتییدا خه ریکه بخنکیت! خودا لینی خوش بیت. نهو
روژه رزگاری کردم.

دوو بۆژ تینه ری. کاتیک ئاره که له ئافگه که هات، به رهو لای باخه که رویشتم.
هه میسه کاتیک ده هاتمه ئیره، به عیشقی راهینانکردن به که مانچه بوو. ئیستا ئیتر
به چ هیوانیکه وه بهاتمایه؟ به چ روویه که وه به رهزا بلیم نهو عیفریته سازه که ی
شکاندوه.

لهو بیرکردنه واندا بووم. رهزام روو به رووی خۆم بینی. به شه رمه وه گوتم:

- رهزا ده مه ویت شتیکت پینلیم.

ریگه ی نه دام قسه بکهه و گوئی:

رهزا- خۆم هه موو شتیکم بینی.

به سه ر سوپمانه وه ته ماشام کرد.

رهزا- که مانچه یه کی نویم بۆ هیناوی، ئاگادار به نه مه یان هیچی لێ نه یه ت.

دواتر دهستی هینا به سه رمدا و گوئی:

رهزا- دلدا نه وه ت ناکهه تۆ خۆت ئازار دراوی و ئاشنای به خهه و په ژاره. ئیتر

بیری لیمه که ره وه.

نه وانه ی گو ت و رویشتم. مرو فینکی سه یر و سه مه ره بوو. به خودا له هه زار ئاقل

ئاقلتر بوو. هه ستام و به دوای که مانچه که دا گه رام، له ناو سندوقینکا ده رمه ینا و

بۆ ماوه یه ک ته ماشام کرد. دواتر دهستم کرد به لیدانی.

دهنگی سازه که هات، برینم تازه بووه و هه نسکم ده دا. نه وکاته گریانم دهستی

پینکرد.

سه رت نه یه شینم سی بۆ چوار سال تینه ری به لام چ تینه ر بوونیکا! هه ر وهک

نهو شیشه ی له که باب ده رده هینری، لهو ماوه یه دا هه ستم ده کرد له ناخدا شتیک

شکاوه و له ناو چووه. نه وکاته ئیتر نزیکه ی سیازده سالانم بوو. به رنامه ی

هه تیوخانه که وهک پینشو به رده وام بوو.

هه رکاتیک خاتوو نه کره می منی ده بینی زه رده خه نه یه کی سه رکه و تووانه ی

ده خسته سه ر لئوی. وهک نه وه بوو ده یویست به زمان و جهسته له من بگه یه نیت

نه وه نهو ببوو ره یگری خوش به ختی من. هه لبه ته بۆ من جیاوازی نه بوو تا کو نهو

رووداوه روویدا.

یاوه ر به بی هیچ هۆکاریک ته له ی بۆ ده ناینه وه، واته ته له ی بۆ نه که به ر ده نایه وه.

رۇزىك دواى نيوەرۇ بوو كەوا دەستەكەى ئەكبەر بەترسەوۋە ھاتنە لاي من و
گوتيان كە خاتوو ئەكرەمى لەگەل دوو لەكرىكارەكان، ئەكبەريان گرت و برديان بۇ
ژوورى بەرئوبەر و دواتریش بۇ چالى رەش. دلم بەپەلە لىنى دەدا.

ياوەر لەبەرئەوۋەى كىنەى بەرامبەر ئەكبەر ھەبووۋە نەيتوانيوۋە ئاگادارى خۇى
بىت، ئەو شوينەى خواردەنەكانمان لە ەمبار دەھىنا و بەشى خۇمان بەئەو دەدا،
لەويدا تەلەى بۇ ئەكبەر دانابوو. ھەمىشە ئەكبەر خواردنى دەدا بەمندالەكان، بۇيە
بىريان دەكرەوۋە بەتەنھا ئەكبەر ئەو كارەى كرەوۋە.

كارىنكم لەدەست نەدەھات و خۇشم ترسابووم. ئەگەر ئەكبەر يەك وشەى
دەربارەى من دەگوت كارم تەواو بوو. بە ئەو دوژمنىەى كە ئەكرەمى لەگەل من
ھەبوو، گيانم لەدەستى رزگارى نەدەبوو.

رۇشتە گۇشەىكى ھەوشەكە و لەكەنارى ديوارىندا دانىشتم. خەرىك بووم خۇم
ئامادە دەكرد، بەلام لەدلى خۇمدا دەمگوت ئەكبەر كەسىك نىە كەوا من بەدەستەوۋە
بىات.

خۇرئاوا بوو، كاتى نان خواردن ھەموو مندالەكان بەروداۋەكەيان زانىبوو. نان
و چابى ئىوارەمان بەبىدەنگى و خەمەوۋە خوارد و دواتر چووینە ژوورى نوستن،
جىگەمان راخست و نوستىن.

خەيالى ئەوۋەى ئىستا ئەكبەر لە چ بارودۇخىنداىە رىگەى نەدەدا چاوم لىك بىنىم.
بروخسارى ئەكبەر دەھاتە پىش چاوم. دەم ھىنايە پىش چاوى خۇم كەوا
لەتارىكابى چالى رەشدا لە چ بارودۇخىنداىە. نەمدەتوانى تاقتە بگرم، ئارامم گرت
ئاكو كاتژمىرىك تىپەرئىت و ھەموويان خەويان لىبكەوئىت.

جەستەم وەك دارچنار دەلەرزى، لەرپىرەوۋەكەدا ھىچ كەسىكى لى نەبوو. تارىك
تارىك بوو. گەرەمەوۋە و لەژوورى نووستندا مؤمىنكم ھەلگرت و دووبارە ھاتمەوۋە
دەرەوۋە. پارەوۋەكەم تىپەراند و لەپلىكانەكان چوومە خوارەوۋە، وادىار بوو
پلىكانەكان تەواو نەدەبوو! ھەرچەندە لەژىر زەمىنەكە نزىك دەبوومەوۋە دلم زىاتر
بەپەلە لىنى دەدا و قاچەكانم ھىناشتر دەبووۋەوۋە. دەمزانى چالى رەش لەكوئىيە!
لەكوئابى ژىر زەمىنەكە دە پەلەى دىكە دەچووئىتە خوارەوۋە.

بەرەولای رۇشتەم، كەلىنى نزىك بوومەوۋە لەگۇشەىندا ۋەستام و گوئىيەكانم
كرەوۋە، ھىچ دەنگىك نەدەھات. بەئارامى لەپلىكانەكان چوومە خوارەوۋە و يەك
بەپەكى پلىكانەكانم ژمارد. لەكوئا پلىكانە ترسم لى نىشت و پەشىمان بوومەوۋە
ئەوئەندەى نەمابوو بگەرئىمەوۋە.

منداله کان دهر باره ی چالی رهش شتی زور ترسناکیان ده گنډایه وه. به شیره به یکه
له و شوینه ده ترساین که تهنانه ناوه که شی بهس بوو بونه وه ی گیانمان بهینه
له رزین. نیستا خوم له وی بووم، له بهردهم دهر گای چالی رهش! دهر موبش

بگه ریمه وه، به لم هاو رینه تی نه کبر منی گنډایه وه.
کوتا پلیکانه که چومه خواره وه، ناتوانم بارودوخی خومت بو پاس بکم.
کوریکي ته من سیازده سال، له بهردهم دهر گای شوینیک نه وهنده به سه رهانی
ترسناکیان باس ده کرد، به هینمی چند جاریک ناوی نه کبرم هینا به لام کس
وهلامی نه دایه وه.

وادیار نه بوو نه کبر له وی بیت؟! به لام تا کو دهر گاکه م نه کردایه ته وه، ترس و
گومان وازی لبی نه ده هینام. نیتر خوم رانه گرت و کلیله که م دهر هینا و قوفله که م
کرده وه. دهر گاکه م که کرده وه به ده نگیکی خراب کرایه وه.

چند ساتیک نارامم گرت تا کو بزانه دنگ دیت یان نا! به لام ده نگیکی نه بوو.
به بیده نگی چومه ناو چالی ره شه وه. هه رساتیک چاوه ریم ده کرد ماریک یان
دوو پشکیک یان جنو که یه ک یان دینو یک! به کور تی هه رشتیک ترسناک که وا ده مزانی
له بهردهم مده سوز بیت. به لام نه وهک ته نها له یه کیک له وانه ده نگیکی نه بوو بلگر
بچوو کترین ده نگیکی نه ده هات.

مومه که م داگیرساند، له ساتی یه که مده حزم ده کرد نه و چاله ره شه ی نه وهنده
باسی ده کن ببینم، تا کو نه و شوینه ی مومه که رووناکی ده کرده وه ته ماشام ده کرد
چالی رهش ژوو ریکي تاراده یه ک گه وره بوو، به خشتی که رووداری و هه نیک
دار و ته خته. هه رنه وهنده بوو. نه هه والیک له نه ژدیها هه بوو نه مار و دوو پشکیک
که مینک هیز هاته وه بو دلم و خه یالیشم ئاسووده بوو. پینشووتر بیرم ده کرده وه
نه گه ر دهر گاکه بکه مه وه، نه کبر ده بینم که به زنجیر به ستر او ده ته وه و هه لو اسراوه.
نیستا ده متوانی به خه یالی ئاسووده وه بگه ریمه وه. کاتیک هاتمه دواتر، نوکی پین
له شتیک گیر بوو! مومه که م روو کرده خواره وه که چیم بینی!؟

نه کبر له بهردهم مده له سه ر زهویه که پالکه وتبوو. هه ناسه م گیرا و مومه که م
له سه ر زهویه که دانا. ده ستمکرد به جولاندنی نه کبر، به لام هه رچی که م ده کرد
نه ده جولایه وه. سه رم خسته سه ردلی، هیچ ده نگی لبی نه ده هات. روو مکرده سه ری
نه کبر نیتر هه ناسه ی نه ده دا.

مومه که م هه لگرت و نزیکي روو خساریم کرده وه، له لایه کی سه ری نه کبر خوین
هاتبوو له سه ر زهویه که رژابوو. کراسه که ی درابوو ته واوی روو خساریشی

دووشابوو. دهوری په کینک له چاوه کانی شین بوو بووه وه، مومه کهم برده خوارتر،
نه منداله داماره پینش نه وهی بکوژریت به قاچه کانیدا دیار بوو دارکاری کرابوو.
باوه پم نه ده کرد کهوا نه کبر مردبیت، به لام راستی بوو! مومه کهم نزیکی
رووخسار و دهی کرده وه بچوو کترین هه ناسه شی نه ده دا.

نیتر باوه پم کرد نه و ژنه ره وشت ناژه لیبه نه کبری کوشتووه. بو ساتیک به ناگا
هاتمه وه که له ویندا به ته نهام، خه ریک بوو له ترساندا جه لده لینی ده دام. بیری
لینکه ره وه مندالینکی سیازده سالان له ژیر زه مینینکی تاریکدا، له گهل مردوو یه کدا،
نیستا ده بی بیر له وهش بکه یته وه مردوو که هاورپته یان که سینکی نه ناسراو.

وهک بروسکه هه ستام و له وشوینه هه لهاتم، ده رگای پشته وه داخرا بوو منیش
هه ولم ده دا بیکه مه وه. به هه ر بینچاره یه ک بوو ده رگا کهم کرده وه و به پلکانه کاند
چومه سه ره وه و ریزه وه که شم تینه پراند. ویستم له پلکانه کانی راره وه که بچه
سه ره وه، ده نینگ له سه ره وه هات!

ده بویه زور به خیرایی له و شوینه هه له باتمایه. که گه یشته سه ره وه
به پلکانه کاند نه کره می هاته به رده مم، به بی ویستی خوم که وتم به زه ویدا. سه رم
به رز کرده وه و ته ماشام کرد، شینوهی وهک ناژه لینکی برنده بوو! چاوه کانی سور
هه لکه رابوو.

به چنگ قژی گرت و به زور به رزی کرده وه و گوتی:

نه کره می - هاتووی به دوا ی هاورپکه تدا؟ وه ره بته م بو لای! به یانی هه ردوو کتان
ده بم بو مه سگر ناباد.

بو ساتیک هه ستم کرد نیتر لینی ناترسم، زور به خونین ساردیه وه به لام
به نه فرته وه ته ماشام کرد. نیستا نیتر زور له وه گه وره تر بیوم تا کو نه و ژنه
بتوانیت دارکاریم بکات.

نه جار هیان من پینکه نینینکی ژه هراویم بو کرد! بالامان به نزیکی وهک یه ک بوو،
له رانه بوو خوشی نه وه هه سته ی کردبیت. هینشتا قژم له ناو ده سته کانی بوو. به هه ر
دور ده ستم قژیم گرت و رامکینشا. نه ویش هه مان کاری کرد. هه ردوو کمان خه ریک
بروین قژی یه کترمان به تووندی راده کینشا به لام هیچ کامینکمان ده نگمان لینه
نده هات.

هه ره و سته دا ته واوی نه و نازارانه ی که له نه و چهند ساله دا به نیمه ی چه شت بوو
هاتره خه یالم. بینیم کهوا خه ریکه پینده که نیت! نارام نارام قاچه کانی له ژیر ده ستمدا
سست بوو، له به رده ممدا چه مایه وه! تازه نه و کاته له وه گه یشته نیمه و منداله کان

له کي ترساووین!
ئیتړ دهستی له مووه کانم جیا بووه وه و له دوای چهند جارنک هه ولدان و نه ملا
نه ولا کردن، فرمیسک له چاوه کانی هاته خواره وه. نه ویش وهک من زمانی
به سترابوو، به هزی نه و نازاره ی دهیکیشا نه هاواری دهکرد و نه دهیقیزاند.

بوساتینک دلم بوی سوتا و وازم لینی هینا. گه رامه وه له پلیکانه کان برومه سه ره وه
له پشته وه دووباره قزمی راکیشا. بیری چهند سالینک پیش نیستام کهوته وه کهوا
همان نه و شته ی له گهل کردم. گه رامه وه و به مشته کوله یهک دام به پروخساریدا.
به هزی نه و لیدانه وه له پلیکانه کان کهوته خواره وه، ئیتړ چاوه ریم نه کرد تاکو بزانه
چی روویدا. به خیرایی چوومه جینگه ی نووستنه کهم.

نه گه ر بلیم تاکو به یانی چیم کیشاوه باوه رناکه یت. له لایهک په ژاره ی نه کبر و
له لایهکی دیکه ش له ترسی نه و توله یه ی کهوا به دلنیا ییه وه سبه ی نه کره می بوی
ناماده کردبووم، خه و له چاوه کانم تورا بوو. سبه ی خوم ناماده کرد وهک نه کبرم
لینکه ن.

کاتینک له خه و هه ستاین له ناو بینایه که جموجولی زور هه بوو، هه موومان چوون
د ره وه. به هه مووانیان گوت له حه وشه که دا ریز ببین. نیو کاترمنیر دواتر به رینوبه ر
هات! له کاتینکا خوشحالیم له چاوه کانیدا ده بیینی به شینوه یه کی خه م گینانه گوتی:
به رینوبه ر- دوینی شه و خاتوو نه کره می به هزی هه لخلیسکانه وه له پلیکانه کان
سه ری کیشاویه تی به پلیکانه کاندا و مردووه!

دهستی کرد به باسکردنی خزمه ته کانی نه و ژنه خونمژه و پیندا هه لده دا. به لام
د ره باره ی کوشتنی نه کبر هیچی نه گوت. تینگه یشتم که بابته که یان په رده پوښ
کردووه.

هر له وکاته دا تینگه یشتم که سینم کوشتووه! راسته که نه و مروف نه بوو، منیش
به مه به ست نه و کاره م نه کرد و خوشی مروفینکی لیزان بوو. به لام هه رچیه ک بوو
من نه وم کوشتوو ببوومه بکوژ!

قسه کانی جه نابی هیدایه ت که به ئیره گه یشتم بیده نگ بوو. بو چهند ساتنک
چاوه کانی به ست و جگه ره یه کی داگیرساند پاشان سه ری داخست. کاتی نه وه بوو
به ته نها به جینی به یلم. به نارامی هه ستام و له ژووره که هاتمه د ره وه. کاتینک نزیکی
د ره گای باخه که بوومه وه، دهنکی خه مگینی که مانچه که یم ده بیست که به سوزنکی
تایبه ت لینی ده دا.

گه رامه وه و ته ماشای باله خانه کهم کرد، ته لا له به رده م د ره گای باله خانه که

وہستابوو. لهوانه بوو ئه ویش تینگه یشتبیت خاوه نه که ی چهنده به خمه وه ساز لیده دات.

کاتژمیر نژیکی شهش و چاره ک بوو که گه یستمه ماله وه. زور به خیرایی خوم شورد و خوم ناماده کرد تا کو جله کانم له بهر بکه م. کاوه دای له دهرگا و دهرگا که م کرده وه.

کاوه- سلاو بی هست و سوزا! هر نالینی هارپنیه کم هه یه؟ له کونیه؟ له کوی نیه؟
- سلاو وهره ژووره وه.

کاوه- هر ئه وهنده؟ دوی نیوه رپو له کوی بووی؟

- سه رینکم له جه نابی هیدایهت دا، بوچی؟

کاوه- به لام کاتژمیر چوار هاتم لیره نه بووی. ناماده ی؟

- به لئ. نیستا جله کانم له بهرده که م. دایک و باوکیش دین وایه؟

کاوه- باوکم به لئ. به لام دایکم نا. گوتی خانمی ستایش له وی نه بی بوچی بیم.

جله کانم له بهر کرد و له گهل کاوه له مال هاتینه دهره وه و سواری ئوتومبیلی کاوه

بووین.

- له جینگه یه ک رایبگره، دهمه ویت گول بکرم.

کاوه- وازی لینهینه. نیستا یه که م جاره و نایه ویت گول بکریت. یه که م جار

لهوانه یه مامه له که مان رینک نه که ویت و بوکه که ش به که لک نه یهت. حه یفه! پاره که ت به فیرو ده چیت.

- سه یرکه، ده توانی ته نها ئه مشه و ناگاداری خوت بیت و گالته نه که ییت؟

کاوه- من قسه نه که م دهمرم.

- من نه مگوتوو قسه مه که، گوتوو مه گالته مه که. لیره دا راوهسته. ئه وه گولفروشییه.

پنکه وه دابه زین و چووینه ناو گولفروشییه که وه.

کاوه- سلاو به ریز ببوره، چه پکیک گولم ده ویست که هم جوان بیت و هم تازه و همیش هه رزان بیت.

پیاری گولفروش که دیار بوو ئه سفه هانی بوو به زمانیکی شیرین پرسی:

- سه ره تا بلین بو چ بونه یه کتان ده ویت؟

کاوه- بو کوری خه تمی قورئان!

گولفروش- باشه ته شریف ببه نه ئه و پارکه ی سه ر کولانه که، ئه و تایبه تمه ندیانه ی

گول که گوتتان تهنه له پارک په پيدا ده بڼت. نه گهر زه حمت بکښن و بچنه نه وي
نه وا به خورايش دهستان ده که وښت. تهنه نه وکاته ی گول ده چنه وه ناگاداری
باخه وانی پارک بن. ده لښ که سڼکه زور په وشتی خراپه!

کاوه - ناکریت. به لام نه م هاورښی من پیاوی دزی نیی.
گولفروش - دهی له وانه یه نه و توتومبیله جوانه نیوه خاوه نی بن؟
هر له و کاته دا، کاوه که له گالته کردن به و گولفروش خوشی ده بینی خریک برو
پیده که نی، دانه یه ک له گوله کانی ه لکه ند و له نیوان لڼوه کانی داینا.
گولفروش - تکاده که م نه گهر چه زده که ن ته ماشای گوله کانی دیکه بکن، به دلتان
ده بڼت. نه و قه وزانه تامی زور خوشتره.

به قسه کانی گولفروش که کاوه له پڼکه نیندا ده کوی.
- به ریز ببوره. نیمه په له مانه. تکایه چه پکڼک گوله باخمان بو بیچره وه.
گوله کان زور جوان بوون، ه لمان گرتن و به ره و مالی فهنوش به ریکه و تین.
- مه گهر بریار نه بوو نه مشه و گالته نه که یت؟
کاوه - ببوره، نه مزانی که وا گولفروش که باوکی خانمه که ی نیوه یه!
- دلم ده لنی خونی پیدا ده که ن.

کاوه - راست ده که یت، ده بڼت دلت خونی پیدا بکه ن.
- به راستی وا ده لنی؟
کاوه - به لی نیتر. هر که سڼک دهستی دهستی به خوی بکات و خوی بیچاره بکان،
به و جور هی لی دیت! ناساییه.

- یه ک جار بووه تو له ژیانندا قسه یه کی درووست بکه یت؟
کاوه - نا! له خه یالم نیه.
گه یشینه به رده م ده رگای مالی کاوه.
- بوچی هاتوویت بو نیره؟

کاوه - ده مه ویت دادیم سوار بکه م. نه گهر پیت ناخوش بیت سواری ناکه م. نه وکاته
که سڼک نابیت سهری به ریز ستایش گهرم بکات، نیوهش بتوانن به بی بیزار که ر
قسه بکه ن!
- بی ره وشت.

چه ند خوله ک دواتر له گه ل باوکی کاوه گه یشینه مالی فهنوش. له ده رگامان دار
چووینه ژووره وه. یه که م جارم بوو.
ماله که یان چه وشه یه کی بوو که وا بیر ده که مه وه هزار مه تر ده بوو. له لایه کی

ههوشه که جگه له ئوتومبيله کهی فەرنوش، دوو ئوتومبیلی که شخه ی دیکه
دهستی کرتی و رای کیشام.

هەرله و ساته دا گویم له دهنگی فەرنوش بوو که سهلامی کرد. ته ماشام کرد، دلم
گەرم بوو!

له هه مووکاتینک جوانتر بوو. پۆشاکینکی رهشی زور جوانی له بهر کردبوو، مووه
رهش و دریزهکانی زور به سادهیی به ده وریدا شوپ بوو بووه و گوله باخینکی سوری
دابوو له قزهکانی. به زهرده خه نه وه که هه زار جار جوانتری ده کرد به ره و پووم
هات.

فەرنوش - سلاو، زور به خیر هاتن. بفه رموون. خاتوو به رومه ند بۆچی ته شریفیان
نه میناوه؟

جه نابی ستایش له گه ل ژاله بۆ پینشوازی ئیمه هاتن و جگه له من و فەرنوش
هه موویان چوونه ژووره وه، به لام نه و دووانه مان به ته نها له هه وشه دا ماینه وه.
فەرنوش - ئافه رین، له کاتی خۆیدا هاتی.

- هه ر جارینک که وا ئیوه ده بینم، له جاره که ی دیکه جوانترن.

فەرنوش پینکه نی و گو تی - دوو باره گو تی ئیوه.

ئه وه نده شله ژام و ده ست و پیم ون کرد هه ر مه لی.

فەرنوش - ئاسووده به من لیره م.

- کینشه که ئه وه یه که تو لیره ی. واته له م ماله دا و به و شینوه یه! ئه گه ر تو کچی

خانه واده یه کی ئاسایی بوویتایه، زور باش ده بوو.

فەرنوش - بریار بوو بیر له وشتانه نه که یته وه.

- مه گه ر ده کری؟ به لام ده زانیت؟ ئیوه زور ده وله مه ندن! مرؤف بیر ی ئه و

فیلمانه ی ده که ویته وه که خانه واده یه کی ده وله مه ندن که کینگه و باخ و ئه سپ و

له و جزه شتانه یان هه یه.

فەرنوش دهستی کرد به پینکه نین و گو تی:

فەرنوش - ده زانی به چ شتینک پینده که نم؟

- به دلنیا ییه وه به بارودوخ و پوژی من پین ده که نیت.

فەرنوش - نه خیر، ئه وه چ قسه یه که؟! به وه پینکه نینم هات که من ئه سپینکی جوانم

هه یه. هه لبه ته لیره نیه، له باخه که مانه له باکور.

به سستی ته ماشام کرد و گو تم:

- ئەگەر دەمزانی، ھەر ئەو شەوھى كەدات لە جەنابى ھىدايەت، بەجىم دەمىلابى
و دەروشم.

فەرنوش - دلت دەھات؟

- دلم نەدەھات كە ئىستا لىرە بىكار وەستاوم.
ھەر لەوكاتەدا كاوھ لە بىناكە ھاتە دەرهوھ و گوتى:
كاوھ - لەبەرچى ئىوھ نايەن؟ من ئىتر قسەيەكم نەماوھ بلىم بەجەنابى ستايش و
سەرى كەرم بكەم. ئىستا بىرى دەكە ویتەوھ و بەدواى كچەكەيدا دەگەریت.
فەرنوش دەستىكرد بەپىكەنن و بەرەو لای ژالە كە لە سەر پلىكانەكان وەستاو
رۆشت.

- ونبە كاوھ.

كاوھ لە پلىكانەكان ھاتە خواریوھ و نزیكى من بووھوھ و گوتى:

- چیتە ئەوھ؟ بۆچى رەنگت پەریوھ؟

- شتىكى گرنگ نىھ. خەرىك بووم تەماشای ئىرەم دەكرد.

كاوھ - بەلى. مالى ئەمان كەمىك لە مالەكەى تو گەرەترە. نزیكەى ۱۹۹۴ مەتر!!!

- زۆر قسە خۆشى!

كاوھ - بەلام دلگران مەبە. دەلین جەنابى ستايش توشى شكست بووھ و بېرارە
تەواوى ئەم مال و ژيانەى دەستى بەسەردا بگرن. ئەوكاتە دەبیتە يەككى وەك
خۆت!

- كاوھ بەراستى خەرىكە پەشىمان دەبمەوھ.

كاوھ - تو كە ترسنۆك نەبووى؟

- ئەمە پەيوەندى بەترسەوھ نىبە. بابەتەكە شتىكى دىكەيە.

كاوھ - خۆت دەزانی. بەلام ئىستا ئىتر بۆ پەشىمان بوونەوھ درەنگە. چەند جار
گوتم دەست لەسەر ئەم فەرنوش خانمە ھەلبگرە! چەند جار گوتم لە بەرەكەى
خۆت زیاتر پىت رامەكیشە! چەند جار گوتم كۆتر لەگەل كۆتر و باز لەگەل باز!

- ئەگەر شتىكم لەدەست بووايە ئىستا لە سەرتدا وردم كردبوو كاوھ خان!

ھەر لەوكاتەدا فەرنوش بەرەو روى من ھات و گوتى:

- بەھزاد خان ئىوھ پىلاوھكانتان تووندى! من بەستم. نایەیت بچىنە ژوورەوھ؟

ھەموومان چوونە ژوورەوھ.

خانووھكە چىتان بۆ باس بكەم، كۆشك بوو. دوو بالكۆن بەپلىكانەى فراوان لە
دوولای ھۆلەكەوھ بەيەكتر دەگەشتن. ئاگردانىكى زۆر جوان لە ناوھراستى ھۆلەكە

بوو. چند دانه موبیل له ناو هوله که بوو. ناو ماله که همووی فرهشی ناو ریشمی
بوو. به کورتی ماله که به راده یه ک گوره و جوان بوو که مروقی سه رسام ده کرد.
هر له و کاته دا کاوه به گویندا چرپاندی:

کاوه- ئیتر له مه به دواوه نانت که وتوته رونه وه! من له جیگه ی تو بوومایه، وازم
له وانه کانم ده هینا و تاکوتایی ژیانم ده مخوراد و ده خه وتم و.....
- مردووشور بیرکردنه وهت ببات کاوه.

کاوه- بینچاره پینلاوه کانت دانه که نی ها! له م جوره شوینانه به پینلاوه وه ده چنه
ژوره وه.

گه رامه وه و زه ق زه ق ته ماشام کرد.

به ریز ستایش- کاوه خان چی ده چرپینی به گوینی به هزاد گیاندا؟

کاوه- خه ریکم پینی ده لیم، خوزگه ده کرا په یکه ری جه نابی ستایش بتاشن و بیهین
بژ مهیدانی ته جریش!

هموون ده ستیان کرد به پیکه نین و له دهوری ناگردانه که دانیشترین. فره نوش
له پال موبیله که ی من دانیشت و کاوهش روو به رووی من.

هر که دانیشترین، خزمه تکاریک به جلوبه رگی تایبه ته وه که زور زور پاک و ریک
پوش بوو، کاکاو یان نازانم نیسکافه ی بوهیناین. کاتیک فره مووی لیکردم و
خه ریک بووم کوپه که م هه لده گرت، بن ویستی خوم واهه ستم ده کرد که وا له وانه یه
تا ماوه یه کی دیکه منیش که سینی وه ک نهوم لینییت و خزمه تی خانه واده ی ستایش
بکم!

بژ ساتیک هه ستمکرد که ته وای خه مه کانی دونیا یان رشتووه ته ناو دلم.
له وانه بوو کاوه ناگادار بووبی، چونکه ناماژه ی بوکردم. وه لامم به سهر دایه وه و
چرومه خه یاله وه. یه ک دوو خوله ک ناگاداری هیچ شتیک نه بووم، فره نوش بانگی
کردم.

فره نوش- حالت باشه به هزاد؟

- بیورن، خه ریک بووم بیرم ده کرده وه. له م ماله دا چند خزمه تکار تان هه یه؟

فره نوش- به هزاد تکا ده که م!

- چند دانه؟

ساتیک خوی راگرت و دواتر به ناچاری گوتی:

فره نوش- به شو فیره که وه چوار دانه. به هزاد تکاده که م بیر له و شتانه مه که ره وه.

- باشه، هه ولی خوم ده دم.

فەرنوش - ئەو تابلۇيە بېينە. قەشەنگە؟ واىە؟
- بەلى. بىنگومان دە مليون تەن نرخەكە يەتى؟
فەرنوش - مە بەستم ئەو بوو كە خۇم كىشاومە. كارى خۇمە!
ماو يەك بەسەرسورمانەو تە ماشاى تابلۇكەم كرد و دواتر گوتم:
- داواى لىبوردين دەكەم. نەمدەزانى كە هونەرمەندى.
هەستام و بەرەو تابلۇكە رۇيشتەم. قەشەنگ بوو. فەرنوش لەگەلم هات و لەپالما
وہستا. دياربوو چاوەرپىي بيروپاي من بوو.
فەرنوش - باش؟!
- باش چى؟!
فەرنوش - واتە چۇنە؟ بەراستى بىلى.

- وەك تەواوى ئەو شتانەى كە پەيوەندى بەتۈوہ هەيە قەشەنگ و جوانە.
فەرنوش - بەهزاد تۇ كە ئەوہندە جوان قسە دەكەيت، بۇچى رىكە دەدەيت
بىر كوردنەوہى خراپ بيت بەمىشكتدا؟
- بىر كوردنەوہى خراپ؟!
فەرنوش - ھەر ئەو شتانەى كە دەيلىنى. چەند خزمەتكار تان هەيە و ئىوہ زۇر
دەولەمەندن و كىلگە تان هەيە و لەو جۇرە قسانە.
- ئەگەر تۇ لە جىگەى من بيت ئەو شتانەت لەمن ناويت؟
فەرنوش - وەرە نىسكافەكەت سارد دەبىتەوہ. شەكرت بۇ تىبكەم؟

پىكەوہ گەراينەوہ جىگەى خۇمان. جەنابى ستايش و باوكى كاوہ لە لايەكى
دىكەى ھۆلەكە سەرقالى تە ماشاكردى تابلۇيەك بوون. كاتىك دانىشتىن، ئاگادار بوم
كە تەواوى خەيالى كاوہ لەلاى منە. بەرۈويدا پىكەنيم تاكو لە نىگەرانى بيتە
دەرەوہ.

ژالە - بەهزاد خان. فەرنوش زۇر هونەرمەندە. پىانۇش دەژەنيت!
كاوہ - بەلام دەبىت ئەمشەو شەوئىكى شاعيرانەمان هەبىت. ئەگەر بەهزاد ئەمشەو
ئارامى دەكرت خراپ نەدەبوو.

ژالە - كاوہ تۇ ئەگەر هونەرمەندى دەتوانى ئەمشەو خۇشحالمان بكەيت.
كاوہ - ھەمە! هونەرم هەيە! تۇ ئاگادارنى! من دەتوانم بەبى دەست قسەبكەم!
ژالە - بىن شەرم!

كاوہ - تازە دەنگىكم هەيە ئارەزووى دەكەى! وەك بولبول و كەنارى!
فەرنوش - بەهزاد خەيالت ئاسوودەبىت من چىشت لىنەرىشم. يەككىك لە

خوار دنه کانی ئەمشه و خۆم درووستم کردووه.
 کاوه- که واته ئەمشه و من تهنها له وهی تو درووستت کردووه دهخۆم.
 فەرنوش- تو!
 کاوه- تو واته چی؟
 فەرنوش- مەبەستم له وهبوو ئیوه نهک تو.
 کاوه- واته چی؟ من نه خۆم؟!
 ژاله- هه پلێ! له گهه ل تو ی نیه.
 فەرنوش پینکه نی و گوتی:
 فەرنوش- به لام به هزاد خوله کینک من و خۆمانه یه و پیت ده لیت تو، خوله کینکی
 دیکهش ده بینه بینگانه و ده لیت ئیوه.
 کاوه- تازه هاتوونه ته تاران. فارسیه که ی باش نییه!
 دووباره پۆشتبوومه خه یاله وه و ئاگاداری قسه کانیا نهبووم.
 کاوه- خه یالت له کونیه خویری؟
 - چی؟
 کاوه- ماری سنی سه ر! کرمۆکه! فەرنوش خانم له گهه ل تو یه تی.
 - له گهه ل من؟!
 کاوه- ببورن. ئەم کوربه سه ر و دلی گرانه، خه یالی لیره نیه. ئەمشه و ده بیت
 بیگومان ده رزی وشیا ری لینه دم.
 ژاله- به هزاد خان بیر له چی ده که نه وه؟
 - له هیچ شتینک.
 فەرنوش- به هزاد ههسته وه ره ده مه ویت شتینک پینلیم.
 کاوه- خودا بگاته فریا ت! هینشتا هیچ نه بووه، ده بیت بجیته ژیر هه شت سینی
 جومناستیکه وه.
 فەرنوش- ده مه ویت ژووره که می پی نیشان بده م.
 کاوه- تو خودا فەرنوش خانم، شه ر له گهه ل مندا له که مان مه که ها! ده ست ده کات
 به گریان!
 هه ستام و هه ر به و جو ره ی که به دوای فەرنوشدا ده پۆشتم، چرپاندم به گوئی
 کاردها گوتم:
 - جه نابی کاوه!
 کاوه- به لی، به هزادگیا ن! کارینک پیم هه یه؟!

به پرووی خویدا نه هینا! رۆشتمه پشتی فەرنوشه وه که چەند هەنگاوێک دورتر
چاوه پروانم بوو. پینکه وه له پلێکانه کان چووینه سه ره وه.
فەرنوش - به هزاد چیتە؟ بۆچی ئەوهنده خه یالاویت؟
- شتیکی گرنگ نیه.

فەرنوش - من بیرم ده کرده وه که وا خوشحال ده بیت ئەگەر بیتیته مالی نیمه.
- هه رکاتیک له لای تو بم خوشحالم. جینگه که ی گرنگ نییه.
فەرنوش - باشه، تو خودا ئیستاش خوشحالبه.
- ئیستا که له که ناری تو م خوشحالم.
فەرنوش - ئەمه ژووری منه. ده رۆین به لام به و مه رجە ی له و جۆره قسان
نه که یت ئیتر.

پینکه نیم و پینکه وه چووینه ژووره وه.
ژوورینکی زۆر گوره بوو. موبیلینک و له لایه کی ئاگردانیه ک هه بوو، کورسیه ک ی
قاچی که وانە یی هه بوو وه ک جۆلانی ده له رایه وه له که ناری بوو. میزینکی نوسینی
زۆر جوان که کۆمپیوتە رینکی له سه ره بوو له که ناری په نجه ره که دا بوو.
له لایه کی ژووره که ته له فیزیۆن هه بوو له گه ل جیهازینکا و له لایه کی دیک
مه که به ره یه کی چەند قات له گه ل باندی گوره، ته خته یه کی نوستنی زۆر جوان
له لایه کی ژووره که بوو.

فەرنوش - تو م نه هینا وه تا کو ئەم شتانه ت پیشان بدهم، وه ره!
به ره ولای تاقه که ی رۆشت و ده رگا که ی کرده وه. ئەمه یان ئیتر زۆر
سه رسور هینه ر بوو. وینه ی خۆم بوو که فەرنوش کینشابووی. زۆر باش دروستی
کرد بوو، باوه ر م نه ده کرد.

- چۆن توانیت وینه م بکیشیت؟! نه وه ک به دزیه وه وینه ت گرتیتم و له به رامبه ر
ئەودا کیشاوتە؟!!

فەرنوش - نا، له خه یالی خۆمدا وینه که م درووستکردی. ته ماشابکه، به درووستی
پرووبه پرووی ته خته ی نوستنه که مه. کاتیک ده مه ویت بخه وم، ده رگای تاقه که
ده که مه وه و له سه ر جینگه که م ته ماشات ده که م و قسه ت له گه ل ده که م!
له راستیدا هه ر نه مده زانی که وا ده بیت چی پنی بلیم. باوه ر م نه ده کرد، به لام که م
که م پازی ده بووم که ئەم کچه ی که وا سه له ها له پرووی ماددییه وه له من دوره،
خه ریکه به خۆشه ویستییه کی پاکه وه به ره و پرووم دیت!
ته نها ته ماشامکرد و گوتم:

فهرنوش، نازانم که ده بیت چیت پی بلیم!
فهرنوش - هیچ، تهنه منت خوشبویت، هر به و جوره ی من توم خوش دهویت،
ماره یهک ته ماشای به کترمان ده کرد که له پر ژاله به هه راسانی هاته ژوره وه و
گوتی:

ژاله - فهرنوش، به هرام و به هناز هاتن!
فهرنوش - به هرام و به هناز؟! نیره؟!
ژاله - به لئ، له لای کاوه و باوکت و باوکی کاوه دانیشتون.
فهرنوش - به لام چون؟ بوچی نه مشه و؟! کنی ده رگای لیکردنه وه؟!
ژاله به خه مباریه وه گوتی:
ژاله - لالیم من. هه والی مهرگم له ده مم ده رچوو، به سه و دابه م گوت تو نه مشه و
میوانت هه یه.

واته چون بلیم؟ گوتم به هزاد خان بریاره نه مشه و بیته مالی نیوه. نه ویش ریک
چوه گوتوویه تی به به هناز. بنگومان به هنازیش به براکه ی گوتووه. هه مووی خه تای
منه.

- چی بووه؟ مه گه ر به هرام و به هناز کین؟

فهرنوش - کوره پور و کچه پوری منن.

- باشه، چ کیشه یه کی تیندایه.

فهرنوش - هیچ، هر گرنگیش نیه. وهره به هزاد بچینه خواره وه. ده مه ویت پیتیان
بناسینم، نه وان تاکو ماوه یه کی دیکه ده بیت بزنان، به یله نیستا بزنان.
هه رسینکمان چووینه خواره وه. کاتیک چووینه خواره وه رووخساری جه نابی
ستایشم بینی که وا زور مات بوو. به هرام کورینکی نزیکه ی ته مه نی خوم بوو،
به نزیکه بالای وهک من بوو، له وانه بوو که مینک کورتتر. جلو به رگینکی وهرزشی
جوانی له به رکرد بوو.

به هنازیش کچینکی تاراده یهک جوان بوو، که مینک له فهرنوش ده چوو به لام قژی
قاره یی کال بوو. هه رکه نیمه یان بینی هه ستان.

من به ره و لای به هرام روشتم تاکو به یه کتر ناشنابین و فهرنوشیش به ره و لای
به هناز رویشتم.

- سلاو. من به هزادم. خوشحالم.

دهستم به ره و لای به هرام دریزکرد تاکو ته و قه ی له گهل بکه م. به لام به هرام
کاتیک دانیشتم گوتی:

به هرام - باشه.
ته ماشايه كي كاوه م كرد كه چاوه كاني سوور ببونه وه، چاوم ليداكرت واته هيچ
نهكات.

جه نابی ستایش و باوکی كاوش نهو شته یان بینی که ستایش له بیزاریدا گازی
له لئوه كانی دهگرت. فەرنوشیش به ته واوی ناگای له ئیمه بوو، نهو دیمه نهی بینی
به ره ولای من هات و گوتی:

- به هزاد گیان وهره ئیره له لای من دابنیشه.

به هرام - به هزاد گیان؟!

كاوه - نه خیر! به هزاد فرههنگ! وشه ی گیان پله ی بالایه!

به هرام - بیستبووم كاوه خان زور قسه خوشن، به لام نه مده زانی نه وهنده خیار
شوریان هیه!

كاوه - نه گەر به قسمهت بیت یه کیک لهو خیار شورانه تا قییکه نه وه، تازه
تامه کەشی ده زانن!

به هرام - سهیرکه جه نابی قسه خوش، من گالته م له گهل کهس نیه.

كاوه - منیش گالته م له گهل کهس نیه. پیشوازی راسته قینه بوو! خیار شوریک
شتیکی ناقابيله!

به هرام - پیشوازی هاتن و نه هاتنی هیه ها!

كاوه - له وانه یه میشتکتان زور پر بیت جه نابی به هرام خان!

ستایش - نه م قسانه چیه به هرام؟!

به هرام پووی کرده فەرنوش و گوتی:

به هرام - نه م به ریزه لیره چی دهكات؟

فەرنوش - په یوهندی به تووه چیه؟

به هرام - تو نیشانه کراوی منی! مافی نه وهت نیه پیاویکی بینگانه بانگ بکهیت بز
نه م ماله!

فەرنوش - کنی نه م بیرهی خستوته میشتکی تووه که من دست نیشان کراوی تووم؟

ستایش - به هرام سهرت گهرمه؟ ده زانی چی ده لیت؟

هه ستام. جینگه ی مانه وه نه بوو.

- له سهر ئیزنتان من ده پوم.

به هرام - بۆکوئی؟!

قولی کرتم. گهرامه وه و زور به خوین ساردی ته ماشام کرد. كاوه رهک

ئېسپېرېنگ لە جىڭگە كەي ھەستا. ئاماژەم بۇ كاۋە كرد كە ئارام بىت. دواتر رووم
كردە بەھرام و گوتم:

- كارىكتان ھەيە بەھرام خان؟

بەھرام - بەلى! دەمويست پىتى بلىم كە نامەويت ئىتر بىيستم ھاتويت بەم ناوھدا!
فەرنوش كچە پور و دەستىشانكراوى منە. ئەگەر لە دەوروبەرى بىتىنم، ددانەكانت
دەخەمە ناو دەمت!

كاۋە - ئاگادار بە بازەكانت نەشكىت! مەگەر فەرنوش خانم ۋەلامى نەدايتەوھ؟ كى
ئەم قسەيەي داوھ بەگوى ئىتوھدا؟
- كاۋە تو بىتدەنگبە.

ستايش بەدەنگى بەرز ھاواری كرد.

ستايش - لەم مالە پرۆرە دەرەوھ بەھرام! بەھنازىش لىزە بىە.

بەھرام كە تازە تىڭەيشتبوو زور رۆيشتووھ، ھەستا كە بروات. ئەمجارەيان من
قولى ئەوم گرت كە بەتوندى ھەلخلىسكا.

- بەھرام خان ئىتوھ لەبىرى پزىشكىكى دداندا بن بو خوتان خراپ نىە!

كاۋە دەستىكرد بەپىنگەنن و بەھرام بە توورەبىيەوھ لەوى رۆيشت. تەواوى ئەو
روداۋە لەوانەيە دوو خولەكى نەخاياندىن. بىتدەنگى بالى بەسەر ھەموواندا كىشا.

ستايش - بەھزاد خان نازانم چۆن داۋاي لىتووردنتان لىيەم.

- گرنگ نىە جەنابى ستايش. خوتان ئازار مەدەن.

ستايش سەرى داخست و رۆيشت.

فەرنوش - بەھزاد.

- توش خوت دلگران مەكە، رووداۋ ھەر روو دەدات.

فەرنوش - بەلام مەرۆ و دانىشە.

- نا، واباشترە كە من برۆم. بەو شىئوھيە ئاسوودەترم. لەلايەن منەوھ داۋاي

لىتووردن و خودا حافىزى لە جەنابى ستايش بكە.

فەرنوش - بەھزاد بەخودا....

- گوتم كە گرنگ نىە. شتىك نەبووھ.

بەرەو پارەوھەكە رۆشتم و پىلاوھەكانم لەپى كرد، كاۋەش بەدوامدا ھات.

- كاۋە تو بىمىنەرەوھ.

كاۋە - نا، من ئىتر ئاسوودە نىم، دەرۆم ئوتومبىلەكە گەرم بكەم. جارى خوات
لەگەل.

له حه وشه كه گه رامه وه تاكو خودا حافيزى له فەرنوش بكهه، بينيم فرميسك
له چاره كانى كو بوته وه.

- بيري ليمه كه ره وه. له بيريكه.

فەرنوش- به خودا به هزاد، به هرام دهست نيشانكراوى من نيه.

- خودا حافيز خوت نازار مه ده.

دهرگا كه م كرده وه و له ماله كه هاتمه دهره وه، كاوه چاوه پروانم بوو. سواری

توتومبيله كه بووم.

- باوكت كاوه؟

كاوه- باوكى خوت به هزاد!! گالتهى باوك و دايكي مان نيه پي كه وه!!

- خوت بيتام مه كه. باوكت كى دههينيت؟

كاوه- باوكم دهلنيت، دايكم دههينيت!

- مردوو شور بتيات له گهل خوى كه ناتوانرنت به دروستى قسه ت له گهل بكرنت.

كاوه- نه ها! خوى ده پرواته ماله وه، نزيكه.

- باشه به ري كه وه ئيتر.

كاوه- تو سه ره تا ته كليفى خوت يه كلای بكه ره وه دواتر!

ئامازهى به ژووره وه كرد. گه رامه وه ته ماشاده كه م فەرنوش له دهره وه وه ستاوه و

خه ري كه ده گريه ت.

دابەزيم و به ره ولای پو شتم و گوتم:

- برو فەرنوش، هه وا سارده، سه رمات ده بيت.

فەرنوش- ده مه ویت قسه ت له گهل بكهه.

دواتر ئيستا برو.

فەرنوش- سبهى ديمه ماله كه ت، باشه؟

ماوه يه ك ته ماشام كرد و دواتر گوتم:

- باشه، سبهى.

كاوه- چه نده بى ره وشت بوو نه و كوره، به هرام. نه كه يشت سه رو دلى گرتين.

تف له گوڤى باوكى هه رچى مرو فى چاو له دهره!

- باشه. كچه پوريه تى و بينگومان خوشى ده ویت.

كاوه- نه وه كه نابيته به لگه.

- خوشه ويستى به لگه ي ناویت.

كاوه- خوشه ويستى كه به لى به لگه ي ناویت. به لام وه كو سه گ وه رين و قولى

باسه مين

خەلك گرتن بەلگەى دەوئەت.

- وازى لى بەھنە توورە بوو شتىكى گوت.

كاو- لە دايك مېھرەبانتەر دايە خانمە! لەباتى ئەوھى تۇ خەمباربەت من خەرىكە دەكولنم!

- تۇ لەخۇرا دەكولنەت. بەرامبەرم شتىكى گوت و منىش وەلامم دايەو، تەواو!

كاو- منى داماو وەھا بېرم دەكردەو، كە ئىستا سواری ئوتۇمبېك بېت، دەست دەكەيت بەداد و بېداد كردن!

چەندە ئەوروپيانە ئەم بابەتەت وەرگرت جەنابى فەرەنسى! ناسكۆلە بېت خودايە!
لەراستیدا وەك شازادەيەك بەرووی خۇتدا هینا! بەراستی بى غېرەتى ئازىزم!
پنى پىكەنیم.

كاو- بۆچى پىدەكەنى! خۇزگە بەھرام مان بانگ دەكرد بۆ خواردننى ئىوارە! ئەو
پىكەنەھى تۇ بېننەت، بەدلىك نا بەلكو بەسەد دل عاشقت دەبېت و واز لە فەرنوش
دېننەت و دېتە خوازبېنى تۇ!
- تۇ دېوانەھى.

كاو- كۆرەكە بەر بەرەكاننى لەگەل دەكردى و شەرى لەگەل دەكردى. دەبوایە
شكست پى بەننايە.

- بەلى بەلام نەوەك بەكوتەك كاری و شەر و سكاللا كردن.

كاو- بابە، گيانى من، من بەقوربانى تۆبم كە پكابەرەكەت لە مەيدان نەيەتەو!

- بەھرام ئەگەر رەوشتى هەبووایە، ئەو رەفتارانەھى نەدەكرد تاكو جەنابى
ستايش بېكاتە دەرەو.

كاو- بەلى. دايك و باوكى رەوشتيان فېرنەكردو، بەلام تاكو دلت بېهوت
پارەيان پىداو!

- تۇ لەكۆى دەزانى؟

كاو- ژالە پىمى گووتو.

ماوھەك بېدەنگ بووم و دواتر گوتم:

- فەرنوش خۆى دەبېت بېيار بەدات.

كاو- تۇ ئەمشەو زیاد لە پىويست ئارامى. باوەر ناكەم.

- دەبېت چ كاریك بكەم! بەسەر تۇدا هاوار بكەم.

كاو- نا، بۆچى سەرى من؟! بەلام دەتوانیت كەمىك لەخوت بەدەت و كەمىك
بگريت، بەكورتى خاكىك بكەيت بەسەرى خۇتدا! بارودوخت زور باش بوو،

رکابريشت پهيدا کرد!

- بى چاوين! مرؤف دوو دوست و هاورپى وهک توى ههبيت، دوژمنى ناويت.
کاوه- کارهکهه نهويه بههزاد گيان! بؤکنى بکهه باشتر له تو! پشتيوان بهخودا
کاتىک بهدهستى بههرام کوژراى، چهک و پىويستيهکانت خوم دهيههستم!
ئيتر گهشتبووين و کاوه لهبهردهه مالهوه ئوتؤمبيلهکهى راکرت. کاتىک ويستم
داببهزم، گوتم:

- ههکهسنگ بهسهههاتىكى ههيه هاورپى، کارهکه لهدهستى من و تو و بههرامدا
نييه! خودات لهگهه.

کاوه- خودات لهگهه ئهه فهيلهسووفى گهوره! خودات لهگهه ئهه مرؤفى
شهريف! خودات لهگهه ئهه بهدهبختى بينچاره! خودات لهگهه ئهه...
- بيدهنگ! خودات لهگهه.

کاوه- بههراست خوزگه کاتىک که دهتويست لهمالى ستايش بينته دهروه
مهجهلىک چىشتت دههينا بؤ نانى ئههشهه! کللاويان کرده سههرت. گوتم پهله مه
و لهخورا گول مهخؤ! دهبيت ئىستا برؤيت و هيلکه بخؤيت!

- خودات لهگهه زمان رهش!

دهرگاي مالهوهه کردهوه و هاتمه ژوورهوه. کاوههش بههريکهوت و رؤيشت
گلوپهکانم ههلهنهکرد. چهزم دهکرد لهو تاريکيهدا، کهمىک بىربهکهمهوه.

راستى دهگوت. بهدهبختيهکانى خوم کهه بوو ئىستا رکابهريکيشم بؤ زياد بوو.
ههه لهو تاريکيهدا جلهکانم گوپى و جىگهکهه تهخت کرد و رام خست.

بىرى نهو وينهيهه خومم کهوتهوه که فهرنوش کيشابوى. بهبى ويستى خوم
پىکهنيم. بىرمکردهوه کههوا بههرام ناتوانيت کيشهبيت بؤم، بهلام دهتوانيت کهمىک
کيشه درووست بکات. بابتهکه لهوه زياتر نهبوو.

چهزم نههکرد لهو کاتههدا برپار بدهم، بؤيه بهباشترم زانى کهه بخهوم.

*

*

*

بهشی نۆیه

كاتژمير ههشتی بهیانی بوو که خه بهرم بووهوه، خۆم شۆرد و تازه بیرم
کهوتوه دوینی شهو هیچم نه خواردوه! زۆرم برسی بوو. دوو هیلکهی
سووره کراو و نان و په نیر و چایی، وهک کورپکی نیمچه دهوله مهندا!

ئینستا کاتی نهوه بوو دابنیشم و بیر بکه مهوه، به قسهی کاوه خاکینک بکه
به سهری خۆمدا. دانیشتم و بیرم کردهوه، نیو کاتژمیر، یهک کاتژمیر، دوو کاتژمیر.
کاتینک هاتمهوه سه رخۆم کاتژمیر دوازدهی نیوه رۆ بوو. سهیر بوو به لامهوه!

بریار بوو فەرنوش بهیانی بیته لای من. نه وهک نه خوش کهوتینت؟! نه وهک
رووداوینک روویدابینت! دلم گیرا. ده متوانی چ کاریک بکه م؟

خۆزگه ژماره کهیم هه بووایه و ته له قوونیکم بۆ بکردایه. دلم ده یویست هه ستم و
بچه بهردهم ده رگای مالیان. به دلنیا ییه وه بابه تینکی گرنگ روویدابوو، فەرنوش
کچیک نه بوو به لین بفه وتینت.

بینجگه له ئارامگرتن چاره یهکی دیکه م نه بوو. بیزار ببووم. تازه تینگه یستم که وا
چنده خوشم ده ویت. به باشم زانی کاتی خۆم به شتیکه وه به سهر ببه م. کتینیکم
هه لگرت و هه رچونیک بیت ده ستم کرد به خویندنه وهی.

به لام مه گه ر ده کرا؟!!

به سهر خۆمدا هاوارم کرد که له سهر خۆم بم. کورپکی مندالی چوارده سالان نیم!
ئیتر ته ماشای کاتژمیره که م نه ده کرد. جوله هیمن و له سه رخۆکهی ئازاری ده دام.
له وانه بوو شه ست بۆ هه فتا لاپه ره م خویندینته وه که له ده ره وه دهنگی وه ستانی
نۆتۆمبیلینکم بیست. خوی بوو.

ته ماشای کاتژمیره که م کرد، کاتژمیر یهک و نیو بوو. به په له ده رگا که م کرده وه.

- سلاو رووداوینک روویداوه؟

فەرنوش - سلاو، نه خیر. بۆچی؟

- بهلام بریارمان بهیانی بوو.
فهرنوش- باشه، بهلن. بهلام کارینکم هه بوو نه متوانی بهیانی بینم، ئیستا ریگم
دهدهی بیمه ژووره وه؟
چوومه که ناره وه. هاته ژووره وه و دانیشته. نه متوانی ئاگاداری خوم بم، زور
به خیرایی پرسیم:

- له کوی بووی فهرنوش؟
فهرنوش- له ماله وه بووم به هزاد. مه گهر چی بووه؟
- له ماله وه بووی؟! نه دهکرا په یوه ندیه ک بکهیت. بیرت نه کرده وه من دهکهومه دل
راوکیوه؟

فهرنوش- به راستی که وتیته دله راوکیوه بو من؟
دووباره ته ماشام کرد.
فهرنوش- بۆچی به وشینویه ته ماشام دهکهیت؟
- له بهرئه وهی باوه رناکه م راستیه که ت گوتبی. یان درق دهکهیت، یان ئه وه تا من
دهربارهی تو خهریکه هه له دهکه م.

سه ری داخست و ماوه یه ک بیرى کرده وه و پاشان گوتی:
فهرنوش- بهیانی کاتیک ده مویست له مال بیمه دهره وه و بیمه ئیره، له دهره وه
به هرامم بینى. هات بۆ بهرده م و دهیویست بزانیته بۆکوی دهچم. ههستی کردبوو
که من ده مویته بیمه لای تو، منیش ههزم نه ده کرد بزانیته. ئه وه بوو که گوتم
ده مویته برۆم بۆ شتکرین. ناچار بووم بگه ریمه وه ماله وه. ئه ویش هاته ماله وه و
نیوه برۆیش له وئ بوو. هه ر که برۆیشت، منیش هه ستام و هاتم بۆ ئیره.
کاتیک قسه کانیم بیست، راسته وخو پشتمدا به دیواره که وه. ماوه یه ک ته ماشام کرد
و دواتر گوتم:

- فهرنوش دهکری زور شت بۆمن گرنگ نه بیته و گرنگی پینه دهم، بهلام درق نه خیرا!
فهرنوش- درۆم نه گوت. له ماله وه بووم.
- درۆت نه کرد، بهلام هه موو شتینکت نه گوت.
فهرنوش- شتینکی گرنگی دیکه نه بوو.
- کامه یان؟

ئه وهی که په یمانه کهت نه برده سه ر یان ئه وهی که ترسایت به به هرام بلینت
ده ته وینت بینت بۆ ئیره.

فهرنوش- به هرام کوپه پوری منه به هزاد. هه رکاتیک بیه ویت ده توانیت بینته مالی ئیمه.

- من نه مگوت که بؤچی به هرام هاتوته مالی ئیوه. نه وه شم نه گوتوه که وا به هرام کوره پوری تو نیه. مه بهستی من شتیکی دیکه بوو که خوت تینگه یشتی. فەرنوش - ده بووایه چیم بگردایه؟
- ده کرا ته له فونیک بکهیت.

فەرنوش - ژماره که تم ونکردبوو.
- پوزش که خراپتره له تاوان. نه کەر من به لای تووه گرنک بوومایه به دلنیا ییه وه ژماره ته له فونه کهت ده پاراست.

فەرنوش - تو بوم گرنکی. نه وه چ قسه یه که؟
- دواتر. بؤچی پیت نه گوت ده ته ویت بینته لای من؟
فەرنوش - چه زم نه ده کرد بزانت.

- بؤچی؟ مه کەر حسابینک شتیکمان له نیواندا هه یه؟
فەرنوش - چونکه کارهکانی من په یوهندی به نه وه وه نیه، له هه مان کاتدا ئاگاداری قسه کردنت بیه به هزاد!
- مه کەر چیم گوتوه؟

فەرنوش - مانای قسه کهت جوان نه بوو. من حسابینک یان بابه تینکم نیه له به هرام یان له هه ر که سینکی دیکه بترسم.
زور تووره ببووم. کلیله کانم هه لگرت و پینلاوه کانم له پی کرد.
فەرنوش به سه رسورمانه وه ته ماشای ده کردم.
فەرنوش - چی ده کهیت؟

- هه رکاتینک هه لبژاردنی خوت کرد و هاتیته وه سه ر خوت ئاگادارم بکه ره وه.
له ژووره کهم هاتمه ده ره وه. ده نگیم ده بیست که هاواری ده کرد و ده یگوت به هزاد چاوه ری بکه به لام من رانه وه ستام. ساتینک دواتر له پشتمه وه هاواری ده کرد. گه رامه وه. له کاتینکدا سه رپوشه کهی دابوو به سه ریدا و خه ریکبوو دوگمه ی چاکه ته کهی داده خست، به خیرایی به دوامدا هات.
فەرنوش - به هزاد، نه وه چ رهفتاریکه تو هه ته؟ نه مه جاری دووه مه کهوا نه و کاره ده کهیت!

به رینکه وتم و وه لامم نه دایه وه. به خیرایی ده رویشتم.
فەرنوش - راوهسته به هزاد!
خوی گه یانده لای من.
فەرنوش - بؤچی ئاوات لی به سه ر هاتووه؟

وهستام و بهتوورهبییهوه تهماشام کرد و گوتم:

- چ کاریکتان ههیه؟ فرموون.

فهرنوش ههناسهی دهرنهدههات گوتی:

- چیت لی هاتووه بههزاد؟!

- من هیچم لیبهسهر نههاتووه. دهبیت لهخوتان بپرسن.

فهرنوش- زور باشه، برۆینه مالهوه پینکهوه قسه بکهین.

- من ئیتر قسهیهکم بۆ گوتن نیه.

فهرنوش- باشه من چی بکهم؟

- برۆنهوه مالی خوتان!

دووباره بهرئ کهتم. فهرنوشیش لهگهلمدا دههات بهلام قسهی نهدهکرد.

چهند خولهکینک بهو شیویه دهبرۆیشترین و تهماشای بهردهمی خۆم دهکرد، گوتی:

فهرنوش- ئیستا ئارام بوویتهوه؟

- من تووره نهبووم تاكو ئارام ببمهوه.

خیزاییهکهم زیاتر کرد. چهند خولهک دواتر گهیشتهوه بهمن و دهستیکرد

بهگریان. نهمتوانی ئیتر بهردهوام بم و وهستام.

- لهبهر چی دهگریت؟

فهرنوش- لهبهر ئهوهی دووباره نامۆ بوویتهوه.

- ئیستا که بیردهکهمهوه دهبینم، لهوانهیه هیچ کاتیک ئاشنا نهبووین.

فهرنوش- بههزاد دهبرۆم ها!

- منیش ههر ئهوهم لیت دهویت. برۆ فهرنوش. بگهبرۆوه دونیاکهی خوت! من

مروفتینکم نهوهک یاریهک که باوکت بۆتی کرپبیت. من ههزناکهم یاری دهستی تو

بم، برۆ فهرنوش.

لامکردهوه برۆشتم. بهلام ئیتر ئهوه بهدوامدا نههات.

ماوهیهک بهپنی برۆیشتم و گهیشتمه پارکینک. لهسهر کورسیهک دانیشتم. ئیتر

ههزم نهدهکرد بیر له هیچ بکهمهوه. دانیشتم و تهماشای ئهوه کهسانهه دهکرد که

بهبهردهمدا دهبرۆیشتن.

ئهوهنده دانیشتم تاكو سهرمام بوو. ههم سهرمام بوو ههمیش برسی. تاقهنم

نهبوو برۆمه مالهوه و هیلکه بخۆم، ههستام و چوومه پیتزا فرۆشیهک و خۆم

خهجالهت کرد.

پاسه مبین

بهشی دهیدم

کاتژمیر سی و نیو بوو که گه یشته ماله وه. کاوه له دهره وه چاوه پنی ده کردم.
- سلاو ده مینکه لیره ییت؟

کاوه- نه خیر قوربان. کاتژمیر و نیونک زیاتر نیه. ئیمه هه موو خزمه تگوزاران و
گیان فیدایانی ئیوه یین. سه د سال چاوه پروانی ئیمه به جاریک دیداری پرووی مانگی
ئیه دهروات! سه د گیانی ناشایسته ی ئیمه به فیدای یهک تال مووی پیسی ئیوه!
- چونه له م ناوه دایت؟

کاوه- هاتووم مؤله ت وهر بگرم بو دوور که وتنه وه ی توور ه ی ئالی جه ناب. سبه ی
خزمان و دوستان له خاکی ژیر پنی پیرو زتدا ده که مه قوربانی.

- مه گه ئیوه ش له توور ه ی من تینگه یشتن؟

کاوه- ریزتان هه یه خاوه ن شکو. ئیوه کاتیک توور ه دهن ئاسمان تاریک ده بییت.
توفان پروو ده دات و بروسکه هه موو شتیک ویران ده کات. فیدای ئه و چاو و
بروتان بم.

- تاقه تم نیه کاوه، وهره بچینه ژووره وه.

کاوه- قوربان، چینی گه وره کان له پینشه وه خزمه ت ده که ن. رینگه بدن ئه م
داماره وهک پردی پیاده دهرگا که بشکینم و دواتر ئیوه به سه ر منی داماردا بگه نه
شوینی په ناگه ی تایبه تیتان و دابنیشن.

- تو نه نا گالته به ئیمه بکه کیشه ی نیه.

کاوه- به نده میوانداریتان لیده کات قوربان. شاعیر ده فه رموی:

دهسته دهستی باوکی دی

دهنگی پیلاره کانی پنی دی

دەرگاگه م کرده وه و چومه ژووره وه، زورم سه رمابووا پيلاوه کانم داکه ند و
که رمکه ره وه که م داگیرساند، دواتر له گوشه يه که دانیشتم.

کاوه دهستی له سه ر سنگی دانابوو، له بهرده م دەرگاگه وه ستابوو.

کاوه - قوربان بینگه ی هاتنه ژووره وه م دهدهن؟

- نه که ر گالته و که پ نه که يت، به لئ.

کاوه - هه ره وه ونده قوربان! گیانی به خته وه ران خه ریکه له ترساندا به هیلاکا

دهچین! ده مان به خشن؟

ئیتیر به راستی هیلاک ببووم و قیراندم به سه ریدا.

- پنیویست ناکات قسه بکه يت، بگه رپوه مالی خوتان.

کاوه - بهزاد تو هیچ دهزانیته دهنگت چه نده هاوشینوه ی تیراندوره؟ نه وه دهنگ

داینه سووریانه؟

ئیتیر وه لامم نه دایه وه.

کاوه - کوره دووباره يه که خوله که به جیم هیشتی، هه موو شتیکت تینکا به سه ر

یه کدا؟

- ئاسایش بزبان فاکس کردی یان به ته له فوون پنیان گوتی؟

کاوه - هیچ کامیان. له هه واله کانی کاترمنیر دوو په خشکرا! هه واله کانی ئیوه

له سه ر مانگی ده ستکرده.

- کئ به توی گوت؟

کاوه له پالمدا دانیشته گوتی:

- نهومی سه ره وه، ژاله. نه وه چ کاریک بوو تو نه نجامتدا؟

- باشه ئیتیر. وازی لیبهینه و ده رباره ی قسه مه که.

کاوه - تو هه ر دهزانی که چی بووه!

- فه رنوش خوی پنی گوتم که وا چی بووه.

کاوه - ده ی به و شینوه یه نه بووه! ئاگادارنیت شازاده به هرام خان چی گوتووه.

به ته واوی سه رسام بووم و پرسیم:

- به هرام چی گوتووه؟

کاوه - وازی لیبهینه. قسه کانی به رووی خوتدا مه هینه باوک سه که!!

- خوت بیتام مه که. تورهم ها!

کاوه - من فه رنوش نیم که به سه رمدا هاوار بکه يت و هیچت پنی نه لیم. قسه بکه ی

دهرپوم باوکمت بو دینم.

له دواى نه وهى خوى وهك كچه كان لیده کرد، په نجهى به ره و رووم ده جولاند و
 هره شهى لیده کردم. نارام به نازه وه گوتى:

کاره- نه وکات تیده گیت ماستیکى وهک من چنده کهره ده دات، بى نابرووى
 کورى چاو له دهر،
 پینکه نینم ده هات،
 کاره- چنده کابرایه کى سهیرمان لى په یدابووه!
 - نیستا ده لینی نه و کوره چی گوتووه یان نا.
 کاره- مارهم بکه تاكو پیتی بلیم!
 - نه گهر له ته واوى دونیا ته نها کچیک مابینه وه و نه ویش تو بیت، جنى باوهر نیه
 به ره و لای تو بنیم.

کاره- ونبه، خو به زلزان. نه گهر له دونیادا ته نها پیاوینک مابیت و نه ویش توى
 لاواز بیت، ناهیلیم له ژیر عه باکه مه وه نابرووم ببینی! خویرى هه رزهى بى ده ست و
 بى!

نه وانهى به دهنكى ژنانه ده گوت. هه ر ته ماشام ده کرد و دهره قه تى زمانى
 نه ده هاتم!

کاره- قاچاخچى جگهرت ببات، تاكو به وشینویه ته ماشام نه که یت. گیانم میرووله
 ده کات بى حه یا!

هه ردووکمان ده ستمان کرد به پینکه نین، گوتم:
 - قسه کانت ته واو بوو؟ نیستا ده لینی نه و کوره چی گوتووه؟
 کاره- نه خیر ته واو نه بووه. دانه یه کى دیکه ش ماوه.
 - بیلنى و وازم لیبهینه.

کاره- قور به سهرت که نه وهنده بى مه لى. نه و نازکردنم به رامبه ر هه رکه سینک
 بگردایه تاكو نیستا مارهى کردبووم.
 پیده که نیم و ته ماشام ده کرد. زمانى رکا به رى نه بوو.
 - کاره تو گیانى من بلنى چی بووه؟

کاره- نه ها، نیستا بوو یته مروث! گیانم بوت بلیت که چی؟ نه ها، نه مرو سهره تاي
 به یانى مانگی په ریشانى، خانم خوى به حه وت قه له م نارایشته ده کات که بو کوى
 بچیت؟ بیت بو بینینى توى گه دای بى ده ست و پى. تاكو ئوتومبيله که ی له گه راج
 دینیته دهره وه و کولانى یه که م تى ده په رینیت، له سهر کولانى دووه م چی ده بینیت؟
 جه نابى به هرامى پیسکه!

تاسه بیز

من بهرئز بم و توش خانمی جوان، فەرنوش خانم خیرایی ئوتۆمبیلەکی زیاتر
دەکات تاکو ئەو خوێرییە ونبکات. بەلام هەرکاریک دەکات، بەهرامی باوک سوتار
لە چاودیری کردنی دەست هەلناگریت. وابزانم بەدزیهوه بەدوای فەرنوش
دەکەوئیت تاکو مالی تو پەیدابکات.

ئێستا مرفۆئیکی کلۆلی وەک تو بیر لەچی دەکاتەوه؟ کەچی بیت؟
کە کاتی هات ئەوانەشت پێ دەلیم! کاتیک فەرنوشیش هات ئەوانە بەویش دەلیم!
کاتیک فەرنوش هات بەو شێوهیە نازدەکەم! کاتیک فەرنوش هات برۆیەک دەبەم
سەرەوه و ئەوی دیکەشیان دینمە خوارەوه، دەبەم کەسینکی فیلباز!

- کوشتمت کاوه! دەکرئ وەک مرفۆف باسی بکەیت؟
کاوه- من بەم شێوهیە دەزانم بیلیم، برۆ لە بەهرام خۆی بپرسە لەکاتیکدا بەر
باشیە بۆتی باس دەکەم!

- مەبەستم راستی بابەتەکە بلی. درێژە ی مەدەرئ.
کاوه- من دەبیت هەوالەکان بەروونی بلیم، وشک و خالی ناتوانم بیلیم!
- باشە، بەجەهەنەم بیلئ.

کاوه- ئەوهی ترم لەبیر چوووتەوه! دەبی بلیی هەلەم کرد تاکو بیلیم.
تاکە پینلاویکم هەلدا بۆی، کینشای بەسەریدا و گوتئ:
- ناخ. خودایە ئەو دەستانەت بشکیت. ئەو شتە ی رقم لینیەتی لەپیاودا ئەو
دەست لە ژنەکی بەرزبکاتەوه!

شیتیم بکە ی بەلایەکت بەسەردینم ها! نەلیی بەخودا چوونکە خەجالەت دەبم. تو
ئەوهندە بی رهوشت نەبووی!
- کاوه تو خودا بلی چی بووه.

کاوه- باشە خەریکبووم دەمگوت. فەرنوش کە دەبینیت بەهرام بە ئوتۆمبیلەکی
دوای کەوتوو، دەگەریتەوه مالهوه و لەبەر دەرگا دادەبەزیت. بەهرامیش
دادەبەزیت و دیتە لای. لینی دەپرسی بۆ کوئ دەچیت؟

ئەویش دەلی کە پەيوەندی بەسەر تۆوه نیە. بەهرام پینی دەلی ئەگەر ناوئیشانی
ئەو خوێریەم پێ نەلینیت، ئەو کەری گێژی بی رهوشتە پەیدا دەکەم و دەیکوژم!
- مەبەستی لەمن بووه؟

کاوه- بەخودا ئەوانە ی کە گوتووئیتەتی هەمووی تاییبەتمەندی تۆیە! ئینمە بەر
نیشانانە جگە لە تو ئیتر کەسینکی ناسراوی ترمان نییە.
بەلام بەهزاد چەندە باش بەیەک بینین هەموو تاییبەتمەندیەکانی تۆی زانیوه.

- به داخوه تاقه تم نیه نه گهر نا به خزمه ت ده گیشتم جه نابی کاوه. خیرا نه وهی
ماوه بیلی بزانه.

کاوه- هیچ ئیترا! ده لنی نه گهر نه و کهری خوئی پی بی رهوشته په یدا بکه م ده یکوژم!
- نه وهت خو گوت.

کاوه- به لام به هرام نه و قسه ی زور دلنیا کرده وه! تازه نه مانه نه وانه بوو که
فهرنوش توانیبووی باسی بکات.

- بمره! بزانه به هرام گوتوویه تی من ده کوژیت؟

کاوه- نه خیر ته نها گوتوویه تی من ده کوژیت؟ به ریزم خو نامانه ویت له گهل
فهرنوش خانم هاوسه رگیری بکه یین، بیگومان مه بهستی له تو بووه ئیترا!
- نه وکات فهرنوش چی گوتووه؟

کاوه- دلگران مه به. فهرنوش باش وه لامی داوه ته وه. کچیکی ناقل و ژیره!
- چی گوتووه فهرنوش؟

کاوه- گوتوویه تی به هرام گیان دهستی خوت به خوینی نه و سورمه که! حه یف نیه
که تو له گهل نه و کوره ره وشت سه که بوو به روو بیته وه؟ چند ماوه یه کی دیکه
شاره وانی ده یگرن و ده یبه ن سهر و نکومی ده که ن.

به لام شاره وانی سه که کان له شه قام ده گرن و ژه هر خوریان ده که ن.

- به راستی که زور بیتام و بی ره وشت و کات نه ناسی کاوه خان! با کاتی خوی
بیت به خزمه تی توش ده گم.

- بوچی به خزمه تی من بکه ییت؟ برؤ به خزمه تی نه و رکابه ره نه نک مردووه ت بکه
کوا هه ره شه ت لینده کات.

- به خزمه تی نه ویش ده گم. ئیستا نه وهی که ماوه بیلی.

کاوه- هیچ ئیترا. فهرنوش که وا ده زانیت به دوای ناو نیشانی مالی تو وه یه ده روا ته
ماله وه و نیو کاتژمیر دواتر له ده رگا ده دریت و به هرام و دایکی واته پوری
فهرنوش ده چنه ژووره وه و جهنگ به رپا ده بیت.

به هرام و پوری به توند و تیژانه هیرش ده که نه سهر فهرنوش و باوکی و ده یان
به ستنه وه به گوله تو په وه و له و نیوانه دا پوری فهرنوش نایکاته نامه ردی و کیمیایی
ده ریژیت!

- کاوه تو خودا به روونی قسه بکه.

کاوه- وادیاره هر له ویدا پوری فهرنوش په یوه ندی ده کات به خوشکه که یه وه،
رانه خانمی ستایش که بوچی دانیش تووی خوشکی! میزده که ت واته باوکی

فهرنوش دهیوینت کچهکات بداته کورینکی لات و پروت و نه دار، بهه موو
شینوهیهک مه بهستیان له تو بووه!

- شهرمه زاری بکیشه کاوه!
- من بوچی شهرمه زاری بکیشم؟ پوری فهرنوش دهینت شهرمه زاری بکیشیت
که وانه و قسانه ی کردووه!

- ژاله هموو نه و قسانه ی به تو گوت؟ واته رسته به رسته بهوشینوهیه گوتی؟
کاوه- هه لبه ته بهوشینوهیه نا! نه و پوخته که ی گوت. من بو تو به جوانی به خشم
کرد وهک نه وه ی له ناو پروداوه که بیت.
دهستم کرد به پینکه نین.

کاوه- پینکه نه به ریز! نه گهر نه وه ی تریت گوی لیبیت دهست ده که یت به گریان!
دایکی فهرنوش له ته له فوونه که دا دهستووری داوه که هیچ هه لبه یهک نه که ن تا کو
من ده که مه وه ئیزان. گوتوویه تی نه و کوربه لاتش ئیتر مافی نیه پنی بخاته مالی
ئیمه تا کو من ده که ریمه وه. له گهل تو ی بووه کا که به هزاد!
- به راست خانمی ستایش نه و قسه ی کردووه؟

کاوه- به لی، هه لبه ته به ره وشته وه گوتوویه تی به لام مه بهستی هه ر له وه بووه.
له وان نایه ت مروقی دهوله مهند بن. تو نازانی خانمی ستایش چ جوره مروقیکه؟
کاوه- بوچی نا له ژاله م پرسی.

دهلین ژنیکه دوو مه تر و نیو بالایه تی. من و تو به چه کوشینک پان ده کاته وه.
نانی به یانی یهک به رخ خواردنیه تی و نیوه روش مه رینک، ئیوارانیش ریژی می هه یه
و ده مریشک به په ره وه ده خوات.

دهلین هه ردوو قاچی من و تو به هینده ی قولینکی نابیت. کاتینک هه ناسه ده دات له
میشکیه وه دوو که ل دیته ده ره وه. دهلین له خه ودا کاتینک پرخه ده کات خانووه که
ده له ریته وه.

دهلین کاتینک سواری فرۆکه ده بیت بوئه وه ی برواته ده ره وه ی ولات، به م فرۆکانه
ناتوانن بیبه ن، واته کاتینک نه و له ناو فرۆکه ی سه فهر داده نیشیت فرۆکه که ناتوانیت
به رز بیته وه، هه رله بهر نه وه به فرۆکه ی ۱۳۳۰ سه ربازی سه فهر ده کات.
ئیسنا برۆ حسابی خوت بکه.

ژاله ده یگوت که باوکی فهرنوش له ئاستیدا وهک مشکه. هه ر نه وه نده ی دهنگی
پرخه ی دایکی دیت، باوکی مشکینک به ملیونیک ده کریت.
- ونه! هه سته برۆینه به رده م ده رگای مالی فهرنوش و نه وان بزاین چ باسه.

نم قسه هیچانه چیه دهربارهی خه لکی دهیلینیت؟
کاوه- بهلئ، ههسته عهباکت لهسه ربکه سه ریک بدهین لهوی.
ژاله دهیگوت پوری فهرنوش خه نجه ریکی به دهسته وه گرتووه و له بهردهم مالیان
وه ستاوه تا کو سهرت له لاشه جیابکاته وه نهو پورهی!
- من له هیچ ناترسم.

کاوه- چهنده نازا بووه! نه گهر تو ناترسی من ده ترسم. هاوپی تا نیستا بو
هه رشوینیک رویشتووی له گهلت بووم به لام بو نه مه یان نیتر من نایه م.
ده لین نهو پورهی دراوسینی دیوار به دیواری نه سفه ری قاتل بووه! من نایه م.
چهنده گوتم به هزاد گیانم نهو فهرنوشه تیکه ی تو نیه!
هر که له ره قیت کرد، نه مهش کوتاییه که ی! سه د کهس پلانیان بو دارشتووین.
- خودا له ناوت بیات کاوه که هه رچی ده کیشم به هوی تو وه یه.
نهو موبایله خاوه ون مردووه ت دهر بهینه و په یوهندی به ژاله وه بکه، ژماره ی
فهرنوشم بو وه ربگره.

کاوه ته له فوونه که ی دهرهینا، ژماره که ی فهرنوشی له ژاله وه رگرت و گوتی:
- وه ره په یوهندی پیوه بکه.
- له راستیدا له رووم نایه ت.

کاوه- بی نابروویت ته نها به رامبه ر منه؟

- باشه به راست! له ناوه راستی نهو قسانه دا چیت به من گوت؟
کاوه- ده ته ویت چی بکه ییت؟

- ده مه ویت بکیشم به سه رتدا و وه ک سه گ هاوار بکه ییت.

کاوه- بینچاره تو له ته واوی ژیانندا ته نها یه ک هاوپه یمانت هه یه که نه ویش منم.
نه گهر بچوو کترین بینیزیم به رامبه ر بکه ییت به جیت ده هیلم و ده روم. نه وکاته خوت
ده مینیته وه و نهو گه له خوین مژه.

- خودا بتکوژیت کاوه.

خه ریک بووم وه ک مرؤف ژیانی خوم ده کرد، توی مردوو هاتیت و منت به زور
برد بو بهردهم دهرگای مالی فهرنوش که نهو رووداوه روویدا.

کاوه- نه وه ژیان بوو که وا تو هه تبوو؟ ژیانی سه گی سه ر شه قامه کان ریزدارتر
بوو له و ژیانه ی تو! خراپه خستوو میته ناو بنه ماله یه کی ده وله مه ند؟

- نه وانه خو نه خشه و پیلانیان بو دارشتووم.

کاوه- هه میشه نهو جو ره کارانه سه خته، ماوه یه کی که م تینه ریت چاک ده بیت.

کاره که لیژی تیکه وتوو، له کوتایدا خیردار ده بیت بوت،
یان ده تخه نه زیندان، یان ده چیت بو نه خوشخانه یان راسته و خق ده چیت بو
به هشتی زه هرا. دلگران مه به، بو هر یه که له و جینگه یانه بر ویت لیره با شتره.
- نه گه ر تو لال بیت و یه ک خوله ک گالته نه که ییت و ناسایی بیت، خاکینک ده که یین

به سهری خوماندا.
کاوه- من خوم بیرم لیکردو ته وه. نه گه ر نه و کاره ی من پیتی ده لیم نه جامی
بده ی، به لینت پیته ده م هموو شتینک باش بیت.

- چ کارینک بکه م؟
کاوه- ده بیت بر ویت دهستی به هرام ماچ بکه ییت و پنی بلنی هه له م کرد، تا کو ئینتر
کاری به سهر ته وه نه بیت.

- ونه له بهر چاوم. به راست ئینتر نامه ویت کارم به سهر کاری فهنوشه وه هه بیت.
کاوه- نه مه ت تا کو ئینستا سه د جار گو توه به لام هر که چاوت به فهنوش
ده که ویت و بانگت ده کات به هزاد گیان! هموو شتینک له بیر ده چیته وه و نار له
ده م و لیتوت دیته خواره وه.

- مردوو شور نه و بیر کردنه وانه ت ببات.
کاوه- مه گه ر درق ده که م؟
- ئینستا سه یرکه، نه گه ر ئینتر کارم به سهر یه وه هه بوو. باهر شوو بکات بهر
به هرامی کوره پوره ی.

کاوه- ئافه رین. ئینستا بو ویته مرو فینکی دروو ست و ژیر.
- تو ئینتر لال به.

کاوه- به سهر چاوم، من ئینتر لال ده بم.
هر له و کاته دا موبایلی کاوه زهنگی لیتا و کاوه وه لامی دایه وه و دواتر بروی
کرده من و گو تی:

کاوه- ا ب ب ب ل!

- کتیه؟

کاوه- ا ب ب ب ل!

- لالی؟

کاوه- ب ب واته به لی. خوت گوتت لال ببه.

- ده کیشم به سهر تدا ها.

کاوه- ا ب ب ب واته هه له ده که ییت.

- کئیه له سه ر هیل؟
- کاوه- نه گه ر لال نه ده بووم پئنده گوتی که وا فه رنوش کاری به تو هه یه.
- به راستی دیوانه ی تو. نه و خاوه ن مردووم پئنده.
- به زور ته له فوونه که م له دهستی سه ند.
- نه لو فه رنوش.
- فه رنوش- سلاو به هزاد باشی؟
- بۆچی بووداوه که ت به درووستی بۆ باس نه کردم؟
- فه رنوش- ده ترسام به هزاد.
- دهستی کرد به گریان.
- ئیستا بۆچی ده گری؟ شتیک بووی نه داوه. منیش نه وه نده مروقیکی بی دهست و پی نیم که نه توانم به رامبه ر که سینی وه ک به هرام رابووه ستم. تو باشتر بوو نه وانه خوت به منت بگوتایه، ئیستا ئیتر مه گری.
- فه رنوش که هه نسکی ده دا گوتی:
- فه رنوش- به لام نه و له ده ورو پشتی مروقی لات و پوتی زور هه یه، ده ترسم ماله که ت پهیدا بکات و نازارت بدات مروقیکی زور شه ره نکیزه.
- رینگه بده نه و بابه ته خوم چاره سه ری بکه م. ئیستا نه گه ر ده توانی هه سته و وه ره بۆ ئیره. ده مه ویت به درووستی قسه ت له گه ل بکه م. من ده بیت ته کلیفی خوم بزاتم.
- فه رنوش- تو وه ره بۆ ئیره. باوکیشم ده یه ویت قسه ت له گه ل بکات.
- له گه ل من؟
- فه رنوش- به لی. هه سته وه ره ئیره.
- ماوه یه ک بیرم کرده وه دواتر گوتم:
- باشه تاکو چاره کئیکی دیکه دیم. جاری خودات له گه ل.
- فه رنوش- زوو وه ره چاوه روانتم. خودات له گه ل.
- ته له فوونه که م داخست و کاوه که مات ته ماشای ده کردم گوتم:
- هه سته برۆین.
- کاوه- خوله کئیک پیش ئیستا خه ریکبوو چیت ده گوت؟
- نه و کاته بیزار بووم، هه سته برۆین.
- کاوه- من ئیتر بۆچی بئیم؟
- راست ده لئیت. تو فیتنه ی. بو هه ر شوینیک برۆی جه نگ به رپاده که ی. پئویست

کاوه - نیستا ئیتر من بوومه فیتنه؟

- تو هینستا لیزه‌ی؟

کاوه - من تو ده‌گه‌یه‌نم و خوم ده‌پوم بو سهر شه‌قامه‌کان، بزائم ده‌توانم

ده‌باره‌ی کیشه‌که‌ی تو له چوار کچ رینموونی وهر بگرم.

هه‌ستاین و راسته‌وخو رۆیشتینه مالی فه‌رنوش و ئه‌وان. له به‌رده‌م ده‌رگا کاتیک

ویستم دایه‌زم کاوه گوتی:

کاوه - به‌هزاد ده‌مه‌ویت به‌راستی قسه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌م.

- نیستا؟! ده‌ته‌ویت چی بلینیت؟

کاوه - ئه‌گه‌ر به‌راستی فه‌رنوشت خوش ده‌ویت وازی لی مه‌هینه و له پالیدا

بووه‌سته ئه‌گه‌ر هر رووداوینکیش روو بدات. چونکه ده‌زائم به‌راستی فه‌رنوشتیش

توی خوش ده‌ویت هر ئه‌وه!

- ده‌بییت قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م و رووم بکه‌مه‌وه. جاری خودا حافیز!

کاوه - تو له هر شوینیک بیت من له‌گه‌ل توم. خوات له‌گه‌ل.

زه‌نگم لی دا فه‌رنوش خوی به‌ ئایفونه‌که وه‌لامی دایه‌وه و ده‌رگای کرده‌وه.

چوومه هه‌وشه و له به‌رده‌م پلیکانه‌کان راوه‌ستم. جلیکی ساده‌ی جوانی له‌به‌ر

کردبوو زور جوانتری ده‌کرد. له گریاندا چاوه‌کانی سوور بوو بوویه‌وه. وه‌ک ئه‌وه

بوو تیریان دابینت له دلم.

فه‌رنوش - سلاو.

ده‌ستی کرد به‌گریان.

- بریار بوو ئیتر نه‌گریت، جه‌نابی ستایش له‌کونین؟

فه‌رنوش - له هۆله‌که دانیشتوووه. وه‌ره ژووره‌وه.

پیکه‌وه به‌ره‌و هۆله‌که رۆیشتین و باوکی فه‌رنوش به‌ره‌و روومان هات.

رووخساری زور تیک چوو بوو.

ستایش - سلاو کوپم. چونیت. شه‌رمه‌زار ده‌بم ته‌ماشات بکه‌م.

- سلاو قوربان. ئه‌و قسانه‌ چیه‌ی؟

ستایش - وه‌ره کوپم. وه‌ره دابنیشه. ده‌مه‌ویت قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م.

هر سیکمان دانیشتین و چاییان بو هیناین. چوو بوومه خه‌یاله‌وه که ده‌بییت چ

قسه‌یه‌ک بکات؟ چاییه‌که‌م به‌ ئارامی خوارده‌وه. چه‌ند ساتیک دواتر ستایش ده‌ستی

پيكر.

ستايش - به هزاد گيان، من رانهاتووم دريژه به شت بدهم بويه دهرومه سهر بابيتي سهرهكي. نه فهرنوشه تاقانه مندالي منه. له گيانم زياتر خوشم دهويت و هز دهكهم خوشبهخت بيت. ئيستاتو بلي بزائم، فهرنوشت خوش دهويت؟
تيدا مابووم. نه مدهزاني چي بليم، واته شهرم دهكرد. ههستم كرد خهريكه گري دهدريم.

ستايش - به هزاد گيان شهرم مهكه. دهزائم چهنده كورپيكي راستگويت. بويه به بن شهرم قسه بكه.

كه ميگ بيندهنگ بووم. دواتر به هر گيان كيشانينك بووه گوتم:

- به لي جهنابي ستايش. من فهرنوش خانم له گيانم زياتر خوش دهويت به لام!
ستايش - به لام چي؟

- من بيردهكه مهوه كه بؤ كچهكه ي ئيوه گونجاو نيه. واته چؤ بليم. دهزائم له ئايندهدا من و نهوان كيشه مان بؤ درووست دهبيت.

ستايش - بؤ چي؟

- ئاخو ئيوه حالي من باشتر دهزانن. من و فهرنوش خانم له گهل يهكتردا له رووي مادديهوه زور دوورين. نهوه بؤ خؤي گهورهترين كيشه يه.

ستايش - نهوه كه بابيتي نيه. سوپاست بؤ خودا تو ماويه يه كي ديكه خويندنت تهواو دهبيت و دهبيتته پزيشكيكي باش. نهوه زور گرنگه. له رووي مادديهوه هه موو شتيك بدهره دهستي من. من خؤم هه موو شتيك چاره سهر دهكهم.
كه ميگ بيندهنگ بووم دواتر گوتم:

- داواي لنيووردن دهكهم. تو خودا له من ببوورن. من ناتوانم يارمه تي له هيچ كسينك وه ربگرم. نه گهر بن ريزي نه بيت هز دهكهم له سه پني خؤم راوهستم.
واته نامه ويت هاوسه رهكهم خه رجيم بكات.

بزه يه كي بؤ كردم و گوتي:

ستايش - تو خوش دهويت به هزاد. به برواي من تو هاوسه رينيكي نمونه يي دهبيت بؤ فهرنوش. من له گهل هاوسه رگيري تو و فهرنوش به تهواوي هاورام. تنها ده مويس نهوه به تو بليم. هه رچه نده پنيويست به و جوره قسانه ناكات له گهل تودا به لام ده مه ويت بزانيت كه وا فهرنوش داخوازي كاري زور زوره به لام به راي من تو له هه موويان باشتري هه لبه ته به و شتانه ي خؤم ده يزائم.

دهرباره ي نه بابته خؤتان دازانن. واته دهبيت فهرنوش برپه يار بدات. باشتره

پنکه وه قسه بکن. هاوسه رگیری بابه تیکی گوره و گرنگه. ئیستا من به تنها
جیتان ده هیلم. به باشی بیری خوتان بکه نه وه. به لام به هزاد گیان نه گهر ویست
له گهل کچه که ی من هاوسه رگیری بکه یت ده بیت بزانت کیشه ی دیکه دیته سر
رینگه تان. له سر نه م رینگه یه ده بیت پیاوینکی ته واو و خوراگر بیت!
ئه وه ی گوت و ده ستیکی خسته سر شانی من و رۆیشت. من و فەرنوش
مابووینه وه که سەری داخستبوو، هیچی نه ده گوت. چەند خوله کینکی دیکه ییش
بیده نگ بوو من دهستم پنی کرد.
- فەرنوش.

سەری بهرز کرده وه.
- به راستی تو منت خوش دهویت؟ چه ز ده که یت له گهل مندا هاوسه رگیری
بکه یت؟

فەرنوش - نه گهر نه مویتایه و خوشم نه ویستیتایه نه ده هاتم به دواتدا.
- نه گهر له گهل من هاوسه رگیری بکه یت، نه و ژیانە ی که ئیستا تو هته من
ناتوانم بو تی دهسته بهر بکه م ها!
فەرنوش - به لامه وه گرنگ نیه.

- ده بیت له گهل من بییت بو خانوو یه کی بچووکی کری ها!
فەرنوش - ده زانم.
- فەرنوش له وانیه من نه توانم ته نانهت یه ک دانه له و شتانه ی ئیستا هته پنی
بدهم و بو تی دهسته بهر بکه م ها!

فەرنوش - من چاو و دلم تیز بیت، هر گرنگ نیه به لامه وه.
- من ته نانهت ئوتومبیلنکم نیه که وا پنکه وه پنی بچینه دهره وه، ده بیت بو
هر شویننیک بچین، به پنی برۆین ها!
فەرنوش - ره زامه ندم.

- من تنها به لنینیک به تو ددهم، ئه ویش ئه وه یه که خوشم دهوینیت و بو
خوشبهخت کردنت ته واوی هه ولی خوم ددهم.
فەرنوش - منیش به لنینت پنی ددهم که هه میشه خوشم بوینیت و هیچ که سبکی
دیکه م نه ویت.

به روویدا پنکه نیم و ئه ویش پنکه نی.
- فەرنوش ناتوانم باوهر بکه م که تو ناماده ی له گهل من هاوسه رگیری بکه یت.
فەرنوش - باوهر بکه به هزاد. من نه گهر هاوسه ری تو بم خوشبهخت دهم، تو

باسه مین

پیاریکی که او من هست ده کهم ده توانم له ژیانمدا پشتی پی بیستم.
- هیوادارم هر بهوشنوه بیت که تو ده لیتت.
فهرنوش - وهره به هزاد.

پیکه وه چووینه لای پیانوکه له کوتایی هوله که دا، له بهردهم پیانوپیکی زور
تەشەنگ دانیشت و گوتی:

فهرنوش - هر له یه کهمین چاره وه له زانکو تووم بیینی خوشم ویستی.
بهو پشتگیریهی لهو پرووداوه له منت کرد، ئیتر نه متوانی له دلما هه لتبکه نم، نه و
وینه یه ی پیشانم دایت کاری یه ک شهو نه بووه! به لکو ماوه یه ک دریزه ی کیشاوه
تا کو ته واو بووه. هر قه له مینک پیمدا ده هینا خوشه ویستیت له دلما زیاتر ده بوو،
دل میهره بانیت پتهوتر ده بوو.

خوشم ده وینی به هزاد، تکات لیده کهم هیچ کاتیک مه گوردری. من تووم هه ربه و
خوره وشت و شانازی و نهفس بهرزیت خوش ده وی. نه م ئاوازه خوم دامناوه،
بوتوم داناوه. له وانیه قه شهنگ نه بیت، به لام هه رچییه ک بیت بۆ تویه به ته واوی
هست و خوشه ویستیمه وه.

دهستی پیکرد. په نجه قه شهنگ و نه رمه کانی له ئاستی کلپه کانی پیانوکه دا
ئه وندنه نهرم و سازیانه ده جولای که بی ویستی خوم چاوم له سه ری هه لنه ده گرت.
چاوه کانی داخستبوو، ئاوازیکی زور قه شهنگی لیده دا. نه مده توانی نه و هه موو
خوشبه ختییه بۆ خوم باوه ر بکه م.

فهرنوش، نه و خانمه جوان و میهره بانه ئاوازی بۆ من دانا بوو وه خویشی بۆی
لیده دام!

خه یالکردنیشی نااسایی بوو. به لام راسته قینه بوو.

کاتیک ئاوازه که ته واو بوو، تنوکیک فرمینسک له گوشه ی چاوی دهره وشایه وه.

- فهرنوش نازانم که ده بیت چی بکه م! تو زور زیاتر له وهی که وا من چاوه پروانم
ده کرد. ده ترسم نه توانم خوشبه ختت بکه م.

فهرنوش - تو ته نها له گه لم به، من خوشبه ختت ده بم.

به ته واوی هست و سوزه وه ته ماشام کرد.

بهشی یازدیم

نیو کاترمیز دواتر له مالی فەرنوش و ئەوان هاتمه دەرەوه و بەره و مالی کاوه
رۆشتم.

ئەوهنده خوشی له دلدا بوو که دەمتوانی ههزار کهس خوشحال بکهه.
دەمویست برۆم و له گهل کاوه قسه بکهه ، ههزم ده کرد ئەویش له و شارب
به شدار بیت.

دام له زهنگه که، کاوه خوی دەرگای کردهوه، کاوه م بینى کهوا قژی تیکهه لچوو
بوو زور تووره بوو.

- چی بووه؟ بوومه له رزه داویه تی له مالتان؟

کاوه- وەرە ژوو ردهوه. به لئى، مردوو هکان زیاتر له سهه که سن! باش بوو کهوا
هاتی، وەرە بۆ یارمه تیدانم.

- شتیک روویداوه؟

کاوه- دایک و باوکم رۆشتن بۆ پرسه ی یه کیک له خزمان، له گهل پورم و ژاله.
ئەو کورپه پوره میان له لای من داناوه، به گیانی تو شیتی کردووم. ئەوهنده ی نه ماوه
یان خۆم بکوژم یاخود ئەو.

- باشه بابە. ئەوه چیته؟ به دلنیا یی هوه نازانیت له گهل مندالاندا رهفتار بکهیت.
تەمەنى چەندە؟

کاوه- من له کوی بزانه، ههوالی مه رگیه تی! ههوت بۆ ههشت ساله. هه زده کهم
دانیشم و دهست بکهه به گریان.

- برۆ ئەلاوه بزانه. شه رمه زاری بکیشه. له کوییه؟ ناوی چیه؟

کاوه- بوومه له رزه، هاوار، توپ، هاوهن، ئەوهنده نازاری داوم ناویم له بید
چوو ته وه. پینکه وه چووینه هۆله که. ته واوی کهل و په له کانی تیکچوو بوو

به سهریه کدا.

له گوشه یه کی هوله که کورینکی بچووک کورسیه کی خستبووه ژیر پنی و به پیوه
وه ستابوو ته ماشای که ناریه کی ده کرد له ناو قه فزه که یدا.

کاوه- وهره خواره وه مندال! کارت به و بیزمانه چیه؟ داخت له دلما بمینیت
پشتیوان به خودا!

- ناوی چیه؟

کاوه- سیامه کی زه لیل بوو.

- وهره خواره وه سیامه ک گیان، وهره خواره وه مامه. گوناحه نه و ناژه له.

سیامه ک- مامه ده مه ویت ببینم که وا که ناری راسته قینه یه یان له سکیدا پاتری
تتایه که هر ده خونیت!

کاوه رزیشته، دهستی گرت و هینایه خواره وه.

کاوه- ته ماشاکه! ماله که وهک مهیدانی جهنگی لیهاتووه. ده لینی مه غوله کان
هیرشیان کردووه.

- وهره لای من بتبینم، به به، چ کورینکی چاکی وهره لای من مامه گیان.

تا له سهر مؤبیلنک دانیشتم، هاوارم چووه ئاسمان!

سیامه ک- ئاخ سوتا، ئاخ سوتا، ئاخ سوتا.

کاوه- نهی جانه وهری سووک! دهرزیت دانابوو له سهر مؤبیله که؟

بزماره کهم له خوم کرده وه و گوتم:

- کنشه نیه، منداله ئیتر.

کاوه- چی منداله؟! له سهر هه موو مؤبیله کان بزماری داناوه. تاکو ئیستا دوو جار

بزمارم پندا چه قیوه. ئیره م وهک ته یکه کون بووه!

- باشه کورپی باش، بلی بزانه له پۆلی چه ندی؟

سیامه ک پنجه گه وهری به ره ورووم گرت.

کاوه- نهی کورپی بی ره وشت! بیهینه ره خواره وه نه و پنجه نه فره تیهت!

سیامه ک- مامه له پۆلی یه که مم.

- بینیت کاوه نه و کوره مه به ستیکی خراپی نه بوو، تو خراپ بیر ده که یته وه.

کاوه- من نه و نه نک مردووه ده ناسم، مه به ستی له وه بوو که وا پنی نیشان دایت.

سیامه ک هر به ره ورووم پنجه ی گرتبوو.

- باشه ئیتر تینگه یشتم سیامه ک گیان ده ستت بهینه ره خواره وه. ناشرینه، نه و

پنجه یه مانای خراپی هه یه. نابیت به وشینویه به رامبه ر هیچ که س رایبگریت!

بسه مین

سیامهک - مامه ئه وه چیه؟
 - که مهربنده مامه گیان.
 سیامهک - بهستور تانه تاکو پانتوله که تان نه یه ته خواره وه؟
 ته ماشایه کی کاوهم کرد، پیده که نی.
 - هم بهستورمه که جوان بیت و همیش له بهر ئه وهی تو گوت.
 سیامهک - مامه باوکی من ده دانه که مهربندی هه یه.
 - باوکی تو ده دانه که مهربندی بو چیه؟
 سیامهک - ئه و خو هه مووی ناوینت! من ده چم که مهربنده کانی ده شارمه وه ر
 ئه ویش ده چیت دووباره ده یکرینت.
 - بوچی تو که مهربنده کانی باوکت ده شاریته وه؟
 سیامهک - له بهر ئه وهی به که مهربند له من ده دات.
 - مه گه ر باوکت به که مهربند له تو ده دات؟!
 کاوه - وه للا مافی خویه تی! من بو مایه به شمشیر لیم ده دایت.
 سیامهک - کاوه گیان مه گه ر شمشیرت هه یه؟ تو خودا بیهینه با شمشیر بازی
 بکه یین.

کاوه - نه نه ت قوربانی ئه و چاوه باده میانه ت بیت، نا من باده مم ده وینت!
 - سیامهک گیان، تو بیگومان کارینکی خراب ده که ییت بو یه باوکت ته مینت ده کات.
 سیامهک - مامه یه ک خوله ک وه ره.
 - بوکوی بیم مامه؟

سیامهک - ئیوه وه رن دواتر پیتانی ده لیم.
 هه ستام و به دوایدا رویشتم، له لایه کی دیکه ی هوله که که هه مووی کاشی
 سیرامیک بوو وه ستا و گوتی:
 - مامه ئیوه لیره دابنیشن، ته ماشابکه من چه نده به باشی ده توانم له سر
 کاشیه کان خلیسکینه بکه م.
 - باشه مامه، به لام ئاگادار به نه که ویت به زه ویدا و خودا نه خواسته شوینیکت
 بشکینت.

سیامهک - نا ئاگادارم مامه.
 له سر کورسیهک دانیشتم و به پیده نگی به کاوه م گوت:
 - ده بیت منداله کان یاری بکه ن تاکو وزه که یان سه رف ببینت.
 کاوه - مروف کاتر میزیک له گه ل ئه م جو ره مندالانه ته نه ابینت، له حه وت ده ولت

نازادی پنده دهن! نه مه وزه نيه، وزه ي ناوه كي پتیه نه م سيلاويه.
سيامهك - مامه ته ماشابكه.

به هياوشی له لایه كي هوله كه خلیسكا.

سيامهك - مامه وهره توش خوت بخلیسكینه، پتیه وه یاری دهكه ين.

هه ستام تاكو یاری له گه ل بكم، ده بینم به پستی پانتوله كه مه وه بنیشتیک لكاوه.

سيامهك - چه سپا چه سپا! چه سپا چه سپا! له م هه وایه دا ته نها بنیشت دهلكیت.

كاوه - جینگه ی مهرگت بیت مندال! ده بینی به هزاد!

ده مویست بنیشته كه له پانتوله كه م بكه مه وه، گوتم:

- وازی لیبهینه كاوه، شتیکی وانیه، پاک ده بیته وه.

دواتر روومكرده سيامهك و گوتم:

- مامه گیان، له ئیوه ناوه شینته وه نه و كار هه ییتانیانه بكه ییت، تو شا كورینکی

باش و به رهوشتی.

سه ری دانه واند. هه ستمكرد له وکاره ی کردوو یه تی په شیمانیه. دووباره گوتم:

- بینگومان رووداویك بوو هته هوی نه وه ی نه و بنیشته له سه ر نه و کورسیه

دابنتی، وانیه مامه گیان؟

سيامهك - نا مامه، نه وه م بو كوره پورم كاوه دانابوو. نه م دهویست بچیت له

پانتوله كه ی ئیوه.

- به دلنیاییه وه منت خوش دهویت، وایه؟

سيامهك - به لنی مامه گیان. ببوره.

- ئافهرین كوری باش.

سيامهك - مامه گیان بهیله بو تانی پاک بكه مه وه، من شاره زام.

- نا مامه گیان، خوم دواتر پاکی دهكه مه وه. هه ره نه وه ی تو به كاره خراپه كه ت زانی

و زانیت هه له ت کردوو به سه.

سيامهك - مامه كارینکی خراپی دیکه م کردوو! وهره پیتی بلیم.

ته ماشایه کی كاوه م کرد، واته شه رمه زاری بکیشه. ده ستمی گرت و به ره و لایه کی

دیکه ی هوله كه ی بردم.

- نه وه ك شه ییتانیانه شتیکی دیکه ت له سه ر موبیلینک یان کورسیه ك دانابیت و

بنویت من له سه ری دابنیشم؟!

سيامهك - نا به خودا مامه، ئیتر هیچم له سه ر موبیل دانه ناوه.

- كه واته چیت کردوو ه؟

سیامهک - ئیوه وهرن، پیشانتان ددهم،
ههنگاری چوارهم و پینجهمم نه نابوو که خۆم بینیهوه له ههوادا دهخولیمهوه.
به پشتدا که وتم به زه ویدا. هه ناسه م تووند بوو، بهرچاوم رهش بوو.
سیامهک - مامه کهوت، مامه کهوت! مامه کهوت، مامه کهوت!
کاوه به دواي کهوت که بیگریت، توانای قسه کردنم نه بوو چ بگات به رینگه بیگریتی
به راست خوشم حزم ده کرد شتیکی لیبکه م. له نیوهی رینگه سیامهکی بهردا و
به رهو لای من هات.

کاوه - چی بوو به هزاد؟ سهلامهتی؟
به هر بینچاره یهک بوو هه ستام. سیامهک له و بهری هۆله که وه ستابوو و
بیده که نی.

سیامهک - ئه وه ته نها له فلیمه کانی ماله وه فیربووم مامه.
کاوه دهستی گرت به یه کینک له سیرامیکه کانی هۆله که وه و گوتی:
کاوه - بال بگریت مندا! له وانیه مه له مینک یان شتیکی دابیت له م ناوه. پیش
هاتنی تو بینیم لیره که مینک بیدهنگ بووه و له م ناوه سا سه رقاله، نه مده زانی باوک
سه که خه ریکه مه له م ده دات لیره.
نازاری پشتم زور بوو گوتم:
- دایک و باوکی که ی دین کاوه؟

کاوه - من له کوی بزاتم. ده بیت ئیتر پهیدا بین. سه یربکه چ چاویکی شه یتانی هه یه
باوک سه که!

سیامهک - کوربه پور، کاوه به من ده لیت باوک سه که؟ باوکم و ئه وان بین پینان
ده لیم.

کاوه - نا نازیزم. به خۆم ده لیم. من هه له ده که م به ئیوه که متر له گول بلیم. به لام
نه فردت له دایک و باوکی ئه و که سه ی یه ک خوله ک ناگای له تو ده بیت!
سیامهک - کوربه پور کاوه، ئه مرۆ له لام زور خوشتر له کارتۆن و شاری یاری
تیپه ری!

من و کاوه ته ماشای په کترمان کرد و پینکه نین.
کاوه - هر له بیرم چوو پیت بلیم له مالی ستایش و ئه وان چ هه والیک هه بوو؟
- هر خۆم بیرم چوو بوچی هاتوومه ته ئیره!
کاوه - مندا لیه ئه مه، به ردی ئاسمانیه، وه ک بروسکه ده مینیته وه. بچپته هر
شوینیک هه مووی له ناوده بات. چۆنه ئه کهر هه لی بدهینه مالی پوری فهرنوش؟

لهوانه په باوه شیک بکات به قاچی به هرامدا و کیشه که ی تو چاره سر بیت.
- گوناخن نهو داماوانه. نه م دیاریه بو نهوان نیتر زور زوره.
کاوه- ههسته برؤینه حهوشه، بوم باسبکه بزانه چی بوویدا له مالی فهنوش و نهوان؟

- نیمه برؤین کی ناگای له منداله ده بی؟
کاوه- مه گهر تاکو نیستا نیمه لیره بوین، توانیومانه پیشی پیگیرین؟
هر له و کاته دا خزمه تکاره که یان هاته هوله که و به ترسه وه گوتی:
- کاوه خان، کاک سیامه ک نازانه چی کرده شوشه ی ماسییه کان رهنگی قاوه بی
گرتوه! گومان ده به م دهرمانی گلی تیکرد بیت.
به ره ولای ناکواریمه گهره که برؤیشتین که له بالکونی نهومی سه ره وه بوو.
نه وای ناوه که سور ببوو وه ماسییه کانیش مردبوون.

کاوه- وای وای! بیچاره بووم! سک نیشه ی بیست و چوار کاترمیری بگریت
مندال که بیچاره ت کردم. باو کم عاشقی نهو ماسیانه بوو. نیستا کاتیک بیته وه
ده لیت کوره نه توانی دوو کاترمیر ناگات له مندالیک بیت؟

- بابو وازی لی بهینه، نه م پینجه یان بهینه حهوشه تاکو خراپتر نه بیت.
کاوه- نیتر چ سودیکی هه یه؟ نیستا نیتر لیره جگه له ویرانه یه ک هیچی دیکه
نه ماوه ته وه. دایکی بیچاره م ده بیت دوو باره که ل و په له کانی بگریته وه.
- به راستی مندالیک شه ی تانه ها!

کاوه- نیستا دوو باره دروشم ده ده ی من نازانه چون له گهل مندالان ره فتار
بکم؟

- نیستا برؤینه خواره وه ناگاداری بین، په نیکی دیکه نه نیته وه.
هر دوو کمان به خیرایی هاتینه خواره وه. سیامه ک روشتبوو به هیمنی له سر
مؤبیلک دانیشتبوو.

کاوه- به هزاد ناگاداری به! نهو جانه ودره هه رکاتیک بیده نگ ده بیت کاریکی
کردوه!

نه وه ک ته له یه کی ته قینه وه یان بومبیکي سه د که سی له به رده م پیمان داناییت!
- سیامه ک خان، چیه که وا بیده نگ بووی؟
سیامه ک- برسیمه مامه.

کاوه- نیستا ده لیم دهرت بو درووست بکن و زه هری مارت بو بهینن نازیم.
ساردیش ده خوی؟

دهلیم پرداخیک زههری گیازالهت بو بهینن! بیکه ره نهو سکهت، لهوانه به
خوله کیک له شوینیک نارام بیته وه.
هر کاوه نهوانه ی گوت، سیامهک لیوی وهرچه رخاند و به دهنگی بهرز دهستی
کرد به گریان.

کاوه- سوک، چیته نهوه؟ هموو که رهک دهنگت ده بیستن. نه م گریانه شد
به زوره نازهل؟

- کاوه تو خودا شتینکی پییده بیخوات، نیستا پرده ی گویمان ده دریت!
کاوه به سوره یا خانمی گوت که شتینکی بو بهینیت، سوره یا خانم خوی به قاپیک
برنج و مریشک وه هاته هوله که.

کاوه- بیکه مندال به دهردی بکه، بزانه ده هیلت نیمه هه ناسه یه کی ناسورده
هه لبکیشین؟ بابه له چه نگیشدا مه شخه لیک شتینک پیده دن تاکو ماندروو بهینت
نه مینیت. به لام هیرشی تو بیست و چوار کاتر میزیه!
هر له وکاته دا له جه ره سیان دا و دایک و باوکی کاوه له گهل ژاله و دایک و
باوکی هاتن.

کاوه هر نهوانی له په نجه ره که وه بینی چه میه وه سهر زهوی و سوجه یه کی برد
و گوتی:

کاوه- خودایه سوپاسته که م. نه گهر نیوکاتر میز درهنگتر نه م رینکراوه ی مانی
مروق ده گه یشتن، ده بووایه خومان راده ست بگردایه و سه نگه رمان بدایه ته دهستی
دوژمن! نه ی تف له گوری هرچی باوکی مندالی بی رهوشته!
سیامهک ده می پر له خواردن بوو گوتی:
سیامهک- کوره پور کاوه، دایکم ده لیت تفکردن ناشرینه! رهوشتی مندالی بی
رهوشته!

من و کاوه تماشای یه کترمان کرد و ده ستمان کرد به پیکه نین. کاوه گوتی:
- بهیله من نهو منداله راده ست بکه م، ده رۆینه سه رشه قام و پیاسه یه ک ده کین.
هر له وکاته دا نهوان هاتنه ژووره وه و سلوو و هه والپرسی و نهو جزره شتانه
دواتر دایکی سیامهک گوتی:

- منداله کان سیامهک نازاری نه دان؟
- هر گیز، ریزتان هه یه، بهو بونه یه وه مندالینکی پر له وزه و چالاکه.
کاوه- به لام پوری ده چیت به پیدهنگی له سوچینکا داده نیشیت و ده که ویته بیری
خویه وه. نه وهک خودای نه خواسته نه خوشی نه فسی هه بینت؟

دايكي كاوه- ئاي واي، خودا بمكوژيت! ئەم ماله بوچى بەوشنوبە؟ ئەوانە كى
داويەنى بەيەكدا؟

كاوه پىلاوھكانى لەپى دەکرد تا بچينە دەرەوھ گوتى:

- شتىكى وانيە دايكە! من و بەھزاد و سورەيا خانم و كوبرا خانم خەرىك بووين
باريمان دەکرد.

سورەيا خانم لە چىشتخانە دەستىکرد بەپىكەنين.

پىكەوھ لەمال ھاتىنە دەرەوھ و دەستمانکرد بە پياسەکردن لەسەر شەقام.

كاوه- ئوخەيش! ئازادى چەندە خوشە.

- ئەم مندالە نازدار پەرەردەكراوھ. ھەركارىكى كردووھ پىيان نەگوتووھ، بۇيە
بى رەوشت بووھ.

كاوه- تو خودا ئىتر دەربارەى قسە مەكە، بىرم دەكەويتەوھ ھەر چوار پەلم
دەلەرزىت.

- چ بەلایەكى بەسەر مندا ھىنا. ھىشتاش كەمەرم ئازارى ھەيە.

كاوه- باشە بۆم باسبەكە بزەنم چوويت بۆ مالى فەرنوش و ئەوان چى بوو؟
روداوھكەم بۆ گىزايەوھ. گوتى:

كاوه- ئافەرىن بۆ فەرنوش و ئافەرىن بۆ باوكى، ئىتر واز مەھىنە و برۆرە
پىشەرە بەھيوای خودا.

- منىش ھەمان بىرۆكەم ھەيە. ئىستا كە دەزانم چەندە خوشى دەویم، تا كوتا
ئەناسەم لەپشتى دەوھستم.

كاوه- خۇ نانت نەخواردووھ؟

- جگە لە چلىسيەكەى دەستى سىامەك خان، ھىچى دىكەم نەخواردووھ.

كاوه- ئىوارە ميوانى منى. دەبىت جەژن بگىزىن.

دواتر ماچى كردم و گوتى:

كاوه- بەھزاد پىرۆزبایت لىدەكەم، بەخودا زۆر خوشحالم. پىشتىوان بەخودا
خۇشەخت بىت. بەلام لەبىرت نەچىت، كاتىك ھاوسەرگىرىتان كرد لەگەل خۇتان
ئەم سىامەكە ببەن، سەرگەرمەتان دەكات و ناھىلىت بىزار بىن!

ھەردووكمەن پىكەنين.

بەفر وردە وردە دەبارى.

كاوه- بگەرىنەوھ مالهوھ، ئۆتۆمبىلەكە بەنين. دەمەويت بقبەمە رىستورانتيكى
شاز.

- پنیوست ناکات بابە، برۆین ھەر لەم ناوہدا شتیک بخوین،
کاوہ- بیچارە، تۆ دەبیت تاکو چەند رۆژیکى دیکە لەگەل خانمی ستایش و پوری
و بەھرام بچەنگیت. ئەم ماوہیە گوشت بخۆ تاکو گوشت بگریت، خۆ بەھێکە
خواردن نابیت بەپالەوان.

بەرامبەر خەسووہکەت دەبیت کە پنی گەیشتی دروشمی وەھا بەدەیت کەوا دلی
شینر بکات بە ئاو. بەو بارودۆخەى کە تۆ ھەتە دەترسم تاکو دەمت بکەیتەوہ بچیتە
ژیر گل، نەتوانی چرای بەرز ببەستی. لە قورگت دەنگی قەد قەد قەد قەد بیتە
دەرەوہ.

- ونبە لەبەرچاوم کاوہ. ئەوہندە لەوقسانەت کردووہ کەوا ھەست دەکەم پەر
دەردەکەم و خەریکە دەبمە مریشک.

پیکەوہ بەپیکەنین و گالتەوہ بەرەو مالی کاوہ رۆشتین و کاوہ ئوتۆمبیلەکی
ھینایە دەرەوہ و بەرێ کەوتین.

کاتژمیر دە و نیو بۆ یانزە بوو کە ھەر لەسەر شەقامەکان دەرۆشتین و
قسەمان دەکرد، لەپەر کچیک لە کەناری شەقامەکە دەستی بۆ بەرز کردینەوہ.

- کاوہ راییگرە سواری بکەین. کات درەنگە و لەم بەفر و بارانەدا ئوتۆمبیل
دەست ناکەویت، گوناحە.

کاوہ- خانم ئیمە راست دەرۆین، لەھەرشوینیک ویستت لابدەى بفرموو راییگر
و دابەزن.

دوو بارە ھیچی نەگوت. لە جامەکەوہ تەماشای دەرەوہى دەکرد. ئاماژەم بۆ کاوہ
کرد بەرێکەویت کە دوو خولەک دواتر، لەپەر گوتی:

کچەکە- ئەگەر ھەردووکتان بتانەویت، دەکاتە بیست ھەزار تمەن!
کاوہ تینەگە یشتبوو، گوتی:

کاوہ- ببورە، ھەردووکتان چیمان بوویت دەکاتە بیست ھەزار تمەن؟
کچەکە- خۆتان دەزانن چی دەلیم!

کاوہ پنی نا بەئیستۆپدا و لەوکاتەى نەفرەت لەچاوہکانی دەباری گوتی:
- تاکو نەمکیشاوہ بەسەرتدا دابەزە!

کچەکە- دابەزم؟ دەبیت ھەردووکتان بین و بیست ھەزار تمەن بدەن، ئەگەرنا
دەقیژینم تاکو پولیس بیت و باوکتان لە گۆر دەر بہینیت.

کاوہ- باشە بقیژینە بزانی. لەکە یەوہ تاکو ئیستا رۆشتوون بۆ بەردەم یاسا؟
- چی دەلینیت کاوہ؟

کاره - بهیله بقیزینی بیبیم.

نهو کچه کاتیک کاره نهو قسه یه ی کرد، سه ری دانه واند و زور به هیمنی ویستی له ئوتومبیله که دابه زیت، له راستیدا باوه برم نه ده کرد، له ژیر لیه وه به هیواشی گوتی بوردن.

خه ریکبوو ده رگاکه ی ده کرده وه که کاره گوتی:

- دانیشه، پیویست ناکات دابه زی.

- شیت بووی کاره؟

کچه که - تو خودا رینگه م بدن برؤم!

کاره دوگمه یه کی داگرت که ده رگاکه قفل بوو، به رینگه وت.

- راهه سته کاره، پیت ده لیم راهه سته.

کچه که - تو نهو که سه ی ده پیه رستی، رایگره دابه زم.

- کاره تینه گه یشتی چیم پینگوتی؟ رایگره!

کاره له لایه کی شه قامه که رایگرت.

- قوفلی ده رگاکه بکه ره وه دابه زیت، خیراکه.

کاره ته ماشای منی کرد و گوتی:

کاره - به هزاد نه م خانمه، لهو که سانه نیه، تاکو پیم نه لیت له بهرچی نهو کاره ی

کردوه ناهیلیم دابه زیت.

دواتر گلۆپی ناو ئوتومبیله که ی داگرساند، هه ردوو کمان لمان کردوه و

ته ماشامان کرد، کچینکی قه شه نگ بوو، رووخسارینکی بیتاوان و جوانی هه بوو، بو

ساتیک ته ماشای ئیمه ی کرد و دواتر رووخساری کرده نیوان ده سته کانی و

دهستی کرد به گریان، من و کاره سه رسامانه ته ماشای یه کترمان کرد.

کاره - ده بیت پیم بلنیت به دلنیا ییه وه کچینک بهو قه شه نگیه نهو کاره نیه، بوچی

ده بیت له م کاته ی شه ودا سواری ئوتومبیلی دوو گه نجی بینگانه بیت؟

کچه که - بهیلن برؤم تو خودا، تکاتان لیده که م یاری به ئابروم مه که ن!

کاره پیکه نینینکی تووره بیانه ی کرد و گوتی:

- ئیمه به ئابرووی تو یاری نه که یین؟ سه یره! خانم ئیوه هه ستان کرد چ کارینکتان

کرد؟

دووباره نهو کچه هه ولیدا ده رگاکه بکاته وه و ده یگوت بهیلن دابه زم تو خودا.

کاره - به خودای بینهاوتا نه گه ر نه لیت بوچی نهو کاره ت کرد، هه ر ئیستا ده تبه مه

به رده م بنکه و ده تده مه دهستی پولیسه کان.

رهنگی نه و کچه پیری. لای کرده وه و تماشایه کی کاوهی کرد، نه مجاره توندتر
دهسکه کی راکینشا و کاوش پینا به به نزیندا و به ریکه وت.
کچه که - تو خودا نه و کاره مه کن نابرووم ده روات.
کاوه - ده بیت بلینیت بوچی سواری نوتومبیله که بویت.
کچه که هاواری کرد:

- په یوهندی به تووه چیه؟ مه گه ر تو لیکوله ری؟

دواتر پرووی کرده من و گوتی:

کچه که - کاکه تو خودا نیوه به هاوریکه تان بلین بهیلتیت من دابه زم.

تماشای کاوهم کرد و گوتم:

- کاوه بروره نه و کولانه و رایبگره.

کاوه چووه کولانینکی چول و وهستا. دواتر من پروومکرده کچه که و گوتم:

- خانم، به لای منیشه وه مایه ی سهرسورمانه که کچینکی قه شهنکی وه ک نیوه

بوچی کارینکی له و شینویه ده کات؟

حیف نیه! نیوه ده بیت هاوسهرگیری بکن و مندالتان هه بیت، مالی

هاوسهره کت پر بکه ییت له خوشی و خوشه ویستی! نه وکات له م کاته ی شه ودا

له سهر شه قامه کان سهر گهر دانیت. دلت بو دایک و باوکت ناسووتیت به

زه حمه تیه ک نیوه یان گوره کردووه و زه حمه تیان بو کینشاوی؟ ده ته ویت سهریان

شور بکه ییت تا کو له خه فه تدا بمرن؟

کاوه - کچی به وکاره ی تو ده لین خوفروشی. تیده گه ییت؟

له پر به ده نگیکی تووره هاواری کرد:

- بیده نگ بن.

دواتر گریا و گوتی:

- بهیلن برؤم. به خودا حالی دایکم باش نیه. تو خودا وازم لیبهینن.

تماشای یه کترمان کرد.

کاوه - دایکتان نه خوشه؟

کچه که - به لی به خودا ده بیت برؤم بولای.

- مالتان له کوئییه؟ ناو نیشانه که مان پیبدن، نیمه ده تگه یه نین.

تماشایه کی کردین و گوتی:

- مالمان له مونیره یه.

کاوه - نیستا بووه قسه ی درووست.

به گوتی به پری کهوت و گلویی ناو ئوتومبيله کهی کوژانه وه و گوتی:
کاره- نه و پاره ی ده تانویست بو دهرمانه کانی دایکت بوو؟
بهیله من پیتی بلیم. نه گهر من له جینگه ی باوک و دایکت بوومایه، ناماده بووم بمرم
به لام لئو له چه بیک یان دهرمانیک که به و پاره پیسانه ده سنده که ویت نه ده م.
کچه که دووباره بیده نگ بوو. چاره کینک بو بیست خوله ک تینه پری که من گوتم:
- خانم، ئابرووی مرقوف زور به نرختر له و قسانه یه. نه و کاره ی ئیوه وه ک نه وه
وابه مرقوف رۆحی خوی بفروشیت.

کاره- له منه وه نه م ئاموژگاریه بو ئیوه، ته نانه ت نه گهر له برسیتی و دهر د و
نه خوشیدا خهریک بوو دهر مردی، ئیتر ته نانه ت بیر له و کارانه مه که ره وه.
کچه که له پپر رووی کرده لای ئیمه و گوتی:
- ده کری ئیوه ی ده وله مهندی پیسکه بیده نگ بن؟
من و کاوه دووباره ته ماشای یه کترمان کرده وه.
کاوه- به ئیمه ده لیت ده وله مهندی پیسکه؟
- له گهل تویه تی. من که ده وله مهند نیم.
لام کرده وه و گوتم:

- خانمی ئازیز، به نده له م چهوت ئاسمانه دا نه ستیره یه کیشم نیه. ژیا نی منیش
ناراده یه ک وه ک ژیا نی ئیوه یه!

کاره- ئیستا بلی منی پیسکه به کام لادا ده بیت پرۆم؟
کچه که- ههر لیره دا رایگرن. ناشرینه یه کینک من له ناو ئوتومبیلی ئیوه ببینیت.
کاره- ببوره ن. ده لینی له بیرتان چوووه نیوکاتریمیر پیش ئیستا ده تان ویست چ
کاریک بکه ن.

کچه که- نه وه نیو کاتریمیر پیش ئیستا بوو. تازه ههر نه و کاته ی نه و قسه یه م
به ئیوه گوت په شیمان بوومه وه. بیرم ده کرده وه، له شوینیک وه ستان، دابه زم و
هه لیم.

کاره- من له و قسانه تیناگه م. من تا کو ئیوه نه گه یه نمه به رده م مالتان و به بینم
چورونه ته ماله وه خه یالم ئاسووده نابیت. که واته ناو نیشانه که تان بلین، رامان
هه گرن.

کچه که- به راستی نه وه تان ده ویت؟

کاره- به لئ.

کچه که- راست برۆ و له سه ر چوار ریانه که به لای ده سته چه پ لابه.

کاوه روښته شه قامینک و هر بهو شینوهی کچه که ناو نیشانه کهی دهدا روښته
تا کو که ښته کولانیکي باریک و چول، که ښتینه بهردهم مالیکي کون.

کاوه - نیره ماله که تانه؟
کچه که - به لن. ده تانه ویت بینه ژوره وه؟
کاوه - نا زور سوپاست. هر نه وه ندهی ببینم نیره چونه ته ماله وه بو من بهسه.
نیمه رینگه ی خومان ده گرینه بهر و ده رۆین. کاوه قوفلی ده رگا که ی کرده وه.
کچه که دابهزی و ده رگا که ی داخست و چند ههنگاوینک به ره و ماله وه بیان
روښته. به لام وهک نه وهی په شیمان بوو بیته وه دوو باره که رایه وه. کاوه جامه که ی
هینایه خواره وه و گوتی:

- شتیک بووه؟

کچه - نه خیر. ته نها ویستم بلیم داوی لیبوردنتان لن ده که م نه که ر قسه یه کی
خراپم کرد بیت، به دهستی خوم نه بوو. سوپاستی خودا ده که م که نه مشر
روو به رووی نیره بوو مه وه نه که رنا نازانم چی ده بوو.
نه وانه ی گوت و روښته. به کلیل ده رگای ماله وهی کرده وه و چوه ژوره وه.
من و کاوه تا کو ساتی کوتایی ته ماشامان ده کرد.
کاوه - نه مه یان نیتر چ داستانیک بوو؟ وهک فلیمه کان! شهوی رووداوا! رووداوا
به هاو به شی کاوه، کاری هونه ری خوشی ته کنیکی سینه ما! به هزاد، خه له تاوی داوی
شه یان.

- باشه تو بیرت له وه نه کرده وه نه که ر بیقیرانایه باو کمانیان له گور ده رده هینا؟

کاوه - خو گوتبووم له و جوره که سانه نه بوو.

- منیش تینگه ښتم. به لام ده کرا ئا بروومان بیات.

کاوه - به لام چ چاوینکی سه رسور هینه ری هه بوو!

به سه رسامیه وه ته ماشام کرد.

کاوه - به گیانی تو به هزاد. دلمی له رزاند. له ئاوینه که وه که ته ماشام ده کرد له

رووخساری خه م ده باری.

- به رینگه وه بروین. باش نیه لیره راوه ستین.

کاوه - ده مه ویت به ری بکه وم، به لام دلم له که لم نایه ت.

- مردوو شور دلت بیات. به رینگه وه تا کو یه کینک نه هاتو وه یه خه مان بگریت.

کاوه - له بیرم چوو ناوی پپرسم.

- پرسیمارت ده کرد و وه لامیشی نه ده دایه وه. به رینگه وه نیتر.

کاوه جامه‌کە‌ی بەرز کردەووە و بەئارامی بەرێ کەوت و گوتی:
 - سوپاست بۆ خودا کە نەکەوتە دەست کەسانی خراب.
 - بربیاربوو ئەمشەو خواردنیک بەدەیت بەئیمە.
 کاوه- لەوانە‌یە ئەمشەو بەو هیلکە‌یە بسازین.
 - بڕۆ بینچارە، بڕۆرە لای لەفەفرۆشیک میوانی منی.
 لەپەر کاوه پنی نا بەئێستۆپدا و لای کردەووە تەماشای پشته‌ووە‌ی دەکرد.
 کاتیک لام کردەووە هەمان ئەو کچەم بینی کە بەرەو لای ئیمە بەبێ سەرپۆش
 دیت و دەستی دەجولینیت. کاوه بەپەلە گەرایەووە و گە‌یشتینە لای و دا‌بە‌زین.
 بەتوندی دەگریا گوتی:

- تو خودا یارمە‌تیمان بدەن. دایکم خەریکە دەمریت.
 بەخیرایی ئۆتۆمبیلە‌کە‌مان راگرت و پیکە‌ووە لەگە‌ڵ ئەو کچە چووینە ژوورە‌ووە.
 ماله‌کە چیتان بۆ باس بکەم. دوو ژووری خالی بوو. لە سوچینکدا جینگە‌یە‌کی
 لێبوو کە لەسەری خانمێکی پیری زەرە‌هە‌لگە‌راو راکشابوو. هە‌رسینکمان چووینە
 سەری.

- خانم، خانم!
 کاوه- خانم خانم، چاوه‌کانت بکەرە‌ووە.
 لیدانی دلیم گرت، بە‌گورتی شتێکی بە‌ناوی لیدان نە‌بوو.
 - کاوه خیراکە دە‌بیت بیگە‌یە‌نینه نە‌خۆشخانه. ئۆکسجینی دە‌وینت.
 کچە‌کە- نا. نە‌و‌ه‌ک بیجولینین خراب بیت بۆی؟
 کاوه- مە‌ترسە خانم. ئیمە هە‌ردوو‌کمان نیمچە‌ پزیشکین. بە‌هزاد بە‌رزی کەرە‌ووە.
 هە‌رسینکمان یارمە‌تیمان دا و بردمانە ئۆتۆمبیلە‌کە‌ و کاوه بە‌خیرایی بە‌رێ کەوت.
 - کاوه بچینە نە‌خۆشخانه‌کە‌ی خۆمان.

کاوه- ئە‌و‌ی سوودی نیە. بڕۆینە نە‌خۆشخانه‌ی..... هاو‌رپیی باو‌کم لە‌و‌ییه.
 چارە‌کینک دواتر گە‌یشتین و بە‌تە‌ختە‌یە‌ک ئە‌و خانمە‌مان برده نە‌خۆشخانه‌کە.
 بە‌شی فریا‌کە‌وتن. بڵندگۆ هاواری‌کرد پزیشک ئە‌سە‌دی. هاو‌رپیکە‌ی باو‌کی کاوه‌ش
 لە‌و‌ی بوو. خۆی هاتە‌ خوارە‌ووە و بە‌گورتی بردیانە ژیر ئۆکسجین.
 نزیکە‌ی نیو کاتژمێر دواتر، بارو‌دو‌خی نزیکە ئاسایی بویە‌ووە.
 - کاوه بێ‌رده‌کە‌مە‌ووە نە‌خۆشیه‌کە‌ی شیرپە‌نجە‌ بیت.
 کاوه- بە‌لێ، زانیم.

- زۆر بە‌رەو پینش چوووە. لە‌وانە‌یە بە‌هیچ شتێک چارە‌سەر نە‌کریت، واتە کار

له کار ترازاوہ.

کاوہ- خودا یارمہ تی دہدات. تو چون له خودا دہروانیت؟!

- بهلن، تہ من له دہستی خودایہ.

کاوہ- له وانہ یہ ببینیت ئەو ژنہ بهو بارودوخ و وهزعه یه وه باش بووبیت و توش
پیاوہ تیت سه لامہت نہ بیت. خو ناکری دہستکاری کاری خودا بکہین.

- بمری باشه. له م کاتہ شدا دہست له گالتہ کردن هہ لناگریت؟

لهوکاتہ دا پزیشک ئەسەدی هات بۆ لای ئیمہ و له گەل یه کدی ئاشنا بووین.

پزیشک- کاوہ، به هزاد خانیش له بهشی پزیشکیه؟

کاوہ- بهلن پزیشک.

پزیشک- له وانہ یه خوتان له رووداوہ که تیگہ یشتین.

کاوہ- کانسورہ پزیشک، تہ واوہ؟

پزیشک- به ئەگەریکی زورہ وه تہ واوہ. له م قوناغە دا کاریکیش ناکریت. هەلبەن

دەبیت تاقیکردنەوه کانی تہ واو بیت. دہزانی کەوا سونەر و تیشک و بەکورتی

هەموو شتیک. له خزمە کانتان؟

کاوہ- هاوړین پزیشک.

پزیشک- دەبیت لیزه بمینیتە وه. چونکه له سبه یه وه دەبیت دہست پینکەین.

کاوہ- باشه پزیشک. به هر شیوہ یه ک پیتان باشه دہست پینکەن.

کاوہ- جاری له سەر ئیزنتان، من له م به شه چەند نەخوشینکم هە یه دەبیت

سەردانیان بکہم.

کاتیک پزیشک رویشت، ئەو کچه له بهشی فریاکەوتن بهرە ولای ئیمہ هات.

کاتیک گەشت گوتی:

- نازانم چون سوپاستان بکہم. خوم به شه رمەزار دہزانم کاتیک تەماشای

چاودکانتان دہکہم، من ببه خشن.

ناوم فەریبایه.

کاوہ- ناوی منیش کاوہ یه. ناوی هاوړیکەشم به هزاده. هەردوو کمان له زانگری

پزیشکین.

فەریبا- له وانہ یه ئەم شهو خودا له گەل من بووبیت چونکه له گەل ئیوہ رووبەرود

بوومە وه، له هەردوو بابەتە که دا.

کاوہ- خودا هیچ کاتیک به ندە کانی فەراموش ناکات.

فەریبا- ببورە. بینیم له گەل پزیشک قسە دہکەن. رای ئەو چی بوو؟

کاره- به خودا چی بلیم؟ شتیکی درووستی به ئیمه نه گوت،
فهریبا زه رده خه نه یه کی ته لخی کرد و گوتی:
- راته ئیوه نازانن؟

- فهریبا خانم، ئیوه خوتان ده زانن نه خوشی دایکتان چیه؟
فهریبا- به داخه وه به لئی، شیرپه نجه یه کی پیس،
کاره- نهی ده زانن له چ قوناغینکدایه؟

فهریبا- به ته واوی نا، پزیشکه که شی هیچی به من نه گوتوه،
- به داخه وه نه خوشی دایکتان زور به ره و پیش چوه،
فرمیسک له چاوه کانیدا کۆبووه وه.

کاره- فهرموو له وئی دابنیشن، خودا گه وره یه.

بۆ شتم چایم هینا، خه ریکی چایی خواردن بووین، فهریبا گوتی:

- ده مه ویت تکایه کتان لینگه م، هه رچه نده شه رمه زاری ده کیشم، به لام جگه له ئیوه
کسی دیکه م نیه.

کاره- به فهرموون.

فهریبا- نه گه ر زه حمه ت بکیشن و نه و کاره رینکبخه ن تا کو دایکم ببه مه
نه خوشخانه یه کی حوکومی.

کاره- مه گه ر ئیره چیه تی؟ نه خوشخانه یه کی زور باشه و هه موو پیداویستیه کی
هیه، پزیشک نه سه دیش له دۆسته کانمانه.

فهریبا- ئیوه راست ده لین، به لام تیچوووه که ی زوره و من له رووی داراییه وه
کیشم هیه.

کاره- ئیوه بیر له و شتانه مه که نه وه، خه یالتان ئاسووده بیت.

فهریبا- نا ئیتر تکاده که م، هه زناکه م له وه زیاتر بیزارتان بکه م و قه رزارتان بیم.

کاره ته ماشایه کی کرد و زه رده خه نه یه کی کرد، فهریبا سه ری دانه وانده.

عه شقم له چاوه کانی کاوه دا ده بینی، چاوه کانی فهریبا کاری خوی کرد بوو،
له وانه بوو هه ر له روو داوه که کاری خوی کرد بیت.

کاره- من ئیستا ده گه ریمه وه.

- بۆ کوئی؟

کاره- ده رۆم سه ریک له دایکی فهریبا خانم ده دم و ده گه ریمه وه.

- سوپاست بۆ خودا حالی ئیستا باشه، باشتره هه ستین و برۆین نانیک بخوین.

فهریبا- ئیوه فهرموون، من برسیم نیه.

کاره - که واته ئیمهش نارۆین.
 فهربیا - بهلام نابیت. لهوه زیاتر شهرمه زارم مه کهن، تکاده کهم.
 کاره - کیشه نیه، ئیمهش هیچمان نه خواردوو. کوتاییه کهی ئه وهیه له برساندا
 له هوش دهچین، دواتر دهمانهیننه ئیره. ئیرهش که نه خوشخانهیه و هه موو شتیک
 لیره ههیه و شتیکمان لینه سه ر دیت.
 فهربیا پیکه نی و ههستا، کوتی:
 فهربیا - باشه برۆین. ئیوه ئه وهنده باش و میهره بانن که حه یفه مروقی به برزی
 وهک ئیوه شتیکیان لئ به سه ر بیت.
 هه رسنیکمان له نه خوشخانه هاتینه ده ره وه و به ره و پیتزا فرۆشیه ک که بیست
 مه تریک دوورتر بوو به پی به ریکه وتین.
 چه ند خوله ک تینه پی و فه ربیا کوتی:
 فه ربیا - ده مو یست له گه لتان قسه بکه م ده رباره ی ئه مشه و.
 کاره - بیرناکه نه وه که باشتره کاتیک دیکه ده رباره ی قسه بکه یین؟
 - نه خیر. واباشتره هه ر ئیستا فه ربیا خانم قسه کانیا ن بکه ن و ئاسوو ده بین.
 کاره لای کرده وه و زه ق زه ق ته ماشای منی کرد.
 فه ربیا - راسته. خۆیشم چه زده که م هه ر ئیستا قسه تان بۆ بکه م.
 من تاقانه کچی خیزانه که م، واته تاکه مندالی دایک و باوکم بووم. کاتیک زور
 بچووک بووم باوکم کارمه ندیک ساده بوو. که مینک گه وره تر بووم، باوکم
 شوینیک کپی و له گه ل هاو پینه کی کۆمپانیا یه کی دامه زراند.
 چه ند سالیک تینه پی و بارودۆخی هه ردووکیان باش بوو. سه ره تا شوقه یه کی
 دوو نووستنی بچوو کمان کپی له گه ل په یکانیک، ژیا نیک ساده مان هه بوو.
 دواتر ورده ورده بارودۆخی باوکم باشتر بوو، خانوو ه که مان گۆپی و
 باله خانه یه کی گه وره مان کپی و ئۆتۆمبیلی گرانبه ها و
 به کورتی ژیا نمان زۆر باش بوو. دایکی بینچاره م ئیتر هیچی دیکه ی له خوا
 نه ده ویست. تا کو ئه وه ی نازانم له چ مامه له یه کی گه وره دا فیلیان له باوکم کرد و
 زیانی کرد.
 بینچاره بووین و هه رچیمان هه بوو له ده ستمان دا. هه رله ئۆتۆمبیل و ئالتوونه کانی
 دایکم، به کورتی هه موو شتیک.
 هاتینه هه ر ئه و مالهی که وا خۆتان بینیتان. ئه و خانوو ه مان به کپی گرت و تینا
 دانیشتن. شه وی یه که م که هاتینه ئه وی له بیرمه زور گریام، چ شه وینک بوو.

پاسه مین

یان ئه وهی له رووی نه ده هات ته ماشای چاوه کانی من بکات. سه ری دانه وانده بوو
ته ماشای نه ده کردم.

چوومه لای فه ریبا و بانگم کرد.

- فه ریبا خانم!

لای کرده وه و فرمیسه کانی سه ری، بزه یه کی کرد که وا له سه د گریان خراپتر
بوو.

- منیش وه ک تووم. منیش نه باوگم هه یه و نه دایک. نه خزم و کهس و کاریک.
به لام خودام هه یه. ئیوهش خوداتان هه یه.

قسه کانت کاری کرد له دلم و فرمیسه کانت دلمی سوتاند.

منیش ئه و رۆژانه م هه بووه و له کوتایدا تیده په ریت. ئیستا سهخت بیت یان
ناسان، هه مووی تیده په ریت. چه زده کهم من وه ک برای خوتان بزائن.

پاره دار نیم. خۆیشم له ژوورینکی بچووکدا ژیان ده به مه به سه ر. به لام ئه وه نده م
هه یه که بتوانم سکی دوو کهس تیز بکه م. ئیوهش وه ک خوشکی خۆم. مه به ستم
له وه یه له مه به دوا بزائن که وا به ته نها نین.

هه رله و کاته دا کاوه هاته پینشه وه و گوئی:

- برۆین، برۆین شتیک بخۆین.

فه ریبا- و ابزانم دوو باره نازارم دانه وه.

- نا دلی ئیمه هه میسه گیراوه.

بووم وه رگیرا تا کو ئه و تنۆکه فرمیسه کی له چاومدا بوو، ده رنه که وتبیت.

کاوه- به سه ئیترا! له کوتایدا و ابزانم نارۆین بو نانخواردن! به ناوی خودا به هزار،
خوشکه کهت هه لبگره برۆین!

خودی کاوه که بارودوخی له من خراپتر بوو، به لام هه ولی ده دا بیشارینه وه. هه
له بهر ئه وه گالته ی ده کرد و پیده که نی.

چووینه پیتزا فرۆشیه که و داوای خواردنمان کرد.

کاتیک پیتزایان بو هیناین، فه ریبا ته ماشایه کی کرد و دوو تنۆک فرمیسه
له چاوه کانی هاته خواره وه، به پیکه نینه وه گوئی:

- له دوینی شه وه وه تا کو ئیستا هیچم نه خواردووه! باوه رده کهن که ته نانه ت
پاره ی کرینی نانیکیشم پین نه بوو!

ئه وه م که بیست، ئاره زووی خواردنم نه ما. هه ردوو کمان پیتزامان ده خوارد به لام
بوو به ده ردمان. شتیک که رووی گرتبووم، پارووه که نه ده چووه خواره وه و

به زوری ساردی خواردم.
لامکردهوه و تماشای کاوهم کرد، سهری دانه واندبوو. بهوشیوهیه دهردهگوت
ی خواردن دهخوات. تماشایهکی کردم، بینیم چاوهکانی پرله خوینه. لهوانهبوو
بهزیهوه گریابیت.

له کوتایدا خواردنه که مان تهواو بوو، کاوه پارهکی دا و هاتینه دهرهوه.
چوار ههنگاو رۆیشتبووین که فهریبا گوتی:

فهریبا- ئه مرق له بهیانیهوه خهریک بووم دهربارهی بیرم دهکردهوه. دهربارهی
ئهو کارهی دهمویست ئه نجامی بدهم.

هه رچهنده له شهو نزیک دهبوومهوه دهتگوت له کوتایی ژیانم نزیک دهبوومهوه.
ئیهواره بوو که له گوشهیهک دانیشتم و دهستمکرد بهگریان. له بهر برسیتی و
ماندویی و خه م و پهژاره و خهوم لیکهوت.

بهدهنگی دایکم خه بهرم بووهوه، خه بهکهی دهویست و پیمدا. کوتا دانهی بوو.
ئیهتر پارهم نه بوو که بچمه دهرمانخانه و دهرمانهکانی بۆ بکرم. ئه وه بوو که بریاری
خۆمدا و نزیکی کاتژمیر ههوت له مال هاتمه دهرهوه.

باوکم فهیری کردبووم که هه میسه له مال چوومه دهرهوه بلیم بهناوی خودا. تا
ئهو شوینهی له بیرم بیتم هه میسه ئه و کارهم کردووه. بهلام ئه مرق نا!
چونکه له خودا توره بووم. ئیهتر له کاتی هاتنه دهرهوه دا ناویم نههینا. بیست
ههنگاو له مال دوور که وتمهوه و وهستام، په شیمان بوومهوه و گه رامهوه.

چوومه مالهوه و دووباره هاتمه دهرهوه. له دلی خۆمدا گوتم که خودایه گیان
مههیه رۆحم بفروشم. رازی مه به بهی ئابرووی من!
رینگه م گرت بهرو رۆشتم. بیرم نایهت که وا بیرم له چی دهکردهوه.

بۆساتیک هه ر له و شوینهی منتان بینی خۆم بینیهوه. لهوانهیه کاتژمیریک لهویدا
و له و تاریکیه دا به پینوه وهستابم. غیره تم نه بوو بینه سه ر شه قامه که، بهلام بۆ
ساتیک رۆوخساری دایکم هاته وه پیش چاوم، دهستم بهرزکردهوه. ئه وهی دیکه ی
که خۆتان دهزانن.

فهریبا ئیهتر بیدهنگ بوو. تاکو نه خوشخانه هیچی نهگوت. ئه و له ناوه راستی
رینگه که دهرۆیشت و من و کاوهش له ته نیشتیهوه. هه موومان له خه یالی خۆماندا
بووین.

خهریک بوو بیرم له کاری خودا دهکردهوه. فهریبا ده بیت له مالی خۆیانه وه تاکو
ئهو شوینه به پی بیت و دواتر کاتژمیریک چاوه روان بیت.

به درووستی بیته ئەو شەقامەى ئىمەى لىوہ تىدەپەرىن. ئەگەر چەند خولەى
درەنگتر یان زووتر دەھاتە ئەوئ، بەئەگەرى زۆرەوہ یان ئىمە ئەو شوینەمان

تێپەراندىبوو. یان ئۆتۆمبیلیكى دیکە سواری کردبوو.
کاتىک گەشتینە نەخۆشخانە، کاوہ ژوورینكى تاییبەتى بۆ دایكى فەریبا گرت و
برىک پارەشى بەزۆردا بەفەریبا. کاتىک خەیالمان ئاسوودە بوو جىگەیان باشە و

هەموو شتىک رىک و پىکە، گەراپنەوہ مالەوہ.

کاوہ سەرەتا منى گەیااندە مالەوہ، لەبەردەم دەرگاگە گوتم:

- باشە کاوہ خان، لەنىو چاوانتدا بەندى دەبینم.

کاوہ- من کە سالەھایە لەدەستى تۆ وەک زیندانى ژیان دەبەمە سەر.

- ئىتر لىزەدا گالتە لەکارەکەدا نىە. ئەگەر هەلەم نەکردبیت فەریبا خانم دلى تۆى

بردووە. بەروومدا پىکەنى.

- دانى پىدانبى تاکو ئاسوودە ببیت. زۆر خىزا و بەپەلە! ئەگەر خۆت بىلین

تاوانەکەت کەمتر دەبیت، دەى بەناوى خودا!

کاوہ- زۆر خىزاو و بەپەلە، خۆشیم لى هاتووە.

- ها ئەو کاتەى گوتت فىلمى شەوى رووداو بەبەشداری هونەرمنەندى ناسراو

کاوہ بەرومەندا!

کاوہ- شاعیر دەلێت:

لەم دونیایەدا بى مېشک و خوینمژ و بى ئەقل و ئاژەلى وەک من پەیدا نابیت!

- ئەگەر لەژیاانتدا یەک قسەى باشت کردبیت، هەر ئەوہبوو ئىستا گوتت.

کاوہ- ببورە بەھزاد خان. دلەم داوہ بەفەریبا، زمانم پتى نەداوہ. بىچارە برۆ

لەبىرى خۆتدا بە. من کە دەبینى کارم تەواوہ و خەزورىشم کە نىە و رکا بەرىشم

نىە. دەمینیتەوہ یەک خەسوو کە ئەویش نەخۆشە و لەگۆشەى نەخۆشخانە

کەوتووە.

برۆ خۆت ئامادەبکە کە هەر لەم روژانەدا خانمى ستایش خانم لەگەل پورى و

بەھرامدا پارچە پارچە دەکەن.

- ئەمشەو نزادەکەم کە دایكى فەریبا حالى باش بىت و دەر بکەوینت فەریبا خانم

دەست نیشان کراوینكى هەیە کەوا ئەوہندە بىخەمى. ئەوکاتە بابزانم دووبارە

گالتەچیت یان نا!

کاوہ- وشتەر لەخەودا لۆکە دەبینیت. برۆ ئەم شەو بخەوہ کە هیوا دەخوازم

سبەى هەستای لەپىش چاوى فەرنوش کەوتبیت و فەرنوش ئارەزوو نەکات

ببینیت.

ئەمشەو تاكو سبەي نەفرەتت لیدەكەم تاكو جاری داھاتوو فەرنوش تۆی بینی
لەبەرچاویدا وەك قالونچە بیت.

ئەمشەو تاكو بەیان نزات لیدەكەم بەھزادا!

ئەو شیرەم كە خواردووتە واتە ئەو پیتزایەم كە خواردووتە حەرامی دەكەم لیت.
پشتیوان بەخودا قاپی چی لینگەم و چی لینەكەم بیتە دەستت. پشتیوان بەخودا
چاویكت فرمیسك و چاویكت خوین بیت.

پشتیوان بەخودا، نا ھەر ئەوەندە بۆ ئەم شەو و سبەي شەوت بەسە.

- لال ببیت كاوە. مرقوف ئەو شتانە بەدوژمنەكەي نالیت.

ئێستا بلی بزائەم سبەي چی دەكەیت.

كاوە- دەزانیت خۆ! دەچمە لای فەریبا گیان و دایكی. چ خەسوویەكی باشم ھەيە
بەخودا!

- بڕۆ هیوادارم خوشبەخت ببیت.

یاسە مین

بهشی دوازدییم

ئو شهوه تاكو بهیانی خهوی ناخوشم بینی. سبهی ههستام و چوومه لای
جهنابی هیدایهت. لهسه رینگه چهند نانیکم کرپی و کهمیکیش ئاو میوه بۆ تهلای
بهوهفا.

کاتیک گهیشتمه بهردهم مالی جهنابی هیدایهت، لهدهرگام نهدا. دهمویست بزنام
دوباره تهلا دهزانیت من هاتووم!

حهوت ههشت خولهکنیک وهستام تاكو دهنگی جهنابی هیدایهت هات.

هیدایهت- بۆنیکى ناسراو دیت. بههزاد گیان تۆی؟

دواتر دهرگا کرایهوه و جهنابی هیدایهت و تهلا له پشتی دهرگا کهوه دهرکهوتن.
سلاوم کردوو چوومه ژورهوه. دهستم هینا بهسهری تهلادا و ئاو میوه کهم پیندا.
هیدایهت- دهستهکانت خوش بیت. خۆیشم دهمویست برۆم نان بکریم. وهره
ژورهوه خهریکه دهیبهستی.

وهک ههیشه ئاگردانه که داگیرسابوو. سهماوه ر و چایش بههه مان شیوه.

هیدایهت- هاورپیکهت چۆنه؟ ئو خانمه جوانه چۆنه؟

- ههردووکیان باشن و سلاو دهگهیهنن.

هیدایهت- تۆ کهی وانهکانت تهواو دهبیت کورم؟

- یهک دوو سالم ماوه.

هیدایهت- سهلامهت بیت. بههیوای خودا سهرکهوتوو بیت.

چایهکی تیکرد و کردیه بهردهستم. هه ر بهو شیوهی چاییه کهم بهچیزهوه
دهخوارد پرسیم.

- جهنابی هیدایهت، تهلاتان لهکوی هیناوه؟

هيدايت - ئەم ئاژەلە، نەوہى جووتىك ئاسكى نىر و مین. لە ناسراوینكەوہ بەمن
گەشتووە. یادگار یەكە لە ھاوڕێ یەكەوہ.
- بىگومان لىزە بەتەنھا بىزار دەبن.

هيدايت - ئىتر راھاتووم. خۆم بەئەو ئاژەلە و پىسى و ئەو شتانە سەرقال
دەكەم. رۆژى يەك دوو كاتر مەر كىتیب دەخوینمەوہ. تۆ لەگەل ژيان چى دەكەیت؟
- دەتوانم چى بكەم؟ دەبىت بسازىم لەگەلى. تازە دوینى شوو شتىك روویدا كە
تىگەپشتم لە من گرفتارتر لەم دونیادا ھەيە.
هيدايت - شتىك روویداوہ؟

رووداوى فەرىبام بۆ گىزایەوہ. زۆر نا ئاسوودە بوو و گوتى:
هيدايت - ھەز دەكەیت كەوا گوتى لەوہى كە ماوہ لەژيانم بىت؟ تاقتت ھەيە؟
- ھەم ھاووم ئىوہ ببىنم. ھەم گویم لەدەنگى سازەكەتان بىت و ھەمىش چىرۆكە
شېرىنەكەتان.

پىكەنى و چایەكى دىكەى بۆ تىكردم و جگەرەيەكى داگرساند و گوتى:
- لەم دونیایەدا ھەريەكە و بەھوى شتىكەوہ گرفتارە. ئىستا ھەندىكىان كەمتر يان
زىاتر. من لەو جورانە بووم كەوا بىچارەيم زىاتر بوو. بىرت ماوہ لەكوینى
داستانەكە بووین؟

ئىستا خۆت بخەرە جىگەى ئەو كاتەى من تاكو تىنگەيت من چىم كىشا! كورپىكى
چارەدە سالان كەسىكى كوشتبىت و ھاوړىكەشى كوژرابىت! تەنھا و بى كەس!
بىنم كەوا ھەز دەكەم دەردەدل بۆ كەسىك بكەم، راستەوخۆ روشتم و لە ھەتىو
خانەكە چوومە دەرەوہ و چوومە باخەكەوہ. لەخودام دەوىست رەزا لەوئى بىت.
ھەر كە منى بىنى گوتى:

رەزا - چاوەروانت بووم. چى روو دەدات لەو وىزانەيە؟
نەواوى رووداوەكەم بۆ گىزایەوہ و دواتر دەستم كرد بەگرىان. لە باوہشى كردم
و دلى دامەوہ و گوتى:

- بىنم كەوا ئەمەرق لەوئى زۆر ھاوچۆ دەكرىت، نەيانگوت ئەو عىفرىتە مردووە!
ئىستا ئىتر خۆت بىتاقەت مەكە. ھەقى بوو واى لى بەسەر بىت. ژنىكى پىس بوو.
تۆش بە ئەنقەست ئەو كارەت نەكردووە. ئىتر بىرى لىمەكەرەوہ. لەدواى ئەمە
مانەوت ھىچ سوډىكى لىزە نىە. دەبىت بىدەيت لە كونەكە و بۆ بەدواى ژيانندا. بە
لىزە مانەوت بەھىچ شتىك ناگەيت. من سبەى ھەندىك پارەت بۆ ئامادە دەكەم. تۆ
ئىستا ھونەر مەندى. ئەو ئاوازەى كەوا تۆ لىنى دەدەيت، رىنگە نادات بە برسىتى

ئاسەمىز.

بمینیته وه. رینگه بگره و برؤ به دواى بهشى خۇتدا تاكو بزانین خودا چى بؤ تۆ
دهوینت.

پنم گوت رهزا وه ره پینکه وه برؤین. گوتی:
رهزا- بؤ من هیچ شتیک له ده ره وه نیه، به لام بؤ تۆ بؤچی نا.
پرسیم که بؤچی تویان هیناوه بؤ شیتخانه، تاكو ئیستا چند جار نه وهم لی
پرسیوی، به لام وه لامت نه داوه ته وه. گوتی:
رهزا- چ سوودینکی ههیه که وا بزانیته؟
- هه روا ده لیم.

ته ماشایه کی کردم و گوتی:
- من رۆژگاریک بؤخوم که سینک بووم. سهروهت و سامانم هه بوو. مال و ژیانم
هه بوو به لام نه یانه نشت ژیانى خوم بکه م. ئیستا ئیتر تینه ریوه وازی لینهینه.
به زور لیم ده رهینا. که مینک بیرى کرده وه و دواتر گوتی:
رهزا- روودا وه که له وکاته وه دهستی پینکرد که وا له گهل کومه لیک کارم ده کرد.
یه کینک تارى لیده دا و یه کینک گورانی ده گوت و منیش که مانچه م ده ژهند. نه وکاته
ئیمه ده چووینه گونده کانه وه و بهرنامه مان پینشکه ش ده کرد.
دهرنامه تمان که م نه بوو. خوزگه هه رله و گوندانه ده بووین، خوزگه هه ر له و شاره
ده بووین. به کورتی هه م مژده بوو هه میش ته ماشا کردن. تاكو نه وه ی چووینه
گوندیکه وه. گوتیان پیره میزدینک له گهل کچه که ی هاتوون بؤ نه وئ. خه لکی گوندینکی
دیکه بوون و ده یانویست بؤ چاره سه ر بچن بؤ شار چونکه کچه که نه خوش بوو.
ده یانبرد بؤ شار بؤ چاره سه رکردنی. هه ر له و گونده دا ته مهن رینگه ی پینادات.
کچینکی حه فده بؤ هه ژده سالان بوو.

چوونکه کچه که له وئى مردبوو، نه مانتوانی بهرنامه که مان له وئى پینشکه ش بکه ین.
ده مان ویست بکه رینه وه و له وئى برؤین که کوینخای نه و گونده گوتی ئیوه که وا
هه ر ده رۆن که واته تهرمی نه و مردووه ش له گهل خوتان ببه ن، گوناحه. باوکی پیره
و به ته نه یه.

بینیم که وا قسه له قسه ی کوینخادا ناکریت، تازه تاوانیش بوو. نه وه بوو
تهرمه که مان کرده ناو تابووتیک و بهرئى که وتین. نه و ساله زستانینکی زور سه ختی
هه بوو. به فر تاكو نه ژنۆ ده هات و رینگه که ش کویره رینگه و شاخاوی بوو. چند
کاتژمیریک به رینگه وه بوین که وا توفان و بارانیک دهستی پینکرد هه ر باس ناکریت.
نه مان ده توانی بجولین. شه هاده تمان هینا! نه رینگه ی رۆیشتمان هه بوو نه

باسه مین

پيره ميرده كه گوتى له م ناوهدا جيگه يه كه هيه كه دوو كوخي خالى هيه. شوانه كان كاتيك مه ره كانيان دينن بؤ ئيره و تنييدا ده ميننه وه. با برؤينه ئه وي. سوپاستى خودامان كرد كه وا ئه و تهرم و پيره ميرده مان له گه ل خومان هيناوه. ريگه مان گرته بهر و پيره ميرده كه ش له پيشمانه وه، تاكو نيو كاتزمير دواتر گه يشتينه ئه و كوخانه.

چووينه ژوره وه. كوخيكي بچووك بوو كه له ناويدا دار و چرا و هه نديك كاي لنيوو. به داره كان ناگرمان كرده وه و له ده وري دانيشتين. تهرمه كه شمان له ترسي گورگ هينايه ناو كوخي كه وه.

بينچاره ئه و پيره ميرده كاتيك گه رمى بووه وه، ده ستيكرد به گريان بؤ كچه كه ي. ئيمه ش دانيشتبوين و ته ماشامان ده كرد. تازه خه ريكيوو تاريك ده بوو كه وا له ده ره وه دهنگه دهنگ ده هات.

سه ره تا بيرمان كرده وه كه وا گورگ بينت به لام دواتر يه كيك له ده ره وه بانگي كرد و گوتى: - كنيه له ناو ئه و كوخي ده؟

دهرگامان كرده وه، سني كه س بوون و هاتنه ژوره وه. له نزيكي ناگره كه جيگه مان كرده وه. كاتيك به باشي گهرم بوونه وه، ئه وه ي له هه موويان قه له وتر بوو له ئيمه ي پرسى:

- ئيوه چ كارهن؟ دياره كه وا خه لكي گوند نين.

گوتم پني كه وا چ كارهين. و ئه و هيش گوتى:

- چونه له م به فر و سه رمايه دا و به م چله ي زستانه ريگه تان گرتوته بهر و هاتوونه ته ئيره؟ گوتم كه وا خه لكي گونده كان له زستاندا كاريان نيه، له بهر ئه وه ئيمه له زستاندا ديننه ئه م ناوه. كه ش و هه وا باش بوو، له شاريش كار باشه و ئيمه ش ده گه ريينه وه شار.

- ئيمه ش ئه م شه و بينزار بوين. ئيمه پوليسي ده وله تين و به دواي بني باوك و بني دايكه كاندا ده گه ريين كه وا له گوند و شاره كاندا بلاوكراره بلاوده كه نه وه. خه ريكي بوين ليره وه تينده په رين كه وا جيبه كه مان خراب بوو. دوكه له كه مان له دووره وه بيني و بهين هاتين بؤ ئيره. ئينستا ده ستبكه ن به سازليدان كه ناژه لينكتان له لاي ئيمه يه.

ئيمه ته ماشاي يه كترمان كرد و ئه وه ي له هه موومان به ته مه نتر بوو گوتى:

- به لام فه رمانده يه كيك ليره مردووه. تهرمينكان ليره هيه، باش نيه. كچينكي گنج بووه و ئه وه ش باوكيه تي. گوناچه.

پینکهنی و گوتی:

- چ کیشه یه کی هه یه؟ نه و خودا لی خوشبووهش پنی خوش ده بیت.

همویان ده ستیان کرد به پینکهنین.

یه کینک له ئیمه لای کرده وه و گوتی:

- ئیمه ده ست نادهین له سازه وه.

له پر نه و کابرایه ده ستی کرد به باخه لیدا و ده مانچه یه کی ده رهینا!

دلمان که وته له رزین. لوله که ی پرو کرده ئیمه و گوتی:

- نه گهر یه ک جاری دیکه قسه له قسه مدا بکه ن، به و تهرمه وه ده بنه پینج دانه!

دواتر پرووی کرده دوو له هاوړینکانی و گوتی:

- چ زمانیکی بولبولیان گرتووه بو ئیمه نه م گورانی بیژانه.

یه کینک له وان له کیفینکدا دوو بتلی ده رهینا و دایه نه و قه له وه. مه ی بوو. به کورتی

ده ستیان کرد به زه هری مارکردنیان.

سه رت نه یه شینم ئیمه ش ناچار ده ستمان کرد به سازلیدان. پیره میردی بیچاره کی

نه وه ی بیینی هه ستا و له و سه رمایه دا چووه ده ره وه ی کوخه که.

کاترمیریک تینه پری و گهرم بوونه وه و سه رخوش بوون. یه کینکیان چووه لای

ته رمه که و به نه وانی دیکه ی گوت:

- نه گهر نه م کچوله یه زیندوو بووایه، ئیستا سه مایه کی بومان ده کرد خراب

نه بوو ها!

ئیمه له پر ده ستمان هه لگرت له ژهنین. وه ک نه وه ی کاره با وشکی کردین.

نه و کابرا قه له وه هه ستا و چووه لای نه وی دیکه یان. دواتر نه و بیته ره فه ده ستیدا

له لاشه ی مردوو هه که و پینکهنینکی شهیتانی کرد و گوتی:

- لاشه ی خو گهرمه!

دواتر نه و بیره وشته کفنه که ی لادا! هه رسینکیان به گوینی یه کدا شتینکیان گوت و

پینکهنین. خومان له ناخه وه ده خوارد وه. له لایه ک نه مان ده توانی ده ستبه رداریان بین

و له لایه کی دیکه ش نه مان ده ویرا فزه بکه یین. پولیسی ده ولت گالته نه بوو. نه و

سیانه ئیتر به بی قسه دانیشن. ماموستا که مان به گوینی مندا چرپاندی.

- گه نج غیره تت هه بیت و بو خوت مالیک له به هه شت بکه ره!

- چی بکه م؟

- هه له م نه کرد بیت نه وانه بیر له وه ده که نه وه که شه و هه موومان نووستین، بچنا

لای نه و تهرمه و له گه لیدا بینامووسی بکه ن! تو ده بیت هه رچونیک بووه بچنا

گوندی ئەو پیره‌میزده، کویخا و خەلکە‌کە‌ی بهینیتە ئێره.

- لەم بەفرەدا؟ تازە ئەگەر گیانی‌شەم بزگاری بیت، گورگەکان ناھیلن پارێزراو بم.
- پشت بەخودا ببەستە و برۆ. شەرەفی ئەو پیره‌میزده، شەرەفی ئێمە‌یە. برۆ
گەنج، لەدەوری سەرت گەرێم.

بەرێار بوو ئەوان پۆلیسەکان سەرقال بکەن تاکو من برۆم و بگەرێمەوه.
بە بێدەنگی هەرچۆنیک بوولە کوخە‌کە هاتمە دەرەوه. ناوی خودام هینا و بەناو
بەفردا رۆیشتم. لەوانە‌یە خودا هیز و توانای چەنین پیاوی پێدا‌بیتم کە تەواوی
پینگە‌کە رامکرد. کاتیک لە دوورەوه گویم لەدەنگی سەگە‌کانی گوند بوو، سوپاستی
خودام کرد. دەستم کرد بە‌هاوارکردن و خەلکی گوند هاتنە دەرەوه. کویخام بینی
و رووداوه‌کەم پینگوت و تینگە‌یاند.

ئێتر توانای قسە‌کردنم نەبوو. منیان برده مالی کویخا و هەموو پیاوه‌کان بە‌دار و
داس و بیل، بە‌رینگوتن بە‌رهو کوخە‌کان.

ژنە‌کانی گوند کە زانیان من چ کاریکم کردووه، بە‌کیکیان چایی بو دینام و بە‌کینک
نان و بە‌کینک گەشتی دەهینا. بە‌کورتی زۆر ریزیان لێ‌گرتم.

بەرە‌بەیان بوو کە بە‌دەنگی لا الە الا الە و اللە اکبر هەستام و رامکرده دەرەوه.
خەلکی گوند بوون. سوپاست بو خودا کاتی خۆی گە‌یشتبوون و رووداویک
رووی نە‌دا‌بوو. تەرمە‌کە‌یان بە‌ سلاوات ناشت و هەموو شتیک بە‌خیر تێپە‌ری و
ئێمە‌ش بووینە ئازیزی ئەو گوندە.

هەر ئەو شەوه لە‌مالی کویخا چاوم بە‌کچە‌کە‌ی کەوت و بریارمدا بیخوام.
ئە‌ریش لە‌وانە‌بوو منی بە‌دل بووبیت، هەر دە‌هاتە لام و بە‌هێمنی بە‌روومدا
پێدە‌کە‌نی.

بینیم کە‌وا ناتوانم لە‌بیری بکەم. بە‌هەر جۆریک بوو بە‌ مامۆستا‌کە‌مانم گوت و
ئە‌و بیچارە‌ش گەرە‌یی کرد و داخوازی لە‌کویخا کرد بۆم. کویخاش کە ئە‌و
کارە‌ی منی زۆر پینخۆش بوو.

خۆی ریش سسپە‌کانی گوندی رازیکرد و مارە‌بە‌رین و شایی دواخرا بو دوا‌ی
چلە‌ی مردنی ئە‌و کچە. بریارمدا من هەر لە‌و گوندە بمینمە‌وه و پارچە‌یە‌ک زە‌وی
کە کویخا پێی دە‌دام، سەر‌قالی کارکردن بێم تیندا.

بەرێزم تۆ بمینی. لە‌دوا‌ی چلە ئێمە‌ هاوسەر‌گیریمان کرد و سالیک دواتر بووینە
خاوە‌نی کچیک. پینگە‌وه بە‌خۆشی و شادی ژیا‌نمان دە‌کرد کە فیله‌کە‌م بیری
هیندستانی کە‌وتە‌وه و ورده ورده نوکە نوکی من دە‌ستی پینکرد کە لە‌م گوندە‌دا

بە‌سەر‌هێر.

ناتوانریت هیچ کاریک بکریت و مرؤف به هیچ کونیهک ناگات و ده بیت برؤین بو
شار. له کوتایدا کویخا و ژنه کهم ره زامه ندیان دا و ئیمه هاتینه شار.

به کورتی له شاردا دوو ژوورمان به کروی گرت و من له کارگه یهک دستم
به کارکردن کرد. ئیوارانیش سازم لیده دا و کوتایی شهو ده که رامه وه ماله وه.
پاره یه کی باشم دست ده که وت. خوشحال بووم که ژن و منداله کهم به
ئاسووده یی ده ژین و خه ریکه ورده ورده گوزه رانمان باش ده بیت. تا شهوی که
شهویک پولیسه کان شهو شوینه ی سازم لیده دا دایان خست. ناوه راست شهو بوو
که پولیسه کان رژانه شهوی و من خوم خسته که ناریکه وه تا کو کهس به خم
نه گرت. ده یانگوت که له پشته وه شوینی قومار و شهو جوره شتانه بووه. به کورتی
دوو کاتژمیر زووتر هاتمه ماله وه.

ژووره کانی ئیمه له مالیکدا بوو که به ده وریدا ژوور بوو. هر ژووریکیش
خیزانیکی تیدا ده ژیا. یه کینک له وانه کورپیکی گهنجیان هه بوو که زور چاوی ده گنرا
و چاویکی ناپاکی هه بوو.

شهو که گه یستمه ماله وه، کاتیک له به ردهم ژووره که مان خه ریک بووم
پیلاره کانم داده که ند دهنگی بینگانه م بیست. گوتم له وانه یه کویخا له گونده وه هاتینت.
دهرگا کهم کرده وه دوو کهس له جینگه به رزبوونه وه! پلیته ی چرا کهم زیاد کرد که
چیم بینی!

وهک شهو بوو دونیایان کینشابت به سه رمدا. شهو کوره بی هیچ شتیک له
ژووره که ی من، له ماله که ی مندا بوو! ئیتر تینه گه یستم. دهستم کرد به لیدانی شهوان.
ئیتر نازانم له کیم ده دا، خوین به رچاوی گرتبوم. هه رله و کاته دا چرا که کون
به زه ویدا و هه موو شوینیک گری گرت.

کاتیک رهزا گه یشته ئیره. سه ری دانه واند و دهستی کرد به گریان. دوا ی چند
خوله کینک گوتی که وا منداله که شی له و ناگره دا سوتا وه و ژنه که شی خنکا وه و شهو
کوره ش رایکردوه.

دهلین رهزا هه ر شهو کاته شیت ده بیت و ده یهیننه شیتخانه. یهک دوو سال دواتر
باش ده بیت، به لام هه ر له ویدا ده مینیتته وه.

ئیتر رهزا نه یوانی قسه بکات و هه ستا و رؤیشت. په شیمان بوومه وه که وا بؤچی
من بیره وه ریه کانیم بیرخسته وه. منیش رینگه م گرته بهر و چوومه وه بو
هه تیوخانه که. ته واوی شهو بیرم له وه ده کرده وه که وا چی بکه م. برؤم بان
نه رؤم؟ بمینمه وه یان نه مینمه وه؟

رهزا راستی دهکرد. ئیتر ئهوی شوینی مانهوه نهبوو.

له نیوهی شهودا چوومه ژووری بهرینوبهر. نیو کاتژمیر له ناو بهلگهکاندا کهرام
ناکو ناسنامهی خۆم پهیداکرد. هیواش هیواش کهرامهوه ژووری نوستن.

تهواوی ئه و ماوهیهی له ژووری بهرینوبهر بهدواي ناسنامهکه م دهکهرام. بیرم
دهکردهوه کهوا برۆحی خانم ئهکره می خهریکه ده مگریت. ئه و شهوه ههستیکی
سهیرم ههبوو. له وهی که ده مویست له ههتیوخانه که برۆم، کهمیک نانا سووده
بووم. له وهی که ده مویست برۆمه ناو دنیای دهرهوه کهمیک دهترسام.

له ههردوو باره کهدا مافی خۆم بوو. ههشت بۆ نو سال، له وانهیه زیاتریش ئهوی
مالی من بوو. له دونیای دهرهوهش ههوالیکم نهبوو. له کوتایدا بههر شینوهیه ک
بوو کهمیک نووستم.

سبهی مالتاوايم له هاوڕینکانم کرد و چووم بهرهو باخه که. رهزا چاوه رینی
دهکردم. بریک پاره ی پیدام له گه ل دهستیک جلی نیواشت.
دواتر که مانچه که ی دایه دهستم و گوئی:

- ئه گه ر دهتهوینت به م که مانچه یه نان پهیدا بکهیت ئهوا ده بیت برۆیت بۆ
لاله زار.

له باوهشم گرت. ههزم نه دهکرد لینی جیا بيمه وه چونکه زور چاکه ی له گه ل
کردبووم. به هینده ی ماموستایه ک مافی له سهرم بوو. له کوتایدا له باخه که هاتمه
دهره وه و به رهو شار بهرینکه وتم.

هه رچهنده دورتر ده بوومه وه له هه تیوخانه که، بیره وه ریه کانی ئه و چهنده ساله
کالتر ده بووه وه.

بەشى سىيازدايدىم

دوو كاتژمىر بەپى رۇيىشىم تاكو گەيشتمە شار. زور حەزم دەكرد زووتر دەست
بەكەم بەكارەكەم.
يەكەم جار شارم بىنى وەك دەريايەك بوو بەلامەو. غەرىب و نەناسرار بووم.
بۇ من كە تەواوى ژيانم لەناو چوار ديوار تىپەپراندبوو ھەموو شتىك بەلامەو
سەير و تازە بوو. بەرپىگادا دەپرۇيىشىم و سەرم دەسوراند، تەماشای دەرگا و
ديوارەكانم دەكرد و وردە وردە دەچوومە پىشەو.
نزىكى نيوەرۇ بوو كە تىپەپىم بەلاى كەباب فرۇشيەكدا. ئەژنۇم بەپۇنى كەبابەك
كەوتە لەرزىن.

بەترس و لەرزەو رۇيىشىم و بەخاوەنى ئەوئىم گوت:

- كاكە ئەوانە چىيە؟

پىكەنى پىم. لەوانە يە واتىگە يىشتىت گىلىكى تووش بوو! گوتى:

- ئەوانە ناوى كەبابە، پارە و شتت پىيە؟

پارەكانم نىشاندا. گوتى:

- دانىشە.

چەند خولەك دواتر دوو شىش كەبابى بۇ ھىنام و لەبەردەم داينا. باوەپم

نەدەكرد. ماوەيەك دانىشتبوم و تەماشای كەبابەكانم دەكرد. پياوھەكە گوتى:

- بۇچى ناىخويت؟

پىكەنىم. چۇن دەمتوانى تىنى بەگەيەنم تاكو ئىستا كەبابم نەبىنيو. بەشى سىيازدايدىم

ئەو پۇژە لەدواى نان خواردن ھەرچۇنىك بوو رۇيىشىم بۇ لالەزار.

ئوتىلىكى گەورە و سىنەما و ئەو جۇرە شتانه لەوى ھەبوو. لەسەر شەقامەكان

بهریگی ئوتومبیله کان دههاتن و دهچوون. شهقامه که به نزیکی چول بوو!
سه رتا له نزیکی ئوتیله که وهستام، به لام پاسه وانه کان دهریان کردم. رۆیستمه
په نجامه تر ئه ولاتر و له گوشه یه که دانیشتم.

یه که دوو کاتژمیر تینه پری و شهقامه که قهره بالغ بوو. پیاوان و ژنان به جل و
به رگی رازاوه ده رۆیشتن و دههاتن. شهقامه که زور پرووناک بوو. خواردنگه کان و
قاره خانه کان هه موویان گلۆپیان هه بوو. سکم خالی بوو. هه زم نه ده کرد دهست له
ته ماشا کردن هه لبرگم. کاتژمیریک دواتر هاتمه وه سه رخوم.

که مانچه کهم له بهرگه که ی ده رهینا و دهستمکرد به لیدانی. ته واوی هه ولی خومدا
چونکه ده مویست هونه ره کهم به هه مووان نیشان بدهم. ئه وه یه که مین جارم بوو
له بهردهم ژماره یه که خه لک که مانچه بژهنم.

چاره کانم به ستبوو. ئار شه کهم به ته واوی توانامه وه دههینا به ته له کاندایا. لیمده دا و
لیمده دا به یادی ره زاوه. لیمده دا به یادی ئه که به ره وه. به یادی ئه و منداله بینچارانه ی که
له ناو ئه و هه تیوخانه یه زیندانی بوون. لیمده دا و شتیک گه روومی گرتبوو. ده ترسام
چاره کانم بکه مه وه و ببینم که وا سازه کهم به لای هیچ که سینکه وه بایه خی گویگرتنی
نه بووه!

له بیرمه ئه و شه وه ئاوازیکی قه شه نگ و ههست بزوینم لیده دا که هه میسه ره زا
لئی ده دا و فیزی منیشی کردبوو. کاتیک ئاوازه که ته واو بوو وه چاره کانم کرده وه،
باره پم نه ده کرد!

له چواره ورم هه مووی پیاو و ژن بوون، ته ماشایان ده کردم و گوییان بو
سازه کهم ده گرت. دواتر هه موویان ده ستیان هینا و دهنگی زرنگانه وه ی پاره کان
به رز بووه وه. پاره یان زور بوو داده نام. ئه وکاته تیگه یستم کاری ره زا چه نده باش
بووه!

سو پاستی خودام کرد. کارم دهستکه وتبوو، زور خوشحال بووم. ئه و شه وه تاکو
خه لکی له سه ر شه قام بون سازم لیدا. له بیرمه تاکو کوتایی شه و دوو تمه نم په یدا
کردبوو. پاره یه کی زور بوو. ئه وکاته به چواره سه د بوو پینچ سه د تمه ن ده کرا
خانویه که له سه روی شاره وه بکری.

به کورتی زور خوشحال بووم. کاتیک پاره کانم ژمارد، رینگه م گرت به ر تاکو
جینگه یه که په یدا بکه م و تینیدا بنووم.

خه ریک بووم که مانچه کهم ده کرده وه ناو بهرگه که ی که یه کینک پینی گوتم:
- ماندوو نه بیت.

سهرم بهرز کرده وه سئ کهس بوون. گوتم:
- مهمنون کاکه. دهتانه ویت سازتان بو لیبدهم؟
- نا. لهسهره تای شه وه وه تاکو ئیستا خه ریکین گوی ده گرین. به لام باش ساز
لیده دهیت ها!

سو پاستم کرد و گوتی:
- خوله کینک وه ره نه و کولانه کارم پینه.
که مینک ترسام به لام چاره م نه بوو. به دوایدا رویشتم، کاتینک که یشتینه کولانینگر
چول رژان به سهرمدا و به باشی لیباندام. هر نه و کابرا گوتی:
- منداله کان ناگاداری بن سازه که ی نه شکیت.
له دلی خومدا سوو پاستی خودام کرد که نه و کابرا کاری به سهر سازه که ماره
نیه. به کورتی که باشیان لیدام وازیان لینه نام.
هر نه و کابرا لینی پرسیم:

- ناوت چیه؟
به به دبختی ناوم پینگوت. گوتی:
- تازه هاتوویته شار؟
- به لئی.
- کوری جوان ئیره سهر قوفلی هه یه. نابیت هه روا مروف بیت و شته کانی
بشاریته وه.

به نازاره پرسیم:
- ده بیت چی بکه م؟
- ده بوایه ریگه پیدانت وه ربگرتایه؟
- له کی؟
- له من.
- من که ئیوه ناناسم.
- ئیستا که ده مناسی.
- به لئی.
- چهنده کارت کردوو ه؟
پیم نیشاندا.
نیوه ی هه لگرت و گوتی:

- سبه ی شه و دنیته وه ئیره و کوتایی شه و هه رچهنده کارت کردبوو نیوه به نیوه

باشه؟

پنم گوت:

- نه ده کرا نه وانم به زمانی خوش پنبلینی؟

پنکه نی و گوتی:

- نا. چونکه نه و کاته به زمانی خوش حالی نه ده بووی.

دواتر به رزی کردم هوه و گوتی:

- شوین و جینگهت هه یه بو نووستن؟

به سه ر گوتم نه خیر.

- و هره برزین جینگه ی نووستنت پیده دهم.

- نا زور سوپاست. تا ئیره چاکهت له گهل کردووم ئیتر به سه.

ماوه یه ک پنکه نی و دواتر گوتی:

- نا ئیتر خه یالت ئاسووده بیت. ئیستا بووینه هاوړی. له ئیسته به دواوه

به هاو به شی کارده که یین. به لام زور باش که مانچه ده ژهنیت ها! کن فیزی کردوویت؟

- ئیوهش زور باش له خه لکی ده دن ها! کن فیزی کردوون؟

دووباره پنکه نین.

له رینگا ورده ورده بووینه هاوړی. ناوی جهواد بوو. پنیان ده گوت جهواده قه له و!

هه لبه ته لنی ده هات، چونکه لاشه یه کی قه له وی هه بوو.

به کورتی نیو کاتژمیر بو سنی چاره کی دیکه گه یشتین. هه رکه چاوم به وی کهوت

به بی ویستی خوم ترسم لن نیشت. به خوم گوت کوړی شیت، چون ویرات له گهل

که سانیک که نیو کاتژمیر پیشتر له وانده دایت و نه بینوتن و نه ده یان ناسیت

له گه لیان بییت بو شوینیکی غه ریب و ویرانه!

له وانه بوو جهواد ههستی کردبن چونکه گوتی:

جهواد- چیه؟ ده ترسی؟

- له راستیدا به لنی.

پنکه نی و گوتی:

جهواد- مه ترسه ئیمه ئیتر هاوړین.

- به لام مروّف کاتیک نه م ده رگا و دیوارانه ده بینیت، ده ترسیت.

جهواد- ئیره کاروان سه رایه کی زور کونه. ته ماشای دهره وهی مه که، له ناوه وه

باشتره.

له ده رگای دا که به ده نگی چند هاواریک کرایه وه و چووینه ژوره وه.

کاروان سهرایه کی زور کون بوو. حهوشه یه کی گه وره ی هه بوو، له چوار لایشیه وه ژووری لی بوو. له په که مین نیگاوه تیگه یستم که وا هه موو جوړه مرز تیک ژبانی تیندا ده کن. هر له وکاته دا له وانه بوو زیاتر له بیست کهس له حهوش

وه ستابوون و ته ماشای نیمه بیان ده کرد. جهواد- شهرم مه که. بروره ژوره وه. نه وانه ی که ده بیینی هه موویان خوین

گهرمن و زوو ده بنه هار پیت. به کورتی ژوورینکی به ته نها به من دا و رویشیت. ژوورینکی گه وره بوو. له ناویدا هه سیریک راخرابوو، به لام زور تاریک بوو. چند خوله کینک هه ربه و شینو په وه ستابووم که کچینکی بچووکی یازده بو دوازه سالان به چرایه که وه هات ژوره وه و به بی قسه چراکه ی دایه ده ستم و رویشیت. چند خوله ک دواتر جهواد هات و گوتی:

جهواد- چونه به لاته وه؟

- باشه به لام کرینکه ی چنده؟

جهواد- هیچ. تو میوانی منی.

- چون؟

جهواد- له بهر نه وه ی تو له گهل نه وانی دیکه جیاوازیت هه یه، ناسه لامه تی هونه رمه ندی.

دواتر گوتی:

- نیستا نه و کچه جینگی نووستنت بو ده هینیت. ئیتر ناسووده به.

خودا حافیزی لیکردم و رویشیت. که مینک تینه ری و نه و کچه به ده ستینک جینگی خه و هاته ژوره وه و له گوشه یه ک داینا.

پنم گوت:

- ناوت چیه؟

ته ماشایه کی کردم و به بی وه لام رویشیت.

جینگی که م راخست. تازه بیرم که و ته وه له نیوه روه هه یچم نه خوار دووه. نیستاش هیچ نه بوو که وا بیخوم، به لام پاکشام و به کورتی خه وم لیکه وت. له گهل نه وه ی په که مین شهوم بوو هاتبوومه نه وی، به لام نه وه ندی هه ستم به نازادی و نارامی ده کرد ده تگوت له ناسماندا ده فرم.

نه وه ندی هیلاک بووم تا کو به یانی ناگاداری هه یچ نه بووم. باشیه که ی له وه دا بوو که کاکه جهواد له گهل نه وه ی سهرسهری بوو به لام پنی نه گوتم گورانی بیژا!

به یانی به دهنگ و ههرا خه بهرم بووه وه، هیلاک و برسی بووم. له ژووره که هاتمه دهره وه و بینیم تاکو چاو ده بینیت له حه وشه که دا سوالکه ره وه ستاوه. له گوشه په کدا دانیشتم و ته ماشام کرد، جهواد له ناوه پراستدا وه ستاوه و فرمان دهره دکات. له پروو خساری هه ریه که یاندا سوالکه ری ده بینرا چونکه وهک نامیر کاریان ده کرد.

په کینک چاوی به ستبوو واته کویره و په کینک گوچانی له ده ست بوو، په کینک دارشع له ژیر بالیدا.

فیزی په کینکیانی ده کرد که چون وهک شهل بروات و په کینکی دیکه چون داوا و تکا بکات و په کینکی دیکه یان که چونی خه لکی بانگ بکات. به کورتی هه موویان سه رقال بوون.

نیو کاتژمیر تینه ری و سوالکه ره کان چوونه سه ر کاره کانیا و کاران سه راش تا راده په ک چۆل بوو. مابوونه وه ده بو پانزه نه فهر که بینیم کورینکی هاوته مه نی خۆم به ره و پرووم دیت. که گه یشت گوتی:

- سلاو ماموستا.

پیکه نینم ده هات. گوتم:

- ماموستا؟

- کاک جهواد گوتوو یه تی ئیوه به وشینوه بانگ بکه یین. گوتوو یه تی ده بیت زور ریزی ئیوه بگرین.

له پالمدا دانیشتم. ناوی ره جهب بوو. ناوی خۆم پی گوت و دواتر پرسیم:

- کاری ئیوه چییه؟ بوچی ناچنه سه ر کار.

ره جهب- کاری ئیمه ئیواران ده ست پی ده کات.

- مه گه ر کاری ئیوه چییه؟

ره جهب- قۆل برین. پیم ده لین ره جهب به تیر. چونکه وهک تیر باخه لی به رام بهرم ده برم و راده که م.

- نه ی ئیوه سوالکه ره نین؟

ره جهب- نا ئیمه سوالکه ری ده زانین. ئیمه ش سه ره تا سوالکه ره بووین، پله مان وه رگرت و بووینه قۆلبر. پله مان بهرز بووه وه.

ئه وانه ی گوت و پیکه نی!

سه رم لی دهرنه ده کرد. پروو داوه که م لی پرسی. گوتی:

ره جهب- سه یرکه. ئیمه سه ره تا فیرده کرین سوال بکه یین، دواتر له دوا ی ئه وه ی

دوو سال سوالمان کرد، دواتر ورده ورده کاک جهواد فيرمان دهکان که چون
قولبري بکهين و دهبينه قولبري.

پينکه نينم دههات. گوتم:

- بؤچی له سه ره تاوه نابنه قولبري؟

- له بهر نه وهی په کينک له رينگه کانی قولبري نه وهی وهک گنه بنور سين
به خه لکه وه و به ناوی سوال وه قوليان بېرين. به وشي وهی!
دواتر چه سپا به منه وه و به تکاوه گوتم:

- تو فاتي مهی زههرا يارمه تيه کم بده. تو ابوالفضل. نيشه لا له ناو گوره که تدا نازار
نه بينی. تو خودا گوره یی بکه، دهمه ویت نان بکرم. برسيمه و له دوینی وه هيچم
نه خوار دووه. تو گیانی منداله کانت. گیانی نه و خانمه جوانه ی له گه لته، نژاده کم
بيته ژنت.

دهسته کانی له جله کانم کرده وه و پينکه نی. کيسه ی پاره کانی پندامه وه. باوهرم
نه ده کرد.

- کوره چؤنی نه و کارهت کرد؟

پينکه نی.

- نيشتا که پاره کانت دزی بؤچی پندامه وه؟

- نيمه دزين به لام نامه رد نين. نه گهر له گه ل که سينک سه لام و عليک مان هه بينت
چه قوی لينادهين.

دواتر منی برد و به وانی دیکه ی ناساندم. هه موویان مندالی باش بوون، به لام
به داخه وه رۆژگار ناوای لیکرد بوون. هه موویان خونین گهرم و بنی فيل. کاتژميرک
تینه پری بوو که ده تگوت سالانیکه په کتر ده ناسين.

له ره جه بم پرسى که بؤچی نه و کچه له گه ل نه وانی دیکه نه رويشت؟

ره جه ب- نه و مردوه ده لييت؟ نه و نه وهنده داماره که ناتوانيت سه ريشی پاک
بکاته وه. سوال کردن که سی خوی ده ویت. نه و چند ساله نه خوشه. هر له م
رۆژانه دا فريشته ی مهرگ دیت بؤ گیانی.

ته ماشام کرد. راست ده گوت. کچينکی داماری لاوازی زهره هه لگه راو بوو به قزی
ره شه وه. چاوه کانی هه لئاوسابوو، ليوه کانی رهنگی پيوه نه مابوو. به ته واری
نه يده توانی خوی به پيوه راگریت و بروات. پرسيارم کرد:

- ناوی چييه؟

ره جه ب- یاسه مين.

ياسه مين

- دواند پینکهنی و گوتی:
- به پینچه وانه ده بووایه ناوی کافور بووایه.
 - گالتی پی مه کهن، گوناچه.
 - ره جیب- وهره له گهل ئیمه نانی به یانی بخو.
 - بیری برسینیم که و ته وه. له دواي نان خواردن ره جیب و نه وانی دیکه سه رقالی راینانی قولبرین بوون و منیش ته ماشام ده کردن.
 - به ریز هیدایهت جگه ره یه کی داگرساند و دوو چایی تینکرد و به رده وام بوو.
 - هیدایهت- سه رنه انجام نه وی بوویه مالی ئیمه به هزاد خان. ورده ورده پارچه یه ک فهرشم کبری و پکنیکیک بو خواردن درووستکردن و چند دانه قاپ و قاچاخیک. زیانیک بچووکم بو خووم درووستکرد.
 - چند رۆژیک به یانیان چوومه لاله زار و کارم کرد، به لام سوودی نه بوو. به رۆژدا خه لکی زوری لی نه بوو به لام له ئیواره وه ده کرا ئیش بکهیت. ره جیب ده یگوت که بنگومان جهواد خوشی ده ویت که ده هیت له وی کار بکهیت، نه گه رنا هه موو که سیک ناتوانیت بچینه نه وی.
 - به لی به نزیک پاره یه کی باشم پهیدا ده کرد و دهستم پیره ده گرت و کوم ده کرده وه. ده مویست چند سالیک له وی کار بکه م، به لکو بتوانم مالیک بو خووم بکرم و له وی برۆم.
 - چند مانگیک تینه ری. شه ویکیان خه ریکبووم له لاله زار کارم ده کرد که پیاوینک هاته به رده مم و گوتی:
 - خراپ ساز لینادهی ها! به یانیانیش کار ده کهیت؟
 - نا هر ئیستا کار ده که م.
 - دیت له خواردنگه که م ساز لیندهی؟
 - نه گه ر پاره ی باشم پیندهی بوچی نایه م.
 - چندت ده ست ده که ویت؟
 - چند کاترمیر ده ته ویت سازت بو لیندهم؟
 - له کاترمیر ده و یانزه بو دووی دواي نیوه رۆ.
 - خواردنگه ی چییه؟
 - مه ی خانه.
 - نه خیر نایه م.
 - له بهر چی؟

- ناخر حه رامة.
- باشه تو مه يخو.
- بيريكم لينكرده وه و گوتم:
- باشه، پانزه هزارت لي دهستينم و ديم.
- كاكي فستق مه گهر چ باسه؟ دوو كاترمير دنيت و چوار ساز لينده دهی ر
- دهرؤی. رؤزی پينج هزارت پينده دهم وهره.
- له قسه كاني بيزار بووم. ماچينكي كردم. گوتم:
- هه رگيز نايه م. رؤزی ده تمه نيشم پينده هيت نايه م.
- بوچی؟
- له بهر نه وهی نازانيت قسه بكه يت. بي رهوشتي!
- پينكه ني و گوتم:
- چيبه! گوتمان له مالي شا پاقله يان ليناوه! نايه يت به جه هه نه م.
- نه وانه ی گوتم و رؤيشت. دهستم كرد به ساز ليدان كه چاره كينك دواتر يه كينكي
- ديكه هات و سلاوی كرد. وه لامم دايه وه.
- كوره به ريزه كه، دنيت كؤري نيمه گرم بكه يت؟
- شينوازی قسه كردنيم به لاوه جوان بوو. گوتم:
- شهوانه كه ليزه م. ده ته ویت چ كاتينك بيم؟
- له دوانزه و يه كه وه تاكو خورئاوا بوون.
- چه نديكم بين ده دهی؟
- تو وهره بزانه حه ز به وي ده كه يت؟ دواتر له سهر پاره كه ی ريك ده كه وين.
- ناونيشانم وهرگرت. ناوی سهر كيس بوو. ماليان له ده وروبهری شه قامی
- سيروس بوو. بريار بوو سبه ی برؤوم. بؤمن باش بوو چونكه ده متواني له ماوهی
- رؤژه كه م سوود وهر بگرم. سبه ی زووتر نانی نيوه برؤوم خوارد و رؤيشتم. مالبك
- بوو به ده رگايه كي بچووكه وه. كه مينك دريژه ی كيشا تاكو ده رگايان كرده وه.
- پشتم به ده رگاكه وه بوو، لام كرده وه بينيم كچيكي بالا به رز به قزی ره شه وه و
- چاوه گوره و قه شهنگه كانيه وه به برؤومدا پيده كه نيت. بيرم چوو سلاو بكه م.
- ته ماشايه كي ده ستمی كرد كه كه مانچه كه ی بيني گوتم:
- وهره ژوره وه.
- تينه گه يشتم چی گوتم ، به ته نها ته ماشای چاوه كانيم ده كرد. كاتينك بيني وه ستارم
- و ته ماشای ده كه م، ده ستمی گرت و له گهل خوی بردمی بو ناو ماله كه.

دواتر گوتی:

- سرکیس گوتبوی که تو دینیت به لام ناوتی نه ده زانی. تهنه ده یگوت زور باش
ساز لینه ده بیت. ناوت چیه؟

ناوی خومم پی گوت. گوتی:

- ناوی منیش هاسمیکه و لیره کار ده کهم. چاوه رینه تاکو سرکیس بانگ ده کهم.
دواتر چوویه خانووه که وه.

تازه هاتمه وه سهر خوم، حه وشه یه کی پر له دار و درخت. هه موو شوینیکی یان
دار بوو یان گولدانی پر له گول بوو. حه وشه یه کی جوان بوو. به ده وریدا خشت
ریزکرا بوو. خهریک بووم ته ماشای ده رگا و دیواره کانم ده کرد که سرکیس هات.
سلاوم کرد و گوتی به خیر بیت. دواتر گوتی:

سه کیس- نیستا نیتر سهر و که الهی مشتهریه کان پهیدا ده بیت. جینگه یه ک بو
خوت بدوزهره وه که بتوانی به ناسووده ی ساز لینه ده بیت.
پرسیارم کرد:

- لیره ناهنگی هاوسه رگیریه؟

سه کیس- نا باب. هاوسه رگیری له کوی بوو؟ نیره مه ی خانه یه.

- من له مه ی خانه کار ناکه م.

سه کیس- من خو مسولمان نیم. مه ی بو نینه حه رام نیه. توش نه گهر ده لینی
حهرام، باشه مه یخو. سازه کهت لینه ده و پاره ی خوت وهر بگره. تاوانی نه وانه ی که
ده یخون له ملی خویان.

بینیم خراب نالیت. پرسیارم کرد:

- چه ندیم پینه ده ی؟

سه کیس- تو نه مرو ساز لینه ده من رازیت ده کهم. نیستا دانیشه و چاییه ک بخو
ناکو ماندوویت وهر بچیت.

له سهر میزیک دانیشتم. خوله کیک دواتر هاسمیک به پیاله یه ک چاوه هاته لام و
له پالمدانیشتم. گوتی:

- مامه له تان کرد؟

- هیشتا دیار نیه.

- خودا بکات به شیوه یه ک بیت تو لیره کار بکه ییت.

- بوچی؟

- به لام من لیره زور ته نهادم. نه گهر تو بیته نیره، پیکه وه کار ده که یین. ماوه یه ک

پیش ئیستا سهرکیس له گه ل که سینک قسه ی کردبوو که تاری لیده دا. زور خراب بوو. هر نه ده کرا ته ماشای بکه یت. سوپاس بۆ خودا مامه له که یان رینگ نه که وت و کابرا رۆیشت. به لام تو گه نجینکی جوانیت و نزا ده که م لیره بمینیته وه.

ئه و قسانه م که گوی لیبوو دلم له رزی. ههستیکی سه یرم په یدا کردبوو. ههزم ده کرد هاسمیک دانیشیت و قسه م بۆ بکات. ئه و رۆژه پۆشاکینکی په مه یی له بهر کردبوو تا کو ئه ژنۆکانی ده هات و که مه ربه ندینکی به ستبوو له که مه ری. قزه ره شه که ی به ردابویه وه. هه رچییه کم ده کرد نه مده توانی چاوم له سه ری هه لگرم. له بهر ده میدا ده ست و قاچم ونده کرد. به کورتی چاره کینک پینکه وه قسه مان کرد. دواتر که بینی چاییه که م نه خواردوو ه گوتی:

هاسمیک- چاییه که ت بخۆ و مه ترسه. خۆم بۆم تینکردوو ی. مه ی نییه.

دواتر به نازه وه هه ستا و رۆیشت.

که چاییه که م خوارد. وزده ورده مشتهریه کان هاتن. هه موو جو ره که سینک ده هات.

ئاسنگه ر و کریکار، لاو، میوه فروش و گوشتفروش، لاواز و قه له و. به کورتی وه ک مه یدانی جهنگ بوو. زۆر به یان ناسراو و هاوکاری خۆم بوون، به لام کاتیک ده هاتن و رۆو به رۆوم ده بوونه وه م به رۆوی خۆیاندا نه ده هینا و خۆیان به ناسراو دانه دهنه. کاتیکیش له مالی سهرکیس ده چوونه ده ره وه باسی بینینی به کتریان له وینا نه ده کرد.

چهند ته خته یه ک پر بوو، سهرکیس ئاماژه ی بۆ کردم ساز لیبده م. که مانچه که م ده رهینا و دهستم پینکرد. که گوینان له ئاوازه که بوو ده ستیان کرد به چه قه نه لیدان. زۆر به وریاییه وه ته خته که م گرت ه ده ست. له ناوه راستی ئاوازه که دا بووم که هاسمیک له ناوه راستدا و له بهرده می مندا ده ستی کرد به سه ماکردن، ئه ویش چ سه مایه ک!

سهرکیسیش جارینک مه ی ده برد بۆ مشتهریه کان و جارینکیش له ناوه راستدا خۆی ده سوپاند. به کورتی چ شه وینک بوو! تا کو خۆرئاوا بوون سازم لیدا. کاتیک ده بوایه برۆم، خه می دونیا رژایه ناو دلم! نه م ده ویست له هاسمیک دوور بکه ومه وه. سهرکیس هاته پینشه وه و گوتی:

سهرکیس- باشه، ئیستا بلنی بزانه م، چه ندمان بۆ حساب ده که یت؟

که مینک من منم کردوو دواتر گوتم:

- دوو تمه ن.

سەرکیس - هاتووی که نه سازینی.

- خوت بینیت چون کۆره کهم گهرم کرد.

سەرکیس - به لئی، قوربانی دهست و پهنجته بېم، به لام که متر حساب بکه، منیش لێزه خه ریکم خزمهتی خه لکی ده کهم و چند کاتژمینیک خه له دلیان دهرده کهم.

- باشه یهک تمه ن و نیو.

بانگی هاسمیکی کرد و گوتی:

سەرکیس - به گیانی ئه و هاسمیکه له تمه نیک زیاتر له من وهرناگری.

ئه و نامرۆقه دهستی خویندبوومه وه. ئیتر ده متوانی چی بلیم. رازی بووم.

خودا حافیزیم کرد و خه ریکبووم ده چوومه دهره وه که هاسمیک له دهرگای دهره وه هاته بهردهم و گوتی:

هاسمیک - بۆچی هه ر ئه و یهک تمه ن و نیوهت وهرنه گرت؟

- له بهرئه وهی به گیانی تو سویندی خوارد، دلم نه هات هیچی دیکه بلیم.

پینکه نینیکی پیزانینی جوانی کرد و گوتی:

هاسمیک - گیانی من به لای تووه به نرخه؟

خه ریک بوو ته ماشا کردنه که ی دهیسوتاندم. قسه م نه کرد.

هاسمیک - سبه ی زووتر وهره که مینک پینکه وه قسه بکه یین.

حه زم ده کرد بفرم له خوشیدا.

ئه وهنده جینگه ی له دلمدا کردبووه وه که وا ئه گه ر سەرکیس به خورایش بیگوتایه کارم بۆ ده کرد.

به کورتی هه ر ئه و کاته راسته وخو چوومه لاله زار و تا کوتایی شه و له وئ بووم.

شه ویش هیلاک و ماندوو هاتمه وه ماله وه و که مینک له خواردنی نیوه پرۆم مابوو،

خواردم و نووستم. ته واری شه وه که له خه ونمدا هاسمیکم ده بینی.

به یانی که له خه و هه ستام، له دوای نانی به یانی چوومه دهره وه بۆلای ره جه ب.

به لام دهرباره ی کاره تازه کهم قسه م نه کرد چونکه نه م ده ویسته ه وال بگاته وه

به گونی کاکه جه واد و ناچار بېم له پاره ی مالی سەرکیس به شی پیندهم.

نیو کاتژمینر له گه ل ره جه م قسه م کرد و دواتر چووم به لای دروستکردنی

خواردنه وه.

پلویکم بۆ خو م لینا و دانیشتم بیرم ده کرده وه. کاتیک بیرى قسه کانی هاسمیک

و جوله کانیم که وته وه، کاتیک دوینی دهستی گرتم. له راستیدا نه مده زانی چ

هستیکم هه یه. حه زم ده کرد زووتر نیوه پرۆ بیت و برۆم بۆ مالی سەرکیس.

دواتر بیرى نه وهه كهوتتوه كهوا من پانزه سالم، لهوانهيه هاسميك لهمن
گهورهتر بئيت. بهلام جياوازي نه بوو بوم. گرنك له وهه دا بوو من خوشم دهويست.

نه گهر نه وئيش منى خوش بوويستايه هاوسه رگيريم له گهل ده كرد.
له كوتايه كات بوو به يازده و نيو. نانى نيوه روم خوارد و كه مانچه كه م هلكرت،
به رينكه وتم بؤ مالى سه ركيس. ده تگوت له رينكه دا باله پيدا كردووه و ده فرم. نيو
كاتر مئير دواتر گه يستم و له ده رگام دا.

سه ركيس ده رگا كه ي كرده وه، سلوم كرد و چوومه ژووره وه.
خوله كينك دانيشتم به لام چاوه كانم له هموو شوينيك به دواي هاسميك ده گه را
كه سه ركيس به پيال هيك چاييه وه هاته ژووره وه. كه مينك چاوه ريم كرد، به لكو
سه ركيس په يدا بئيت تاكو چاره كينك تئپه رى و هه والى نه بوو. له سه ركيسم پرسى:
- هاسميك له كوئيه؟

نه و خوئيريه له وه لامدا گوتى رؤشتووه.
دلم پارچه پارچه بوو. واته چى رؤشتووه؟! چه زيشم نه ده كرد راسته و خو له
سه ركيس بپرسم و دلنشم وهك سر كه ده كولا. چهند خوله كينك تئپه رى و پرسيم:
- بؤ كوئى چووه؟

سه ركيس - له كوئى بزانه، كاتر مئيريك ده بئيت رؤشتووه.
هزم ده كرد بيكيشم به زه ويده بؤ نه وه لامدانه وهى. ده خولهك چاوه ريم كرد و
به خومم گوت، نه گهر هاسميك ليره رؤشتبئيت ئيتر منيش ده روم و بؤ سه ركيس
كارنا كه م.

به لامه وه سه ير بوو. چون ده كرا له پر هه ستيت و بروات. دهنگى ده رگا هات!
ئاگام له خوم نه ما. يه كينك له ده رگاي ده دا و دلم ده يگوت نه وه دراوسينكانه له ده رگا
ده دن.

ئيتستا سه ركيسيس گيانى ده كيشاي تاكو ده چوو ده رگا كه بكاته وه! سه ره تا
نه عله كانى له پى كرد و دواتر هئواش هئواش رؤيشته لاي ده رگا كه. به كورتى تاكو
ده رگا كه ي كرده وه گيانم گه يشته سه ر ليوم.

هاسميك بوو. له سه ركيسى پرسى كه من هاتووم يا خود نا. سه ركيس گوتى:
سه ركيس - هاتووه. بؤچى نه وه ندهت پى چوو؟
هه ستام و چووم بؤلاي و سلوم ليكرد. هه ر كه منى بينى رپووخسارى وهك گول
كه شايه وه. به سته يه كى له ده ست بوو، دايه ده ستى سه ركيس و هات بؤلاي من.
گوتى:

هاسمیک - زور ده مینکه هاتووی؟
- نیو کاتژمیر ده بیت، تو له کوی بووی؟ سهرکیس گوتی رۆشتوو. له ترسان
باوکم ده رهات.
پینکه نی و گوتی:

هاسمیک - رۆشتبووم تووتن بکریم، مه گهر ئه و باوک سه گه پیتی نه گوت؟
- نه خیر، ته نانهت نه شی گوت چووی بۆ شت کرین. ههر گوتی رۆشتوو.
هاسمیک له ناخی دلیه وه پینکه نی و دهستی گرتم. له سه ر ته خته که ی پالی دانیش
و گوتی:

هاسمیک - زور خه مت خوارد؟
تازه تینگه ی شتم قسه که م له ده م ده رچوو، گوتم:
- زور نا، که مینک دلگران بووم.
هاسمیک - ئه ی درۆزن! به رهنگی رۆوخسارتدا دیاره.
- هاسمیک تو چه ند سالی؟
هاسمیک - له به رچی ده ته ویت بزانیته؟
- ده مه ویت ههر بزانیته.
هاسمیک - هه ژده سالم.
- تو موسولمان نیت؟
هاسمیک - نه خیر.

که مینک بینه نگ بووم. گوتی:
- دلگران بوویت له وه ی موسولمان نیم؟
قسه م نه کرد.

سهرکیس بانگی کرد. هه ستا که بروات، گوتی:
هاسمیک - ئه گهر تو بته ویت ده بمه موسولمان.
قسه که یم به لاوه خوش بوو. سوپاستی خودام کرد که ئه و کیشه چاره سه ر بوو.
مایه وه سه ر ئه وه ی که دوو سال له من گه وره تر بوو. کیشه ی چی بوو؟
چه ند خوله ک دواتر گه رایه وه و دانیشته له سه ر ته خته که. گوتی:

هاسمیک - تو چه ند سالی؟

پنیم گوت. پرسی:

هاسمیک - باوک و دایکت نیه؟

- نه خیر.

پاسه یین

ئىتر ھىچى دىكەمان نەگوت تاكو ماوھىكەك تىپەرى. پرسىياری کرد:
ھاسمىك- تو منت خوش دەوئیت؟

تیدا مابووم چى بلىم. تەماشای دلم کرد، بىنىم خوشم دەوئیت. گوتم:
- نازانم ھاسمىك. بەلام لەدوئینیوھ كەوا تۆم بىنیوھ و قسەم لەگەل کردووی،
ھەزەكەم ھەمیشە لەلای تو بم.

ھاسمىك- باشە، ئەوھ خوشەوئیتىھ ئىتر.

- بەلى لەوانەھە خوشم بوئیت.

كەمىك چاوەریم کرد. دواتر پىكەننىكى شیرینی وەك شەكر بۆكردم و گوتى:
- منت دەوئیت؟

منیش پىكەنىم و گوتم:

- ئەگەر توش منت خوشبوئیت بەلى.

ھاسمىك- من بۆ تو دەمرم. بەلام قسەكەت نەگۆرى ھا!

- باشە بەلام بەو مەرجەھى كاتىك من ساز لىدەدەم سەما نەكەیت.

ھاسمىك- ئەگەر سەما نەكەم سەركىس لىرە دەرم دەكات.

بىنىم راست دەكات، بۆیە گوتم:

- باشە لەبەرئەوھى ناچارى، سەما بكە. بەلام بەنازکردن و ئەو شتەنەوھ نا.
ئاگادار بە كە دەسورپیتەوھ جەكەت بەرز نەبیتەوھ.

دەستى گرتم و تەماشایەكى پر لە خوشەوئیتى کرد و گوتى:

ھاسمىك- باشە ھەرچىك تو بىلى. بەلام تو خودا ھاوسەركىریم لەگەل بكە و
لىرە بمبە.

- باشە ئىستا نابیت. دەبیت ماوھىكەك كار بكەم و كەمىك پارە كۆبكەمەوھ تاكو
بتوانم مالىك بنیات بنىم.

ھاسمىك- من خۆم سەد تەنم بەدزییەوھ كۆكردۆتەوھ، دەیدەم بەتو.

- منیش ئەم چەند مانگە سەد و بیست تەنم كۆكردۆتەوھ بەلام ھىشتا كەمە.
چاوەرۋان بە ماوھىكەكى دىكە كاربەكەن، لەوانەھە بتوانىن لەسەرەوھى شار شوئىنك
بكرىن.

ھاسمىك- باشە ئىتر منیش پارەكانم بەفیرۆ نادەم. گوئىرەوھى نایلون و بنىشت و
ئەو جورە شتەنە ناكرم. ئەگەر خودا بىهویت تاكو شەش مانگى دىكە گوزەرانمان
باش دەبیت.

ھىشتا دەستمان لەناو دەستى یەكتر بوو كە سەركىس كۆكەيەكى کرد و ئىمەش

خزمان کۆکردهوه.

ورده ورده مشتهریهکان پهیدا بوون و منیش دهستمکرد بهکه مانچه ژهندن. کاتیک تهواوی تهختهکان پرېوو، سه رکیس ئاماژهی بو هاسمیک کرد تاکو سه ما بکات.

هاسمیک بهسهر ئاماژهیهکی بو کردم، واته چارم نیه. خهیک بووم خۆم دهخوارهوه، بهلام کاریک نه دهکرا. دهبوايه ئارامم بگرتایه.

دوو کاتژمیر تینه پری که له پر کۆره که خوی کۆکردهوه و به بیتهنگی دهیاندا بهگونی په کتردا. دهیان گوت، شهعبان خان هات شهعبان خان هات!

من نه مدهزانی نه و کابرا کینیه بهلام هه مووان به ترسه وه ناویان ده برد. دوو خولهک تینه پری که ده رگا کرایه وه و سی گهنج که گوایه پیاوی شهعبان خان بوون هاتن و له پشتیانوه پیاویکی قهله و که له رووخساریدا شوینی چهند برینیک هه بوو، هاته ژوره وه.

سه رکیس به خیرایی چوو بۆلای و ریزیکی زوری لیده گرت. تهخته یهکی بو چۆلکرد و له گهل نهوانی دیکه دانیشت.

خه ریکی کاری خۆم بوم که یه کینک له گهنجهکان گوتی:

- کۆره ههسته په رداخیک ئاوی سارد بهینه بو شهعبان خان. سه برینکم کرد و گوتم:

- نه وه کاری من نیه، به سه رکیس بلن.

پیاوه که ویستی هه ستیت و بیت بوم، بهلام شهعبان خان رینی لینگرت. نه ماشایهکی کردم، قاچه کانم که وته له رزین.

سه رکیس به په له په رداخیک ئاوی له سهر سینیهک برد بو شهعبان خان. هاسمیک هاتلای من و به رهنگی په ریوه وه گوتی:

هاسمیک - چی ده که بیت؟ ده زانیت نه وه کینیه؟
- نه خیر.

هاسمیک - له م شارهدا هه مووان ریز بو نه م که سه داده نین، توش به و شیوه یه وه لامیان ده ده یه وه؟

- هه رکه سینک هه یه، بیت. په یوه ندی به منه وه نیه.

بهلام به راستی تر سابوم. به کورتی به هه ر شیوه یه ک بیت، کۆره که ته واو بوو، هه مووان رۆیشتن. کاتیک پارهم له سه رکیس وه رگرت، هاسمیکم بانگ کرد و گوتم:

- مردوو شور نه و سه ما کردنه ت بیات باشه، دووباره نازت کرده وه؟!

هاسمیک- بابہ خۇ مرؤف ناتوانیت بهگرژ و مؤنیهوه سهما بکات. کاتی
سهماکردن خۇ سهبیت چوار ههستان و دانیشتن بکهیت تاکو خه لکی بهدلیان بیت
ئیترا. ئیستا له بهر خاتری تو له باتی چوار ههستان دوو دانه دهکهم، وشک و خالی
که ناییت.

بینیم نهو بینچارهیه راست دهکات. گوتم:
- ناکریت جلیکی دیکه له بهر بکهیت کاتیک سهما دهکایت؟ بهو شیوهیه هه مود
لاشهت دیاره!
هاسمیک- دهتهوینت چادر له سهر بکه م و سهما بکه م؟ ناکریت به چادر و

بیجامه وه سهما بکهیت.
- نالیم چادر له سهر بکه، شتیکی دریزتر له بهر بکه.
هاسمیک- نهو جلانه سهرکیس خوی بومی دهکریت. به تاییه تی کورتی دهکاتره
تاکو کاتی سهماکردن جوان ده ربکهوینت. توش نه وهنده ئاوازی رهنگاوپهنگ لینهه
تاکو من ناچاریم زیاتر هه لس و کهوت بکه م.
دهتگوت تهواوی نهو بووداوانه هه ر دویننی بوویداوه بوی. بزهییه کی تهلخ له سهر
لیوه کانی بوو.

هیدایهت- به لئ ئیوه باشین. چنده رۆژیک کارمکرد تاکو شه ممه که نهوی
داده خرا. به دزییه وه له گه ل هاسمیک بریارماندا که سبهی پیکه وه برۆینه دهره وه و
پیکه وه نانی ئنواره بخوین.
له سهری کولانه که یان وه ستابووم و چاوه پریم ده کرد تاکو هات. بوخچه یه ک
له ده ستیدا بوو. پیکه وه گالیسه که یه کمان گرت و چووینه دهره وه ی شار. شوینیکی
هینمن و بیده نگمان دیاری کرد.

نهوکاته تاران وه ک ئیستا نه بوو که هه رکه سینک له شار بچیته دهره وه دهینت
ئیلای هه بیت. بنی داریک نه بیت تاکو تینیدا دابنیشیت. کاتیک له دهره وه ی تاران
ده چووینه دهره وه هه موو شوینیک سهوزی و گول و گیا بوو، به بی دووکه ل!
به کورتی پیکه وه له که ناری ئاویک دانیشتین و هاسمیک له ناو بوخچه که پیدایه
و چه ره ساتی دهره ینا. کتریه کی دایه دهستی من و گوتم:

هاسمیک- مهیم نه هینا چونکه ده مزانی ناخوینت. ههسته ئاو بکه ره ناو ئاو
کتریه وه و ئاگریک بکه ره وه تاکو چایت بو لئ بینیم.
پیکه نیم. به تهواوی وه ک ژن و میردمان لینهاتبوو!

ئاگرهکه بەرز بووهوه و ئاوهکەش کولا. هاسمیک چایی لینا، دواتر دەستی کرد
بەمبوه پاککردن بۆ من. هەر بوشنوهیەیی خەریکی کارهکەیی بوو گوتم:

- چۆن بوو که هاتیتە مالی سەرکیس؟

هاسمیک- چیرۆکهکەیی درێژه. کاتیکیی دیکه بۆتی باس دەکەم.

- چ کاتیک باشتەر له ئیستا.

دەستەکانی پاککردهوه و چاییهکی بۆ تینکردم. له بەردهمم داینا.

هاسمیک- بەسەرھاتی منیش وهک ئەو کچانەیی دیکه کهوا دلسۆزنیکیان نیه.

تەمەنم حەوت بۆ هەشت سالان بوو، باوکم ئەوهەندە مەیی دەخواردەوه تاکو
نازانم چ دەردیکیی گرت و مرد. مایهوه دایکی دامام که له مالی خەلکی کاری
دەکرد. بۆژنیک لێره و بۆژنیک لهوئ. منیش لهو نیوانەدا بچکۆلهیهک بووم. چەند
سالیک تێپەری.

بۆژنیک لهگەل دایکم لهسەر شەقام دەرویشتین که ئۆتۆمبیلی کهله زلیک کیشای
بەدایکما و بینچاره هەرلهویدا مرد. کابراش بەجینی هینشت و رویشت. دەستم
نەهگەیشته هیچ کهسینک. لهسەر شەقامەکان وێل و سەرگەردان بووم که
سەرکیس منی بینی و بردمیە مالی خوی.

سەرھتا تەنها قاپەکانم دەشورد و ئەویم پاک دەکردهوه. کاتیک گەرەتر بووم
سەماکردن و خزمەتکردنی مشتەریەکانیش زیادی کرد. هەر ئەوهەندە.

- تو گوتم بەسەرھاتەکەت زور درێژه؟

هاسمیک- لهو ماوهیهدا بووداوی زور بوویانداوه بۆم، بۆژنیک بۆتی دەگنێرمەوه.
ئێتر درێژهم پینەدا. گوتم:

هاسمیک- هینشتا لهسەر قسەیی خۆتی؟

- بەلێ. تەنها چاوهڕینکه بارودۆخمان باش بیت.

هاسمیک- باشه، هەرچەندە تو بتەوینت ئارام دەگرم.

- تەنها ئاگاداربه سەرکیس بۆنت نەکات.

هاسمیک- ئەو تەنها لهبیری پارە پەیداکردنایه، خەیاالی لای ئەو شتانه نییه.

دواتر تەماشای چواردهوری کرد و گوتم:

- چەندە شوینیکیی باشه ئێره. هیچ کهسیکیشی لینیه. تەنها من و توین و دەنگی

خۆرەیی ئاوهکه. دەتەوینت سەمات بۆ بکهەم؟

- نەخیر. هەرئەوهەندەیی له مالی سەرکیس سەمادەکەیی بەسه.

دەستمی گرت و گوتم:

- به خودا نه گه ر بیمه ژنت، ته نهها توم دهوئیت و بؤت ده بمه نه و که سهی که تز دهته وئیت. به یانی که له خو و هه ستای، نانی به یانیت بؤ درووست ده که م و ده یخمه به رده ست. کاتیکیش چووینه له سر کار، ماله وه وهک دهسته گول لیده که م و

نه وهنده له به رده م ده رگا چاره ریت ده که م تا کو دنیته وه بؤ مال. کاتیک دنیته وه، خاولیت بؤ دینم تا کو ده ست و ده م و چاوت وشک بکه یته وه و بیته وه سه رخوت. دواتر سفره ت به حهوت رهنگ بؤ ده رازینه وه و نه و خواردنه ی حهزی پیده که یته درووستی ده که م. کاریک ده که م حه زنه که یته له مال بجیته ده ره وه. - منیش نایه لم پروخسارت خوری به رکه وئیت. کاتیک بووینه هاوسه رم پنیویست ناکات خزمه تی هیچ که س بکه یته و بؤ هه رکه س و ناکه سینک سه ما بکه یته. له ماله وه داده نیشتیت و خانمی ده که یته.

خه ریک بووین له م قسانه مان ده کرد که باران دهستی پیکرد. له دلما قسم به هه رچی با و بارانی ناوه خته گوت. شته کانمان کو کرده وه و رپوشتینه وه بؤ شار. کاتژمینیک دواتر هاسمیکم گه یانده وه ماله وه و خوشم چووم بؤ کاروان سه را. سه ره تای شه و چووم بؤ لاله زار.

سه به ی که چووم بؤ مالی سه رکیس، هاسمیک به ته نهها بوو. سه رکیس چوو بووه ده ره وه بؤ نه وه ی شت بکریت. پیکه وه دانیشتین به بی بیزار که ر. دل و گیانمان ده دا به یه کتری. له باره ی هه موو شتیکه وه قسه مان ده کرد تا کو سه رکیس هات. نیو کاتژمینر دواتر سه ر و که لله ی مشت هریه کان په یدابوو، منیش نه رمه نه رم ده ست مکرد به ژه نین.

له پال نه و شوینه ی وه ستابووم، ته خته یه ک هه بوو که چوار که س له سه ری دانیشتبوون و قسه یان ده کرد. منیش له خومه وه گویم بؤ گرتن. نه وان به دهنگی به رز قسه یان ده کرد و هه ندیک کاتیش به بیته دهنگی. که میک تینه پری و سه رخوش بوون، ئیتر به بیته دهنگی قسه یان نه ده کرد و ده متوانی گویم له وان بیت. بؤ ساتیک گویم راگرت، باسی کوشتنی که سینک بوو!

به باشی ناگادار بووم. تیگه یشتم که نه مشه و بریاره نه و چوار که سه له پشتی مالی سه رکیس له شوینیک خویان بشارنه وه و به چه قو که سینک بکوژن. شه ره که یان له سه ر نه وه بوو که وا کامیان کابرا بکوژیت و کامیان پیاوه کانی. له وان هه بوو بترسن، چوونکه هیچیان رازی نه ده بوون. ماوه یه کی که م تینه پری و بریاری خویاندا.

زور حه زم ده کرد بزانه نه و که سه کینه؟ تا کو نه وه ی یه کینکیان ناوی شه عبانی له دم ده رچوو، هاو پیکانی تووره بوون. تیگه یشتم له وه ی ده یانه وئیت شه عبان خان

هەر چهنده شهعبانم خوش نه دهووست، بهلام بیری نهو پوژهم کهوتهوه که نهبیشته پیاوهکهی نازارم بدات. مامهوه لهسهه نهوهی پینی بلیم یاخود نا؟
نیو کاترمیر تینهپری و نهو چوارکهسه حسابی خویاندا و رویشتن.

خهریک بووم بیرم لهوه دهکردهوه که نهوهک نهوانه درویان گوتبیت و بو شتیکی دیکه هاتبیتن، دواتر منیش لهلای شهعبان ئابرووم بروات. نهوکاته ئیتر بهزهیی پیندا نایهتهوه! گوتم پهیوهندی بهمنهوه چییه؟ کهسینک گوندهی شار بیت، دهبیت کهسینکیش ههبیت لهناوی بیات.

تازه مالهکه قهرهبالغ ببوو که دهرگا کرایهوه و شهعبان خان لهگهله یهکیک له پیاوهکانی هاته ژورهوه. تهماشایهکی دهوروبهری کرد و رویشته تاکو لهسهه تختهپهک دابنیشیت. کاتیک خهریک بوو بهلای مندا تیدهپهپری بهدهنگه گر و بهرزهکهی گوئی:

- ماندوو نهیی ماموستا!

سوپاستم کرد. نهو رهوشتهیم زور بهلاوه جوان بوو. لامکردهوه و چاوم بهیهکیک لهو چوارکهسه کهوت که دهیان ویست شهعبان خان بکوژن. بهدوای شهعبان خاندا هاته ژورهوه. بینیم ناپیاویه قسه نهکهه. چاوهپریم کرد تاکو کاترمیریک تینهپری و نهو کابرا چوو دهروهوه. منیش رانهوهستام و چوومه لای شهعبان خان. سلوم کرد و وهستام.

وهلامی دایهوه و دوو تمهنی دهرهینا و بوی راگرتم.

- شهعبان خان من بو پاره نههاتوومهته ئیره.

لهپر پیاوهکهی ههستا و گوئی:

- دهستی شهعبان خان بهرهکهته، بیگره و برۆ بهدوای کاری خوتدا.

شهعبان خان ئاماژهی بوکرد که دابنیشیت. دواتر گوئی:

- چیت دهوینت کوری جوان؟

بووداوهکهه بهبیدهنگی تیگهیاندا و چوومهوه سههکارهکهه. نهوانیش ده خولهک بز چارهکیک دواتر ههستان و رویشتن. خهیاالم ئاسووده بوو که نهو کارهی

لهدهستم دههات نهجام دا.

کاتیک گهیشتیته ئیرهی چیرۆکهکه جهنابی هیدایهت تهماشایهکی کردم و گوئی:

هیدایهت- بههزاد گیان، لهه دونیاپهدا له مرفههکان تهنها باشیهکانیان دهمینیتهوه.

چ بیری باش و چ خراپ.

دواتر ههستا و له ئه مباره که که مانچه که ی دهرهینا و دهستی کرد به سازلیدان و

گوئی: - ئه هه مان ئاوازه که په که مین شه و له لاله زار له بهردهم خه لکیدا لیمدا. ئیستا
بو توی لیده دهم، له وانیه دوا ی شه و ی گویت لیبوو یادی رهزا خودا لینهوشبوو
بکه یته وه.

دواتر که مانچه که ی له سه ر قولی دانا و ئاوازیکی زور جوان و خه مناک بوو
چومه خه یاله وه.

نه مده زانی ئیستا له سه رده می سه رکیس و هاسمیک و شه عبان و ره زادام یان له
سه رده می فه رنوش و فه ربیا و کاوه!
خه ریک بووم چیژم له ئاوازه که ده بیینی که دهنگی هه نسکی هیدایهت تیکه لی
ئاوازه که بوو.

حه زم نه ده کرد شه و به شه ی ئاوازه که له ده ست بدهم. به لام بیینی گریانی
پیره میزدیکی ته نها و دلشکاو، دلنکی ده ویست که من نه مبوو. هه ستام و له ژیر
لنوه وه خودا حافیزیم کرد و هاتمه دهره وه.

بهشی چواردهیهم

نزیکی نیوه‌رڼو بوو که گه‌یشته ماله‌وه. دوو هیلکه‌م سورکرده‌وه و خواردم.
گوتم که‌میک بنووم و ئینواره سهریک له فهرنوش بدهم. جینگه‌م راخست و بیرى
جه‌نابى هیدایه‌تم که‌وته‌وه. ئه‌و بیچاره‌یه به‌دبه‌ختی زور کینشابوو. هیوادارى خوم
و ژيانى خوم بووم. ورده ورده چاوه‌کانم گهرم بوو.

نه‌مزانى چ ده‌نگینک له شه‌قامه‌که‌وه هات که له‌خه‌و راپه‌ریم. دونیا تاریک بیوو.
گلزپه‌کانم داگرساند و دانیشتم. ژووره‌که ساردبوو به‌لام تاقتی ئه‌وه‌م نه‌بوو
گهرمه‌ره‌وه‌که داگرسینم. ته‌ماشای کاتریمیرم کرد، کاتریمیر پینچ بوو. هه‌ستام و
چرومه‌گه‌رماو. که‌میک حالم باشتو بوو. خه‌ریک بووم جله‌کانم له‌به‌رده‌کرد که
له‌ده‌رگایاندا.

- کئیه؟

کاره - منم بیکه‌ره‌وه.

- چاوه‌رې بکه شتیک له‌به‌ربکه‌م، رووتم.

کاره - هه‌ر ئه‌و شه‌رم و ئابرووت دلی منی بردوووه!

- ونه! یه‌کینک لیره‌وه تینه‌ر ده‌بیت و گوینی لینه‌بیت. ناشرینه.

کاره - له‌خودا شاراوه نیه، بوچی له‌به‌نده‌کانی خودای بشارینه‌وه؟ بیکه‌ره‌وه ئه‌و
ده‌رگا بینخواه‌نه.

به‌پنکه‌نینه‌وه ده‌رگام کرده‌وه.

کاره - به‌به‌شازاوا. ئاده‌ی بزانه‌م گویره‌ویه‌کانت باش له‌پنکردوووه؟ جه‌نابى
ستایش گوتوو‌یه‌تى زاوا‌یه‌كى خوش ناو‌یت که گویره‌ویه‌ حوشت‌ریه‌کانى خراب بیت.
- وه‌ره ژووره‌وه له‌به‌ر ده‌رگا ئه‌وه‌نده قسه‌ی هیه‌چ مه‌لن. ئابرووی منت له‌به‌رچاو

ھەسواندا بردا!
 ھاتە ژوورەوہ و چوورە سەر کتری و گەرم کەرەوہ کە.
 کارە- ئای، بۆچی چایت نامادە نیە؟
 کتریە کەم پڕکرد و گەرمکەرەوہ کەم داگیرساند.
 کارە- مژدە مژدە!
 - چی بووہ دووبارە؟
 کارە- خەسوت دەیەوینت تۆ ببینیت! ھەستە بەناوی خودا!
 - مەگەر لە دەرەوہ گەراوہ تەوہ؟
 کارە- بەلێ. زۆر حەزیش دەکات تۆ ببینیت.
 - کە ی؟ لە کوی؟
 کارە- ھەر ئیستا، لەسەر تەختە ی مردوو شۆری مالەوہ!
 - لال بیت کورە. بەراستی گەراوہ تەوہ؟
 کارە- ھینشتا نا. ھینشتا کانت بۆ ژیان ھەیە.
 - گوتم کە ئەو بەم زوووانە نایە تەوہ. خەریکە کاری مانەوہ ی جیبە جی دەکات.
 کارە- بەراست مژدە یە کەم بۆت ھەیە.
 - ونبە لە بەرچاوم!
 کارە- ئەمشەو میوانین، لە مالی ژالە.
 - ئەو ھندە گالته دەکەیت کە مروف باوەر بەھیچ قسە یە کت ناکات.
 کارە- بەگیانی بەھزاد، راست دەلیم. ژالە و فەرنوش و چەند ھاوڕینیکی
 زانکویان بانگنیشت کردوہ بۆ مالی ژالە و منیان ناردوہ بەدوای تۆدا. ھەستە وردە
 وردە نامادە بە برۆین.
 - بەگیانی من راستە کەیت؟
 کارە- تۆ تاکو ئیستا درۆت لە من بیستووہ؟
 - باش بوو خۆم شۆرد ھا!
 کارە- خۆت بگورە برۆین. گەرمکەرەوہ کەت لەبیر نەچیت بکوژینیتەوہ.
 - ئیستا زوو نیە؟
 کارە- زووی چی؟ میوانی کاتژمیر پینج بووہ. ئیستا پینج و نیوہ، تاکو دەگەبن
 دەبیتە شەش.
 ھەستام و جلەکانم لە بەرکرد و گوتم:
 - برۆین بەدوای فەریبادا. گوناحە و بەتەنھایە. بەراست حالی دایکی چۆنە؟

کاره- سوپاست بق خودا باشه!
 - کاره!
 کاره- واته سوپاست بق خودا خراپه!
 - زمانت لال بیت!
 کاره- باشه قسه که م راست کرده وه ئیترا!
 - نه خوینده وار ده بوایه وشه ی خراپت بگوریایه. ئیستا برۆین به دوای فهریبا یان

نا؟
 کاره- نا بابیه. ئه و منداله داماره ئیستا دل و میشکی میوانی نیه.
 - بلئی نامه ویت له گهل خوم بیبه م تاكو نه زانیت تو چ ئیبلیسینکی! ده ته ویت له وئی
 ئاسوده بیت به بی بیزارکه ر!

کاره- فهرموو با برۆین خودای پاکی! درهنگ ده بیت!
 سواری ئوتومبیل بووین و به رینگه وتین. له رینگه گوتم:
 - به دهستی خالی برۆین ده رۆین ناشرین نیه؟ خوزگه گولیک شتیکمان ده کړی.
 کاره- من تیناگه م! کوربه به و شیوه ی که تو ئه وهنده زیاده روه ی ده که ییت،
 نا کریت! گول چیه؟

- راست ده لین که مروف تاكو ده وله مهند بیت، پیسکه تر ده بیت ها!
 کاره- ئیستا من حاجی جه بارم! مه گه ر مالی کچه پوری من نیه؟ پیویست ناکات
 هیج بکړین.

- به چه هه نه م!
 ده خوله ک دواتر گه یشتین و دابه زین.
 کاره- به هزاد، که رۆشتین پینلاوه کانت دانه که نی ها!
 - به خودا کاره شتینکت پیده لیم ها!

له درگامان دا و چووینه ژووره وه. مالی ژالهش وهک مالی پوری واته مالی کاره
 خانویه کی زور گه وره بوو.

- کاره ده لینی ده وله مهند بوون وهک درمه! یه کینک له خیزانه که ده وله مهند بیت،
 ئه وانی دیکهش تووش دهکات و ده وله مهند ده بن!

کاره- به لئی. من ده رباره ی ئه م بابه ته زور به دوایدا چووم، درووسته. وهک
 به دبختی ده مینیتته وه. هه روه کو خوت. تو که به دبختی ته وای ده ور و به رت
 بیچاره ده که ییت!

- یهک جار بووه من شتینک بلیم و تووش راسته وخو وه لام نه ده یته وه؟

پاسه مین

کاوه - برؤین بابہ. ئیستا هموویان بیر دهکهنهوه که لیره وهستاوین و یاری ماچ
دهکهن. خریک بووین پیدهکهنین که دهرگا کرایهوه و فەرنوش و ژاله هاتن بر
پیشوازیمان. ژاله - باشه ئیوه نینوانتان نهوهنده باشه دهلنی لهیل و مهجنونن، پیکهوه لیره چی
دهکن؟

کاوه - وهره، نه مگوت؟
دواتر بووی کرده ژاله و فەرنوش و گوتی:
کاوه - خەتای من نیه بهخودا، نهو بی رهوشتی خیر نه بینیهوه، لهو تاریکیه دا هان
و منی ماچ کرد.

هموومان دهستان کرد به پیکه نین و چووینه ژوورهوه.
فەرنوش - حالت چونه بهزاد؟ بوچی نهوهنده درهنگ هاتی؟
- کاوه کاتژمیر پینج و نیو هات بهدوای مندا و تاکو ناماده بووم بوو به کاتژمیر
شهش.

فەرنوش - بهیانی له کوئی بووی؟
- بوچی؟ هاتبوویت بو ئهوی؟
فەرنوش - نا. په یوه ندیم کرد بو خاوهن ماله کهت، گوتی چوو هته دهره وه.
- چووبووم سه ریک له جهنابی هیدایهت بدهم.
فەرنوش - وهره دهمه ویت له گهل هاوړینکانم به یه کترتان بناسینم.
تازه چووبووینه هوله که که کاوه له بهردهم دهرگا هاواری کرد.
کاوه - سلاو له همووتان. هاوړینیان دوو ماچی زیادهتان نیه بیدهن به من؟ بز
نه خوشم دهویت!

یه کینک له کورپه کان گوتی:
- من هه مه. به لگت هیناوه؟
کاوه - به دهفته رچه نایدهی؟
کورپه - نا!

کاوه - باشه به قوربانن بېم، به نازاد حسابی بکه. پیمی بده بیبه م.
هموویان دهستان کرد به پیکه نین و دهستان کرد به به خیر هاتن و جیکردنه وهی
ئیمه. هرکه سینک که خوی دهناساند، دهتگوت هموویان ئیمه نهو دوانه دهناسن.
یه کینک دهیگوت من په روانه م یه کینک دهیگوت من مه سعودم. یه کینک دهیگوت من

سوردا به م. به کورتی به شیوه یه ک جه نجال بوو که کاوه گوتی:
کاوه- چ باسه؟ سهرم سورماوه! سهه ره حمهت له حه مامی ژنان! مه گه ر به ردی
بی ونبووه که نه وهنده هاوار ده که ن؟ دووباره دوو مروقی باشتان بینووه دهست و
ناچتان ونکردووه؟

همووان دهستیان کرد به پیکه نین.

کاوه چپاندی به گویمدا:

کاوه- که ره! خه ریکه ده بیبه ستم! بیینه خه ریکن فیل و فرم لیده که ن!

دواتر گوتی:

کاوه- باشه ئیوه خوتان ناساند. ئیستا بهیلن ئیمهش خومان بناسینن ئیتر.

به کیک له کچه کان گوتی:

- ئیوه که پیویستان به خوناساندن نیه.

کاوه- ده زانم. من جه نابی کاوه ی ناسراوم. ئافه رین کچه که، ناوت چیه؟

- پوونه.

کاوه پووی کرده من و گوتی:

- به زادگیان ناوی ئه م پوونه خانمه بنووسه تا کو سبه ی دایکم بنیرم بو مالیان

بو خوازبینی.

دهنگی قیژه ی کچه کانی دیکه به رز بووه وه که نار هزاییان ده رده بری.

کاوه- شه رمه که ن، ده گاته سه ره ی همووتان.

دووباره همووان پیکه نین.

کاوه- بو زیاتر ناسراوی ده بیت بلیم:

بالا: به رزتر له کونسته ر

دهنگ: ئالن دلون

لاشه: ئارنولد.

خولیا: چارلس برانسون.

چار و برو: سوفیا لورن.

دهم و ددان: تایه فه ی لیو پاقله کان.

مرو: یول براینه ر.

پیکه ستنی لاشه: که ریم عبدالجبار.

گوشتم که هر باسی مه که ن، گوشتم خشله!

به هیواشی له پال گویندا گوتم:

- ره وشت: هيندى جگر خور،
كاوه- داواكرانى به ريز، بۇ دلتيا بون له مهرجه كان به بى دست ليدان به يه كيك

له پنجه كانتان ته ماشاى ناسنامه كه م بكن.
هموويان فيكه يان بۇ ليدا. دووباره چپاندم به گوئييدا و گوتم:
- هر له بهر نه مه بوو كه رازى نه بووى فهريبا له گهل خوت به نيت؟

يه كيك له كچه كان گوتى:
- به هزاد خان، چى ده لين له پال گوئى كاوه خان؟
كاوه- نه م خونرييه چاو حيزه ده يه ويت هر ليزه دا من له ناو بيات، هيچ به نيره

ناگات!
مشته كوله يه كم دا له كه له كه ي! به كورتى چووو ناوه راست هوله كه و همووانى

له ده ورى خوى كوكرده وه و گوتى:
- هاوپنيان همووتان دوو پنجه تان به رز بكنه وه تاكو شتيكتان بۇ بليم.
هموويان هاواريان كر دوو كاوه دانيشت له سر زهويه كه، نه وانيش له ده ورى
دانيشتن.

كاوه- له به ردم مالتان ديقه ديقه ده كه م

وهك پينوكيو له قه له ق ده كه م

وهك كوتر بوقه بوق ده كه م

وهك سه گى كولان وه ره وه ره ده كه م

به تيكه يه ك نانى وشك كرمه كرم ده كه م

نه گهر نه بيته رنم به گيانى دايكم

سه رى كه چه لم شق شق ده كه م

همووان گيژ و ور بيون. چووم و دووباره چپاندم به گوئييدا.

- كاوه خه جالت به! نه و قسه هيچانه چيه ده لنى؟ به سه ئيتر. برؤ له شوينيك
وهك مروف جينگه يه ك بگره دانيشين.

كاوه- چى بكم به هزاد گيان؟ نه م هموو مروقه سالانيكه چاوه رى بوون من
بيين. ئيستا ده لنى پنيان نيشان نه دم؟

دواتر به دهنگى به رز به همووانى گوت:

كاوه- خانمان و به ريزان ناگادار بن و كاغه زه كانتان تاماده بكن، ئيستا ژماره
ته له فوونه كانى په يوه ندى تايبه تى جه نابى كاوه ي به رومهندي ناسراو ده ليم.

ژماره كان بنووسن، هونه رمه ندانى ئيمه بۇ هر كورپيكى ماره برين و

مارسەرگىرى لەخزمەتى ئىنوه دان!

ھەر لەوکاتەدا يەككىنك لە كچەكان گوتى:

- كاوه خان شتىكى دىكە بخوینە. ھەرلە و شتانەى كە دەزانىت.
كاوه- بابە ستمكارن ھا! تاوانبارەكانىش سەرەتا قومىنك ئاویان پىندەدەن تاكو
فۆرگىيان تەربىت دواتر لىپرسىنەوہیان لەگەل دەكەن! زمانم بەستراوہ
بەمەلاشومەوہ! گەرۆوى وشكبووم دەبىنن ئەوہتا. ئىتر ھەر قسە ناكەم.
تا كاوه ئەوانەى گوت، دوو سى كچ وەك بروسكە رۆشتن و خولەكىنك دواتر
يەككىنك ساردى بۆ ھىنابوو، يەككىنك قاوہى بۆ ھىنابوو، يەككىنكش ميوہى بۆ پاك
دەكردا بەكورتى باش پىنى رادەگەيشتن.

كاوه لە دوورەوہ برۆكانى بۆمن بەرز دەكردەوہ واتە ببىنە چۆن پىم رادەگەن.
دواتر ساردىيەكەى ھەلگرت و بەرەولای من ھاى كە ھەموویان ھاواریان كرد:
- بۆكوى كاوہ؟ تازە كۆرەكە گەرم ببوو.

كاوه- بابە تەلەفزیونیىش لە ناوہراستى بەرنامەدا دوو خولەك پەخش رادەگرن!
ماندوو بووم، بەئىن ھەناسەيەك بەدم. دواتر دیدارەكەمان بەردەوام پىندەدەین.
دواتر ساردىيەكەى دا بەمن و گوتى:

كاوه- بىگرە بىخۆ. كەسىنك لەبىرى تودا نىە، خۆشت ئەوہندە دەست و پى
سپىت كە نارۆیت شتىك بەئىنىت و بىخۆیت. ئەگەر من بەفرىات نەگەم دەمرى!
ھەرلە و كاتەدا فەرنوش بەچایبەك و قاپىنك ميوہ ھاى لای من و بەكاوہى گوت:
فەرنوش- ئەى من چ كارەم كاوہ خان؟ خۆم پىنى رادەگەم.
كاوه- بزەنم فەرنوش خانم دەتوانن ئەم پاروہ ھاوړىيە لە قورگى من دەربەئىنى
یان نا؟

ھەدووكمەن پىنكەنىن كە لەپەر لە ناوہراست ھۆلەكە ھەموویان گوتیان:
- كاوہ وەرە، كاوہ وەرە، كاوہ وەرە.

كاوہ بەرولایان رۆيشت و دەستى كرد بەخویندن و چەپلە لىدان.

كاوه- جەرگم دەربەئىنن و بىكەنە ئاگردانەوہ

فۆرى لىبىكە و ھەوالى بەشكردى بەدە

شيشىنك جەرگى ئالتوونى بۆ مىردى سەرەوہ

ئىستا حاجى دىت و بۆنى قاچى دىت

تەماشاكە چەند كەسن دەیانەوئىت من ببەن

بۆ ئەم دراوسىنيە و بۆ ئەو دراوسىنيە

ياسەمىن

خور هه لهات و حاجی نه هات
 خودا بیکوریت و په کیک به جینی بهیلت
 له راستیدا باوه پرم نه ده کرد که وا کاوه بزانتیت نه و شتانه بلیت.
 کاتیک شبعره که ی ته او بو، هه مووان چه پله یان بو لیده دا. یه کیک له کچه کان له
 پیکه نیندا فرمیسک له چاوی ده هات گوتی:
 - کاوه خودا بتکوریت. نه وهنده پیکه نیم ده ردی دلم گرت.
 کاوه - لیزه دا ده ست نه خوشی نه گرت؟ کاتزمیریکه لیده ده یان و پیده که نین.
 له باتی سو پاسکردن نه فره تم لیده که ییت؟ هه سته برق روو خسارت بشوره. ره شی
 نارایشته که ت هاتو ته خواره وه!
 نارایشتیکی مارکه و باش بکره، ته ماشای نارایشتی من بکه! هیچی لینه هاترو!
 خوراگره!
 نه گه تا کو نیستا دایکم لیزه بوایه سه د ماشه لای پینگووتبوم.
 پور و میردی پوری کاوه له قاتی سه ره وه هاتنه خواره وه و به هه مووانیان گوت:
 - ماشه لالا له و زمانه ی کاوه!
 هه مووان سلاو و هه والپرسیمان کرد. پوری کاوه رو شته چی شتخانه تا کو
 خواردن رینکبخت. یه کیک له کچه کان له کاوه ی پرسى:
 - کاوه تو ده بیته پزیشکی چی؟ بیته هه رشتیک، نیمه هه موومان که نه خوش
 که وتین دینه لای تو.
 کاوه - من ده ویت بیمه پزیشکی قانونی! به دنیاییه وه هه مووتان بینه لای من!
 کچیکی تر:
 - داماو بیت که هه رچی کی بی ده لین و هه لامیکی له باخه لیدا هه یه!
 کاوه - نه خیر! نیو کاتزمیری دیکه لیزه بو وه ستم، به هوی نه و نه فره تانه ی نیوه
 پیشکه شم ده کن، یان ده مرم یان ده بیه که نه فت و داماو!
 میردی پوری کاوه گوتی:
 - کاوه گیان نه مانه خوشیان ده ویت!
 کاوه - مردوو شور نه و خوشه ویستانه له گه ل خوی بیات، نه گه ر بیر له نه و
 خوشه ویستیه بکه مه وه ده بیت تا کو کوتایی شه و فریا که وتنی تاران من بیات.
 له وکاته دا کچیک که ناوی زوهره بوو به کو پیک قاوه وه به ره ولای کاوه هات و
 گوتی:

بیا سه مین

- کاوه خان من وهک نهوان نیم. قاوهم بؤ هیناون، فهرموون.
تاگو زوهره نهوهی گوت، کاوه دهفتهری تهلهفونهکهی دهرهینا. گوتی:
کاوه- ئافهرین بؤ تو! خیرا ناو و ناونیشانن بلی تاگو یهکه م کهس له لیسته که
داتبنیم و دایکم بنیرم بؤ خوازبنیت.
زوهره له خوشحالی و شهرمه زاریدا پروخساری کهشایه وه.
کاوه- ئینستا که کچیکی باش بوویت. برؤ قاوه یهک بؤ خوت بهینه تاگو فالت بؤ
بگره وه.

سهودابه- کاوه خان تو خودا راست دهلیت ؟
کاوه- به گیانی دایکم نهگر درؤ بکه م. له راستیدا نهوه کاری دایکه!
کاوه که نهوهی گوت. به خیرایی سئ بؤ چوار کچ چوونه چیشخانه تاگو قاوه
بهینن.

زوهره نهوه قاوه یه ی که بؤ کاوهی هینابوو، پنی نه دا و خوی خواردی!
کاوه- چون بوو؟ تامی خوش بوو؟
زوهره- ببوره کاوه خان. دهمویست که زووتر فال بؤ من بگریته وه. دواتر
قاوه یه کی دیکه تان بؤ دهینم.
کوپه کهی به خیرایی هه لگیرایه وه و رۆیشت تاگو قاوه یه ک بؤ کاوه بهینیت.
چهند خوله کینک دواتر هه مووان به کوپینکی هه لگه راوه له سه ر ژیرکوپینک له دهوری
کاوه دانیشتبوون.

کاوه- یه که یه که، تینکه لی مه که ن. ده بیت ته رکیزم هه بیت.
کاوه کهی زوهره ی هه لگرت و ته ماشای کرد. که میک دواتر گوتی:
کاوه- وای وای!! چ تاریکیه کی تیدایه! وهک دلی رهشی شهیتانه وایه!! نه مه
فالگرتنی ناویت، له خورا ئاشکرای مه که. نوره ی کینیه؟

کاوه- بدهری نهوه خودا بریوه؟
ته ماشایه کی کوپه کهی کرد و گوتی:
کاوه- تو هیچت تیدا نه هیشتوه؟ ده تو یست کوپه کهیش بلیسیته وه!
سهودابه- کاوه خان کوپه که م هه لگیرایه وه، ئیتر بهو شیوه یه ی لیهات، هه مووی
رژایه ژیر کوپه که.

کاوه- نه ها، که واته نهوه فاله که ته! باشه بهینه ته ماشای بکه م.
کاوه- تو میردینکی که چهل ت تووش ده بیت! ته ماشاکه کوپه که ت دهریسکیته وه.
سهودابه- خهریکی گالته ده که ی ت؟

کاوه - نه گەر باوه رناکه ن، کوپه کانتان هه لېگرن و برۆن، ئیتر من فال ناگرم.
په روانه - سه و دامه مه گەر خوازبینی پیشووت که چه له نه بوو؟ خوت گوتت!
سه و دابه - ئای وای، راست ده کات! ببوره تو خودا کاوه گیان. به خودا باوه
ده که م.

کاوه - ئیتر له و قسانه نه که یته وه ها!
باشه چیم ده گوت؟ نه ها. نه و کوره که چه له جاریک هاتوته خوازبینیت و رازی
نه بووی، به لام هه له ت کرد!
هه له به ته نه و دووباره ده گه ریته وه. نه م جارهیان رۆشتوووه قژی بروینیته وه! قژی
وه ک گسک و چزه یه. نه م جارهیان خوت نایناسیته وه.
ئیسنا نه وانته له یاد بێت تا کو نه وهی که ماوه پیتی بلیم.

دواتر پرووی کرده زوهره و گوتی:
- وهره نه و کوپه ت بهینه تا کو بزانه ده توانم چیت بو بکه م.
کوپه که ی زوهره ی به رز کرده وه و دووباره ته ماشای کرد و گوتی:
کاوه - نه م خاوه ن مردوووه ده لینی تو یژالی کردوووه. من چ خالیکت بو بلیم؟
زوهره زۆری نه ما بوو ده ست بکات به گریان.

کاوه - ئیسنا خوت دلگران مه که. به ش و به سه ره اتت هه ر نه وه یه ئیتر! وهره
په نجه ت بکه ره ناو نه م کوپه، له وانیه له لایه که که وه هیوا بو تو هه بێت. به وشینویه
بارودوخت خراپه!

زوهره خه ریک بوو فرمیسک ده هاته خواره وه له چاوی، کوپه که ی گرت و
په نجه ی کرده ناوی. کاوه هاواری کرد!
کاوه - هینواش بابه چ باسه؟ خو کونت کرد. ته واوی هیله کانی ژیانته رژان که
گوتم په نجه یه ک دابنی.

زوهره به توره ییه وه وه لامی دایه وه:
زوهره - به خودا زۆر توند دام نه نا کاوه خان.
کاتیک کاوه توره بوو کوره که ش بیده نگ بوو.
کاوه - زۆر باشه ئیسنا برۆ له گوشه یه ک دابنیشه تا دواتر. به داخوه که دل
ناسکم، نه گه رنا دهستم نه ددا له کوپه که ت.
فهرنوش به هینواشی به منی گوت:
- کاوه ده زانیت فالی قاوه بگریته وه؟
- نازانه به خودا. تا کو ئیسنا پروینه داوه تا کو تینگه م.

کاره کوپه‌کە‌ی سه‌ودابه‌ی هه‌لگرت و ته‌ماشای ناوه‌کە‌ی کرد. سه‌ودابه‌ خه‌ریک
بوو دلی ده‌رده‌هات.

کاره- باشه سه‌ودابه‌ خانم خه‌ریک بووم چیم ده‌گوت؟

سه‌ودابه- باسی خوازبینی کاری پینشووت کرد.

کاره- به‌لی وینه‌کە‌ی لیره‌دا دیاره. ئینستا وه‌ره په‌نجته بکه‌ره ناو ئه‌م کوپه‌ و
نیه‌ته‌کە‌ت بهینه.

سه‌ودابه‌ به‌بیده‌نگی نینۆکی کرده ناو کوپه‌کە‌ و کاره دووباره‌ هاواری به‌رز
بووه‌وه.

کاره- ئه‌ی بابە! ئیوه‌ بۆچی به‌و شینوه‌یه‌ن؟ ناتوانن په‌نجه‌یه‌ک دابننن؟ به‌نینۆک
ده‌تویست چاوی خوازبینی کاره‌کە‌ت کویرکرد. باشه ئینستا ده‌کریت به‌یه‌ک چاوه‌وه
بینه‌ داخوازیت؟ وه‌ک دزه‌کانی ده‌ریا که چاوی خویان ده‌به‌ستن. تو هه‌ر ده‌بیته
ژنی؟!

سه‌ودابه- کاره خان من ته‌نها ئاماژه‌یه‌کم کرد.

کاره- باشه هه‌مان ئاماژه‌ چوو به‌چاوی کابرا‌دا ئیتر. نینۆک نیه‌ خۆ! ده‌لیی نوکی
ره!

دووباره‌ ته‌ماشای کوپه‌کە‌ی کرد. ده‌نگ له‌ هۆله‌کە‌ نه‌ده‌هات. دواتر گوتی:

کاره- نه‌خیر سوپاست بۆ خودا به‌خیر تینه‌په‌ری. له‌ چاوی کابرا تینه‌په‌ری. له‌بیرت
بیت خیریک بده‌ی به‌سوالکه‌ریک یان که‌سینک.

سه‌ودابه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ی هه‌لکینشا.

کاره- ئه‌و کابرایه‌ ئه‌ندازیاره.

سه‌ودابه‌- به‌لی. به‌خودا راست ده‌کات.

کاره- بارودۆخیشی زۆر باشه. جاریک بیت، ده‌می ده‌به‌ستری و هاوسه‌رگیریتان
سه‌رده‌گری.

هه‌موویان هاواریان کرد و چه‌پله‌یان لیدا.

کاره- بیده‌نگ! خه‌یالم په‌رش ده‌بیت. ئه‌م شوینه‌ی فاله‌که‌ زۆر هه‌ستیاره!
ده‌باره‌ی خوشبه‌ختیتانه!

سه‌ودابه‌- من‌داله‌کان تو خودا بیده‌نگ بن.

کاره ته‌نها ته‌ماشای کوپه‌کە‌ی ده‌کرد و خوله‌کینک دواتر گوتی:

- له‌ خوازبینیه‌که‌تاندا رووناکیه‌ک ده‌بینم. واتاکه‌ی رووشناییه.

وابزانم کاتی ماره‌به‌رینه، کاتیک به‌لی ده‌لییت، نازانم چیه‌!

سه و دابه - تو خودا کاوه خان دووباره ته ماشای بکهره وه بوم، له وانه یه بزانیته!

کاوه - به خودا ده لیتت هر چیه ک پروو ده دات له دوا ی ماره برین ده بی.

سه و دابه - هاوسه رگیریه که مان کینشه ی ده بیت؟

کاوه - نه خیر. پروو داوینکی باشه. خه ریکه پرووناکی ده بینم. نه ها تیکه ی شتم! کابرا

که چه له و بارو که یه کی کرد و وه ته سه ری، سه ری وه ک پروو ژه کانی یاریگای نازادیه.

خه ریکه هموو شوینیک نور باران ده کات. بهه بهه! بهه بهه له و فاله.

همویان ده ستیان کرد به پیکه نین.

سه و دابه - گالته ده که یه کاوه خان؟

کاوه - من کاتی فالگرتن گالته له گهل که س ناکه م. نه وانه ش له خویانه وه پینه که نن.

ته ماشاکه سه و دابه خانم، دلگران مه به. که چه له کان به ختیان هه یه! دواتر له

هاوسه رگیریه که تان گلوی ماله که تان به خورایی داده نین.

به نه و نوره ی که من له م کوپه دا ده بینم، له راستیدا پیویست ناکات گلپ

دابگر سینن!

همویان له پیکه نیندا گیژ و بیثاگا بوون. به لام کاوه خوی ته نانه ت پینه ده که نی.

چوومه لای و گوتم:

- نه و قسه هیچانه چییه ده یلنی؟

کاوه - به لام وهره ته ماشا بکه. کوپه که ی به خالی داوه ته دهستی من و نه وکان

ده لی فالم بو بگره وه!

کوپه که ی به هموویان نیشان دا. راستی ده کرد، کوپه که پاک و خاوین بوو.

کاوه - من هر چه نده ته ماشای نه م کوپه ده که م، هیچ نور و روشناییه ک نابینم!

هسته سه و دابه خانم. برو قاوه یه کی دیکه تیکه و بیهینه. به لام نه مجاره بهی

که میک قاوه ی تیدا بمینیتته وه.

دواتر پرووی کرده زوهره و گوتم:

کاوه - بیهینه با نه و کوپه ت بینم!

زوهره که هینستا توره یی له پروو خساریدا مابوو، کوپه که ی پیندا.

کاوه ته ماشایه کی کرد و گوتم:

کاوه - شتیک بلیم دلگران نابیت؟ توانای بیستنت هه یه؟

زوهره - هر چیه ک هه یه بیلین کاوه خان.

کاوه - نه م فاله ی تو زور تاریکه! مانایه کی باشی نییه. نیستا ده ته ویت پیتی بلیم؟

زوهره نیتر دهستی کرد بوو به گریان، به سه ر ئامازه ی کرد.

کاره- تماشاکه زوهره خانم. تاكو هفتهی سردان کاتیک مانگ پرده بیت،
دووبارینکی زور خراپت بو روو ده دات!
زوهره- هفتهی سردان واته چی؟ به لام من برپاره هفتهی داهاتوو له ئیران

بروو
کاره- کات و شوینه کهی روون نیه. دهگونجی حوت خولهک یان حوت
کاتژمیری دیکه یان حوت روژ یان حوت هفته یان حوت مانگی دیکه یان
حوت سالی دیکه بیت. هیچ روون نیه! خوت کوبکه رهوه. ههلبه ته رینگه ههیه تاكو
پیشی بی بگریت.

زوهره- چ کاریک بکه م؟ به خودا من پارهیه کی زور به سوالکه ده ده م.
دووباره تماشای ناو کوپه کهی کرده وه و گوتی:
کاره- یان نسیب یان قسمت بینچاره پوره عیسمه ت.
هموویان ده ستیان کرد به پینکه نین.

کاره لای کرده وه و تماشایه کی کردم و گوتی:
- به زاد تو قسه یه کی هیچ نازانیت بیلینیت؟ من ئیتر دروکانم ته او بوون!
تازه هموویان تیگه یشتن له وهی که کاره نیو کاتژمیره خه ریکه گالته یان
پیده کات.

هر له وکاته دا سهودابه به کوپیک قاوه له چیشخانه هاتبووه دهره وه.
سهودابه- قسه ی هیچ و پوچت ده گوت کاره؟
کاره- نا. دهرباره ی نه و که چه له ی تو به راستم بوو!
زوهره- تو خودا نه وانیه گوتت درو بوو؟ خه ریک بوو جه لده لینی ده دام.
سهودابه- له کوئی زانیت که خوازبینی کاری پیشوم که چهل و نه دازیار بووه؟
کاره- باشه، زوربه ی کهس که کاتی ژنهینان دیت له ته مه نیکدان که به گشتی
که چهلن!

له م روژانه دا له هر ده که سینک، نو دانه یان به کالوریوسیان و هرگرتوو و کاریان
نیه. ویل و سرگهردان ده گه رین و دلشیان خوشه که پنیان ده لین نه دازیار.
هموویان دووباره پینکه نین.

سهودابه- به لا بگریت کور! چهنده به راستم و هرگرتبوو.
کاره- ئیوه همووتان مروقی ساده ن. سبه ی چیروکی ژیاننان له لاپه ره کاند
دووباره ده بیته وه وهک روژنامه کانه ئیتر!
دواتر هاته لای من و فهنوش و گوتی:

- باش فالم بۇ گرتنه وه؟

- ئەمشەو باش گرت تىبەردان، ئەو داماوه خەرىك بوو دەست بکات بەگريان.
كاوه- فالى هيچ و درق هر ئەوهيه ئيتىر. بەراست فەرنوش خانم دايكتان كەي
بەسەلامەتى لە دەرەوه دەگەرپنەوه؟

فەرنوش- ئەمەش نەمايشىكى دىكەيه كاوه خان؟

كاوه- نەخىر. گەنجى نەبىنم ئەگەر بەهويت لەگەل ئتوه نەمايش بگەم. هەروا
پرسىم.

فەرنوش پىكەنى و گوتى:

- دايكم چاوه رپنیه كاری نىشته جى بوونەكەي نامادە بيت، ئەو كاتە بيتەوه.

كاوه- پىنشنيارىكم بۇتان هەيه. لەكاتى هاتنەوهيان، لەباتى فەركى
بەكەشتیهگەرەكان بيتەوه ئىران. دەلین سەفەرکردنیا زور خوشە.

فەرنوش- بەلام زور درىژە دەكیشیت تاكو بگاتەوه ئىران.

كاوه- گرنگ نیه. ئەو بەرنامانەي بەدرىژاي گەشتەكە هەيانە زور باش و چىژ
بەخشە!

فەرنوش- ئىستا ئەگەر پەيوەندىي كرد پنى دەلیم. لەوانەيه بیهويت بەكەشتى
بيتەوه.

هەر لەو كاتەدا ژالە بانگى كرد و فەرنوشيش داواي لىبووردنى لىكردىن و
رۆيشت.

كاتىك تەنھا بووين بەكاوهم گوت:

- تۆ كارت بەخانمى ستايش چىيه كە پىنشنيارى هيچى پىندەدهي؟

منیش لە خودام دەويت دايكى زووتر لە سەفەرەكەي بگەرپتەوه و تەكلىفي
ئىمەش يەكلایى ببیتەوه. هەربەو جۆرەش ديارنیه كەي دەگەرپتەوه ئىران.

من ناگام لەخۆم نیه تاكو دیتەوه. ئەوكاتە تۆ دەلىي بەكەشتى بيتەوه، كە مانگىكى
پىندەچىت تاكو بگاتەوه ئىران؟ شىت بووى كورە؟!

زور خوین ساردانە رۆيشت و پەرداخىك ساردى لەسەر مینزەكە بۇ خوى هینا و
دانەيه كیش بۇ من. كەمىكى لىخوارد و گوتى:

كاوه- تۆ تىناگەيت، من باشى تۆم دەويت!

ئەگەر بەكەشتى بيتەوه، دەكرى نەيه تەوه ئىران. ئەگەر خودا بیهويت، لەوانەيه
كەشتیهكەي وەك كەشتى تایتانىك لە ناوهراستى دەريادا بشكىت و نوقم ببیت.

ئەوكاتە هەم خەيالى تۆ ئاسوؤدە دەبیت و هەم خەيالى جەنابى ستايش و هەم

خه یالی فەرنوش.
پینکەنیم و گوتم:

- خودانه کات، به راستی مرفوئیکی پیسی تو!
کاوه- بهلی. له پینکەنینه که ته وه ئه وه دیاره! خودا ئاگای له دلته! به راست به هزاد،
بووداره که ی فەریبا به ژاله نه لینی ها!
- بۆچی ده ترسی دارکاریت بکات؟

کاوه- نا بابە. ئەم ژاله یه له خه یالی خویدا من به میردی خوی ده زانیت له گەل
سی بۆ چوار مندالی بالا بهرز و بالا کورت له چوارده وorman!
ئەگەر تینگات شەر هه لده گرسیت و ده چیت به دایکی ده لیت و ئه ویش ده یکاته
دهستی دایکم. ئه وکاته ده بیت شته کانم کۆبکه مه وه و بینم له ژووره که ی تودا پینکه وه
بژین!

- مه گەر ژاله چ کینشه یه کی هه یه؟ ناسراوه و کچینکی باشیشه.
کاوه- به لئ، به لام ئه و وه ک خوشکی منه. له مندالییه وه پینکه وه گه و ره بوین،
جاریکی دیکه گوتبووم.

هەر له وکاته دا کچه کان کاوه یان بانگ کرد. کاوه ش چووه لای ئه وان. فەرنوشیش
هات بۆلای من و گوتی:

فەرنوش- به هزاد برۆینه چه وشه که مینک پیاسه بکه یین؟
- بیزار بوویت؟

فەرنوش- تا کاتیک تو له لام بیت، هیچ کاتیک بیزار نابم! به لام چه زده که م ئیستا
له گەل تو به ته نها بم.

پینکەنیم و پینکه وه چووینه چه وشه. هه وا سارد بوو، به فریش دهستی پینکردبوو.
فەرنوش- زۆر چه زده که م له ژیر به فردا برۆم.
پینکەنیم.

فەرنوش- بۆچی پینده که نی؟
- ئەگەر پۆژیک بوومه ده وله مند، ئه و بهرنامه پۆژانانه ی زستان هه مه
بهرده وام ده بم.

فەرنوش- ده زانی هاوړینکانم ده رباره ی تو چیان ده گوت؟
- به دلنیا ییه وه گوتویانه چه نده مرفوئیکی سارده!
فەرنوش- نا. ده یانگوت زۆر سه نگین و به ریزه.
ته ماشام کرد و پینکەنیم. دواتر گوتم:

پاسه مین

- دەر باره‌ی من له گه‌ل دایکت قسه‌ت کرد؟

فهرنوش - به و شینوه‌یه نه‌خیر.

- چونی هینشتا نه‌خیر.

فهرنوش - به لام به‌ته‌له‌فون ناکریت قسه بکه‌یت. تازه دایکیشم توی نه‌بینیره.
ده‌بیت تو ببینیت و دواتر به‌دلنیا‌یه‌وه رازی ده‌بیت به‌وه‌ی که پیکره
هاوسه‌رگیری بکه‌ین.

دواتر پیکه‌نی گوتی:

فهرنوش - نه و بالا به‌رزی و رووخساره جوان و چاو و برۆیه‌ی که‌وا تو هته.
به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌می دایکم ده‌به‌ستیت و رازی ده‌بیت.

- باش ده‌زانیت به و قسانه هه‌لم بخه‌له‌تینی ها!

فهرنوش - راستیم پی گوتی به‌هزاد. نه‌وانه‌ی گوتم سه‌ره‌رای رۆحی پاک و
گوره‌ت، هر نه‌وانه بوو بینیم و خوشم ویستی.

- ده‌ته‌ویت منیش بۆتی باسبکه‌م؟ وایه! من هیچ شتیک به‌تو نالیم، به‌لکو ته‌واری
خوشه‌ویستیم بۆ تو له‌دلما ده‌پاریزم.

فهرنوش - پیداهه‌لدان له‌مه باشتر نابیت.

- ته‌نها که‌میک ده‌ترسم. ده‌ترسم دایکت رازی به‌هاوسه‌رگیریمان نه‌بیت.

فهرنوش - نا بیر له‌وشتانه مه‌که‌ره‌وه. تو دایکم ناناسیت، ژنیک خراپ نیه.

- ده‌زانم، ته‌نها که‌میک دلم ده‌وروژیت.

فهرنوش - به‌راست له‌بیرم بیت کاتیک دایکم په‌یوه‌ندی کرد، بلیم نه‌گر بیه‌ویت
به‌نه‌و که‌شتیه گه‌شتیارانه‌ی که‌ کاوه ده‌یگوت بگه‌رپته‌وه ئیران.

خه‌ریک بوو له‌ پیکه‌نیندا ده‌مردم. له‌ ناخدا هه‌ستم به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، دوو
نه‌فره‌تم له‌ کاوه کرد و گوتم:

- نه‌وانه باش نیه. گه‌شته‌که‌یان زور درنژه ده‌کیشیت. من چه‌زده‌که‌م که‌ دایکت
زووتر له‌ ده‌ره‌وه بگه‌رپته‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین. نه‌گر خودا بیه‌ویت زووتر
پیکه‌وه هاوسه‌رگیری بکه‌ین.

فهرنوش - به و شینوه‌یه‌ش خراپ نیه. سه‌رده‌می ده‌ست نیشانکراویمان زیاتر
درنژه ده‌کیشیت.

ویستم شتیک به‌فهرنوش بلیم که‌ له‌پر له‌ بالکونی قاتی سه‌ره‌وه گویمان له
پیکه‌نین بوو. سه‌رمان به‌رزکرده‌وه بینیمان کاوه له‌گه‌ل کچ و کوربه‌کان له‌وی
وه‌ستاون و ته‌ماشای من و فهرنوش ده‌که‌ن پیده‌که‌نن.

که بینمانن هموویان گورانی پیروزباییان بو کوتین. هم بارودوخیکی باشمان
له دست چو همیش شهرمهزار بووین.

کاره- مهجنون وهره ژوررهوه. دهمانهویت یاری شا و وهزیر بکهین. لهوانهیه
بهخت هه بیت و لهپر ته مهنی شا بو تو بیت. نهوکات دهسه لاتداریت له هموو
شرینیک ههیه.

- بهسر چاو، ئیوه برؤن. ئیمهش ئیستا دینین.

کاره- نابیت! ده بیت هر ئیستا بینه ژوررهوه. باوکی فەرنوش خانم ته له فونی
کردوه و منی ئاگادار کردهوه که ئاگاداری کچه که ی بم. گوتی نه و بهزاده دیوی
زیندانه، فیل له منداله که م نه کات!

همویان دهستیان کرد به پینکه نین. نه وهنده شهرمهزار بووم که ئاره قم کرد.

کاره- ئیستا دینته ژوررهوه یان دووباره بیلیم؟!

-هاتم، تو قسه مه که. من هاتمه ژوررهوه!

کاتیک دووباره همووان له هوله که کوبونهوه، کاره قوتوویه کی شقارته ی
نیشاندا و دهستی کرد به یاری شا و وهزیر.

کاره- هموو شقارته کان هه لده دین. کاتیک که وته سهر زهوی، نه گهر به ره ولای
هرکه سینک چوو نه وه شا. ده بیت و هرچیه کی گوت ده بیت جیه جی بکریت.
هرکه سینکیش ته نها یه ک شقارته ی بهرکه وت نه وه دزه.

همووان شقارته کانیا ن هه لدا. کاره خوی بووه شا و کچیکیش به ناوی شهونم
بووه دز.

کاره- سهره تا بلی بوچی دزیت کرد؟

شهونم- وای! من که ی دزیم کرد؟

کاره- نکولی لیده که یته؟ جه لاد، نه شکه نهجه!

زوو برؤن دانپیدانانی لی وهر بگرن.

فەرنوش- لیزه جه لادمان نیه!

کاره- مه گهر پوری ئیوه نه مشه و ته شریفی نه هیناوه بو ئیره؟

-کاره شهرمهزار به.

همویان دایانه قاقای پینکه نین.

فەرنوش- زور سوپاست کاره خان! واته پوری من جه لاده؟

کاره- ببورن مه به ستم کورپه پوره که تان بووا! به هر شیوه یه ک ده بیت یه کینک
بیته جه لاد.

شەونم - بابە خۆم دانی پێداوەنێم. چەلادمان بو چیبە؟

کارە - باشە ئێستا بانی بۆچی دزیت کردوو؟

شەونم - پێویستم بەپارە بوو.

کارە - سزای ئێوە ئەوەیە کە پێنج پەرداخ ئاو لەسەر یەک بخوێتەرە.

شەونم - پێنج دانە! من دانەیەک بەزۆر دەتوانم بخۆم و ناگاداری خۆم دەبم ک

ئەچمە دەرەوه.

- فۆرپانت کەمپک سزاکە ی سوک بکە.

کارە - خۆت وەرە پێشەرە. تۆ لەکاری شادا خۆت تێهەلقورتاندوو! سزای تۆ

ئەوەیە کە ئێوەرۆ بیست هیلکە بخۆی.

- سەپرە. چەندە شایەکی ستمکاری!

هەر لەوکاتدا دەنگی زەنگی موبایل هات.

کارە - بێدەنگ. موبایلی شا زەنگ لێدەدات.

یەک دوو خۆلەک بەتەلهفون قسە ی کرد و دواتر گوتی:

کارە - دەر بارەکانم، بەداخەرە دەبیت برۆم. دەلێن لە لایەکی ولات شۆرش سەری

هەلداو. دەبیت برۆین و دەنگیان لە بنەچەرە ببری!

ئەگەر رینگە ی پێداین و گەراینەرە، شەونم خانم دەبیت پێنج پەرداخ ئاو بخۆن

بەداوای لێبووردنەرە!

دواتر ئاماژە ی بو من کرد کە برۆین. فەرفوش پرس ی کە چی بوورە؟

کارە - دایکی یەکیک لە هاورێکانمان بارو دوخی خراپە.

مالئاوایمان لە هەمووان کرد و هەموویان دلتنگ و بی هیوا بوون کە ئینە ناچار

بووین برۆین. کاتیک لەمال هاتینە دەرەرە پرسیم:

- چی بوورە کارە؟

کارە - خەسوو بەمە دەلێن ها! بەراستی ئافەرین! خەسوویەکی تینگەیشتوو!

سەیرم دەکرد و سەرم لە قسەکانی دەرناهینا.

کارە - سەیرکە بەهزاد. ئەو خەسوورە چاکە کە پیش زەماوەندی کچەکی بەریت

- دەزانی چی دەلینی؟ داویەتی لە سەرت؟

کارە - لە باشترین جینگە ی بەهشتی زەهرا گۆرینکی بو دەکرم. کیلینکی بو دابەم

کە ئەو کەسە ی دەیبینیت خەزی لیبکات! دەلێم لەسەری بنووسن

بەرۆاری لەدایک بوون: فلان

بەرۆاری مەزن: زۆر ناوخت

تەنھا تەماشام دەکرد. خەرىك بوو سواری ئۇتۇمبىلەكە دەبوو لەبەر خۇششىبەورە
ئەر قسانەى دەکرد:

كارە- دەلیم لە ژىرىدا بنووسن:

خەسورى من بۇيشتى و تىپەرى رۇژە سەختەكانت
نارى تو بوو تەنھا لە خەيالەم،

چورنكە پىنش زەماوەند چوويته شوينى خوت
خەمت بۇ دەگرم

چ نابروومەندانە بيت لەلايەن كاوهى بەرومەند
پىنگەنپىم بەقسەكانى دەهات. گوتم:

- ئەو شىعرانە لەكوى فىزبووى؟
كارە- خۇم گوتم.

- نىلت لە شىعرەكە كردووه؟ ئىستا ئەمەت بۇ كى گوت؟

كارە- بۇ دايكى فەرىبا خانم. خودا لىخۇشبوو نيو كاتژمىر پىنشوو تر وەفاتی كرد.
- دايكى فەرىبا مرد؟ بەراستى دەلنىت؟ بىچارە! فەرىبا بوو پەيوەندى كرد؟
كارە- بەلى. داماوە زور خەمبار بوو، دەگريا.

تازە لە قسەكانى خولەكىك پىنشوو ترى تىنگەيشتم.

- كارە مردوو شۆرەكان تو ببەن. تو چەندە دل رەق و بى هەستى. ئەو
بىچارەىە مردوو و تو ئەو قسانەت دەكرد و شىعەرت بۇ دەگوت؟
شەرمەزاربە. بەراستى بىر دەكەيتەو مەروفت؟

كارە- مەگەر چىم گوتوووه؟

- ھەر ئەوانەى كەوا گوتت.

كارە- خراپە كە دەمەويت خەتمى بۇ بكەم؟ خراپە كە دەمەويت گورى بۇ بكرم؟
خراپە كە دەمەويت كىلىكى بۇ بدەم بەدرووستكردن؟ دەزانىت كىلى گور بەچەندە؟
- ئەوئەندە خراپ نىە. بەلام ئەو شىعەرە چىبە؟

كارە- بەھرەى شىعەر خۇ بەدەستى خۇم نىە، لەپر شىعەر دىت.

- مەبەستم لەوہىە كە ئايا تو خۇشحالى دايكى فەرىبا مردوووه؟

كارە- تو بەلاتەو خراپە ئەگەر ئىستا ھەوالت پىبەدن كە خانمى ستايش مردوووه؟

- بەلى بەلامەو خراپە. حەزناكەم دايكى ئەو كەسەى خۇشم دەويت و دەمەويت
ھارسەگىرى لەگەل بكەم، بمرىت.

كارە- زور باشە. منىش نرات بۇ دەكەم كە تاكو كۇتايى تەمەنت ھەموو رۇژنىك

دوو بۇ سى كاتزمير بووخساره خوشهويستهكهى خهسوت ببينى! ئيشه لاي
مرديشى له دنياكهى تردا له گهل گيانى خهسوت ههشر بكرىت.
به راستى جىگهى خوشحالويه كه زاوايهك ئه وهنده پهيوه ندى له گهل خهسورى
باش بيت! شاينهى ريز ليكرتنه.

پىكه نىم دهات. گوتم:
- بهو شيوه يهش نا. ناكريت مروف روژى دوو بۇ سى كاتزمير خهسورى
ببينيت.

كاوه- به دبهخت! له دواى هاوسه رگيرى، مانگى دوو بۇ سى خوله كيش به نازاره!!

دووباره پىكه نىم و گوتم:

- ئىستا به رىكه وه. ئه و داماو ئىستا به ته نهايه.

كاوه- له كوتايذا چى بوو؟ هه رئه وهى كه من گوتم؟

- له راستيدا ئىتر تو چ جوره دروستكراونكى؟

كاوه- دىونكى بىره وشت و پيس به بىروكهى جوان و خوش ويستراو.

به رى كه وتين.

كاوه- ههست ده كه م تو له دلوه ئيره يى به من ده به يت. به قوربانى خودا بم. ن

خه سووم هه يه و نه خه زوور و نه ركا به ر!

ئىستا تو هه موو ئه وانته هه يه! بارودوخ زور باشه ها!

- فه ريباى داماو حالى چونه؟

كاوه- باوه ر بكه تو له جىگهى من نيت تاكو بزانيت چ بارودوخىكم هه يه.

ئه وهى گوت و بزه يه كى شه يتانى كرد.

- ئىستا ئىبليس كىيه؟

كاوه- منم.

پىكه نىم.

كاوه- بابا تاكو ئه و شوينهى توانيم، يارمه تيم داون. له باشترين نه خوشخان

خه واندم.

ئىستاش ناگادارى كچه كه يم و ناهيلم دلته نگ ببينت. ئىتر مردن له دهستى مندا نيه!

ئىبليس به لام مروف كوژنيم.

ته مهنى ئه و خودا ليخوشبووه هه رئه وهنده بووه، خو من نه مكوشتووه. ئىستا

كالته يه كم كرد و به راستم نه بوو. ئه وانته گوت كه مينك پىكه نىم و دلما ن خوش بيت.

- ئه گه ر فه ريبا بزانيت شيعرت بۇ دايقى گوتووه؟

کاره- ئیستا نه پویت و دهم شری بکهیت! شتیکی پی بلنی ها!
گالتهم کرد شینته، نهگه نا خوت دهزانی خه سووم گیانی من بوو! له چاوه وکانم
زیاتر خوشم دهویست. کاتیک هه والی مردنیم بیست، به گیانی تو دهتگوت ته واری
درنیایان کردووه ته دلمه وه!
- به دنیاییه وه هه موو خوشیه کانی دونیا.

کاره به پینکه نینه وه گوتی:
- خاک بکه ن به سه ر گوری بی ره وشت و بی شهرمی وه ک تودا! ده لیم به گیانی تو.
- به گیانی پورت!

کاره- به گیانی پورم راست ده لیم. تازه ئیمه ماوه یه کی دیکه ده بینه پزیشک. نابیت
پزیشک دل ناسک بیت.

- من تا کو ئیستا نه م بینوه پزیشکیک نه خوشه که ی بمریت و نه ویش شیعر
بفونینت و شایی بکات!

کاره- نه م پزیشکه یان جیاوازه. نه مه یان تایبته به خوشی و شادییه!
دهرمانه کانی شی باسی ده که ن. سه ما و ئاواز و پینکه نینه! پزیشکیش ساز لیده ر و
سه ما که ره!

دهمه ویت کلینکیک له سه ر چوار ریانی سیروس بکه مه وه و ناویشی ده نیم کلینکی
شادوومانی. به شی دهرمانی له ژیر چاودیری پزیشک کاره به رومه ند! تایبته
تایبته به ئیسک و شکاوی و هه لس و که وت! تکایه به وریاییه وه بینه ژووره وه.
تو هر کارت به سه ر منه وه چییه؟

هه رکاتیک خه سووی خوت مرد، تا کو یه ک سال ره ش بپوشه و رووخسارت
چاک مه که و له سه ر گوره که ی هه ر فرمینسک بریژه!

هه رده زانی چییه؟ من دهمه ویت به شی جومگه هه لبرنیم! هه رکه سینک بیته لام، بو
نمونه بلنی به ریز پزیشک که مه رم ئازاری هه یه. دوو نه رماده ی پیده ده م تا کو هه ر
له شووینی خویدا چاک بیته وه.

- پارچه پارچه ت بکه ن ، به ته واری سه ما که ری!

کاره- تازه زانیوته؟ ته ماشاکه!

دهستی کرد به خوته کاندان و سه ما کردن له پشتی سوکانه وه و دواتر گوتی:

کاره- باشه چه ز ده که م به م شیوه یه بم. ته ماشاکه!

- باشه کیشه نیه. به و مه رجه ی نه مانه ش له به رده می فه ریبادا بلنیت ها!

کاره- دووباره من شتیکم گوت و توش هه له ت لینگرت!

بهشی پازدیدیم

ئیتیر گه یشتبووین. له نزیکی نه خوشخانه ئوتومبیله که مان راگرت و چووینه ژووره وه.

فهریبا له پال هۆلی چاوه پروانی له سه ر کورسیه ک دانیشتبوو، به ئارامی دهگریا. پینکه وه چووینه لای و به هینمی سه ره خوشیمان لیکرد و راوه ستاین. هه رکه گوینی له ئیمه بوو سه ری به رزکرده وه و گوئی:

فهریبا- کاتژمیریک له پیش ئه وهی بمریت چاوه کانی کرده وه و منی بانگکرد. چوومه لای سه ری و ماچم کرد و دهستم هینا به سه ریدا. ئاوم پیندا و ته ماشای کردم و پینکه نی. دواتر یه ک تنۆک فرمیسک له گوشه ی چاوه کانی ئارام هان خواره وه.

فرمیسکه کانیم پاک کرده وه و گوتم:

- دایه بۆچی دهگریت؟

- چه زناکه م کچه باش و نازداره که م ته نها جینیهیلم و برۆم، به لام ده بی چی بکه م؟

- دایه پزیشکه کان گوئیان بارودۆختان باش ده بیت. ته ماشام بکه توم هیناوه بو چ نه خوشخانه یه کی باش. دوو گهنجی باش و میهره بان یارمه تیان دام.

- خودا یارمه تیان بدات، له کوین؟

- ئیستا لیره نین. له وانه یه نیو کاتژمیر یان کاتژمیریکی دیکه بین.

- له وانه یه من نه توانم بیان بینم. له لایه ن منه وه سوپاستیان بکه و دواتر پینان

بلی ئه گهر مردم، فهریبا سه ره تا به خودا و دواتر به ئیوه ده سپیرم.

من کارینکم له ده ست نایه ت تا کو چاکه که یان بو قه ره بوو بکه مه وه، به لام له لای

دایره زهرا نزیان بۇ دهکەم و فەرامۆشیان ناکەم. تاکو بەمەبەستیان دەگەن.
پیشیان بلی پشت بەخودا دەست بەدەن لەخاکەوه ئالتونیان بۇ بیتە دەرەوه تو
هەفی نابرووی زهرا.

ئوانەئێ گوت و دەستی کرد بەگریان.

- دایهگیان ئیوه نابیت خۆتان دلگران بکەن بۇ تو باش نیه.

- ئیتر دلگران نیم. باوکت پنی راگەیاندم که پنیان بلی مندالهکەم سپاردووہ
- ئیتر تاکو بۆژی دواپی. تا لە شەرمەزاریان دەر بچم!

بەئیوه تاکو بۆژی دواپی. تا لە شەرمەزاریان دەر بچم!
کاتیک گەیشته ئیتره فەریبا سەری داخست. بۆشتم ئاوم بۇ هینا. فەریبای داماو
هەنسکی دەدا. کەمیک ئاوی خوارد و فرمیسکەکانی پاککردهوه و گوتی:

فەریبا- دواتر گوتی کچم سەرت بخەرە سەر کۆشتم. دەمەوینت وەک مندالی
دەستبەینیم بەسەر قژە جوانەکانت و لای لایەت بۇ بلیم و خەوت لیبکەوینت. بمرم

بۆت که لەژیانتدا بەکوئی گەیشتی! وەرە کچم، تەختەکه بەرز بکەرەوه دەمەوینت لە
بارەشت بکەم.

بۆشتم تەختەکهیم بەرزکردهوه و سەرم خستە سەر قاچەکانی. خەریک بوو
دەئێ لاواندەوه وەک مندالیم. چاوهکانم داخستبوو بیرم دەکردهوه که کچیکی

بچووکم وەک ئەو کاتانەئێ باوکم زیندووہ و لە ماله گەرەکهئێ خۆمانداین و هیچ
خەمیک نیه و دایکم خەریکه لای لایەم بۇ دەکات تاکو خەوم لیبکەوینت.

لەپەرەستم کرد دەستی دایکم ناجولنی! سەرم بەرزکردهوه، چاوهکانی بەستبوو.
بزهههکی جوان لەسەر لێوهکانی بوو. بانگم کرد و جولاندم بەلام هیچی نەگوت.

دووبارە فەریبا دەستی کردەوه بەگریان. دەستم کرد بەگریان و لەخەفەتدا
نەدەتوانی قسە بکەم. گوتم کاوه خوراگرتره و پنی دەلیم که کەمیک فەریبا ئارام

بکاتەوه. لام کردەوه که ئاماژەئێ بۇ بکەم، بینیم خەریکه فرمیسک لە چاوهکانی
بیتە خوارەوه. لە باخەلمدا کلینسم دەر هینا و پیندا.

لەنەخۆشخانە هاتمە دەرەوه و کۆلانەکه بیدەنگ بوو. دەمتوانی بەئاسوودەئێ بۇ
بارودۆخی ئەو کچە و بۆژگارەکهئێ بگریم.

چووہ بەشی زانیاری چونکه دەمزانی تەرمەکهیان بردۆتە ساردخانە. داوام
لیکردن ژووړیکی دیکەمان پنی بدەن بۇ ئەوهئێ تاکو سبەئێ فەریبا بتوانیت بخەوینت.

هاوکاریم کردن و ژورەکهمان گۆړی. پزیشک ئارام بەخشینکیدا بەفەریبا و لەگەل
کاوه بردمانە ژووړەکه و بەزۆر لەسەر تەختەکه خەواندیمان. داماوہ زۆر خەمبار

بوو. گریان وازی لنی نەدەهینا، بەلام لە کوتايدا ئارامبەخشەکه کاریگەری بوو،

خهوی لیکهوت،
من و کاوه لهسهر مؤبیلینک دانیشترین. ههریهکه مان له دونیای خوماندا بووین.
کاترمیزیک هیچ کامینکمان قسه مان نه ده کرد. له پر فهریبا له خه و راپه ری و هاواری
کرد:

- کاوه!!

کاوه رۆیشته لای تهخته که و گوتی:

کاوه- چیه فهریبا خانم؟ من لیزه م خه یالت ئاسووده بیت.

فهریبا که چاوی به کاوه کهوت، که مینک ئارام بووه وه و دهستی کرد به گریان.

فهریبا- دایکمیان بۆ کوئی برد؟

کاوه- بخه وه فهریبا خانم. نهو ئیستا شوینی زور له من و تو باشتره. بخه وه!

له وانه بوو نهو ئارامکه ره وه ی پنیان دابیت، زور به هیز بیت چونکه لهسهر خوی

چوو.

- نه تزانی چیان پیتاوه؟

کاوه- دیازپامی ۱۰ ملیمی. ئارامی دهکاته وه.

هاته لای من و دانیشتم.

- کاوه من بیرینکم کردوته وه.

کاوه- ده رباره ی چی؟

- فهریبا!

کاوه- باشه.

- سه ره وه ی ژووره که ی من واته نهومی سه ره وه. دوو ژوور و چیشته خانه و

که رماو و دهستشوری ههیه و خالییه. کریچییه که ی رۆیشتوووه. بیگرین بۆ فهریبا

چونکه ناتوانین وازی لی بهینین و برۆین. کریکه شی من به شینوهیه که دهیده م، زور

نیه. که مینک خه رچی دهویت و ئاماده ده بیت. هه م لای خومه و ئاگاداری ده بم،

هه میش به لکو بتوانیت برواته وه به لای خویندنه که یه وه.

کاوه- ببوره، ئیوه ئیتر چی ئاماده بکه یته؟ به دلنیا ییه وه له جینگه ی هیلکه،

توینکه که ی له گه ل نان دهخوی؟!

- نا بابه. بارودوخی من به وشینوهش خراپ نیه و کارینکیش ده که م.

کاوه هات و ماچی کردم و گوتی:

- ده زانم زور مه ردی. ده زانم دلسوزیت و ده زانم دلت وه که ده ریایه. به لام نا

سه لامه تی منیش هاوړینی توم و بالام هینده ی بالات ده بیت. ده بیت که مینک ره وشتم

له تو وەرگر تیبیت؟
هر ئه و دوو ژوورهی که گوته زور چاکه، فهربیا نه گهر له لای تو بیت خه یالی
من ئاسووده تر ده بیت، تا کو بزانی خودا چی ده ویت بومان.

من ئاسووده تر ده بیت، تا کو بزانی خودا چی ده ویت بومان.
- کاره ئه وانه ی گوته گالته بوو. ئیستا به راستی بلی خوشه ده ویت؟
کاره ته ماشایه کی رووخساری فهربیا ی کرد که زور بیتاوان بوو، گوته:
کاره- به لئ. به لام ده بیت بیر لیکه مه وه. تازه خوشی ده بیت رازی بیت. نه مه
له لایه ک. له لایه کی دیکه ش دایک و باو کم. رهوشتیان ده زانیت؟ دایکم سندوقینک
کچی بزاناوم! ئیستا نه گهر برؤم و پنی بلیم که ده مه ویت کچیک بهینم هیچ
کسی نیه. ئای له و کیشه یه.

- خودا گهره یه. دونیات چون بینوه؟ له وانه یه قسمه تی تو و فهربیا بو یه کدی
بیت و زمانی دایک و باوکت ببه ستریت. تو ده بیت سه ره تا بیر لیکه یته وه و ببینی
که به راستی خوشه ده ویت؟ نه وان ی دیکه رینک ده که ویت.
کاره- وهره کارینک بکه ین به هزاد.

- چ کارینک؟
کاره- وهره شوینه کانمان بگورینه وه! فهربیا بو تو، وهک تو بی کهس و کاره و
پیکه وه رینک ده که ون. منیش ده رومه داوای فهرنوش. دایکی کاتینک سامانی باو کم
ده بیت ئیتر زمانی ده به ستریت. نه وکاته ئیتر جینگه کانمان ده گورینه وه. چونه؟
- وهک بیرۆکه کانی دیکه ت، به تاله!

کاره موبایله که ی ده رهینا و په یوهندی به ماله وه کرد و گوته که شه و ناگه ریته وه
ماله وه. منیش هه ستام و به ته له فوونی ده ره وه په یوه ندیم کرد به یه کینک له
هارپیکانی زانکو و گوتم سبه ی نه گهر ده توانی له گهل چند هاورپیه ک وهرن بو
به هشتی زه هرا. گوتم که دایکی یه کینک له هاورپیان وه فاتی کردووه و نه و خودا
لنخوشبووه کهسی نیه. دواتریش گه رامه وه ژووره وه.
کاره- وهره بیگره و بخه وه. سبه ی کاری زورمان هه یه.

- تو بخه وه، من خه وم نایه ت، ئاسووده نیم.
کاره- مه گهر پورت مردووه که ئاسووده نیت؟
بیگره بخه وه کوره. دایکی یه کینکی دیکه مردووه که چی تو ئاسووده نیت؟
- تو ئیتر چ جوره مرؤفینکی؟ نه به و گریانه ت و نه به م قسانه ت!
کاره- گریانم ته واو بوو ئیتر خه وم دیت. سبه ی ده بیت هیزم تیندایت تا کو
دوباره بگریم یا خود نا؟

پاسه مین

- من خهوم نایهت.

کاوه- بهجهه نم! من نووستم، هر ئیستا! ئیستا!

ئهوهی گوت و چوار مشکی له سهر موبیله که چاوه کانی داخست.
 کاوه- به مزاد تاکو من توزیک دهخهوم، تو کهمیک بگری تا بیزار نه بیت! له
 جینگه ی من بو شادی رۆحی نه و خودا لیکهوشبووه دوو فاتیحه بخوینه، تا له خه
 هه لدهستم.

دواتر چاوه کانی کردهوه و گوتی:

کاوه- تاکو فاتیحه نه خوینیت نه خهوی ها! سبهی کاتیک هه ستام له خودی نه و
 خودا لیکهوشبووه ده پرسم. نه گهر فاتیحه نه گه یشتبیت پی هیج هه والیک له نانی
 به یانی نه.

سهری خسته سهر دهسته کانی و دوو خولهک تینه پهری بوو که خهوی لیکهوت!
 بینیم نه گهر نه خهوم سبهی له سهر خوم دهچم، هر که چاوم داخست خهوم
 لیکهوت.

سبهی په رستاره که هه لی ستاندین.

هه ردوو کمان دهست و ده م و چاومان شورد و چووینه خواره وه. نانی به یانیمان
 خوارد و گه راینه وه ژووره وه. کاتیک گه راینه وه فه ریبا هه ستابوو، له سهر
 ته خته که ی دانیشتبوو. پیکه وه سلاومان کرد.

بزه یه کی بو کردین و من گوتم:

- خودا له دایکتان خوش بیت.

هه رکه نه وه م گوت، دهستی کرد به گریان! کاوه هاته پالم و چپاندی به گویمدا:

کاوه- کوره بینکاری؟ تازه له بیرى کردبوو ها!

دواتر رۆیشته لای ته خته که ی فه ریبا و گوتی:

- ئیوه ده بیت له بیرى خوتاندا بین. نه خوش ده که ون ها!

فه ریبا فرمیسه که کانی پاک کرده وه و گوتی:

- به دلنیا ییه وه دوینی شه و زور سهخت تینه ریوه بو تان. ده بیت ببورن، خوزگه

ده چووینه ماله وه.

کاوه- نانی به یانیتان نه خواردوو ه؟

فه ریبا- نه خیر. پیم ناخوریت.

- به و شیوه یه که نابیت، لاواز ده بن. خودا نه خواسته نه خوش ده که ون و به و

شیوه یه ش دایکتان پی خوش نه.

٭ ناوی دایکی بیست، دهستی کردهوه بهگریان.
کاوه زهق زهق تهماشای کردم و بههیتواشی کوتی:
کاوه- کرمت ههیه تو؟ نیستا دهبیت نیمهش لهگهلی بگرین!
دواتر فهریبا کوتی:

- نهگر نیوه بگرین، نیمهش دلگران دهبین ها!
- بهیله بگرین و ئاسووده دهبن. بهلام دهبیت شتیک بخون.
کاوه- نیستا دهلیم نانی بهیانیتان بو بهینن.
کاوه رۆیشت و به پرستاریکی گوت کهوا نانی بهیانی بو فهریبا بهینن.
فهریبا فرمیسکهکانی پاککردهوه و کوتی:
- نیوه زور میهرهبانن، سوپاستان دهکه م.
چند خولهکینک دواتر نانی بهیانیان هینا. نهو پرستارهی که سینی خواردنهکهی
بنا به فهریبای گوت:

پرستار-ئه م دوو بهرینه تاکو بهیانی لهسه ر ئه م موبیلانه بهدانیشتنهوه
نوستن. بهدلنیاپیهوه نیوه بویان زور گرنگن.
فهریبا- ئه م بهرینهزه بهراستی چاکهیان لهگه ل من کردووه.
دواتر بزدهیهکی بو کاوه کرد. کاوهش سینی خواردنهکهی وهرگرت و لهسه ر
میزهکهی پال فهریبا داینا و کوتی:
- نیستا نانهکهتان بخون.

فهریبا- بهخودا بوم ناخوریت. له گهرووم ناچینه خوارهوه.
- فهریبا خانم نهگر نان نهخون، له بهههشتی زههرا بارودوختان تیک دهچیت
!

نا وشه ی بهههشتی زههرای بیست، دهتگوت ئازارهکهی تازه بوتهوه و دهستی
کردهوه بهگریان. دهتگوت تازه تینگهیشتبوو که دهبیت مالئاوایی له دایکی بکات.
کاوه دووباره بههیتواشی کوتی:
- بههزاد گیان، دهکری تکابکه م ئیتر قسه نهکهیت؟ دوو دانه رستهی دیکه ی وهک
ئه رستانه بلنی، دهبیت ئه میش لهگه ل دایکی بیهینه گورستان ها!
به هیتواشی گوتم:

- ونه له بهرچاوم کاوه له کوتایدا هه ردهبیت شتیک بلیم ئیتر!
کاوه- بیلنی بهقوربان، بهلام سود له وشهکانی دایک و بهههشتی زههرا و
گورستان سوود وهرمهگره!

پینکه نینم دهات. چورمه دهره وه و داوام له پهرستاره که کرد که پنیو یستییه کانی

گراستنه وهی تهرمه که بۆ بههشتی زهرامان پیندات. به کورتی کاترمیزیک دواتر ئوتومبیل له بههشتی زهراوه هات و تهرمه که ی برد و نیمهش به دوایدا رۆشتین. له ناو ئوتومبیله که دا فه ریبا به بیتهنگی دهگریا.

دهمویست دلی بدهمه وه که کاوه گوتی:
کاوه- به خودا به هزاد تهگر له دلان وهه کانی نه خوشخانه بلینیت به فه ریبا، به شتیگ ده کیشم به سکتدا ها!

وازی لی بهینه تازه نارام بووه ته وه.
دووباره پینکه نینم هات. ئیتر هیچم نه گوت تا کو گه یشتین.
دابه زین و چووینه هولی ژمیزیاری. سه رم سورما کاتیک بینیم زوربه ی

هاورینیانی زانکو هاتوون که نزیک سی که س ده بوون.
کاوه- دووباره دهست پینسخهریت به فیرۆدا؟ تو هه والت به وانه داوه؟
- نه ی بابا! به دوو که س که ناتوانین تهرمه که ببهین. ده بیت که سینک هه بیت یارمه تیمان بدات یان نا؟

فه ریبا مان له لای چند کچیکی زانکو دانیشان و خوشمان چووین تا کو کاره کانی گۆر و کفن و ناشتنی رینک بخهین.
کاوه- سلاو کاکه. ماندوو نه بن. ببورن گۆریکی باش و دل به رم ده ویت. کابرای به رام بهر پینکه نی و گوتی:

- هه ز ده که ن خزمهت گوزاریه کانی چون بیت؟ ئیرانی یان فه ره هنگی؟
کاوه- شتیکی باش و بناغه دارم ده ویت ئیتر! به شینوه ویه ک بیت که و لانی که م تا کو سه د سال هیچی لینه یهت.

- نه ی به سه ر چاوا! گۆری چل هه زار تمه نیمان هه یه تا کو یه ک ملیونی، کامیان بدهمه خزمهتتان؟
کاوه نه وهنده به راستی قسه ی ده کرد که مرفوف بیری ده کرده وه ده یه ویت شوقه یه ک له نویسینگه ی خانووبه ره بکریت!

کاوه- به قوربانتم بم کاکه! یه ک ملیون تمه نی له گهل دوو نهؤمدا! هه واکه ی باش بیت یان له ده وروبهری جه رده نه؟ له مهیدانی وینکدا گۆرمان نه ویستوه! هه ر لیره دا نیو مه ترمان پینیده!

کابرا که قیافه ی کاوه ی دیت، دهستی کرد به پینکه نین و گوتی:
- به ریز زور دلخوشی! به راستی بلی مردوو چ خزمایه تیه کی له گهل ئیوه دا هه یه؟

کاره - خودا لىخوشبوو بربار بوو له داهاتوودا خه سووم بيت به لام پيش
خوازبيني مرد. خودا لى خوش بيت و نور بباريت به سر گوره كه ديا، چ خانمىكى
پنگه پشتوو بوو!

به ميواشى به كاوه م گوت:

- باب به مووان چاوه رين! راوه ستاوى و ليره قسه ي هيچ ده لى؟

کاره - خه ريك مامه له ده كه م كه شتىكى باش و هه رزانى بو بكرم! مه گه ر نابى نيت
مالى كوتايى هه مووى ناوچه ي ده ست به سه ره!

كابر به پنگه نينه وه ريك خستنى كاره كانى پيداي دواتر له گه ل فه ريبا خانم چووينه
لاى هاورينيان. دواتر له گه ل فه ريبا خانم چووينه هولى شوشتن. نيو كاترمير
تپه رى و بانگيان كردين. روشتن و تهرمه كه مان هه لگرت. هه رچه نده فه ريبا
ده بوست بيت به لام كچه كان نه يان هينشت.

به كورتى مه راسيمى نوئى مردوو ته واو بوو، سوارى ئوتومبيل بوين و چووينه
سر گوره كه. تهرمه كه مان به سلاوات كرده ناو گوپ و زور زوو هه موو شتىك
ته واو بوو.

كاره هاته لى من و گوتى:

- به هزاد، فه ريبا به ته نها و بيدهنگ ده گر ييت و نه و كچانه ش كه گوتت بين، چوار
فرميسك زياتريان نه رشتوو و كوره كانيش بى هه ست و سوزن! لانى كه م
كه بنگ شيوه نيان بكر دايه و بگريانايه. باب به ده بيت دهنگىك شتىك به رز بيته وه ئيترا!
دوينى شه و نووستيت و له سه ر خوتى!

خه ريك بووم له ژير چاويلكه كه وه به نارامى ده گريام بو نه و خودا لىخوشبووه، بو
ته نهايى فه ريبا بو به دبختى خوم. كاتىك كاوه نه وه ي گوت، خه ريك بوو له
پنگه نيندا بكه وم!

- كاوه خودا له ناوت ببات كه يه ك خوله ك ناتوانى وه ك مروف له جىگه يه ك
پاره ستى.

كاتىك خاكه كه يان كرد به سه ر گوره كه دا، گور كه نه كان روشتن. يه كىك له
هاورينيان هاته پيشه وه و گوتى:

- من وتاردان نازانم، وه نازانم كه ده بيت له م كاتانه دا چى بگوتريت. نه و خانمه
به ريزه ي كه مردوو و گوايه كه خزمایه تيه كى نيه به لام نه وه گرنگ نيه. نه گه ر باش
بيربكه نيه وه تپده گين كه هيچ كام له ئيمه له كاتى مردندا كه سمان نيه و ده بيت
به ته نها سه فه ر بكه ين. ده ورو به ريان به داخه وه ن، به لام نه و به داخه وه بوونه يان بو

تسه مير

خویانه و بو ته نهایی خویان.
نهم سه فوره کوتایی نیه، به لکو

دیکه دووباره له دایک بوونه وهیه.
کاوه به بیدهنگی گوتی:

- نهمه خهریکه چی ده لیت؟ بیر ده کاتوره هاتوره بو جه ژنی له دایک بوون!
کیشام به که له که پيدا. هاورپیکه مان به رده وام بوو.

- نيمه نازانين نه وان چ کارينکی باشيان کردووه، برياردانيش له دهستی نيمه دا نيه.
نهو که سه خوی ده زانیت و خودای گوره. داواکارم له به رامبه ری خودای گوره دا

سه رفرازبن.
سه کانم به شيعرينک ته واو ده که م و رۆحی شاد بیت.

کاوه دووباره به هیواشی گوتی:
- به هزاد برۆ بلی له پر گورانی له دایک بوونت پیرۆز نه لیت!
نه گه ر یه ک وشه ی دیکه ی بگوتایه نهم ده توانی پیکه نینه که م رابگرم. سه رم
داخست و کوتایی سه کانی هاورپیکه مان شيعرينکی جوان بوو منیش گویم راکرت.
جینگه ی که سانی باش له م شارستانیه ته دا جگه له خه فته نيه تا ده گاته گوره کان
دل گوره پیش به وه ده بیت زینی دنیا بروت و ئاسوده نهو که سه یه خوی
سه رقال نه کات

نیستا هه مووان فاتیه یه که بو شادی رۆحی بخوینن.
مه راسیمه که ته واو بوو، سوپاستمان له هاورپیان کرد و هه موویان رۆشتن.
من و کاوه له گه ل فه ریبا گه راینه وه شار. نزیکه نیوه رۆ بوو که له شوینیک نانمان
خوارد و دواتر چووینه ئوتیلینک.

کاوه ژوورینکی بو فه ریبا گرت و گوتی:
کاوه- نیوه جارئ لیره بن تاکو شوینیکتان بو رینک ده خه م.
فه ریبا- من نازانم که ده بیت چی بلیم و چون سوپاستان بکه م. کارینکیشم بز
قه ره بوو کردنه وه له ده ست نایه ت. ته نها نه وه ده لیم که نیوه سه لماندتان که هینستا
مرو قایه تی ماوه! زور سوپاستان ده که م.

کاوه- نيمه کارینکمان نه کردووه. نیوه ش به خورایی خوتان دلگران مه که ن. نیوه
پشووی خوتان وه رگرن تاکو نيمه کاره کان رینک ده خه یین.
فه ریبا- نه گه ر رینگه تان بدایه من بچوومایه ته وه مالی خومان باشتر بوو، کرنی
ئوتیل نه ده هاته سه ر نه وانی دیکه.

کاوه - بۆ ئېوه باش نيه که بچنه وه ئهوی. بیره وه ریه کانی ئهوی ئازارتان ده ده ن. دواتر رۆژنیک لیره بمیننه وه، هه موو شتیک چاک ده بیت. پنیوستیه کانی ئیره ده ده م خه بالتان ناسوده بیت.

کاوه هه ندیک پاره ی دا به فه ریبیا، من چومه که ناریکه وه تا کو شه رمه زار نه بیت. دواتر هه ندیک پاره شی دایه پرسگی ئوتیله که و بریار بوو که ته واوی پنیوستیه کان و نان خواردنه کان له سه ر ئه وه حساب بکه ن، داوا ی زوری کرد. مالئاوا ایمان له فه ریبیا کرد و له ئوتیله که هاتینه ده ره وه.

هه رکه له ناو ئوتومبیله که دانیشتین، موبایلی کاوه زهنگی لیدا. فه رنوش بوو! دیار بوو که په یوه ندیی بۆ خاوه ن ماله که ی من کردبوو، چونکه ده راوکی بوو ته له فونی بۆ کاوه کردبوو. رۆوداوه که م پینگوت و داواشم لیکرد که وا هیچ به ژاله نه لیت.

بریار بوو ئیواره بینه لای من و مالئاوا یی کرد. به کاوه م گوت من بگه یه نیته وه ماله وه.

کاوه - که واته پنیوستیه کانی نهومی سه ره وه ده ده بیت؟

- به لی هه ول ده ده م هه ر له م یه ک دوو رۆژه دا ئه وی بۆ فه ریبیا بگرم. ته نها ده بینیته وه پنیوستیه کان.

کاوه - ئه وانه خۆم ئاماده ی ده که م. تو ته نها بریار بده و بینووسه. دواتر گوتی:

- ده سه کانت خۆش بیت به هزاد. باش بوو که هه والت دا به هاوړنیا ن. ئه گه ر ئه وان نه بوونایه به دلنیا ییه وه فه ریبیا زۆر دلگران ده بوو. ته نها ئه م جار هیا ن پنیان بلی کاتیک دین بۆ پرسه، ئاگاداری خۆم نه بووم که له ناوه راستی قسه کانی له پر باسی که سینکیان ده کرد!

- ونه له به رچاوم، به و جوانی قسه کردنه وه.

هه ر که یستمه ماله وه له گه ل خاوه ن ماله که قسه م کرد و نهومی سه ره وه م به کړی گرت. دواتر په یوه ندیم به کاوه کرد و هه والم پیتدا. بریار بوو ئیواره که ل و په له کان بکړیت و بیه نیته ئه وی تا کو پاره و ئه و شتانه بدهینه خاوه ن ماله که.

رۆشتم خۆم شۆرد و نووستم تا کو ئیواره فه رنوش هات له سه ر خۆم بم. دوو کاتریم نووستم و دواتر چایم ئاماده کرد و چومه ده ره وه. که میک میوه و شتم کړی. زوو که رامه وه و دانیشتم تا کو فه رنوش بیت.

نیو کاتریم تینه په ری بوو که زهنگ لیدرا و فه رنوش بوو. هه ر چومه لای

پرسی:

فەرنوش - دیاره لێره چ باسه؟
- جارى هیچ نیه. بهلام دواتر لهوانهیه ههوالی زور ههبنیت. دواتر بهدریژی
برودارهکهم بۆ باسکرد.

فەرنوش - ئیستا کاره خوشی دهوینت؟
- بێر دهکه مهوه بهلی. بهلام ئیستا کاتی نیه، تاکو دواتر بزانی خۆدا چی دهکات.
فەرنوش - بههزاد هاتووم شتیک بهتو بلینم. بهلام داوات لێدهکهم که دلگران نهبیت
و بهچاری بابتهکه بکهیت.

- شتیک بووه؟
فەرنوش - شتیک نهبووه. تهنا پورم منی بانگینشت کردووه بۆ مالی خۆیان
میوانداریهکه.

- دهتهوینت برۆی؟
فەرنوش - ناچارم و دهبیت برۆم. ئەگەر نهپۆم بابتهکه خراپتر دهبیت.
- تۆ دهبیت تهکلێف لهگهڵ خۆت یهکلایی بکهیتهوه، بهو شیوهیه نابیت. من
دهزانم بۆچی پورت ئەم میوانداریه ی رێک خستوووه! تاکو بهشیوهیهک خۆی بیانه
پیشهوه.

فەرنوش - دهزانم، بهلام چی بکهم؟ دهبیت برۆم ئیتر.
- ئەگەر نهپۆیت چی دهبیت؟ بهیله تینیگن لهوهی تۆ خه یالی هاوسه رگیریت
لهگهڵ بههرامدا نیه.

فەرنوش - خراپتر دهبیت بههزاد. ههربهو جورهش هه موویان تهلهم بۆ دادهنین.
من تهنا له بهر خۆم نالیم، ئەگەر بههویت لهگهڵ تۆ هاوسه رگیری بکهم دهبیت
دایکم رازی ببیت یان نا؟

- ئەگەر رازی نهبیت؟
فەرنوش - تۆ ئەو شتانه بسپیره بهدهستی من. خۆم جیبه جینی دهکهم. تهنا ئەو
بارودوخهی منی تیندام ههستی پێیکه. رازی ببه بهوهی کهوا ئەمشه و برۆم. مهگەر
تۆ متمانهت بهمن نیه؟ تازه لهگهڵ ژالهش دهپۆم.

کهمیک ته ماشام کرد و قسه م نهکرد.
فەرنوش - بۆچی بهو شیوهیه ته ماشام دهکهیت؟
- ههسته کهم کهمیک دلت لای بههرامه. فەرنوش تۆ ده ربارهی ئەو برپارهی که
داوته دلنیای؟

فەرنوش - چاوەرێم لێ نەدەکردی ئەو قسە یە بکەیت بەهزاد.
- چاوەرێکە بزانی! چاوەرێی چیت لەمن دەکرد؟ دەتەوێت بێم تاکو مالی بەهرا
تو بکە یەنم؟
فەرنوش - ئەوی مالی پوری منە.

- چ جیاوازیەکی هەیە؟ بەهرا خۆ لەوێیە. ئەگەر چاوی لەسەرت نەبووایە،
قسە یەکم نەبوو بەلام ئەو تو بە دەستنی شانکراوی خۆی دەزانیت. تۆیش کە دەپۆیتە
ئەوی، ئیستا چاوەرێی چی لەمن دەکەیت؟ هەستم چەقەنە لێبەم؟
هەستام و چایم بۆ تینکرد و لەبەردەمی دامنا. ماوە یەک بێدەنگ بووین کە گوئی:
فەرنوش - بەهزاد گیان من یەک دوو کاتژمێر دەپۆمە ئەوی و دواتر بەبیانوی
سەرئێشە دەگەرێمەووە مالهووە. پەيوەندیت پێووە دەکەم تاکو خەیاڵت ئاسوودە بێت.
تکادەکەم ئەوێندە مەر و مۆچ مەبە. بابەتەکە ئەوێندە گەرە نیه کە تو بەو
شێوێیە دلگران بووی.

- بۆ من بابەتێکی زۆر گەرە یە فەرنوش خانم. هێشتا کۆرە پوری ئێووە پکابەری
من ها!

فەرنوش - دووبارە بوومەووە بەفەرنوش خانم؟ هەر شتێک پوو دەدات بۆت
دەبە یێگانە؟

- من حەزناکەم ئەم شەو بپۆیتە ئەوی. تەلەفوونیک بکە و بلی نەخۆشیت و
ناتوانیت بپۆیت تەواو.

فەرنوش - بەلام من گوتمە کە دێم!

- کاتێک گووتە ئیتر ئەم قسانە چییە؟ بپۆ بەسەلامەت.

فەرنوش - ویستم بەتۆم گوئی. حەزم دەکرد کە تۆش رازی بیت.

- باشە گوت و من رازی نیم. ئیستا چی؟

فەرنوش - تو ئیستا تۆرەیت و مێشکت باش کار ناکەت. ئەگەرنا بەو شێوێیە
لەگەل من قسەت نەدەکرد.

- ئەگەر مێشکیکی باشم هەبووایە هەر لە یەکەم پۆژەووە لەگەل تو قسەم
نەدەکرد.

فەرنوش - بەراستی دەلێت بەهزاد؟

دەلام نەدایەووە. خۆلەکی چاوەرێی کرد و دواتر پالتۆکە ی هەلگرت و پۆیشت.
کاتێک خەریک بوو دەرگاکی دادەخست، کاووە گەیشت و سلاوی کرد. دەنگیان
دەهات.

كاوه- سلاو فەرنوش خانم، بۆ كوئى؟ بۆچى بەو خىرايىيە؟ لەوانە يە هاتنم خراب
بووبىت.
فەرنوش- سلاو كاوه خان، هاتنى ئىوھ خراب نەبوو، باروودۇخى ھاوردىكە تان
خراپە.

كاوه- ئاى! يەھزاد نەخۇشە؟ نەخۇشىيەكەى چىيە؟
فەرنوش- نەخۇشى خراب بىرکردنەوھ و گومانى خراب!
كاوه- ئاخ ئاخ! دراوسىيەكمان ھەبوو، ئەو نەخۇشىيەى گرت. ھەفتە يەكى نەبەرد و
مرد! چارەسەرى ئەم نەخۇشىيە رەچەتەى گولى گازەبانە!
دەنگى فەرنوشم بىست كە مالئاواىى كرد و سواری ئوتۆمبىلەكەى بوو، رۆيشت.
كاوه بەسەر سورمانەوھ ھاتە مالەوھ و پرسى:
- توفان ھەستاوھ؟ ئەوھ چى بوو؟ تۆ چىتە؟ نەخۇش كەوتووى؟ ھەستە
رەچەتەيەكت بۆ بنوسم كە بىتتەوھ سە خۆت.
روداوھكەم بۆ گىرپايەوھ.

كەمىك بىرى كردهوھ و دواتر گوتى:
كاوه- دەتەوئىت لەدەستى بەھرام ئاسوودە بىت.

- بەلى، چۆن دەبىت؟

كاوه- من بەشىوھەيك دەبىم بۆ دەرەوھى شار. شوئىنك ديارى دەكەين و توش
وەرە. دواتر پىكەوھ سەرى لىدەكەينەوھ، سەرەتا باش لىى دەدەين و دواتر بىبەرە
بەردەمى سەگەكان بىخۆن!

- مەگەر ئەسغەرى پىاو كوژم دىوانە؟

كاوه- لە ھەموو روويەكەوھ ئەوھ باشتىن چارەيە!

- ھەزم دەكرد برۆمە ميوانىيەكەيان و وەك ئەو شەوھى ھاتمە مالى فەرنوش و
ميوانىيەكەى ئىمەى تىكدا، بەرنامەكەيان لى تىكبەدم.

كاوه- ئىستا خۆت دلگران مەكە. دلنبايە ئەم شەو شىرىنى خواردەنەوھى فەرنوش
نە! ميوانداریەكە ئىتر! دواترىش فەرنوش دەگەرپتەوھ مالى خۆيان و دووبارە تۆ
دەبىتەوھ خاوەنى.

- ئىستا ئىتر كەشەكە خراپە.

كاوه- بەلى! كەشەكەى كەمىك ھەوراويە لەگەل بروسكە و باران! نەتزانى
كاتژمىر چەند دەرۆن؟

- نا. ميوانىيەكە شەوھ. گوتىشى كە ژالە لەگەلى دەروات.

كاوه- ژالهى ئنمه؟

- نه خيئر، ژالهى ئنمه!

كاوه- هسته برؤين.

- بؤكؤى؟

كاوه- وهره پىتى دهلىم. سهرهتا سهردانىكى مالى ئنمه دهكهين و دواترئش بؤ شوينىكى دىكه وه دواترئش برؤينه لاي فهرىبا.

- خؤت برؤ، من تاقهتم نيه.

كاوه- تؤ وهره، كارم پىته. هسته درهنگ دهبيت ها!

ههستايين و رؤشتين بؤ مالى كاوه. داواى لىكردم كه بچمه مالهوه بهلام من لهناو ئؤتؤمبيلهكه چاوهرئيم كرد. نيو كاتزمىرى خاياند و دواتر بهچوار پىنج پاكهتى شقارتهوه گهرايهوه و هاته ناو ئؤتؤمبيلهكه. بهرئى كهوتين.

- بؤچى ئهوهندهت پىچوو؟ ئىستا دهچى بؤ كؤى؟

كاوه- بؤلاى كهسىكى تاييهت!

سهرم له قسهكانى دهرنهدهكرد. پىنج خولهك دواتر له بهردهم مالى پوريدا وهستا.

- هاتووى لىزه چى بكهيت؟

كاوه- مالى پورمه. چاوهرئيكه تىندهگهيت. ناتوانين بؤ مالى پورمان بهبى ناگادارى بىنين؟

زهنگى لىدا و چهند خولهك دواتر سيامهك هاته دهرهوه. رهنگم پهرى!

پىكهوه هاتنه ناو ئؤتؤمبيلهكه. بهبىندهنگى گؤتم:

- كارت بهسيامهك چىيه؟

كاوه- مهترسه! دهمهويت پهيمان نامهيهكى لهگهل واژوو بكه م!

دواتر روى كرده سيامهك كه خهريكى داگرتنى دوگمهكانى ئؤتؤمبيلهكه بوو.

كاوه- سيامهك من و تؤ كوره پورين وايه؟

سيامهك- بهلى كوره پورمى. دتهويت ياريم لهگهل بكهيت؟

كاوه- حهزدهكهيت ئهلبوومى پولهكهمت پىبدهم؟

چاوهكانى سيامهك گهشايهوه و بهسهر ئاماژهى بؤ كردم.

كاوه- دهبيت كارىك بكهيت. بهلام ئهگهر كهسىك تىنگات ئهلبووم بى ئهلبووم! باشه؟

دواتر پاكهتى شقارتهكانى پىدا و دهستىكرد بهچپهكردن لهگهلى.

ده خولهك قسهی له گهل كرد و له كوتایدا گوتی:
- تاگاداربه كوره پور، دوازده دانه و سنی دانه! دانه دانه به كاری بهینیت و
به فیروزی نه دهی!

كه یشتیه ماله وه په یوه ندیم پیوه بکه. ژماره ی موبایله كه له دهفتوری
ته له فوونه كه ی ماله وه تاندا هه یه.

پنكه وه سهر كه وتین و پرسیم:

- کارت بهو منداله چیه؟

كاوه- مندالینکی باشه!

- كویی نه م منداله باشه؟

كاوه- نه م شهو نه م منداله بو په كینکی وهك تو باشه!

تینه ده كه یستم له قسه كانی. بهرینكه وتین بو نو تیله كه ی فهریبا و سنی چارهك دواتر
كه راینه وه ماله وه.

هه رسینكمان چووینه لای خاوه ن مال و به لیننامه كه ی له گهل فهریبا واژوو كرد و
كاوه پاره ی پیشه کی كرنیه كه ی پیدا. دواتر هاتینه ژووره كه ی من و چایم لینا و
دهستمان كرد به قسه كردن.

فهریبا- زور سوپاستی هه ردووكتان ده كه م، به تایبه تی كاوه خان. داوا له خودا
ده كه م كه بتوانم پوژنیک بو تانی قه ره بوو بکه مه وه.
- نیستا ئیره تان به ده؟

فهریبا- زور باشه و پاک و چاك. دهسته كانتان خوش بیت. ده بیت ورده ورده
بروم به دوا ی كاریكدا.

- نا فهریبا خانم. ئیوه نابیت نیستا بیر له كار كردن بکه نه وه. من و كاوه بیرمان
كردو ته وه كه ئیوه برؤن و وانه كانتان بخوینن تاكو به هیوا ی خودا برؤنه زانكو.
حه یفه!

فهریبا- نه وكاته خه رجیم له كویی بهینم؟ خه رجی نه م ژیان و مال و پنیوستی و
خواردنم کی دهیدات؟

كاوه- خودا دهیدات. گریمان ئیوه چوونه سهركار، مه گه ر چه نده كرنیتان پیده ده ن.
له راستیدا له م پوژانه دا به دیبلوم كه س دانامه زرینن؟ به كالوریوسه كانیس بینكار
ماونه ته وه!

فهریبا- راسته به لام من ده بیت هه ولی خوم بدهم. تاكو نیستا به یارمه تیه كانی
كاوه خان پازی بووم له بهر نه وه بوو كه چاره یه کی دیکه م نه بوو، ته نها بووم و

بی پهنا. هه زناکه م له وه زیاتر شه رمه زاری ئیوه بم.

ئورکاته دایکم زیندوو بوو وه نه خوش بوو. به هوی ئه وهی خه رچی زور بوو. ئیستا که ئه و نیه گرنگ ترین بابهت خانوو بوو که کاوه خان ئه رکی کیشاوه. ئه گه ر من برۆمه سه رکار، لانی که م خه رچی خوراک و پیویستی نایه ته سه ری. منیش به و شینویه ئاسووده ترم.

کاره- یه که مین که په نای هه مووان خودایه. دووه میس ئیوه ئه گه ر برۆنه سه رکار چه ندتان پی ده دن؟ مانگی له سی هه زار تمه ن زیاترتان پی ده دن؟ فه ربیا- نه خیر. بیر ناکه مه وه ئه وه نده م پییده ن. به لام هه رچه ندیک بده ن هه ر

باشه.

کاره- من مانگی ئه و سی هه زار تمه نه تان پی ده ده م، بو من کار بکه ن.

فه ربیا پیکه نی و گوئی:

- مه گه ر ئیوه چ کارینکتان هه یه که وا من بتوانم بو تانی ئه نجام بده م. جگه له وه ش ئه گه ر ئیوه کارینکتان هه بی ئه وا من به دل و به گیان له خزمه تی ئیوه دام کاوه خان. کاره- زور سوپاست فه ربیا خانم. به لام من هه زار کارم هه یه که وا ئیوه ده توانن ئه نجامی بده ن بۆم. یه کینکیش له وانه ئه وه یه که له باتی من که مینک وانه بخوینن! دواتریش من به رینگه دا ده رۆم و قسه ی هیچ ده که م. ده مه ویت شه وانه بینووسن و پییده نه وه دهستی من. له وانه یه بیکه مه کتینیک و بلاوی بکه مه وه.

- به و بۆنه یه وه خراب نالیت کاوه. له وانه یه کتینیکی بی مانای لی ده ربچیت!

فه ربیا خه نده یه کی کرد و گوئی:

- ئای خۆزگه هه موو شته بی ماناکان، وه ک قسه کانی کاوه خان ده بوو.

کاره- سوپاست خانمی به ریز! هه لبه ته من ته واوی هونه ره نه گو تراوه کانم له ناو

میشکما له پر به رۆژیک ناده م!

ده بیت ورده ورده من ئاشکرا بکه ن و زه ره زه ره و تیکه تیکه خۆم نیشان بده م! هه ر جاریک به رینگه دا ده رۆم له وانه یه که مینک له و هه زار هونه ره سه ره له بده ن!

دواتر ده کړی له پر من ئاشکرا بکه ن.

به هیواشی گوتم:

- وه ک سه گ کاتیک به سه ر شه قامه کاندایه دهروات، له گه ل که چه کاندایه

کاره نه یه نشت قسه کانم ته واو بکه م و گوئی:

کاره- به هزاد گیان چایه ک تیکه بیخوین. فه رنوش ئیستا ئیتر رۆشتوووه بو مالی

پوری. ئاگادار به!

دووباره بیری نهو رووداوهم کهوتهوه ترسام. زهق زهق تهماشام کرد و ههستام
سی چایم تیکرد و فهرمووم لیکردن.

فهریبا بهقسهکانی من و کاوه دهستی کرد بهپیکهنین و گوتی:

فهریبا- هیوادارم ههمیشه بهم شینویه نهو دووانهتان پیکهوه باش و میهرهبان
بن. لهم چند روزهدا دهرفهت نهبووه که دهربارهی خوتان قسه بکهین. ئیستا
دهمهویت بزائم چون بوونه هاوپئی؟ چی دهکن؟ خویندنتان چونه؟ زور بوم
گرنگه!

کاوه- بهخودا گیانم بۆت بلیت، نهم بههزاد خانه چند سال لهمهوبهر لهناو پؤل
و له زانکودا لهپر هات و قاچی منی گرت و بهرزی کردهوه!
- بی رهوشت؟

کاوه- ئیوه بمینن، چند روزه دواتر تینگهیشت چ ههلهیهکی کردووه. گورچیلهیهکی
بیست سال ماوهی گهنیوی بۆگهن کردووی بهمندا! چ گورچیلهیهک! سهه رحمت
له گورچیلهی مهرا!

فهریبا ههر تینهدهگهیشت که کاوه چی دهلینت. تهنها تهماشای دهکرد.
فهریبا- ببوره، من تینهگهیشتم. لهناو پؤل بوو بهشهرتان؟
کاوه- نهه لهگهل من شهری کرد، من لهگهل نهو شهرم نهکرد.
فهریبا- نهوکات هاتن لهگهلتن ناشت ببهوه، گورچیلهی بۆ هینان؟
کاوه- نا بابه. یهکنیک له کلیهکانی خوی هینا.
فهریبا- کلیه؟!

کاوه- گورچیله بابه، گورچیلهی!

فهریبا سهری سورمابوو، کاوهش پندهکنی و چیرۆکهکی بۆ باس کرد.
فهریبا- باوهر ناکهم. نهه بهراستی زور سهرسورهینهره!

کاوه- دهتانهویت سکم ههلهدهمهوه و گورچیلهکی ببینن؟ درۆ ناکهم نهگهر بلیم
من و بههزاد یهک مهرگمان ههیه! ئیستا نهو گورچیلهیهکی ههیه و منیش دانهیهک!
فهریبا- خوزگهم بهخوتان کاوه خان؛ چ دوستیکتان ههیه!
کاوه- بهلئ. ههلبهته لهبهر نهوه گهرهم کرد و ناردم بخوینیت و بۆخوی شتیکی
لی دهربچیت! لهژیر پر و بالی خوم دامنا!

بهکورتی تا ئیستا زور زهحمهتم کیشاوه و بهددانهکانم گرتوومه تاکو نهوهندهی
لینهاوووه! نهگهر نا ئیستا یان کریکاریک بوو یان له گورستان نووستبوو.
من و فهریبا گویمان لیدهگرت و پندهکنین.

کاوه- کی بوو دهیگوت رکابهر دهبیت بهناز و نهوازش و بهقوربان برؤم له
مهیدان دهری بکه م؟
پنکه نیم.

کاوه- بهلام ریگهی راست هر نهوهیه که گوتم. رؤژیک له دهرهوهی شار، بده
لهسهری و بیخهره بهردهمی سهگهکان!
فهریبا بهماتی تهماشای دهکرد.

فهریبا- دهکری بهمن بلین چی بووه که نهوهنده خوشحالن؟
کاوه- نیوه بهرموون، له ریگا پیتانی دهلیم. مهگه ر ناتانهویت برؤنهوه بو نوتیل.
کات درهنگه و سبهی دهبیت کولیک شت بکرین.
پنکه وه ههستان و کاوه گوتی:

- سبهی چی دهکیت؟
- لهوانهیه برؤم بو مالی جهنابی هیدایهت. بوچی؟
کاوه- هه موو رؤژیک ده رؤیته نهوی چی دهکیت؟
- که میک قسه دهکین و که مانچه م بو ده ژهنیت و هه ندیک له ژیانی خوی باس
دهکات.

کاوه- نه وهک نهو پیره میزده بینچارهت کوشتبیت و ورده ورده کهل و په لهکانی
بیهیت؟

- ونبه! نیستا فهریبا خانم بیر دهکاته وه دینوه بکوژه که م!
کاتیک ویستیان برؤن کاوه گوتی:
کاوه- کوپه له بییری خوتدا به. مه ترسی له بهرده متدایه ها! نهو پورهی فهرنوش له
حهوت که سه کهی رؤژگاره ها!

- دلی فهرنوش له لای منه!
کاوه- بهلن دلی فهرنوش له لای تویه، بهلام دلی دایکی له لای به هرامه! خوان
له گه ل دلی من!
پنکه نیم و خودا حافیزیم لیکردن.

هه ندیک نان و په نیرم هینا و له گه ل چایی خواردم. ویستم که میک بیر له
بارودوخی خوم بکه مه وه، بهلام نه وهنده ماندوو و گیز بووم که بینیم بخوم
باشتره. جیگه م راخست و نووستم. بهلام چ خه ویک!

باسه مین

بهشی شازدهیهم

سببی وهک بورجی زههری مار لهخه وهستام و له داوی نانی بهیانی بهرینکه وتم
بۆ مالی جهنابی هیدایهت. ئەم جارهیان خۆی له بهردهم دەرگا خهریکی ئاودانی
باخچه و دارهکان بوو. منی بیینی، پینکهنی و گوتی:
هیدایهت- حهلال زادهی! ئیستا بیرم له تو دهکردهوه.
- سلاو ماندوو نه بیت. رینگه بدهن یارمهتیتان بدهم.
هیدایهت- دهسته کانت خوش بیت. ته واو بوو، برۆینه ماله وه.
تلا هاته پینشه وه و دهستم هینا به سهر و گویندا و له گهل هیدایهت چووینه
ماله وه. چایی ئاماده بوو. هیدایهت دوو چایی تیکرد و هات له پالمدا دانیشت.
هیدایهت- باشه. بارودۆخت چۆنه؟ چ هه والیک ههیه؟
- خوشیت. ئیوه چۆنن؟
هیدایهت- هینستا زیندووم! خودا دهزانیت کهی ئاوا بوون دهگاته ئیمه.
- ئیوه نابیت ئه وهنده بی هیوا ببن. ژیان بهو شیوهیهش خراب نیه، هه رچهنده بۆ
خویشم زۆر باش نیه.
هیدایهت- چیرۆکی ژیانم ده بیت بۆ تو وهک وانیهک بیت. من له کۆتایی
رینگه کم بهلام تو ده بیت بجهنگیت و بجیته پینش و ههول بدهیت بهرز ببیته وه.
- پرسیارنیک ههیه جهنابی هیدایهت. ئەگەر ئیستا بگه رینه وه و ته ماشای ئه و
هه موو بیره وه ریانه بکهن، چ ههستیکتان بۆ درووست ده بیت؟
هیدایهت کهمیک بیری کرده وه و گوتی:
هیدایهت- پوچی! له وانیه به اوهر نه کهیت، بهلام ئه و کاتهی گهنج بووم له و
گرفتانه هیچ تینه ده گه یستم.
بهلام ئیستا هه موو شتیک ته واو بووه تیده گم کهوا له خۆرایی ئه و هه موو

خهفته ته م خوارد. ژيان نرخی هېچ خهفته خواردينکی نيه. ئيمه نه هاتووينه ته دونيا
که خه م و خهفته بو خومان درووست بکهين و دواتر دانيشين و بکيشين
به سهری خوماندا.

چاييمان خوارد و بروم کرده هيدايهت و گوتم:

- ناتانه ویت پاشماره ی چيرؤ که که تان بگيرنه وه؟

هيدايهت - به راستی سهرسور هينه ره به لاته وه؟

- زور. کاتينک گويم ليني دهبيت که چ کيشه گه لیک روويداوه بوتان. تهنانهت

باوه ر ناکه م که خودی خوتان له ناو نه م نمايشانه دا بوون.

هيدايهت - نمايش؟ له وانه يه ته واوت گوتهيت. ژيان چند دانه نمايشيکه! هه نديک له

به شه کانی سهختی و هه نديکيشيان خه م ئاميزن. وا بيرناکه مه وه که هه موو نه وانه ی

ناو نمايشه که مروفه کان بين. تهنانهت که سينکيش بيريان لیناکاته وه.

جگه ره که ی دهرهينا و دايگرساند. کاتينک چند مژنيکی ليتا گوتهی:

هيدايهت - نزیکي خورئاوا بوون بوو که له مالی سهرکيس هاتمه دهره وه و

له سهر رينگه شتینکم خوارد، چوومه وه هه مان شويني هه ميشه ی. خه ريکی

کاترميریک دواتر که مانچه ژهندن بووم که دهستينکی قورس له پشته وه هاته سهر

شانم. لامکرده وه شهعبان خان و پياوه کانی بوون. له جينگه که م هه ستام و خوم

ئاماده کرد بو ليتدانيکی باش که بزه که ی شهعبان خان دلی ئارام کردم وه.

شهعبان - ماندوو نه بيت.

وه لامم دايه وه.

شهعبان - شه وانه ليره چنده کار ده که يت؟

- دوو تمه ن و بيست و پينج هه زار.

شهعبان - له کوي ده خه ويت؟

پينم گوت و ئامازه ی کرد به دوايدا بروم.

رؤشتين به ره ولای ئوتيلیک و پیکه وه له دهرگای پشته وه ی چووينه ژووره وه.

به ريوبه ري ئوتيله که چاوه ريمان بوو. شهعبان خان منی دايه دهستی به ريوبه ره که

و رؤشت. تيدا مابووم بوچی؟

به ريوبه ره که ته ماشايه کی کردم و گوتهی:

- چيت کردوه که شهعبان خان متمانه ی پينکردووی؟

قسه م نه کرد.

- له سبه ينيوه دهستينک جل و بهرگی باش له بهر ده که يت و ليره خوت خه ريک

دەكەيت. كاتژميرنك له خورئاو ابوون تيبه پريت كارى تو دەست پندهكات. شهوى دور نه نيشت پنده دەم و به خششه كانيش بو خوت.

پرسيارم كرد:

- شهوى تمه نيك به خشش دە دەن؟

پينكه نى و گوتى:

- بۆله گيان، هەرچى دەسه لاتداره ديتته ئيره. تمه نيك بو ئەوان پاره نيه. ئنشتا بۆ و سبهى شهو له كاتى هه لكردى چراكاندا وه ره.

بۆ و سبهى شهو له كاتى هه لكردى چراكاندا وه ره.

بهرامه وه بۆلای كاره كه م، به لام خه يالم هه ر له لای سبهى شهوى ئوتيل بوو. سبهى به يانى رۆشتم ده ستىك جلى ئابروو مه ندانه م كرى و كردمه ناو بوخچه يه ك، دواتر چووم بۆ مالى سه ركيس. هه ركه هاسميك ده رگا كه ي كرده وه به خشيه وه بابته كه م بو گنرپايه وه. زۆر شادوومان بوو و گوتى:

هاسميك - جيگه ي باوه ر نيه! نه وه ك تواناكانت ببينه دووان و من فه راموش بكه يت.

پينكه نيم و گوتم:

- خه يالت ئاسووده بنت ليره ده تبه م. ئەگه ر خودا بيه و يت.

هاسميك هه ستا و كو پىك چايى بو هينام و پينكه وه له سه ر ته خته يه ك دانيشتين. ده سته كانى گرتم. هه ستىكى سه یرم هه بوو، ده تگوت ئاوى گه رميان كردووه به سه رمدا!

پنى گوتم كه وا دوينى شهو بىرى له وه كردۆته وه كه وا پينكه وه له وى برۆين و مالىك بو خومان دروست بكه ين و ژيانىكى ساده بو خومان دروست بكه ين. ده ي گوت كه من ئنشتا تو به مىردى خوم ده زانم و به بى تو بو خوله كى كيش ليره نامينه وه.

دلم شه كر و ئاوى ده كرد كاتىك هاسميك ئەو قسانه ي بو ده كردم. چه زم ده كرد بارودوخم باش ببوايه و هه ر له ويدا ده ستيم ده گرت و له گه ل خومدا ده مبرد. پرسيارم لى كرد:

- هاسميك به راستى تو منت خوش ده و يت؟

نژه كانى راوه شاندا كه دلمى سست كرد. دواتر به پينكه نينىكى ره زامه ندى وه لامى دامه وه. ده مويست شتىكى پنى بلیم كه سه ركيس هاته ژووره وه.

ورده ورده مشت هريه كان هاتنه ژووره وه و دانه دانه هاتن. تاكو زۆر بوون چايه كم خوارد كه سه ركيس ئاماژه ي كرد ده ست بكه م. به سازلیدان. كه مىك

پاسه مین

تپه‌ری و هاسمیک له ناوه‌راستدا دهستی کرد به سه‌ماکردن. حه‌زم ده‌کرد سه‌ری
سه‌رکیس و مشت‌ریه‌کانی بکه‌مه ژیر خاک. به‌لام چاره‌یه‌ک نه‌بوو ده‌بوایه نارام
بگرم.

سه‌رت نه‌یه‌شینم یه‌که‌مین خۆشه‌ویستی بۆ هر گه‌نجیک فه‌رامۆش نه‌کردنه!
له‌وانه‌یه‌ نه‌گه‌ر نه‌و هاوسه‌رگیریه‌م بکه‌ردایه نه‌وه‌نده بینچاره‌یم نه‌بینیایه.

وه‌ک شاعیر ده‌لی: عیشتی یه‌که‌م سه‌رکه‌ش و خویناوی بوو.

به‌کورتی چ شه‌وینک تپه‌ری. کاره‌که‌م له‌ ئوتیل زۆر باش بوو. سنی به‌رامبه‌ری
کریکه‌م به‌خشتم وه‌رده‌گرت. ده‌چوومه سه‌ر هر میزیک، پینج هزاریان پنده‌دام.

ئینواره‌یه‌کیان له‌ مالی سه‌رکیس خه‌ریکی سه‌رگه‌رم کردنی خه‌لکه‌که‌ بووم ک
شه‌عبان خان و پیاوه‌کانی هاتنه ژوووه‌وه. چوومه لای و سوپاستم کرد، پیکه‌نی

به‌روومدا و رویشته دانیشته.

نزیکي ئینواره بوو، ده‌مویست له‌ مالی سه‌رکیس بینه‌ ده‌ره‌وه که شه‌عبان خان
بانگی کردم. کاتیک چووم له‌ لای دانیستم گوئی:

شه‌عبان- تو کوریکي باشیت، حه‌یفه به‌فیرۆ بچیت. بیستوومه نه‌و کچه، هاسمیک
به‌ده‌ورتدا ده‌گه‌ریت و ده‌یه‌ویت رامت بکات. ئاگاداری خۆت ببه نه‌و به‌که‌لکی تو نایه‌ت.

قسه‌م نه‌کرد و رویشتم، به‌لام ته‌واوی شه‌وه‌که بیرم لینه‌کرده‌وه. کوتایی شه‌ر
کاتیک گه‌رامه‌وه بۆ کاروان سه‌را، کینه‌یه‌کی سه‌رسورپه‌ینه‌رم هه‌ست پنده‌کرد

له‌دلما به‌رامبه‌ر شه‌عبان خان.

ره‌جه‌ب هات له‌ لام دانیشته و گوئی:

ره‌جه‌ب- بۆچی ماتیت؟

حه‌زم ده‌کرد له‌گه‌ل که‌سینکا ده‌رده دل بکه‌م، کئی باشتیش بوو له‌ ره‌جه‌ب!

رووداوه‌که‌م بۆ گنپرایه‌وه. هه‌رکه گویی له‌ ناوی هاسمیک بوو گوئی:

ره‌جه‌ب- هاسمیک؟! ده‌ته‌ویت نه‌و به‌ینیت؟ مه‌گه‌ر شینت بوویت؟

- تو ده‌یناسیت؟!

ره‌جه‌ب- پینج هزار بده باشته ده‌توانیت بیناسیت.

هه‌ستم یه‌خه‌یم گرت و دام به‌زه‌ویدا. گوتم:

- نه‌گه‌ر جاریکي دیکه قسه‌ی هیچ بکه‌یت ده‌تکوژم!

نه‌و بینچاره‌یه ته‌ماشایه‌کی کردم و گوئی:

- هه‌سته‌کانت کویریان کردوویت. هه‌سته برۆین پیتی نیشان بده‌م.

چ بارودۆخیکم هه‌بوو با به‌ینیت! تینه‌گه‌یشتم تاکو مالی سه‌رکیس چون رویشته

و له ږيگه ږهجهب چي پي گوتم. گه يشتين و ږهجهب داي له ده رگا. من له
که نارينکوه وه ستام، کاتينک ده رگا کرايه وه چووينه ژورده وه. تاريک بو،
سهرکيس ږووخساري مني نه بيني. راسته وخو ږهجهب مني برده سهره وه لاي
هاسميک له ژورينکدا.

چيم بيني؟ ده تگوت ته واوي دنيايان کردوته توپينک و داويانه به سهرمدا!
نه ژتوکانم بي هيز بوون و هه رله ويندا دانيشتم. هاسميک که مني له ويندا بيني
هه ناسي ږاوه ستابوو. نه يده تواني يهک وشه بليت. ته نها به تانيه که ي دا به سهريدا و
دهستي کرد به گريان به دهنگي به رز.

کاتينک گه يشتينه ئيره ي چيروکه که، دلوپينک فرميسک له گوشه ي چاوه کاني
هيدايت کو ببوه وه. پاکی کرده وه و جگه ره که ي داگرساند و گوتي:
هيدايت- ئيستا که نه مانه ت بو باسده که م، ده لبي دويني نه وانه ږووي داوه. دلم
شکا! باوه رناکه م نه و ږووداوانه بو خو م ږوويداوه و سالانيني به سهردا تپه ږيوه!
ناهيني ساردي کيشا و گوتي:

نه و شوه ږهجهب دهستي گرتم و به رزي کرده وه چوونکه توانام نه بوو له سهر
بينه کانم ږاوه ستم. يه که مين ليتان بوو که به هوي خوشه ويستيه وه! که سينک که خوشم
دهويست و ده مويست له گه لي هاوسه رگيري بکه م، له گه ل که سينکدا و له و بارودوخه دا!
پيکه وه دورکه وتينه وه له ماله که. کاتينک که مينک له مالي سهرکيس دور
که وتينه وه، له گوشه يه کدا دانيشتم و وهک ژنيک منداله که ي مردبيت ده ستم کرد
به گريان. دلم زور سوتابوو.

کاتينک گه يشتينه وه کاروان سهر، راسته وخو چومه ژورده وه و وهک توپ
خودا به زه ويندا. له ناخه وه تينک شکابووم. دووباره گريانينکم کرد که مه پرسه!

کاتر مينرنيک تپه ږي، تازه بيرم که وته وه که وا بوچي هه ردوو کيانم نه کوشت؟
نه و بيان زياتر نازاري ده دام. چه زم ده کرد توله ي لينکه مه وه.

دانيشت له گوشه يه کدا و وهک ديوانه کان خو م ده کيشا به دار و ديواردا. خو زکه
دهمکيشا به سهر ي خودا، خو زکه مشته کوله يه کم ده دا له ديوار!

بيرم ده کرده وه که وا ئيتر دونيا ته واو بووه! باوه ږم نه ده کرد به ياني بيت. به لام
نه و شوه و چه ندين شوه ي دیکه ش هه بوون که وا وهک شوه کاني دیکه ږوژ
بروده وه! به لي ده مگوت.

سبه ي نه ږويشتم بو نه وي و له ماله وه مامه وه و خهم ده خوارد. شو جله کانم
له بر کرد و چووم بو ئوتيل. چ شوه ويک بوو نه و شوه! له سازه که مدا جکه له دهنگي

پاسه مين

گریان و ناله نهدهات به لکو دهرد و به نجه کانم له زمانی سازه وه دههاته دهره وه.
دوو سی رۆژ تینه پری و له خۆم بیزار بووم. له کۆتایدا بریارمدا که بپرۆم به دروای
هاسمیکدا و دهستی بگرم و له وی بیهینمه دهره وه. ده زمانی نهویش که سیکه
به دبختی وهک خۆمه و به دبختیهکانی رۆژگار بهو شیوهی لئ به سه ر هیناره.
شه و چوومه لای رهجهب و ئاگادارم کرده وه که ده مه ویت چی بگم.
ته ماشایه کی کردم و گوئی وازی لئ بهینه. گوتم نه خیر من بریاری خۆم داوه و
سبهی دهچم به دروایدا.

رهجهب که مینک ئەملا و ئەولای کرد و گوئی:

رهجهب- له راستیدا نهم دهویست پیتی بلیم. بهلام که ئیستا دهلیت دهچم به دروای
هاسمیکدا ئیتر ناچارم بیلیم.

- چی بلینیت؟

رهجهب- هاسمیک شتیکی خواردوه و خۆی کوشتووه!

سه رم قرس بوو! ئاره قم کرده وه.

- تو گوپی باوکت راست دهلیت رهجهب؟

رهجهب- بهو نان و نمه که ی پیکه وه خواردوو مانه ئەگەر درو بگم. ئەگەر
دهته ویت خۆت برۆ پرسیار بکه.

له سه ر زهویه که دانیشتم! ئەی دلی بی ئاگا. چ هه له یه کم کرد. بهلام ئەو کچ
بینچاره یه راستی دهگوت که وا منی خوش دهویت و باشی منی دهویت! خۆزگی
قاچه کانم دهشکا و نه ده رۆیشتم بو ئەو شوینه تاکو ئەو بهو شیوه یه ببینم. خۆزگی
لال دهبووم و هیچم به رهجهب نه دهگوت.

چوومه لای رهجهب و گوتم:

- کوربه خوشی له گهنجیت نه بینیت که رۆژگاری منت رهشکرد. ئاگر بهرینه
ته منت که ئاگرت بهردایه ژیا نی من. من چ کارینکم به وه هه بوو که بزانه هاسمیک
چ کاره یه؟ هه ر ئەوهنده ی پیکه وه یه کترمان خوش دهویست بهس بوو بۆم. وه نه منت
دهگرت ئەگەر ئاگات له زمانت ببوایه؟

بینچاره رهجهب هیچ قسه ی نه کرد و سه ری دانه واندبوو.

به ریکه وتم و چوومه ژووره کهم، دهستم کرد به گریان. بهلام ئەم گریانه یان
له وهی دیکه جیاوازی هه بوو. ئەمجاره یان گریان ی پیاوینکی بریندار بوو، گریان ی
مروفتیک بوو که خوشه ویستی مردبوو. ئەمه یان دووهم کهس بوو به بی ئەوهی خۆم
به مه ویت، بوومه هۆکاری مردنی.

بهشی حه قده بهم

چند مانگ تپه پری و خوشه ویستی هاسمیک وهک خوی چووه ژیر خاکه وه.
ژیان چ بمانه ویت و چ نه مانه ویت ده روات. ورده ورده دلگرانیم به رامبه ر هجه م
کال بووه وه و پتوه بووینه وه برا. رۆژنیکیان پرسیم :

- نه و کچه یه که مین شه و بینیم، له کوییه؟ نایبینم.

رهجه ب- یاسه مین ده لیتیت؟

- به لئ.

رهجه ب- یهک دوو مانگیک ده بیت که له گوشه یه کدایه و چاوه پنی مردنه!

- واته چی؟

رهجه ب- چاوه پنییه که سینک دوو مهتر قوماش بو کفنه که ی بکریت تاکو به پری

که ویت!

- ئیستا له کوییه؟

رهجه ب- هر له لای یه کیک له و گوشت فروشانه ی ئیره یه!

به زور رهجه ب هینا تاکو من بیاته سه ره وه بولای نه و نه خوشه. پیکه وه رۆشتینه
ژووریک له ژووره دریزه کانی کاروان سه را! نه وهنده تاریک بوو که نه ده کرا هیچ

بیینیت.

کاتیک چاوه کانم به تاریکیه که راهات، له گوشه یه کی ژووره که دا له سه ر کا و
پوشه کان بوونه وه ریکم بیینی له سه ر شینوه ی مرؤف راکشابوو! له پر بیرم کرده وه
که مردبیت. له ژووره که دا بونی گه نیویه کی لیده هات که باسی مه که.

- نه وه بۆچی به و شینوه ی لینه اتووه؟ نه وهک مردبیت!

رهجه ب چووه پیشه وه و به نوکی پنی له قه یه کی لیدا! دهنگی ناله یه کی سوکی

لینوه بهرز بووه وه. لای کرده وه و گوتی:

رهجهب- مروف هرچهنده بینچاره تر ده بیت، زیاتر وهک سهگی لیدیت! هینستا
کاتی کفن و له گورنانی نه هاتووه! سنی روفی دیکه ی له بهردایه.

نهوانه ی گوت و پیکه نی. ته ماشایه کی نه و کچم کرد که وهک نازه ل که وتبور،
دواتر گوتم به رهجهب:

- کوره مهگر تو مروف نیت؟ مروف کاری له و شینوهیه له گهل پشیلهی
ماله که شی ناکات! له دلندا سوز و بهزهیی بوونی نیه؟

رهجهب پیکه نینیکی گالته چارانه ی کرد و گوتی:

رهجهب- که سیک وهک ئیمه دز و دهر به دهر و بی کهس و کار بوو، له دلیدا هیچ
پیدا نابیت. نهوانه ی وهک ئیمه دهست به کلاوه که مانه وه دهگرین تاکو با نه بیات!

- ده بیت بیبهینه لای پزیشکیک بو چاره سهر. یارمه تم بده هلی بستینین.

رهجهب- پزیشک و دهرمان و چاره سهر پاره ی دهویت، من نه سپی له باخلمدا
سهوزله خانم دهکات. پاره ی ناو مشتمان له کوئی بوو!

- یارمه تی بده و بیکه ره سهر کولت من خوم دهیبه م.

رهجهب- کوره دهستی لینه دهیت! نه خوشی گواستراوه ی ههیه. له ناو دهچیت ها!
خوم چوومه لای و دهستیم گرت تاکو هلی بستینم. دهسته کانی دوو پارچه

ئیسک بوون.

هرکه دهستم لیدا وهک پشیله یهک هاواری کرد، دلم بوی سووتا.

رهجهب- وازی لینهینه. بیجولینیت، تهواو ده بیت و خوینه که ی دینه سهرت ها!
نه و خهریکه دهروات وازی لی بهینه. وادانی چاره سهرت کرد و چاک بووه وه.

دووباره یان ده بیت سوال بکات یان نه گهر رهنگ و رووخسارینکی هه بیت جهواد
ئاغا دهینیریت بو! ژیانیکی باشی نابیت. بهم شینوهیه هه م له بهدبهختی بزگاری

ده بیت هه میش نه گهر خودا بیهویت بچیته بهه هشت. تازه نه گهر بچیته دوزهخ
دهکری خواردننکی باشی دهست بکهویت!

بو ساتیک دوو دل بووم. به خومم گوت نه وهک ببیته کیشه بوم. به لام دلم ریگی
پن نه ددهام مروفینک له و بارودوخه دا به جی بهیلم و بمریت. پشتم به خودا بهست و

کرده سهر کولم و بهرئی که وتم.

رهجهب که نه وهی بینی هاواری کرد که کلینکی پزیشک له و نزیانه یه.

وه لام نه دایه وه و خوی هات به دوامدا. نیو کاتژمیر دواتر که یشتین
باله خانه یه کی بهرز و خاوین.

دامان له دهرگا و چووینه ژووره وه. پزیشک هر چاوی به کچه که گوتی:
پزیشک- بۇچی ئەمەتان هیناوتە ئیره؟
- ئەی بۇ کۆنمان بېردایه؟

پزیشک- بېبەنە گۆرستان! ئەمە ئیتر شتیکی ئەماوه تاکو من چارهسەری بگم.
له کۆنوه هیناوتانە ته ئیره؟ ناوچە ی پینچ کاری ده کرد؟
نەم نە کرد. پزیشکه که ده خولهک پشکینی بۇ کرد و دواتر پووی کرده ئیمه و
گوتی:

پزیشک- هەلی بگرن. هەلی بگرن و لیره بېبەن.
- دکتور مرد؟

پزیشک- سەد رەحمەت له مردووی گۆرستان. مردووه و بەهەنسکه وه
بېهه که نیت. ئەمە هر ناجولیت!

- چی بگم دکتور گیان، من ئەمرو بینیومه. له بهر خاتری خودا کردمە سەر
کۆلم و هینام بۇ ئیره.

پزیشک- تەماشاکه کۆری من، ئەمە خەرجی و چارهسەری زۆره. زۆر درێژه
دهکیشیت و هەمیش له کوتایدایه. هیوایه کی نیه. چی تویه؟
- هیچ نیه. که سینی بینگانه یه.

پزیشک- که واته هەلی بدهره گوشه یه کی کۆلان! لانی که م سەگه کان ده یخون و
سکیان تیر ده بیت.

تەماشایه کم کرد و گوتم:

- تو پزیشکیت یان جه لاد؟

پزیشک- له م پۆژانه دا له هر کۆلانیکا ده یان که سی له م شیوه هه یه! ده کریت
چیان بۇ بکریت. گریمان من پارهم وهرنه گرت، خەرجی نه خوشخانه چی؟

دهستم کرده باخهلم و مشتیک پاره ی کاغهزم دهرهینا و نیشانم دا.

- ئیوه چارهسەری بگەن، پاره که ی من دهیده م. شیفاش لای خودایه.

پزیشک- ئەم ده دانه نه خوشی جۆر به جۆری هه یه. نازانریت باش ده بیت یان نا
ها! دواتر نه یهیت و بلنی تو به منت نه گوتوه. ئیستا ناوی چیه؟

- یاسه مین.

دهستی کرد به قاقا پینکه نین.

پزیشک- چ ناویک. قوربانی دپکه کانی شه قام بم! چ رهنگیکی هه یه؟ کهس نازانیت
که رەش باوه یان سپی یان زهرد؟ چون گه یشتووه به م پۆژه؟

رەجەب- مروفىكى نا پياو تاكو توانى كارى پىنكرد و دواتریش كه بهكلكى
نهات، فرى دايه لايهكهوه.

پزىشك- دهبيت بيگه يه نينه نه خوشخانه.

رۇشتم بيگه مه باوهش كه ناهىكى كىشا و دلم بوو به ئاو بۇى. پزىشكه كه بىزار
ببوو، له ژىر لىنوه وه قسهى به حوكمت و دهولت گوت و جلهكانى كوكرده وه. خۇى
هاته لاي و نه خوشه كهى هه لگرت و گوتى:

پزىشك- وهرن به ئوتومبىلى خۇم ده بيهين.

له چاوه كانيدا فرمىسك رىزى به ستبوو. كاتىك سواری ئوتومبىله كه بووین گوتى:
پزىشك- ئىتر ورده ورده خهريكه بىرم ده چىته وه كه پزىشك و مروفم.

به كورتى ياسه مینمان گه يانده نه خوشخانه و له ژوورىكى چهند ته خته بى
خه واندمان. كه مىك پاره مدا به نه خوشخانه و برىار بوو چهند رۇژ جارىك سهردانى
بكه م. وىژدانم كه مىك ئاسووده بوو.

ئه گهر ببوومه هوكارى مهرگى هاسمىك، ههولى قهره بوو كرده مدا و ياسه مینم
رژگار كرد. پزىشكى بىچاره مافى خۇى بوو، چونكه ياسه مین وهك ئىسكه
پهيكه رىك بوو.

ته واوى مووه كانى سهرى هه لوهرى بوو، كه چهل ببوو. نه دهكرا ته ماشاى
رووخسارى بكه يت چونكه هيو له چاوه كانيدا نه بوو. ته واوى لاشهى ههر برىن
بوو و نىنوكه كانى كه وتبوو. به كورتى بارودوخىكى هه بوو، سهد رهحمهت له تهرم!
هيج هيو ايهكى نه بوو.

دوو رۇژ دواتر چوومه نه خوشخانه تاكو سهردانى بكه م، بىنيم له سهر ته خته كهى
نىيه. بىرم له وه كرده وه كه وا مردىت و له وى بردىتيان.

له په رستارىكم پرسى به ناخوشى وه لامى دامه وه. ديار بوو كه بۇ چاودىزى و
ئو شتانه بردبوويانه شوينىكى ديكه.

په رستاره كه كه رووخسارى منى بىنى، حهزى نه ده كرد وه لامى سلاویشم
بداته وه. ئه وه بوو كه چووم يهك دوو دهست جل و بهرگى جوانم كرى بۇ خۇم.
تاكو ئه و كاته جگه له و شه وانهى له ئوتىل كه مانچه م ده ژهند، ههر ئه و جلانى
رهزا دابووى پىم له بهرم ده كرد.

سبهى به جلى جوان و خاوينه وه چوومه نه خوشخانه، هه موو په رستاره كان
به شىوه يهكى ديكه ته ماشاىان ده كرد! به لام بۇچى له تو شاراوه بىت؟! ئه و كاته
رووخسارىكى جوانم هه بوو.

ئېمەي پېرەمىز دەكان كاتىك گەنجىن، نازانىن رۇژىك پېر دەبىن. كاتىكىش پېر دەبىن، گەنجەكان باوەرناكەن ئىمەش رۇژىك گەنج و جوان بووين!

بەكورتى پەرىستارەكان پىيان گوتەم كە ياسەمىن لە ژوورەكەيەتى و چوومە ژوورەو. بىنىم لەسەر تەختەكە كەسىك نوستووه. بالاي وەك ياسەمىن بوو بەلام رەنگ و رۇوخسارى نەخىر!

پىستى ياسەمىن بەتەواوى رەش بوو بەلام ئەمەيان سېى بوو. چوومە پىشەو و بىنىم كە خودى ياسەمىنە.

پەرىستارىك بەپىنگەننەو لە پشت سەرمەو گوتى:

- چىيە سەرت سوپما؟ دوو رۇژ سمارتەمان كردوو تاكو رەنگى بەو شىوھى لىھاتوو!

تەماشاي رۇوخسارىم كرد، نە برۇى ھەبوو نە برژانگ. سەرى بەھوى برىنەو پىچرابوو ھىشتا بىنھوش بوو. لەدواى ئەو رۇژە، دوو رۇژ جارىك سەردانم دەكرد و ھەوالم لىي ھەبوو.

مانگىك تىپەرى تاكو وردە وردە ھىز ھاتەو بەبەرىدا و چاوى كردەو. زور خۇشحال بووين، پزىشك و پەرىستارەكانىش ھەروھەا. سوپاستى خودامان كرد كەرا ماندوو بوونەكانمان بەفېرۇ نەچووه.

بەكورتى لە پاش سى مانگ ياسەمىن لە نەخۇشخانە دەرکرا. پزىشكەكەي كىسەيەك دەرمانى پىندام و ھەردووكمانى ناردەو مالهو. خەرجى نەخۇشخانە پارەيەكى لە رادەبەدەر زور بوو، من پارەكەيم دا. بىچارە پزىشكەكە خوى پارەي رەنەگرت.

ياسەمىن چاك بووھو، بەلام نە قسەي دەكرد و نە تىدەگەيشت. وەك كەسىكى مېشك پوكاوه تەنھا تەماشاي دەكرد. بە چاوه رەش و گەشەكانى لە رۇوخسارە لاوازەكەيدا بەشىوھەيەكى ترسناك، بەلام كەمەند كىشانە تەماشاي خەلكى دەكرد. ھىچ بەرپەرچ دانەوھەيەكى نەبوو. بردمەوھە كاروان سەرا و جىگەم بۇ راخست و خەواندم.

قاچىكى دەخشانە و نەدەجولا. قسەي نەدەكرد، دەستى دەجولا بەلام ھەستى نەبوو. مابوومەوھە كە چى بكەم.

نەدەكرا لە نەخۇشخانە بىمىننەوھە، چونكە خەرجى زور بوو منىش پارەم نەبوو. نەدەكرا لە شەقامىش بەجىنى بەئىلم، چارەيەكم نەبوو، دەبوايە خۇم چاودىریم بكدايە كە كارىكى گران نەبوو. خواردنم درووست دەكرد و خۇم خواردنەكەم پىنى

دهدا تاكو بيخوات.

دهرمانه كانيم له كاتي خويدا پني دهدا. هموو رۇژنيك دهرزيه كي هه بوو، كاك جه عفرنيك هه بوو رام سپاردبوو هموو رۇژنيك ليني بدات. دهرنيكم بۇ دانابوو له گوشه يه كي ژووره كه دا بۇ نه وه ي پنيويستيه كاني جنيه جي بكات. ههفته ي رۇژنيك نه فسر خانميك هه بوو ژني كاك جه عفر بوو، رام سپاردبوو بيت و بيشوات تاكو هه ميشه پاك و خاوين بيت. شورديني كاريكي گران نه بوو چونكه هينده ي جوجه له يه ك ده بوو. ده رۇژ جاريكيش سهرداني لاي پزيشكمان ده كرد.

له سهره تاوه نه مده زاني كاتنيك له ماله وه م ده بيت چي بكه م له گه لي. وه ك بهر خنيك به زه قي ته ماشاي مروفي ده كرد به لام ورده ورده راهاتم و قسم بۇ ده كرد. دهرده دلم ده كرد و باسي منداليم ده كرد بوي. به كورتي ببووه به ردي نارامگري من و به ته نها گوني راده گرت. زماني به سترابوو.

ته نها دوو كه سي دهناسي، نه ويش يه كيكيان من و نه وه ي ديكه يان پزيشك بوو. هه ركه سيكي ديكه ي ده بيني، ليني دهرترسا و سهر ي ده كرده ژير په تو كه يه وه.

ته نها كاتنيك نارام ده بوو كه من له ماله وه ده بووم و كاتنيكيش شادي له چاوه كاني ده بينرا كه خواردم ده كرد به دهميه وه و باسي نه و رپوداوانه م بزي ده كرد كه شهوانه له نوتيل رپويان ده دا. به رۇژدا خوم له ماله وه بووم ر شهوانه يش كه ده چوومه سهركار دهرگام قوفل ده كرد و دهرپويشتم.

له وي كه س كاري به سهر نه وه نه بوو. كاكه جه واديش له ترسي شهعبان خان كه له گه ل نيمه دا زور چاك بوو، سهر ي نه ده خسته سهرمان.

دوو مانگ تنيه ري به سهر نه و رپوداوه دا و برينه كاني سهر ي چاك بووه وه. مووه كاني به هينده ي جويه ك دهره اتبوو! رهش رهش بوو. به لام خوي پني خوش نه بوو سهر ي دهر بكه ويت و به و بانديجه ي پزيشك پني دابوو سهر ي ده به ست، ناسووده بوو.

رۇژانه بۇ خوم كه مانچه م ده ژهند، به يادي هاسميك و رهزا و نه كبر تاكو دهنگي سازه كه بهرز ده بووه وه چاوه كاني ياسه مين هه ر له سهر ده ستم بوو، پيلوي نه ده جولاند. ده تگوت زور هه ز به دهنگي ناوازه كه ده كات، چاوه كاني له گه ل ده ستي من ده جولاند.

منيش دهمزاني هه زي به ناوازه كه يه، دريغيم نه ده كرد و هه ركاتنيك كارم نه بووايه كه مانچه م ده ژهند. چه ند ده سته جليكي كچانه ي جوانم بوي كري بوو، زوري هه ز له دانه يه كيان بوو.

ئەفسەر خانم ھەركاتىك دەيشۇرد، جەكەنى دەگۈرى. تەواوى پىسىيەكەى خۇم دەشۇرد و قاپەكەى خۇم خالىم دەكرد. بەيانىان دەست و دەم و چاوىم بۇ دەشۇرد و نىنۇكەكەنى دەرھاتبۇو دەمبىرى بۇى.

دەست و قاچى بى جۇلە بوو، دەمگرت و دەمجولاند چونكە پزىشكەكەى گوتبۇرى. ددانەكەنى ۋەك مروارى سېى بوو، خۇم بۇم دەشۇرد. قسەم بۇ دەكرد ر چىرۇكم بۇ دەگىنراپەو و شىعەرم بۇى دەخويند.

بەكورتى بەشىوۋەپەكى لىنھاتبۇو كەوا بەخەيالى ياسەمىن دەھاتمە مالەو. شەوانە كە دەچۇومە سەر كار، دلە خورپەم بوو كەوا نەوۋەك رۇوداوىك بۇى رۇوبدات. تاكو دەگەرەمەو مالەو دەلم ئارام نە دەبووۋەو. ببوومە دايكى!

بەيانپەك دەم و چاوىم دەشۇرد، چاوم كەوتە سەر برژانگەكەنى و بىنىم بەئىندەى پەنجەپەك درىژ بوو! نازانم چۇن ئاگادار نەبووم. باندجەكەى لەدەورى سەرى پىنچابو و برۇكەنى دادەپۇشى.

لىمكردەو، زۇر سەرم سورما. برۇكەنى دەرھاتبۇو و قژىشى درىژ ببو و بەئىندەى دوو ئەوۋەندەى قژى من. ۋەك مشكى بوو بەسەرىەو! پىكەنىم و گوتم:

- حەيف نىە كەوا موو بەم قەشەنگى و برۇ بەو كەوانەپپە دابپۇشى؟ دەستى برد بۇ باندجەكە ۋەك كلاوىك بوو، دەيوىست بىكاتەو سەرى. ئازارم نەا و گوتم با ئاسوودە بىت.

ھەستام و چوومە دەرەوۋە ئا و بەئىنم، كاتىك گەرەمەو بەئىنم باندجەكەى خستوتە ئەولا و نەيكردوتەو سەرى. بەچاوەكەنى زەق زەق تەماشای دەكردم تاكو بزانىت من چى دەلىم.

پىكەنىم و گوتم:

- ئەھا. ئىستا بووۋتە كچىكى جوان!

دەنگوت ئا و كراو بەسەرىدا. راستە كە ھىشتا ۋەك ئىسكە پەپكەر لاواز بوو، بلام باوۋەرم نەدەكرد ئەم كچە ھەمان ئەو نەخۇشە بىت كە چەند مانگى پىشوو لە ژورىكى كاروان سەرادا دۆزىمەو.

چەند رۇژ دواتر تازە لەخەو ھەستابووم كە پاسەوانەكان رژانە نا و كاروان سەرا ر ھەمو مندالەكانىان گرت. يەكىكىشىيان ھاتە لای من واى دەيزانى منىش دزى كىرفان بېم. خودا رەحمى كرد كەسىكىيان منى دەناسى كە لە ئوتىل كەمانچەم دەژەند، ئەگەرنا دەيان بردم بۇ بىكەى پۇلىس.

به کورتی بینیم ئیتر نهوی شوینی ئیمه نیه. ههستام و چووم به دوای مالیکدا.
نهگه یشته نیوه رو خانوویهکی بچووک بهلام دلگیر و باشم به کورتی گرت و
گالیسکه په کم گرت و کهل و په له کانم کوکرده وه و له گهل یاسه مین روشتینه ماله
تازه که. ئیتر باش نه بوو له کاروان سهرا بمینینه وه.

مالیکی دوو نهومی بوو که نهومیکیان به دهستی ئیمه بوو. دوو ژووری هه بوو
له گهل چیشتهخانه و دهستشوری و گه رماو. بۆ ئیمه زور باش بوو. باشیه که ی
له وه دا بوو که گه رماوی هه بوو، ئاومان گه رم ده کرد و ئه فسه ر خانم دهیتوانی
له ویدا بیشوات.

ناچار نه بوین وهک ژووره که ی کاروان سهرا بۆ شواردنی یاسه مین فره شهکان
کو بکه ی نه وه تا کو ته ر نه بیت. جینگه م بۆ داخست و نووست.

دراوسنی سه ره وه مان ژن و پیاویک بوون له گهل دوو مندال. ئیتر خه یالم
ئاسووده بوو که کاتیک له وئ نه بم یاسه مین جینگه ی باش و پاریزراوه.

به کورتی سه رت نه یه شینم دوو سال تینه پری و من چاودیری یاسه مینم ده کرد!
ئه و ببوو هه موو که سینی من و منیش ببوو مه هه موو که سینی ئه و.

له دوای ئه و ماوه یه ئه گه ر یاسه مینت ببینایه ئه سته م بوو باوه ر بکه یت که هه مان
ئه و که سه بوو که خه ریک بوو ده مرد و پزیشک هیچ هیوای به مانه وه ی نه بوو.

قزی تا کو که مه ری ده هات. خه رمانیک مووی هه بوو! لئوه کانی سور ببوو. کاتیک
ته ماشای ده کردم وهک تیر ده یدا له دلم. به لام خودا ده زانیت به چاوی خراپ
ته ماشام نه ده کرد.

کاتیک دهنگی سازه که م بهرز ده بووه وه، بزیه کی ده کرد که شیرینتر له کیلویهک
ههنگوین بو. ئه و کاته دوو چال ده که وته سه ر روومه ته کانی که ئه ژنوکانی سست
ده کرد.

گهنج و دل سوتاو بووم. ئه و کاتانه له ته مه نی مندا ژنیان ده هینا. یاسه مین زور
جوان و قه شهنگ بوو، به داخه وه که ده ست و قاجیکی ئیفلیج بوو. خه ریک بووم
بیرم له خۆم ده کرده وه که ئه گه ر قسه ی بکردایه ده مگوت که خوشم ده ویت و
ده مه ویت له گه لی هاوسه رگیری بکه م.

پیم ده گوت که به لامه وه گرنگ نیه ئیفلیج و لاله، به لام ئه و قسانه م به ناجوامیرانه
ده زانی. ئه و کچه نان خوری من بوو. ئه گه ر تیده گه یشته چی ده لیم، له وانه بوو
ناچار بیت ببیته ژنم.

روژیکیان له خه و راپه ریم، له ژووره وه دهنگی یاسه مین ده هات! ده تگوت په کبک

خاریکه به خشکه خشک دهروات. بیرم ده کرده وه که دزه!
رامکرده ژورره که یاسه مین و به خومم گوت نه گهر که سینک دهست له یاسه مین
بدات ده یکوژم. رۆیشتم و به چوار چاو ته ماشام ده کرد. باوه پرم نه ده کرد!
یاسه مین هه ستابوو و جینگه که ی کوبکه مه وه و چایی لینابوو، سفره ی به یانی
راخت بوو. هه ر منی بینی پینکه نی. نازانم چهنده به و شیوه یه راوه ستام و
ته ماشام کرد.

کاتیک هاتمه وه سه ر خوم، بینم یاسه مین ساغ و سه لامهت له ناوه راستی
ژورره که وه ستابوو به پروومدا پینده که نی. بالا بهرز و جوان. له راستیدا نه مده زانی
چی بلیم و چی بکه م. سو جده م برد و زهویه که م ماچ کرد. فرمیسک له چاوه کانم
دهاته خواره وه، سو پاستی خودام کرد. خودایه نه وه هه مان کچه مردوو وه که بوو؟!
تا کو نه و کاته ی له سه ر جینگه بوو نه مده زانی نه وه نده بالا بهرز و جوانه. تا کو
نه و کاته یاسه مینم ته نها له سه ر جینگه و به په تووه بینی بوو. نیستا نه م کچه جوانه
به ته وای به رام بهرم وه ستابوو!

هه ر له ویدا له سه ر زهویه که دانیشتم و ته ماشام ده کرد و نه ویش به چاوی
پیزانینه وه و بزهی شیرینه که ی ته ماشای ده کردم.

نیستا که چاک ببوو و بنی رهنگی نه مابوو، چاوه کانی هیچ ترسی نه بوو به لکو له
رووخساریدا ببوو به لا بو گیانی منی به دبهخت!

چهنده خوله کینک تینپه ری تا کو له سه رسامی هاتمه دهره وه. هه ستام و له سه ر
سفره که دانیشتم، به زور خومم ده گرت تا کو هه لنه ستم و له باوه شی نه که م!
چایی بو تینکردم و خستتیه به رده مم. خویشی له لای من دانیشتم. چه زم نه ده کرد
چاوی له سه ر هه لبگرم. هه ستم ده کرد که یاسه مین که سینکه خوم دروو ستم
کردوو! ههستی خاوه نداریتیم بو ی هه بوو.

نه وه نده جوان بوو باس نا کریت. نه و جلانه ی له بهری کردبوو زوری لی ده هات.
به هیواشی گوتم

- به هیوای خودا تا چهنده ماوه یه کی دیکه زمانت ده کریته وه و قسه ده که یت.

هه ر نه وه م گوت، نه ویش پینکه نی و گوتی:

یاسه مین - نه گهر تو بته ویت قسه ده که م، به لام ته نها بو تو!

نیتر هیچ شتیک نه مابوو ببیته رینگری گریانم. بیر ی لینکه ره وه مروف رۆژیک
له خو هه ستیت و ته وای ناواته کانی هاتبیته دی! ناتوانم باسی نه و دوخته بو
بکه م.

پرسیارم کرد:

- یاسه مین چون ته وای نه م شتانه له پر دروست بوو؟
یاسه مین- له پر نه بوو. من ماوه یه کی زوره ده توانم قسه بکه م! ده ست و قاچم

به موی نه و هر زشانه ی تو پنت ده کردم، ورده ورده که و ته وه کار.
- ده ی بچی تا کو ئیستا قسه ت نه کردو وه؟ بچی له جیگه که ت هل نه ده ستای؟
یاسه مین- ده ترسام له جیگه که م جیا ببه وه! باوه رم به خوم نه بوو. نه و جه واره
سه گ بابو نه وه نده نازاری داوم له هموو شتیک ده ترسم. بویه قسه م نه ده کرد

چونکه له هموو ان بیزار بووم. له خوم له دنیا له خودا.
- هر گیز نه و قسانه مه که. خودای گوره دووباره ژیانی پیدایته وه.
یاسه مین- خودا باوکی منی ده رهینا! نه وکات گیانی پیدامه وه؟! باشه له سه ره تاره
پنی نه دامایه یان که دای به باشی بیدات. مه گه ر من مندالیکی بچوک بووم،

تاوانیکم کردبوو که ده بووایه نه وه نده سه ختی بکیشم؟
- خودا به نده کانی تاقی ده کاته وه. هر که سینک سه رکه توو له تاقیکردنه وه که بیت
ده ره وه ده چیت به هه شته وه.

یاسه مین- من نه نه و به هه شته و نه دوزه خم ده ویت.
مه گه ر من خوم ویستومه بینه دنیا؟ هر که چاوم کرده وه له ناو به ده ختی و
بینچاره یی بووم. پانزه سالی ته مه نم به ده ره به ده ری و سوالکهری تیپه ری. بیرن
چووته وه که یه که م رۆژ له چ بارودوخینکدا بووم؟ چهند مانگ دواتریش چی؟
له بیرت چووه؟ ته وای نه وانه خودا بق منی ویستبوو.

- باشه باش! کفر مه که. له کونه وه گوتوو یانه دنیا کیلگه ی دوارپوژه، هر چیه که
له م دنیا دا بیچینیت له دوارپوژدا کوی ده که یته وه.

یاسه مین- کچنکی بچووی شه ش سالان چ کارنکی له ده ست دیت نه نجاس
بدات؟ هر نه قلی به و شتانه ده شکیت؟

دایک و باوکه کان ده بنه هۆکاری نه و شتانه. منیش نه گه ر دایه گه وره یه کی باش
و چاکم هه بووایه کارم نه ده گه یشته ئیره. بق تیکه یه ک نان سه ربکه م به همور
کارنکدا و دوارپوژه که ی نه وه بوو که بینیت.

- ئیتر له و جوړه قسانه مه که ره وه. ئیستا سوپاست بق خودا هموو شتیک
تیپه ریوه و بارودوخت باشه، جیگه یشت پاریزراوه. تیکه یه ک نانیش په یدا ده بیت که
بیخون. منیش که.....

ئیتتر قسه م نه کرد و دانیشتم بق خواردنی نانی به یانی. له بیرم نیه که هیچ شتیک

هیندهی ئەو نانی به یانیه چه سپابیت به دلمه وه.

کاتیک سفره که مان کو ده کرده وه گوئی:

یاسه مین - حەز ده کهیت بو نیوه رفو چیت بو درووست بکه م.

دلم به جۆریک بوو. گوتم:

- تو دابنیشه خۆم درووستی ده که م.

یاسه مین - نا ئیتر به و شیوهیه نازانم چون قهره بووی زهحمه ته کانت بکه مه وه.

- وه ره لیره دابنیشه. دلم هاته دهره وه که ئەوهنده قسم بو کردیت و وهلامت

نهدامه وه. ئیستا ده مه ویت ته مه نیک گوئی له قسه کانت بگرم.

سهره تا بۆم باس بکه چون چوویته ئەو کاروان سهرایه؟

پیکه نینیکی کرد. ئەهی رۆژگار نه فرهتت لیبیت!

کاتیک جهنابی هیدایهت گه یشته ئیره، جگه رهیه کی داگیرساند و ته ماشایه کی

تابلۆکه ی پشتی کرد و گوئی:

هیدایهت - ده ببینیت؟ قه شهنگ نیه؟

ته ماشای تابلۆکه م کرد. هه مان ئەو تابلۆیه بوو که رۆژی یه که م بینیم. وینه ی

ژنیکی جوان بوو به قژی دریز و پر له گه ل روو خسارینکی جوان.

- وینه ی یاسه مین خانمه؟

هیدایهت - به لئ خویه تی. بلئ بزانه م. تو گه نجینکی، ئەگه ر کچیکت له مردن رزگار

کرد و ئەو کچه ش به و شیوهیه ببوایه، دلت پنی نه ده دا؟

که وتمه بیری دل گرفتاری خۆم له دهستی فهرنوش، خه ریک بوو ئەقلم له دهست

ده دا! سه رم داخست له بهر ریز ته ماشای تابلۆکه م نه کرد.

هیدایهت - خه ریک بووم ده مگوت. پیکه نینیکی کرد که رابردوومی دا به بادا!

یاسه مین - کاتیک تو قسه ت ده کرد، هه ر وشه یه کی بو من چاره سه ریک بوو.

هه ر کاتیک سازت لیده دا، هه ر ده نگینکی ده رمانیک بوو. حه زم ده کرد ته نها گوئی له

دهنگی تو و که مانچه که ت بگرم. هه ر بویه قسم نه ده کرد.

سهره تا زمانم گوئی نه ده کرد، به لام دواتر خۆم نه م ده ویست کار بکات. توانا و

ره ی زمانم هاتبووه گوئییه کانه وه.

- شیفا له دهستی خودایه. ئیمه ته نها هۆکارین.

یاسه مین - تۆیش له ژیاندا به ده ختی زۆرت کیشاوه. ئەو کاتانه ی باسی ژیان

منالیت ده کرد، زۆر دلم بۆت ده سووتا و گریانم ده هات.

جیاوازی من له گه ل تو ئەوه بوو که تو کور بوویت و منیش کچ. هه رکه سینک

مه‌لده‌ستیت ده‌لیت پیاو سه‌روه‌ری کچ و ژنه‌کانه! یه‌کینک له‌ ماله‌وه زیندانیان ده‌کات و یه‌کینک به‌زور به‌رووتی ده‌یانباته‌ سه‌ر شه‌قام. یه‌کینک به‌پوشته‌یی و نه‌وی

دیکه‌یان رووتی ده‌کاته‌وه. نیه‌وه هر کارینک بکن قسه‌تان له‌دوا ناکن، به‌لام نیه‌وه له‌جینگی خومان هه‌لبستین سه‌ر تۆمه‌تی ناشرینمان بۆ درووست ده‌کهن. نیه‌وه‌ی پیاوان خاوه‌نی

خوتانن و نیه‌وه‌ی ژنان ده‌بیت که‌سینک بیته‌ خاوه‌نمان. - ئاقره‌ت به‌سروشتی به‌و شیه‌وه‌ویه. هر له‌ بنه‌ره‌ته‌وه به‌و شیه‌وه‌یه بووه. یاسه‌مین- مرۆف به‌هر شیه‌وه‌یه‌ک رابه‌ینریت به‌و شیه‌وه‌یه ده‌بیت. نیه‌وه‌ی چوونک

لاواز بوین، به‌و شیه‌وه‌یه رابه‌ینراین. - واز له‌م قسانه‌ به‌ینه‌ یاسه‌مین. من تازه‌ تۆم ده‌ست که‌وتوو، بۆچی نه‌وه‌نده رەش بینێ؟ پینکه‌وه قسه‌ بکه‌ین و پینکه‌نین باشته‌ره.

یاسه‌مین- ده‌ترسم نه‌م ماوه‌یه که‌ قومینک ئاو به‌خوشی له‌ که‌روم چۆته‌ خواره‌وه هه‌موو شتینک خراپ بکات. - مه‌ترسه. سوپاست بۆ خودا هه‌موو شتینک باشه‌ و سه‌قفیک له‌سه‌ر سه‌رمان و

فه‌رشینک له‌ ژیرماندایه‌. بارودۆخ و کاریشم خراپ نیه‌. ئیتر مرۆف چی له‌ خودا ده‌وینت؟

ئینستا بۆم باسبکه‌ چۆن له‌ دایک و باوکت جیا‌بوو‌یته‌وه؟ یاسه‌مین- ئینستا نا. رۆژینک هه‌موو‌یت بۆ باس ده‌که‌م. له‌بیرت بیت له‌ نه‌مرۆ به‌دواوه‌ هر رۆژینک که‌ رایته‌وه‌ ماله‌وه‌ رۆژنامه‌یه‌ک بکریت!

به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ ته‌ماشام کرد و گوتم: - مه‌گه‌ر خوینده‌واریت هه‌یه‌؟ یاسه‌مین- به‌لی. که‌مینک خوینده‌واریم هه‌یه‌. کاتینک رۆژنامه‌ت ده‌کری و له‌ ماله‌وه نه‌بووی، به‌زور و به‌به‌دبه‌ختی هه‌موویم ده‌خوینده‌وه. له‌ زوربه‌یان تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام له‌ ئاسانه‌کانیان بۆچی نا!

- منیش له‌ هه‌تیوخانه‌ پینچ سال زیاتر وانهم نه‌خویندوو. یاسه‌مین- کیشه‌ی نییه‌. پینکه‌وه ده‌خوینینه‌وه و فیر ده‌بین. ته‌واری به‌دبه‌ختیه‌کانی نیه‌ به‌هۆی نه‌خوینده‌واری و نه‌زانیه‌وه‌یه. ده‌بیت کارینک به‌رۆژدا

بۆ خۆت په‌یدا بکه‌یت. - به‌یانیان هه‌وال له‌ هیچ شوینینک نیه‌ که‌مانچه‌ بژهنم، دواتریش له‌ ئوتیل پاره‌که‌م باشه‌. ئیتر چ پنیوستیه‌کم به‌وه‌ هه‌یه‌ زیاتر بزانه‌م؟ له‌ زور هه‌ولداندا جل و پیلاری

مردف ده دېرېت،
 ياسه مين - تو نازانيت. مروفي دهوله مهند له هموو شوينيك ريزي هه يه. به و
 مونره ي تو هه ته به ناساني ده تواني پاره پهيدا بکه يت. ده بيت چند پارچه
 کاغذ زیک بنووسيت که ده تواني خه لک فير بکه يت. دواتر له ده رگای ئوتيله کان و
 شوينه کانی دیکه ي بده يت. دنيا به زور که س دینه لات. ئيتر نه و کاته به يانيان بينکار
 ناييت و پاره پهيدا ده که يت. ده بيت مالیک بکریت چونکه کرئ نشيني سوودی نييه.
 له سهرساميدا ده مم کرابووه وه. چون تاكو ئیستا خوم بيرم له وه نه کردبووه وه؟
 - نه و شتانه چون به خه يالی تودا دیت؟

ياسه مين پينکه ني و گوتی:

- له ماوه دا من زور کاتم هه بووه که بير بکه مه وه.

به کورتی سهرت نه يه شينم، نه و کاره ي ياسه مين گوتی کردم و کارم ده ست
 کورت. ناو نيشانی ئوتيله که م له بلاو کراوه کاندا نو سيبوو. مانگيک تينه پهری که
 رۇزي دوو سى قوتابی ده هاتن و هموويان کچ و کورې دهوله مهند بوون.
 پاره ي باشم لى ده سهندن و ده رامه ته که م بوو به دوو هينده. ههر پاره يه که
 هه بوو ياسه مين لى ده سهندم و کوی ده کرده وه. شهش مانگ دواتر به پاره ي
 پيشووتر و به نه و پاره يه ي ياسه مين کوی کردبووه وه. له نزیک سهره وه ي شار
 مالیکي گوره مان کرې.

نهومی خواره وه به ده ستی خومانه وه بوو سهره وه يشيمان به کرئ دا. به ریکه وت
 نه و که سه ي نهومی سهره وه ي به کرئ گرتبوو، بو ماوه يه کی زور بوو له راديف
 کاری ده کرد.

له ماوه يه دا چندین جار ويستم به ياسه مين بلیم خوشم ده ویت و ده مه ویت
 هاوسه رگيری له گه ل بکه م، به لام هموو جاریک شهرم رينگه ي نه ده دا قسه بکه م.
 بيرم ده کرده وه که نه گه ر پنی بلیم، ناچار ده بيت رازی بيت و منيش حه زم
 نه ده کرد به و شيوه بيت. له خودام ده ويست خوشه ويستی من بکاته دلی و منی
 خزش بویت.

کانیک گه يشتینه ئيره چيروکه که، جه نابی هيدايهت دوو چایي تیکرد و
 جگه ريه کی داگيرساند.

هيدايهت - نازانم بوچی نه م شتانه بو تو باسده که م. له وانه يه ئاره زووی گوی
 گرتت نه بيت. نازانم چونه که نه وهنده حه ز ده که م له گه ل تو قسه بکه م!
 - چيروکی ئيوه زور شيرينه بو گوی گرتن. من چيز ده بينم کانیک قسه ده که ن.

ياسه مين

هیدایهت - دهزانی کوږم؟ ناوی من هیدایهت نیه! هر له خووه خوم به هیدایهت ناساند.

به ریز هیدایهت نه و ږوږه که ناوی راسته قینهی پڼ گوتم، زور سه رسام بووم! چهنډین جار ناویم بیستبوو چونکه که سینی ناسراو بوو. داوای لیکردم که ناوی راسته قینهی به هیچ که سینگ نه لیم و هر به ناوی هیدایه ته وه بانگی بکم. ده یگوت که هر ز ناکم که س بزانتیت من کیم؟ دوومیش ناوی راسته قینه م نازارم ده دات.

زور له میږه خوم ونکرده وه، مردووم و چوومه ته ژیر خاک. کاتیک هه ستام برؤم، هینستا سهی داخستبوو ته ماشای گوله کانی فهرشه کی ده کرد. ته ماشایه کی دیکه ی وینه که ی یاسه مینم کرد و به خودا حافیزیه کی بیدهنگ

له ژووره که هاتمه دهره وه. کاتیک که یستمه به ردهم دهرگای باخه که، دنگی که مانچه که یم بیست له گل ناوازیکی خه مگینی ده گوت. خه میک که له دانه دانه ی وشه کانی دیار بوو.

بهشی ههژدهیه

نزیکی نیوه پۆ گه یشتمه ماله وه. هه ر که گه یشتم و ده رگام داخست له ده رگا درا.
- کنیه؟

- ئینه دراوسینی نهومی سه ره وهین. هاتبووین بو پوژ نشینی به لام بوو به شهو.
دین بو شهو نشینی.

تازه بیرم کهوته وه که بریار بوو ئه مرۆ کاوه و فه ریبیا بپوژن بو کرینی
پنپنیه کان. ده رگام کرده وه.

کاوه- سلو، کوشتت؟ هیدایه ت ده لیم!

- سلو وه ره ژووره وه. فه ریبیا له کوینیه؟

کاوه- له سه ره وه. خه ریکن که ل و په له کان داده نین و پاکی ده که نه وه.

- مه گه ر چه ند که سن؟ کرینکار تان گرتووه؟

کاوه- باشه باشه! ئیستا ئیتر بوختان ده که یه ت؟ فه رنوش خانم له سه ره وهن.

- فه رنوش له سه ره وه چی ده کات؟

هاتبوو بو لای تو. من و فه ریبیا کاتیک گه یشتین، پیکه وه ئاشنا بوون. ئیستا

خه ریکه یارمه تی ده دات و که ل و په له کان داده نین و ده سکاری ماله که ده که ن.

فه رنوش خانم گوتوو یه تی تا کو ده ستم له کاردایه سه ردانیکه خواره وه ش ده که م

و ده چه خزمه تی به هزاد خان. گوتوو یه تی که نزیکی جه ژنه و گوناچه به ته نها

جی به یلم.

- من که دنیا به جی هیش تووم، به یله فه رنوش خانمیش به جیم به یلینت.

کاوه- نه خیر. من ئه م جار هیا ن تکام لی کردووه که لیت ببوری. گوتم ئیتر له و

جزره هه لانه ناکاته وه.

- ئىستا وەرە ژورەو، بۇچى لە بەردەم دەرگا وەستاوى؟
كاو- من و فەرىبا دەمانەوئىت بچىن نانى نيوەرۇ بخۇين. فەرنوش خانم
دەپەوئىت بىتە خوارەو، كاتىك هات نەوەرپىت ها! قاچى نەگرىت! وەك مرۇف بە،
مرۇف!

- تاقەتم نىە كاو، شتىكت پى دەلىم ها!
كاو- چغە خاوەن مردووا! من ئىستا دەپۇمە سەرەو و بەفەرنوش دەلىم
هاتووئىتەو، بىرت كۆبكەرەو و باش قسە بکە، فەرنوش كچىكى زور باش و
خاتونە و زور سادە و تىگەيشتوو، لە كەسىكى توى فىلباز پەراسووئىكى زىاترە!
دەلىن ترى باش دەستى ئاژەل دەكەوئىت.

- ئاژەل خۇتى!

كاو- دەزانى بەهزاد كە دەنگت وەك قارە قارى قەلە پەشە.
دەستم كرد بەپىكەنن. كاتىك رۇيشت، دووبارە گوئىەو كە لەگەل فەرنوش نەرم
و نىان هەلس و كەوت بکەم.

چەند خولەك دواتر فەرنوش لە دەرگای دا، دەرگام كردهو و هات دانىشت.
گەرم كەرەو، كەم داگىرساند و كترىم خستە سەر و دواتر لە پالىدا دانىشتەم.

فەرنوش- بارودۇخت باشە؟

- باشم.

فەرنوش- شتىكت پى بلىم باوەر ناكەيت بەهزاد، چوونكە تۇ رازى نەبووى من
بېرۇم بۇ مالى پورم، مىوانىەكەيان پى نەكەوت.

لە دەرگا و دىوارەو سىسرک و مارمىلكە دەرژا بەسەرماندا! يەكىك لە
سىسرکەكان چووبووه لای قزى پورم، خەرىك بوو لە ترساندا جەلدە لىنى بدان.
زور سەير بوو كە ئەو هەموو گىانلەبەرە برىارىيان دابوو پىكەو و بىتە مىوانىەكەى
مالى پورم، بەكورتى منىش لە خودام دەويست، ئەو بوو كە لەبەر ئەوئى ترسام،
هەستام و لەگەل ژالە و براكەى سىامەك هاتىنە مالهو.

خەرىك بوو لە پىكەنىندا دەمردم، خۇم كۆنترۇل كرد.

- ئىستا بۇچى هاتووى بۇ ئىرە؟ هاتووى ئەمانەم پى بلىت؟

فەرنوش- بەهزاد تۇ زور خراب لەگەل من قسە دەكەيت، ئەو لە قسەكانى
دوئىنى و ئەمەش لەوانەى ئەمرو! من حەزناكەم توپە بىم و كۆنترۇلى خۇم
لە دەست بەدم، بەلام تۇ مرۇف دەوروزىنىت.

- باشە تووپە بىە خانمى دەولەمەند، بەدلىيايىەو كاتىك كۆنترۇل لە دەست

دهد بیت به کوربه پوره کهت به هرام خان دهلی بیت و بگاته خزمه تم، وایه؟
زور بیزار بوو. زهق زهق ته ماشای ده کردم و دواتر سه ری دانه واند. بیرم
کرده وه که نیستا هه لده ستیت و ده پروات.
به لام خوله کینک دواتر گوتی:

- به هزاد تو چیته؟ بوچی بهم شیوهت لی هاتووه؟ له دوینیوه دهلی تو یان
بردووه و به هزادینکی دیکه یان له جینگهت داناوه! نه گهر من برؤم نیتر من
نایینته وه! نه وکاته خه فتهت ده خوی ها!
- من شتینکم نیه تا کو له دهستی بدهم.

فهرنوش- واته من له لای تو هیچ بایه خینکم نیه؟
سه رم داخست و وه لام نه دایه وه.

به لای خویشمه وه سه یر بوو که وا چؤنه له پر نه وهنده دل رهق و خو به گه وره زان
برؤم. ناره زووم ده کرد له گه لی نه رم بم، به لام نازانم بوچی شتینک له ناخمد
رینگه ده گرت.

له و کاته ناوی ناو کتیره که گهرم بوو، دهنگی کتیره که هات.

فهرنوش هه ستا و کتیره که ی هه لگرت و سه رقالی چایی لینان بوو. منیش
له زیره وه ته ماشام ده کرد و چیژم ده بینی. کارکردنی فهرنوش له مالی مندا زور
به لامه وه جوان بوو. واته ژووره که ی جوان کرد بوو. تا کو چاییه که کولا، خوم
به درهینانی کتینه کانه وه سه رقالم کرد.

چند خوله ک دواتر چایی تینکرد و له گه ل شه کردا هینای، له به رده می مندا داینا و
به جوریک گوتی:

فهرنوش- فهرموو کاکی توربه! نه و چاییه تام بکه ن، له وانه یه خوشه ویستی من
دوباره بیته وه ناو دلت.

- خوشه ویستی نیوه له دلی مندا نه رؤیشتووه تا کو دوباره بیته وه ناو دلم.

فهرنوش- ده ی که واته بوچی له گه ل مندا نه وهنده کینه و هه را ده که یت؟

- له بهر نه وه ی هه زناکه م بجیته مالی پورت. هه ر پیم خوش نیه به هرام له گه ل
تو دا قسه بکات.

فهرنوش هاته لام دانیشته و بزده یه کی کرد. دواتر گوتی:

- پیم خوشه کاتینک هه سوورد ده بیت!

- من هه رگیز هه سوورد نیم. شتینک له گه لم ناگونجی هه سووردیه؟!
پیکه نی.

فهرنوش - بهزاد گيان تو ناگاداري هه نديک له شته کان نيت. من نه گهر نه زويشتمايه ته مالي پورم، به کورتي ته له فووني ده کرد بو دايکم و بوردووماني ده کردم.

دواتر ده يگوت که هينستا هيچ نه بووه قاچي خوشکه زاگه م له مالي پوري برپوه. واي له و کاته ي نه و کوربه هاوسه رگيري له گه ل فهرنوش ده کات! نه وکات به دلنياييوه رينگه يش نادات سه رداني دايکيشي بکات. نينستا زانيت که بزچي ده مويست دويني شو و برؤم؟ بيرم کرده وه که نه و کچانه له مينشکياندا بير له چي ده که نه وه! کاتينک زاني من بيده نگم، دووباره گوتي:

فهرنوش - بهزاد من قوم زور خوش ده ویت و شهرمه زار نابم نه گهر نه وهت پي بلیم. واته قسه ي دلمت پي بلیم. تو ده بيت رينگه بدهيت من کاري خوم بکه م. مه گهر تو ناته ویت من له گه ل تودا هاوسه رگيري بکه م؟

- من له خودام ده ویت تو ته نها بو من بيت. به لام کاتينک يه کينک پيمان ده لیت هاوسه رگيري من و تو رينک ناکه ویت، کاره کان رينک نابن.

فهرنوش - تو نه و شتانه بده ره ده ستي من. نيتر تو کارت به سه ر نه وه وه نه بيت. من خوم باشت ده زانم ده بيت چي بکه م. به و مه رجه ي من هه رچيه کم گوت تو گوي رابگري. نينستا رووگرژيت لابه و که مينک پي بکه نه. که سينک نه گهر تو نه ناسيت، بيرده کاته وه من به زور ده مه ویت ببه ژنت! پينکه نيم و گوتم:

- زور خوم راگرت نا؟

فهرنوش - زور! مردم تاكو پينکه نين هاته سه ر لیت. ته ماشاي چاوه کانيم کرد و گوتم:

- ته ماشاکه فهرنوش گيان. ده مه ویت شتینک پي بلیم. من له رووي داراييه وه زور لاوازم، به لام وهک ده لين به خشيش هه ولي ده ویت به لام رازی نه بوون به به خشيش له خودي به خشيشه که زياتر هه ولي ده ویت.

باوکی کاوه چهندين جار ويستووويه تي که نوتومبيل و شوقه و پاره و نه و شتانه م پي بدات، به لام رازی نه بووم. بي پاره م به لام سوالکه ر نيم. من زور شتم له ژياندا تنيه راند.

پاره ي باش، ژياني باش، ته نانه ت خواردننکي خوش!

نه وانه هه مووي له بهر نه وه يه که ده مويست نه فس به رزيم بپاريزم، نه گهرنا

ههسور ئه و شتانه به ئاماژه يه ک رتيک ده خريت بوم!

ههسور ئه و جهنابي هيدايه ته ي پيکدادانت کرد له گه لي. چهند جار ويستوو يه ته ي کتبي ده ست نووس و زور به نرخم پيبدات. يان بؤ نمونه چهند ماوه يه ک پيش ئيستا ده يگوت هه رکام له و تابلويانه م ده ویت، هه لي بگرم و بيبه م بيفروشم. به پاره ي هه ر به کتيک له وانه ده کرا چهند شوقه يه ک بکريت، به لام من رازي به بوم.

ئيستا له و بار و دوخه ي مندا کاتيک تو کاريک ده که يت، وه ک روشتن بؤ مالي پورت! دلي من ده شکيت چونکه وه ک کور ي پورت زيڤ و زيوم نيه. به خودا کاتيک له ته نهايدا داده نيشم و بيرده که مه وه دلم زور ده گيريت! نه ک له به ر ئه وه ي بيڤ له ئه وه بکه يته وه پاره م بؤ خوم بویت نا هه رگيز!

هه زم ده کرد ده وله مه ند بيم تاکو هه موو شتيکت بؤ دا بين بکه م. هه زم ده کرد ده وله مه ند بيم تاکو کاتيک ده هاتمه خوازي نيت، که س هه ژاري و نه داري نه داته وه له بوم. هه زم ده کرد ده وله مه ند بيم تاکو کاتيک ده چوومه بيڤکرده وه، ئه و بيڤه ي له وانه يه تو نه دن به من، وه ک خوره نه داته گيانم. منيش هه زم ده کرد که به تو تو ميبلي زور باش بيم به دواتدا و به تهنمه ده ره وه و به تبه مه باشترين ريستورانته کان!

تورپه ي قورگمي گرتبوو، قسه کردن بوم سهخت بوو. سه رم دانه واند و گوتم: - فه رنوش من له م دونيا يه دا دلم به هيچ شتيک خوش نه کردوو و دلم به هيچ شتيک نه به ستوو ته وه، ده زانيت بوچي؟ چونکه ناتوانم ئه و شتانه م هه بيت.

هه ميشه ئه گه ر خودا مؤميني له دلمدا هه لکردبي، کوژاندوو مه ته وه. هه ر ده نگيک له دلمدا به رز بووه ته وه بيده نگم کردوو. زور له ميژه ئه م دله کز و سيس بووه. ئيستا له پاش هه موو ئه و ماوه يه دلم به تو به ستوو. ئه گه ر رۆژگار تو م لي بستي نيت ئيتر هه بوون و نه بوني ئه و دله بؤ من جياوازيه کي نيه.

چايه که م هه لگرت به ناوي خوار دنه وه يه وه. تورپه ي خه ريک بوو بيدهنگي ده کردم، خسته خواره وه.

سه رم به رز کرده وه و بينيم که فه رنوش ته ماشاي من ده کات، فرميسک له چاره کاني ديته خواره وه. کوپه که له دهستم که وته خواره وه و بارودوخم تيک چو. ده ت گوت له دلمدا جل و به رگ ده شون.

- خودا بمکوژيت! من گيانم ده ده م تاکو درک نه چيت به پني تودا، ئيستا خوم خستميته گريان؟

فەرنوش - بەھزاد من جگە لەتو کەسی دیکەم ناوێت.
من دەزانم کە تۆ ئەوەندە بەرەوشتی لەمالی دونیا تێپەرێوە. ئەو رۆژە
لەجینگەیی من خۆت دا بەدەستەووە. لەگەڵ ئەوەی کە دەتزانم جەنابی ھیدایەت
لەوانەییە بمریت. ھەر ئەوکاتە تەواوی مالی دونیات پڕاندا ژیر پنی منەو.

بەھزاد من تۆم ھەر بە ئەو شیوەییە دەوێت. بە پارەیی کەم، بەلام خوشەوویستی و
پیاوھتیەکی زۆرەووە. تۆ ئەگەر خۆتت بفرۆشتایە، ئیتر تۆم نەدەوویست. تەنھا
دەمەوێت خوشت بویم، لەگەڵمدا بیت و تەنھام نەکەیت.

- فەرنوش تۆ ئەگەر منت بەو شیوەییە بویت ئەوا لەگەڵتدا دیمەووە ھەموو شوینیکی
و بەجیت ناھیلیم و تەنھات ناکەم. خەمەکانت بەگیانم دەکۆم و خوشیەکانم فیدای تۆ
دەکەم. لەگەڵ تۆ بووندا بۆ من وەک رۆژە و بێ تویی وەک شەووە. من شتیکی نە
پیشکەشتی بکەم، گیانم پیشکەشی تۆ بیت فەرنوش.

نیو کاتژمیر دواتر لەگەڵ فەرنوشدا بەرەو مالەوھیان بەرێ کەوتین. فەرنوش
بەپنی ھاتبوو بۆ مالەکەیی من. بەپنی گەیاندمەووە مالەووە.
کاتیک بەرێگەدا دەرویشتین گوتی:

فەرنوش - بەھزاد ئاگاداری خۆت ببە. بەھرام زۆر ھەزدەکات مالتان بزانی و
نازانی چی لە مینشکیدا.

- باشە ناوینشانەکەیی پێبە. لەوانەییە بیەوێت قسەم لەگەڵدا بکات. بۆچی
نیگەرانی؟ من منداڵیکی چوار دە سالان نیم کە بەلایەک بەسەرما بەینیت.

فەرنوش - تۆ سەیری خۆت کردووە! بەھرام کۆریکی شەرانی و لات و دەم شەرە.
- دووبارە گرنگ نییە. تۆ ناوینشانەکەیی منی پێبە، لە کوتایدا بەھەر شیوەییەکی
بیت لە زمانی یەکتەری دەگەین.

فەرنوش - لەپەر دیتە بەردەم مالەکەت و ئابرووت دەبات!
- یەکەمین کە توانای ئەو کارەیی نیە. دووھمیش لەم ولاتەدا یاسا ھەییە. مەگەر
ھەر کەسێک ھەزبکات دەتوانیت برواتە بەردەم مالیک، بەزۆر کەسێک بەینیت
دەرەووە؟ تۆ بەھرامت زۆر گەرە کردووە.

فەرنوش - لەگەڵ تەواوی ئەو قسانەیی کردت. من ناوینشانەیی پێنادەم.

- باشە خۆم رۆژیک پەیوەندی پێوە دەکەم و بانگێشتی دەکەم بۆ مالەووە!
فەرنوش - بەلی. ھەر ئەوھت مابوو ئەنجامی بەدەیت. لەگەڵ بەھرام لەسەر
سفرەییەکی دابنیشن، خوینی یەکتەر بخۆن. تۆ بیرتکردووتەووە کە بەھرام لە قسەیی
خۆش تێدەگات؟

ئەوئەندە مەندالنىكى شەرەنگىزە كە لەزانكو دەريان كىردووه.
- زۆر باشە بانگىشتى ناكەم بۇ مالەو بەلكو رۇژىك خۇم بۇ نيوەرۇ دەچم بۇ

ماليان!
فەرنوش پىنكەنى و گوتى:
- ئەرهيان بۇ ئەو ئاسانترە. شتىك دەكاتە ناو خواردەكەت و ژەهر خواردەت

دەكاتە!
- بەو بۇنەپەو و كاوه بىرۇكەپەكى هەپە. دەلەت كە پىنكەو رۇژىك بەهرام دەبەپە
دەرەو و سەرى لىدەكەپەنەو! دواتر سەرى دەخەپە بەردەمى سەگەكان!

پىنكەو دەستمان كىرد بەپىنكەنەن.
فەرنوش - بىرۇكەكانى كاوه وەك بىرۇكەكانى شىتە.
- هەموو ئەوانە خەتاي تۆپە فەرنوش!

فەرنوش - خەتاي مەن؟!
- بەلى. ئەگەر لەو مىوانيانەدا ئەوئەندە جلى جوانت لەبەر نەكرداپە، بەهرامى
بەدبەخت دىوانە نەدەبوو تاكو بىهەويت مەن لە مەيدان بكاتە دەرەو!

تو خۇت بەرادەى پىنوئىست جوان و قەشەنگى، خوداى گەرە لە درووستكردنى
تۆبا هېچى فەرامۇش نەكردووه. هەر بەو شىوہەپە باوكى مەن و بەهرامت دەرەپنا،
چە بگات بەوہى دەست بەدەيت لە رووخسارت!

فەرنوش بەپىنكەنەنەو گوتى:
- ئەوانە دەخەمە سەر پىداهەلدانەكانت؟ تو هەم باش دەزانىت بەمندا هەلبەدەيت و
هەپىش قسەكانت بكەيت. لە خزمەتتدا بلىم، مەن هېچ ئارايشتىك ناكەم بەلكو ئەو
رووخسارى سادەى خۇمە.

- راست دەلەنى فەرنوش؟
فەرنوش - بەلى بەخودا مەن هەرگىز ئارايشت ناكەم.
- خودا بەفرىاي مەن بگات ئەگەر تو ئارايشت بكەيت. ئەوكاتە دەپىت كار و ژيانم
بغەمە لاپەك و يەك بەپەكى رىكابەرەكانم بىمە دەرەوہى شار و بىيان خەمە
بەردەمى سەگەكان!

كانىك ئەوہم گوت، لەپر بىنەم رەنگى فەرنوش پەرى و بارودۇخى تىنكچوو!
فەرنوش - بەهزاد گيان تو بگەرەوہ مالەوہ، ئىتر گەپىشتىن. تو بىرۇ مەن خۇم ئەم
كە رىگەپە دەپۇم.

سەرسام بووم چونكە گەپىشتىبووینە سەرى كۆلانەكەيان و گوتەم:

پاسەمىز.

- ناتەويت دراوسىيەكان پىكەو ە بمان بىنن؟
فەرنوش - نەخىر تۇ بىرۇ دواتر خۇم پىت دەلىم.
لام كىرەو ە و تەماشى بەردەم مالىانم كىرە. بەھرام و بەھناز لە ناو ەراستى
كۆلانەكەدا لە بەردەم مالى فەرنوش ەستابوون و تەماشى ئىمەيان دەكرە.
تەماشى رووخسارى فەرنوشم كىرە ترسى لى دەبارى!
- ئەگەر تۇ لە بەر خۇت دەلىت باشە. من قسە يەكم نى ە دەپۇم، بەلام ئەگەر
نىگەرانى منىت ئەوا رىگەبدە تاكو بەردەم مالتان بتگە يەنم.
فەرنوش - من نىگەرانى تۇم بەھزاد، ئەگەرنا هىچى دىكە بۇ من گىرنگ نىيە.
- ئىستا كە بەوشىو ەيە، بەھىزانە بەرىكەو ە برۇين. لەھىچ شتىك مەترسە، من
لېرەم خەيالت ئاسوودە بىت. لەوانە يە ئىتر پىويست نەكات بەھرام بانگىشت بكم
بۇ مالەكەمان.

فەرنوش - باشە، ەرچىيەك تۇ بلنى. ەركارىك تۇ بلنىت من ئەنجامى دەردەم
بەھزاد. بۇئەو ەي تىنگەيت چەندە خۇشم دەوئى.
بەرىكەوتىن و كاتىك گەيشتىنە لای بەھرام و بەھناز، من سلاوم لە بەھناز كىرە.
بەھناز - سلاو بەھزاد خان. زۇر سوپاست. بارودۇخى ئىو ە چۇنە؟ باشن؟
بەھرام بەئەنىشك كىشای بەكەلەكەي بەھناز و گوتى:
بەھرام - لە بەرچى ەوال پرسى لىدەكەيت؟
دواتر رووى كىرە من و گوتى:

بەھرام - مەگەر بەتۇم نەگوتبوو ئەگەر جارىكى دىكە لەم ناو ەدا بتىنم چىت
لىدەكەم؟

- منىش لە خزمەتى ئىو ەدا گوتم ئەگەر جارىكى دىكە منتان بىنى دەبىت لەبىرى
شتىك بۇ خۇتان بىن!

بەھرام - دەلىنى تۇ لە زمانى مروۇف تىناگەيت؟

- من لەقسەكانى ئىو ە تىناگەم، ئەگەرنا لە زمانى مروۇفەكان باش تىدەگەم و
دەزانم كە دەبىت بەچ زمانىك لەگەلىان قسە بكمە.
بەھناز - بەھرام ەرە برۇين. ئەم كارانە ناشرىنە.
بەھرام - تۇ قسە مەكە.

دواتر رووى كىرە فەرنوش و گوتى:

- ئىستا مافى خۇمە ەركارىك دلم بىوئىت بىكەم؟

فەرنوش - تۇ لەگەل بەھزاد قسە بكمە. ەرچىيەك بەھزاد گوتى ئەوا قسەي منىش

هه رهوه ده بئیت. بهرام - له که یه وه تاکو ئیستا مروفی زیندوو پاریزه ری بو قسه کردن پهیدا کردوه؟

فهرنوش - پاریزه نا، هاوسه را!
له ناخی دله وه ته ماشام کرد و گوتم:

- فهرنوش گیان ئیوه برۆنه ماله وه. نیگه رانیس نه بئیت برۆ.
فهرنوش مالتاواپی له من و بهناز کرد و برۆشته ماله وه، دهرگاکی له دواپی خزی داخست. مابووینه وه نه و سیانه مان و من بووم کرده به هرام و گوتم:
- ئیوه پیش به هرام خان نه گهر قسه یه ک یاخود کارنیکتان هه یه، تکایه وهرن بو برو کولان نه ولاتر له وئی به ئاسووده پی قسه ده که یین. بهناز خانم تکایه ئیوه ش برۆن. درووست نیه نه و قسانه به ئاماده بوونی خانمه کان بکریت.
به هرام - تو کارت به سه ر خوشکی منه وه نه بئیت.

به ری که وتم و گوتم:

- به هر حال من که مینک له نه ولاتر چاوه رینی ئیوه ده بم تاکو نه گهر کارنیکتان به من هه بوو له خزمه تاندا ده بم.

به ری که وتم و برۆشته سه ر کولانه که وه ستام. به هرام که مینک چاوه رینی کرد، دواتر له گهل بهناز سواری ئوتومبیل بوون و هاتنه سه ر شه قامه که.
کاتیک ده یویست داببه زیت، بهناز به گریانه وه دهستی گرت و نه یه نشت به هرام له ئوتومبیله که داببه زیت. به هرام وهک بلنی به لایه وه خراپ نه بوو له ناو ئوتومبیله که وه قسه له گهل مندا بکات. جامه که ی هینایه خواره وه و گوتمی:
به هرام - نه مه جاری کوتایت بئیت. نه م جارهیان کارم به سه رته وه نییه. به لام نه گهر جارینکی دیکه.....

رینگه نه دا قسه که ی بکات و گوتم:

- تکاده که م بیر له من مه که نه وه. هر له ئیستا وه با ئیتر کارمان به سه ر یه که وه نه بئیت.

زهق زهق ته ماشای کرد و ده یویست جامی ئوتومبیله که ی بیاته سه ره وه که نه م جارهیان من دهستم پیکرد.

- به هرام خان. ههرکه سینکی لات ده زانیت چون سه ر و پی و شان و بال دهر بکات. باش گوینیه کانت بکه ره وه و بزانه چی ده لیم!

نه گهر جارینکی دیکه بییستمه وه که شاخ و بالت بو فهرنوش دهر کردوه. دینه

بەردەم مالتان تۆ دەھینمە دەرهوہ و ئەوکات دەزانیت کئی ددانی ئەوی دیکەیان
دەھینیتە دەرهوہ. فەرنوش کچیکی گەرەبە و خۆی دەتوانیت بپیار بەدات کە کئی
خۆش دەویت!

ئەگەر ریزت دەگرم، ئاگادار بە. بەیلە فەرنوش خۆی بپیار بەدات، لەبیرت نەچیتەرە
کە ئەمرۆ چیم گوت بەتۆ چونکە منیش وەک تۆ جاریکی دیکە مۆلەتت پین نادەم!
جامەکە ی بەرز کردەوہ و بەخیزایی گازی دا بەئۆتۆمبیلەکە ی و رۆیشت، لەر
هەموو لات و پوتیە تەنھا کەمیک خاک و خۆل مایەوہ!

بەھیناشی و لەسەرخۆ بەرەو مالەوہ رۆیشتم. لە رینگە دا بیرم لەخۆم دەکردەرە
و نەمدەزانی ئەو کارە ی کردم، باش بوو یاخود خراپ. نیو کاتژمیر بۆ سنی چارەک
دریژە ی کینشا تاکو گەیشتمەوہ مالەوہ. هینشتا نەچووبووہ ژورەوہ کە لەدەرگا
درا. فەریبا بوو!

فەریبا- سلاو بەھزاد خان. بارودۆختان چۆنە؟

- سلاو فەریبا خانم. ئیوہ چۆنن؟ بەداخەوہ ببورن کە ئەمرۆ زوو نەھاتمەوہ و
یارمەتیتان بەدەم.

فەریبا- ئیوہ و کاوہ خان بەرادە ی پنیویست چاکەتان کردووہ. ببورن، فەرنوش
خانم لەسەر هیلە و کاری بەئیوہیە. فەرموو وەر نە سەرەوہ.
- ئە ی بابە. هینشتا هیچ نەبووہ بووینە ئەرک بەسەرتانەوہ.
فەریبا- تۆ خودا شەرم مەکەن. فەرموو تکادەکەم.
پینکەوہ چووینە سەرەوہ و وەلامی تەلەفونەکەم دایەوہ.

فەرنوش- سلاو بەھزاد باشیت؟ هیچ بووہ؟ بۆچی نەھاتیت هەوالم پین بەدیت
دواتر برۆیتە مالەوہ؟ دلم بۆ ہزار شوین چوو. بەدنیایییەوہ دەزانم کە ئیستا
پەستیت. ئەو کورە لاتە زۆر بیزەوشتە. سوپاست کە رینگەت نەدا لەبەردەم دەرگا
دەنگ و ہەرا درووست ببیت.

تۆ کە گوتت برۆرە مالەوہ منیش رۆیشتم لەپشتی دەرگا کەوہ گویم بۆ
قسەکانتان راگرت.

تاکو ئەو شوینە گویم لیبوو کە تۆ چوویتە سەری کۆلان. کاتیک تۆ چووینە
ئەوی دلم وەک سەرکە دەکولا. خۆم ئاگاداری هەموو رۆوداوەکەم، بەلام حەز دەکەم
خۆت بۆمی باس بکەیت کە چی بووہ.

ئەلو بەھزاد لەوینیت؟ بۆچی قسە ناکەیت؟
- بەلی لیرەم.

باسەمین

فەرنوش - كەواتە بۇچى ھىچ نالىيت؟

- بەخۇدا دەنگت ئەوئەندە شىرىن و خۇشە كە حەزم نەدەكرد قسەكانت بېرىم.
فەرنوش - واتە قسەم زۇر كرد؟ بەلام زۇر دلم بۇت تەنگ ببوو.
- دل وابەستەيى تو بۇ من، ھىواي ژيانە!

فەرنوش ماوئەيەك بېدەنگ بوو، دواتر گوتى:

- بەھزاد ھىچ كاتىك بېرىم نەدەكردەوۋە كەوا تو ئەوئەندە بە لەسەر خۇبى و
ئارامى بىتوانىت كەسىكى وەك بەھرام لە جىگەي خۇي دابنىت، دەستەكانت خۇش
بىت تو راستت دەگوت من بەھرامم زۇر گەورە كردبوو.
- فەرنوش لەويدا تەنھا من و بەھرام و بەھناز بووين، تو ئەو شتانه لەكوي

دەزانىت؟

فەرنوش - جارىكى دىكە بەتۆم گوتبوو، ژنەكان ئەگەر بىانەوئىت لە ھەموو شتىك

ئاگادار دەبن!

- بەھەر حال، ھەركاتىك بىزارى كردىت، ئاگادارم بگەرەوۋە باشە؟

فەرنوش - باشە بەلام تۆيش ئاگادارى خۇت بىە. بەھرام كەسىكى باش نىە!

- بەسەر چاوم.

فەرنوش بەپىنكەننەوۋە گوتى:

- چاوت بى بەلا بىت گىانم.

ھەردووكمان پىنەنن و خودا حافىزىمان كرد.

فەرنوش - لە پىداهەلدانەكانت سوپاستت دەكەم.

- مئىش سوپاستى دلەراوكنى و دل وابەستەيت دەكەم.

ئەلەفونەكەم داخستەوۋە. كاتىك لام كردهوۋە سوپاستى فەرىيا بگەم و داواي

لنىورنى لىپكەم، بىنىم پالى داوۋە بەدىوارەكەوۋە و بەپىنكەننەوۋە تەماشاي من

دەكات.

پىنكەننم و سەرم داخست، شەرمەزار بووم.

فەرىيا - زۇرت خۇش دەوئىت، نا؟ فەرنوش كچىكى قەشەنگە.

- بەلى زۇر. ئەوئەندە خۇشم دەوئىت كە لە سەرەتاوۋە دەمەوئىست لەسەر رىنگەي

لاچم تاكو نەبمە رىنگرى خۇشبەختىەكانى.

فەرىيا - فەرموو دابنىشن.

تەماشاي چواردەورم كرد. بىنىم كاوۋە ھەموو شتىكى كرىبوو و ھىنابووى بۇ

فەرىيا.

- پیرۆرتان بیت، ئیره تان زور جوان رینکخستوووه.
فهریبا- کاوه خان به راستی شهرمه زاری کردووم.
مؤبیلی نوستن و سه لاجه و غاز و به کورتی هموو شتیک! تهنانهت رازی نه بوو
به قسه کانی من که فهرش بکړین. تهماشابکه ن! نه و قالیهی زور به گران کړی.
من که ته له فیزیون و رادیوم هر نه ده ویست. رۆیش ته له فیزیونیکي گوره و
دهستگا و رادیو و نازانم چی؟ نه ها! چهند سیدییه کی بو کریم.

به هزاد خان به خودا من نازانم له به رامبه ر نه و هموو چاکه یه دا چی بکه م.
شهرمه زار ده بم نه گهر قسه له قسه یه دا بکه م. به هزاد خان من زور تهنام و له دواي
خودایش جگه له کاوه و ئیوه هیچ که سینکم نیه. من له م نیوانه دا ماومه ته وه که چی
بکه م!

هموو نه و شتانه قبول بکه م و هر بهوشیوهی ئیوه نه تانه ویت به رده وامی
به وانه کاتم بدهم یان سه رم داخه م و لیره و له کاوه و له ئیوه و له خوم و له
هموو شتیک رابکه م!

بیر له خوم ده که مه وه که نه گهر بیت و من له زانکو وه ربگیریم، تاکو بروانامه یی
یان شتیک وه رگرم و کارینک په یه دا ده که م و قهره بووی هموو زه حمه ته کانتان
بکه مه وه، بیست سال دریره ده کیشیت!

لانی که م نه وهی که برومه زانکو و وانه کانم ته و او بیت، پینج بو شه ش سال
کاتی ده ویت. تاکو نه و کاته ده بیت بیه نه رک به سه ر کاوه خانه وه ؟

نه گهر سالیکی دیکه یان دوو سالی دیکه نه و ویستی هاوسه رگیری بکان،
بهوشیوهی لی دیت که ئیتر نه توانیت یارمه تی من بدات. نه و کاته چی بکه م ؟

نه و بیرکردنه وانه خه ریکه شینم ده کات. کاتیک تهماشای نه م ماله و کل و
په له کانی ده که م یان کاتیک بیر له ئیوه و کاوه خان ده که مه وه که خه ریکن
ئاگاداری من ده بن، دلم گهرم ده بیت و هیوام به ژیان ده بیت. به لام که مینک دواتر
بیریک دیته مینشکه مه وه و من ده ترسینیت!

خه ریک بوو دهستی ده کرد به گریان. له سه ر مؤبیله که دانیشت و سه ری خسته
ناو دهسته کانی وه ک نه و کاته ی تازه دایکی مردبوو. به له سه خوی ده گریا. زور دلم
بوی ده سووتا.

له سه ر مؤبیله که دانیشتم و گوتم:

- یه که م که ئیوه تهنه نین چونکه من ئیوه وه ک خوشکی بچوو کم تهماشا
ده که م. هیوادارم شایسته ی نه وه بم که ئیوه به چاوی برا تهماشام بکه ن. دووه مینش

پاره‌ی که نه‌گەر رۆژنیک کاوه به‌هەر هۆیه‌ک نه‌یتوانی یارمه‌تی ئێوه بدات من له‌لای ئێوه‌م.

کاره‌ کورپنکی زۆر باش و به‌رپزیه‌ و له‌ هاوڕینییه‌تیدا پشتیوانته‌ و ده‌کریت متمانه‌ی پیکریت دلنیا بن. ئێوه‌ش نابیت رینگه‌ بده‌ن ئه‌و بیرانه‌ به‌خه‌یالتاندا بیت و پشت به‌خودا به‌ستن. به‌دلنیا یه‌وه‌ خۆی ویستوو یه‌تی به‌م شینوه‌یه‌ بیت. له‌ کوتایدا کاتنیک دیت ئێوه‌ بتوانن زۆر شت قهره‌بوو بکه‌نه‌وه‌. ئیستا نه‌وه‌ک ده‌رباره‌ی کاوه‌، سۆزی ئه‌و ده‌ستی جولاند.

منیش وه‌ک ئێوه‌م! ئاشنام له‌گه‌ل نارچه‌تی و ته‌نهایی و بیکه‌سی و نه‌داری و به‌ده‌ختیدا، غه‌ریبه‌ نیم. ئیستا ئێوه‌ مه‌گرین. خۆتان بده‌نه‌ ده‌ستی خودای گه‌وره‌ و رینگه‌ بده‌ن رۆژگار کاری خۆی بکات. چونکه‌ ئه‌گەر به‌وشینوه‌یه‌ بیره‌که‌نه‌وه‌ که‌ نه‌وای ئه‌و رۆژدا وانه‌ به‌ویستی خودای گه‌وره‌ بووه‌، ئیتر ئارام ده‌بمه‌وه‌. ماوه‌یه‌ک ده‌بوو ته‌ماشای ده‌کردم. دواتر فرمیسکه‌کانی پاک کرده‌وه‌ و پیکه‌نی. فه‌ریبا - با هه‌ستم چایتان بۆ به‌ینم.

کاتنیک به‌ره‌و چیشته‌خانه‌ ده‌رۆیشت، له‌ نیوه‌ی رینگه‌دا وه‌ستا و گوتی:
- سوپاستت ده‌که‌م به‌هزاد خان. قسه‌کانی ئێوه‌ زۆر ئارام که‌ره‌وه‌ بوو. ئارامی کرده‌وه‌.

ئێوه‌ به‌شینوه‌یه‌ک ئارام به‌لام به‌هیزانه‌ قسه‌ده‌که‌ن که‌ له‌ناخی مرۆفه‌کان جینگه‌ی خزی ده‌کاته‌وه‌.

دواتر به‌ره‌و چیشته‌ خانه‌ رۆیشت. خوله‌کینک دواتر زه‌نگی ده‌رگا لیدرا. فه‌ریبا ده‌لامی دایه‌وه‌ کاوه‌ بوو.

هاته‌ سه‌ره‌وه‌ وه‌ک هه‌میشه‌ شپرز و پر له‌ ده‌نگ و هه‌را. هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ سه‌ره‌وه‌ گوتی:

کاره‌ - سلاو پاله‌وان! ده‌ستی چاکه‌کاری! ئیستا ئیتر به‌ته‌نھا ناوچه‌که‌ ده‌پاریزی؟ سنگت دینینه‌ پیشه‌وه‌ و خاک ده‌که‌یت به‌سه‌ری مندا؟! بیستبووم جیا بوته‌وه‌؟ به‌رامی بینچاره‌ خه‌می ته‌نهایی گرتوووه‌ و چوووته‌ گوشه‌ی ماله‌وه‌. ریسوات کردوووه‌.

بلن بزانی تو هه‌مان به‌هزاد خانی لاواز نیت؟ رۆیشتم له‌ ژووره‌که‌ت نه‌بووی، گرمانم کرد؟!

- بابه‌ وه‌ره‌ ژووره‌وه‌. بۆچی له‌ به‌رده‌م ده‌رگا وه‌ستاویت و هاوار ده‌که‌یت کۆره‌؟

کاوه- ببورن سامسۆن خان! ههوا تاریک بوو سمیلتانم نه بینی.

- من خۆ سمیلم نییه.

کاوه- داوای لیبووردن دهکهم دلاوهرا! بازووه کانتم نه بینی. باشه پالهوان تو کوی له لای نهو سیسرکه یه بوویت؟ ههرا له خۆتهوه سهری ده بریت و دهیخه یته بهردهسی سهگه کان بیخۆن!

- تو له کوی نهوانهت زانی؟

کاوه- رینگه بده بیمه ژوورهوه، دهیلیم.

پیناوهکانی داکهاند و هاته ژوورهوه.

کاوه- ببورن فهریبا خانم، سلاوکردنی نهو شهعبان خانهی ئیمه، سهری چوار بازاری شهق کردووه! خهیالی ئیمهیش په رش و بلاو بووه ببورن. فهریبا که به قسهکانی کاوه پندهکهنی، به سینیهک چاییهوه هاته پیشهوه.

- بهراستی کاوه تو له کوی زانیت؟

کاوه- بههزاد، دهلینی نهو بههنازه شتیکی ههیه ها! ههلهم نهکردبیت چارهکانی

توی گرتووه!

- دووباره له پاشهمله باسی خه لکیت کرد؟

کاوه- بهلام تو بلی. ئابرووی براکهی بردووه، نهو کاته نه مهیان خوشحاله!

ههرکه گه یشتوته مالهوه په یوهندی کردووه به فهرنوشهوه و هه موو شتیکی گوتووه. نهویش په یوهندی به ژالهوه کردووه و ژالهش به دایکی گوتووه و پوریشم به دایکم و دایکیشم به من و منیش به توی دهلیم! باشتره تویش به فهریبای بلینت فهریبایش به فهرنوش و فهرنوش به ژاله و ژاله به دایکی و ...

- بهسه ئیتر میتشکت بردم! سهرمان داکهوت.

کاوه- نه مه دهلیم و ئیتر قسه ناکهه باشه؟

- بلی.

کاوه- دایکیشی که پوری منه به منی بلینت و منیش به تو و تویش به فهریبار فهریباش به..

- لال بیت کاوه! لانی کهم له لای فهریبا خانم ئاگاداری خۆت به.

فهریبا پیکهنی و چووه چیشتهخانه میوه بینیت، کاوه به هیواشی گوتی:

- دووباره دهربارهی دایک و گۆرستان و نهو شتانه قسهت کردووه؟ چارهکانی

فهریبا سوور بووه!

- فهرنوش په یوهندی به ئیرهوه کرد و فهریباش منی بانگ کرده سه رهوه. له پاش

په بوهنديه که که مينک دهرده دلی کرد و منیش دلیم دایه وه.
کاوه- خودایه من له دهوری گه ریم!!
زهق زهق ته ماشام کرد، گوتی:
- په دواي ژوورینکی گوره تر بؤ تو!
فهریبا به قاپینک میوه له چیشته خانه هاته دهره وه و خستیته سهر میزه که و گوتی:
فهریبا- چاییه که تان سارد بووه وه، بیگوم؟
کاوه- خودایه نه م چاییه کوتا چایی نیمه بیت که سارد ده بیته وه تا نیوه نه که ونه
زحمه ته وه.

- زحمهت مه کیشن فهریبا خانم، نیمه له سهر نيزنتان دهر وین.
فهریبا- نا تو خودا! له ته نه ایدا شیت و بيزار ده بم. تازه ده مویست تکاتان لیکه م
زیاتر پینه نیره و له دهوری په کتری کوبینه وه باشته ره. منیش زور بیرناکه مه وه و
ناسوده ترم.

کاوه- دهرد و به لات بکه ویت له سهری نه و به هرامه بیزه وشته.
دواتر رووی کرده من و گوتی:

- ههسته به هزاد. کاتژمینرینکی دیکه دهر ووم نانی نیواره ده کرم، سنی قولی زور
خوشه. ده دات له سهرمان و خواردنه که مان ده خونین. دواتر له پشت سهری به هرام
سه ده کهین و جنیوی بؤ ده نیرین.

- من هیشتا نانی نیوه ووم نه خواردووه. دهر وومه خواره وه تا کو بیر له شتیک
بکه وه بؤ نیوه و بؤ بیخوم.

فهریبا- به راستی ده لین به هزاد خان؟ نیستا شتیکتان بؤ درووست ده که م.
- نا تو خودا زحمهت مه کیشن. دهر وومه خواره وه شتیک ده خوم.

کاوه- جیاوازی چیه؟ نه و هیلکه ی ده ته ویت له خواره وه بیخویت، ههر لیره
بیخو.

فهریبا ههستا و چوه چیشته خانه.
کاوه پرسى:

- نه نگوت به هزاد که چون چوویته سهر به هرام. خو تو ده تگوت ده بیت رکابه ر
به نر می له مه بدان دهر بکریت.

- باله خانه یه که پیویستی به شوشه و په نجره و گول و گیا و جوانکاری هه یه.
به مان شیوه پیویستی به شیش و چیمه نتو و بلوک و دیواری به هیز هه یه. تا کو
کاتیک ده کرا رکابه ر بیت، به لام کاتیکیش دیت له به رامبه ری راوه ستی.

کاوه- فەرنوش چی گوت؟ خوشحال بوو بهوهی ږووبه ږوی بههرام بوو یتهوه؟

- بهلی زور دلخوش بوو.

کاوه- ده بیت لیرهوه هیلیک ږابکیشین بو خوارهوه و تهله فوونیک دانین بو توش.

- من پیویستم بهتهله فوون نییه. هرکاتیک فەرنوش یان تو کارتان بهمن بوو.

په یوهندی بکن بهئیرهوه.

چاره کیک دواتر فەریبا بهسینیکه هاته ژوررهوه و سینیکهی له بهردهم دانار

گوتی:

فەریبا- ببورن بهزاد خان، شتیکی دیکه حازر نه بوو. پشتیوان بهخودا ږوژی

بو نیوه ږو له خزمهتانداهه.

همه برگری بو درووست کردبووم. سوپاستم کرد و بهچیژهوه خواردم.

کاوه- شتیکی له همه برگرهکه ماوهتهوه؟

- بهلی وهره. نهوه یان تو بیخو. من تیر بووم.

کاوه دانه یهکی له همه برگرهکان خوارد و به فەریبای گوت:

کاوه- ئوخه یش! تیربووم. خودا له جوانیتان کهم نه کاتهوه. پشتیوان بهخودا خورا

میردینکی ږیک پووشی وهک من بکاته نسیتان.

- بیدهنگ کاوه. گونی لیده بیت ها!

فەریبا له چیشتهخانهوه گوتی:

- شتیکتان دهویت. شهرم مهکن بلین با بیهنیم، شتیکتان پیویست نییه؟

- زور سوپاست، تیر بووین. کاوه دهلینت خودا له خانمیتان کهم نه کاتهوه.

کاوه به هیواشی گوتی:

- پیویستم به قاپیک وهفا هیه، نه گهر له بهردهستدایه تکایه بیهنین!

دواتر به بیدهنگی گوتی:

- بو خاتوونهکان نه گهر باسی جوانیان بکهیت زیاتریان بهلاوه خوشه تاکو

دهربارهی خانمیان! خالوی گیان نهوانه بزانه چونکه سبهی پیویستت پنی ده بیت.

- چ پیویستیه کم پنی ده بیت؟ فەرنوش بهرادهی پیویست، لهوانه شه زیاد

له پیویست جوانه. چ لهوهی من پنیدا ههلبدهم، چ پنیدا هه لندهم.

کاوه- له بهر فەرنوش نالیم، چهنده سادهیت! له بهر دایکی ده لیم. ماوهیهکی دیکه

له فەرهنگ گهراپهوه هرکه بینیت ده بیت بلینت: بهه بهه بهه! ماشه لالا نیوه وهک

قالی کرمان ماونهتهوه! هرچهنده ته مهننتان زیاتر بیت جوانتر ده بن! بهه بهه بهه!

ته ماشای ږووخساری بکن! وهک بهرگی گوله! چ کریمیک بهکار دههینن! وای

خودا من بکوژیت! ببورن له راستیدا ئەم ږووخساره پښوښتی به کریم و ئەو جوړه
شانه نییه! به به به چ برویهک! تاتوتان کردووه؟ وای لال بم ئەم برویانه تاتوی
پښوښت نییه!

ئوانه‌ی وهک ژنیک دهگوت زور به جوانی دهیگوتن. خه‌ریک بووم پښه‌که‌نیم که
بینیمان فه‌ریبا له په‌نجه‌ره‌ی چیشته‌خانه‌وه ته‌ماشامان دهکات و پښه‌که‌نیت.
فه‌ریبا- کاوه خان هه‌موو خانمه‌کان به‌و شینوه‌یه نین.
کاوه- خانمی ستایش به‌و شینوه‌یه. من ده‌یناسم!

- له پشتی خه‌لکه‌وه قسه مه‌که. ئەگه‌ر به‌و شینوه‌یه‌ش بیت، من نازانم له‌و جوړه
پښاهه‌لدانانه بکه‌م.

کاوه- ئەویش که‌ه‌یت پښ نادات! دواتر ده‌بیت بچیته داوای پوری فه‌رنوش.
فه‌ریبا- خانمی ستایش چ جوړه که‌سینکه؟

کاوه- به‌خودا ئیمه‌ش تاکو ئیستا نه‌مان بینوه. به‌لام وهک باسی ده‌که‌ن، که‌سینکه
له‌نیوان ئارلوند و مارادونا و هیندی جگه‌ر خورا لاشه‌یه‌کی هه‌یه دوو ئەوه‌نده‌ی
من! له‌م ده‌رگایه‌ نایه‌ته ژووره‌وه.
- شه‌رمه‌زار به‌ کاوه!

کاوه- ئا ئا. دووباره ئەمه‌ پشتگیری خه‌سووی کرده‌وه. هیوادارم له‌به‌ر ئەم
ږژه‌ پیروزه، ئەم خانمی ستایشه‌ بیت و به‌لایه‌ک به‌سه‌ری تودا به‌ینیت. بابزانم
ئه‌ر کاته‌ش تو پشتگیری ده‌که‌یت یان نا!

- تو له‌کوی ده‌زانیت؟ تو هه‌ر له‌کویوه ده‌یناسیت؟ تاکو ئیستا بینوته؟

کاوه- سوپاست بۆ خودا تاکو ئیستا به‌دیداری شاد نه‌بووم! به‌لام ږویشتم
پرسیارم بۆ کردیت! چوومه لای پورم و په‌روه‌نده‌که‌یم له‌ئه‌رشیفدا ده‌ره‌ینا!
- ږوشتی له‌لای ئەم و ئەو پرسیارت بۆ من کردووه!

کاوه- ئەی چۆن؟ نابیت بزانیښ تو ده‌چیته‌ ناو چ خیزانیکه‌وه؟

- مه‌گه‌ر من کچم و ده‌مه‌وینت شوو بکه‌م که‌ ږوشتووی بۆ پرسیارکردن؟ کوږه
تو ئابرووی منت بردووه!

کاوه- ئەوه ده‌ست خوشیه‌که‌ته؟ ئەوه وه‌لامی چاکه‌کانمه؟ خودایه‌ خیر له‌خوت
ئەینی کوږ! خودایه‌ جه‌سته‌ت له‌ژیر ئوتومبیل ده‌ره‌به‌ینن؟ خودایه‌ پارچه‌ پارچه‌ بیت!
ئوانه‌ی ده‌گوت و وهک ژنه‌کان به‌مشته‌کوله ده‌یکیشا به‌سنگیدا! له‌پښکه‌نیندا
مردبووین!

- ئىستا ئەنجامى لىپرسىنە ۋە كانت چى بوو؟
كاۋە - سەيرى بىكە! كاتىك ھەزەكات بزانىت كە پورم چى گوتوو! دىت خۇي
ۋەك بىتاۋانەكان لىدەكات! ئەي ەمر و عاصى خىانەتكار! تەنھا من تو دەناسم.
- ھەر پىويست ناكات قسە بىكەيت من دەزانم كە خانمى ستايش ژنىكى زور
باشە.

كاۋە - دوو ھەزار بدە و ھەموو شتىك بزانە!
- خودا بتكوژىت كاۋە! دلمت خالى كردهۋە.
كاۋە - ئەگەر بزانىت چ جورە كەسىكە ھىچ كە دلت خالى دەبىت، بەلكو كەدەشت
خالى دەبىتەۋە!

- تو گىانى من راست دەلىت؟
ھەردووكيان دەستيان كرد بەپىكەنن و گوتى:
كاۋە - ئىستا بۇچى رەنگت پەريوۋ؟ دەلىن ھەركەسىك بەرووخسارىدا ھەلبىدان
كارى بەسەريەۋە نىيە. بەلام خودا ئەو رۇژە نەھىنىت كەسىك ئەو بىنىت و
بەرووخسارىدا ھەلنەدات! دەلىن ھەلئىزەدا دەست دەبات بۇ سنگى و گەدى
دەردەھىنىت و بەكالى دەيخوات.

رەوشتىكى سەيرى ھەيە! بەلام لە پرووخساردا ژنىكى باشە! دەزانىت كە
ھىندى جگەر خۇر دەچىت!

- ونبە كاۋە! ئىمە دانىشتوین و گوى لە قسە ھىچەكانى تو دەگرىن.
كاۋە - لەمن گوتن بوو. ئىتر خۇت دەزانىت. تەنھا كە بىنىت پىداھەلدانى
پرووخسارىت لەبىر نەچىت. ۋەك بەتالكردەۋەى جادوو دەبىت بۇى. لە بەردەمىدا
تىنەپەرىت، ماۋەيەك لە بەردەمىدا بوۋەستە و قسەى لەگەل بىكە!

فەرىبا خەرىك بوو لە پىكەننىدا دەمرد. خودى كاۋە ئەۋەندە بەراستى قسەى
دەكرد، ئەگەر نەم دەناسى خۇم لە دەست دەدا.

كاۋە دەستى بەرزكردەۋە بۇ ئاسمان و گوتى:
- خودايە ئىمە لەم دونىايەدا جگە لەم ھاۋرىيەمان نىيە، تو خۇت ئەم كورە لە
شەرى ھەرچى دىو و درنج و ئەژدىھا و جادوو بپارىزىت.

ھەستە پەيوەندى بەفەرنوشەۋە بىكە و بلى ئەگەر دىت، سبەى خۇي ئامادە بىكان
دەچىنە سەر شاخ.

- بۇچى برۆينە سەر شاخ؟
كاۋە - دەلىن گىايەك لەسەر شاخ دەرھاتووۋە كە ئەگەر تۈزىكى لەگەل فرمىسكى

مېروروله و چلکي نینوکی مردوو و میزی کورینکی منډال تیکه ل بکهیت و بیخویت
نیتر هیچ سیجر و جادوویهک کارت لن ناکات!
- شاه ونبه کاوه. حالمانت تیکدا.

کاوه- ناخر پرسپاری سهیر دهکهیت! خه لکی دهچنه سهر شاخ بوچی؟ دهرون
دلپان بکریتهوه نیتر! نیمهش وهک نهوان.
دلم دهرهات نهوهنده له سوچینکدا دابنیشم و خه م بخوم!
فهریبا پیتهکهنی و گوتی:
- ماشه لالا کاوه خان زور قسه خوشن.

کاوه- خزمه تکاری نیوهم. دهزانیته فهریبا خانم؟ چارلی چاپلین باوکی من بوو!
بهلام هر له سهره تای هاوسه رگریان دایکم له سهر بابه تی خه ته نه کردن
به رده و امیان نه دا به ژیانیان و دایکم منی لن و هرگرته وه و هات بو نیران!
ناوی نهوی له ناسنامه کهم سرپیه وه بویه به کهس نالیم ناوم کاوه چاپلینه، له
هه موو شوینیک ده لیم ناوم کاوه به رومه نده!
نه و کاته خوشی پیکه نینی هات و به منی گوت:

کاوه- هه سته نیتر. په یوه ندی به فهرنوشه وه بکه تاکو سبه ی پیکه وه بچینه سهر
شاخ. سبه ی کاتیک دایکی هاته وه رینگه نادات چاوت به فهرنوش بکه ویت ها!
سهیرکه نه وه من گوتم.

- به خودا کاوه نه گهر تو رورژیک قسه ی راست و درووست بکهیت هیچ که سینک
باوه ر ناکات. بووی به شوانی دروزن.

کاوه- ده لینی ناگادار نه بووی! کاتیک له ناماده یی بووم، ههرکاتیک به رنیوبه ری
قوتابخانه باوکی ده ویست، میوه فروشینک له به رده م دهرگا که مان بوو پارهم پنی
ده دا و له گه ل خوم دهمبرد بو قوتابخانه له جینگه ی باوکم. به رنیوبه ره که بیری
ده کرده وه نه وه باوکه م.

رورژیک باوکم خوی هاتبووه قوتابخانه تاکو بزانیته هه والی خویندتم چونه؟
بینچاره نه و به رنیوبه ره باوه ری نه کردبوو نه وه باوکم بیت، داوای ناسنامه ی
لنکردبوو! نه و ساله دهیان ویست له قوتابخانه دهرم بکه ن.

ته له فوونه کهم هه لگرت و په یوه ندیم به فهرنوشه وه کرد. رووداوه که ی سبه ی نیم بو
باسکرد، بریار بوو سبه ی به یانی بیت به دوای نیمه دا. گوتم به دلنیا ییه وه به باوکت
بلی که له گه ل نیمه دنیته بو سهر شاخ.
خودا حافیزیم کرد و ته له فوونه کهم داخسته وه.

به کاوه م گوت: - ههسته برۆينه خواره وه، باشته له وه زياتر نه بينه ئهرك به سه ر فهريبا خانمه وه.

فهريبا- چ ئهركينك؟ كاتيك ئينه ليره ن سه رقال ده بم و هيواداريش، تكاتان لي ده كه م ئيتر ئه و جله ره شان له بهرتاندا لابه ن، زور سوپاستان ده كه م. - ئه گه ر ږيگه بدن تاكو شه وي حه وته م ئه م جله ره شان مان له بهر بيت. دواتر ږووم كرده كاوه كه حه زي نه ده كرد له جيگه كه ي هه ستيت و گوتم: - ههسته كورې به ږيز. ههسته برۆينه خواره وه.

كاوه- بابو وه ره دانیشه، سي بۆ چوار كاتژميري ديكه ده ږوين. ده ستيم گرت و به رزم كرده وه. خودا حافيزيمان له فهريبا كرد. فهريبا- سبه ي بۆ ناني به ياني وه رنه سه ره وه.

هه ر گه يشتينه ژووره كه ي من كاوه گوتی:

كاوه- ئه ي كه له شيري بي شوين.

- ئه وه چيته؟ كچه كه ده يه ويت پشوو بدات.

كاوه- بابو ئيمه ده بيت باشته ره كتر به ناسين.

- ئه گه ر من بهيلم ژماره ي كوږوني كورې مامی نه وه ي پوريشي په يدا ده كه يت و ده ناسيت!

كاوه- كوږون نا، كارتی كالا.

- ئه م شه و ليره به مينه ره وه، په يوه نديه ك بكه به ماله وه و بلي كه ليره يت.

كاوه- ناكريت، من شه وانه راهاتووم له پيش نووستن نيسكافه بخوم، هه يه تاكو پيمي به يت؟

- ليره زه هريشم نيه پيتي بده م.

كاوه- تازه باوكم گوتويه تي شه وانه لاي پياوي بينگانه نه مينمه وه چونكه شه رمه! قسه م بۆ درووست ده كه ن!

- ئيستا كه باوكت گوتويه تي، ههسته ږو، به خير چيت.

كاوه- نه خير، ده مينمه وه، شه ويكه خو هه زار شه و نيه، باوكم بۆ شه ويك قسه ناكات.

دواتر خوي پيگه ني و گوتی:

- مندالانی وهك منن له مال ده رده چن ها! كاتيك ده يانه ويت كارينك بكه ن، ده لين جار يكه خو هه زار جار نيه!

دواند پهبوهندی بهمالهوه کرد و جلهکانمان گۆری و گەرم کەرەوهگەم
داگرساند. کاوه کتری خسته سەر و گوتی:

- کۆرە خەریکه گەم گەم فەریبام خوش دەویت. تەنھا خراپی ئەوهیه که دایکم
من نادات بەهەموو کەسینک. هەرکەسینک منی بویت دەبیت له چینی ئەرستۆکراتی

بیت.

- نازۆر لیت دیت له پیاو ماقولان بیت؟
کاوه- بەو بۆنەیهوه من له چینی پیاو ماقولانم. هەرکاتینک باوکم لهگەل دایکم
شەری دەبیت بەخو بەگەرە زانیهوه دەلیت ئەشرف بیزارم لیت!

بە پینکەنینهوه گوتم:
- کاوه له دەستی تو شینت بووم. تو کە ی دەتەوینت ژیان بەراستی وەر بگریت؟
کاوه- بەگیانی تو بەراستمە. تەماشای پینکەنینهکانم مەکە. هەرچەندە زیاتر
فەریبام خوش بووینت زیاتر گریانم دیت. بیری ئەوهم دەکەوینتەوه که دەبیت له
بارەگەرە و دایه گەرەم رەزامەندی وەر بگرم. دیار نییه رینگە بدەن لهگەل فەریبا
هاوسەرگیری بکەم.

- ئەگەر رازی نەبوون چی؟

کاوه- کیشە نیه. هەژدە سالم تەواو کردوو! ناسنامەگەم هەلەگرم و لەمال
هەلدینم! له دادگا رینگە ی هاوسەرگیری بەسەر و هەژدە سال دەدەن. دیمە لای
فەریبا و خەرجیم پەن دەدات. له کۆتایدا تیکەیهک نان پەیدا دەبیت بەدەردی بکەین
ئیترا!

دەپۆم له مالی خەلکی خزمەتکاری دەکەم.

- ونبە له بەرچاوم. خوله کینک بەراستی وەر بگرە. ئەگەر دایک و باوکت رینگەیان
نەدا چ هەلەیهک دەکەیت؟

کاوه- هەمان ئەو هەلەیهی که کاتینک خانمی ستایش رینگە ی نەدا لهگەل کچه کە ی
هاوسەرگیری بکەیت! هەر ئەوهی تو کردت، منیش ئەوه دەکەم.

- لال بیت بۆ ئەو زمانه رەشەت.

کاوه- نەوهک بێر بکەیتەوه خانمی ستایش زووتر بەرێ دەکەوینت و دیتەوه
ئیزان تاکو دەستی ئێوه بخاتە ناو دەستی یه کترهوه؟!

بەلی تو بمریت! له دەرەوه کۆمهلیک دیاریت بۆ دینیت! حوشتەر له خەویدا لۆکه
دەبینیت!

- خۆتی حوشتەر.

کاوه- باشه من حوشرم، بهلام تو کهریت نه گهر نهو بیرانه بکه یته وه.

- ناخر تو له کوی ده زانیت؟

کاوه- رۆیستم بۆ پرسیارکردن، پرس و جۆم بۆ کردوویت، پورم ده یگوت نهو خانمی ستایشه لهو جۆره ژنه سود وهرگرانه یه که شتیک ده لیت و شتیک وهرده گریت!

- نهی بی ره وشت.

کاوه- نه مه گفتوگو نیه ده بیت تیت بکه یه نم! واته نهو فتیله له گویت ده ربهینه کی خانمی ستایش بهو ئاسانیه رازی بیت.

- ده لئی من ده بیت چی بکه م؟

کاوه- سه ری به هرام به ره بهرده می سه گه کان تاکو بیخون!

- ئا ئا! دووباره خوت بیتام کرده وه؟

کاوه- من له کوی بزائم چی بکه یته؟ رینگه چاره که ی مه رگه!

هر له سه ره تاوه گوتم به دوای نه م کچه دا مه رۆ. رۆیشتی ئیستا بیکوژه.

- خودا له ناوت بهریت کاوه. نه م نانه تو خسته بهرده می من.

کاوه- خراپه که کچیکی جوان و پاره دار و نه جیب و دهوله مه ندم بۆ په یدا کردی؟ پشتیه کم به دهسته وه بوو هلمدا بۆی.

- ده مه ویت هر سبه ی برۆم به دوای کاردا بکه ریم و کارینک بۆ خۆم په یدا بکه م.

کاوه- که چی بیت؟

- باشه نه گهر بریار بیت له گهل فه رنوش هاوسه رگیری بکه م، ده بیت ده رامه تیکم هه بیت.

کاوه ماوه یه ک بیده نگ بوو. رۆوخساری گوپردرا. دوای چهند خوله کینک گوئی:

- نه گهر برۆیته سه رکار، بیرده که یته وه چهندت پی ده دن؟

- نه وه نده ی بتوانم ژیانیکی ساده ی پی به ری بکه م.

کاوه- له م رۆژهدا ژیانیکی ساده پینج سه د هزار تومه نی پنیوسته تاکو به ری

بکه یته! تو شوینیک ده زانیت هه موو مانگیک نه وه نده بده ن؟

- به که متر له وهش ده کریت ژیان به ری بکه یته.

کاوه- کرنی خانوو چی؟ هر هیچی نه ویت، مانگی سه رو په نجا بۆ دوو سه د

هزاری ده ویت که ده بیت بیخه یته لاوه.

- ده ی ده بیت که سیکه وه ک من چ گویه ک بخوات؟

نهو رۆژانه ی که پیم ده گوئی من و فه رنوش له گهل یه کتر ناگونجین، هر له بهر

تو بیدهنگ بوویت و ئیستا زمانت کراوتهوه؟ ئیستا که کار له کار
نزاراوه؟ ئیستا که گیانم به گیانی ئه و کچهوه به سترارهوه؟
کاوه - ههلمه چو. ئیستا هیچ نه بووه. تو هه رکاتیک ئاماژه بکهیت هه موو شتیکت
کاوه - ده بیت.

بو دینک ده بیت،
- واته چی؟ چیم بو دینک خراوه؟

کاوه - مال، ژیان، ئوتومبیل، پاره!

به دنیاییه وه ئه واته باوکی تو دهیدات؟

کاوه - به لئ له ئاسمانه وه بۆت دیته خواره وه؟

ئو شتانه ده بیت خۆم به دهستی خۆم هه ولی بو بدهم و به دهستی بهینم. تا کو

ئیستا سه د جار ئه مه م به تو گوتووه.

کاوه - ئه گه ر به هیوای من منانه ی. برۆ شوو بکه بیوه منانی! له بهر هه ر یه کیک

له واته ده بیت ده سال وه ک سه گ گیان بدهیت و کار بکهیت!

تا کو تو بته ویت بو نمونه شوقه یه کی سه د مه تری به هه ولی خۆت بکریت،

فهرنوش سی شینوه ی گۆریوه.

کاوه - بهو شینوه یه ش نیه که تو ده لیتیت. هه ر باوکی خۆت یان باوکی فهرنوش، مه گه ر

ئه وان چۆن پاره یان په یدا کردووه؟

کاوه - دینگه بده گوئییه کانی تو پر بکه م. چاوه کانت بکه ره وه. باوکی من که

ده بیینیت ده وله مه ند بووه، پنی له زور شت ناوه. تو ئه گه ر بیر بکه یته وه و چاوه کانت

بابخه یت زور به خیرایی ده وله مه ند ده بیت!

شاعیر ده لیت:

ئاسمان خۆ زیری نه باراندۆته سه ری

یان باوکی دز بووه یان خۆی

- واته هه رکه سینک ده وله مه ند بیت کاری نایاسایی کردووه؟

کاوه - هه رکه سینک نازانم به لام باوکی به ریزی من خودا له هه له کانی ببوریت،

کاره کی گه نجینه به ستراره و ئه و جۆره شتانه بووه که ئیستا سو ده که ی

کۆ ده کاته وه.

ئه وانیه له منت بیست وه ری بگه ره، چونکه له برا زیاتر خۆشم ده وینیت ئه وانم

به گۆتی. باوکی فهرنوشیش کارینکی نایاسایی کردووه. ئیتر له کوی بزانه م، خۆت

بیری لیکه ره وه. کارینکی وه ک کۆرین و فرۆشتنی ده رمان.

- من باوه ر ناکه م.

كاوه- شتيكى سهخته باوهر ناكهيت! تو بيرت كردوتهوه كه له ريگه ي راست و دروستهوه نهو هموو پارهيهي دهست كهوتوهوه؟ دهزانيت نهو ئوتومبيله ي له ژير پني منه نرخي چهنده؟ سهرو بيست مليون تمهن!

تو هر دهزانيت بيست مليون تمهن چهنده سفر ي ههيه؟ رۇژيكي دهويت تاكو نهو پارهيه بژميريت!

هاوريني من، تاكو ئيستا نهبووه كه كه متر له سهه هزار تمهن له باخهلي مندا بيت! ئيستا تو باوهر مهكه.

ئيستا تو بلي، پاكي و راستگويي و ويژدان و ريگه ي راست و نهو جوهره قسان! تهواوي شهرفهت ببهيته بانك، رۇژي دوو هزارت پني نادهن!

- من باوهرم بهو شتانه ههيه. كاوه- باوهرت ههيه بهلام پارهت نيهه. خانمي ستايش بهباوهر كچهكهيت پني نادات.

ماوهيهك بيرم كردهوه و دواتر پرسيم: - تو دهلييت من چي بكهه؟ برؤم بق دزي؟ له ديواري خهلكي برؤمه سهروهوه؟

كاوه- دزي؟ تهواوي دزهكاني شهو له گوشهيهكي زيندان خهريكن ئاوي گرم دهخون!

نهو جوهره دزيانه كوتايي نيهه. دهبيت دزي بهشيوهيهكي ديكه بكهيت كه تر تواناي نهوهت نيهه. تو دهبيت نهو شتانه ي باوكم ئامادهيه پيتي بدات، رازي بيت و وه سهلام!

- فهرنوش مني بهو شيوهيه ويستوهوه و هر بهو جوهره مني دهويت. خوي پني گوتم.

كاوه- بهلام داكي توي بهو شيوهيه ناويت. چاييهكه كولا. دوو چايم تي كرد و له جيگه ي خوم دانيشتم. بهكاوهم گوت:

- كاوه نهه شهو بهو قسانه دلمت سوتاند! كاوه- رۇژي مهرگم بيت نهگر بههويت دلت بسوتينم. نهوانههم گوت تاكو بيرت كو بكهيهتهوه كه نهمرؤ رۇژي پاره كوكردههويهه. سههسهبيلي شاي مس، دز نهبوو كه چي پاشايش بووه. كاتيك دهوله مهنده بوويت، كه سينك نايهت ليت بپرسيت نهو پارانهت له كوي هيناوه.

مرؤف تاكو بي پارهيه سهه كاغهزي پيوه دهلكيت! كاتيك دهوله مهنده بوويت، كاغهزيكيش نايهته لات.

جاييه کهم به نارامی خوارد و بیرم له قسه کانی ده کرده وه. دواتر هه ستام، جینگه م
راخت و گوتم:

- ههسته بخواوین. سبهی فەرنوش دیت به دواماندا.

- کاره- بهیله نه مهش بلیم دواتر بخواوین.

دهلین گهنجیک چوره خوازبینی کچیک. باوکی کچه که لینی پرسى چ کارهیت؟
گوتی دههویت مؤلهتی دووهم وهربگرم و دواى پینج سال مؤلهتی یه کهم
وهردهگرم و بهلوری کار ده کهم. دواى پینج سال کارکردن خوم ده بمه خاوهنی
لوری که. ئەوکاته ده بمه شۆفیری لوری.

باوکی کچه که ته ماشایه کی کرد و گوتی ئیستا برۆ. هه رکاتیک بوویته خاوهنی
لوری وه ره داخوازی کچه کهم. ئەگەر تاکو ئەو کاته زیندوو بوو، هاوسه رگیری
نه کردبوو دهیده م به تو!

ئیستا به هزاد گیان ئاگادار به تو نه بیته ئەو گهنجه!

تاکو ئەو کاته کاوهم به و شینوهیه نه بینى بوو!

ئەو کاتهی گلۆپه کهم کوژانده وه و چوومه سه ر جینگاکه م کاوه گوتی:

کاره- ئەوهش بزانه ئەگەر باوکی فەرنوش تۆی په سه ند کردوو، له بهر ئەوهیه
که مروڤینکی پاک و خۆبه ختکه ری ده ست که وتوو. هه زده کات کچه که ی بداته
که سینگ وه ک خوی له فیلبازه کان نه بیت!

له م سه رده مه دا مروڤی بی فیل، چه کی کیمیا ییه! قه دری خوت بزانه. پیاوه تی و
پاکی و مروڤایه تیت سه رمایه یه کی که م نییه. ستایش خه ریکه به پیدانی کچه که ی
به تو پاره ی ئەوانه ده دات. جه نابی ستایش وه ک ئەو باوکه جگه ره کیشانه یه که
به کۆره که ی ده لیت جگه ره مه کیشه، شتینکی خراپه!
- شه و شاد.

کاره- شه و شاد هاوړی!

بەشى نۆزدەھەم

بەيانى زووتر لە كاوه ھەستام. دويني شەو تاكو نزيكى بەيانى خەوم لى
نەكەوت، بېرم لە قسەكانى كاوه دەكردهوه.

چاييم لينا و نانى بەيانيم ئامادهكرد. دواتر كاوهم بانگ كرد و دەست و دەم و
چاوم شۆرد و نانى بەيانيمان خوارد، ئاماده بووين تاكو فەرنوش بېت. نيوكاتژمير
دواتر فەرنوش گەيشت.

ئۆتۆمبيلهكەى وەستاند و ھات لە جەرەسى دا.

من و كاوه لە پشتى پەنجەرەكەوھ تەماشامان دەكرد. كاوه گوتى:

- لەبېرت نەچىت پېرۆزبايى لىبكهيت! ئۆتۆمبيلهكەى گۆريوھ. دەزانىت مۆدىلى ئەر
ئۆتۆمبيله نرخى چەندە؟

- لەكوى بزەنم. مەگەر من بازرگانم تا نرخى ئۆتۆمبيلهكان لە دەستى مندا بېت؟
دەرگاگەم كردهوه.

فەرنوش - سلاو درەنگ نەكەوتم؟

- سلاو نا. بەتەواوى لەكاتى خوى ھاتىت. حالت چۆنە؟ پېرۆزە ئۆتۆمبيلهكەت
گۆريوھ؟

فەرنوش - سوپاست. بەلى جوانە؟

- زۆر جوانە پېرۆزت بېت.

كاوه - سلاو فەرنوش خانم. حالتان چۆنە؟ پېرۆز بېت.

فەرنوش - سلاو كاوه خان، زۆر سوپاست. فەريبا لەكوئيه؟

كاوه - كر دوومەتە بەفرگر تاكو تازە بمىنيتەوھ! باشە لە مالى خويانە ئيترا!

فەرنوش - من دەروم بانگى دەكەم. ئيوەش ئامادەبن.

دهرگای ژووره که م قوفل کرد. کاوه گوتی:
- کچینکی قه شنگ و میهره بان و ساده یه. حه یفه له ده ستت بروات.
- کاوه تو خودا واز بهینه. به راده ی پیویست له دویننی شه و تا کو ئیستا خوینت
کردووه به برینه که مدا!

کاوه- وهره برؤینه ئوتومبیله که، هه و سارده. سویچه که بگره و برؤ.
- نه خیر خوت شوفیری بکه.

پیکه وه سواری ئوتومبیلی کاوه بووین و به بنی قسه چاوه رینی هاتنی فه ریبیا و
فه رنو شمان ده کرد و دانیشتین.

پینچ خوله ک دواتر هاتن و سواری ئوتومبیله که بوون. له دوای سلاو و
هه والپرسی له گهل فه ریبیا ویستمان به رئی بکه وین که فه رنو ش گوتی چاوه رئی
بکن. دابه زی و له ئوتومبیله که ی خوی کوله پشتیکی ده رهینا و دووباره
سارکه وت، به رئی که وتین.

فه رنو ش- به هزاد هه والینکی خوش.

- چی بووه؟

فه رنو ش- سبه ی به یانی دایکم دیته وه.

کاوه له ناوه راستی شه قامه که ئیستوی گرت!

- بؤچی وا ده که یت؟

کاوه- ده مه ویت بلیم پشت به خودا هه ر به و شینوه ی تو به ئاره زووه کانت گه یشتی،
خودا هه مووان به ئاره زووه کانیا ن بکه یه نیت.

فه رنو ش- به هزاد زور هزت ده کرد دایکم زووتر بیته وه؟

کاوه- ناگای له خوی نه بوو داماوه. هه موو رؤژیک به منی ده گوت په یوه ندی بکه
به فرؤکه خانه وه و بزانه که ی فرؤکه که ی خانمی ستایش ده نیشیته وه.

دواتر به هیواشی گوتی:

- به لام هینشتا ده لیم، که شتی باشتر بوو!

فه ریبیا- به هیوای خودا هه رچی زووتر هاوسه رگیری فه رنو ش و به هزاد خان
ده بینن.

کاوه له ژیر لینه وه گوتی:

- حوشر له خودا په موو ده بینیت!

فه رنو ش- چی ده لین کاوه خان؟

کاوه- ده لیم له هاوسه رگیری که تاندا حوشر ده که م به قوربانی.

- کاوه شوفيرييه که ت بکه.

کاوه- پشت به خودا له دواي هاوسه رگيري ئيوه، نوره ي ئيمه يه.
من و فەرنوش به بين ويستی خومان لامان کرده وه و تەماشای فەریبامان کرد.
فەریبا لای کرده وه و له شوشه که وه تەماشای دەرە وه ی دەر کرد. وه ک بلینیت
قسه که ی کاوه ی نه بیستبیت.

فەرنوش به شیوه یه کی شەیتانیانه گوتی:

- کاوه خان نوره ی چی ئيوه یه؟

کاوه- نوره ی ئيمه یه که دیاری هاوسه رگيریتان بکړین ئیترا!

پینکه نیم هات.

فەرنوش- به راست کاوه خان خه یالی هاوسه رگيریتان نییه؟

کاوه- سه ره تا رینگه بدن که دایکی ئيوه ته شریف بهینن و ئەم به هزاد خانە ی
ئیمه سه روه ت و سامان په یدابکات، دواتر ئەگەر بینیم باشه و ئەم منداڵ
خوشبه خته، منیش باو کم دهنیرمه خوازبینی.

فەرنوش ده یویست قسه له زمانی کاوه دەر بهینیت و پرسى:

فەرنوش- خوازبینی کئ؟

کاوه- خوازبینی نه نه م! تو خودا نزابکه ن پیم بدن.

پینکه نیم و به فەرنوشم گوت:

- مه گەر تو ده توانیت قسه له مه دەر بهینیت؟! ئەمه گورگه!

فەریبا- نا. دلی کاوه خان وه ک شوشه یه.

کاوه- زور سوپاست فەریبا خانم. هه لبه ته له و شوشانه ی که ناشکین، وه ک
شوشه ی بانکه کان.

ده خوله ک دواتر گه یشتینه شوینی وه ستانی ئوتومبیل و دابه زین.

من کوله پشته که ی فەرنوشم هه لگرت و کاوه ش جانناکه ی فەریبا. سواری پاس
بووین و چووینه سه ره وه. چەند خوله ک دواتر دابه زین.

کاوه- هاوړینیان ویستگه یه ک ده چینه سه ره وه.

- ته نها ویستگه یه ک به پی برۆین؟

کاوه- نه خیر. ئە ی سه د ویستگه برۆین؟! خو ویستگه ی پاس نییه دوو هه نگار
دوو هه نگاو بروات!

- تو ناسکوله یه. رانه هاتوویت به پی برۆیت.

کاوه- من له ژووره که م تاکو چیشته خانه به ته کسی دەرۆم. ئیستا چی ده بینت

ئەگەر لە شاخەكە برۆینە سەرەوه و دووبارە بیینهوه خوارەوه؟ ھەر لێرە
رادەووستین و چوار چایی و ھیلکە دەخۆین. دواتر لەوانەى چوونەتە سەرەوه
دەپرسین كە لەسەرەوه چ باسە؟

تەمەلى مەكە كاوه، بەرئى كەوه. خۆت پىشنيارى شاخەت كرد ھا!
بەكورتى ھەرچونىك بوو بەرئى كەوتىن. نزيكى نيوەرۆ گەيشتینه ويستگەى

دووھەم؟
كاوه- ئەگەر پارچە پارچە پىشەشم بكن، يەك ھەنگاوى ديكە نانيم. ئيتىر خۆتان

دەزانن.
- كۆرە شەرمەزار ببە. ئىستا فەرنوش و فەريبا خانم دەلين چەندە كۆرپىكى
تەمەل. تۆ كەى ئەوھندە لاواز بوويت؟ ھەستە برۆين سەربكەوينە سەرەوه.

كاوه- من ئەگەر بچمە سەربانى مالى خۆمان ئازايەتيم كردووھ. دواتریش منى
لاواز! منى ميروولە! كورە منى ھەسەنە كەچەل! ئەگەر ھەر لێرە تاكو نوکی
شاخەكە دۆلار دابنييت لێرە ناجولينم.

- بابە تۆ رووی ھەسەنە كەچەلت سپى كردووھ. ئەو لانی كەم دايكى لە مالەوه
تاكو كۆلان سىوى بۆ دانا، ھەستا پۆيشت سىوھكانى كۆكردهوه.

كاوه- ھەر لەبەر ئەوھ بوو دايكى دەرگای داخست و پىگەى نەدا بپرواتە دەرەوه.
وھرن دابنييشن من چىرۆكى ھەسەنە كەچەلتان بۆ باس دەكەم. لە چوونە سەر
شاخ باشتەرە. لانی كەم زانيارى گشتيتان زياد دەكات.

فەرنوش- ئىمە ھەموومان چىرۆكى ھەسەنە كەچەل دەزانين.
كاوه- باشە ئىوھ وھرن ھەر لێرەدا دابنييشن، من چىرۆكى گۆزەى دانە دانەى
ژاننتان بۆ دەلنم.

- كۆرە شەرمەزاربە. ئابرووت لەلای ھەمووان دەرپوات ھا!
كاوه- من ئابرووم نىھ تاكو بپروات! من لێرە ناجولينم، ئىوھ برۆن. تەنھا كەمىك
ئاو و خواردن بۆ من دابنين تاكو ئىوھ دەگەپىنەوه لەناو نەچم. ئيتىر كارتان بەسەر
نەوھ نەبيت.

فەريبا- تۆ خودا ئازارى مەدەن، ديارە زۆر ماندوو بووھ.
كاوه- ئافەرين بۆ ئىوھ فەريبا خانمى گول، ئىوھ وھرن لێرە دابنييشن. مەگەر چى
دەبيت برۆينە سەرەوه؟

ئو سەرەوه وەك ئىرەيە، تەنھا ساردترە. ئىوھ وھرن لێرە دابنييشن پىكەوھ بەو
بەردانە يارى دەكەن تاكو ئەو دووانە دەرپۆن و دەگەپىنەوه.

باسەمىن

- زور باشه. ههسته كه ميكي ديكه بچينه سهره وه. ههسته ئيتير.
 كاوه- له و دونيادا دهبيت وهلامى ئه و قاچانه بدهيته وه كه بۇچى ئه وهنده كارت
 پيكر دووه! له و دونيادا پرسيارت ليده كه ن كه وا بۇچى له خۇرا كارت به دهست و
 قاچت كردووه؟
 ئيمه قسه مان ده كرد و فەرنوش و فەريباش پيده كه نين. نيو كاتزمير دواتر
 گه يشتينه سهره وهى شاخه كه. هه وا زور سارد بوو. كاوه له سهرماندا ددانه كانى
 ده لرزى.
 كاوه- خوزگه ئيسته هيلي كۆپتەرىك دههات و منى هه لده گرت و ده برده ماله وه.
 - هيلي كۆپتەر نا، چواربال.
 كاوه- يه كيكى ديكه باوكى ده رهاتووه و هيلي كۆپتەرى درووست كردووه كه چى
 تو ناوى بۇ داده نييت؟
 فەرنوش- كاوه خان راست دهكات زور سارده.
 فەريبا- زوريش بيدهنگه.
 كاوه- ئه گەر گورگه كان بينه سهرمان، كى ده گاته فريامان؟
 - ئيمهت هينا وه بۇ شاخيك، خوننت له جه رگمان هينا ها!
 رويشتينه لايهك و دانيشتين. فەرنوش له ناو كۆله پشته كهى بتليكى چايى ده رهپنا
 و چوار كوپ چايى بۇ تيكردين.
 كاتيك چاييه كه مان خوارده وه، گهرم بووينه وه.
 كاوه- بمرم بۇ ئه وانهى له جه مسهرى باكور ده ژين! له به يانى تاكو شه و ده بيت
 وهك به فرگر بله رزن له سهرماندا! تازه كاتيك شه و ده يانه ويت برؤنه وه لاي ژن و
 منداله كانيان ده بيت برؤنه كوي؟ بۇ ناو خانووه سه هۆله كانيان.
 - باشه ئه وانه راهاتوون.
 كاوه- به لى باشه. باشيه كيان ههيه، ئه ويش ئه وهيه كه پارهى سه هۆل و به فرگر
 و فريزه ر و فينككه ره وه نادهن.
 - به گشتى ژيانىكى ساده و ئاسووده يان ههيه. دوور له دووكه ل و ترانيك و
 گازوايل و ئالووده بوون.
 كاوه- به لى. تاكو چه زبكه يت پيستي ئاسكيان ههيه و ئالاسكا و به هه شتيك له
 سه هۆل و به فر.
 فەرنوش- هه ركاتيك چاويان ده كه نه وه، به فرى پاك و سپى ده بينن. زور
 شاعيرانه يه.

کاره - بهلی بهلی. هرکاتیک حزیانکرد و پییان خوشبوو دینه دهرهوه و پیکهوه
شهره بهفر دهکن.
فهرنوش دهسکیشهکانی دهرهینا و له کوله پشته کهیدا چند همبه رگری
دهرهینا.

فهرنوش - بههزاد همبه رگری مریشکم بو هیناوی، حزت لینه؟
- دهسته کانت خوشبیت، زور باشه.

فهرنوش - نهگه حزت لینی نیه، همبه رگری گوشتیش هیه.
- هردووکیان باشه، زور سوپاست.

کاره که خهریکبوو هاهای دهکرد تاکو دهستهکانی گهرم بیتهوه کوتی:
- قوربانی خودابم. راسته دهلین نهگه مرؤف نارام بگریت هموو شتیک
دروست دهینت!

شیرین و فهرهاد نهو هموو ساله چاوه پنیان کرد تاکو دونیایان کونکرد. ئینستا
شیرین خانم هاتوونه ته سهر شاخ، فهرهادیش دهستی له کار هه لگرتووه و
توره کی داناوه.

سفره ی نیوه پویان داخستووه و خهریکن همبه رگری مریشک دهدهن بهیه کتر.
توشی گیانتان. بهفرموون ئیمه زهر دهخوین ئیترا! بخو فهرهاد گیان زووتر
بیخو. نهگه خهسره و پهرویز بگات و ببینیت لهسهر کار هه ستاوی، لهگه
دهسگیرانه کهی دانیشتووی و گهز دهخویت. یهک قرانت پی نادات و دهریشت
دهکات.

- نهگه من دهر بکات ئیترا کی شاخی بو کون دهکات؟

کاره - پرؤژه کهی ده داته کؤمپانیای میترو. بنگومان له دواوی حهوت سه د سال
بیترویه کی جوان دهدهنه دهستی!

پیکه نین و فهریبا به هیواشی کوتی:

- کاره خان من خواردنم بو ئیوهش هیناوه، همبه رگره. نه مده زانی حزتان له
مریشکه.

کاره - خودایه زمانم به مرؤقی کویری هیتله رهوه بلکیت! بوچی حزم لینی نیه؟
هرچی همبه رگری زهری مریشکه بمینیتته وه! من هر رقم له و بالنده بی
دهشته ده بیتته وه! تو هر ماده ی پرؤتینی گهره ده هینیت و ده بینیت که
بیشتوره دایکی تالان کردووه و له پشتی شوشه وه دانیشتووه.

هه مبه رگره که ی له فه ریبیا وه رگرت و گوئی:
کاوه- به به! چ هه مبه رگریک! له پر چون ئیره هه واکه ی گوردرا، وهک به هار وایه!
چهنده به ئیوه م گوت ئه و خواره وه سوودی نیه و بچینه سه ره وه ی شاخه که؟!

- خۆ تۆمان به زۆر هیناوه بۆ ئیره؟
کاوه- منتان به زۆر هینا؟ من مه به ستم له وه بوو که به پین نه پۆین واته به ریکه را
نه پۆین. ده مویست پیتان بلیم که ته وای رینگاکه به یه کجار بپین و بیننه سه ره وه.
ئیسنا له فه که ت بخۆ و ئه وه نده قسه مه که.

فه رنوش- ئیره زۆر جوانه. ته ماشا بکه ن، هه موو شوینیک سپیه.
کاوه- به لئ به لئ. وهک کفنی مردوو!
- به راوردیکی جوانترت نه دوزییه وه؟

کاوه- بۆچی نا. وهک سه رچه فی سپی نه خوشخانه!
- مردوو شۆره کان تۆ ببه ن که مرۆف وشه یه کی هیوادارانه له تۆ نابییستیت.
کاوه- بیرم که وته وه. وهک لفکه و سابوونی مردوو شۆره کان!
- زۆر سوپاست کاوه گیان. له و نموونانه ی هیناته وه زۆر که یفمان کرد. ئیسنا
ئیتر تکایه بارودوخمان تیکمه ده، ده مانه ویت نانه که مان بخۆین.

فه رنوش و فه ریبیا پیکه نین. فه رنوش گوئی:
- چ خویه کی ناسک و شاعیرانه ی هه یه کاوه خان!
کاوه ته ماشایه کی فه ریبای کرد و گوئی:
- به راست نموونه کانم خراب بوو؟
- نه به گیانی تۆ ئه و چه ند رسته یه زۆر دانایانه بوو. مرۆف بیری یه ک دور
مه تری گوردستانی ده که ویتته وه!

فه ریبیا- کاوه خان گالته ده که ن. ئه گه رنا زۆر هه ست ناسکن.
فه رنوش- وه ره به هزاد له فه یه کی دیکه ش بخۆ. زۆرم درووست کردوو.
فه ریبیا- کاوه خان هه مبه رگری دیکه هه یه. پیتانی بده م؟
کاوه- بریار نه بوو هه ر له ئیستاوه چاو له یه کدی بکه ن و پیتسبرکی بکه ن تا کو
شت بدن به ئیمه ها!

هه موومان پیکه نین. خواردنمان ده خوارد و پیده که نین. دواتر فه رنوش چایی بۆ
تیکردین.

کاوه- چی بووه فه رنوش خانم؟ بۆچی له کوپدا چایتان بۆ به هزاد تیکردوو و
بۆ ئیمه ش له پیاله دا؟

فهرنوش - کاوه خان نینوه چهنده چه سوودی بهم منداله داماره ده بهن؟
- وه ره بیگره. نه م خوار دووه. نه و کوپه چاییه بو تو!
کاره - بیخو بابه، گالته م کرد.

فهرنوش - بهزاد نه گهر سه رماته، وه ره پیناوه کانی من له پین بکه.
- نا زور سوپاست. سه رمام نییه.

فهرنوش - ناخر پیناوه کانی تو ته نکه. سه رمات ده بیت.

کاره له پیر ته ماشایه کی نیمه ی کرد و گوتی:

- له خودا ده خوازم که هیچ کاتیک نه و خوشه ویستی له دلتاندا نه چیته ده ره وه.
دواتر پرووی کرده من و گوتی:

- بهزادگیان من له کاتیکدا هیوام له و سه ره وه یه، گویم له فهرنوش خانمه که
هر کارینکی بو کردووی به و خوشه ویستیو بووه که له دلیدا بووه. خودا بیپاریزیت
و پشت به خودا له پال یه کتردا پیر بین.
فهرنوش شهرمی کرد، سه ری دانه واند.

کاره راستی ده گوت. خویشم ههستم کردبوو. کاتیک چایی پینده دام
به خوشه ویستیوه بوو، کاتیک له فهی پینده دام و پینشوازی لیده کردم
به خوشه ویستیوه بوو. له ناخی ده وه بوو. ده کرا خوشه ویستی له چاوه کانیدا
بخوینریته وه.

کاتیک فه ریبا و کاوه له شهرمی فهرنوش ده ستیان کرد به پیکه نین، فهرنوش
به هیواشی که مینک چووه نه ولاتر.
به دایدا رویشتم و گوتم:

- خوزگه ته واوی پاره ی دنیام هه بووایه تا کو هه موویم برژاندایه ته بهر پیت!
لای کرده وه و ته ماشای کردم. بزده یه کی کرد و گوتی:

فهرنوش - من پاره ی دونیام ناویت.

- ده ی خوزگه ته واوی گوله سور و جوانه کانی دونیام هه بووایه، هه موویم
ده هینا و ده برژانده به رده می مالتان!

فهرنوش - گولی سور زور جوانه، به لام من هه موو گوله سور ه کانی دونیام
ناویت.

- ده ی خوزگه ته واوی خوشیه کانی دونیام هه بووایه ده مکرده کیسه یه ک و له
پنجه ره ی ژووره که ته وه ده م کرده ژووره وه.

فهرنوش - خوشی زور باشه، به لام ته نهایی خوشیه کان خراب ده کات. من

تەۋاۋى خۇشپىيەكانى دۇنيام ناۋىت. تەۋنھا كەمىكم بۇ خۇمان دەۋىت و ئەى
دېكەى بۇ كەسانى دېكە.

- كەۋاتە من چى بۇ تۇ بەننم تاكو بەرامبەرى پارە بىت؟
فەرنوش- تەۋاۋى ئەو خۇشەۋىستىيەى لە دلتدايە! تەۋاۋى ئەو خۇشەۋىستىيەى

كە خۇدا كىردوۋىيەتتە دلتەۋە بەرامبەر بەمن!
- فەرنوش ئەگەر ھەژارم، ئەگەر پارەم نىيە، بەلام دلىكى كەورەم ھەيە كە خۇدا

پىرى كىردوۋە لە خۇشەۋىستى. ھەموۋى بۇ تۇ بىت!
فەرنوش تەماشايەكى پىر لە سۆزى كىردم و گوتى:

- بىرۋىن ئىتر درەنگ دەبىت!
كەل و پەلەكانمان كۆكردەۋە و كاتىك دەمان وىست بەپىرى بىكەۋىن بەھىۋاشى

گوتم بەكاۋە:
- خۇزگە ئەم يەك دوو كاتىمىرە تىنەدەپەپىرى!

كاۋە- دەتەۋىت نەپۋىن و كەمىكى دېكە بىمىننەۋە؟
گىرمان كاتىمىرنىكى دېكەش ماينەۋە. سوۋدى چىيە؟ من فەرنوشم بۇ ھەتا

ھەتايى دەۋىت!
* * *

بهشی بیستم

نزیکی ئیواره بوو که گوتم سه ریک له جهنابی هیدایهت بدهم. نازانم چی منی
بۆلای نهو پیاوه راده کینشا. ههستم کاره کانم کرد و رۆیستم.
بیست خولهک دواتر گه یستم. له ده رگام دا، له ناو باخه که بوو. کاتیک ده رگای
کرده وه سلاوم کرد.
- سلاو ماموستا.

هیدایهت- سلاو کوپی گول. به خیر بنیت! خوشیت هینا. وه ره برۆره ماله وه. من
خوله کینکی دیکه دیم. چایی ئاماده یه، تاکو چایهک بۆ خوت تینکه یهت من هاتووم.
چوومه ماله وه و گه یستمه ژووره که ی جهنابی هیدایهت. به بی ویستی خۆم
ته ماشای تابلۆکه ی یاسه مینم کرد. رووخساریکی دلگیری هه بوو. قژی درێژ و
چاری تیز! باوه ریم نه ده کرد که ئه م ژنه بهم رووخساره وه رۆژیک مووی
به سه ره وه نه و بووه و له رووخساریدا ته نها جووتیک چاوی ترسناک ماوه ته وه.
بیرم له وانه ده کرده وه که گویم له دهنگی جهنابی هیدایهت بوو له پشته وه.
هیدایهت- مافی خۆم بووه که ئه سیری بم یان نا؟
- مافی خۆتان بووه ماموستا.

هیدایهت- بریار بوو که هه ر به من بلینیت هیدایهت. له وشه ی ماموستا بیزارم.
- ئیوه مایه ی شانازی هونه ری ئیمه ن. بۆچی ده بینت له و بابته بیزاربن؟
هیدایهت- سه رده میک شانازیم به هونه ره که مه وه ده کرد. ئیستا ته نها ده مه ویت
نرانیوش بکریم!

دوو چایی تیکرد و یه کینکی له به رده می من دانا و جگه ره یه کی داگرساند. دانیشیت
و پرسی:

هیدایهت- تو ئه گه ر ئه ندازیار بیت و خودا نه خواسته، زمانم لال، باله خانه یه ک

دروست بکەیت و ئەو بالەخانە یە داروخیت و ببیتە هۆی کوشتنی خانەوادە یەکی،
ئەوکاتە دووبارە حەز دەکەیت ئەندازیاری بیناسازی بیت؟
- باشە ئەوەیان جیاوازی هەیه.

هیدایەت- لەم دونیایەدا هیچ شتێک جیاوازی نییه. پووداوەکان وەک یەکن و
تەنها لە پووختاردا کەمێک دەگۆردین.
ئادەم کە باوکی مرقۆفایەتی بوو، بەدوای ئاسایش و ئاسوودەیی دەگەرا.
نەوکانیشی هەر بەدوای ئەوەن. ئەگەر سەختی دەکێشن لەبەر ئاسوودەیی دواتر.
تەماشای میژووی دنیا بکە. هەرکە سینک هاتوو، ویستوو یەتی ببیتە پادشا و
حوکومرانی بکات. لەبەر خۆی بوو. بەوانە ی دیکە ی گوتوو ئیو مەخون و ئیو
دەخوین.

مەگەر جگە لەو بوو؟

بەتەختی مرقۆفەکان هەمووی وەک یەکە. ئیستا یەکیک نەخۆش و بەتەخت و
یەکیکی دیکە بێ پارە و بەتەختە. یەکیک سەد ملیونی هەیه و دەیهوینت بیکان
دووسەد ملیون و یەکیکی دیکەش دوو سەد ملیونی هەیه و دەیهوینت بیکاتە سی
سەد ملیون.

هەردووکیان لەبەر پارە یە، جیاوازی چییە؟ لە کوتایشدا هەردووکیان بەتەخت و
بێ بەختن. کاتێک شتێکیان دەوینت و بەدەستی دەهینن، زۆر شتیان هەبوو و لە
دەستیان داو.

منیش پۆژیک هەمان بیرکردنەو هەبوو بەلام چی؟ ئەو هەموو سەرۆت و
سامانەم هەیه کەچی ئەو شتانە ی دەبووایە بمبیت لەدەستم داو.

لەوانە یە ئەو پۆژانە ی بەدوای پارەو بووم زۆر لە ئیستا دەولەمەندتر بووم و
خۆم ئاگادار نەبووم. با واز لەو شتانە بهینن.

حەز دەکەیت چیرۆکە کەمت بۆ بلیتم؟ خۆم زۆر حەز دەکەم.

- لە سەر تاکو پیم گوینیە مامۆستا! ببوورن جەنابی هیدایەت.

پیکەنی و چاییە کە ی خواردووە. کوتا مژی لە جگەرە کە ی دا و کوژاندیەو. دواتر
لای کردووە و بە شێو یە کە ی سەیر تەماشای تابلۆکە ی یاسە مینی کرد.

لەوانە بوو دوو خولەک بەو شێو یە تەماشای کردبیت و دواتر سەری داخست.
- هەژدە بۆ نۆزدە سالان بووم. بالا بەرز و چاو و برۆم پەش. موویەکی سەپی
لە قژمدا نەبوو. چەمانەو یە کیش لە پشتمدا نەبوو.

شەوانە کاتێک کە مانچەم دەژەند، هەرچی کچ و ژن هەبوو بە چاوەکانیان دەیان

دست من بخون!
جلی جوانم له بهر دهکرد و پروخسارم سپی دهکردهوه و کریمم ددا له قزم.
لهکاتی ژهنیندا خوم دهجولاندهوه و دلی همووانم دهبرد.

بهکینکی دیکه لهوانه ی که لهناو ژنهکاندا ناوم پهیدا کردبوو، ریک و پیکیم بوو.
هرزه نهبووم و تماشای کهسم نهدهکرد. بهبن قسه دههاتم، کهمانچهم دهژهند و
دهریشتم. تنها سلاویک لهکاتی هاتن و سلاویک لهکاتی روستن.
ناوازی ناسکم لیدهدا و زوریش قهشنگ بوو. بالایشم خراب نهبوو. لهویدا
بلاوبوهوه کهوا کهسینکی سهیرم. خهلکی حهزیان بهکردهاره ئالوزهکانم بوو،
بهتابیهتی ژنهکان!

کاتیک سازم لیدهدا، دهنگی هیچ کهس نهدههات. ههلبهته نهگه ر باسی بکه م بوت،
زور دریزه ی کیشا تاکو گهیشتم به نهوی. نهزموونهکان مروف فینردهکن. نیتیر
پداشتم له کهس وهرنهدهگرت. نهوهک بیرکهپتهوه له بهر نهوهی دلم تیر بوو بوو.
نا!

لهسهرهتاوه که تازه چووبوومه نهوی برسی بووم. هه ر له بهر نهوهبوو که پیم
گوتی به پروکار گوردرا بوو!

خزمهتکاری ئوتیله کهم راسپاردبوو بۆ کوکردهوهی پداشتهکان و له کوتایی
شهوا شتیکم پین ددا. شتیکم ددا به به رینوبه ری ئوتیله که، نهویش به رینکی
شتهکانی بۆ داده نام.

هه مو کاتیک دهیگوت: ماموستا ته شریفیان هینا! ماموستا دهتوانن فلان ئاوا زمان
بۆ لیدهن! مایه ی شانازی کومه له ی هونه ر، ماموستا فلان نه م شهو نیو کاتژمیر
درهنگر دست پین دهکن. ماموستا نه مشه و هیلاکن! ماموستا بۆ سبه ی شهو
دهمرن!

بهگورتی نه وهنده پینی گوتین ماموستا تاکو نه و ناسناوه مان پینوه چه سپا. باشه
خۆ له ئوتیل کهسی سوالکه ر و برسی نه دههاتن! هه رچی باخه ل پر و دهوله مند
بوو، شهوانه له ویدا کو ده بوونه وه. هه موویان منیان ده ناسی. هه ربویه به ماموستا
ناسرام. نه وهک توانام نه بیت و تنها پیداهه لدان بیت! په نجه ی شیرین و به هره یه کی
فراوان.

له رکاتانه خه لکی تینووی چوار مروقی نه هلی موسیقا و هونه ر بوون به لام
گورانی بیژ نه بیت. هه لبه ته ماموستای راستی هه بوون، به لام هه موویان پین
نارنیشان بوون.

رؤژیک له ماله وه دانیشتبووم، دیوانی حافظم دهخوینده وه. ههزم دهکرد ئاوازیکی
لی بدهم و شیعریکی له گه لدا بلیم. یاسه مین له چیشتهخانه خهریکی خواردن
درووست کردن بوو.

که مانچه کهم هه لگرت و دهستم کرد به ژهنینی. ده مژهنی له گه لیدا ورده ورده چند
دیتره شیعریکم دهخوینده وه.

بینیم یاسه مین له چیشتهخانه وه سه ری دهرهینا و لینی پرسیم:

- نه وه ئاوازی چ که سینکه؟

هه رچه نده بیرم کرده وه ئاوازی کهس نه بوو! تیگه ییشتم ئاوازیکه و خۆم دامناوه.
هه ربۆیه زۆر پینم خوش بوو. له دله وه نه وه نده نزام بو رهزا کرد هه ر باسی مه که.
رهزا یه کینک بوو له ماموستا ونبوو هکان که ئه وکاته من تیگه ییشتم. به کورتی له
ئاوازه که بهرده وام بووم تاکو بوو به شتیکی جوان.
شه ویک له ئوتیل پینشکه شم کرد. خه لکی زۆر به لایانه وه خوش بوو، هانینان
ده دام.

له دوا ی نه وه له کاتی بیکاری ئاوازم لیده دا. کاتیک ته واو ده بوو، له ئوتیل
پینشکه شم ده کرد. هاندانه کان زیاتر دل گه رمیان ده کردم.

به لام هاندانی راسته قینه نه و کاته بوو که یاسه مین وه سفی ده کرد. وه سفه کانی
وزه و هیوا ی پیده دام. ئینستا که بیر له خۆم ده که مه وه ده بینم ته واوی نه و هه ز و
هه ولانه له عیشقی یاسه مینه وه بوو!

عیشقتیک که له بهر ده ستمدا بوو. ده ترسام نه گه ر وشه یه ک بلیم هه موو شتیک
خراب ببیت. ده ترسام له ناچاریدا له پر هه ستیت و بروات. نه وه بوو خوشه ویستیم
له دلمدا هینشته وه و هیچم نه گوت.

ئیه باش بن. نه و رۆژانه پاره ی باشم ده ست ده که وت. له لایه ک ئوتیل و
له لایه کی دیکه وه وانهم ده گوته وه. هه موو پاره کانیشم ده دا به یاسه مین تاکو کوی
بکاته وه. سالینکی دیکه ییش تیپه ری. هه رچه نده خوشه ویستیم بو نه و کچه زیاتر
ده بوو، نه و ئاوازانه شی لیم ده دان جوانتر ده بوو!

رۆژنیکیان کریچی نهومی سه ره وه هات و دای له ده رگا. هاته ژووره وه و که میک
راوه ستا و دواتر گوتی:

- فلان کهس ده مه ویت شتیکت پین بلیم.

- چی؟

- تو که نه وه نده به توانایت و ئاوازی به و قه شه نگیه لیده ده ییت، بوچی نایه ییت بو

رادیقو؟

- رادیقو؟

- بهائی من لهوی کار دهکهم. نهگەر ویستت بیلی من بوئی ریک دهخهم.

- مهگەر لهوی چهندم پی ددهن؟

- پیویست ناکات بنیت لهوی که مانچه بژهنیت! من شیعر و ئاواز خوین دههینم و تویش ئاوازهکی لیبده. پارهکیشی باشه و دهناسرنیت.

یاسه مین که گوئی له قسهکانی راگرتبوو، هر زوو گوئی:

- زور باشه. هر له سبهینیه دهست پی دهکین.

- بابئه ئه و کارانه خویندهواری باشی دهویت.

دراوسیکه مان گوئی:

- بهائی بهلام له پیش خویندهواری، توانایهکی باشی دهویت که تو توانات ههیه.

ئهو چهند ئاوازهکی که درووستت کرد، من له سهروهه گویم لیبوو.

هر ئه و شیعرانهکی حافظ لهگهلی دهتگوت. باشه هر له سبهینیه ئاواز خوینیک

لهگهل خۆم دینمه مالهوه. هر به و شیهویه پیکهوه راهینان دهکین. نهگەر باش

بوو، دهرقینه رادیقو بو پیشککش کردنی.

یاسه مین ئاماژهکی بو کردم که رازی بيم. منیش گوتم باشه و دراوسیکه مان

هستا و رقیشت.

کاتیک گه رلامهوه به یاسه مینم گوت:

- کچهکه ئه و کارانه گالته نیه. دهرقومه ئهوی و ئابرووم دهچیت ها!

یاسه مین - مهترسه. ئه و شتانهکی که تو له م ماوهیهدا درووستت کردوون و

ژهندووتن، هه مووی قهشهنگه. کوتاییهکهکی ئهوهیه که رازی نابن. خو سهرت

نابن! بهرد له جینگهکی خوی سهنگینه. چون له خودای گهرهت روانیهوه؟

لهوانهیه کارت دهست بکهویت. تهنه خوت بهکهم دامهنی. کاتیک هاتوون بهدواتدا

وانه کارت باشه ئیترا!

دهستم لی هه لگرت. قسهکانی باشتترین بوو بهلامهوه. گوتم باشه و سبهی

دراوسیکه مان لهگهل ئاواز خوینیکی پیاو هاتن بو مالمان. جاری با ناوهکهکی

ببنیت. هر ئه وهنده دهلیم که له و سهردهمهدا زور بهناوبانگ بوو. چ پیاویکی

شیرین بوو.

هاتنه مالهوه و لهدوای بهخیرهاتن و ئه و قسانه، دراوسیکه مان گوئی:

- فلان ئه و که مانچهیهت بهینه و بهپهنجهکانت میوانداریمان بکه.

یاسه مین

ههستام و چووم که مانچه کهم هینا. رینکم کرد و کهمیک له ته ماشاکردنیدا
رۆچووم. راستیه کهی کهمیک شله ژابووم و دهسته کانم دهله رزی. ته وای ئه
ئاوازانهی لیمدابوو له بیرم کردبوو! ئاره قم کردبووه وه.

کاتیک لام کرده وه یاسه مینم به عه بایه که وه بینی که خه ریکه ته ماشام دهکات و
بزه یه کی شیرین له سه ر لئوه کانی بوو. پر بووم له سۆز و خوشه ویستی. وه ک
ئه وه بوو ته وای گهرمی دونیا هاتبیته ئاو په نجه کانم! هه ر له بیرم کردبوو
که سینکی دیکه له وئ هه بیت!

که مانچه کهم له سه ر شانم دانا و دهستم پینکرد، تینه گه یستم که چیم لیدا و چون
لیمدا و کهی ته وای بوو. کاتیک بینیم ئه و ئاواز خوینه خودا لئوخوشبووه هه ستا و
دهسته کانی ماچ کردم.

کاتیک دهستمی گرت گوتی:

- به راستی که مامۆستای! دهستت نه پرزیت!

به لئ به هزاد خان. ئیمه به و شیوه یه پنیه کانمان خسته رادیو.

ئه و رۆژه ئاوازه خوینه که هه مان ئه و شیعه ری حافزی خوینده وه که من
ئاوازه کهیم بۆ دانا بوو. هه ر به و شیوه یه خویندی که من له به رم کردبوو. وه ک
بولبول ده یگوت و منیش گهرم بوو بووم، له گه لی ده هاتم. پیکه وه ببووینه که سینک.
ئه و چه زی نه ده کرد من ده ست هه ل بگرم و منیش چه زم نه ده کرد ئه و واز به نینت!
به کورتی هه ستان، مالئاواییان کرد و رۆیشتن. بریار بوو من له گه ل
دراوسیکه مان برۆمه رادیو. ئیتر ده رگای ره حمه ت به روومدا کرایه وه. له دوا ی ئه وه
کاتم نه بوو سه رم بخورینم. له سبه یینوه له گه ل دراوسیکه مان چووین بۆ رادیو.
به ریبه ریک له وئ بوو، ناوی ئه ویش نالیم: ئاوازه کهم بۆ لیدا زور چه زی پینکرد.
لئی پرسیم:

- له و ئاوازانه ده زانیت؟

- دلی من پره له و ئاوازانه!

- ئه ی له دلتدا داستانی هه زار و یه ک شه وه هه یه؟

- تو بلی هه زار و یه ک چه م!

به کورتی چووینه به شی پینشکه ش کردن. ئه و ئاوازه خوینه و ئوکینستره که یه
هاتبوون. خودا لینیان خوش بیت. زور به یان ئیستا زیندوو نین. له وانه یشه هه یچیان
زیندوو نه بن.

چه ند کاتر میتریک راهینانمان کرد. بریار بوو سبه ی بیم بۆ تومار کردن. چونکه

ئاوازىك بەو ئاسانىيەى ئىستا نەبوو. ئىستا ھەرىيەكە لە موسىقا ژەنەكان دەپون
تومارى دەكەن. لە ھەر شوينىك خراپ بىت، رايدهگرن و چاكى دەكەنەو.
بەلام ئەوكاتە ئەو ئوكىستەرە دادەنىشت و ئاوازيكى رىك دەكرد. ئىستا ئەگەر لە
توتابدا خراپ ببوايە. دەبوو دووبارە لە سەرەتاو دەستمان پى بگردايەتەو. بەلام
باشپەكەى لەو دا بوو ھەموويان ماموستا بوون ئەوانەى پىشكەشيان دەكرد.
ھەر لەويدا يەكىك لە ھونەرمەندەكان، خودا لىنى خوش بىت كارەكەسى زور بەدل
بوو، بەلنى پىتام وانەى تايبەتى موسىقام پى بلىت. پى دەگوتم كە ھەيفە ئەو
توانايەت ھەيە و كارىشت باشە.

با تىپەپىنن. ئەو بوو بەكارى من. دەزانىت ئەگەر مرؤف كارى يەكەم
دەربگرت ئىتر ھەموو شتىك درووست دەبىت. لەو رۆژە بەدواوہ گولم كرد!
ھەموان منيان دەناسى. چەند ماوہيەك تىپەرى و ھوت بۇ ھەشت ئاوازم گولى
گرت و كوتە سەر زمان. پارەيەكى باشيش لەو كارەدا ھەبوو. سالىك تىپەرى.
رۆژىك لە مالەوہ دانىشتبووم و كارم لەسەر ئاوازيك دەكرد كە بىنيم ياسەمىن
دەستاوہ و تەوماشاي من دەكات. كەمانچەكەم دانا و بەروويدا پىكەنيم.
بەپىچەوانەى ھەموو كاتىك وەلامى پىكەننەكەى نەدامەوہ!

پرسيارم كرد كەوا چى بوو.

ياسەمىن- تۆ شەرم و ھەيات ھەيە؟

لە جىگەكەم ھەستام.

- واتە چى؟!

ياسەمىن- تۆ ھەر پىاوى؟

زور پىم ناخوش بوو. رووخسارم تىك چوو.

- كەسىك شتىكى پى گوتووى؟ ئازارىان داوى؟ پىم بلى كىيە با باوكى لەگور
دەربىنم.

ياسەمىن- خودى تۆ! تۆ ماوہيەكى زورە من ئازار دەدەيت!

خوم كۆكردەوہ.

- من نامادەم دىك بچىت بەچاومدا و نەچىت بەپىنى تودا. ئەوكات چۆن من تۆم
ئازار داوہ؟!

ياسەمىن- ئىمە دەبىت تاكو كەى وەك خوشك و برا بژىن؟ يان تۆ پىاوى نىت يان

مىت خوش ناوئىت! لەبەر ئەوہبوو ئەوكاتانەى نەخوش بووم و قز بەسەر مەوہ

نەبوو نەم دەويست سەرم بىنى.

لەبەر ئەوە بوو باندجەكەم وەك كلاو لىكردبوو، كردبوومە سەرم. بەلام ئىستا تەماشابكە.

ئەو دەى گوت و قژە درىژەكەى جولاند. قژى وەك شەپۇل دەجولايەو. ياسەمىن - سەيربەكە چ قژىكەم ھەيە، وەك شەپۇلى رەش!
- تو خودا ئىتر وامەكە، تو باوكى منت لە گۆر دەرھىنا! قوربانىت بىم. مردم ئەوئەندە عىشقى خوت رژاندە ناو دلمەو و ھىچم نەگوت، شەو و رۆژم وەك رەنگى قژەكانت بوو.

ياسەمىن - دەى كەواتە بۇچى تاكو ئىستا ھىچت پى نەگوتووم؟
- خۆم دەپاراست، دەترسام تو منت نەوئىت و بەزۆر رازى بىت تاكو بىت بەھاوسەرم. ئەگەرنا ئارەزووى من ئەوئەيە تو ببىتە ھاوسەرم.
ياسەمىن - بەراستى دەلىنى يان دەتەوئىت دلم خوش بكەيت؟
- بەو كەسەى دەپپەرستى و دەپپەرستم زۆر لە مئژە سۆزى تو لە دلمدايە، ئەو ئاوازەنى لى دەدەم بەسۆزى عىشقى تۆيە! ھەر ئىستا ھەستە بچىنە نوسىنگە و مارەت بېرم.

ياسەمىن ئارام بوويەو و چاوە تىژ و درەوشاوەكانى ئاسايى بوويەو.
ھەر ئەوكاتە بەرى كەوتىن. عاباكەى لەسەر كرد و بەرى كەوتىن بۇ نوسىنگەيەك لە نزىكى مالى خۆمان. بەكاتر مئىرىك كارەكان تەواو بوو، ياسەمىن بوو بەژنى من. حەلال و مەحرەم.

چۆن بۆت بلىم كە ئەو شەو چ شەويك بوو بۇ من! وەك ئەوئەبوو تىنوويەك لەدوای سالانىك بەئاو بگات يان گورگى برسى بگاتەو بەگەلەكەى يان ھاوړىيەك بەھاوړىكەى بگات. كەسىكى خەمگىن كە گەشتى بەئارامى!

كاتىك گەيشتىنە ئى رەى چىرۆكەكە، جەنابى ھىدايەت بەبى وىستى خۆى دەستى كرد بەگرىان. تواناي بىنىنى فرمىسكەكانىم نەبوو. ھەستام تاكو بېرۆم، بەلام ئاماژەى بۇ كردم دابنىشم. ماندوو پەرىشان بووبوو.

فرمىسكەكانى پاك كردهو و جگەرەيەكى داگرساند.
ھىدايەت - بەدەستى خۆم نىيە، ئەو فرمىسكانە خۆراكى شەو و رۆژى منە، دانىشە ھىشتا خالى نەبوومەتەو.

چى بلىم تاكو تىنگەيت. دەبىت عاشق بىت تاكو دەردى عەشق تىنگەيت. دەبىت دەردى عەشقت كىشابىت تاكو بزانىت چ دەردىكە! دەبىت ببىتە مەجنوون تاكو بزانىت شىتى چىيە! چ شەويك بوو ئەو شەو.

هېشتان قسه کانی نه و شهوه له گوئندا دوزرنگيته وه. پنی گوتم من جگه له تو
سېکم نییه. هر بهو جوړه ی گورهیت کرد و تاکو نه مرو ناگادارم بوویت،
موره بی بکه و بو همیشه من له ژیر پر و بالی خوت دابنی. من باشییه کانی تو
لابیر ناچیته وه. تو تاکو نیستا له جیگه ی باوک و دایک و برایش بوویت بو من.
له به دوا ده بیت هاوسه رم بیت. نه وهک نیستا به ناوبانگ بوویت منت له بیر
بچیته وه. منیش سوئند دهخوم بو همیشه که نيزه کی تو بیم. تو تنها له گه لمدا به و
سکم تیزیکه و پارچه یه ک جلم پییده له بهری بکه م نیر هیچی دیکه م ناویت.

نازیم ده کینشا و خوم ده کرد به قوربانی.
- نه و قسانه چییه تو دهیکه یت؟ نه گهر تو نه بیت چه زده که م دونیاش نه بیت!
پارچه یه ک جل چییه؟ نه و قسانه ت له کوی بوو؟ هرچیم هیه بو تو بیت. له گیان
نازیزتر نیه، به فیداتی ده که م. تو دابنیش و خانمی بکه. بیه به تاجی سه ری من.
حالیکه سه یرم هه بوو نه و شهوه به هزار!

له سبه یه وه ماله وه بو من وهک به هشت بوو. به لای چه پ و راستدا ده رقیستم،
یاسه مین وهک پارچه یه ک مانگ له پیش چاوم بوو منیش به قوربانی ده بووم.
له رگانه وه ی ببوینه ژن و میرد و له یه کتری حه لال بووین، هه موو رهفتاره کانی
له گل من گورا بوو. هه همیشه پییده که نی و گالته ی له گل ده کردم و نازی ده کیشام.
تیکه ی ده کرد، ده یکرد به ده می منه وه و ته ری ده کردم.
پنم ده گوت دوا یی نازدارم ده که یت ها!

نه ویش ده یگوت عه بی نییه. ده مه ویت توله ی چاکه کانت بو بکه مه وه.
دهنگی پیکه نین له مالماندا نه ده بر! نیسفه ندمان داده گیرساند بو نه وه ی
دراوسینکان چاویان لینان به بیت.

روژنیکان له سه ر کار گه رامه وه ماله وه. کاتیک ده رگای حه وشه که م کرده وه و
هاتنه دهره وه، گویم لینوو یه کینک ده یخویند.
ده ستام و گویم راگرت. یاسه مین بوو! چ دهنگینی هه بوو؟! هه رگیز باوه رم
نده کرد نه و دهنگه له قورگی نه و ژنه وه بیت!

ئاوازیک که ئاواز خویننکی پیاو به سه ختی ده یخویند، یاسه مین به شیوه ک
ده بگوت که وهک نه وه بوو شتیک له ژیر لئوه بلیت! ده مم له سه رسورماندا
کرا بوویه وه.

کاتیک گه یشته نه و شوینه ی که ده بووایه بیخویندایه، به شیوه یه ک دهنگی
ده رده کرد که هه ناسه ی له من بری!

ئەو چەپلەي لىتدەدا و ھەناسەي من لە سنگمدا گىرابوو. دەزانم باوەر ناكەيت بەلام ھەر لەوكاتەدا ئەو بالندەكانەي لەسەر درەختي ھەوشەكە بوون بۇ ماوەيەك جريوھ جريويان نەدەكرد!

ھەر ئارامم گرت تاكو ئەو خويندەنە تەواو بيت بەلام تەواو نەدەبوو. ھىندە دەنگي نەرم و نىان بوو وەك ئەوھ بوو دە بالندەيان كردبىتە ناو مالەكەمان. لە کوتايدا تەواو بوو. ھەناسەم داہەوہ! ئەو دەيخويند و منيش خەريك بوو بىدەنگ دەبووم. ئەوھندە دەنگي قەشەنگ بوو كە بىردەكەمەوہ پەنجەكانى من ناتوانيت ئەو دەنگە دەربكات!

گويم راگرت. بەباشى گويم راگرت. لە دلي خۇمدا گوتم:
- بەقوربانى خودابم. ئەوھ دەنگي مرۆڤە يان دەنگي بولبول و كەنارى!
ھەر لەويدا دانىشتم. دەمزانى ئەگەر بچمە ژوورەوہ ئىتر ناخوينيت. لە سوچىكا دانىشتم و گويم بۇ راڤەگرت. خوداي گەورە ھەموو شتىكى لە درووستکردنى ئەو ژنەدا تەواو کردبوو. لەو ماوەيەدا ئەوھندە بەباشى فىرى خويندەنەوہى رۆژنامە بوو بوو كە باوەرەم نەدەكرد. خەتى ئەوھندە جوان بوو ھەر مەپرسە. ئەوھش لە دەنگي.

بىرم كردهوہ تاكو ئىستا چۆن تىنەگە يشتبووم كە ياسەمىن ئەوھندە بەتوانايە!
بىرم لەوانە دەكردەوہ، لەمالەوہ دەنگي كەوتن و شكاني شتىك ھات. دواتر ياسەمىن گوتى:

- وای خاک بەسەرم قۆريەكە شكە.
خولەكىك دواتر چوومە ژوورەوہ.
ھەركە منى بينى بەپىكەنين و خۇشحالىەوہ ھاتە پىشەوہ و سلاوى كرد. منيش بەسەر وەلامم داہەوہ و گوتى:

ياسەمىن- چەندە زوو ھاتىتەوہ. ھىشتا چايم بۇ لىنەناوى. واتە خەريك بووم درووستم دەكرد، قۆريەكە لەدەستم كەوتە خوارەوہ.

- بەفیدای سەرت بيت. چاى ناخۆم. خولەكىك دانىشە كارم پىتە.
ياسەمىن- شتىك بووہ؟

- نەخىر. تەنھا كەمىك لىت رەنجاوم.

ياسەمىن- خودا بەمكوژىت! كاريكى خراپم كردووہ؟ نەوہك لەبەر ئەوہى قۆريەكەم شكاندووہ نارەحەت بيت؟

- ئەو دەنگي بولبولە لەكوى بوو؟

که مینک نه ماشای کرد و تینه گه یشت چی ده لیم

یاسه مین - بولبول؟!!

- به لئی! بیستت؟

که مینکی دیکه بیری کرده وه و گوتی:

یاسه مین - نه خیر! من خه ریکی کار کردن بووم! له کوئی دهنگی ده هات؟

- له ناسماندا!

دووباره تینه گه یشت چی ده لیم. دواتر گوتی:

یاسه مین - له کاتی فریندا ده یخویند؟!!

پینکه نیم و گوتم:

- نه خیر. له سهر لقی درهخته کان ده یخویند!

به سادهی و بی تاوانیه وه گوتی:

یاسه مین - کام درهخت؟!!

دووباره پینکه نیم و گوتم:

- درهختیک له سهر دلی من! نه گهر بیدوزمه وه قورگی ده گرمه ئالتوون.

تازه تینکه یشت. رووخساری سوور بوویه وه و رویشته چیشته خانه. به دوایدا

رویشتم و گوتم:

- سه رسام بووم چونکه تاکو ئیستا نه و ولبوله م نه بینی بوو.

دهستی کردبوو به کار کردن، واته ئاگادار نیه! چوومه پیشه وه و دهستیم گرت و

گوتم:

- تر نه تزانی نه و دهنگه له قرگی چ که ناریه کی دهنگ خوشه وه ده هات؟

سهری داخست و به شهرمه وه گوتی:

یاسه مین - خودا من بکوژیت! له کوئی بزائم نه ماله نه وهنده بی ده رگا و دیواره

که دهنگ بهرز ده بیته وه!

- خوله کینک وهره دابنیشه کارم پیت هه یه!

یاسه مین - خواردنه که م له سهر ئاگره! هینشتا هیچ کارنکم نه کردووه!

- من ده رومه حه وشه داده نیشم! که مانچه که یشم ده بهم! ده بیت نه و بولبوله بو

من بخوینیت!

یاسه مین - شیت بوویت؟!!

- به لئی! شیتی نه و دهنگه!

که مینک راوهستا و گوتی:

ياسه مين - نه گهر نه ي خویند چی؟!

- نه و کاته نه من و نه نهو!

ياسه مين - له وانه يه نهو بولبله شهرمت لى بکات!

- بولبول له بېنگانه شهرم دهکات نهک له خوی!

نوه م گوت و رويشتم له ژورره وه که مانچه که م دهرهينا و رويشتمه حوشه.
ناماده م کرد و ورده ورده دهستم کرد به ساز ليدان!

چاوه کانم بهستبوو گوښه کانم کردبوويه وه تاکو دووباره دهست به خویندن
بکاته وه! ليمدا و ليمدا نه وهنده ليمدا تاکو له پر دهنگی که ناریه که هات! په نجه م
نه ده جوولاند نه وهک له خویندن راوهستيت.

سهره تا شهرمی ده کرد دهنگ به رز بکاته وه، به لام دواتر رووی کرایه وه!

دووباره بالنده کان بیدهنگ بوون! منیش ناگام له خوم نه بوو!

له پر به دهنگی ياسه مين چاوه کانم کرده وه! خه ریک بوو پیده که نی. منیش پیکه م

و گوتی:

ياسه مين - خه ریکیت چی ده که ییت؟! بولبوله که پینچ خوله که بیدهنگ بووه!

- ناگام له خوم نه بوو! به خودا ئیتر نابیت قسه بکه ییت له م قسه یه مدا!

ياسه مين - چ قسه یه که!

- له ئیستاره هر ناوازیکم دانا ده بیت نهو بولبوله بوم بخوینیت.

پیکه نی و به شهرمه وه رويشته ژورره وه.

له دواي نه وه کاری من بوو به وهی که هر شیعریکم پی دهدرا له دواي دانانی

ناوازه که ی سهره تا ده مدا به ياسه مين بيخوینيته وه. نه گهر باش بووایه، ده مدا

به رادیو.

به شینوه یه کم لى هاتبوو که نه گهر رۇژیک نه یخویندایه بوم و گویم له دهنگی

نه بووایه بېزار ده بووم. مافی خوشم بوو، چوونکه دهنگی ياسه مين هه رکه سینک

گوښی لیبووایه ئیتر هیچ دهنگی دیکه ی به لاوه دهنگ نه بوو.

به کورتی پیکه وه زور خوش ده ژیاين. ژیاين وینه جوانه که ی به ئیمه نیشاندا بوو.

تاکو نه وهی رۇژیک به شهرمه وه هاته حه وشه که. خه ریک بووم به ناو داره کاندایه

ده رويشتمه سهره وه. قاچم له سهر پلیکانه کانی په یژه که بوو، خه ریک ی برینی لقه

زیاده کان بووم.

ياسه مين - ده مه ویت شتیکت پی بلیم.

- بلی.

ياسه مين - وهره خواره وه پيتي دهليم.

- بلي گوي راده گرم.

ياسه مين - نه گهر خودا مندا ل نه دات به نيمه چي ده بيت؟
- نژاده كه م كه پيمان بدات.

ياسه مين - نه گهر نهيدا چي؟ ليم جيا ده بيته وه؟

- قسه يه كي ديكت نيه بيليني؟ هر كاتيك خودا ويستي مندا لمان پي بدات، پيمان
ده دات نيتر.

ياسه مين - له وانه يه كاتي هاتبيت! دوو گيانم!

قاچم هه لخليسكا و به پشتا كه وتم به زه ويديا. ده ستينكم به پستمه وه و ده سته كه ي
ديكش به زه ويه كه وه. هه ستام و پرسيم:

- تو له كوي ده زانيت؟

پينگني و گوتي:

ياسه مين - باشه نيمه ي خانمان به شينويه كه ده زانين نيترا!

- خودايه له ده ورت بگه ريم. پشت به خودا هه ميشه هه والي خوشت پي بيت.
وه ره دابنيشه. نيتر نابيت كاري گران بكه يت. ده بيت پشوو بده يت.

ياسه مين - نه و كاته قه له و بووم و مندا له كه ده مرنت! بو ژني دوو گيان كار كردن
باشه، تو دلگران مه به.

- تو خودا ناگادار به. خوت نازار مه ده. نه و مندا له نه مانه تي خودايه ها!

دابزيم و زه ويه كه م ماچ كرد. نيتر هيچم له خودا نه ده ويست. هه موو شتنيكم هه بوو.
چون سهرت نه يه شينم؟

چند مانگ دواتر خودا كوريني گولي پيداين. وهك هه نگووين شيرين بوو. نيتر
هزم نه ده كرد قاچم له مال بيه مه ده ره وه. دلم بو مندا له كه ته نگ ده بوو. هزم
ده كرد قوتي بدهم! به لاي چه پ و راستدا ده رويشتم شتنيكم ده دا به ياسه مين تاكو
بيخوات. پيم ده گوت

- ژني شيرده ر ده بيت به باشي بخوات.

ياسه مين - خه ريكه ده بمه ورچ.

- كيشه نيه. ده بيت هه م تو و هه ميش كوره كه م قه له و بين.

پوژنيكيان جگه رم بو برژانده بوو، خه ريك بووم پيم ده دا تاكو بيخوات. ده ستم
گرت، ماچي كرد و گوتي:

ياسه مين - راسته كه له مندا ليه وه سه ختيم زور كيشاوه، به لام خودا قه ره بووي

همووی بۆ کردمهوه. تاكو له ژياندا بچاكه كانى تو له بېر ناكه م پياو.
دهستم كرده ناو قژى و گوتم:

- منيش له مندالييهوه سهختيم زور كيشاوه، بهلام دهلىنى خودا دهركاى سوزى
له ئيمه كردوتهوه. له بهر خاترى بهر كهتى مورتهزا على خودا بيدات به هممووان
چاكهى ئهوانه مان پى بدات و ئهوهى كه هه مانه ليمان نهستينيت.

كوپه كه مان ناونا على. پوژ له دواى پوژ گورهتر ده بوو. هه چهنده ئه و گورهتر
ده بوو كارى منيش باشتتر ده بوو. باشتترين ژيانم بۆ درووست كرد. له ئالتوندا تيرم
كرد بوو. خويشى ده يگوت ئه وهنده ئالتونم هه يه كه زه پهنه گه ريش ئه وهندهى نيه! پيم
ده گوت شايه نى توى نيه. خانمى گول تو بۆ من وهك دهسته گولى.

هيدايت دووباره جگه ره يه كى داگيرساند و دوو چايى ديكه ي تيكرد.
هه ناسه يه كى تازه كرده وه. به رده وام بوو.

- له ژياندا به ناكام گه يشتبووم. سالانيك تينه پرى و ئاو له قورگمان نه گيرا. على
نزيكى شهش سالان بوو. ئيتتر ورده ورده كاتى چوون بۆ قوتابخانهى بوو. پوژيك
له سه ر كار گه پامه وه، له دواى ئه وهى ياسه مين چايى بۆ هينام و خواردمه وه گوتى.
ياسه مين- من ماوه يه كه زور بېرم كردوته وه و بينيم ئه قل شتيكى باشه. خودا
كاتيك شتيكت پى ده به خشيت ئه گه ر سودي لى نه بينيت كوفرى نيعمه ته.

- واته چى؟

ياسه مين- له كوئه وه گوتراوه ده بيت بولبول ئازاد بيت تاكو بخوينيت! حه يفه ئه
دهنگه له قه فه زدا بمينيته وه و هيج كه سينك نه يبيستيت!

- ئه و بولوبله هه ر ئه وهندهى بۆ هاوسه ره كه يى و منداله كه ي ده خوينيت به سه.

ياسه مين- ده بيت ئه و بالنده يه ئازاد بيت تاكو هه مووان دهنگى ببيستن!

- ده لى چى؟

ياسه مين- راديو! ئه م ده بيت بپرواته راديو!

زه ق زه ق ته ماشام كرد و گوتم:

- هه ر له وه م مابوو ژنه كه م بپرواته راديو! ده ته و نيت بينچاره م بكه يت؟ كى ئه وانى

به تو گوتوو ه؟! ده ته و نيت ئابروومان ببه يت؟! له چ شتيكت كه مه؟! چيت ويستوو ه

بۆم دا بين نه كردوو ي؟! دهسته كانت خوش بيت! ئافه رين! هه ر بژيت!

سه رى داخست و هيجى نه گوت! كه مينك دواتر چايى بۆ هينام و گوتى:

ياسه مين- بابه بۆچى ئه وهنده تو ره بوويت؟ ئيستا من شتيكم گوتوو ه! وازى لى

بهينه ئيترا!

ياسه مين

بهشی بیست و یدک

ماره پیک تپه ری و ئیتر دهنگ و باس نه بوو. ژیانمان ئاسایی بوویه وه. به پانیه کیان دانیستبووم له ژووره وه و له سهر ئاوازیگ کارم ده کرد. چایی بو بینام و له بهردهم داینا و خویشی دانیشتم. که میک دواتر گوتی:
ياسه مین - سه ردهم گوراوه!

- چون؟!

ياسه مین - ژنان ده بیت بچنه سهر کار!

ئینگه یستم ده یه ویت چی بلیت! خو رانه گرت و گوتم:

- من له و جوره پیاوانه نیم که له قاپی ژنه کهم نان بخوم. پیم خوش نیه ژنه کهم بچته بهردهم پیاوی بنگانه و پیاوی بنگانه دهنگی بییستن. جگه له وهش ئیمه پییستمان به پاره نییه. نه و هه موو پاره م بو چیه؟

ياسه مین - ژن که توانای هه بیت ده بیت سوودی لی وه ربگریت!

- به لی به لام له ریگهی راسته وه!

ياسه مین - واته ده لیبت ده بیت ژن هه میسه له ماله وه بیت؟! بشوریت و پاک بکاتوه و خواردن درووست بکات؟! ئاخو نه وه بیرکردنه وه یه تو هه ته؟! نه وه سهردهمی هه زار سال پیش ئیستایه! که میک میتشکت به کار بهینه!

- ياسه مین تو تاكو ئیستا تورهی منت نه بینیه وه. مه هیله ده م بگریته وه.

ياسه مین - ده مت بگریته وه یان نا. من ئیتر یاسه مینی پینشوو نیم! تو هه ر کارینکت له دست دیت نه جامی بده!

له پر له دهستم ده رچوو شتینکم کیشا به رووخساریدا! له جینگه که ی هه ستا و

به گريانه وه چووه چيشخانه.
به رووکار کاره که ته و او بوو، به لام نه وه ژيانمان بوو که ته و او بوو. چند مانگ
تپه پزی، وهک نه وه بوو ياسه مينيان بردبیت و ياسه مينیکی دیکه يان له جینگه
دانا بیت! ورده ورده ده بووینه دوو که سی بی هست.
جاری داهاتوو به رامبه رم وهستا و گوتی که من دهمه ویت برؤم! تویش هر
کارینکت له دست دیت نه جامی بده. نه گهر ده ستت بهرز بکه یته وه، هرچی که
روویدا ده بیت له چاوی خوتی ببینی ها!
ته ماشام کرد و گوتم:

- نه وه یه پاداشتی کاره کانم؟
ياسه مين- هر کارینکت بو کردووم له جینگه ی سوودت بردووه، نه وه ی دیکه ییش
هرچی بووه له گه لم حسابی بکه تاکو پاره که ییت پی بدهم!
- له کوئی تاکو نیستا پارهت په یدا کردووه که نیمه نه مان زانیوه؟
ياسه مين- تو ناگادار نیت. کاتی خو تیده گیت!
- زمانی بولبولت گرتووه!
ياسه مين- مه گهر خوت نه تگوت ده نگم وهک دهنگی بولبوله!
- نیستا نیتر گالته به من ده که ییت؟
ياسه مين- خوتیت که گالته به خوت ده که ییت!
- نه و کاته ی که که چهل بوویت و خهریک بوو دهمردیت بهم شیوه یه قسه ت
له گه ل ده کردم؟!

ياسه مين- نه وانه کونه، باسی نیسته بکه.
- نیستا خهریکه به شیوه یه کی دیکه دهمریت! خوت ناگادار نیت!
ياسه مين- کاتیک پاره م په یدا کرد دیم و نیشانی توی دهمم نیستا قسه ت چیه؟
- هیچ! نه گهر ده ته ویت برؤیت برؤ! خوت ده زانیت و ویژدانیت!
نه وانه م گوت و چوومه هوشه. کاترزمیریک دواتر به چاییه که وه هاته هوشه.
چاییه که ی له به رده م دانا و خویشی دانیشیت.
ياسه مين- سه یرکه من توم خوش ده ویت و کورپه که ییشم خوش ده ویت و
ژیانیشمم خوش ده ویت به لام به دهستی خوم نیه وهک نه وه یه کرابیتمه قه فه زه وه!
ده بیت ریگه بدهیت بفرم!

- نه وه هه لفرینی نازادی نیه! هه لفرینی به دبه ختیه!
ياسه مين- کارت به سر نه وانه وه نه بیت! من خوم ده زانم! هه فته یه ک یان دوو

هفت جارنیک دهرؤم خو زور نیه! هیچ کاتم ناگریت!
- خهریکه مالمان تینک ددهیت، مه که یاسه مین! من نازانم نه شتانه کن به توی
گوتوره به لام هرکه سینک هیه دوژمنته!
یاسه مین- جاری تو دوژمنی منیت و پینشم پنی دهرگیت!
- من که همیشه ناگادارت بووم و گه یاندوومی به ئیره دوژمنتم؟! به خودا
ببچارهت دهکن ها!

تنها تماشای کردم وهک نهوهی شهرمه زار بیت و گوتی:
یاسه مین- سهیرکه ناسه لامه تی تو خوت هونه رمنندی! بوچی پینس به هونه
دهرگیت؟! سبهی په شیمان دهبیته وه ها!
- تو په شیمان دهبیته وه! نهو کاته ئیتر پرووی گه رانه وهت نابیت! نالودهت دهکن!
به دبهختت دهکن! تو نهو که سانه نا ناسیت! تو سادهیت و گه نجیت! دست لی
نهرایت! من رازی نابم! نابم! نابم!

که مینک بیتهنگ بوو گوتی یاسه مین- قسهی کوتایت هر نهوهیه؟
- بهلی، نهگر من هاوسه رتم و گه وره ترم ده لیم نا، دلت ساف بکه یاسه مین. به
خودا شهیتان کلاو دهخاته سهرت!

یاسه مین- من له نهو قسانه تیناگه م! دهبیت برؤم!
- برؤ به لام نهگر رؤیشتی ئیتر رؤیستووی! وهک نهوهیه بو من مردبیت!
یاسه مین- به چه هه نم!

دوانر پیاله چاییه کهی هه لگرت و فرینی دایه لایهک و چووه ماله وه.
هه ستام دهستم کرد به کوکردنه وهی شه کره کان و خهریکی گسکدانی نهوی
بووم که بینیم به جانتایه که وه هاته دهره وه. بینیم رینک و راست خهریکه دهروات.
نورهی قورگمی گرت، چوومه به رده می و گوتم:

- چ شتیکی خراپم پنی گوتووی؟ بی ریزیم به رامبه ر کردووی؟ بینارم کردووی؟
سرم نیشاندوی؟ کاری خراپم له گهل کردووی؟ چ نازارنیکم پنی گه یاندوویت که
بهم جوره بووی به دوژمنی خوینم و خهریکیت من دهبوتینیت.

یاسه مین- خوزگه نهو کارانهت دهکرد! نهو کاته زور ناسووده تر دهرؤیشتم
به دواي کارمدا!

- به خودا هرکه سینک له ژیر پینت وه ستاوه، دوژمنته. باشه تی توی ناویت، به خودا
به چاریان کردووی! له که للهی شهیتان وهره خواره وه. به قورئان تاکو قورقوراگهت
دهکینه ناو قوربه وه.

ياسه مين - نه وانه ي تو ده لنييت له و هه والانه نيه. له خورا ناموزگاريم مه كه.
ويستي بروت كه رويشتم ده ستيم گرت و كيشام به ديواردا. له پر مشتنيك خولي
هه لگرت و هه ليدا به پرومدا. تاكو ويستم سه رم لابه دم، كيشاي به پروخسارمدا و
خوين به پروخسارمدا هاته خواره وه.

نيتر هيچ تينه گه يشتم. به چنگ قزيم راکيشا و كيشام به سنگيدا و له سه ر خزي
چوو.

دهنگي گرياني عه لي به رز بووه وه. چوومه لاي و كرده باوه شم و برده ماله وه
تاكو نه و شتانه نه بينييت.

تاكو گه رامه وه ده ره وه، بينيم ياسه مين هه ستاوه. ويستم دووباره لني بده م ك
گوتي:

- هه رچه نده ده ته ويت ليم بده! توانات به سه رمدا هه يه و ده توانيت زيندانيم
بكه يت، به لام تاكو سه رت بجولين يان خيانه تت لني ده كه م يا خود راده كه م!
له خه م و خه فه تدا گريانم ده هات. گوتم:

- من زور زه حمه تم بو تو كيشاوه ياسه مين.

ياسه مين - ده كرا نه يكي شي. كه س له توي ويستبوو؟ لني بگه راي تايه بمرم.

- نيسي تا له خودام ده ويت كه بمريت تاكو شه رمه زارم نه كه يت.

ياسه مين - ياري نه نه من خوم ياريم مه كه! دراوسنيكان كو بوونه ته وه!

كاتنيك لامكرده وه ده بينم هه موو دراوسنيكان له پشته وه وه ستاون و ته ماشامان
ده كه ن.

- پشت به خودا هه وALT به ينن كه نابروومت نه بر دووه. خودا بتكوژنيت ژن.

ياسه مين - خودا سه ري قاله. راناگات به م شتانه.

- لال ببيت كه خودات فه راموش كر دووه. شه يتان ده ستني گرتووي، خه ريكه
ده تبات بو لاي خوي!

له دواي ماندوو بوون و گريان رويشتمه سه ر حه وزه كه و پروخساره
خويناويه كه م شوشه و گوتم:

- من له ژير فه لاقه دا خه فه تم نه خوارد. له هه تيوخانه برسيتي و به ته به ختيم كيشا،
له به رامبه ر كه سدا تنوكنيك فرميسك له چاوم نه هات. تو فرميسكي منت پرژاند، خودا
فرميسكت پرژينييت.

برو ژن. رويك پهريشان و نه خوش بوويت، سو جده م بو خودا ده برد تاكو
ته مه نيكي نويت پي بدات. هه ر به و ده ي شكاندت خه فه تم ده خوارد تاكو تو باش

بیت
بهو دهستانه م قاپی پیسیه که تم خالی ده کرد. بهو پسته ی خه فته ت خسته سه ری
له کولم ده گرتی و ده مبردی بو لای پزیشک تا کو چاک ببیته وه!
برو ئیتر جینگه ی ژنی بی ره وشتی وهک تو له م ماله دا نابیته وه. برو چونکه دونیا
وه فای له گه ل که سدا نییه. برو که هر بهو دله شکاوه م له لای خودا شکاتت لی
ده که م. هیوادارم پروژیک بیت که په شیمانیت ببینم. نه گهر خودا خودا بیت مافی من و
نهو منداله بی تاوانه ت لی بستینی. برو نه ی بی که س.

دوانر چوومه ماله وه بولای عه لی. له په نجه ره که وه بینیم جانتا که ی هه لگرت و
رؤیشت. خه ریک بووم ته ماشام ده کرد که دراوسنی سه ره وه مان به دوایدا رؤیشت.
تینگه ی شتم چ ناپیاوینک له ژیر سه ری ژنی مندا بووه.

چوومه سه ره وه و به ژنه که یم گوت تا کو سبه ی مؤله تان هه یه لیره برون
نه گه رنا که ل و په له کانتان فری ده ده مه سه ری کولان.
هاته خواره وه. کوربه که م کرده باوه شم، گوتی:

عه لی - باب، دایکم له کوییه؟

- باب گیان مه گری. ئیتر دایکت مرد!

عه لی - من دایکم ده ویت.

له خه مباریدا خه ریک بوو ده خنکام. ده متوانی چی بهو منداله بلیم؟ سه رم خسته
سه ر شانی منداله که م و ده ستم کرد به گریان.

بو ژیانم ده گریام که وهک نه وه بوو بومی له ژیردا دانرا بیت، چوو به هه وادا. بو
نهو منداله ده گریام که له خورایی بی دایک بوو! له بهر نامه ردی مرو فانیک ده گریام
که را چون وهلامی باشه ده ده نه وه.

ئیر نهو دراوسنی نامه رده م نه بینیه وه. سبه ی شته کانیاں بارکرد و رؤیشتن.

تا کو ماوه یه ک عه لی به هانه ی دایکی ده گرت. نهو ده گریا و مینیش له پالیدا
ده گریام. نهو منداله داماره له م کوتاییه دا بو نه وه ی من نه گریم هیچی نه ده گوت.
له وانه یه ترسایت له وه ی باوکی بازار بدات. ئیتر شه رمه زار ده بوم له مال بچمه
ده ره وه. شه رمم ده کرد له دراوسیکان.

له ماوه دا بووم به جگه ره کیش. له ماله وه داده نی شتم، بیرم ده کرده وه و جگه ره م
ده کیشا. ماله وه به ته واوی تیک چوو بوو. پیسی له ده رگا و دیواره وه چوو بووه
سه ره وه. نه نانی به یانی نه نیوه رپو و نه ئیواره. مالمان بووبوه ماته مگا. داده نی شتم
له سوچینکا و بیرى نهو پروژانه م ده کرده وه که دهنگی پیکه نینی یاسه مین هه موو

ئەو مالەي پۈكۈردى. خۇم كارىكم كۈرد كە نەفرەتم بۇ بنىرن. ئەگەر من فىرى دەربىرىنم نەدەكرد و داوام لى نەدەكرد كە ئاوازم بۇ بخوئىنىت. ئەگەر كەمىك خەيالم كۈبكردايەتەو نەم بارودۇخە نەدەهاتە پىشەو.

ئەو مندالە داماوە ئەوئەندە لاواز بوو بوو كە ئىتر نە يارى دەكرد، نە پىدەكەنى بىرى ئەو پۇژەم كەوتەو كە ياسەمىنم لە سەرە مەرگدا هىنايە لاي خۇم. بىرى ئەو كارانەي بۇم كۈردى.

كاتىك چاوم بەو مندالە دەكەوت، گريان لە قورگىدا بوو بەلام دەنگى نەدەهات، دلم ئاگرى دەگرت. نەمدەزانى چ خاكىك بكەم بەسەرى خۇمدا. مابوومەو كە چى بكەم. دلم خەرىك بوو دەردەهات. هەمىشە بەخۇم دەگوت كەوا ئىستا ياسەمىن لەكوئىيە؟ ئەم شەو سەرى لەسەر پىشتى چ ناپياوئىك داناوە؟

هەفتىك دەبوو هەوالم لى نەبوو. غىرەتم خەرىك بوو دەيخنكاندم. ئەو كاتان بىرم كۈردەو بېرۇم بىدۇزمەو و بىكوژم. دواتر هەم خۇم و هەم ئەو مندالەيش بكوژم. بەكورتى پۇژانئىكى خراپ تىپەرىن.

پۇژىك لەكەل عەلى لە مالەو دانىشتبوو و گوئىمان لە رادىو دەگرت. لەپر كەسىك لە رادىوكەو گوتى:

- گۇرانىك لەلەين هونەرمەند و گۇرانىبىژى نوئى خانمى فلان پىشكەش دەكرى بفرمىون.

دواي كەمىك لە گۇرانىكە چىم بىست؟! دەنگەكە دەنگى ياسەمىن بوو بەلام بەناوئىكى دىكەو!

عەلى هاوارى كۈرد

- بابە! بابە! دايەيە! دەنگى دايكە! بەخودا دەنگى دايكە!

سەرمدا بەديوارەكەدا. ئەوئەندە بەتوندى دەستەكانى خۇم گەست تاكو خوئى لىهات. خودايە چ وەلامئىكى ئەم مندالە بدەمەو؟ لە خۇم دەدا و دەگرىام.

عەلى، ئەو مندالە هەژارە لەپال رادىوكەدا دانىشتبوو بەئارامى دەگرىا. تاكو ياسەمىن خوئىندى، من و ئەو مندالە گريان. كاتىك گۇرانىكە تەواو بوو، عەلى هاتە لاي من و گوتى:

عەلى - بابە، ئىستا دايكە لەكوئىيە؟

- بابەگيان دايكە مردوو!

عەلى - ئەي ئەو كى بوو گۇرانى دەگوت؟!

- ٺاره دايڪي تو نيه بابو، خانميناڪه دهنگي وهڪ ٺهوه،
- عهلي - دايڪم بوجي رويشت؟ تو ٺازارت دا؟
- ناڪورم، دايڪت ٺيتر نايهويت باش و پاڪ بيت، ٺيتر من و توي خوش ناويت،
سهرم داخست، چيم هه بوو كهوا پني بلينم؟
دور باره گوتي؛

- عهلي - من دلڻم بڻ دايڪ زور تنگ بووه! کاتيڪ شهوان دهخه وتم دايڪم چيروڪي
بڻ دهگنبرامه وه، دهيلواندمه وه تاڪو خهوم لي بکهويت، له ٺه و کاته وهي دايڪم
رويشتوه کاتيڪ دهروم بخهوم، هه رکاتيڪ چاوم دادهخه شتي ترسناڪ و خراپ
ديته بهرچاوم!

کاتيڪ ٺهوانم گوي لنيوو، له خودام دهويست بمرم، له باوهشم گرت و گوتم:
- بابو من وهڪ دايڪت چيروڪ نازانم بهلام، توڻم خوش دهويت، هه ر به و جورهي
دايڪتم خوش دهويست، بهلام تو به و شيوهيه مهڪه.

بردم بڻ سهر جينگهڪهي تاڪو بيخه وينم، دانيشتم له پاليدا و دهستم کرد
بهلاواندمه وهي، خوله کنيڪ ٺيپهري و گوتي:
- عهلي - بابو دهڪري سازم بڻ ليندهيت؟
- نا بابو، ناتوانم سازهڪه هه ليگرم.

- عهلي - ٺهگهر سازم بڻ ليندهي، بييري ٺه و کاتم دهڪه ويته وه كه دايڪم
نه رويشتبوو، بڻ خوم به ٺاسوودهيي دهنووستم.

نه دهزاني چي بکه م، له ٺه و روزه وه ياسه مين رويشتبوو دهستم نه دابوو له
که مانچه که مه وه، له ولاشه وه نه م دهويست بروم به لاي سازه که مدا، له لايه کي ديکه وه
هزم نه ده کرد دلي مندا له که م بشکينم.

به سستي و لاوازيه وه هه ستام و رويشتم که مانچه که م ده رهينا، خودا خوي
دهزانيڪ کاتيڪ دهستم برد بڻ سازه که بارودوخم چون بوو، به هه ر شيوهيه ک بوو
هانه وه لاي عهلي.

ناڪو ويستم سازي بڻ ليندهم گوتي:

- عهلي - بابو هه ر ٺه و ٺاوازه لينده که دايڪم هزي لني بوو، هه موو کاتيڪ
دهيخويند.

نه ماشام کرد، لال بوو بووم و هيچم بڻ نه ده گوترا، چون دهڪرا به و مندا له بلينم چ
بارودوخنيڪ ههيه!

ژهندم، ٺه و ٺاوازه ي که هه ميشه ياسه مين دهيخوين ژهندم، له بهرچاومدا

ياسه مينم ده بينى له پالمدا پاره ستاوه و بوم ده خونينيت.
له خه يالمدا به و شينويه بوو كه هموو نه وانه خه و بوو. ياسه مين نه رويشتوره
بو هيچ شويتنيك. به خومم ده گوت كه نئستا ده رگاكه ده كريتته وه و ياسه مين
به پينكه نينه قه شهنگه هميشه بيه كه يه وه ديتته ژووره وه. نه و شه وه چيم كيشا تاكر
نه و ناوازه ته و او بوو؟!
عه لي خه وي لينكه وت.

مانگيك به سر نه و پروداوه دا تپه پري. كه متر له مال ده چوممه ده ره وه. يهك دور
جار هه مان نه و گورانينيزه هات به دوامدا. داواي لينكردم برؤم بو راديو، به لام
رازي نه بووم. تازه بو كريني خانوو به زور له مال ده هاتمه ده ره وه. چ بگات به وه ي
دووباره برؤمه وه بو راديو.

به يانيهك ده رويشتم نان بكرم، چهند ژنيكي دراوسيمان له سوچينكا وه ستاون و
خه ريكن ته ماشاي بلاو كراوه يهك ده كه ن كه به ديواره كه وه يه. كاتيك منيان بيني
شتيكيان به يه كتر گوت و رويشتن. به نارامي چوممه پيشه وه، ويستم بزانه چي
بلاوده كه نه وه. كاتيك كه يشتمه لاي ديواره كه تازه تينگه يشتم چهنده خاك كراوه
به سرمد! هيز له نه ژنوكانم بران.

وينه ي ياسه مين، ژنه كه ي منيان بلاو كرده وه ته وه. ژنيك كه خور پروخساري
نه ديتبوو. نئستا به پروتي هموو پياواني شار ده يان بيني!
سه به ته كه له ده ستم كه وت و بارودوخم تينكچوو. له سوچينكا دانيشتم و كيشام
به سرمد.

نه ي خودايه چ تاوانينكم له به رده رگات كرده بوو كه نئستا ده بوايه كلاوه كه م
ببردايه ته سه رووتر! تف له تو نه ي روزه گارا!

له شه رمه زاريدا له پروم نه ده هات سه رم له كولان به رزبكه مه وه. نه و ژنه
كه مه ري مني شكاند. هميشه به وشينه بيرم ده كرده وه كه وا خه لكی گه ركه
وه ستاون و ته ماشاي من ده كه ن.

ويستم هه ستم تاكو كه شيك نه و بلاو كراوه ي نه بينيوه بدرينم. به لام مه گه ر دانه و
دوان بوو. له مبه ر تا نه و به ري كولانه كه پر بوو له وينه ي ژني من.
خودايه نه وه چ به تبه ختيهك بوو؟ مه گه ر ته ماشاي نامووسي چ كه سينكم كرده بوو
به خراپي؟

عه باي سه ري چ ژنيكم لبرده بوو كه عه باي سه ري ژنه كه ي منيان لبرده؟!
ده ستم گرت به ديواره كه وه و به زه حمه ت هه ستم. ته ماشاي بلاو كراوه كه م كرده

زېږېدا نووسرابو خانمی فلان، نهستیره یهک له پوژه لاتوه هلهاتوه و له
ناسمانی هونری ئیراندا ددره وشیته وه. پیروزبای هاتنی خاتوو فلان دهکین بو
ناو هونر. له ئیسته وه ده بیت دهنکی بولبول و که ناری فه راموش بکړیت.
به تنها هم شه و خاتوو فلان هونرمه ندی خوشه ویستی ئیوه له فلان میوانخانه
برنامه پیشکش دهکات.

دهستم گرت به دیواره که وه و به هیواشی له که ناری دیواره که وه که رامه وه ماله وه.
هر که دهرگا که م داخست دهستم کرد به گریان.
هر مندا له هه ژاره، علی. نه یده زانی چی بووه، وهک په روانه به دهورمدا دههات و
دهچو پرسپاری دهکرد:

علی- بابو چی بووه بوچی دهگری؟

بهلام چیم هه بوو تا کو پنی بلیم؟ پنی بلیم نه گهر ده ته ویت دایکت ببینی برؤ بو
فلان میوان خانه! ئیتر نه و گهره که شوینی من نه بوو. ههفته ی داهاتوو ههردوو
خانوه که م فروست و هاتمه ئیره.
هم مال و باخه م کړی. نه و کاته لیره زهوی هه ر نرخی نه بوو. نزیکي شاخ بوو.
دېنده کان له م ناوهدا بوون.

هم مال و باخه، خاوه نه که ی پیره میزدیکی دهوله مند بوو که له بهر نه خوشی
ئیر نه دههاته ئیره. بو من زور باش بوو. هیچ که سینک ئیره ی نه ده زانی و دهکرا
دهرگای باخه که دابخه م و دابنیشم بیر له به تبه ختیه کانم بکه مه وه.
هم کل و پهل و کتیبانه، به کورتي هه رچی شتی ئیره یه له وگهل هم خانوه دا
له پیره میرده م کړی. هیچ که سینکیش جگه له و گورانی بیژهی که ناوی نالیم
ناویشانی ئیره ی نه ده زانی. رامسپارد که به هیچ که سینک نه لیت من بو کوئ
رؤیشتووم و چ کاریک ده که م.

ئیر هم مال و باخه بوو به دونیای من و نه و مندا له داماره. داده نیشتم له م ماله دا
و ناوازم درووست دهکرد. ناوازه کانم پرېوون له سوز. مانگی جاریک نه و
ناوازه خونه دههات و ناوازه کانی دهرېد، پاره که یشی بو دههینام.
سالیک تپه ری. له و خودالینخوشبووه م بیست، نه و پیاوه ی دراوسیمان که
چو بووه ژیر سهری ژنه که ی من دهردی بی دهرمانی گرتووه و مردووه.

نهرش سزای که سینکه مالی خه لکی ویران بکات. بهلام سوودی بو من چی بوو؟
ئیسنا ئیر مال و باخیکي به و گوره ییهم هه یه و پاره ییشم هه یه بهلام نه و شته ی
دههویت نیمه. نه و کاته تینگه ییشتم که سهرده میک چنده دهوله مند بووم و خوم

نەمدەزانی. چەند سالیک تینپەری و یاسەمین بەناوبانگتر دەبوو. ناوی لە ھەر شوینیک دەھات، بۇ خەلکی شادی و بۇ من خەمی دەھینا.

چی بلیم تاکو بزانییت چیم دەکینشا؟! عەیم نارد تاکو وانە بخوینیت و بۇ خوی ببیتە کەسینک. ھەم دایک و ھەمیش باوک بووم بۆی. منداڵ بوو، زوو لەبیری کرد. لە سەرەتاوہ بەدوای دایکی دەگەرا، بەلام چەند سالیک تینپەری و بازی بووی دایکی نیە.

ھەرچونیک بوو بەچنگ و ددان گەورەم کرد. رینگەم نەدا دەردی بی دایکی بکیشیت، واتە ئەوہی کە خۆم بیرم لیدەکردەوہ.

رۆژان تینپەرین. مانگ و سالەکانیش تینپەرین. بەلام من نەمتوانی یاسەمین لەبیر بکەم. رۆژیک بریاربو عەلی لەدوای قوتابخانە بروات بۇ مالی یەکیک لە ھاوڕیکانی دلم زۆر تەنگ بوو. دل گەرمی و ھیوام کورەکەم بوو.

رۆژیک نەبوو کەوا چاوم لە رینگە نەبیت تاکو لە قوتابخانە دەگەریتەوہ. ئەو رۆژە دەمزانی لە میوانیەک بانگیشت کراوہ تاکو درەنگی شەو ناگەریتەوہ. خەمی دونیا رژایە ناو دلم. خەیالی یاسەمین لاشەمی گرتەوہ.

دەمزانی لەکوئی بەرنامە ی ھەیە. زۆر ئاگاداری خۆم بووم بەلام لە کوتایدا نەمتوانی خۆم رابگرم. نزیکی ئیوارە بوو کە لە مالەوہ ھاتمە دەرەوہ، چووومە ئەو میوانخانە و لەسوچینکدا وەستام بەلکو بتوانم یەک جار ببینم.

سەرەتای شەو ئۆتۆمبیلیکی کەشخە ھاتە بەردەم میوانخانەکە و چەند کەسینک دابەزین. دواتر ئەو کەسە ی سالانیک ئارەزووی ببینیم دەکرد ببینم. یاسەمین!

یاسەمینیک رۆژیک بەتەنھا بۆ من بوو، بەلام ئیستا تەنھا کەسینک دەستی بەئەو نەدەگەیشت من بووم. چاکەتینکی چەرمی لەبەرکردبوو. قژە رەش و درنژەکانی بەردابوو یەوہ. بەئارامی دابەزی.

چوار دەوریان گرتبوو. چەندین کەس ھاتبوون بۆ ببیننی. ئیتر ھیچ شوینیک بۆ من نەبوو. لەو بەری شەقامەکە وەستابوووم و تەماشام دەکرد، بەبی ویستی خۆم فرمیسک لە چاوەکانم ھاتە خوارەوہ. لەوکاتەدا نازانم چون چاوی کەوتە سەر من و وەستا.

ببینم کە دەیەویت بیتە لای من بەلام ئەوہندە دەوروبەری جەنجال بوو

نهدنه توانی ههنگاو بنیت. تازه به زور لای ئەو پیاوانه‌ی ئاگیان لینی بوو رویشته زوروره‌وه.

سانی کوتایی لای کرده‌وه و ته‌ماشایه‌کی کردم. ئیتر حه‌زم نه‌ده‌کرد له‌ویدا بجولیم. ئەگەر سۆزی کوربه‌که‌م نه‌بووایه هه‌ر له‌ویدا ده‌مامه‌وه تا‌کو له‌وانه‌بوو جارێکی دیکه بیبینمه‌وه.

هه‌بلاک و ماندوو گه‌رامه‌وه ماله‌وه. هه‌مان ئەم ئاگردانه‌م هه‌لکرد تا‌کو کاتیک هه‌لی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه ماله‌وه، ماله‌که گه‌رم بیت. له‌پال ئاگردانه‌که‌دا دانیشتم. دووباره چوومه خه‌یاله‌وه.

هه‌ستم که‌مانچه‌که‌م هه‌ینا. ویستم بیکه‌مه ناو ئاگره‌که‌وه و بسوتیت به‌لام دلم نه‌هات. واته تا‌کو ئیستا ده‌جار ویستووومه ئەو کاره بکه‌م به‌لام نه‌متوانیوه.

کاتیک گه‌یشینه ئیره‌ی چیرۆکه‌که، جه‌نابی هه‌دایه‌ت ئیتر به‌رده‌وام نه‌بوو. چاوی برپیروه ئاگری ئاگردانه‌که‌که‌وا خه‌ریک بوو ده‌کوژایه‌وه.

یه‌ک دوو خوله‌ک تینه‌په‌ری و گوته‌ی:

هه‌دایه‌ت- ده‌بینی به‌هزاد خان، ژیان چ یاریه‌ک له‌گه‌ل ئیمه مرو‌قه‌کان ده‌کات؟
- کاتیک ناوی ئیوه‌م ده‌بیست و گویم له‌و ئاوازانه ده‌گرت که دروستان کردبوو، هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که‌وا ده‌کریت چیرۆکی له‌و شینوه‌یه‌تان هه‌بیت.

به‌رێز هه‌دایه‌ت، ده‌کریت تکاتان لی بکه‌م ناوی هونه‌ری یاسه‌مین خانم به‌من بلین؟ واته ئەو ناوه‌ی له‌خوی نابوو؟
هه‌دایه‌ت- ده‌یلیم به‌لام تکات لی ده‌که‌م له‌لای خوت بمینیته‌وه.
- به‌لین ده‌ده‌م.

ناره‌که‌ی پی گوتم. زور به‌لامه‌وه سه‌یر بوو. هه‌میشه بیرم ده‌کرده‌وه که‌وا ئەو گورانی بیژه یه‌کیک له‌و که‌سانه‌یه که خوشبه‌ختن و به‌ئاره‌زووه‌کانیان گه‌یشتون!
بۆ ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بووین.

هه‌دایه‌ت- ئیواره لیره بمینه‌ره‌وه. منیش ته‌نه‌ام. تیکه‌یه‌ک نان ده‌بیت بیخوین.
- نابم به‌ئهرک به‌سه‌رتانه‌وه، زور سوپاست.
هه‌دایه‌ت- ئەگەر ئیستا برۆیت به‌هوی ئەو یادگاریانه‌ی تازه بوونه‌ته‌وه نازانم چی بکه‌م.

ئه‌گەر ده‌کریت کاتژمیرینی دیکه‌ش بمینه‌ره‌وه. به‌راست که‌مینکیش دلم نازاری هه‌یه، هه‌ست ده‌که‌م که ده‌خنکیم! له‌وانه‌یه به‌هوی ئەو خه‌مه‌وه بیت که هاتوته

گیانم.

ږووخساری سوور سوور بوو بوویوه هر کارنکم کرد رازی نه بوو بچین بز
نه خوشخانه. گوتم پنی که رابکشیت و پرداخیک ناوم پیدا تاکو بیخواته وه.

کاترمیزیک تپه پری و بارودوخی باش بوو. له وانه بوو به هوی یاده و هری
ږا بردوویوه تووشی ستریس بوو بیت.

کاتیک دلنیا بووم نیتر بارودوخی باشه، له مالیان هاتمه دهره وه. نه نووستبور،
هلم نه ستاند. کاتیک خریک بووم له باخه که ده هاتمه دهره وه، نیتر نه و باخ و مال

و شته کانی به لامه وه قه شنگ نه بوون.

له وانه په روزه کانی سهره تا حزم کرد بیت منیش نه و سهره ته م هه بیت. به لام
نیستا نیتر نا.

*

*

*

بهشی بیست و دوو

نژیکی کاتژمیر ههشت گه یشتمه ماله وه. تاكو جله كانم دانا، له دهرگایان دا!
كاره بوو. هاته ژووره وه و دانیشته.

كاره- له كوی بووی؟

- رژیشتبووم بو لای جه نابی هیدایهت.

كاره- كوشتت؟

- ونه كاره.

كاره- نه ها، خه ریکیت نه شکه نجه ی ددهیت!

- هه والی فه رنووش چییه؟ په یوهندی نه کردووه؟

كاره- بوچی نا بابه، په یوهندی کرد و که پرووی کرد، له ناویش چوو! ناخر نه و
که بیچاره یهش دلی هه یه.

- دووباره قسه ی هیچت کرده وه؟ مه به ستم له وه یه په یوهندی نه کردووه؟

كاره- ناموژگاریه کت ده که م به هزاد. نه گهر گوی بگریت کارت ته واوه.

- هر نه وه مان مابوو تو ناموژگاری من بکه یته.

كاره- به تبهخت! من تاكو ئیستا ناموژگاری هه ر که سینکم کردووه کاره که ی

درووست بووه و به ئاسووده یی نووستوووه. هه لبه ته له گورستان. تویش وه ره

گوی له ناموژگاریم بگره تاكو ئاسووده بیت.

- توربانته بم من تاكو ئیستا ئاواتم هه یه، زور سووپاست.

كاره- ئاوات بو گه نجان شهرم نیه. وه ره نه وه م بو تو کریوه.

کتییکی به دهسته وه بوو، پنی دام. کاتیک به رگه کهیم خوینده وه له سه ری

(ٲاگادار ڪردنه وهى ٽايبه ٽى ٲيش منڊال بوون)!

نوسرا بوو

به سه رسورمانه وهه ٲرسيم:

- ٺه مهه چييه؟!

ڪاوه- گوتم بيخوينيته وهه بؤ ٺه وهى ٺاماده بيت ٲيش ٺه وهى داىكى فهرنوش
بيته وهه، به سروشتى منڊالت بيت و به سه لامه ٽى ده ربچيت. بؤ ٺه وهى ڪارت نه گانه
نه شته رگه رى و ٺه و شتانه.

- مردوو شور خوت و بير ڪردنه وهه ڪانت بيت! له باتى ٺه وهى دلى من بدهيته وهه

ٺه وهت بؤ هيناوم؟

ڪاوه- ٲاست ده لنييت ها. ده بووايه ڪٽيبي (ٺاگاداريه ڪانى ٽايبه ٽى ٲيش منڊال بوون)

بؤ تو بڪريايه. چونكه ٺيتر ڪات نه ماوه و خانمى ستايش سبهى ديته وهه.

- باوه ٲبكه ٽاكو ٺيستا سهه جار نه فره تم بؤخوم نار دووه ڪهوا بؤچى له گهل تو

بووم به هاوڙي؟!

ڪاوه- ٺاخر ده بيت چيت بؤ بڪه م؟ هه رچيه ڪت ٲى ده ليم گوئ ٲاناگريت.

- تو ٽاكو ٺيستا جگه له قسهى هيچ و ٲوچ هيچى ديكهت گووتوه من گويم

نه گرتبي؟

ڪاوه- ٺه گهر بليم گوئ ده گريت؟

- به ومه رجهى به ٲاستى قسه بڪه يت و باق و بريق نه لنييت.

ڪاوه- هه سته سبهى ٲرؤينه لاي باوڪم. دوو سبال له به رده ستيدا ببه و ٲشت

به خوت ببه سته.

- ڪه چى بڪه م؟ باوڪى تو چى فيزى من ده ڪات؟

ڪاوه- هه موو شتيڪ! ڪاسٲى و ڪار. ٲينگهى ٲاره ٲهيدا ڪردن. دزى. فيلبازى.

- من به دواى ٲاره ٲهيدا ڪردنه وهه نيم. من ده مهه ويت دواى ته واو بوونى وانه ڪانم

خزمه ٽى خه لڪى بڪه م.

ڪاوه- باشه مه گهر من ده ليم خزمه ٽى خه لڪى مه ڪه؟ سه ره تا له خودى خه لڪى

وهه ربگهه و دواتر خزمه ٽيان بڪه!

- شيت بوويت؟ ده زانى چى ده لنييت؟

ڪاوه- تو ساده يت و نازانيت من چى ده ليم! هه ر ٺه و باوڪى فهرنوشه، باوڪى من،

ٺه وانه شى وهه ٺه وانن و له بهر چاو ترن به و شيوه يهن ، ده بيت ٲازى بيت.

ٺه و دووانه گه نجينه ده ڪه نه وهه، ڪوت و بهنده ڪان ده ڪه نه وهه، دزى ده ڪن،

دواتر يش خزمه ٽ به خه لڪى ده ڪن. خه رجيان ٲى ده دن و شه وانى جهڙن له

ماله كانيان برنج ددهن به خورايي! يارمه تي خانه ي بى سهرپرستان ددهن. تازه

له گهله خالكيش بهر بهر هكانى دهكهن.
به كيكيان به شهو كه بابى ليدر او ددهت و نهوى ديكه يان سبهى كه بابى به بهرگ
دهدات! به كيكيان مهر سهرده برپيت و نهوى ديكه يان گويره كه ددهت به زهويدا.
دهگرترا كابر مهري ددهزى و گوشته كه ي ددهت به هه ژاران. تاوانى دزيه كه ي
له بهر نهو كارهى نه جاميدا سرايه وه. له و نيوانه دا سودى له پيسته كه ي ده بينى!

- هه مووان به و شينويه نين.
كاوه- هه مووان نا. به لام زور به يان به و شينويه نين. مه گهر دهكرنيت به و دهرامه ته
مالى پينچ سهد مليونى بكرنيت؟ مه گهر دهكرنيت به و پارانه ئوتومبيلى په نجا بو
شهست مليونيان له ژيردا بيت؟

- كاره، تو به خرابى ته ماشاى هه مووان ده كه يت.
كاوه- كيشه نييه. منى ره شبين به باوكى يهك ملياردمه نى! به لام توى گه شبين
به پيگه و نان و په نير و چاى دوو بو سى جار گهرم كراوه.
به راست كاره، سبهى نيوه روق وه ره بو ئيره. ده مه و نيت گوشتاو درووست بگه م.
وه ره پيگه وه بيخوين.

ته ماشايه كى كردم و فرميسك له چاوه كانيدا كؤبوويه وه.
- ده زانم ههزت به گوشتاو نييه، به لام نه وه باشترين خواردنه كه من بتوانم
درووستى بگه م. هه زده كه م له گهله تودا بيخوم.

هات لام و رووخسارمى ماچ كرد و گوتى:
كاره- به قوربانى هاورپييه تيت بم. نهو گوشتاوه ي تو، سهر بهر زانه تره له سهد
خواردنى خوشى ئيمه. سبهى نيوه روق ليزه م. پيگه وه به خوشى ده بخوين.
نهوى گوت و هه ستا مالئاوايى كرد و روپيشت.

كانيك به تنه نا بووم. نهو كتيبه ي بوى هينا بووم، لاپه ره ي يه كه ميم خوننده وه
نوسرابوو:

سكپرى و دوو گيانى قوناغينكى زور گرنگه له ژيانى خانماندا كه به داخه وه پياوان
ناكو سكپر نه بن ناتوانن بزائن نهو سهختى و تهنگانه يه چونه!
پيگه نينم دههات. نهو كوره چ تاقه تينكى هه يه، روپيشتووه له كتيبخانه چى بو من
كربوده! نهو شهوه به هه زار هيو و سهد هه زار نائومينديه وه رورم كرده وه. سبه ييش
به سهد ناره زووه وه هه ستام.

كاترميز هه شتى به يانى بوو. خوم شورده و نانى به يانيم خوارده. كه مينك

ژوورەكەم پاك و خاوين كردهوه. هينشتا نه بووبوو هكاتر مير ده جله كانم له بهر كرد
تاكو سەردانينكى زانكو بكەم. له دەرگای مالەوه هاتمه دەرەوه، ئۆتۆمبیلەكەى
فەرنوش له بەردەمدا وهستا!
فەرنوش- سلاو له كورپى بەرپز و كەشخە و هەوالدەر. خەريكن تەشريف بۇ
كوي دەبەن؟

- سلاو تۆ له كوي بوويت؟
فەرنوش- له مالەوه بووم. ئينستا تۆ بلى، تۆ بۇ كوي دەرپويشتى؟
- ويستم سەردانينكى زانكو بكەم. وەرە ژوورەوه تاكو چايت بۇ لى بنيم.
فەرنوش- نا نايەمه مالەوه. برۆين كەميك پياسە بكەين.
بەرپنگەدا دەرپويشتين. هەوا سارد بوو. كەميك تىپەرى و گوتى:
فەرنوش- بەهزاد، دايمك بەيانى زوو گەيشت.
- بەراست؟! چاوت روون. بەسەلامەتى. بارودوخيان چۆنە؟
فەرنوش- باشە. دايمك هەميشە باشە! هينشتا نه گەيشتوو تەواوى خزمەكانى
بانگنيشت كردوو بۇ شەو بينە مالى ئيمە. بەو بۆنەيهوه توشى بانگنيشت كردوو.
دەيهويت تۆ ببينيت.

- هەر ئەم شەو؟
فەرنوش- باشە بەلى. ترساييت؟
- نه ترسام. كەميك سەرم سورما.
پينكەنى و گوتى:
فەرنوش- نه سەرت بسورميت و نه خويشت نارەحەت بكە. سوپاست بۇ خودا
هەموو شتىك درووستە. باوكم له گەل دايمك دەر بارەى تۆ قسەى كردوو. بيروپاي
دايكيشم خراب نيبە. تەنها گوتوويهتى سەرەتا دەبيت خوى تۆ ببينيت.
- كاتيك رووداوهكەى بيست، نارازى نه بوو؟ قسەيهك شتىكى نه گوت؟
فەرنوش- هەرگيز. خەيالت ئاسوودەبيت.
- ئاخىر نامەويت بۇ تۆ خراب بيت. يان ئەوهى له گەل دايمك ببينتە شەرتان.
پينكەنى و گوتى:

- بەهزاد بەهەر شيوهيهك بيت، من تەنها تۆم دەويت. دەمهويت تەنها له گەل تۆ
هاوسەرگيرى بكەم. شتەكانى ديكە زۆر گرنگ نيبە. بابەتى سەرەكى ئەوهيه كە دوو
كەس يەكتريان خوش بويت. ئينستا ئيتىر خوت دلگران مەكە.
- ئەگەر لەپەر دايمك گوتى نه خير چى؟ ئەگەر بەهاوسەرگيرى ئيمە رازى نه بوو

قى؟
فەرنوش - دايكم زور كەللە رەق نىيە. لەگەل پورمدا زور جياوازه. بەيئە جارنك تو
بىيئيت، بەدلىيايىيەو رازى دەييت.
بگەرىننەو بەهزاد. دەييت برۇينەو مالەو. كارى زور ماو. شەو پەنجا كەس
مىوانمان هەيە.
پىكەو بەرەو لاي ئوتومبىلەكە گەراينەو. كاتىك گەيشتىن گوتم:
- بۇ نيوەرۇ گۇشتاوم درووست كردوو. خوزگە دەهاتىت پىكەو دەمان خوارد.
كارەش دىت.

فەرنوش - مەگەر دەزانىت گۇشتاوم درووست بكەيت؟
- بەلى. دەستاوم زور باشە. نيوەرۇ دىييت؟
فەرنوش - لەخودام دەويت كەوا بىم بەلام ناكريت. بەيئە پىكەو هاسەرگىرى
بگەن، هەموو رۇژنىك گۇشتاوت بۇ درووست دەكەم و پىكەو دەيخوين.
- هەموو رۇژنىك گۇشتاوم؟!
فەرنوش - باشە. رۇژنىك لە رۇژان.

كاتىك سوارى ئوتومبىل بوو بۇ ئەوئەى بروات، لەتاو كىفەكەى سىدىيەكى دەرهينا
و داي بەمن.
فەرنوش - بىگرە بەهزاد، ئەمە بۇ تۇيە. ديارىيەكى بچووكىشم بۇ كرپويت. تەنھا
نكات لىدەكەم ئەمەيان وەك تەلەفىزيۇنەكە مەگىرەو.
- فەرنوش گيان بۇچى ئەو كارانە دەكەيت؟ هەر ئەو سىدىيە لە هەموو شتىك بۇ
مىن بەنرخترە.

فەرنوش - شتىك نىيە. رادىيۇيەكى بچكووكە. بۇ ئەوئەى بەررورى خۇتدا نەدەيتەو
و بىزار نەييت، هەرزان ترينيانم بۇ كرپويى. خۇيان دەيھىننە مالەو. وەرى بگرە
باشە؟

پىكەنيم و گوتم:

- باشە بەلام هەر ئەم جارە. باشە؟

فەرنوش - باشە. كارنىكت نىيە؟

- شەو كاترمنىر چەند بىم؟

فەرنوش - نزيكى كاترمنىر هەشت وەرە، خوات لەگەل.

- بەهنيواشى شوفىرى بگە فەرنوش.

فەرنوش - بەسەر چاوم خەيالت ئاسوودە يىت.

تاكو من واژووم كرد پياوه كه به كاوهی گوت؛
به لام به پیز ئیوهش زور بوو خوشن ها! بوچی ناچن له ته له فیزیون رول
بگرن؟
كاوه- له كوی زانیت؟ به وبونه یه له درامای ته نژ كه سینزده زنجیره یه خه ریکین
رول ده گیزین، به ناوی ئه و پیاوهی نانی ده خوارد و گویی ده جولایه وه. بریاره هر
له روزانه دا په خشی بکه ن.
- تو خودا به راستانه به پیز؟! له کام که نال؟

كاوه- هر زنجیره یه کی له که نالیک په خش ده کریت. تاكو هیچیان به پرووی
خزیاندا نه هینن و دلگران نه بن.

- به پیز تو خودا تاكو به ناوبانگ نه بوون واژوویه ک بو من بکه ن.
- به رموون به پیز. ئه و په په م واژو کردووه. ئه وهش له خزمه تی ئیوه دا بیت.
دو ته نیه کم پیندا و رادیو که م لئ وهرگرت. کابرا به حه سره ته وه ته ماشای
کاره ی کرد که زور به ناسایی وه ستابوو، دواتر سه ری داخست و رویشته.
كاوه- بوچی هه وادارانی من به و شیوه یه به پری ده که یته؟
- مردوو شوره کان تو بیه ن تاكو گالته به خه لکی نه که یته.

كاوه- بابا کابرا نه ناسراوه و به من ده لیت هونه رمه ندیت، واژوی له من ده ویت.
په یه ندی به من وه چیه؟ بیرت کردو ته وه که ریزی پیاز و په تاته یه! ده یه ویت پیش
ئهری جه نجال بیت یه که م که س بیت له ریزه که دا بووه ستیت!
ئینستا بلی بزانه م، ئه م رادیویه له کویوه هاتووه؟

- فه رنوش بوی کریم. کاتر میزیک به ر له ئینستا لیره بوو. هاتبوو بلیت دایکی
که پشتووه و شه و هه موو خزمانی بانگیشته کردووه، ده یه ویت من ببینیت.

كاوه- بریاره شه و برۆیته مالی فه رنوش و ئه وان؟
- ئه گه ر خودا بیه ویت به لئ. کاتر میز هه شته.

کاره ناسایی بوویه وه و بیریکی کرده وه دواتر گوتی:
کاره- به هزاد وهره دانیشه، خوله کینک کارم به تویه.
- دووباره ده ته ویت گالته بکه یته وه.

کاره- نا به گیانی تو. راستی راسته.

پیکره له لایه ک دانیشته ن و کاوه دهستی پیکرد:

- به هزاد گیان تو بو من له برا نازیزتری. تکات لیده که م یه کینک له و دوو
پیکه یی پیتی ده لیم ئه نجامی بده. من نامه ویت وه لامی نه خیر به تو بدریت.

نامه ویت بیرت تیک بدهم به لام تو خانمی ستایش نانسیت. به لام من بوچی نا!
نه گهر بته ویت په یوه ندیه که ت سهر بگریت، ده بیت یه کیک له و کارانه ی ده لیم
نه جامی بدهیت. یه که میان پی ده لیم باشتره.

رینگه بده باو کم به و جورهی خوی گوتویه تی شوقه یه کت به ناوه وه بکات. باو کم
بارودوخی باشه. شتیک نیه بو نه و. نه م شه و که رژیشت بو مالی فهنوش و
نه وان به دایکی بلن که هه موو شتیکم هه یه. مال و ئوتومبیل و پاره ییش. بلن که
نه وانم له باو کمه وه بو ماوه ته وه.

شه و به ئوتومبیله که ی من برؤ، من چاکه ی توم ده ویت. گوئی له قسه رابگره
کوربه. به دایکی بلن دوکانیکم له بازار هه یه و به کریم داوه. نه گهر فهنوش خوش
بویت ده بیت نه و کاره بکه یت.

- له بهر نه وه ی فهنوشم خوش ده ویت نه و کاره ناکه م. یه کیک له و شتانه ی
فهنوش خوشی ده ویت راستگویی منه. ئیستا من بيم و خراپی بکه م؟

ته ماشایه کی کردم و گوتی:

کاوه- لانی که م نه وه درویه ک بووه، نه وان به دایکی فهنوش بلن. ناته ویت
نه وانه وه رگریت وه ری مه گره. به لام نه گهر بو ماوه یه کیش بووه نه و نه خسه
سازیه بکه تا کو فهنوش ماره ده که یت. کاتیک فهنوش ماره کرد، برؤوه نار
قالبی خوت. چونه؟

- گوتم خؤ! من درؤناکه م و چاوه رینی شتیکیش نیم که وا نیمه. رینگه چاره ی
دووه م بلن. نه وه یان به که لک نه هات.

کاوه- به خودا سهرم ده کیشم به دیواردا! کوربه تو ده ته ویت که ی تی بگه یت که وا
نه و شتانه کرینی نییه؟ ده وره وه ری دزی و فیلبازییه!

- به دلنیا ییه وه ده لیت رژیک خانمی ستایش ببه مه ده ره وه ی شار و سهری
ببرم دواتر بیخه مه به رده می سه که کان؟!

کاوه- نه وه یانم هیشتبوویه وه بو نه و کاته ی به مه یان رازی نه بیت.

- ئیستا دووه میان بلن. برسیمه و ده مه ویت گوشتاوه که دابگرم.

کاوه ته ماشایه کی کردم، له سه د هه ره شه خراپتر بوو. گوتی:

کاوه- دووه میان نه وه یه که وا له که ل باوکی فهنوش قسه بکه ین. نه و رازییه و
دهستی فهنوش بگریت و بیته دادگا، هه ر له ویدا هاوسه رگیری بکه ن.

منیش ئیوه ده به م بو شوینیک دهستی که سی پینه گات. کاتیک سالیک تیپه ری،
بکه رینه وه. نه و کاته ناوه که له گوزه که رژاوه و کار له کار ترازاوه. دایکیشی ئیتر

هېچ ناليت و كارى به سهرتانه وه نيينه.

کاره نه وانه بیروکهی خوته یان که سینک یارمتهی داویت؟

کاره - نه خیر. تاییه تمه ندیه کانی قوم دا به کومپیوتر و له گوگل دهرمهینا. واته

نالیت نه و ده مه بی خاوه نهی من نه کریته وه!

له و بی ره وشتی و رینگه چاره گیلانه ت. سفره که رابخه م؟ مردین له برسان

برو فهریبا بانگ بکه.

کاره - پشت به خودا خانمی ستایش وهلامی نه خیرت بداته وه تاکو بزانت گیل

کئیه.

هر به وشتیه به تماشای ده کردم. گوتم:

- نینهیش خودایه کمان ههیه کاوه خان.

کاوه - نا خودایه هه له م کرد. زمانم لال بیت! به گیانی به هزار دلم ده سوتیت کاتیک

نه و قسانه ده که م. نه گهرنا چ شتیک باشتر له وهی هه موو شتیک باش بیت و تو

له گیل فهرنوش هاوسه رگیری بکهیت.

دایکی فهرنوش بو کچه کهی چ که سینک باشتر له تو ده توانیت پهیدا بکات؟ به ریز و

نه جیب. پاک، پیاو، میهره بان. نیستا پاره ت نینه که نه بووه. به لام هه زار سه رمایه ی

دیکت ههیه!

به لام پشت به خودا به وشتانه ی من دهر باره ی نه و ژنه بیستوومه هه مووی هه له

بیت. چارم ناو ناخواته وه! ترسی منیش هه ر نه وهیه.

- مه ترسه برای من. مه ترسه هاوړینی من. هه ر چییه ک خودا بیه ویت هه ر نه وه

ده بیت. نیستا هه سته و فهریبا بانگ بکه. نه وه ک نانی خوارد بیت.

من هه ر تیناگه م نه م چند ساله قسه له گیل هه ر که سینک ده کهیت، ته نها باسی

پاره و پاره پهیدا کردن ده کات؟ ماوهیه ک بهر له نیستا به م شینوهیه نه بوو. به لام

نه م تازانه هه موویان به دوای پاره وهن.

کاره - ده زانی بوچی؟ چونکه نه ندای خیزانیک کاری نه کردووه و بی پاره یی

چه شتوره، نه وانی دیکه ش نه ویان بینیه وه.

خودی من په کیکه له وانه! نه گهر باوکی من له رینگه ی درووسته وه به زه حمه ت

پاره ی پهیدا بکردایه، نه و کارانه ی بو من نه ده کرد! واته ئوتومبیلی فلان ملیون

نه نی بخاته ژیر پیم و به مشت پاره ی خورایی بکردایه ته ناو کیفه که م! نیستا منیش

راهاتووم به و جوړه ژیانه. نه گهر روژیک پاره ی که م بیت، ناماده یه که سینک

بکوژیت تاکو پاره پهیدا بکات!

دەزانیت بەهزاد تامی پاره لەژێر ددانی ئیمەدا ڕۆیشتوووە؟!
فلان ئۆتۆمبیلی نوێ دیت دەیکرین. فلان تەلەفیزیۆنی نوێ دیت دەیکرین. فلان
سیدی تۆماری دەکریت دەیکرین. دایکم ڕاهاتوووە هەموو سالیک تەواوی کەل و
پەلەکانی مالهو بەگۆریت. ڕاهاتوووە جوانترین و گەورەترین ئێنلای لە باکور هەبیت.
ڕاهاتوووە باشترین ئۆتۆمبیلی هەبیت. ڕاهاتوووە لە کیفەکەیدا هەمیشە جەکی سی
سەد بۆ چوارسەد هەزاری هەبیت تاکو بۆ هەرکۆنیەک بڕوات و هەرچیەک ببینیت
بیکریت.

ئێتر کاتیک دەڕوات ئالتوون بکرت، جوانی ئالتوونەکە نابینیت. بۆ نمونە
زنجیریەک دەکریت نیو کیلویە، کاتیک دەیکاتە ملی سەری قورس دەبیت بەلام
رازییە. ڕاهاتوووە ئەو شتانە لەباوکم وەر بکرت. باوکیشم ڕاهاتوووە ئەو پارانەی پێ
بدات.

ئەگەر ڕۆژیک پێی نەبیت، ئامادەییە بڕواتە دەرەووە و سەریک لە بازار بدات و
پارە بەینیتە مالهو. بەوانە دەلێن چیژی پارە زۆری.

ئەوانە ی بێ پارەن، بەباشی ئەوانە دەبینن و حەزی پێ دەکەن، دواتر دەرۆن
بەدوای پارە پەیدا کردندا. ئەوانیش چ پارەییەک؟ پارەیی پەیدا نەکراو ئەو
دوای ژەکەییەتی!

خودی تۆ حەزت نەدەکرد دەوله مەند بوویتایە؟ کێشەیی تۆ چییە؟ مەگەر جگ
لەو هی بێ پارەیت؟

- راستە بەلام من حەزم لەو پارانە نییە. حەزدەکەم پارە بەرەنجی خۆم پەیدا
بکەم.

کاوە- ئەگەر کەسێک لە کورەکان پارە بەزەحمەت پەیدا بکات ناکات. کابرا
پارەکەیی بەفیرۆ دەدات.

ئیمە خزمینکمان هەیه کەوا بەقسەیی تۆ پارەیی بەزەحمەت پەیدا کردوووە و لە
ڕینگەیی درووستوووە نیو هی خواردنەکەیی دەدات بەکورەکەیی. پێی گوتوووە ئەگەر
چەسپای بەکارهوە چەند سالیکیی دیکە بەشینکت لە خواردنەکە پێ دەدەم.

ڕۆیشتوووە ڕینویەکی کرپووە بەپینچ بۆ شەش ملیون بەرزتر تاکو ئەمسال تەنها
لەژێر پیندا بیت و کارەکەیی پێ بەرێ بکات. بەکورتی کوت و دەبینیت نایکاتەو.
کارەکەیی حساب و کتابی هەیه. ئیمە ئێتر ناتوانین بێ پارە بین بەهزاد گیان.
ڕاهاتوین بەدوله مەندی.

ئەوانەم گوت تاکو شتانیکت دەستکەویت. فەرنووشیش وەک من بەهەندیک شت

راهانووه، بیرت کۆبکه ره وه،
- ببوره کاره خان ئیوهی دهوله مندان ناتوانن تیکه یه ک گوشتاو له گه ل ئیمه ی
هزاردا ببینن؟ ناوی گوشتاوه که تهواو بووه و خه ریکه له برساندا ده مرین.
کاره- زور باشه! میزی ئابووری ئەم ههفته یه لیره دا گه یشته کوتایی. له کوتایدا
بۆ هه موو ئیوهی نازیزانی بی پاره و کهم ده رامهت پینشیار ده که یین که وا قه ناعهت
فه راموش مه کهن. هه رکاتیک وه ک ئیمه دهوله مند بوون، هه رکاتیک هه زتان کرد
هه لی بریژن، به لام ئیستا قه ناعهت!

له کارناسانی به ریز جه نابی که مال سوپاست ده که یین.
- کاره برق فه ریبیا بانگ بکه بیچارهت کردم.

کاره- ئەمه ده لیم و ده رۆم. خانمان و به ریزان، هه ولبدن له و نانه به باشی
سوود وه ربگرن تاکو به فیرو نه روات! له و خواردنانه ی بی گوشتن سوود وه ربگرن
تاکو یورانئیمتان بهرز نه بیته وه. له خواردنه کانی وه ک باینجان یان به پای
کارناسانی ئیمه هیلکه باشته رین خواردنه.

سوود وه رگرتن له پنیوستیه کان، سه ره پای ئه وهش له بهر ئالوده بوون له
هه موو لایه کی ژینگه وه، سه لامه تی ئیوه مه ترسی دیته سه رتان و ته مه لتان ده کات
تاکو ده توانن هه ول بدن له هه ر جینگه یه ک بوون به پی برۆن!

به خیره اتنی میوانه کانتان بکه ن چونکه هه رکاتیک خزمان له ده وری یه کتر
کۆده بنه وه دواتر قسه و باس له ناویاندا بلاو ده بیته وه. له خواردنی هه ر میوه یه ک
مایته وه وه ک موز، ئه نه ناس، کینوی، قه یسی، گیلان، پرته قال، قوخ، هه مووی
ده بیته هزی ئالوده یی جه سته یی و رۆحی.

به راستی ئاگاداری خۆت ببه! له میوه دا خه یاری زه لاته که هه ریه که یان به هینده ی
باینجانیک ده بیته بخۆ.

به دهستی نیو مه تری پیشاندا!

که م له بهر بکه ن و که م بخۆن و که م بخه ون. چونکه ته واوی ئه وانه کاریگه ری
راسته وخۆی له سه ر ته ندرووستیتان هه یه. له گه رده نه وه خۆتان به هیز بکه ن چونکه
هه رای پیسی ده ره وه بۆ لاشه ی ناسکی ئیوه خراپه!

کارتان به سه ر ئه وه وه نه بیته که فلان که س چی هه یه و چی ده خوات و چ شتیک
له بهر ده کات و سواری چی ده بیته. چونکه ته نها ئازار به مینشکی خۆتان ده گه یه نن.
ئه جۆش و خرۆشه ی ئیوه بۆ فلان که سی ده وله مند بچوو کترین زیانی نابیت.
نه نا ژیا نی ئارامی خۆتان خراپ ده که ن.

ئىمە لە ناخى دلەوہ ئارەزووی ژيانىكى ئارام بۇ ئىوہ دەخووزىن.
ئارام بىن و بەئارامى بژىن، بەئارامى قسە بکەن و بەئارامى تىکە نانەكەتان
بخون، بەئارامى بمرن! ئەوہ ژيانىكى ئایدولۇژیە کە بەداخوہ ئىوہى ئازىزان
قەدرى نازانن!

- ئەگەر ھەر ئىستا ئارام نەبىتەوہ بەئارامى نەپۇی فەرىبا بانگ بکەیت، بەئارامى
ھەلدەستم و بەئارامى بەو گوشەيە دەکىشم بەسەرتدا تاكو ھىواش ھىواش بکەیت
بەئارامى! بېرۇ ئىتر زور بلى.

كاوہ- دۇستانى ھەژارى ئازىزا! ئىمە زور خوشحالين لەوہى ئىوہ ئەوہندە
بەباشى بابەتەکان وەردەگرن و پوونکردنەوہکانى ئىمە بەراستى وەردەگرن.
باوہرېکە بەكى سويند بخوم ئەو گوشت و مريشک و برنج و شتانه باشتر نين
لەوہى ئىوہ دەبخون، لەولاشەوہ لاشەتان دەردە رېوى دەگریت و توشى تەنگ
نەفەسى دەبن!

تازە ئەگەر مروف گوشت و مريشكى زور بخوات دلرەق دەبیت و دەبیتە پلنگ!
ئەوانە ئىمە نايلىين، بەلكو زاناکان دلنیاى دەكەنەوہ!

تەماشای ئەو ئاژەل و رېویانە بکەن لە فىلمەکانى مريشک و رېوى بکە لە
بەرنامەى مندالان! ئەو رېویە تەنھا مريشک و جوجەلەى گرتووە و خواردوویەتى.
لە ھىچ شوینىک جىگەى نابیتەوہ و ھىچ ئاژەلینكى جەنگەل خوشيان ناویت!
ئىوہ خو حەز ناکەن خەلکى ئىوہى خوش نەوئیت؟! نابیت ھەرگىز لىو بەدن لە
مريشک و جوجەلەوہ! لە راستیدا ناشرینە مريشكى بى چارە پووت دەكەنەوہ و
دەبخەنە سەر مېزا!

پىلاوہکانى لەپى دەکرد و قسەى دەکەرد.

- گوشت يان سالى جارېک ئەویش شەوى جەژن! تەشرىف دەبەنە بازار و
ماسیەک لە بازارى ئازاد دەکرن نزىكى پىنج سەد بۇ شەش سەد گرامىک، بیدەنە
خانمەکانتان تاكو پاک و خاوینى بکەنەوہ و سود لە چاوەکانیان ببینن وەك
ژاپونىەکان! ببینە چەندە لەش ساغ و تەندرووستن، ھەمووى بەھوى ئەو ماسیە
خراپانەوہیە!

کاتىک دەستم برد بۇ گوشەکە دەرگاگەى کردەوہ و چوو بەدوای فەرىبادا.
ئەو پوژە گوشتاوەکە زور بەچىژ بوو لەلامان، سەد جار جىگەى فەرنوش خالى
بوو، زور حەزم دەکرد کە ئەویش لەلای ئىمە بووايە و پىکەوہ نانمان بخواردایە.
کاتىک کاوہ و فەرىبا پویشتن و بەتەنھا بووم، کەمىک ھەستم بەتەنھایی کرد.

نرس گیانی داگرتبوو چونکه نه مده زانی پوبه پروو بوونه وهی خانمی ستایش
به رامبه رم چونه؟!

چوم به دواى سیدیه کهى فهنوشه وه. رادیو کهم کرده وه و دام له

کاربا. له سر سیدیه که نووسی بووی "پیشکش به تو به هزاد"

هر نه و رسته کورته سه د کتیبی به رامبه رم کرده وه. سیدیه کهم کرده ناو
رادیو که وه و هه لمکرد.

سه ره تا دهنگی قه شهنگی فهنوش بوو. ته نها گوتی:

"به هزاد نه گهرچی نه م ناوازه له به رامبه رم خوشه ویستیم بو تودا زور که مه، به لام

به خوشه ویستیه وه بو تو م داناوه. خوشم ده ونیت بو هه همیشه"

له وانیه زیاتر له بیست جار گویم له نه و رسته یه گرته وه! هه رکاتیک ده گه یشته

کوتابی دووباره م ده کرده وه. هیچ دهنگیک هینده ی دهنگی خوشه ویستی جوان و

ته شهنگ نییه!

کاتیک دهنگی شاههنگه که بهرز بوویه وه هه ستم کرد به زمانیکی دیکه قسه کانیم پی

ده لیت. خوراکی دلم وهرگرت. لانی کهم فهنوش له گهل من بوو، به ته نها نه بووم.

کهم کهم چاوه کانم قورس بوو، هه ره له ویندا راکشام و نووستم.

له خه ونمدا بینیم فهنوش جلی بوکینی له بهر کردووه و به ئوتومبیله که ی هاتووه

به دواى مندا. منیش ده مویست جله کانم له بهر بکه م و له گه لی برؤم به لام پیلاوه کانم

نه ده دوزیه وه و به پینی پتی چوومه سه ره شه قام!

له خه و راپه ریم، کاتریمیر شه شی دواى نیوه رؤ بوو. هه ستم و یه که مین شت

چوم ته ماشای پیلاوه کانم کرد بینیم له جینگه ی خؤیدایه. پیکه نینم هات. نه گهر نه و

خه ره بیوایه ته راستی ده بووایه به بی پیلاو برؤمه ده ره وه!

خوم شورد و جله کانم له بهر کرد، له گوشه یه کدا دانیشتم و چاوه ریم ده کرد. ناگام

له ده ره وه بوو که نه وه ک به راستی فهنوش خوی بیت به دوامدا!

له خوم تینه ده گه یشتم، دله خورپه یه کی سه یرم گرتبوو. به رده وام ته ماشای

کاتریمیره کهم ده کرد. خوله ک به خوله ک ژماردم! ته ماشایه کی ده وره به رم کرد، بو

ساتیک ته واوی کهل و په لی ژوره کهم بینى!

خه ریک بوو بو کوی ده چووم؟ که ی من و نه و شتانه یان گوتووه؟ فهنوش

له کوی و من له کوی؟ خوم کردبووه گالته جار؟ هه ر چون بوو که وا گه یشتم

بلاسه مین

به ئيره؟ بۇچى رىگەم بەدىلم دا تاكو مىشكەم بۇ لاي خۇي رابكىشىت؟ من بەكەلكى
ئەوان نايەم!

بىرى قسەكانى كاوم كەوتەو، راباتن! راباتنى دەولەمەندبوون؟! راستى دەكر
كاو، فەرنوش ئەو راباتنى ھەيە، منىش بەھەژارى راباتووم بەلام راباتنى من
زور بەئاسانى لادەچوو، بەلام راباتنى فەرنوش چى؟! بۇ ئەو زور سەختە.
ئەو چ جۇرىكە؟ ئەگەر برىارىبىت پىكەو ھاوسەرگىرى بكەين من ئاھەنگىك بگىرېم
لەكوى پارە بەينم؟

بۇچى چاوەكانت ناكەيتەو؟ تو ئەگەر خۇت كچىكت ھەبووايە و خوازبىنى كارى
بەوشىوھى بەاتايە رازى دەبوويت پىنى بەدەيت؟
كۆرە تو نە دايكت ھەيە نە باوك و نە خىزان و نە پارەيش! بەچى دەتەويت
برۆيت بۇ خوازبىنى؟! ئەوئىش خوازبىنى كچىكى جوان و دەولەمەندا!
نەوھك فەرنوش بىەويت لەو بارودۇخەي من سوودى خراب بىينىت؟ نەوھك
بىەويت وھك دەگوترى ژىر بالم بگرىت؟! نەوھك بەچاوى يارى تەماشاي من
بكات؟! نەوھك بىمە خزمەتكارى ماليان؟!

گەرمام بوو، بۇئىنباخەكەم كردهو، وھك ئەو كاتە بوو كە دەترسام لە
تاقىكردەو ھەدا خراپىم، لە پۇلى چەندەم بووم؟ پىنجەم يان چوارەم؟ دەگرىام و نەم
دەويست بزوم بۇ تاقىكردەو.

كاتىك فرمىسكەكانم ھاتە خوارەو، دايكم لە باوھشى كردم و گوتى:
- كۆرە گولەكەم بۇچى دەگرىت؟ تو كە وانەكانت بەباشى دەزانىت، لەچى
دەترسىت؟!

دواتر باوكم دەستى خستە سەر شانم و بەرەو لاي خۇي رومى وەرگىزا،
بەدەستەكانى فرمىسكەكانى پاك كردهو و دەستى كرده ناو دەستە گورەكانى
خۇي، دواتر بەبى ئەوھى وشەيەك بلىت خەندەيەكى راستەقىنەي خستە سەر
لىوھەكانى.

ئىتر نەدەترسام، پرسىيارەكانى تاقىكردەو ئەوھندە ئاسان بوو بەلامەو كەوا
بەنىو كاترئىمىر وەلامم دايەو، ئەو سالە بوومە يەكەم!

خۇزگە ئىستا دايكم لىرە بووايە و دلدانەوھى منى بكردايە، خۇزگە باوكم لىرە
بووايە و بەدەستە بەھىز و بەسوزەكانى ھىزى پىن بدامايە!

خۇزگە ھەردووكيان ئىستا لىرە دەبوون، لە جىياتى من بترسانايە و دلىان تەنەگ
بووايە بۇ من تاكو من ئاسوودە بىم، خۇزگە كەسىك دل نىگەرانى من بووايە!

ماندوو بووم. بن هیز و خالی! دهسته کانم دهله رزی. په رداخیک ناوم خوارده وه
بوردی نه بوو. ته واری نه و وانانه ی خویندبووم له بیرم کردبوو! متمانه به خو بوونم
دهسته دابوو.

له ناو کیفه که مدا چنده پاره هه بوو؟ ژماردم، حهوت هه زار و ورده یه ک! ده بووایه
می چوار هه زاریش بدهم به گول. به لئ ته و او بوو. به سنی بو چوار هه زار تمه ن
ده توانیت گولی زور بکړیت. به لام چهن دیک له کیفه که مدا ده مینیته وه؟
نه گه کاسینک له وئی بیه ویت پاره ی بو وردبکه مه وه چی ده بیت؟! نه گه ر ببینن له
می بو چوار هه زار زیاتر له کیفه که مدا نیه!

نه بابو. کس له وئی نه و کارانه ناکات. ته ماشای گویره ویه کانم کرد نه وه ک کون
بیتا نه خیز نئی بوو. سپی و خاوین! تازه کړیبوم. پینلاوه کانم بریسکه ی ده دایه وه.
چاکت و پانتول که م نوتوکراو و رینک بوو. هه موو شتیک ته و او بوو. له ناوینه دا
ته ماشای خوم کرد بالا به رز و جوان! به لام له چی ده ترسام؟

کاوه راستی ده گوت. ترس له هه ژاری بوو! من له هه ژاری ده ترسام نه وه ک له
کاسینک یان شتیک دیکه. مرؤف نه گه ر باخه لی پر بیت، متمانه ی به خوی ده بیت.
هه روه ک قومار بازه کان! باخه لیان پره و قومار ده که ن.

نیتو که کانم کردبوو. هه ستام ددانه کانم شورد. دووباره بونم دایه وه له خوم.
دووباره پاره کانم ژمارده وه. خوزگه په یوه ندیم به ته کسیه که وه بکردایه تا کو به اتایه
به وامدا. به چاکت و پانتول و بونباخه وه خو نا کریت تا کو نه وئی به پنی برؤم! نه و
کاته هیچ نه بیت ده بووایه هه زار تمه ن به ته کسی بدایه! خوزگه زیاتر پاره م له بانک
ده بیتا. کاتزمیر چهند بوو؟

وای بوو بوو به حهوت و نیو. نه ده بووایه درهنگ بکه وم. فه رنووش گوتی
کاتزمیر هه شت و هره. نه ده بووایه درهنگ برؤم.

چرومه به ردهم ده رگا به لام دوو دل بووم. چ به لایه که!

سووپ به کام که وچک ده خون؟! که وچکی گه وره یان بچووک؟! نه گه ر ویستم
پارچه گوشتیک بخوم، چنگال به دهستی چه پ ده گرن یان دهستی راست؟! جینگه یان
کردوه به چند به شه وه؟ تاجه گولینه کان له کویدا دده نین؟! نه وانه خوم ده زانم
به لام قاپه کان ده بیت به کام ده ست هه لبرگرم؟! نه گه ر بو نانی ئیواره مه عکه رونیان
ده بیت چ خاکیک بکه م به سه رمدا؟

برؤشتم له گوشه یه ک دانیشتم. خوزگه کتینیکم هه بووایه تا کو نه و شتانه ی لیه
نیریم.

خوزگه خواردن ته‌نھا گوشتاو و گوشتی کولاو و که‌باب بووایه! نه‌وانه ده‌زانم
بخوم، هرچه‌نده که‌میشم خوارده‌وه به‌لام ده‌زانم.

چونه که‌وا نه‌روم و دواتر داوای لیبورردن بکه‌م و بلیم نه‌خوش بووم؟! به‌لام
نه‌خیر نه‌ده‌کرا، له‌سه‌تاوه به‌لین نه‌بردنه‌سه‌ر.

له‌ده‌رگا درایان من به‌و شیویه بیرم ده‌کرده‌وه، دووباره له‌ده‌رگا درایه‌وه!
به‌ئارامی هه‌ستم و ده‌رگام کردووه. هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسوودهم هه‌لکیشا، وه‌ک
ئه‌وه‌بوو تا‌کو ده‌رگا‌که کرایه‌وه هه‌رچی گومان هه‌بوو له‌لای ده‌رگا‌که چوره
ده‌ره‌وه. ژووره‌که سووک بوو!

کاوه و فه‌ریبا له‌پشتی ده‌رگا‌که‌وه وه‌ستابوون. زه‌رده‌خه‌نه‌ئارامه‌که‌ی کاوه وه‌ک
هه‌میشه پنی ده‌گوتم دونیا به‌سه‌ختی مه‌گره! که‌واته که‌سیک هه‌یه نیگه‌رانی من
بیته.

کاوه - چه‌وت که‌س ئاوینه‌ی له‌ده‌ست به‌هزاد خان سه‌ری ده‌به‌ست
پیاوی باش دره‌نگه! به‌به، ببوورن ئیوه له‌گه‌ل ئالن دروون خزمایه‌تیاں هه‌یه؟
فه‌ریبا - سلاو به‌هزاد خان، به‌و جل و به‌رگ و پرووخساره‌وه دلنیا بن که‌س
نه‌خیر به‌ئیوه نالیت!

- سلاو، مه‌منوون، ئیوه له‌کوی بوون؟

کاوه - له‌ژیر سایه‌ی ئیوه‌دا! هاتین بیینه دروشکه‌تان و جه‌نابتان به‌پریزه‌وه
بگه‌یه‌نینه چوار کولان سه‌روتر بو به‌رده‌م مالی یار، برۆین دره‌نگ ده‌بیته‌ها!
هاتینه‌ده‌ره‌وه و کاوه گوتی:

والا چه‌زرت له‌بی پیزی به‌نده ببوورن، به‌لام نه‌گه‌ر پیناوه‌کانت به‌پینه‌کانت
پیرۆز بکه‌ن باشته‌ره! دیاره له‌شوینی بونه‌که رینگه ناده‌ن به‌پینی په‌تی برۆن!
هه‌رچه‌نده لیره‌وه تا‌کو ته‌لاری شایسته فه‌رش راخراوه، به‌لام ده‌ترسم قاچی
نازه‌نینی ئیوه بریندار بیته!

پیکه‌نینم ده‌هات، گه‌رامه‌وه‌و و پیناوه‌کانم له‌پن کرد، کاوه ئاماژه‌ی بو فه‌ریبا کرد
و فه‌ریباش قورئانیکی بچووکی به‌رزکرده‌وه تا‌کو من به‌ژیریدا برۆم، دلم گه‌ردی
کرد.

کاتیک ده‌مان ویست سواری ئوتۆمبیله‌که ببین کاوه به‌هیاوشی گوتی:

- به‌هزاد پاره‌م بو هیناوی، دووباره ده‌لیمه‌وه قسه‌کانی منت له‌بیر ماوه؟ به‌دایکی
فه‌رنووش بلی که‌هه‌موو شتیکت هه‌یه، مال، ژیان، پاره، مه‌ترسه و بیده به‌ده‌ستی
منه‌وه.

ماهم کرد و گوتم:
- کاوه گیان من ناتوانم درو بکهم. هرچی خودا بیهویت هر نهوه دهبیت.
فهریبا- به به. بوکه خان ته شریفیان هینا.
ئوتومبیله که ی فەرنوش له سەری کولانه که وه پینچی کرده وه و هاته بهردهمی

ئیه!
دابهزی و سلاوی کرد.
- سلاو تو لیره چی دهکهیت؟! مهگر میوانتان نییه؟
فەرنوش- له مه بهدوا دهبیت هه میسه چاکهت و پانتول له بهر بکهیت و بوینباخ له
مل بکهیت! زور لیت دیت بههزاد.
- مهمنون بهلام تو لیره چی دهکهیت؟!
فەرنوش- هاتم بهدوای تودا.
- من خۆم دههاتم.
کاوه- خهریک بوو پینکه وه دههاتین. واته ویستمان بیگه یه نینه مالی ئیوه.
فەرنوش- ئیوهش ته شریف بهینن، مالی خوتانه. فهریبا گیان کاره کانت بکه

برۆین.
فهریبا- قوربانی تو. بۆ جارینکی دیکه. ئیستا کاتی نییه.
فەرنوش- بههر حال شهرم مهکن. نهگر بین خوشحال دهبین.
کاوه- زور سوپاست. پشت بهخودا له زهماوهنده که تان دینن و خزمهتتان
دهکین.

فەرنوش- زور سوپاست. بهلام من بههزاد ده بهم. ئیتر ئیوه زهحمهت مهکینش.
کاوه- برۆن بهئومیدی خودا. پشت بهخودا هه موو شتیک باش دهبیت.
خودا حافیزیمان کرد و سواری ئوتومبیله که ی فەرنوش بووم، فەرنوش بهرپی
کرت.

بووم وهرگنیرا و ته ماشای کاوه م کرد، به رهو بووم فووی ده کرد! خهریک بوو
نزای بۆ ده کردم. بووم وهرگنیرا و به فەرنوشم گوت:
- نهنگوت بۆچی هاتووی به دوامدا؟
فەرنوش- له راستیدا بیرم کرده وه، گوتم نه وهک شهرم بکهیت و نه یهیت. له بهر
نره هاتم بهدواتدا.

- دایکت هیچی نه گوت؟
فەرنوش- بۆچی نا، پرسسی بۆ کوئی دهچیت؟ منیش گوتم که ده مهوینت تو ببهم.

پاسه مین

به هزاد دهمه ویت شتیکت پی بلیم.

- شتیک بووه؟

فهرنوش- نا هرگیز. تهنه ویستم بزانیته هرچییهک روو بدات من تهنه توم
خوش ده ویت و به تهنه دهمه ویت تو میردی من بیت و منیش هاوسه ری توبم.
خه یالت له لایه ن منه وه ئاسووده بیت به هیزبه و قسه کانت بکه. من و باوکم له گل
توین.

- ئاوازه کهت زور قه شهنگ بوو به هه مان شیوه دهنگیشت. ئه گهر سیدییه که خراب
نه بوو بیت باشه! چونکه بیست جار گویم لی گرتووه.

فهرنوش- به راستی به لاته وه خوش بوو؟

- ههرشتیک بچوو کترین په یوهندی به تووه هه بیت، له لای من قه شهنگ و نازیزه!
دهنگ و ئاوازه کهت ئیتر جینگه ی خوی هه یه.

به راست له لای گول فروشیک راههسته کارم هه یه.

فهرنوش- نا به هزاد گیان، ئه وه چ کاریکه؟ گول پیویست ناکات.

- بوچی نا. به دهستی خالی جوان نییه.

سه به ته یه کی جوانی گولم کپی و دواتر چوومه مالی فهرنوش کاتیک دابه زیم
دهنگی لیدانی دلم ده بیست. به لام ئیتر ئیستا کاتی گوی گرتن له و قسه نه بوو!
پیکه وه چووینه ژووره وه.

هوله که پر بوو له میوان. کچ و کور، پیاو و ژن. چ جل و بهرگینک! چ بونیک! چ
ئالتوونیک! هولی بونه ی ئه وروپیش به و شیوه یه نه بوو. سه ره تا له بهردهم هوله که دا
وهستام.

فهرنوش- چی بووه به هزاد؟

- هیچ نه بووه.

فهرنوش- که واته بوچی وهستاوی؟

پیکه نیم. ئاماژهم بو میوانه کان کرد و گوتم:

- ده لینی میوانی شازاده کانی سه ده ی هه ژده و نوزده یه!

فهرنوش- وهره ژووره وه. دهست و پیت ون مه که! هه ندیک له وانه جیاوازی
ئلف و بن نازانن چییه! تو زور له وانه له سه رتری! ته ماشای رووخساریان مه که.
پیکه نیم و پیکه وه چووینه هوله که وه. یه که م کهس که له بهردهم مندا سهوز بوو
پوری فهرنوش بوو.

- به به. شا زاوا! باسی ئیوه م زور بیستبوو. ئاواته خوازی بینیتان بووم. پیلانوتان

سەر چاوم! بفرموون، خوشیتان هینا. بهرامی کورم له بارهی ئیوه زوری
گۆنوو. فرموون له خزمهتقاندا بین. خۆزگه زووتر هه والتان بدایه تاكو مەریکمان
له بەر پیتان سەربەریایه!

- سلاو. منیش له ناسینتان خوشحالم. بارودوختان چۆنه؟
پوری فەرنووش - ناگاته بارودوخی ئیوه! بهلام باشین سوپاست.
فەرنووش - ببورن پوری گیان. رینگه دەدەن به مزاد بناسینم به دایکم؟
پوری فەرنووش - بفرموون! مالی خۆتانە. له گەل ئیمه شهرم دهکن، له وانەیه
له گەل خوشکم میهره بانتر بن!
- داوای لینیووردن دهکم. له سەر ئیزنتان.

به پری کهوتین. هه مووان به بی ویستی خویان لایان کردبوویهوه و تەماشایایان
دهکردین. نمایشینکی سەیر بوو. باوکی فەرنووش هاته پیشهوه و به خیرها تنی کردم.
دهستی گوشتیم و گوتی:
ستایش - نینگه ران مه به. هه میسه سه ره تا به م جو ره یه. دواتر هه موو شتیک چاک
ده بیت.

سوپاستم کرد و به ره و هۆله که رۆشتین. خانمی ستایش له سەر مۆبیلینکی
ئیسیتی گوره و رازاوه وهک شازادهکان دانیشتبوو. کاتیک چووینه لای و
فەرنووش منی پی ناساند له جینگه ی خوی نه جولا. به پروو خساریدا نه ده زانرا چ جو ره
مرۆفیکه.

سەری جولاند و ئاماژە ی کرد له سەر مۆبیلینک له نزیک دابنیشم.
دانیشتم و تەماشای فەرنووشم کرد بینیم گاز له لئوی دهگریت. پروو خساری
سوور بوو بوویهوه.

زه رده خه نه یه کم بۆ کرد، ئه ویش به زه رده خه نه یه ک وهلامی دامه وه. دایکی گوتی:
خانمی ستایش - فەرنووش گیان ئیوه به میوانه کان رابگه ن. من و ئه م گه نجه ده بیت
زیاتر له گەل یه کتردا ئاشنا ببین.

فەرنووش له گەل ئه وهی چه زی نه ده کرد من به ته نها به جی بهیلتیت به ناچار ی
رۆشت. که میک تینه ری و دایکی گوتی:

- بیستم که دکتوری دهخوینی. وانه کانت چۆنه؟ ده بیته دکتوری چی؟
بیزم له شیوازی قسه کردنی ده بوویهوه. به لام چه زم نه کرد له سه ره تا وه شتینکی
له گەل من هه بیت.

- به لی پزشکی دهخوینم. وانه کانم خراب نییه. سه ره تا ده بمه پزشکیکی ئاسایی.

نه گهر به رده و امی پی بدهم ده توانم بچمه به شینکه وه.
- بیستم دایک و باوکت له روودا وینکا مردوون راسته؟
ددانه کانم فشار دها تاکو له پر شتیک له دهم نه یه ته دهره وه.
- به لی دایک و باوکم له پینکدادانینکا کوچی دوا بیان کردووه.
- خودا له هموو مردووان خوش بیت. واته ئیستا که سینکی گوره یان خزمینک
نییه؟

- نه خیر. چند خزمینکم هیه که خزمایه تیان دووره له گهل من و زور هاترچز
ناکه یین.

- له کوی له دایک بوویت؟ خه لکی کوییت؟

- تاران.

- شتیک بخو. پرته قالینک پاک بکه و بیخو. پرته قاله کانی باشه.

- به سهر چاوم. زور سوپاست!

دواتر به دهنگی بهرز هاواری کرد:

دایکی فهرنوش - سوغرا خانم چاییه ک بهینه بو ئیره!

دواتر رووی کرده من و گوتی:

- پیم خوش بوو. هه لبراردنی فهرنوش خراب نییه! له و شینوانه ی که ژن

به دلیه تی! قه و بالایش خراب نییه! خه رجیت له کوییه؟ کنی خه رجیت پی ده دان؟

ته ماشام کرد. زنجیریه ک له ملیدا بوو کاتینک ده جولا له تیشکه که ی خه ریک بوو

چاوه کانت کویر ده بوو! له وانه بوو دوو بو سنی ملیون نرخه که ی بیت.

- هه ندیک پاره م له بانکدا هیه، پاشه که و ته. له سوو ده که ی ژیانم به ری ده که م.

- نه وهنده یه که دهستی ژنه که ت بگریت و بچیته مالی خوت و دهست بو کس

دریژ نه که ییت؟!

سهرم دانه واند. سوغرا خانم چایی بو هینام. هه لم گرت و سوپاستم کرد.

سهر به خواردنی چاییه وه قالکرد. له ناو میوانه کاندایا چاوم که وت به فهرنوش.

به چاوه نیگه ران و قه شهنگه کانیه وه له دووره وه ته ماشای منی ده کرد. به پروینا

پینکه نیم تاکو نارام ببیته وه.

دایکی فهرنوش گوتی:

خانمی ستایش - جوانه نا؟

- کنی؟

خانمی ستایش - کچه که م. فهرنوش ده لینم.

- بەلى كچىكى زور قەشەنگە. ھەم جوان و ھەمىش مېھرەبان و خانم.
بىرى قەشەكانى كاوھم كەوتەوھ كە دەيگوت ھەركەسىك يەكەم جار بىيىنىت و
وھسنى پروخسارى نەكات. پىكەنىم ھات!
خانمى ستايش - زور زەحمەتم كىشاوھ تاكو ئەوھندەي لى ھاتووھ. تەماشاي بگە!
لەنار ھەموو كچەكانى خىزانەكە تاكە.
- راست دەلەن.

- بىستەم لە پروداوينكا زور يارمەتت داوھ!
- شتىكى گرنگ نەبووھ.
- باشە راستە، بىمە و دىھ ھەر بۇ ئەو كارانە دانراوھ ئىتر! بەلام كارى تۇيش
باش بووھ، قاپى فەرنوشت دزى!
دووبارە تەماشام كرد. پروخسارى وھك پروخسارى فەرنوش بوو. لەوانە بوو
نزىكى چل سال دەبوو. بە پىچەوانەي ئەوھى كەوا كاوھ گوتبووى، خراپ و
ناشرىن نەبوو.

لەوانەبوو لە شوينى خۇ لاوازكردن و ئارايشتگاي جورا و جور و پزىشكى
جوانكارى كارى زور لەسەر خۇي كردىت!
چلى كچىكى ياخود ژنىكى بىست و ھەوت بۇ ھەشت سالانى لەبەر كردبوو.
بەئەر ئالتوونانەي سوودى لى وەرگرتبوو دەردەكەوت كەوا ژنىكى قەشەنگ بىت.
دووبارە سەرم داخست.

خولەكىك دواتر پرسى:
- چەندە سوودت پى دەدەن?
- نزىكى سى ھەزار تومەن.
- ئەوھ كە زور كەمە! دەبىت بىرىكى باشت بۇ بگەمەوھ. مال چى؟ مالت ھەيە?
- نەخىر. ژورىكم بەكرى گرتووھ و تىندا دەژىم.

- ئوتومبىل و ئوتومبىل ماكو!
- بىورن تىنەگە يىشتم.
- واتە بەدلىيايىوھ ئوتومبىلت نىيە?
- نەخىر ئوتومبىلم نىيە.
- ئىستا بۇچى ئەوھندە شەرم لەمن دەكەيت؟ بەدلىيايىوھ فەرنوش بەخراپى
باسى منى كردووھ لەلاي تو؟
- فەرنوش؟ دەربارەي ئىوھ؟ ھەرگىز!

- بۇچى نا. كچانى ئەمىرۇ ئەگەر گىانت بگهپته قوربانى بۇيان هېشتان دەلېن

كەمە!

- كچانى ئەمىرۇ نازانم. بەلام فەرنوش خانم هېچ كاتىك دەربارەى ئىنوشى

خرابى نەگوتتووه.

ھەر لەو كاتەدا خانمىكى دىكە، نىزىك لەتەمەنى خانمى ستايشەوہ بەرەو لای ئىنە

ھات. ھەركە گەپشت گوتى:

- فەرى، ھەكىم بەچكە كەلەشېرەكانى رازى كىردووه؟

دايكى فەرنوش ئاماژەى بۇ كىرد و گوتى:

- لەناو بچىت مەلى. ئەمە خوازىنى كارى فەرنوشە!

دواتر پرووى كىردە ن و گوتى:

- ئەمە ھاوپىنى سەردەمى كچىنېمە. ناوى مەلىحەىە. پىنى دەلېم مەلى. زور

زورزانە!

ھەستام و سلاوم كىرد.

مەلى - دانېشە ئازىزم. ئاسوودەبە. چۇنىت؟ باشىت؟

سوپاستم كىرد. لە دلەوہ ھەستم بەجىنگەى خالى كاوه كىرد.

مەلى - ئازىزم بۇچى بەتەنھا ھاتووى؟

- پىنشووئر لە خزمەتى خانمى ستايش گوتم. دايك و باوكم لە پروداونىكا

تەمەنىان بۇ ئىنوش بەجى هېشت. بۇىە بەتەنھا ھاتوومەتە خزمەتتان.

مەلى - خودا لىيان خوش بىت. بزانم لە دام و دەزگاكت دۇستىك ھاوپىنەك،

ھاوشىنەى خۇت نىيە؟!

خانمى ستايش - ئاى واى. خاك بەگۇرت مەلى! ئەو تازە ھاتوتە لای ئىنە.

نازانىت تۇ گالتە دەكەىت. لەپر بەپرووى خۇيدا دەھىنىت. بىرۇ بىرۇ بەدواى كارتدا.

بەفەرنوش بلى كە بىروات خوانەكە رىك بخت. مردن لە برسەن مىوانەكان.

پىكەنىنم دەھات. ئەو مەلىحە خانمە يەكىكى وەك كاوهى خۇمان بوو. كاتىك

مەلىحە خانم زەردەخەنەىەكى شەپتانىيەوہ لە ئىنە دوور كەوتەوہ خانمى ستايش

لەو كاتەى پىدەكەنى پرووى كىردە من و گوتى:

خانمى ستايش - لەدەستى مەلى دلگران نەبىت ھا. ئەو رەوشتى بەوشىنەىە،

لەگەل ھەمووان گالتە دەكات.

- رىزتان ھەىە. منىش ھاوپىنەكم ھەىە زور شاد و بەكەىفە.

خانمى ستايش - باشە لىرە ناكىرىت قسە بگەىن. ناونىشانەكەت بدە، سبەى دواى

نیوهږو کاتزمیر سنی دیم تاکو پیکه وه قسه بکهین. له ماله بینخواهونه دا ناکریت دوو
فسی درووست به که سینک بلینیت.

نارنیشانه که م پیندا. بریار بوو سبهی کاتزمیر سنی دوی نیوهږو بیته وه مالمان.
کواته هیشتا قسه کانی مابوو! نای خوزکه هر ئیستا وهلامی ده بامه وه تاکو
شویکی دیکه توشی دله راوکی و سهرگردانی نه بم. به پرووکهش ژنیکی خراب
نه بوو. به لام باشه بریار بوو من بیمه زاوای. مافی خویه تی به بیر و هوشه وه بریار
بدات.

هر له و کاته دا خزمه تکاریک هات و گوتی که نان نامادهیه و تکای له میوانه کان
کرد برونه هولی نان خواردن. بو ساتیک ته ماشای چوارده ورم کرد بینیم به ته نها
له هوله که دام.

بیرم ده کرده وه که نه گهر خواردنه که گوشت بوو ده بیت که وچک به دهستی راست
بگرم و چنگالیش به دهستی چه پ. ده بیت به که وچکی گوره سوپ بخوم.

له وانه به سهره تا خواردنی نه وروپی بهینن. من تاکو ئیستا خواردنی نه وروپیم
نه خواردبوو تاکو بزانه چییه! خودا بکات له و خواردنه بینگانه سهر و سه مه رانه
نه بیت که نابرووم له لای همووان بروات. نه و کاته ده لین زاوا نازانیت له سهر
بیزی نان خواردن دابنیشیت!

له و بیرکردنه وانه دا بووم گه یشته به ردهم هوله که. به کیک له و پیاوانه ی میوان
بوو به ده می پر له خواردنه وه هاواری کرد:

- دکتور گیان وهره. لیره رۆبیانیاں هیناوه! هموو مریشکه کانیان له سهره تاوه
خیل کردوه!

به کیک دیکه هاواری کرد:

- نای دکتور نه گهر درهنگ بجولیت نه م شهو ده بیت سهری مه ریک بدهیت
بزه ویدا! وهره خواردنه کان سارد بوونه وه! نه م قاسمه به زور شیشیک ده کاته ناو
گویی!

بزه به کم بو کردن و هر له ویدا وه ستام. چند ساتیک دواتر فهرنوش له سهر نه و
مزه وه به قاپیکی پر له خواردنه وه و به پروو خساری سوور بووه وه به ره و لای من
هات و گوتی:

فهرنوش - گه لی مه غولن، نا؟!!

بزه به کم بو کرد. سوور بوونه وه که ی له شهرمدا بوو. پیکه وه چووینه سوچیکی
هوله که و دانیشیتین.

فەرنوش - پىنكەوۋە لە قاپىڭدا باشە؟

- باشە. زۇرىش باشە.

فەرنوش - دەبىت رابىت. كاتىك ھاوسەرگىرىمان كرد نابىت قاپى زۇر پىس

بكەين. شۇردنى سەختە!

- خۇم قاپەكانت بۇ دەشۇم. راھاتووم.

فەرنوش - گالته دەكەم. وابىرنەكەيتەوۋە من كچىكى ناز پەروەرم و كاركردن

نازانم.

- حەيف نىە ئەو دەستە جوانانە بەھۇى قاپ شۇردن و ئەو شتانەوۋە خراب

بىتت؟!

پىنكەنى و گوتى:

فەرنوش - دايكم چى پى گوتى؟

- شتىكى گرنگى نەگوت. تەنھا كەمىك. دەربارەى خۇم و ژيانم و خويندەكەم

قسەمان كرد.

فەرنوش - بەھزاد تكدەكەم! راستىيەكە بەمن بلى.

- باوۋەپكە تەنھا ئەو قسانە بوو. ھەلبەتە گوتى سبەى كاتژمىر سى دىتە

مالەكەم تاكو زياتر پىنكەوۋە قسەبكەين. گوتى كە ناكريت لىزە بەباشى قسەبكەيت.

باشە مافى خۇيەتى، لەوانەيە بەباشى نەزانى بىت تەنانەت لەلاى تۇيش لەگل

مندا قسەبكات. لەم جەنجاليەدا كە ناكريت.

ھەستم كرد فەرنوش خەمباربوو، چوۋە خەيالەوۋە. پىنكەوۋە بەئارامى نانمان

خوارد. كاتىك نان تەواو بوو، ئەو پياوۋەى پىشوو لەلايەكى ھۆلەكەوۋە ھەستا و

گوتى:

- جەنابى دكتور خولەكىك تەشريف بەينن. لىزە چەند زۇر خۇرىنكمان ھەيە!

پىنكەنىم. فەرنوش گوتى:

- گالته چى لووس و ھىچ!

پياوۋەكە - دكتور گيان خولەكىك وەرە. كفنت كردم. خولەكىك وەرە و سەردانى

ئىرەش بكە! ئەمانە بەمەبەستى خۇكوژى چوونەتە سەر مىزى نان خواردن، بەلام

لەوانەيە رىك نەكەوتبىتن! تو گيانى قاسم وەرە بىينە!

ويستم ھەستم، فەرنوش گوتى:

- دانىشە بەھزاد. ئەوۋە مىردى پورمە. پياوۋىكى ھىچە گوتى پى مەدە.

- ئاخىر فەرنوش گيان ناكريت. ناشرىنە! ئىستا دەگەرئىمەوۋە.

فهرنوش له بېزاريدا خه ريك بوو ده ته قيه وه. بونه وهی نارامی بکه مه وه گوتم:
له نار هه موو خیزانینکدا له و جوړه که سانه هه یه. به و بونه یه وه باشه. ده بڼه
دلفنوشی خیزان. خوت دلگران مه که، نیمه نیرانی و خوین گهرمین. تاکو زیاتر
دانشا بېین زور خوشتر ده بیت. به داخه وه که سه ره تا نه کرا من به هه مووان
بسیبیت.

فهرنوش - بهخت هه یه که تو م پی نه ناساندن! گالته جارن! تازه هه موویان
به نواوی تو ده ناسن.
هه ستام و به ره ولای کاک قاسم رویشتم. خوم پیناساند، گوتی:
قاسم - نای دکتور ریزتان هه یه، نیمه دلسوزین. گیانی قاسم ته ماشای نه و
گره پانی قهله بکه! ده لینی نیتر داویه تی له دلی!
راستی ده کرد. دیار بوو یه کیک له پیاهه کان له کاتی نان خواردن رونی پیندا
رژابوو.

- دکتور گیان که نیستا ته شریفان هیناوه بو نیره، زه حمه تیکی دیکه ش بکیشن.
نه و دهی من له خوله کینکدا سه د جار لی ده دات! نه وه ک کار له کار بترازیت.
- چیه دکتور زهنگی نیوه یه! بهیله پزیشک ته ماشایه کی نیمه ش بکات قاسم گیان.
- خوار دینکمان به و بینچاره یه داوه چنده کاری پینده که یین.
- کیشه نیه، نه وانه دانیان ناوه به وه دا که نازانم سوغرا یان کوبرا یان چیه
خوار دویانه! ده بیت هه موویان له بییری نه خوش که وتندا بن.
- نه وه دانپیدانانه چیه؟! ده بیت دانپیدانانه که یان بده نه روهی به رازه کانیان!
- هیچ سویندیک هینده ی سویند خواردن به مالی دنیا نییه! ده بیت به شه که یان
بدن به هرچی چهک و پاره یه!

من نه نا وه ستابووم و پینان پی ده که نیم. خانمی ستایش هاته پینشه وه و گوتی:
خانمی ستایش - به هزاد خان له وانه یه فهرنوش کاری پیتان هه بیت.
داوی لیور دنم کرد و له گه ل خانمی ستایش رویشتم. گوتی:
- له ماله وه ته له فوونت نیه؟
- به داخه وه نه خیر. به لام له نهومی سه ره وه مان هه یه. ده تانه ویت ژماره که یان
بی بدهم؟
خانمی ستایش - به لی پیمی بده. نه گهر ده ته ویت یه کیک له و موبایلانه هه لبره و
ییه. نیمه سی بو چوار دانه مان هه یه!
سو پاستم کرد و ژماره ی فهریام پیندا. کاتیک بینیم فهرنوش له دووره وه بانگم

پاسه مین

دهكات، چووم بۇ لاي.

فهرنوش - گالته جاريان ته واو بوو؟

- نه بابيه. نهو بينچارانه شتيكيان نه گووت، گالته يان ده كرد.

فهرنوش - نهه شهو زور خراپ تينپه ري بۇ تو، ده زانم. داواي لينبور دنت لينده كه م به هزاد.

- نا هرگيز بهوشنويه نيبه. زوريش باش بوو. به راست باوكت له كونييه؟ زور نهوم نه بيني. دهه و نيت مالئاوايي لينكه م. نيت درهنگه باشته برؤم.

به تورهي و خراپيه وه گوئي:

فهرنوش - له كوي بزانم. به دلنيايييه وه له سوچيكا دانيشتووه و كچيكي به گير هيناوه، خه ريكه به گوئيده ده چرپينيت!

راستي ده كرد. يهك بۇ دوو جار خوم بينيبووم. سه ر و كوني دهله رايه وه!

- نه وه چ قسه يه كه فهرنوش؟! تو نابيت ده رباره ي باوكت بهوشنويه قسه بكه يت.

فهرنوش - تو راست ده كه يت، توره بووم. تو نيت برؤ. هرچه نده كه متر له م جوړه شوينا نه بيت بۇ تو باشته!

تينه گيشتم مه به ستي له چيبه. خودا حافيزيم له داكي و نهواني ديكه ش كرد. له گه ل فهرنوش هاتينه ده ره وه. ويستي به ئوتومبيله كه ي من بگه يه نيت به لام نه مه نيت.

فهرنوش - به هزاد سبه ي كه داكم هات قسه كاني له گه ل ته واو بكه. نه هيليت دريژه ي پي بدات. من نيت تاقه تي نهه بارودوخه م نيبه! بۇ من نارام گرتن له م ماله دا زور سهخته! به تايبه ت نيتا كه داكم گه راوه ته وه!

- خه ريكي چي ده ليت فهرنوش؟ سوپاستي خودا بكه. له ژياندا له چيت كه مه؟ خه لكي نان نيبه بيخون! نه وهك توش دا بيتي له دلت؟!

خه لكي له رؤژ تاكو شهو گيان ده دن تاكو له كوتايدا خوار دنيكي ساده پيدا بكه ن! نهه شهو لهو خوار دنانه ي له ئيوه مائه وه په نجا كه سي برسي تير ده بن! تازه نه مانه دريژه ده كيشيت ها! هاوسه رگيري سه ره تا شيرينه دواتر بومان خراپ ده بيت.

ته ماشاي كردم و گوئي:

فهرنوش - سبه ي ته واوي بكه به هزاد. وهلامي كوتايي وه ربگره. من ته مه نم ياساييه و باوكيشم رازيبه له گه ل تو هاوسه رگيري بكه م. نهواني ديكه به لامه وه

گرنگ نییه.
- تو نه شو که میک توپه بوویت. کاتیک نووستی بارودوخت باشتر ده بیت
نیتر. سبهی بهیانی بهو قسانهت پنده که نیت. برؤ پشوو بده و خوت دلگران مه که.
به نومیدی خودا هموو شتیک ریک ده بیت. دلگران مه به.
پیکه نی و خودا حافیزیمان کرد.

له رینگه دا بیرم له خوم ده کرده وه. خانمی ستایش به پروو که ش ژنیک خراب نه بوو.
نیستا که بیری لیده که مه وه ده بینم که وا له وانیه منی به لاهه خراب نه بوو بیت.
له وانیه به نومیدی خودا سبهی هموو شتیک باش بیت و رازی بیت
به هاوسه رگیری نیمه.

بهو بیرکردنه وانه گه یستمه ماله وه و جله کانم دا که ند. سیدیه که ی فهرنوشم
داگیرساند و چوومه سهر جینگه. هینستا کوتا به شی ئاوازه که ی ته واو نه بوو بوو که
خوم لیکه وت. ته واوی شه وه که له خه ودا فهرنوشم ده بینم که وا جلی سپی بوکینی
له بر کردوه و خهریک بوین پیکه وه له رینگه یه کی بی کوتایدا ده رویشتین.

بهشی بیست و سی

کاتژمیر ههشتی بهیانی بوو که یه کینک دای له ده رگا. له خه و راپه ریم. کاوه بوو.
ده رگا که م کرده وه و دووباره رۆیشتمه سه ر جینگه که م و په توکه م دا به سه رمدا.
کاوه - هیشتا نووستووی؟! ههسته بینچاره! باوکی من که پاره کانی ده چیت
سه ره وه کاتژمیر شهش له مال ده چیته وه ده ره وه به دوا ی په یدا کردنی پاروویه کدا!
ئه وکات تو هیشتان نووستووی؟! ئه ها! نه وهک ئه مرفو مه یدانی هه زره تی والا
داخراوه؟! پشوویان داوه به کارمه نده کانیان?
- کتیه که پر بکه له ئاو و بیکه ره سه ر گه رمکه ره وه که. من که مینکی دیکه ده خه وم
و هه لده ستم.

کاوه - ته مه ل مه چو بو سایه خوی دیت به دواتدا سایه!
ههسته بزانه دوینی شه و چ خاکینکت کرد به سه رتدا! تاکو به یانی نه خه وتوم و
خه مم بو جه نابتان خوار دووه! له دایک میهره بانتر دایه خانم! بوو بووم به کاسه ی
گه رمتر له ناش!
ههسته ئه گه رنا سوراحیه ک ئاو ده که م به سه رتدا تاکو عه شق و عاشقی و
هاوسه رگیری له میشکتدا بروات ها!
مه جنوونی نووستوومان نه بینی بوو تاکو ئیستا! ههسته، ههسته، فه رهاد به هوی
خۆشه ویستی شیرینه وه به تیریک میترووی درووست کرد! تازه شیرینیشیان پی
نه دا. گوتیان زاوا ته مه له! ئه گه ر بزانه تو تاکو کاتژمیر هه شت ده خه وی لاستیکی
ئوتوبیله که ی کچه که یانیشت پی ناده ن تاکو بیکه یته په نجه ره که ت، چ بگان
به کچه که یان!
هه ستم باویشکم ده دا و گوتم:

- تو کات و ناکات نازانیت، ئاخو مرووف کاتژمیر ههشتی بهیانی دیت بهدوای
هوالدا؟!

کاوه- ههسته ئهگه رنا دهروم بهدایکی فهنوش دهلیم ئهه بههزاده تاكو ئیستا
گورچیلهیهك و نیوهی جگهری و توزیک له دلی فرۆشتوو! ئهوکاته ئیتر کچ نادهن
به مروفنیکی کهم ئهندامی وهک تو ها!

ههستام و جینگاکهه کوکردهوه. دهست و دهم و چاوم شوورد. تاكو گه پامهوه
کاوه کتیهکی خستبووه سهه ناگر.

- ئهه پهنجهرهیه بکه رهوه تاكو ههوا بگوپردریت. نانی بهیانیت خواردوو؟

کاوه- بهلئ بابه. رووداوی دوینی شهوم بو باس بکه.

رووداوهکی دوینی شهوم بو گنیرایهوه. بهتاییهتی رووداوهکی کاتی نان
خواردن.

کاتیک زانی بریاره خانمی ستایش ئه مرو کاتژمیر سی بیت بو ئیره گوئی:

کاوه- ئاخ ئاخ! وهسفی رووخساریت نه کرد؟ ئیستا بهتاییهت دهیهوئیت بیت بو
ئیره تاكو له بهردهم دراوسینکاندا دارینک پیدای بکیشیت تاكو له رووخسارت کهم
بیتهوه!

- ونه! ههه ژنیکی خراپیش نیه. زوریش میهره بانه.

کاوه- کاتیک هاته ئیره و جزهیی دههینای ئهه کاته تیدهگهیت چهنده میهره بانه!
دهلین ئهه کهسانهیی وهسفی رووخساری ناکهن، دهیانگریت و دهیانخاته سهه
ناگر و پونه کهیان دهگریت. دواتر دهیدات له رووخساری.

- مردوو شوهرهکان تو نه بهن کاوه! بو ئهه قسانهت. مینشکی منت تینکا. دوینی
شهه چاوهههیی بووم ژنیکی بیت بهدوو مهتر بالا و لاشهیهکی گه ورهوه و چاوی
سور و ددانی تیژهوه!

بهه پونهیهوه زور جوان و ریکه. بهه شتانهیی تو بو منی باسکرد، بیرم
دهکردهوه ئهگهه قسه بکات خانووکه دهله رزیت! به پیچه وانهوه دهنگینی ناسکی
ههیه.

کاوه- چونه برۆینه خوازینی دایکی؟! ئیستا که بهدلته، دهلیم له باوکی جیابینهوه
و مارهیی بکهین له تو! ئهگهه بهباشی بزانیته.

- بهه پیناوانه دهکیشم بهسه رتدا ها!

کاوه- که ره ئهه شیوهیی بهه جوهره لیکردوووه وهک کارتونی جوانی نووستوو!
که میک تینهه ریت قاچی ده بیته پینج مهتر! نینوکه کانی بههیندهیی بیلک دهردیت!

چاوه‌کانی ده‌بیته دوو قاپ خونین! کاتیک هه‌ناسه بدات زه‌وی ده‌له‌ریتته‌وه! نه‌وکان
ورده ورده دیت بۆ لات، له‌پر هیرش ده‌کاته سه‌رت!
نه‌وانه‌ی گوت و ده‌نگی غۆرینلای ده‌رده‌کرد و خوی هه‌لدا بۆ من! ده‌ خوله‌کی
پیکه‌وه گالته‌مان کرد تاکو ئاوه‌که کولاو و چایمان لینا.
کاوه- له‌ کۆتایدا سوپ به‌کام که‌وچک ده‌خۆن؟!

- من که‌ هه‌رچی ته‌ماشام کرد نه‌مزانی!
کاوه- من پیتی ده‌لیم. خواردنی سوپ له‌لای نه‌و پیس و پۆخلانه به‌وشیوه‌یه‌ی
سوپه‌که به‌قاپه‌که ده‌خۆن!

هه‌ندیکیان نان ده‌که‌نه ناو سوپه‌که‌وه، هه‌ندیکی دیکه‌شیان سوپه‌که هه‌له‌لوشن!
به‌لام له‌دوای خواردنی سوپ هه‌موویان له‌ یه‌ک شتدا یه‌کسانن واته‌ قاپیک سوپ
به‌سوپه‌که‌وه ده‌خۆن! نه‌گه‌ر قاپی هه‌ر که‌سینکیان تیندا مابیت به‌هینواشی ده‌یکن
جانتاکه‌یانه‌وه!

- باوه‌رپکه بیرم نه‌ده‌کرده‌وه نه‌وانه به‌و شنیوه‌یه بن.
کاوه- ده‌لین له‌ نه‌خوراو بگه‌وه و بیده‌ره خوراو!

- ده‌بیت برۆم که‌میک میوه و شیرینی بکرم و بیهینمه ماله‌وه تاکو عه‌سر خانمی
ستایش هات، میوانداری لینکه‌م. ئیستا خودا بکات کاتیک هاته به‌رده‌م ده‌رگا و
ئیره‌ی به‌م شنیوه‌یه بینی په‌شیمان نه‌بیتته‌وه و بگه‌ریتته‌وه!
کاوه- نه‌گه‌ر قسمه‌ت بیت، ده‌می ده‌به‌ستیت. بیرى لى مه‌که‌ره‌وه. تو ته‌نیا
وه‌سفی رووخسارت له‌بیر نه‌چیت! به‌راست من برۆم و ئەم هه‌والانه بده‌م به‌فه‌ریبا.
نه‌و داماره‌ زۆر ده‌راوکنی بوو.

کاتیک کاوه له‌پاش خواردنی چایه‌که‌ی رۆیش منیش جله‌کانم له‌به‌رکرد و چووم
بۆ شتکرین.

کاتژمیر نزیکى دوو بوو که‌ هه‌موو شتیک ئاماده‌ بوو. خۆم شۆرد و ئاماده‌بووم
تاكو خانمی ستایش بیت. قسه‌ی زۆرم هه‌بوو پنی بلیم.

ده‌ جار هه‌موو شتیکم پشکنی. شتیک که‌م نه‌بوو. رووبه‌ره‌که‌ی ژوورینکی
بچووک به‌لام پاک و خاوین. دوو جوور میوه و شیرینی به‌لام له‌ باشتینه‌کان.
چایی ئاسایی به‌لام به‌دوو دانه تویکلی نارنج تاکو بۆنی خوش بیت. نه‌وانه‌م
له‌ده‌ست ده‌هات.

ته‌نیا داوام له‌خودا ده‌کرد که‌ تینگات چی بلیم. ئاره‌زووم ده‌کرد که‌ رۆژنیک
خۆیشی ناشق بووبیت تاکو له‌گه‌ل ده‌ردی عه‌شق بینگانه نه‌بیت.

بەرشىۋەي دوينى شەو دەھاتە پىش چاۋ. ھىچ كەۋا خراب نەبوو بەلكو
بېرە بانىشى نوۋاند. راستە لەسەرەتاۋە بلنىت و نەلىت پووبەرووم بەخراپى
ئەي كىرد. بەلام لە كۆتايدا تەنانت دەيوست مۇبايلىكم پى بدات.

ۋەك دوينى بى ئوقرە نەبووم بەلام كەمىك دلەراۋكىم ھەبوو. لە خودام دەويست
لە مەۋە پىاۋەتى و عەشقى بۇ كچەكەي بوويت تاكو بۇ ھەرىكەيان نوسراۋىك
بەمە بەردەمى! بەلام خودا نەكات پارەي لىم بویت.

ئاخر تاكو ئىستا پارەكەي توانىۋىەتى كەسىك دلخۇش بكات؟! پارەي دانراۋ
ھەمور شتىك نىە. ئىستا ئەگەر كاۋە لىزە بوۋايە نامىلكەپەك باسى سوودەكانى
دەولەمەندى و زىانەكانى بى پارەيى بۇ دەگوتم! خودايە گىان ئىمە جگە لە تو
كەسمان نىيە، ئەو بەندەپەي خۇت پزگار بگە.

ھەستام و پەنجەرەم كىردەۋە تاكو كاتىك خانمى ستايش ھات، ھەۋاي ژوورەكە
مىزۇف نەخنىكىنىت. تاكو دانىشتەم بىنىم ئوتۇمبىلىك لەبەردەم دەرگا راۋەستا و
دەستى كىرد بەھۇرپىن لىدان. لە پەنجەرەكەۋە تەماشام كىرد بىنىم خانمى ستايشە.
عەپنەكىكى جوانى لەچاۋ كىردبوو. سواری ئوتۇمبىلىكى زور جوان و قەشەنگ
بوو بوو. ھەركە منى بىنى دەستى بۇ جولاندم. ھەستام تاكو پىشۋازى لىبگەم بۇ
ژوورەۋە.

- سلاۋ، فەرموونە ژوورەۋە. زور بەخىر بىن.

خانمى ستايش - سلاۋ چۈنىت؟

- زور سوپاست. فەرموونە ژوورەۋە!

خانمى ستايش - نا ئازىزم، كارم ھەپە. شتىك لەبەربكە برۋىن.

- بۇ كۆي؟ بۇچى تەشرف ناھىننە ژوورەۋە؟

خانمى ستايش - كارم ھەپە. ۋەرە لە رىگە پىتى دەلىم. جىاۋازى چىپە؟ لەناۋ
ئوتۇمبىل قسە دەكەين.

چوومە ژوورەۋە و پىلاۋكانم لە پى كىرد و ھاتمە دەرەۋە. قوفلى ئوتۇمبىلەكەي
كىردەۋە و سەرکەۋتم. بەرپى كەۋت.

خانمى ستايش - دەرەنگ نەھاتم؟

- رىزتان ھەپە. بەتەۋاۋى لەكاتى خۇيدا تەشرفتان ھىنا. تەنھا ئەگەر گەۋرەپتان
بىردايە، بەچايپەك، ميوەپەك، شىرىنپەك، لە خزمەتتاندا بووم.

خانمى ستايش - ھىشتا كات زورە. پىشت بەخودا بۇ كاتىكى دىكە.

بەخۇم گوت، سوپاست بۇ خودا دەلىنى شىۋەي خراب نىيە.

خانمی ستایش - هینشتا زانکو نه کراوه ته وه؟

- نه خیر. به لام نزیکه.

خانمی ستایش - باشه بلی بزنام، نه هلی یاریکردن به کچ و نه و جورانه بیت یان نا؟

- نه به خودا خانمی ستایش. من سهرم له ناو وانه و ژیانی خومه.

خانمی ستایش - تو گوتت و منیش باوه ږم کرد!

- ده توانن بین و له خاوهن ماله کهم پپرسن. من نه هلی هیچ نیم. ته نانهت

جگهره ش ناکیشم.

خانمی ستایش - ئافهرین، ئافهرین. گالتهم له گهل کردیت. کورپی باش واته نه مه.

ده بیت وانه بخوینی تاکو سهرکه وتوو بیت. هه لبه ته له پالیدا کهمیک خوشیش

پنیوسته. چووی بو خزمه تی سهر بازی؟

- به لی پیش زانکو ږویشتم.

خانمی ستایش - ئیستا چی بووه بیرت له ژن هینان کردوته وه؟

کهمیک من منم کرد و دواتر گوتم:

- باشه له کوتایدا ههر پیاونیک ده بیت مال و ژیان پیکه وه بنیت.

خانمی ستایش - چون کچی منت هه لبرارد؟

- به خودا نه وانم له زانکو بینی بوو. شهوی ږوودا وه که ئیتر پیکه وه ئاشنا بووین.

باشه له سهر ئیزنتان زور خوشیم لینی هات.

خانمی ستایش - من که ږینگه نه دابوو.

- شهرمه زارم به لام ده زانیت به دهستی خودی مروف نییه. جار هه یه شتیک دیت

پیشه وه که...

خانمی ستایش - گالتهم کرد بابو! بوچی شله ژایت؟ ئیستا بلی بزنام نه گهر من

ږینگه بدهم که ئیوه پیکه وه هاوسه رگیری بکه ن، ده ته ویت خهرجی

هاوسه رگیری که ت له کوی بهینیت؟

کهمیک بیرم کرده وه و گوتم:

- له و پاره پاشه که و ته ی له بانکدا هه مه.

خانمی ستایش - له دوا ی نه وه له کوی پاره ده هینیت بو نه وه ی بیخویت؟

- باشه ده ږوم و ده گه ږیم کارینکی نیوه یی بو خوم په یدا ده که م که وا هه م بتوانم

کاربکه م و هه میش وانه کانم بخوینم.

خانمی ستایش - له م ږوژده دا که سینک ته و او ی ږوژده که کاربکات چه ندی پی ده دن

تاکو به نیوه ی بده ن!

- راست دهلین بهلام.....

خانمی ستایش - باشه نهگه کاریکی نیوهیت پهیدا کرد و مانگی بۇ نمونه شهست هزار تمه نیان پیدایت! نهوه ددهیت به کرئ یان له گه ل ژنه که ت ده یخون؟! سهرم داخست و هیچم نه گوت. قسه یه کی درووستم بۇ وه لام دانه وه پی نه بوو. خانمی ستایش - ده زانیت پاره ی ناو جانتا که ی فەرنوش مانگانه چهنده؟ بلیم باره ده که ی ت! مانگی سی سهد هزار تمه ن! پاره ی جانتا و پینلاو و جل و بهرگ و جوانکاری بمینیت!

له ژیر لئوه وه گوتم:

- بلی ناگادار بووم. بهلام خودی فەرنوش خانم گوتیان نهوانه به لایانه وه گرنگ نیه.

خانمی ستایش - نهوانه قسه ی سهره تایه نازیزم. کاتیک دهستان کرد به ژیان، نهو قسانه له بیر ده که ن.

دووباره راستی ده گوت. خوله کیک بیده نگ بووین، دواتر گوتی :

- ده زانیت نرخ ی نه م ئوتومبیله چهنده؟ په نجا و چهند ملیونیک! ئیستا خوت بپیاریده که کچیک نه و جوره ئوتومبیلانه له ژیریدا بووه، کاتیک هاوسه رگیری کرد دیت به ته کسی بروات به م لاو نه ولادا؟! نا خوت بلی؟

- حه ق به ئیوه یه!

خانمی ستایش - خوشحالم که وا کوریکی نه وه نده تیگه یشتوویت. ئیستا بلی بزانه پاره ی پینشه کی کرئ چون ددهیت؟

وه لام نه دایه وه. توره یی قورگمی گرتبوو. جار جار فرمیسک له چاوه کاندما کورده بوویه وه. ده مبینی له بهر چاومدا فەرنوش نه و که سه ی ناماده بووم گیانی بۇ بدهم، خه ریکه له دهستم ده روات!

خانمی ستایش - دیاره تو کوریکی باشیت. سهختیت کینشاوه به لام نابیت به و جوره قسانه خه مبار ببیت. راسته قینه تاله!

- حه ق به ئیوه یه!

خانمی ستایش - باش. ئیستا هاتینه سهر ژیان. پشت به خودا کاتیک بووی به دکتور، بیر ده که یته وه چهنده مووچت پی ددهن؟ سهد هزار تمه ن؟ دوو سهد هزار تمه ن؟ سی سهد هزار تمه ن؟ چهندت پی ددهن؟

بیستوومه نه گه ر زور بدن به و پزیشکه که نجانه شهست بۇ حه فتا هزار تمه نه! ئیستا نه گه ر سی سهد هزار یان پی دایت. تو که ته واو به ریزیت، بلی بزانه نه گه ر

مانگی سەد ھەزاریش بخۆن و بیدەنە کرئ خانوو، ھەر مانگیک دوو سەد ھەزار
تەن دابنن چەند سال دواتر دەتوانن ببەنە خاوەنی شوڤە یەکی بچووک؟
دوو بارە راستی دەگوت، تازە چەند سال دواتر تەواو دەبووم. ئەگەر پارەکم
ئەوێندە بووایە کەوا ئەو دەیگوت، حەوت بۆ ھەشت سالی پێ دەچوو تاکر
شوڤە یەکی بچووک بکڕین!

خانمی ستایش - وەلامت ئەدامەوێ کاک بەھزاد؟
دوو بارە بەھینواشی گوتم:
- ئێوێ درووست دەلین.

خانمی ستایش - میوانی دوینی شەوت بینی؟ ھەریەک لەوانە ی کە دوینی شەو
لەوی بوون، ئەگەر خۆیان بەتەکنین سێ سەد بۆ چوار سەد ملیۆن تەنیا ن
دەکەوێتە سەر زەوی!

خۆت بلی، فەرنوش دەتوانیت بەرامبەر ئەوانە بوو سستیت؟ تۆ شەرمەزار نابیت
بۆ نمونە بچیتە لای ئەوان؟

- ببورن بەلام دەبیت بزانی ئەوانە پارەیان لەکوێ ھیناوە.
خانمی ستایش - تۆ خودا لەو فەلسەفە بەتالانە مەلی! ئەوانە قسە ی مرۆڤی
ھەزارە. پشیلە دەستی نەدەگەیشتە گوشت، دەیگوت پیف پیف! ھەلبەتە لەگەڵ تۆم
نییە ها! بەرووی خۆتدا نەھینیت، خەریکین پیکەوێ قسە دەکەین.
- نا ریزتان ھە یە. تکادەکم.

خانمی ستایش - دەلینی بیزار بوویت؟ وەرە کەمیک گوی لەو ئاوازە بگرە تاکو
بارودۆخت بیتەوێ سەر خۆت.
باشترین شت بوو لەوکاتەدا بەفریام کەوت. تاکو کەمیک لەو فشارە راستەقینە ی
خوازیینی بیمە دەرەوێ!

کەیشتینە رینگە ی کەرەج. لەوکاتە ی سیدیە کە ی دەکرده تەسجیلە کە گوتی:
- خەریکم دەرۆم سەریک لە ئیلاکەمان بەدەم لە کەرەج. ئیلا یەکی قەشەنگە.
نزیکی سێ ھەزار مەترە. ھەلبەتە زەویە کە ی. خودی ئیلاکە دوو بستە، نزیکی چوار
سەد مەتر دەبیت.
تەماشایە کم کرد و گوتم:
- بەلی!

ئەویش تەماشایە کی منی کرد و پیکەنی. دەخولە ک گویمان لە سیدیە کە گرت.

خانمی ستایش - هاوسه رگیری باشه به لام له کاتی خویدا، کور ناییت که متر له
سی سالی ژن بهینیت، تازه نه گهر توانی هموو شته کانی ژیان دهسته بهر بکات!
- بیورن نه گهر بی ریژی نه بیت دهمه ویت بیرسم لیتان که خودی ئیوه کاتیک
خوازینیتان کرد دهوله مند بوون؟ یان نه وهی دواتر به هول و کوششی جه نابی
ستایش بارودوختان باش بوو؟

تاگو نه وهم گوت قاقا پیکه نی و گوتی:

- کی ده لیت؟ ستایش؟! نه و نه گهر لوتی بگری گیانی دهرده چیت! من نه گهر
چاره رینی ستایشم بگردایه فهرنوشیشم نه ده بوو!!

دووباره پیکه نی، زور بیزار بووم له گالته که ی، کاتیک پیکه نینی ته واو بوو گوتی:
خانمی ستایش - ته واوی نه و سامانه ی دهیبینی خوم به دهستم هیناوه! واته من
هزکاری بوم، هر بویه ش زوربه ی شته کان به ناوی خومه وهیه.

ماوه یه ک به بیده نگی تینه ری، گه یشتینه کوتایی رینگه که و گوتی:
- باشه شا زاوا! قسه ت هه یه بیکه ییت؟

بیری خوم کرد بوویه وه، که مینک راوه ستام دواتر گوتم:
- نه گهر بکریت هر لیزه رایبگره من دابه زم.

خانمی ستایش - وای! بوچی؟

- له راستیدا هر رژی یه که م نه ده بووایه رینگه م به دلم بدایه که نه وهنده بهرز
بفریت، به داخه وه هه له م کرد، قسه کانی ئیوه به ته واوی درووسته، هیوادارم من
بیه خشن.

ئیتر تورهبی له قورگمدا رینگه ی نه دا قسه کانم ته واو بکه م، خانمی ستایش لای
کرده وه و ته ماشای کردم.

خانمی ستایش - کاتیک فرمینسک له چاوه کانندا کوده بیته وه، رووخسارت زور
جواتر و هه ژارانه تر دیتته بهرچاوا!

- بیوره ناگادار نه بووم، توز له رووخساری داوم بویه فرمینسک دیت له
چاره کانم.

خانمی ستایش - نه گهر فهرنوش به م شیویه تو ببینیت که توم نازار داوه باوکم
له گور دهرده هینیت!

- نا، کیشه له ئیوه نیه، باشه ژیان واته نه وه ئیتر.

خانمی ستایش - چیه؟ له پی که وتی؟ نه وهنده به ئاسانی؟!

- ئیتر باشتره نازارتان نه دم، هر لیزه وه ده گه ریمه وه تاران.

خانمی ستایش- دهگوتریت: خودا ئەگەر دەردنیک بنیریت بۇ بەندەکی،

دەواکەشی بۇ دەنیریت.

چی بکەم که خوشەویستیت بەخرابی چۆتە ناو دلم. ئەگەر تۆ کهمیک ژیر بیت و
گوئی لە قسەکانم بگریت، بەلینت پی دەدەم کهوا هەموو شتیک رینک بکەویت.
نوری هیوا لە دلمدا گەشایەو، بیرم کردەووە که ژنیک میهرەبان بیت. خز
ناکریت بەرووخسار بریار لەسەر کەسەکان بدریت. لە رینگەکه چووینە دەرەووە و
لەدوای کەرەج چووینە شەقامینکی لاوەکی که دەگەیشته ناوچەیهکی گەشتیاری
چووە ناوچەکه لەبەردەم فیلایهکی زۆر گەورە و جوان وەستا، چەند هۆرینیک
لیدا.

پیرەمیردیک دەرگاکی کردەووە و ئیمە چووینە ژوورەووە. لە دەرەووە هەموو
شوینیک هەر بەفر بوو وە زۆریش سارد بوو.
چووینە فیلاکەووە، زۆر جوان بوو. هۆلینکی گەورەیی هەبوو که لە گوشەیهکیدا
ئاگردانی تیدا بوو. لەگەل مۆمی جوان بریسکەیان دەدایەووە. دیوارەکانی پر بوون لە
تابلۆی مۆدیرن. هۆلەکهی بەقالیجەیی ئاوریشمی. یەک دوو دەست مۆبیلی جوانی
لینوو. چیشته خانەیهکی کراوہ لە لایهکی هۆلەکه بوو. لەلایهکی دیکە بەچەند
پلیکانەیهکی پینچ پینچ دەچوویتە سەرەووە. لەوانەبوو ژووری نووستنەکان لە
سەرەووە بیت. بەکورتی زۆر جوان بوو.

خانمی ستایش- تۆ برۆ لەلای ئەو ئاگرە دابنیشە تاکو من بچم ئەو مەش
سەفەرە ببینم ئیستا دیمەووە.

چەند خولەکنیک لەلای ئاگردانکه دانیشتم و تەماشای ئاگری مۆمەکانم دەکرد
سەر و خوار! پر و خالی! سور و سپی! گەرمیەکهی زۆر خوش بوو. چوو بوومە
بیرکردنەووە، دەنگی دەرگاکی هات.

هەستام و خانمی ستایش گوئی:

- دانیشە. ئاسوودە بە. برۆم ئەو جلانە بگۆرم، خەریکه دەخنکیم. ئیستا
دەگەریمەووە.

دوو بارە لە جینگەکهەم دانیشتم. تەماشای دەوروبەرم دەکرد. هەموو شتیک بۆنی
پارە زۆری لی دەهات! زۆر حەزم دەکرد که تەواوی ئەو شتانە مالی من بووایە!
چەند خولەک دواتر بەجلینکی جوانەووە گەرایەووە و چووە چیشتهخانە و پرسی:
خانمی ستایش- قاوہت بۆ بهینم یان شتینکی دیکە دەخویت.
- نانا زۆر سوپاست. تکادەکهەم زەحمەت مەکیشن.

خانمی ستایش - زهحمت چیه؟ نامادهیه. مهش سهفر کاتیک دهزانت من دیم،
هه بوو شتیک ناماده دهکات.

- دهی به ئه رک نه بیت ئه و قاوه بهینن سوپاستان دهکهم.
خانمی ستایش - بهیله سه ره تا گلوپه کان بکوژینمه وه. پروناکیه که ی چاوه کانم
نازار ده دات.

گلوپه کانی کوژانده وه. تنها پروناکی ئاگری ئاگردانکه هوله که ی پروناک
کرده وه. حاله تیکی سه یرم هه بوو. واته ئه م جوړه ژیانانهش هه یه و ئیمه ئاگادار
نین!

ئه گه ر لیره ژیان دهگوزهرینن، ئه ی مالی ئیمه چیه؟! ئه گه ر ناوی مالی ئیمه ژیانه،
ئه ی ئه مانه چی دهکهن؟! له گه رمای ئاگره که بارودوخیکی خوشیم هه بوو. سه مای
مزمه کان ته لیزمی کردبووم.

نهمه زانی چهنده بهوشنوهیه بووم، له پر بینیم خانمی ستایش به کوپیک قاوه
له سه سه رم وه ستاوه و خه ریکه بوم پیده که نیت. هه ستام و گوتم:
- داوای لینوردن دهکهم. ئاگادار نه بووم.

خانمی ستایش - ده زانم بیرت له چی ده کرده وه! دانیشه. چهنده سه رم ده که یت!
مه گه ر هاتووی بو تا قیکردنه وه؟!

دانیشتم. خویشی به کوپیک که نازانم له ناویدا چی هه بوو هات و له سه ر
موبیله که ی به رامبه رم دانیشتم، له لای ئاگردانکه.

قومیکی دا له کوپه که و به منی گوت :

خانمی ستایش - تو ناخویت؟ زور خوشه ها!

- زور سوپاست. هه ر ئه م قاوه یه باشه.

پالی دا به موبیله که وه و گوتی:

خانمی ستایش - من هه رکاتیک دلم ده گیریت یان دهمه ویت ده رباره ی بابه تیکی
گرینگ بیربکه مه وه، دیمه ئیره.

- جینگه یه کی زور قه شه نگه. پیرو زتان بیت.

خانمی ستایش - تو چ کاریک ده که یت؟

- پیشووتر له خزمه تتاندا گوتم، له ئیستادا وانه ده خوینم.

خانمی ستایش - ئی، نه بابه. مه به ستم ئه وه یه که کاتیک دلت له دنیا پره ده چیته
کری و چی ده که یت؟

- ببورن. تینه گه یشتم. به خوداچی بلیم؟! هه رکاتیک بابه تیک دیته پیشه وه و دلم

- بەلى فرىشته، منىش مروقم و ئارەزووى مروقانهم ھەيە. منىش ھەزەدەكەم كە
ژيانىكى باشم ھەبىت، ئىستا نەوھك بەوشىوھ كە فىلا و مالى ھەزار مەترى و
ئوتومبىلى مۇدىل بەرز و ئەو جورانە! ھەرنەوھى كە ژيانىكى گونجاوم ھەبىت،
سوپاستى خودا دەكەم.

خانمى ستايش - ئافەرىن. ئەو تەواوھ. ھەلبەتە بۇ ئەم تەمەن و كاتەى تۇ. لە
دواتردا دەبىت زۇر زۇر باشتر بىت. تۇ ئايندەت ھەيە، دەبىت لە بىرى پىرىدا بىت.
- بەلام باشە. ئىوھ كە بارودۇخ دەزانن چۈنە؟

خانمى ستايش - بەلى دەزانم. بەلام دەكرىت ئەو شتانه درووست بگەيت. تەنھا
مروف دەبىت بەعەقلى بىرىار بدات نەوھك بەھەستەكانى. ئىستا ھەرچى من پىتى
بلىم گوى دەگرىت؟

- ھەرچى ئىوھ بەھەرموون، من ئەو كارە دەكەم.

خانمى ستايش - ئافەرىن ئافەرىن. دلنبا بە منىش يارمەتت دەدەم و جىت ناھىلم.
ھەستا و كوپەكەى پىركرد. گەرايەوھ و لە جىنگەكەى دانىشت.

خانمى ستايش - لەپىش ھەموو شتىك پىويستت بەكەسىكە پارىزگاريت لى بكات.
- من ھەمىشە خودام ھەيە.

بىنگەى نەدا قسەكانم تەواوبكەم.

خانمى ستايش - خودا ئەقلى داوھ بەمروقەكان. لە ئاسمانەوھ بەتورەكە پارە
نابارىنىتە بەردەمت! خودا شوينىكى باش بۇ مروف جور دەكات كە دەبىت لە
بىرىارى باش سود بىينىت.

- بەلى باش، درووست دەفەرموون!

خانمى ستايش - كەواتە گوى بگرە. جارى ھاوسەرگىرى بۇ تۇ زووھ. دەبىت
ئارام بگرىت تاكو بارودۇخت باش بىت. پىش ئەوھى فەرنوش تۇ بىينىت و توى
خۇش بویت، بىرىار بوو لەگەل كورە پورەكەى ھاوسەرگىرى بكات. ھەلبەتە خۇى
رازى نەبوو بەلام رازىم دەكرد.

تۇ وازبەينە لە فەرنوش ، سەد كچى باشتر لە فەرنوش پەيدا دەبىت بۇت. تۇ
دەبىت لەبىرى ئايندەتدا بىت. ئىستا گەنجىت و جوانىت، ئەگەر بچىتە تەمەنەوھ
زۇرتر فشارت بۇ دىت و كەچەل دەبىت. ئىتر كەسىك تەماشای تۇ ناكات! مروف
ئەگەر بىرکردنەوھى زۇرى ھەبىت لەپىش ھەموو شتىك مووھەكانى ھەلدەوھەرىت!

بەيلە فەرنوش بىروات بەدوای ژيانندا. دەيدەم بەبەھرام و دەيان نىزمە دەرەوھ.
دەمىنىتەوھ تۇ! پەر و بالت دەگرم و خانوو و ئوتومبىل و ھەموو شتىكت بۇ

دهسته بهر دهکام، من ژنیکي ته نهام!

نهو ستايشه که سهری به شیرین کردنی کچه کان گهرمه! منیش له ژیان خیرم
نه بینی و له گنجیتیم هیچ تینه گیشتم. به خودا ته مهنیکی زورم نییه! سی و حوت
بو هشت سالمه! نهگه ر تو به لین بدهیت له گهل من وهفادار بیت، منیش قهره بووی
دهکه مه وه. هینشتا خوری گنجیتیم ناوا نه بووه! ناهیلیم خراب بوت بگوزهریت!!

نیتر قسه کانی دیکه تینه دهگه یشتیم! ته ماشای ده ورو به رم کرد. فیلایه کی چول له
دهره وهی شار! ناوازی ناسک و پروناکی ناگر! باشه بوچی منی کار
تینه گیشتم تا کو نیره بچیته پیشه وه؟! نیستا نیتر هه موو
شته کان ته واو بووه! نهگه ر بچووکتترین هیوام هه بوو بیت، له ناو چوو! وای
دیونیکه نه ژنه! فهرنوشی من خهریکه له کوی ژیان دهکات! نهگه ر نهو پروداوه
بزانت له ناو دهچیت!

لام کرده وه و ته ماشام کرد، به بزهی کی ناره زوانه هینشتا خهریک بوو قسه ی
بو ده کردم! هه ستام و رامکرد! له ناوه راستی هوله که دا خزام و که وتم. دووباره
هه ستامه وه و به ری که وتم! نازانم چون له ناو فیلاکه هاتمه دهره وه. ته نها ساتیک
دواتر خوم بینیه وه له سهر شه قامه که هه لدیم!

تازه هاتمه وه سهر خوم. نهگه ر که سینک منی ده بینی که بهوشنویه هه هاتمه دهره وه
له فیلاکه. به دلنیا ییه وه بیری ده کرده وه که وا دزم و خهریکم هه لدیم. به ری که وتم
به لام زور به خیرایی! حه زم ده کرد زووتر له و فیلاو ناوچه یه بچمه دهره وه.

نهگه ر بو شار دنه وهی پیسی خوی تومه تیک بداته پالی من چی بکه م؟! بوچی
هه له اتم؟! خوزگه نارامم بگرتایه و قسه م له گهل بگردایه. خوزگه خه یالیم ناسورده
بگردایه که دهر باره ی نه م پروداوه به هیچ که سینک نالیم.

به لام نا. به و شنویه به اشتراه که هه له اتم. ساتی کوتایی له چاوه کانیدا تیشکیم
بینی که نهگه ر درهنگ بکه و تمایه له وانه بوو هه موو شتیک بسوتینیت!

خودایه گیان نهگه ر شتانیکی دیکه به فهرنوش بلیت و له هه موو شتیک دووولی
بکات چی؟! نهگه ر فهرنوش گومان بکات که چی بووه، چی پروده دات؟!!

به لام نه خیر. نهو وریاتر و گورگتر له و قسانه بوو. خوزگه نیستا کاوه لیره
ده بوو یارمه تی ده دام. نهو به منی گوتبوو که نهو ژنه نیلیس و شه یتانه!

مردوو شور هه رچی پاره و پوله بیهن. نهگه ر بریار بیت له دوا ی دهوله مند
بوون پیوا خیانهت له ژنه که ی بکات و ژنیش له پیوا هه که ی، ده بیت فاتحه بو هه موو
شتیک بخوینیت!

باره بزم نه ده کرد دايکينک به رامبه ر کچه که ی خوی نه و کاره بت!! مردوو شور نه و
جزره ژيانه بيهن.
که پشتبوومه سهر شه قامه که. بهمه ويست نوتومبيلينک بگرم که يه کينک له پشته وه
هزوينی بو ليدام! ته واوی جه ستهم ده له رزی. توانای لاگردنه وه و ته ماشاگردنم
نه بوو.

نيتر حزم نه ده کرد چاوم به چاوی نه و ژنه شه يتانه بکه ويت. له پر ويستم
دوباره هه ليينم که بيرم کرده وه نه گهر نه م جاره نه و کاره بکه م به لگه ی لاوازيمه.
مه گهر من گومانم له خوم هه يه! ده روم که مينک قسه ی بو ده که م تاکو ريگه ی
بگريته بهر و بروت. نه وهنده توره بووم که له وانه بوو ده ستم بهرز که مه وه
بهروويدا.

دوباره هزوينی ليدايه وه. حزم ده کرد به بهردينک، خشتينک شتینک بکيشم
به شوشه ی نوتومبيله که يدا!

- بهزادا! بهزادا! خه يالت له کوئيه؟!

لامکرده وه. فهنوش بوو! گريانم هات! ليزه چی ده کرد؟! واته نه ويش له فيلاکه
بووه؟! نه وهک ويستينتيان تاقيم بکه نه وه؟!

فهنوش- بوچی وه ستاوی؟! چيت لي هاتووه؟! وهره سهرکه وه نيتر!

به هيناشی رويشتم سهرکه وتم و گوتم:

- تو ليزه چی ده که يت فهنوش؟ له فيلاکه بوويت؟

فهنوش- سهره تا بلي بزائم نئوه ليزه چی ده که ن؟ مه گهر بريار نه بوو له گهل
دايکم قسه بکه يت؟ بوچی هاتوون بو نيزه؟!

به خوم گوت نابيت فهنوش بونی نه م رووداوه بکات. ده بيت ناگاداريم خوم
له دست نه ده م!

- دايکت ويستی سهرينک بدات له م فيلايه تان. پيکه وه هاتين و له ريگه قسه مان
کرد.

فهنوش- باشه چی بوو؟

- نيستا تو بلي ليزه چی ده که يت؟

فهنوش- به دواي تودا هاتم. واته کاتينک دايکم له مال هاته ده ره وه نه متوانی
برگ بگرم. هاتم به دوايدا، بيرم ده کرده وه ديته ماله وه و له گه لتدا قسه بکات!

- پيشوازيم لي کرد به لام نه هات. ده يويست سهرينک بدات ليزه.

فهنوش- نيستا له کوتايدا چی بوو؟

- هیچ! ناوی پاکی کرده دستمه‌وه. گوتی که تو پارهت نیه و هه‌زاریت و نه‌ر
جوره قسانه!

فهرنوش- تو چیت پی گوت؟
- سه‌ره‌تا بیرم ده‌کرده‌وه که راست ده‌کات و من نابیت بیر له هاوسه‌رگیری
له‌گه‌ل تودا بکه‌مه‌وه. به‌لام بینیم هه‌له ده‌که‌م! من و تو ده‌بیت هاوسه‌رگیری بکه‌بین
نه‌گه‌ر چی دایکیشت رازی نه‌بیت.

فهرنوش- من هه‌ر تیناگه‌م چی ده‌لییت؟
- شتیکی گرنگ نیه که تینگه‌یت. ته‌ن‌ها به‌من بلی ئاماده‌یت له‌گه‌ل نه‌داری من
بسازنییت؟

فهرنوش- تو خه‌ریکیت شتیک له‌من ده‌شاریته‌وه. راستیه‌که‌ی بلی به‌هزاد. شتیکی
دیکه بووه؟ رووداویک روویداوه؟

- رووداو له‌وه گرنگتر؟! بوچی بیرده‌که‌یته‌وه که دروت له‌گه‌ل بکه‌م؟!
فهرنوش- نازانم. له‌وانه‌یه له‌به‌ر ئه‌وه بیت که زور خه‌مباریت! چاوه‌کانت سوور
سوور بۆته‌وه. تاکو ئیستا به‌و شیوه‌یه توم نه‌بینیوو!

- باشه ئه‌گه‌ر به‌تویان بگوتایه که هه‌زاریت و بی پاره‌یت. ئه‌گه‌ر ژنت پینده‌بین
ژنه‌که‌ت ناتوانیت له‌به‌رده‌م خه‌لکیدا راوه‌ستیت، تو‌ره و بیزار نه‌ده‌بوویت!
فهرنوش- من ناتوانم له‌به‌رده‌م خیزانه‌که‌مدا راوه‌ستم؟!
- ئیستا به‌ری بکه‌وه.

به‌ری که‌وت. له‌وانه‌بوو هیچ هه‌والیک نه‌بیت. سوپاستی خودام کرد. به‌لام ئه‌گه‌ر
له‌به‌رده‌م قیلاکه‌دا له‌گوشه‌یه‌ک وه‌ستابیت، چون هه‌له‌اتنی منی نه‌بینیوه!
فهرنوش- له‌گه‌ل دایکم بوو به‌شه‌رتان؟

- نا هه‌رگیز. ته‌ن‌ها کاتیک ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد، خودا حافیزیم کرد و هاتمه
ده‌ره‌وه. زور بیزار بووم. ئیستا بلی بزانم، ئاماده‌ی له‌گه‌ل هه‌زاری و نه‌داری
بسازنییت؟

فهرنوش- مه‌گه‌ر سه‌ره‌تا یه‌کترمان ناسی و گوتم خوشم ده‌وینیت و ده‌مه‌وی
هاوسه‌رگیریت له‌گه‌ل بکه‌م ده‌وله‌م‌ه‌ند بووی؟

- ناخر تو به‌و جوره ژیانه راهاتووی و بۆت سه‌خته که‌وا وه‌ک من بژیت. ده‌بیت
خۆت ئاماده بکه‌یت که له‌گه‌ل به‌تبه‌ختیه‌کان بجه‌نگیت. له‌وانه له‌کۆتایشدا ژیانیکی
ئاسایت بۆ ده‌سته‌به‌ر بکه‌م.

فهرنوش- به‌وشیوه‌ی توش بیرى لیده‌که‌یه‌وه نیه. راسته که غرور و نفس

به رزی باشه، به لام نابیت منیش له مافی خوم خوش بيم!
نيتر هزارترین كچه كانیش كاتیک هوسه رگیری دهکن جیهازیه کی تایبیت
دهبته مالی هوسه ره کانیان، منیش به ناوی جیهازیه وه پاره و ئالتون و
جواهره کانم دهینم.
- ناخر من دلم.....

نه پینشت قسه کانم ته واو بکه م و گوتی:

فهرنوش- ته ماشاکه به هزاد، تو منت خوش ناویت؟ مه گه ر ناته ویت پیکه وه بین؟
به سهر وه لامم دایه وه.

فهرنوش- که واته گوی له قسه کانم بگره. نه وانه به ناوی قهرزه وه وه ربگره.
به نومیدی خودا کاتیک دهوله مهند بووین هه موویانم بده ره وه. تازه هه ندیک له و
پاره یه مافی خوته و به هه له هاتوته لای باوکی من!

هه ردوو کمان پیکه نین. دهنگی قه شهنگی فهرنوش، پیکه نینه شیرینه که ی، ته واوی
نه و ئازارانه ی له بیر برده مه وه. هه زم ده کرد چه ندین کاتر میز دابنیشم و فهرنوش
قسه م بۆ بکات.

فهرنوش- ده زانیت به هزاد، دایک و باوکان به رامبه ر منداله کانیان به رپر سیارن.
من له و کاته وه ی بیرم دیت، دایکینی بیاشم نه بووه! شهش مانگی سال له ئیران
نییه. نه و شهش مانگی دیکه ش که له ئیرانه یان له مالی دوسته کانیه تی یان
دوسته کانی له مالی ئیمه ن! خوله کیک له ماله وه نامینیتته وه! زوری له دهره وه یه!
به کورتی دایکایه تی بۆ من نه کردووه.

- تو نابیت دهر باره ی دایکت به و شینوه قسه بکه یت فهرنوش.

فهرنوش- تو ئاگادار نیت. تو له گه ل ئیمه دا نه ژیاوی تا کو بز انیت.

تا کو نه و شوینه ی بیرم دیت، نه و سوغرا خانمه منی گه وره کردووه! نه و دایکه
تنانه ت شیر ی به من نه داوه.

ده زانیت بۆچی؟!

ده ترسا لاشه ی خراپ بیت! چیت پی بلیم؟! هه رشتیک که له پروت نایه ت
گوتوو یه تی! نه و ژنه به رامبه ر من هیچ دایکایه تی نه کردووه.

رینگه نه دا قسه کانی ته واو بکات و گوتم:

- تو نابیت بیر له و شتانه بکه یتته وه. نه و هه موو شته باشه له دونیادا هه یه که
ده توانین له باره یه وه قسه بکه ین.

ته ماشایه کی کردم و نیتر هیچی نه گوت.

که میک به بیدهنگی شوفیری کرد دواتر گوتی:
- زوو باوکم لانی کم له بهردهم مندا کاری نه ده کرد، هه لبه ته تاکو چند سال
پیشووترا هه رچه نده که نیستا نه ویش داویه تی له بی خه یالی. تاکو چند سال پیش
نیستا ناگاداری من بو!

نه مده زانی چی پی بلیم، نه وه بوو که گوتم:
- فەرنوش گیان، نه و قسانه واز لی بهینه. ده بیت بیر له ژیا نی خومان بکه ینه وه.
هیچی نه گوت. له خه یالدا رۆچوو بوو. گوتم:
- نیستا بلی بزانه نه گەر دایکت رینگری کرد که به دلنیا ییه وه ده یکات. تو ده ته ویت
چی بکه ییت؟

فەرنوش- باوکم رازیه. تو وه ره و قسه ی له گه لدا بکه. دواتر زور به ئاسانی
ده رۆینه نوسینگه و هاوسه رگیری ده که یین.
- به و جوره تو رازیت؟ به بی ئاههنگی هاوسه رگیری و نه و قسانه؟!
فەرنوش- نه وه نده له مالماندا ئاههنگ و میوانی رهنگا ورهنگ و بیتامم بینوه ک
ئیترا بیزار ده بم له هه موویان!
- تو له قسه کانت دلنیا ی؟ نه وه ک ماوه یه ک تپه ری ئاههنگی هاوسه رگیری بیته
حه سره ت له دلندا.

فەرنوش- من ژیا نیکی پاک له خانه واده یه کی پاکدا بو من هه سره ته! به هزار
تکاده که م زوو تر من له و شوینه پیسه به ره ده ره وه! به خودا من ئاماده م له هه مان
نه و ژوو ره بچوو که دا له گه ل تو دا بژیم!
ته ماشام کرد. فرمیسک له چاوه کانی دا کو بوو یه وه.

- فەرنوش گیان. نه گەر بیزاریت، ده ته ویت بچینه لای فه ریبا. تاکو کاره کان ریک
ده که ویت له گه ل نه ودا بژیت؟ کاری ماره برین و هاوسه رگیری ماوه یه ک درێژه
ده کیشیت.

فەرنوش- تاکو ماوه یه کی دیکه ئارام ده گرم. هه ر نه وه نده هیوام هه بیت تاکو
ماوه یه کی دیکه له و ماله دا ئارام ده گرم له سه ر هه موو شتیک.

- تو که نه وه نده له و بیزار بوویت بوچی پیش نه وه ی دایکت بگه ریته وه ئیران
نه تگوت پیکه وه هاوسه رگیری بکه یین؟ چونه تاکو نیستا نه بوویت به ژنی که سینک و
له و ماله برۆیت؟ خوازینی کاری زورت هه بووه؟

فەرنوش- خوازینی کاری زورم هه بووه به لام هه موویان یه ک پارچه بوون!
هه موویان وه ک به هرام بوون!

- واته دهوله مهند بوون؟ واته تو به دواي كه سيني هه ژاري وهك مندا دهگه رايته؟!
فهرنوش- به دواي پياويكي پاك و خانه دان كه ئالوده نه بيت دهگه رام! به دواي
كه سينكا دهگه رام كه پياوانه پاريزگاريم لي بكات، نه وهك له بهر پاره و نه و شتانه.
تو نه و كارهت نه انجام دا.

- له كوي ده زانيت؟ له وانه يه منيش له بهر پاره نه و كارهم كرد بيت!

ته ماشايه كي كردم. پينكه ني و گوتي:

- كاتيك گورچيلهت به كاوه دها به دواي پاره وه بووي؟! من له ژيانمدا نه وهنده
مروفي پاره په رست و خولكينه رم بينيوه كه له دوري شه ست مه تره وه دهيان
ناسمه وه!

كه يشتبووينه تاران. كه مينكي ديكه شوفيري كرد و گوتي:

فهرنوش- تاقه تم نيه برومه ماله وه.

- باشه برؤينه مالي من. ميوه و شيرينيم هه يه. ناني ئيوارهش پينكه وه دهخوين.

پينكه ني و گوتي:

فهرنوش- زور باشه. برؤين ئيواره ميواني مني.

- بريار نه بوو له ئيستاوه تو خه رجي ماله وه بدهيت ها!

فهرنوش- تازه ئاگات له چييه! ده مه ويت. ته واوي ئالتوون و جه واهيره كانم بهينمه
لاي تو! جيگه كه ي پاريزراوتره! له وانه يه دايكم كاتيك بزانيت ده مه ويت به دزييه وه
بيمه ژني تو هه مووي هه لگريت!

- نه گه ر هه ليشي گرت! له چي ده ترسيت؟ هيوات به خودا هه بيت. ئيستا واز له و

فسانه بهينين. چهنده ماره يت ده ويت؟ ده بيت چه نديك بكه مه ماره يت؟

فهرنوش- به چي ماره م بكه يت؟ به شتيك كه تاكو من زيندوو بم نه تواني بيده يت.

- بو نمونه سه د مليون تمه ن!

فهرنوش- نه و كاته ي دهوله مهند بوويت ده تواني بيده يت. تازه من بيزم له ناوي

پاره ده بيته وه.

- دهه زار سكه ي هالتوون!

فهرنوش- نه خير نه و شتانه م ناويت. پاره و ئالتوون هه رچه ندم بويت هه مه.

- به راست مه گه ر تو چهنده بازنه و گواره و ئالتونت هه يه؟

فهرنوش- نه گه ر بيليم ده كريت سه رشينيت هه لبداته وه و ريگه نه ده يت له گه ل

خومي بهينم.

- نا ئيتر. نه وهندهش سه رشينيت نيم. ئالتووني كچ مولكي خويه تي. كاتيك له دواي

ھاسەرگيريت له گهل خوتى بهينيت دووباره مولكى خوته. ئىستا شەش سەر بۇ
حەوت سەد گرام دەبىت؟
پىكەنى و گوتى:

فەرنوش - من نزيكى چوار كیلو ئالتوونم ھەيە. ھەلبەتە جەواھيريشم ھەيە!
- چوار كیلو ئالتوون؟ چ باسە؟! ئاخىر ئەو ھەموو ئالتوون و جەواھيرە چى لى
دەكەيت؟!

فەرنوش - لەكوى بزائىم. كاتىك ھەبوو خوشحالى دەكردم.
- ئەگەر من رۆژىك ويستم شتىك بۇ تۆ بىكرم كە خوشحالت بىكات. دەبىت چى
بىكەم؟

فەرنوش - دەرۆيت پارچە جلىكى كۆنەم بۇ دەكرى لە فرۆشگای راستى! دەلەيت
بىدوورنەو ھەلام بە دوورینەو ھى راستگوىى! دواتر دىت و دەيدەيت بە من ھەلبەت
بە ھاورینیانەو!

- زور باشە. ھەم ئەو كۆنە فرۆشە دەناسم و ھەم ئەو بەرگ دوورەش لەگەلم
ناسراو! ئىستا نەتگوت مارەبىيەكەت چىيە؟

فەرنوش - خاك و خۆل! مشتىك خاك! بۇ گۆرەكەم لەدواى مردنم!
- بىرپار نەبوو كە ھىشتا ژيانمان دەستى پى نەكردوو ھەم ئەو قسانە بىكەيت ھا!
فەرنوش - ئاخىر تاكو زىندووم ناتوانىت مارەبىيەكەم بدەيت.

بهشی بیست و چوار

چاره کینک دواتر گه یشتین و ئوتومبیله که مان وه ستاند و چووینه ژووره وه. هرکه گه یشتین هینستا فەرنوش پالتۆکه ی دانه که ندبوو له دەرگا درا. کاوه و فەریبا بوون. کاوه- سلاو! سلاو! پیروز بیت! ئای تو چهنده وریای کورە!! تو رۆیشتی دوو وشه قسه بکهیت، قسه کانت هیچ کرد، خوازبینیشت هیچ کرد، بوکه خانیشته هه لگرت و هینات؟!!

فەرنوش- سلاو کاوه خان. بوکه که خوی هاتوو!

کاوه- بابە ئی وه لا! چ بربره یه کی ماری هه یه ئەم به هزاده! بیینم به هزاد، تو رۆیشتی له گهل خانمی ستایش قسه بکهیت، قسه کانت ته واو نه کردوو به بوکه که یان ناردوو؟!!

هه موومان پینکه نین. فەرنوش و فەریبا سلاو و ئەحوال پرسیان کرد و یه کترین ماچ کرد. کاوه به هیواشی له پال گویمدا گوتی:

کاوه- چ کارینکت کردوو؟ خه سووت کوشتوو؟ شوشه یه ک ته مەنی هه یه ها! ده بوایه بتکینشایه به زه ویدا و تاکو بشکایه و بتگوتایه کوشتم له گهل جووته که یدا تاکو به ته واوی بمریت!

- سه ره خه ره سه رم کاوه. تاقه تم نییه و ماندووم.

کاوه- مافی خۆته. زاوایه ک خه سووی کوشتینت ده بیت ماندوو بیت! ماندوو نه بیت خودا هیزت پی ببه خشیت! ده کرا تۆزیک گوشتی لی بکه یته وه و بیهینیت! ده لین ده رمانی به تال کردنه وه ی جادوو! بو دلش باشه!

فەریبا- به هزاد خان من و فەرنوش ده چینه سه ره وه. تو و کاوه خانیش ته شریف بهینن. تیکه یه ک نان و په نیر هه یه پینکه وه ده یخوین.

فەرنوش و فەربا چوونە سەرەو. کاتیک تەنھا بووین کاوہ گوتی:

- چی بووہ؟ دایکی چی گوت؟ شیوہت زور تیک چووہ!

- گوتی نەخیر. ھەر ئوہ!

کاوہ- واتە چی؟ تەنھا نایەکی خالی کردە بەردەمت؟ بەبێ کیشە؟! سەوزەیک ماستیک زەلاتەیک ساردیەک! دوو تورەبوون! تەنھا ئوہندە؟ گوتی نا؟ پیکەرە

رۆیشتن بۆ کوئ؟

- نە بابە، دوو کاتژمیر قسە ی بۆ کردم. رۆشتین بۆ قیلاکەیان لە کەرەج. کاوہ- کەرەج؟! بۆچی ئوئ؟ ئو کە دەیویست وەلامی نەخیرت بداتەوہ بۆچی

ھەر لە ئیرە وەلامی نەدایەوہ؟ زور سەیرە! چی دەگوت؟

- دەگوت تو پارەت نیە و مال و ئۆتۆمبیلت نیە و ببیتە پزیشکیش موچەیکە باشت نابیت و لەو جۆرە قسانە ئیتەر.

کاوہ- ئای! باشە گوتبات من کە ببمە پزیشک دەروم بەدوای کاری قاچاخچیتێ ر مادە ی ھۆشبەرەوہ! سالیک دواتر بارودۆخم باش دەبیت!

- تاقەتم نیە کاوہ! وازم لیبھینە!

کاوہ- باوہرت بەقسەکە ی من کرد ئیستا؟ ببیت چیم پی گوتی؟ وەرە و ئەم جارە گوئ لە قسەکانم بگرە. برۆ پی بلی مامیکت ھەبووہ و مردووہ، ئیستا کۆلیک میراتی بۆ بەجی ھیشتووئ! ئوہی دیکەشی لەسەر من، تو کارت بەسەر ھیچەرە نەبیت. من ھەمووی ریک دەخەم.

- نا کاوہ گیان مەمنوون. من و فەرنوش بریاری خۆمان داوہ. ئەم کارە تەواو بکەین.

کاوہ- دەتانەوئیت خۆتان بکوژن؟ ھەردووکتان پیکەرە؟ شازە! ئاسوودە دەبن، بەخودا ئیتەر لە دونیادا سەرەرۆمان نامینیت! مالت پی دەدەن! تازە چونکە تو مندالیک پاک و باش بوویت بەدنیاییەوہ کوشکینکت پی دەدەن. لە ھەر چیەکیشت کەم بوو من لیرەوہ بۆت پۆست دەکەم!

چونە تاکو ئیستا بیرت لەوہ نەکردبووہوہ؟! تەنھا شتیک ھەبیت لە پیش رۆیشتن تاقیکردنەوہ ی خوین بکەن! لەوئ تاقیکە نیە!

وہستا بووم و تەماشام دەکرد. نەم دەویست راستی رووداوہکە بۆ ھیچ کەسێک باسبکەم. کاوہش بی ئاگا خەریکی گالتە کردن بوو.

- قسە ھیچەکانت تەواو بوو؟

کاوہ- بەلئ تەواو بوو. سوپاس کە گوئت بۆ قسە ھیچەکانم گرت!

- بېرياره بړوم بۇ لاي جهنابي ستايش و قسه ي له گه لدا بگه م. نه و رازيبه. نه گه ر
خودا بيه ویت دهرؤين هاوسه رگيري ده که ين.
کاوه- ئافهرين! هر بزين! ده بووايه نه و کاره تان زور زووتر بگردايه. ئيستا
منداله که تان له پولي دووهم بوو!

به لام کيشه نييه، ئيستا ش درهنگ نه بووه. تنها خيرابگه ن. نه گه ر خانمي ستايش
بۇن بکات پيشتان پي ده گريت. ده لين ژنيکه نه گه ر که سينک بيني و وه سفی
رووخساری نه کرد.....

- ئاي ونه کاوه! ههسته بړوينه سه ره وه نه وانيش به تهنهان.
ده رگاي ژووره که مان داخست و چووينه سه ره وه. کاوه گوتي:
کاوه- له کوتايدا من تينه گه يشتم. نه و هه موو ريگه يه توي برد تاكو بليت كچه كه م
ناده م به تو؟! به هزاد! نه وه ك شتيكي ديکه بوو بيت؟ خو درو له گه ل من ناکه يت؟!
نه گه ر شتيكي ديکه ش هه يه به من بلي.

- نه بابو. شتيكي ديکه نه بوو. به دلنيايييه وه چه زي کردووه ئيلاکه ي که ره جيان
بدات له بووم.

کاوه- دلگران مه به. به ئوميدی خودا کاتیک له گه ل فهرنوش هاوسه رگيريتان کرد.
خوت بړوژنيک ده بيته خاوه ني نه و مال و مولکه! ده لين نه گه ر که سينک نه و ژنه
بينييت و وه سفی رووخساری نه کات ديک ده کات و دهرمريت! نه و کاته هه موو
سه ره وه ته که ي ده گات به تو!
- بمریت کاوه.

کاوه- ئيستا له گالته تپه ريوه. تو خودا به هزاد نه و که له ره قيهت بخه ره لاوه.
هه رچه نده پاره ت ده ویت بلي. بابو دواتر ليتي و هه رده گرمه وه. ئافهرين کوري باش،
خه سووت قوربانت بيت! دهره و به لات بکه ویت له خانمي ستايش!
پيکه نيم و گوتم:

- به سه ر چاوم، نه گه ر پاره م ويست داوات لي ده که م.
پيکه وه چووينه مالي فهريبا. هر چووينه ژووره وه کاوه گوتي:
- باشه سوپاست بۇ خودا هه موو شتيک ريک بوو.
فهرنوش- چوني؟! شتيک بووه!

کاوه- به لي نه خشه يه کم هه يه که هه موو شته کان ريک ده خات.
فهرنوش- ده تانه ویت چي بگه ن؟ زوو بلين دلم دهره ات!
کاوه- هيچ ئيتر. بېرياره ئيوه بگه رپينيه وه بۇ مالي خوتان، منيش کچيكي ديکه بۇ

ياسه مين

بہ ہزاد بہینم! بہو شیوہیہ ہموو شتیک چاک دہبیت۔
فہرنوش بہماتی تہ ماشای کاوہی دہکرد۔ کاوہش زور بہ راستی قسہی دہکرد۔

- کاوہ نازاری مہدہ۔ دلگران دہبیت۔
فہرنوش - خہریک بوو باوہر بکہم کاوہ خان!
کاوہ - نہ بابہ۔ گالتہم کرد۔ بریارہ بہ ہزاد برواتہ سہر مال و ژیانہ خوی، نہر
کاتہ میردیک بوو نیوہ پیدایا بکہین!

- بہنمہک! دہکرنیت خولہ کینک قسہ نہ کہیت؟
کاوہ - نہہا! ببورن ہلہم کرد۔ بریارہ فہرنوش خانم و بہ ہزاد بروونہ سہر مال و
ژیانہ خویان، نہوکاتہ من برؤم ژنیک بہینم!
- بہ راستی گالتہ چیت کاوہ!

فہرنوش و فہریبا پینکہنین۔
کاوہ - نہہا! تینگہ یشتہم! بریارہ من و بہ ہزاد و فہرنوش خانم بروینہ سہر مال و
ژیانمان، نہو کاتہ فہریبا خانم ہاوسہرگیری بکات! بہ لام تیناگہم! نہگہر فہریبا
خانم ہاوسہرگیری بکات چون کینشہی نیوہ چارہ سہر دہبیت؟! چ پہیوہندیہکی
پینکہوہ ہہیہ؟!

نہہا! تینگہ یشتہم! بریارہ.....
- کاوہ پیدہنگ بہ! میشکمان کہوت۔
فہریبا - سہرہتا بہ من بلین نیوارہ چی دہخون؟ نہگہر ہہمبہرگر درووست بکہم
دہخون؟

- نا فہریبا خانم۔ نیوارہ میوانی منن۔ لہ دہرہوہ شتیک دہکرہم۔
کاوہ - میوانی تو و منی نیہ۔ خوم دہچم شتیک دہکرہم۔ خو ہہمبہرگر دہخون۔
ہہستام و پارہم پین دا و گوتم:
- نہم شہو میوانی منن۔ جارینکی دیکہ سہرہی تو بیت۔ تہنہا بہ ئوتومبیل برؤ
تاکو زووتر بگہرینتہوہ۔

فہریبا - کاوہ خان زہلاتہ و ساردی نہکرن، لہ مالہوہ ہہیہ۔ تہنہا ہہمبہرگر
بکرن۔
کاوہ - بہ سہر چاوم فہریبا خانم۔ ہہرچی نیوہ بلین۔ نیوہو شتیکتان ناویت بؤتانی
بکہم؟!

- کہبابی تورکی خراب نیہ، تامی خوشہ۔
کاوہ - ببوورہ لہ نیوہم نہ پرسی! لہگہل فہریبا خانم بوو۔

دواتر بروی کرده فهربیا و گوتی:
- فهربیا خانم حز دهکن برؤم له تورکیا که بابی تورکیتان بو بکریم؟! رینگه
بدن له ئیتالیاوه پیتزاتان بو بکریم و بهگهرمی بؤتان بهینمه ئیره؟!
فهربیا به پیکه نینه وه گوتی:
- پیتزا نا، تیکه ی گهره!

کاوه- ئه گهر بهوشنوه بروات وشه بینگانه کان وهک پۆلکه پینوه مان دهلکین،
وازدههینن له وشه شیرینانه ی فارسی!

هه موومان پیکه نین. کاتیک کاوه قسه ی دهکرد فهربیا خهریک بوو ده مرد!
کاوه- حز دهکن برؤمه ئه سفه مان و بریانیتان بو بکریم و خیرا بهینمه ئیره
تاکو چیژه که ی بگات به ده متان؟!!

حز دهکن خوله کیک برؤمه ناوه راستی شه قام و بچمه ژیر ترپله یه کی هه ژده
نایه یی و به پارچه پارچه یی بیمه دهره وه و هیچ نه خوشخانه یه ک وهرم نه گریت
تاکو ئیتر تو به و چاوانه ت به و شیوه یه ته ماشای من نه که ن؟!
فهربیا- خودا ئه و رۆژه نه هینیت!

- ئیمه زیاتر حز دهکه یین که ئیوه لال بن و برؤنه سه ر ئه و چوار ریانه و چوار
دانه هه مبه رگر بکرن و بهینن بو ئیمه. دواتر ئه گهر حزتان کرد برؤنه ژیر
ترپله وه!

کاره- به هزاد خان ئیوه هینشتا فیر نه بوون که کاتیک دوو ئه ندازیار قسه دهن
ده ستا نابیت بچیته ناو قسه کانیا ن و بلیت بیله که م شکاوه؟!
- بی ره وشت؟

کاره- خهریک بووم له خزمه تی فهربیا خانم ده مگوت. ده لیم ئه گهر حز دهکن
جگرم دهر بهینم و دوو پل جگهر بکه نه ده متان و بیخون!

- خودا له ناوی ده مت بدات کور! پنیویست ناکات تو برؤیت نانی ئیواره بکریت،
خزم دهرؤم. خهریکه له برسان دهرمین.

کاره- رۆیشتم، رۆیشتم. به راست فهربیا خانم حزتان له چیه؟
- ده ی برؤ ئیتر! ئه و هه موو قسه یه ت کرد، له کوتایدا زانیت بو ئیواره چی
بکریت؟

کاره- به و پاره یه ی که توی سوالکه ر داوته به من چه قی سی سه ر!
ئه و شه وه له ده وری یه کتر نانمان خوارد. زور خوش تینه ری بۆمان. کاوه
گالنه ی ده کرد و ئیمه پیده که نین. له دوا ی نان خواردن فه رنوش مالئاوایی کرد و

منیش له گهلی دویشتم تاكو بیگه په نمه ماله وه. کاره خودا حافیزی کرد و دویشت. کاتیک سواری ئوتومبیل بووین فەرنوش

گوئی: فەرنوش - بهزاد من سبهی ئنواره له گهل باوكم قسه ده كه م. شهو هه والت بهن

دهدم كه چی بووه و باوكم چی گوتووه.

- بۆچی سبهی بهیانی قسهی له گهل ناکهیت؟

فەرنوش - باوكم بهیانیان دهچیته کارگه، تازه بهیانیان دایکم له ماله وهیه. ناکریت

له لای ئه و قسه بکه م. ئنواره دایکم دهچیته دهره وه. بهرنامهی ههیه. ئه و کات

باشتره. - باشه. له وانهیه منیش سبهی سەردانیکی جهنابی هیدایهت بکه م، ئه و بیچارهیه

به ته نهیایه. فەرنوش - ئای وای! من چهنده که سینی خراپم! ده بووایه برۆیشتمایه بز

سەردانیان. زور ناشرین بوو. جاریکی دیکه که برۆیشتی، منیش دیم. له لایه ن منوره

زور سلوو و دیزی پی بگه په نه و داوای لیبووردنی لی بکه.

- به سه ر چاو م. ئه و هه موو کاتیک سلوو بۆ دهنیریت و هه والت ده پرسیت.

ده مه ویت شتیکت لی بپرسم فەرنوش. تو له خۆت دلنیای؟ ده زانیت خه ریکه چی

ده کهیت؟ پیکه نی و گوئی:

فەرنوش - بهزاد من له گهل تودا تاكو کوی بلنیت دیم. تو ته نها به هیز به ره ک

هه میسه. من پنیوستم به تویه بهزاد. من ئه گه ر له و ماله بمینمه وه له ناو ده چم.

تو نازانیت بارودۆخی مالی ئیمه چونه! وهک ئوتیله! هه ر خوله کینک له ژووره که م

دیمه خواره وه له هۆله که کومه لیک دانیشتون! نازانیت دۆستی باوكم نازان

دۆستی دایکم! ئیتر ماندوو بووم. هه ندیک له پیاوه کان ئه وه نده ته ماشات ده که ن که خه ریکن

به چاوه کانیا ن مرۆف ده خون! هه ندیک کات هه ر ناویرم له ژووره که م بینمه دهره وه!

- هه مووی چاک ده بیت. خۆت دلگران مه که. به ئومیدی خودا سبهی شه و هه والی

باش ده هینیت. پیکه وه هاوسه رگیری ده که ی ن و ته واوی ئه وانه ده بنه یادگاری!

ئیترا گه یشتبووین. له به رده م مالیان رایگرت.

فەرنوش - بۆت سه خت نیه به پی بگه رنیته وه ماله وه؟

- نا. ته واوی دیکه که بیه ره تو ده که مه وه. زور شیرینه.

پینکەنی و گوتی:
- دەمەوینت یادگار یەکت پەن بدەم. بەلام نابیت هیچ کاتیک لە خۆتی جیا بکەیتەو.

باشە؟
- باشە. بەلام نەپۆیت ئۆتۆمبیلێک لە حەوشە کەتان دەربینیت و بیدەیت بەمن!
زنجیرێکی ناسکی لە ملی دەرھینا و کردیە ملی من. پیتیکێ ئیفی ئالتوونی جوانی

پێو بوو.
فەرنوش - دە سالی دیکە کە منداڵەکانمان گەرە بوون دەبیت لە ملتا بیت،

ئەگەرنا دلگران دەبم لیت!
- ئەگەر مردیشم ئەو زنجیرە لە خۆم جیا ناکەمەو. دلبیا بە.

فەرنوش - بەهزاد زۆرم خوش دەوینت.
- منیش زۆرم خوش دەوینت فەرنوش. ئای! بۆچی دەگریت؟! ئای! وەک

منداڵەکانت لی هاتوو! تو دەبیت ئیستا پینکەنیت.
فەرنوش - بە دەستی خۆم نیە. نازانم بۆچی لە پر دلم گیرا.

لە بەر ئەو یە کە دەتەوینت بپیتەو مالهو. چونکە بیزاریت لەو خانوو بەو
شێوەیت. ئیستا کە پۆشیتە مالهو خۆت بشو بارودۆخت باش دەبیت. ئەمە

ماندوو بوویت. من دەپۆم تاکو تو بپۆیت و پشوو بدەیت.
فەرنوش - نا! مەرۆ! ئیستا مەرۆ، کەمیکێ دیکەش لەلام بمینەرەو.

- بۆچی ئەوەندە دلگرانیت؟! ئاخر هیچ پووی نەداو!
فەرنوش - دەپۆم، بەلام دلە راوکیمە. هەر حەزناکەم بەتەنھا جیم بەیلت.

- ئیستا یان دواتر؟
فەرنوش - هیچ کاتیک. نە ئیستا و نە دواتر!

- دەمینمەو بەو مەرجهی نەگریت. من تاقەتی بینینی فرمیسکەکانی تۆم نییە.
حەیف نیە کە لەو چاوە جوانانەت فرمیسک بیتە خوارەو؟! تەماشاکە دنیا

بەرماندا پتدەکەنیت؟ بۆچی لە خۆپای دلگرانیت؟
فەرنوش - دوینی شوو خەوم بین. لە خەومدا جلی بوو کینیم پۆشیو و لە مالهو

دیمە دەرەو تاکو لەگەل تو هاوسەرگیری بکەین بەلام دایکم پینش پەن دەگریت و
ناهیلت لە مالهو بێمە دەرەو.

- تەماشاکە چ خەوینکی باشت بینوو! خەیاڵت ئاسوودە بیت، دایکیشت وردە
وردە رازی دەبیت.

فەرنوش - دەلین جلی بوکینی لە خەودا باش نییە.

کى ئو قسه يه ي کردوه؟! جلى بوکینی همیشه باشه.
فهرنوش- بهلام دایکم چی؟! ئو ناهیلیت پیکه وه هاوسه رگیری بکهین. له خهوندنا
زیندانی کردبووم!

- ئه گهر زیندانیشت بکهن خۆم دیم بزگارت دهکهم. وهک ئه میر ئه رسه لان! دیمه
قه لای بهرد باران. نه له بهرده کان دهترسم و نه له دیواره کانیش!
فهرنوش- جادووت لی دهکهن!
- من جارنیک چاوه کانی تو جادووی لی کردووم، ئیتر هیچ جادوویه کی دیکه کار
له من ناکات!

فهرنوش- له کوتی پۆلایی دینو ناترسیت؟
- ئیتر له هیچ کهسینک ناترسم. جگه له تو شتینکم نیه تاکو له دهستی بدهم! تو
فهرخی منیت!

دهکریت ئه میر ئه رسه لان مال و سامان و پادشایی هه بیت که له له دستدانیان
بترسیت. بهلام من جگه له و گهنجیتیه ی همه هیچی دیکه م نیه. ئه وهش پیشکشی
تو بیت.

ئه میر ئه رسه لان به پیلوو و جل و گوچان و ئه سپه وه رۆیشت بو بزگار کرنی
فهرخ. منیش به و جل و بهرگ و پیلوو سادانه وه دیم و دهستت دهگرم و له و مال
دهتهینمه دهره وه!

راسته که پاره م نیه، بهلام دلنکم هه یه وهک دلی شیر!
فهرنوش- له دایکم ناترسیت؟ ئو به پاره جادوو له هه موو کهسینک دهکات!
دهترسم ئه سیری جادوو بیت! زۆرنیک هه یه به و جادووانه گرفتار بوون!
- عه شقی تو به تالکردنه وه ی جادووی منه! تاکو له گهل من بیت هیچ شتینک کارم
لی ناکات!

بزه یه کی بو کردم و کوتی:
فهرنوش- نه وهک کاتینک هاتیت ته ماشای پشته سهرت بکهیت! ئه گهر بترسیت و
بته ویت بکه رنیته وه، دهله رزیت!

- کاتینک بهر ی که وتم، چاوم له تویه تاکو پیتبگه م و بزگارت بکه م! نه
دهگهریمه وه و نه ته ماشای چه پ و راستم دهکهم! له و کاته ی تو م بینوه ته نها تر
دهبینم. نه له هیچ کهس دهترسم و نه له شتینک!

فهرنوش- دینوی زری پۆلاین ئه ژدیهایه ک ده نیریت که ئاگر دیته دهره وه له
دهمی! کاتینک هات چی دهکهیت؟

- راده وهستم تاكو چهز بكات بهردم بو ههلبدات! دلم له ميژه سوتاوه! مهگه ر
دليک چهند جار دهسوتيت؟! خودی نهژديهاش دلی دهسوتيت و دهمریت!
فهرنوش - له قهلاي بهردين بهردهکان ديته بهردهمت، ههريهکهيان هيندهی
کويکه! چی دهکهيت؟

- نهوهنده رۆژگار بهردی خستوته سهر رينگهه که ئيتر راهاتووم بهههموو
بهردهکان! خودی بهردهکانيش لهگهه لهگهه مندا راهاتوون! ئيتر نهوانه بو من وهک بهرد
سهخت نين! من و بهرد لهگهه لهگهه يهکترا بينگانه نين!

تهماشايهکی کردم، بريني ههموو نهو سالانه چارهسهر بوو! تهماشاکردنهکهی
سهه سالی پي چوو.

فهرنوش - کهواته دنيته بهدوامدا?
- ديم بهدواتدا.

فهرنوش - ئيستا ئيتر برۆ. دلم گهرم بوويهوه. ئيتر ناترسم.
- منيش ئيتر ناترسم. له بيرمه يهکهمين جار که تهماشاي چاوهکانی منت کرد،

دلم هاته دهرهوه! ههر نهو کاته تينگهيشتم نهسير بووم!
ترسم لهوه بوو که ئيتر نهو چاوانه بساريتهوه له من. بهلام تو هاتيت. هيز و
توانات پي دام، دلت پي دام!

بيرت خستمهوه که له خراپيهکانی دونيا نهترسم. سهههتا نهوه تو بوويت که
نهترسايهت! منيش فير بووم. ئيستا ديم بهدواتدا تاكو نهو شوينهی تو بتهويت.

بينهنگی هاته ناو ئوتومبيلهکهوه، له نيوانماندا دانيشت و ههزار قسهی بو کردين!
فهرنوش - خودا حافيز بههزادی من.

بهشی بیست و پنجم

ته واوی رینگه که بیرم له فەرنوش دەکرده وه. رینگه که بۆم بوو به ههنگاو یکا!
کاتیک گه یه شتمه ماله وه فەریبا بانگی کردم، له ته له فوون کاریان پیم هه بوو.
فەریبا نه یه زانی کێ بووه. تا کو گه یه شتمه سه ره وه دلم بۆ هه زار شووین بۆ یه شتمه.
که ته له فوونه که م هه لگرت وه ک که سینک کاره با گرتیبیتی له جینگه که م وشک بووم!

- ئه لو فەرموون!

- به هزاد سلاو!

- سلاو بفرموون. منم. ئیوه؟

- منم فریشته. منت نه ناسی؟

نه فرهت له من که چ گه مژه ییه کم کرد و ژماره ی فەریبام دا به و ژنه پیسه!

- ئیوهن خانمی ستایش؟

- به لئ. به لام بۆ تو ته نهها فریشته م. ده زانم درهنگه به لام نه متوانی په یوه ندیت
پنوه نه که م. ده توانیت قسه بکه ییت؟

- به لئ فەرموو قسه که تان بکه ن!

- باشه سه ره تا بلئ بۆچی له پر ئیواره راتکرد؟ ترسایت بتخوم؟!

- نه خیر. له خۆم رامکرد.

- مه گەر چیت له خۆت بینی که له پر راتکرد؟ نه وه ک گومانته له خۆت هه ییت؟!
یه لا وه لام بده ره وه!

نه مده زانی چی بلیم. له بهر ئه وه به هیواشی گوتم:

- خانمی ستایش من په یوه ندیتان پنوه ده که مه وه. تکاتان لئ ده که م هه موو شتیک
له بیر بکه ن. منیش هه موو شتیکم له بیر کردووه. وادابنن ئه مرۆ بونی نه بووه.

سویندتان ده دم به و که سه ی ده یه رستن به ژیانی دوو که س یاری مه که ن.

- ئەگەر ئىستا گوتت من كى دەپەرستم؟!
 - خانى ستايش ئەگەر فەرنوش بۇنى ئەم پووداوه بكات خۇى دەكوژىت! لانى
 ئەم رەحم بەكچەكەتان بكن.
 - ھەموو ئەو قسانە بەھۇى ئەوھىە كە ھىشتان ئەقلت پەر نەبووھ. سادە و
 ساويلكەيت!
 - ئىوھ راست دەكەن. بەلام ئىوھ كە دونياتان بىنيوھ بۇچى خەرىكە ھەلە دەكەن؟
 - ھەلە؟!
 دووبارە دەستى كردهوھ بەپىنكەنن.
 - تىكا دەكەم ئارام بن و گوى لە قسەكانم بگرن.
 - من ئىستا بەتەواوى ئارامم. جلى خەوم لەبەر كردهوھ و لەسەر جىگەكەم
 رلكشاوم و ...
 پىنگەم نەدا بەردەوام بىت.
 - خانى ستايش من تكاتان لى دەكەم. بىرىكەنەوھ كە بەندەيەكتان كرىوھ و لە
 راي خودا پزگارتان كردهوھ! تكاتان لى دەكەم، رازى مەبن ژيانى من ئاگرى تى
 بەرىت. ھەموو شتىك لەبىر بكن.
 - چەندە باشە! خۆزگە ئىستا لىزە دەبوويت و قاچم...
 - خانى ستايش!!
 - گيانم! ھەر ئەو شەرم و ئابروھت منى شىت كردهوھ!
 - سوئند بەخودا شەيتان فىلى لە ئىوھ كردهوھ!
 - بەھزادا! قىلاكەى كەرەج زور دوور نىھ ھا! ئاماژەيەك بكەيت نىو كاتزمىرى
 بىكە لەوى دەبىن!
 - سوئند بەخودا ئىستا خەرىكم دەگرىم! گریانم بۇ حالى ئىوھ دىت كە لە رۇژى
 دوابى دەتانەوئىت چى وەلامى خودا بدەنەوھ! گریانم بۇ حالى ئەو كچە بى تاوانە
 دىت كە چۆن لەناو ئەو ئاگرەى ئىوھ ھەلتان كردهوھ دەسوئىت، لە تورەيى خودا
 بىرسن!
 - قوربانى فرمىسكەكانى توبم! تەواوى ئەو قسانەت لەبەر ئەوھىە كە تۇ ھىشتان
 تىنگەبىشتووى دونيا ھەر ئىرەيە! لە كەللەى شەيتان وەرە خوارەوھ.
 لەقە لە بەختى خۆت مەدە! جارئ خودا وىستويەتى و خوشەويستىت چۆتە
 لەرە! لىوت بچولئىنى كارىك دەكەم لە پارەدا غەرق ببىت! وەرە من تامى عەشقت
 بى بچىزم!

- شهرم بکه! من له جینگه‌ی مندالی توم!

- ده‌ی نه‌گەر له جینگه‌ی مندالی منی وهره که‌مینک...

ته‌له‌فروونه‌که‌م داخست. فرمیسک له چاوه‌کانم ده‌هات و قاچه‌کانم ده‌له‌رزنی!
رووم له فه‌ریبا وهرگنرا تا‌کو تینه‌گات. ته‌نها تکام لیکرد که نه‌گەر له ته‌له‌فروز
کاری به‌من هه‌بوو وه نه‌و خانمه‌ بوو به‌رینی بکات. شتیکی دیکه‌م نه‌گوت
هه‌رچه‌نده به‌دنیا‌یه‌وه خوی له هه‌موو شتیکی تینگه‌یشتبوو.

چومه ژووره‌که‌م و گلۆپه‌کانم کوژانده‌وه. له گوشه‌یه‌ک دانیشتم و نه‌ژنۆکانم
کوکرده‌وه. دنیا‌یه‌کی سه‌یر بوو. ئیتر ده‌بووا‌یه باوهر به‌کی بکه‌یت؟

به‌خۆم گوت نه‌گەر له‌گه‌ل فه‌رنوش هاوسه‌رگیری بکه‌م و ته‌نانه‌ت بیهینه‌م نه‌م
ژووره و پینکه‌وه بژین، سه‌د جار باشته‌ره له‌و شوینه‌ی که‌وا ئیستا تیندا ده‌ژی.

زۆر تووره‌ بووم و ماندوو بووم. قسه‌ خراپه‌کانی نه‌و ژنه له خه‌یالما
نه‌ده‌رۆیشت. خودایه‌ من چون بتوانم ته‌ماشای چاوه‌کانی فه‌رنوش بکه‌م؟ به‌لام من
تاوانیکم نه‌کردبوو. بیرمکرده‌وه که برۆم بۆلای جه‌نابی ستایش و رووداوه‌که‌ی بن
بلیم!

به‌لام هیچ که سوودی نه‌بوو، کاره‌که‌شی خراپتر ده‌کرد. ده‌بووا‌یه به‌هه‌ر جوړیک
بیت کاریک بکه‌م فه‌رنوش تینه‌گات. نه‌گەر خودا بیه‌ویت پینکه‌وه هاوسه‌رگیری
بکه‌ین، ئیتر بابه‌ته‌که ته‌واو ده‌بیت. نه‌و ژنه‌ش خوی کو‌ده‌کاته‌وه.

وای خودایه گیان! نه‌گەر له‌دوای هاوسه‌رگیری من و فه‌رنوش ده‌ست هه‌له‌گرت
چی؟!

ئیتتر میتشکم کاری نه‌ده‌کرد. هه‌ستام و سیدی‌ه‌که‌ی فه‌رنوشم هه‌لکرد. هه‌ر ده‌نگ
جوانه‌که‌یم بیست ته‌لیسمی شه‌یتان به‌تال بوویه‌وه!

هه‌وای نه‌و ژووره‌ی که تا‌کو خوله‌کینک پینشووتر له دله‌راو‌کینی نه‌و ژنه خراپه‌ پر
بوو، له‌پر پاک و خاوین بوویه‌وه!

ده‌نگی فه‌رنوش وه‌ک نه‌سیمیک بوو که هه‌رزه‌یی له په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که هه‌له‌هات!
هه‌رچه‌نده زیاتر گویم له ده‌نگی نه‌و ئاهه‌نگه ده‌گرت، له پیسی و خراپی زیاتر
دوور ده‌که‌وتمه‌وه. خۆشه‌ویستی نه‌و وه‌ک هه‌ورینک لاشه‌می داده‌گرت تا‌کو هیچ
جادوویه‌ک نه‌توانیت کاریگه‌ری له سه‌رم هه‌بیت!

رووخساریم ده‌بینی که به‌چاوه قه‌شه‌نگه‌کانی ته‌ماشای منی ده‌کرد و هینزی بن
ده‌به‌خشیم، قژه لول و دریزه‌که‌ی وه‌ک شه‌پۆلی ده‌ریا هه‌موو ده‌رونمی ده‌شۆرد و
پاکی ده‌کرده‌وه.

تاریکیه کان بۆیشتن و هه موو شتیک رووناک بوویه وه. یه که مین تیشکی خۆرم
ببئی که هاته ناو دلی منه وه!
به یانی هات به بی ئه وهی هیچ جادوویه ک بتوانیت کاریگه ری له سه رم هه بیت!
خۆشه و یستی پاکی فه رنوش ته لیسمی جادوگه ری شکاندا!
هه ستام و خۆم شۆرد و نانی به یانیم خوارد، دواتر به ره و مالی جه نابی هیدایه ت
به ری که وتم.

له خودام ده ویست که زووتر شه و بیت و فه رنوش هه والی باشم بۆ به ینیت.
ئینر هیچ شتیک دیکه بۆ ئیمه گرنگ نه بوو. ئیمه گرنگ بووین که بریاری خۆمان
دابوو. تازه باوکیشی رازی بوو منی خۆش ده ویست. شته کانی دیکه لاهه کی بوو.
واته هه موو شتیک درووست ده بوو؟ یان ئه و ژنه دووباره ئاگرینکی دیکه ی
ده خسته به رده مم؟!

سه رم به رز کرده وه و بینیم له به رده م مالی جه نابی هیدایه ت وه ستاوم. له ده رگام
داو دهنگی جه نابی هیدایه ت بیست که به ره و لای من ده هات.
- سلاو قوربان. حالتان چۆنه؟

هیدایه ت- سلاو به خیر بینت ئازیزم. خۆشیت هینا. دلم ده یگوت که ئه مرۆ دینیت.
چۆنیت؟ باشیت؟

- نه خیر جه نابی هیدایه ت، دلم زۆر گیراوه.
هیدایه ت- دلی دوژمنت بگیریت! بۆچی؟ کئ ئازاری داویت؟ وه ره ژووره وه. وه ره
ژووره وه بزانه چ شتیک ئه م کوپه می ئازار داوه؟
بۆیشتمه باخه که وه. ده رگای داخست و ته لا له به رده م ده رگا وه ستابوو. ده ستم
هینا به سه ریدا و گوتم:

- پۆژگار! پۆژگار جه نابی هیدایه ت!
هیدایه ت- یاری له گه ل کردوویت؟! له ئه و جۆره یاریانه ی زۆره ئه م پۆژگار ه!
- ئه م بی زمانه زۆر ته نه یه. بۆچی نایبه نه دارستانیک، پارکینک، شوینیک که
به ته نه نه بیت و ئازادی بکه ون؟

هیدایه ت- ئه م له مندالیه وه لیره بووه. ده ره وه ی ئیره ی نه بینیه و رانه هاتوو ه.
ئه گر بیبه م بۆ ده ره وه به دلنیا ییه وه ده مریت.
ئه و ئیستا له خه لکی ناترسیت چوونکه خه لکی نه بینیه. تاکو ئیستا ته نه ا من و
ئۆ هاوریکه تی بینیه وه.

یاسه مین

ئەگەر قاچى لىرە بگاتە دەرەوۋە ھەر كەسىك بېيىنىت دەيباتە مالەوۋە. چەند رۇز
تىپەرېت كەبابى لى درووست دەكات!
ھەمىشە بەوجۇرە بوۋە. سەرەتا بەناۋى ھاۋرې دېنە لاي خەلكى چەند ماۋەبى
تىپەرېت لە بېرى دەكەن كەوا دەكرېت سۈدى دېكەيان لىتوۋەربگرن. ئەوكاتە دەبېت
خودا بگاتە فريامان!

- راست دەلېن. ھەندېك لە خەلكى زۇر خراپن.
ھېدايەت- باۋەربكە كۆرەكەم ئەگەر نەيان گوتايە گۆشتى مرۇف تالە، ئەم
مرۇفانە يەكتريان دەخوارد!
- تازە ئېمە باشەكەيانېن! دەلېن بەسۈز و بەوۋەفان.

ھېدايەت- نەخېر! كى گوتوۋىتە ئېمە باشەكەيانېن؟ لەبەر ئەوۋەى زىاتر
بەسۈزىن باشتىرېن؟ بەسۈزى لە رادەبەدەر زۇر بەخېرايى دەگۆرېت بەنەفرەتى لە
رادەبەدەر! ستايشى لە خۇرايى و وشك! خزمەتكارتم و لە خزمەتدامى پووكەشى!
گيانم بەفېدات بېتى لە خۇرايى!

تو تاكو ئىستا بېستوۋتە يان بېنيوتە كە بۇ نمونە كەسىكى ئەورۇبى بەكەسىكى
دېكە بلىت خزمەتكارتم؟! نەخېر. جىگەى باۋەر نېە گۆيت لى بووبېت.

چونكە لە فەرھەنگياندا نېە. ئەگەر كەسىك لەوان ئەو قسەيە بەكەسىكى دېكەيان
بلىت، بەرامبەرەكەى بەوشىۋە بېردەكاتەوۋە كە بەرامبەرەكەى شىت بوۋە، يان ھەلى
دەگرېت و دەيباتە مالېان و خزمەتكارى بۇ دەكات!

واتە كاتېك ئەو كەسە بەزمانى خۇى دەلېت من خزمەتكارتم دەبېت لەسەر
قسەى خۇى بېيىتتەوۋە.

واتە ھەرچى لە دلىاندایە ئەوۋەش لەسەر زمانىانە. ھەرگىز ستايشكردن و ئەو
جۇرە قسانەيان نېە! لەبەر ئەوۋەيە كە دەكرېت قسە لە پوۋەكانىان بەراستى
دابنرېت.

ئىستا ئېمە! سەد جار بەھاۋرېكانمان دلىن بەفېدات بېم، تو خودا ھەر كارېك
ھەيە بەمنى بلى! خزمەتكارتم! كارېك ھەيە لە خزمەتدابم!

بەلام كاتېك كارېك دەوېت ھەزار جۇر بېانۋوت بۇ دەھىنېتەوۋە! تازە ئەگەر
ئاگات لە خۇت نەبېت، كلاۋ دەكاتە سەرت! ئىستا بلى بزائم ئېمە لەكۆى باشىن!؟

وەرە بېرۇىن چايەك بخۇيتەوۋە تاكو بارودۇخت بېتەوۋە سەر خۇت.
چوۋمە بېناكەوۋە. جەنابى ھېدايەت چايەكى بۇ تىكردم و پىنكەوۋە لە گۆشەبەك
دانېشتىن.

هیدایهت - له بیرته باسی نهو پیاوهی دراوسیمانم بو کردی؟ نهو کهسهی له ژیر
سهری ژنه که مدا بوو. چهنده چاکم له گه لی کرد!
نبوهی کریکه م لی وهرنه ده گرت. سه د جار پاره ی ویست، منیش پیمدا. کریکه ی
سی مانگ سی مانگ ده هاته سهری و نه مده دا له پرووی.
کاتیک هات نهوی به کری بگریت، هر فهرشی نه بوو! له مالی خوم چهنده پارچه
فهرشیکم برد و کردمه ژیر پنی تاکو ژن و منداله که ی ناسووده بن. له کوتایدا چی
کرد!

شته کانی دایه وه له پرومان. له بهر سی دانه کریی ده لالی ژیانیکی له ناو برد!

- به راست بوچی نهو کارهی کرد؟

هیدایهت - له بهر نهوهی نیمه راهاتووین که دروزن و دوو پرووبین. سه د سویند
دهخوین به لام دانه یه کیان راست نیه!

سهی راست پنیوستی به سویند خواردن نیه! چونکه ده مانه ویت درو بکهین
بویه سویند دهخوین. سویند دهخوین به لکو له پیناوی سوینده که دا باوهر
به سه کانمان بکه ن!

چایه که ت بخوره وه، سارد نه بیته وه.

خاریکی چا خواردنه وه بووم که گوتم:

- هه لپه ته هه مووان بهوشیوه نین.

هیدایهت - به دلنیا ییه وه. یه کیکیان خودی تو. ده زانم ده ست کورتی به لام ناماده
نه بویت یارمه تی له من وهر بگری!

تاکو نیستا چهنده جاریک گو توومه یه کیک له و کتیبانه دهر بهینه و بیفروشه و له
سهختیدا سوودی لئوه ر بگره به لام رازی نه بویت. بیانوویشته نه هینایه وه که بو
نمونه باوکم دهوله مهنده و مولکمان هه یه و فلان و فلان! واته دروت نه کرد.

راسته که هه مووان بهوشیوه یه نین به لام کلاو کورپه یه ک رینگه یه کی ته واو
هه لده که نیت! به تبهختی له وه دایه تاکو دلت بیه ویت کلاو کورپه مان هه یه!
که میک تپه ری و گوتم:

- جه نابی هیدایهت ناتانه ویت چیرو که که تان باس بکه ن؟

هیدایهت - چیرو که که؟! نیتر هیچی نه ماوه ته وه! ده بینیت که مروشینکی به تبهخت
ماوه ته وه! به لام باشه ده بیت ته واوی بکه م.

تاکو نهو شوینه م بو باس کردی که رویشتم یاسه مینم بینی و گه رامه وه ماله وه.
نهو شه وه تپه ری. سبه ی به یانی کاتیک عه لی رویشته بو قوتابخانه، نزیک

کاترمیر نو بوو که له دەرگایان دا، رږویشتم دەرگاگام کردهوه، هیندهی نه مایرور
جهدله لیم بدات!

یاسه مین له بهردهم دەرگاگامه بوو، عهینه کینکی له چاو کردبوو تاکو کسر
نه یناسیته وه، پالتویه کی جوانی له بهردابوو، نوتومییلینکی که شخه شی له بهردهم
دەرگا راکرتبوو.

زمانم به سترابوو، نه مده زانی چی بلیم؟! تاکو نه و کاته ته وای وینه کانی و
لاپه رهی ناوازه کانیم کو کردبویه وه، هه لبه ته به دزیه وه تاکو عهلی نه زانیت.
شه وانه کاتیک عهلی دهنووست، گویم بؤ راده گرت و وینه کانیم له چواردهردم
داده نا و تماشام ده کرد، بیرى نه و رږژه خوشه کونانم ده که و ته وه.

جگه ره که ی داگرساند و سه ری داخست تاکو من فرمیسکه کانی نه بینم، که میک
نارامم گرت و دواتر گوتم:

- چون ده بیت؟ ژنیک که پانزه سال پشتی له نیوه و منداله که تان و ژبانی
کردووه و بهدوای ناره زووی خویدا رږویشتووه، بؤچی یادگاریه کانیت له میشکتنان
نه کرده دهره وه؟ بؤچی خوتان نه تان کوشت؟

هیدایهت - بیکوژم؟! عیشقی راسته قینه که ناکوژریت!

- خوشه ویستی که بؤ نیوه نه بیت خوشه ویستی نیه خو! خوشه ویستی که له گل
نیمه نه بیت خوشه ویستی نیه!

هیدایهت - خوشه ویستی له لای هه رکه سینک و له هه ر شوینیک بیت، ریزی هه به!
ده بیت ریز له خوشو ویستی بگیریت! عیشق پیرۆزه! خوشه ویستی نه گه ر راسته قینه
بیت هیچ کاتیک ناروات.

- کاتیک له دوای نه و هه موو سالانه بینیتانه وه چ هه ستیکتان هه بوو؟ چه زنان
نه ده کرد زیندانی بکه ن، لینی بدن و بیکه نه دهره وه؟
ناهنکی ساردی کیشا و گوئی:

هیدایهت - نه خیر، له راستیدا ئیتر نه فره تم لی نه ده کرد، ئیتر لاشه یم نه ده ویست
به لام نه فره تیشم لی نه ده کرد، واته ئیتر نه و یاسه مینه پاکه که ی من نه بوو! ژنیک
گورانی بیژ بوو به ناویکی دیکه وه.

من نه و خوشه ویستی هم له دلما بؤ هه میشه هیشته بوویه وه، خوشه ویستی که من
بؤ ژنه که م هه بوو بؤ یاسه مین بوو، به لام نه م ژنه ته نها به شینوه یاسه مینی من بوو.
سهرت نه یه شینم، له بهردهم دەرگاگامه چوومه که ناره وه، هاته ژووره وه، دەرگاگامه

پشتبوره داخست، خوی به ره و لای بیناکه به ری کهوت. کاتیک که یشته ماله وه

پاسه مین - هینستا بونی خاوینی له ده رگا و دیواری نه و شوینه ی توی تیندای

رویشته له لایهک دانیشته، چایم بؤ برد و منیش له لایهک دانیشتم. هیچ نه ده هات

په پیشکدا تاکو بیلیم. له بهرته وه بیده نگ بووم. که میک تپه ری و ته ماشای

چاوه کانمی کرد و گوتی: تو راستت ده کرد! په شیمانم! هاتووم تاکو پیتی بلیم په شیمان

پاسه مین - هاتووم پیتی بلیم که دلت سارد بیتته وه. ژیانم دۆراند!

سرم داخست و هیچم نه گوت. که میک دواتر گوتی: ده کریت وینه ی کوره کهم پی نیشان بدهیت؟

پاسه مین - بیور! ده کریت وینه ی عه لیم پی پیشان بدهیت؟

کاتیک نه وه م بیست چاوه کانم ده رپه رین. نازانم چی بینی له چاوه کانمدا که گوتی:

پاسه مین - نارام بوومه وه و دوو قاپ وینه م له تاکه که ده رهینا و پیمدا. عه ینه که که ی لابرده

فرمیسکه کانی پاک کرده وه. راما له وینه که ی عه لی! گریانه که ی هینور

نه ده بوویه وه. خوزگه نه ده رویشتم! ئای خوزگه فریوی نه و شتانه م نه ده خوارد و

پاسه مین - مال و ژیانم داده نیستم. ئای خوزگه قاچمت ده شکاند و رینگه ت نه ده دا برؤم!

له بیرمه که ده تگوت نه گهر مرؤف له شتیک خودا پینی به خشویه سودی

پوره نه گریت کوفری به خششه. ئیستا سودت لی وهرگرت؟! به ناوبانگ بوویت؟!

پاسه مین - به لی له بیرمه. به لام نه وه نه بوو که وا من ده مویت. من ده مویت له

ئوبینکی پاک، هونه ره کهم پیشانی خه لکی بدهم. ده مویت تواناکه م بلاوبکه مه وه

تاکو خه لکی بزائن چه نده له وان له پیشترم!

ده مویت نه و مرؤفانه ی له مندالیمدا نه و هه موو سته مه یان لیکردم بکه ون

پاسر قاچمدا! ده مویت توله له زهوی و ئاسمان وهر بگرمه وه! ده مویت توله ی

پاسر هه موو به تبه ختیه یان لی بستینمه وه. له بیرته تو رؤژیک له منت پرسی چون

پورمه نه و کاراون سه رایه؟ گوتم رؤژیک بوتی باس ده کهم. ئیستا گوی بگره.

ن کچی فلان سازاده م!

دایکم له مالیاندا خزمه تکاری ده کرد. دایکی به تبه ختمی به دوو کیسه برنج له

ارکی کپی بوو! نه وانه دایکم بوی باسکردووم. نه و ژنه داماره ته مه نینکی زوری

نه بووه. له وانه په پانزه بو شانزه سالان بوو بڼت که ده چیت بو خزمه تکاری.
دایکم خه لکی په کینک له و گوندانه بووه که مولکی هه مان نه و شازاده بڼ خاړه

بووه. ئیستا دایبڼی، مروفینک به دوو کیسه برنج ده گورنه وه!
به کورتی کاتینک له وی کاری کردووه ده لین شه ویک کوره که ی نه و ده بڼینا
دایکی بڼچاره م خه ریکی کار کردن بووه! گیانی داوه! زه حمه تی کینشاوه! به لام...!!
به کورتی نه و کارهی نه ده بووایه روو بدات روو ده دات. ماوه یه ک دواتر که سکی
دایکم بهرز ده بڼته وه تاوانیکی پڼوه ده لکینن و له وی ده یکه نه دهره وه.

دایکم ته نها و بڼکس له و تارانه خراپ بووه دا سرگه ردان ده بڼت که روو به روو
ده بڼته وه له گه ل نه و جه واده باج خوری بڼ غیره ته. نه ویش له گه ل خویدا ده بڼانه
نه و کاروان سه رایه.

له دوا ی نه وه ی من دیمه دونیا وه دایکم ده بڼته زیرکری جه واد ناغا! روزان
سوالی بو ده کات و شه وانه ش خزمه تکاری بووه! تا کو نه وه ی نه خوش ده که ویت ر
ده مریت. نه و کاته من هشت سالان بووم. ته وای نه وانه له دایکه وه گویم لیبور.
له بیره وه ریه کانمدا چه سپاوه.

چند سال منیش سوالکه ریم بو جه واد کرد. ئیتر نه وه ی دیکه ش خوت ده زانیت
دوازده سیازده سالان بووم کاتینک تو هاتیته کاروان سه را و دواتر من نه خوش
که وتم. ئیستا زانیت بوچی ده مویت توله له مروفه کان وهر بگرمه وه؟!
هه ستام و په رداخیک ناوم بو هینا. له زوری گریاندا هه نسکی ده دا. کاتینک
ناوه که ی خوارده وه جگه ره یه کی له جانتا که ی دهر هینا و ویستی دایگر سینیت له پر
چاری که وته سه ر من. ویستی دووباره جگه ره که ی بکاته وه ناو جانتا که ی. پرسیم:
- بوچی داتنه گرساند؟ له من شه رم ده که ییت و بو نمونه ریزم بو داده نیت؟!
یاسه مین- به لی به خودا. من هه میشه ریزم بو تو داناوه. تو هه میشه له لای من
ریزت هه بووه. هه له م کرد! به خششی خودا تو بوویت کوفر م کرد!
ئیستا تیگه یشتم که له دونیادا هیچ شتیک نرخی دهستی سوزی میردینکی وه ک
توی نیه و هیچ خوشیه ک ناگاته پڼکه نینی منداله که ت. روژنیک که ده رویشتم بیرم
ده کرده وه هه مووان ته نها هونه ره که میان ده ویت! هه له م کرد! تو راست کرد! ورده
ورده له ناو چووم!

لاواز و بڼکس بووم چونکه تو نه بوویت! هه میشه تو پشتیوانم بوویت و
ناگادار نه بووم! ته نها بووم! کاتینک که ناری ویستی بخوینیت تا کو هه مووان گویان
له دهنگی بڼت، پڼشیان پڼ گرت! رڼکه یان نه دا بفریت! قه له ره شه کان!

گوندہ پھووه کان! دهبووايه باجيان پي بدات! گوتم سهره تا نه و قسانه نه بووا پنيان
گوتم ئيستا ههيه!

ههگر بمزانيايه بو تو هه مان نه و كه سهم دهگه رامه وه به لام نه مده زاني! غه رق
بووم! له خراپه دا!

مهلي مهلي! خوم ده زانم! ته واوي نه وانته پي گوتم به لام من تينه گه يشتم! كه ر
بووم! كويز بووم! هه رچه نده زياتر تينه په پري زياتر خوشم ده ويستي! زياتر ريزت
هه بوو له لام!

زياتر قه دري تووم ده زاني! تو هه بوويت كاتيك من نه بووم! تو هه موو كه سيني
من بوويت! تو هه موو شتيكي من بوويت! خراپه م له گه ل كردي! به بي مه به ست
چا كه ت له گه ل كردم و منيش به وشيوه يه وه لامم دا يته وه! مبرم بو نه و خه مه ت!
بهرم بو نه و دلگرانيه ت! چيت كيشا! چ ژنيكي خراپ بووم بو تو! به خودا چه ند جار
مه رگي خوم خواستوه!

كاتيك خه ريكي قسه كردن بوو فرميسك له چاوه كاني ده هاته خواره وه! دلم
ده هات!

له و روزه ي كه له تو جيا بوومه وه وهك مردووم لينهات! وهك جهسته يه كي بي
روح! پاره، سهروه ت، ناوبانگ! سوودي چيه كه خوشه ويستي و زوز نه بيت! كاتيك
تو نه بيت نه وانم بو چيه؟ ته واوي سهروه ته كه م فيداي تاله قژنيكي ميرديلي وهك
تو بيت كه قه درم نه زاني!

نازارم دا! سوتاندم! به تبه ختم كردن و له جيگه كه ي پاره هات! بينچاره م كردن و
له جيگه كه ي ناوبانگ هات! واي له من! واي له من كه هه موو شتيكم تينكا! بيرم
ده كرده وه كه هه موويان هونه ره كه ي منيان ده ويت! بيرم ده كرده وه كه روزه نيك
دين ده گه ريمه وه و ده ليم تو هه له ت كرد! به لام ئيستا، ئيستا گه رامه وه تاكو بليم
من هه له م كردوه! من نه زان بووم!

بمبووره كه تو هه ميشه به خشنده ي! بمبووره كه تو هه ميشه به ريز بوويت!
بمبووره كه تو هه ميشه ميردم بوويت! خويندنه كاني بولبول و كه ناري بو تو بوو!
له هر شوينيك كه ناري ده يخويند بو تو ده يخويند! له هر شوينيك بوو چاوه كاني
به داي تودا ده گه را تاكو به لكو تو ببينيت! دويني كه تووم بيني تينگه يشتم ده توانم
بمه لاي تو!

تاكو ئيستا چه ندين جار هاتووم بو ئيره و له سوچينكا راوه ستاوم تاكو تو يان
علي بينم. ناو نيشانه كه تم به به تبه ختي له فلان كه س وه رگرت. پاتسپارد بوو كه

تاسه مين

شوينه کهت به کهس نه دات. به لام کاتیک له به رده میدا گریام رازی بوو.
یهک دوو خوله کینک بیده نگ بوو. دواتر گوتی:
یاسه مین- تو ژیانته باشه؟ پنیوستت به هیچ نییه؟
پینکه نیم.

یاسه مین- ده زانم کهوا غیره تت رازی نابیت که هیچ له من وه ربگریت. تو
همیشه پیاو بوویت. خوزگه قه دری توم ده زانی. به لام هینشتا ژنی توم. وه سینت
نامه یه کم نوسیوه و هرچی به کم هیه دامناوه بو تو. به تو و عهلی. ده زانم بی ریزی
به لام ده مه ویت شتیک له تو بیرسم. تو هینشتا منت خوش ده ویت؟
که مینک بیرم کرده وه و دواتر گوتم:
- من همیشه یاسه مینم خوش ده ویت!

تینگه یشت چی ده لیم. سه ری داخست. چایه کی دیکه م بو تینکرد. کاتیک خواردی
پرسی:

یاسه مین- ده رباره ی من چیت به عهلی گوتووه؟ نهو بیرده کاته وه دایکی چی
لینها تووه؟

- به هر شینوه یه ک بیت توی له بیر کردووه. نه ده بووایه ده رباره ی تو شتیک
بزانتت. عهلی کورینکی به غیره ته!
ته ماشایه کی کردم و گوتی:

یاسه مین- راست ده کهیت. روریک که نهوم دانا و ریشتم ده بووایه بیرم نام
رورهم بکه وتایه ته وه! نهو رورانه ی له لای بوم و له لای من بوو قه دریم نه زانی.
ئینستا ناره زوی یه ک جار له باوهش گرتنی نهوم هیه! ئینستا ده بیت ناره زوی
ژیاننکی گهرم له گهل میرده کهم و منداله کهم ببه مه گوره وه. نه وه چیروکی منه
کارینکی خراپم کرد و ده بیت باجه کهشی بدهم! مروفینکی خراپ بووم و خه ربکم
سزاکه شی ده چیژم! ریزی نان و نمه کم شکاند و گرفتاری کیشه بووم!
فرمیتسکه کانی پاک کرده وه و گوتی:

یاسه مین- ژیان تو بوویت و منداله کهم! له بیرم دیت که تازه چاک بوو بووه وه
به لام نه قسه م ده کرد و نه له سه ر جینگه هله ده ستام!
له بیرت دیت گوتم بوچی؟ گوتم ده ترسم هه موو شتیک خراپ بیت. ده ترسم
رورگار دووباره خوشبه ختیه کانم لن بگریته وه که له کوتایدا گرتیه وه.
- تو خوت هه موو شتیکت خراپکرد.

یاسه مین- نه گهر نهو پیاوه بی خاوهنی گور به گوره به گویمدا نه ی ده چرپاند

ئىستا مېنىڭ لەسەر مال و ژيانى خۇم بووم.

- لەر جۇرە مەرقانە زۇرن، مەرق دەبىت خۇي وشيار بىت. ئىستا ئەو قسانە
مەردى نىيە. ئاوى رۇا ناگە رېتەو، رابردد تىپە رېو، ئەگەر زۇر بىزارىت دەتوانى
دەست لە كارەكەت بكىشىتەو.

ياسەمىن - مەرقى غەرق بوو غەرق بوو! قسەكە لەسەر ئەوانە نىيە! كاتىك
كەزكى دارەكە كەرم تىنى بدات هېچ كارىك ناكەرىت! كاتىك..
رېگەم نەدا ئىتر قسەبكات! تەوانام نېو! كەتم كە نامەوئىت ئەو شتانەم كەئى لىت!
ياسەمىن - بېورە كە دووبارە خەرىكە رېزى مىردەكەم دەشكىنم!
بە بزەيەكى گالە نامىزەو كەتم:

- لە بىرت دىت؟! لە بىرت دىت چىت پى كەتم؟! لە بىرت دىت چەندە دلى منت
سوتاند؟! لە بىرت دىت چ رۇزىكە بەسەردا هېنام؟! لە بىرت دىت ياسەمىن لىكەردم؟!
لە بىرت دىت كەتم من تەواناى تۇم نەماوہ؟!

ياسەمىن - بېوورە، ...خوار، هەلەم كەرد. تۇ هەمىشە گەورەى من بووت.
خراپ كەرد. ئىستا تاكو قورقوراكە رۇشتوو مەتە قورەو! داركارىە كەم خوار!
ئىتر مەيدەرەو لە رۇوم. خۇم دەزانم چە هەلەيەكەم كەردو.

ئەوانەى كەت و دووبارە دەستى كەردەو بەگرىان. دلم بۇى سووتا.
خۇزگە دەكرا رۇزگار بگىرېنەو و لە سەرەتاو دەستى پىدەكەردەو. سەردەمىك
ئارەزووم دەكرد دەركاكە بگىرېتەو و ياسەمىن بگە رېتەو مالاو! بەلام ئىستا ئەو
ماتبو لە بەردەم مندا دانىشتبوو. دەمىنى كە چەند سالە دلم لەلاى ياسەمىن بوو
ئەك هونەرمەندى بەناوبانگ خاتوو فلان! ياسەمىنى من بەبى جوانكارى
ئەشەنگ بوو بەلام ئەم ژنەى بەرامبەرم دانىشتوو بەكۆلىك ئارايشتەو وەك
بوكەلەيەكى بى رۇح و ونبوو!

كەمىك تىپەرى و كەتى:

ياسەمىن - دەلىنى تۇيش سارد بووتەو؟

- ئەگەر دلىشم لە سىنگ دەربەئىن دەبىن بەخوئىنى گەرم لەسەرى نووسراو
ياسەمىن! من سارد نەبوومەتەو، بەلام ئىتر ئەو ياسەمىنەى من بوونى نىيە! ئەو
ياسەمىنەى من كاتىك قۇرى دەجوولاند شەپۇلى دەدا وەك شەپۇلى دەريا و هەرچى
خەم هەبو لەم مالاو لەگەل خۇي دەبرد!

ياسەمىن - تەماشاكە! ئىستاش ئەو قزانە دەتەوانىت شەپۇل دروست بكات!

- دەستى چەند بىگانە بەر ئەو قزانە كەوتووہ!!

ئيتير دهنكى لئوه نه هات. سه رى داخست. گوتى:
- باشته برؤيت. نه مرق عهلى زووتر ته واو ده بيت. باش نيه تو لئره ببينيت.
ته ماشاي كردم، فرميسك له چاوه كانيدا كؤبوويه وه و گوتى:
ياسه مين - ده توانم تكايه كت لى بگه م؟

سه رم به ئاماژه ي به لى جولاند.
ياسه مين - جاريكى ديكه سازم بو لينده! هه مان ئه و ئاوازه ي كه هه ميشه
ده مخويند و خوت درووستت كردبوو. هه مان ئه وه ي كه شه وانه بو عه ليم ده خويند
تاكو خه وى لينكه وئيت!

چ شتىكى لى داوا كردم! زور سه خت بوو بؤم به لام هه ستام و كه مانچه كه م هينا.
خه فته قورگمى گرت.

له ئه و كاته دا بوو چه زم ده كرد نه فره تى لينكه م كه بؤچى؟! بؤچى خيزانه كه مانته
تىكدا؟! مالينكى رهنگين و گهرمان هه بوو! هه موو پينكه وه ميهره بان. له ماله كه ماندا
ته نها ميهره بانى جينگه ي ده بوو وه. بؤچى خراپت كرد؟ به دواى چيه وه بوويت؟
بؤچى ئيستاهاتيت و ئه و هه موو بيروه و هريانه ت بو زيندوو كردمه وه؟ بؤچى
خه مانىك كه سالانىكه له گوشه يه كى دلما دامناوه ده رته ينا و به رتدايه گيانم؟ ئيستاهات
چيت له من ده وئيت؟

هه موو به جه هه نه م، تو چون پيشانى عه لى بده م؟! ده ستت بگرم و بلىم نه م
خاتوونه گورانينيزه دايكته؟! تويه ك كه هه زار قسه له پشتى سه رته وه ده كن؟!
بؤچى بيچاره ت كردين؟

به لام نه هاوارم كرد و نه ته نانه ت وشه يه كيشم گوت!
ئارايشه كه م دا له تاله كان، به لام دهنكى مه رگ ده ره ات! دووباره ليندا، دووباره
ده نكى مه رگى لئوه ده هات! تو په ييه ك كه سالانىك بوو له قورگم گيرابوو ريگه ي
نه ده دا دهنكى سازه كه بيته ده ره وه!

قورگم كرده وه و سازه كه ناله ي كرد! فرميسكه كانم رژاند تاكو دلى سازه كه نه رم
بوو! گريام و ليندا! نه وئيش ده گريا و ده يخويند! ئاوازه كه له گه ل گريان و ناله تىكل
بوو! دهنكى گريانى من و هه نسكى سازه كه بوو به يه ك! لينده دا و خه م له ده لم
ده رده كرد! كوتايى عيشقمان گرتبوو! ئيتير ده ست ده ستى من نه بوو، ئيتير چا
چاوى من نه بوو!

به يادى ئه و سالانه ي ته نها بووم، به يادى ئه و منداله ي كه به بى دايقى گه وره م
كردبوو. به يادى ئه و ژنه ي كه له و دونيايه دا ونمكردبوو ليندا. ليندا و ليندا تاكو

خوین له په نجه کانم هات! ئیتر دهنگی گریانی نهوم نه ده بیست که له گوشه یه کی زور ره که بوو.

دهنگی من و سازه که ریگه ی نه ده دا گویت له هیچ دهنگیک بیت! خوین پژابووه سر سازه که به لام من به رده وام بووم! لیمده دا به یادی نه و پژگاره ی که چی له گل مندا کرد؟ من نه م ده توانی هیچ بلیم دامه دهستی سازه که تا کو پنی بلیت!

ئیتر به نجه م له کار که وت. له فرمیسکا که مانچه که م تهر بوو. یاسه مین پژیشتبوو! هه ستام و له په نجه ره که وه ته ماشام کرد، ساتی کوتایی بینیم، فرمیسکه کانی پاک ده کرده وه و ده پژیشت.

ویستم بانگی بکه م به لام له قورگم به تنها دهر د ده هاته دهر وه! ده مبینی خه ریکه دهرات به لام توانای نه وه م نه بوو پیشی لینگرم و نه هیلم. وه ستابووم و ته ماشای پژیشتیم ده کرد!

دهنگی دهرگا که هات که له دوا ی خو ی دایخست!

حالی جه نابی هیدایه ت خراب بوو. نه و پیره میزده به هوی وه بیر هاتنه وه ی

بیره وه ریه کانی له نازاردا خه ریک بوو گیانی ده دا! هه ستام په رداخیک ئاوم پیدا و

دواتر له باوه شم کرد. تازه هاتمه وه سر خوم و بینیم منیش خه ریکم ده گریم!

ئیستا له بهر فرمیسکه کانی نه و پیره میزده بوو یان له بهر ژیانی که بوی گنیرامه وه

یان له بهر به تبه ختیه کانی خوم!

- ته واو باب! بو ئیوه باش نیه. ئیوه نابیت له و ته مه نه دا نه وهنده خوتان نازار

بدن.

لای کرده وه و ته ماشای وینه که ی یاسه مینی کرد. له وکاته ی ده گریا گو تی:

هیدایه ت- ئیستاش خه ریکه به وشینوه ته ماشام ده کات که جاری کوتایی ته ماشای

کردم! نه و پژه ی له لای من پژیشت ته ماشا کردنی بیتاوانانه بوو! وه ک

نه وکاتانه ی یاسه مینی من بوو که خور و مانگ نه ویان نه بینی بوو!

به زور ئاوم پیدا تا کو بیخواته وه. دواتر چاییه کم بو تینکرد و جگه ره یه کم بو

ناگیرساند و دام به دهستی وه. که مینک ئارام بویه وه. مژنکی له جگه ره که دا و

به ماتی ته ماشای سوجیکی ژووره که ی ده کرد. له دوا ی چهند خوله کینک گو تی:

هیدایه ت- یاسه مین جارینک هاته نه م ماله و له ویدا دانیشیت. له لای من وه ک

نهریه که هر له ویدا دانیشتووه و به ته ماشا کردنه بیتاوانه کانی ته ماشای من

ده کات!

به بن ویستی خوم لام کرده وه و نه و شوینه ی هیدایه ت نیشانی دام ته ماشام کرد.

یاسه مین

له پر هاته بهرچاوم كه ژنيك به شينوهى نهو لهويدا دانيشتووه! دووباره تهماشام
كردهوه، هيچى ترم نه بينى. بهلام دهتگوت هيدايت زور به ناسانى نهو ده بينيت!
كه مينك تپه پرى و گوتى:

هيدايت- وهك شيت دهردهكهم وايه؟

- نهخير. نهو شتانه سروشتيه. مرؤف كاتيك كه سينكى خوش دهويت شينوهى
نهوى هميشه له پيش چاوه. ببورن ماموستا، ئيستا ياسه مين خانم له كوى ده ريز؟
له ئيران؟

تھ ماشاي كرد و گوتى نا.

جگه ره كهى كوژانده وه و گوتى:

هيدايت- لهو روزهى به گريان و په شيمانيه وه لهوى رويشت، شتيك وهك خوره
به ربووه گيانم. له حالى خوم، تينه ده گه يشتم. شهو و روزه وهك يهكى لينهاتبوو.
خهريك بووم به خومم دهگوت كه برؤم به دوايدا بيهينمه وه ماله وه يان نا. له گل
خوم، غيره تم، ويژدانم، له جهنگدا بووم! له لايه كه وه ده مگوت ياسه مين ده توانيت
پاك و بيتاوان بيت، له لايه كهى ديكه وه غيره تم رازى نه ده بوو.

له نيوان دوو رينگه دا مابوومه وه. نهو منداله هه ژارهش تينگه يشتبوو كه بارودوخم
باش نيه. نهو بيري ده كرده وه من نه خوش كه وتووم! هه ر ده يگوت بچينه لاي
پزيشك.

دوو سى روزه تپه پرى. بريارى خوم دا و گوتم ده رؤم بولاي و قسه ي له گل
ده كه م.

نه گه ر رازى بوو ده ست له م كارانه ي هه لگريت و كوتى گورانبيژى و ناوبانى
لينكاته وه، رابردوو له بير ده كه م و ده ببورم، ده بيهينمه وه بو سه ر مال و ژيانى
خوى. دامنا بوو نه گه ر رازى بوو ورده ورده به عه ليش ده ليم. به شينويه كه ده بوو
ئيتر.

غيره تم رازى نه ده بوو كه نهو ژنه له وه زياتر له ناو نهو قوره دا په له قازه بكات
ده مزانى له كوى به رنامه ي هه يه، به خومم گوت سبه ي نزيكى ئينواره ده رؤم
له به رده م نهويدا ده وه ستم تاكو بيت.

كاتيك هات ئامازه ي بو ده كه م بيته ماله وه. نهو كاته له ماله وه قسه كانم ده كه م.
به ئوميدى خودا هه موو شتيك باش ده بيت. گوپى باوكى دلى من! ئيستا كه
دووباره ياسه مين ده ستي بو من دريژ كردوو وه داواى يارمه تيم ليده كات مه ردى
نيه وه لامى نه ده مه وه. به نهو بير كردنه وه نهو شه وه له دواى چه ندين سه ر

دەستور دەیی خەوتەم بە هیوای سبەینی.

سبەینی هەستام لە خەو و نانی بە یانیم درووست کرد و دام بە عەلی، خواردی و
بووم کرد بۆ قوتابخانە، خۆیشم پۆشیتمە گەرماو و دەستیکم هینا بە سەرماندا.
کاتێک هاتە دەرەوە مالهۆه خەریک بوو رەنگ و پووی دەگرت بە خۆیەوه.
پۆشیتمە بەردەم ئاوینە، نا هیشتا خراب نەبووم!

راستا لە پۆژەوهی که یاسەمین پۆشیتمووه دە سال تێپەرپووه بەلام هیشتا
رەنگ و بووم پێوه مابوو! لەدوای ئەو هەموو ساله خوشی گەرایهوه دلم.
دەستیک جلی جوانم دەر هینا و لەسەر میزەکه دامنا و پێلاوهکانم بۆیاخ کرد. وهک
ئەوه بوو کهوا دووباره پۆمهوه بۆ خوازیینی یاسەمین! خودا بیهویت ئەو دە
ساله هیشتا وهفادار بووم بۆی.

کارهکانم تهواو بوو. ئیستا کاتژمیر چەند بوو؟ تازە نو و نیوی بە یانی بوو!
خودایه تاكو ئیواره چۆن ئارام بگرم؟! پێکه نینم دههات! بەخۆمم دهگوت پیاو تو که
دەسال چاره پیت کردووه چەند کاتژمیری دیکهش چیه؟! بە کورتی زۆر دلخۆش
بووم!

کاتێک جەنابی هیدایەت ئەوانەهی دەگوت پوو خساری گەشابوو یهوه. بە تهواوی
گەرابوو یهوه بۆ ئەو کاته! دهتگوت به راستی دهیهویت ئەم ئیوارهیه پروات بەدوای
یاسەمیندا!

لە دلی خۆمدا گوتم که سوپاست بۆ خودا که هەموو ئەو پووداوانه بەخیر
تێپەین و ئەم دوو کهسهش لەدوای سالانیک دووری دهگه نهوه بهیهکتری.
نیش خەنده لەسەر لێوهکانم بوو که له پڕ پوو خساری جەنابی هیدایەت به
ئێوههک خەمی لێ نیشت، له جینگهی خۆم جولام!

جگه دهیهکی داگرساند و گوتی:

- کاتژمیر دهی به یانی بوو. بیزار بوو بووم چونکه تاكو ئیواره زۆری مابوو.
پایزیکه کردهوه. ههوالهکان خهریک بوو دهیگوت. ههوالینک لیره و ههوالینک لهوئ!
نافاتی گوی گرتن لهو شتانهم نهبوو. ویستم بیگورم بۆ شتیکی دیکه کهوا به لکو
دهنگی قهشهنگی یاسەمین پهخش بکات که ههوالهکان گوتی گوی لهم ههواله گرنگه
بگرن!

دینی شهو گۆرانییژی به ناوبانگ، هونهرمهندی خوشهویست، خاتوو فلان، له
پووداویکی هات و چۆدا له رینگهی دەرەوهی شار گیانی له دەست دا! پۆلیسهکان
لەناو پووداوهکه بوون و بە دلگرانیهوه ئەو ههواله یان راگه یاندا!

یاسەمین

مەراسىمى بەخاك سېاردنى سېھى كاتژمىز... لە مەيدانى... دەبىت! فەرموون بۇ
ھەوالەكانى دىكە.

ئىتر ھىچى دىكە تىنەگە يىشىم! ھەر لەوئىدا دانىشىتمە سەر زەويەكە. باۋەرم
نەدەكرد! واتە رۇژگار بەو شىۋەيە يارى دەكات؟! خەم داىگرتىبوم. لامكردەۋە و
تەماشاي رادىۋكەم كرد. حەزم دەكرد بەرۋكى پىشكەشكارەكە بگرم و بېھىشە
دەرەۋە و بىتەنگى بگەم! حەزم دەكرد ددانەكانى بجاوم! نەمدەزانى چ خاكىك بگم
بەسەرمدا. دەمزانى درۋ دەكەن. ياسەمىنى من تەندرووست بوو. دەبوۋايە ئىۋارە
بېرۇم بەدوۋايدا! بېريارە ئەو دووبارە بىتەۋە سەر مال و ژيانى!

ئەمىرۇ دەبىت بېرۇم و خوازىنى بگەم! درۋ دەكەن ئەو باۋك سوتاووانە! دەزانن
بېريارە كە دووبارە نەخوئىت. لەبەر ئەۋە درۋ دەكەن كە من نەبېرۇم بەدوۋاي
ياسەمىندا! مەگەر من مردبم! ئەم جارەيان لەسەر خۇم كە ئەو بەلایەم بەسەردا
ھات! ھەستام بەلام خودايە بۇ كوى بېرۇم!؟

نامەيەكم بۇ عەلى نوسى تاكو دلەراۋكىنى نەبىت، دواتر لە مال ھاتمە دەرەۋە.
بەرەۋ رادىۋ بەرې كەۋتم. نىو كاتژمىز بۇ سى چارەك دواتر گە يىشىم.
لەبەردەم دەرگا رىنگەيان لىگرتم، رىنگەيان نەدا بچمە ژوورەۋە. بىرم كەۋتەۋە كى
منىش لىزە بەشىكم ھەيە! ناۋى خۇم گوت، ئەو كەسە منى ناسىۋە و چوۋە
ژوورەۋە.

بەدوۋاي ئەو گورانى بىژە خودالىخۇش بوۋەدا گەرام. چەند خولەك دواتر
دۆزىمەۋە. لەگەل چەند كەسىكى دىكەدا لە ژوورىك دانىشتىبوون. ئەۋانىش ماتەم
گرتىبوونى. ھەركە منى بىنى ھاتە پىشەۋە و لە پاۋەشى كردم. گوتم راستە؟! راستى
ھەيە!؟

فرمىسك لە چاۋەكانىدا كۆبوۋيەۋە. تازە تىنگە يىشىم چىم لى بەسەر ھاتوۋە!
رۇيشتم لەسەر كورسىەك دانىشىتم. ئەو گورانىبىژە منى بەھەموۋان ناساند. تازە
منيان ناسى و بەرپىزەۋە ھەستەنە سەرپىن. رۇوخسارم نەناسراۋ بوو بەلام ناوم نا!
ھەلبەتە نەيان دەزانى من مىردى ياسەمىنم، سەريان سورما بوو لەۋەي كە بۇچى
لە مردنى ياسەمىن ئەۋەندە دلگرانم. ئەو خودا لىخۇشبوۋە گوتى كە من
ئاۋازدانەرى بوم!

جگەرەيەكى داگىرساند و داي بەدەستەۋە. كەمىك تىپەرى و گوتم لە كويىە؟
ناۋى نەخۇشخانەيەكى گوت و ھەستام. گوتى من ئۇتۇمبىلم پىنە پىنكەۋە دەرۋىن.
بەرې كەۋتىن. كەمىك دواتر گە يىشتىن. بەردەم نەخۇشخانە پېرېۋو! ھەموو جۇرە

کەسێک لەوێ بوون. هەندیکیان ڕووخساریان خەمبار بوو هەندیکیشیان پێدەکەنین.
هەندیکیان دەگریان.

ڕۆیشتینە پیشەوێ. لەبەردەم دەرگا گوتیان کارتێان چیبە بەلام هەر ئەو گۆرانێ
بێژەیان بینی ناسیانەوێ و بەڕێیان کردین.

بەگۆرتی مۆلەتمان وەرگرت و چووینە لای بەڕێبەری نەخۆشخانە. کاتێک
تینگەپشت میتردی یاسەمینم ئیمە ی لەگەڵ خۆی بردە ساردخانە. ئەوان لەبەردەم
دەرگا وەستان و لەبەر ڕیزی من نەهاتنە ژوورەوێ.

بەرپرستی ساردخانە دەرگای کردەوێ و منی بردە ژوورەوێ. لەبەردەم تەختێک
وەستا کە دەتگوت کەشینک خەوتووێ و بەرگێکی سپیان داوێ بەسەریدا!
ئەو کەسە بەئاماژە تەختەکە ی نیشانی من دا و ڕۆیشت. مامەوێ من بەتەنهایی و
چەند مردووێک و بۆنیکی ناخۆش کە لەوێ دەهات.

باوەڕم نەدەکرد یاسەمینێ من لێرە بیت. حەزم دەکرد بگەریمەوێ. بەلام شتێک
ڕێگری دەکرد! توانای ئەوێ نەبوو ئەو بەرگە سپیە بەرز بکەمەوێ. یەک بۆ دوو
خولەک تێپەری و بەبی ویستی خۆم بەرگەکەم لابرد. کاتێک بەرگە سپیەکەم لابرد
لە جینگە ی فرمیسک خوین دەهاتە خوارەوێ!

یاسەمینێ من لەسەر تەختەکە خەوتبوو! وەک پارچە یەک مانگ! وەک ئەو
شەوانە ی لەلام بوو. وەک ئەو کاتانە ی دەخەوت و بەبی دەنگی لەسەر سەری
دادهنیشتم و تەماشام دەکرد. وەک ئەوێ بزانیت من لەسەر سەریم، لەخەو
راوەپەری و پێدەکەنی!

قژە ڕەش و درێژەکانی لەژێر سەریدا کۆبوو بووێ وەک ئەوێ سەری لەسەر
پشتیەکی ڕەش دانابیت! لای چاوەکانی کراوەبوو. وەک ئەوێ چاوەکانی چاوەپەری
بیت! جلیکی سپی لە بەریدا بوو.

کێشام بەسەری خۆمدا! وای لە من! وای لە من کە درەنگ هاتم بۆ خوازبیتیت
نازیزم! وای لە من کە ئەم جارە لەلات نەبووم تاکو لە کۆلت بکەم و بووبەم بۆ
لای پزیشک تاکو چاک ببیتەوێ! وای لە من کە ئارەزووی مەرگی تۆم کردبوو! وای
لە من کە ڕینگەم نەدا جارێکی دیکە کۆرەکەت ببیت!

وای لە من کە تۆم ڕەتکردهوێ! وای لە من کە لە پەشیمانیت تینەگەیشتم! وای لە
من کە لە ماندوویت تینەگەیشتم! وای لە من کە لە بی پەناگەیت تینەگەیشتم!
بەخودا یاسەمین خەریک بووم دەهاتم بەدواتدا، بەخودا دەمویست تۆ ببەمەوێ
سەر مال و ژیانیت. بمرم بۆ ئەو چاوە چاوە لە ڕینگەیت! بمرم بۆ ئەو تەنهاییەت!

بمبووره ژنی قه شه نغم. تو خودا ههسته! ده تبهه بۆ ماله وه و دووباره ده بیته وه
تاجی سه رم! ئیره شوینی تو نیه! نه م ته خته یه چیه له سه ری فوستووی؟! له م

شوینه ناخوشه و به و بۆنه پیسه وه! ههسته ئازیزم! ههسته.
خۆم چاره سه رت بۆ ده که م وه ک جاری پینشوو. ناهیلیم که س ئازارت بدات. خۆم
چاودیریت ده که م. به خودا هه له م کرد. ئیتر له مال ناتکه مه دهره وه! ده تبهه بۆلای
عه لی. ده لینم که تو دایکی ئه ویت و ئه ویش رازی ده بیت. ئه ویش رابردوو له بیر
ده کات. دووباره هه رسینکمان ده بینه وه خیزانیککی ته واو! خۆم سازت بۆ لیده ده م! بۆ
خۆ بخوینه! بۆ کوربه که مان بخوینه که راهاتوو به دهنگی تو بخه ویت!

ههسته ئازیزم ئیتر له تو دلگران نیم. ههسته هاتووم به دواتدا. بینیت نه م دونیایه
بایه خی نیه؟! بینیت راستم پنی گوتی؟! ئیستا ئیتر بگه ریننه وه ماله وه! وه ره ماله وه
که نه و ماله به بی تو رۆحی تیدا نیه. تو خودا ئیتر به ته نها جیم مه هیله. وه ره ئیتر
رینگه ناده م هیچ بینگانه یه ک تو له من بیات.

ده گریام و ئه وانهم به دهنگی بهرز ده گوت. به هۆی دهنگی منه وه به رینوبه ری
نه خوشخانه که له گه ل نه و گوران بیتره هاتن بۆ ساردخانه. به هۆی گریانی منه وه
ئه وانیش گریانیان ده هات.

به رینوبه ر بهرگه که ی دایه وه به سه ر یاسه میندا. به زۆر هینامیانه دهره وه به لام
له ژیر ده ستیان دهره اتم و گه رامه وه. بهرگه که م لابر دم ویستم چاوه کانی بیستم
نه کرا!

نه و زنجیری له نه و کاته ی له دایک بوونی کوربه که مان کربووم بۆی. یادگاری
نه و پۆزه خوشانه بوو، کربوومه ملی خۆمه وه دهرم هینا و کردمه ده ستیه وه!
دهستم خسته سه ر چاوه کانی، به ستر! ئیتر چاوه رینی که س نه بوو! منیان هینایه
دهره وه هه رچه نده هه زم نه ده کرد به ته نها جینی به یلم.

بردمیانه ژووری به رینوبه ر و شه کراویان بۆ هینام. گریانم ته واو نه ده بوو.
جگه ره یه کیان داگرساند و دایانه دهستم. که میک دواتر ئارامتر بوومه وه. له
ئاسایشه وه ئه فسه ریک هاتبووه ئه وئ. هیچی نه ده گوت و ته نها ته ماشای منی
ده کرد. ده تگوت رۆوداوی ژیانی ئیمه یان پنی گوتوو. پرسیم که نه و رۆوداره
رۆوی داوه؟

که میک من منم کرد و دواتر گوتی:

- به و شینوهی که دهرکه وتوو له وانیه به مه به ستی خۆکوژی به ئۆتۆمبیله که ی
چووته نه و که نده لانه!

یاسه مین

دواتر بهسته يه كي پيدام و گوتى:

- نهوانه مان له ماله كهي په يداكرد. بيگره. باش نيه بكه وپته ده ستي كه سيكي ديكه!
 نهلبوومنيكي وينه و دهفته رينيكي يادگار ييه!

- له كوي دياره كه مه به ستي له خوكوژي بووه؟

- نامه يه كمان له ماله كهي په يداكرد. تنيدا نووسرابوو كه ويستوو يه تي چي بكات!
 سرم داخست. كه واته درهنگ گه يشتبووم! نهگر روظنك زووتر برپويشتمايه
 بهدايدا ئيستا ياسه ميني من زيندوو بوو!

ئيتر له وي هيچ كارنكم نه بوو. ئيتر كارم به هيچ شويتنيكي دونيا نه بوو. ويستم له
 چيگه كه م هه ستم نه ژنوكانم هتزي تيدا نه بوو. نهو گورانبيژه يارمه تيدام.
 له گه له و نهفسه ره كه دا له نه خوشخانه هاتينه دهره وه. به لاي نهو كه سانه ي
 كو بوونه وه تنيه رين. بيستم پياويك به وي ديكيه ي گوت:

- حه يف بوو! باش مالي بوو! له زيندوو بووني نه بوو به نسبيي ئيمه نه بووه!
 له وانه يه له ماته ميني ه كه يدا كه بابيك بكات به ئيمه!

نه متواني خوم رابگرم. گه رامه وه و كيشام به گوويدا! نهو كابرايه تيدا مابوو كه وا
 بچي نهو كارهم كرد! نهو نهفسه ره ئاماژه ي بو دوو پوليس كرد كه خهلكي دوور
 بخنه وه. منيان برد و سواري ئوتومبيليان كرد. نيو كاترمير دواتر به روظنكي
 تنيكشكاه له گوشه يه كي ماله كه دا دانويشتبووم.
 هيدايت نهو هيدايت ته ي كاترميريك پيش ئيستا نه بوو. جگه ره كه ي داگرساند و
 مژنيكي لندا و چايه كم بو تنيكرد.

چند خولهك بيدهنگ بوو دووباره گوتى:

هيدايت- كاتنيك له ژووره وه دانويشتبووم تازه بيري نه وه م كه و ته وه كه نهو
 به سته يه هينستا به ده ستمه وه يه! هينام و كردمه وه. نهلبوومنيك بوو له گه له دهفته رينيكي
 يادگاري. حه زم نه ده كرد ته ماشاي هيچيان بكه مه وه. تواناي نه وه م نه بوو چاوم
 به وينه ي ياسه مين بكه وپت. به راده ي پنيوست فرميسكم رشتبوو!

هر دوو كيانم كرده ناو پاكه ته وه و كردمه سندووقنيك و كردمه دولابينيكي
 كونه وه. له سوچينكا دانويشتم و ده ستم كرد به جگه ره كيشان و بير كردنه وه.
 چومه جيهاني خومه وه. گه رامه وه بو رابردوو بو روظاننيك كه له هه تيوخانه بووم.
 بيري خاتوو نه كره مي و نه كبه ر و ره زام كه و ته وه! بيري سه ختیه كان! تازه
 نيگه يشتم نهو كاتانه چهنده ئاسووده بووم! هاتمه پيشووتر! بيري نهو كاته ي
 هلهاتم. خوم له لاله زار بينيه وه. خهريكي ساز لندان بووم، خهلكي پاره يان بو

ههله دام. دووباره بېشتمه پېشتر. يه كه مين جار كه ياسه مينم بينى. رۇژيك كرا
ياسه مين نه خوش بوو خهريك بوو دهمرد من برده لاي پزېشك. بهلام نا!
حهزم نه ده كرد بېرى نهو رۇژانهم بكه وېته وه. حهزم لهو رۇژانېش نه بوو.
دووباره رۇيشتمه پېشووتر. نهو رۇژهى لهخه وهستام و ياسه مينى قهشنگ و
بېتاوانم بينى كه له ناوه راستى ژوره كه وهستابوو! بېرى نهو رۇژهم كه و ته وه كه
ويستى له گهلى هاوسه رگيرى بكم! گه يشتمه رۇژانېك كه پېكه وه خوش و نارام
پېكه وه ده زيام. گه يشتمه نهو كاتهى كه تهنه نهو بوو من بوو نهو بووم!
بېرى نهو كاتم كه و ته وه كه منداله كه مان هاته دونيا وه. ساتانېك كه به ته واوى
خوشبخت و خوشحال بووېن. گه يشتمه نهو كاتهى كه بوو يه كه مين جار دهنگى
قهشه نگيم بېست. دهنگېك كه له و به ره وه دههات!

ئېتر حهزم نه ده كرد برومه پېشتر. هر نهوى باش بوو! تاكو نهوى هه سوو
شونېك پاك و پوون بوو. خوزگه دهكرا له ههركوئى ژيان حهزت بگردايه
راتبگرتايه و نه هيليت بچېته پېشه وه!
خهريكى بېرگردنه وه بووم، بېنېم عهلى له تهنېشتم وهستاوه و به خه مبارېه وه
دهلېت:

- بابا! بابا!

هاتمه وه سه ر خوم. هه رچاوم به عهلى كهوت دهستم كرد به گريان. منداله كه م زور
دهترسا و هه ر ده يگوت چى بووه بابا؟ منېش ده مگوت هېچ نېيه. يه كېك له هاوېرى
كزنه كانم مردووه. هاوېرېه كى كون! پېكه وه ده ژيان بهلام رۇژگار له يه كترى
جيا كردېنه وه!

ماچى كردم و رۇيشت به لاي وانه كانى خويه وه.

هه رچونېك بوو تاكو به يانى نارامم گرت. سبهى به يانى كاترْمېر نو له به رده م
مه يدانى نه رگ له سوچېنكدا وهستابووم. كاترْمېر ده تهرمه كه يان هېنايه دهره وه.
مه يدانه كه پرېو له خهلكى. ستافېنكى ميوزېك ژهنېشيان هېنابوو. ناوازه كانى
ياسه مينيان لېده دا. تابووته كه يان برد و خهلكى له دووايه وه رۇيشتن. منېش
به دوواياندا دهر رۇيشتم. حهزم ده كرد زووتر ته واو بېت. حهزم نه ده كرد خهلكى
نه ناسراو له دهوروبه رى ژنه كه م كؤبېنه وه!

نازانم چه ندهى پېچوو تاكو گه يشتېنه ئېمام زادهى عه بدلا. نه مزانى چون شوردن
و كفن كردنى ته واو بوو. نه وه نده خهلكى لېبوو كه نه دهكرا بچېته پېشووتر! بهلام
نه وېش وهك هه ر شتېنكى دېكهى دونيا تېپه رى و ته واو بوو. تهرمه كه يان هېنايه

سەر گۆرپنیک که وا پینشووتر هه لکه ندرابوو.

خودایه چی بلیم که نه گوتنی باشته!!

تەرمی ژنه که م کۆمه لیک پیاوی بیگانه هه لیان گرت و کردیانه ناو گۆره وه! وهک
بلیی به تهنه دهستی من له هه موو شوینیک کورت بوو. به تهنه میزده که ی بیگانه
بوو!

که مینک دووتر خاکیان کرد به سه ریدا و ته واو بوو! ژیانیک ته واو بوو، چیرۆکیک
ته واو بووم خوشه ویستیه ک! یاریه ک! هاوړییه تیه ک! خوشبه ختیه کمه موو ته واو
بوو! به لام نه وهی دهستی پینکرد هه زار پرسیار بوو! له کویدا هه له مان کرد! چ
سه یه کی هه له مان کرد یان چ هه نکاویکی هه له مان نابوو؟! کام بیرکردنه وه
بینچاره ی کردین؟!!

رۆیشتن! هه موویان رۆیشتن. ته واوی نه و که سانه ی رۆژانیک چه پله یان بو لینه دا
و هانیان ده دا پاشقولیان لینه گه رت رۆیشتن!

گۆرستان چۆل بوو. تهنه من و گۆر هه لکه نه که ماینه وه که خه ریکی چاککردنی
گۆره که ی بوو. رۆیشتمه پینشه وه.

پیاوه که سه ری به رز کرده وه و ته ماشایه کی منی کرد و پرسى:

- له خزمه کانی نه ویت؟

- به لئ.

- خودا لینی خوش بیت. خودا له هه له کانی ببووریت! دهنگینی خوشی هه بوو!

ئیمه که له تواناماندا نه بوو، سیدییه کانیمان دههینا و گویمان لینه گرت!

ئینستا که نه و خودالینخوشبووه مردوووه و دهستی له دونیا برآوه، به لام دهنگی

هیشتا ماوه. هه رکاتیک بیگانه یه ک گوینی له دهنگی ده بیت، لاشه ی له گۆردا

ده لرزیت و ده بیت وه لام بداته وه.

- خودا به خشنده تر له و قسانه یه. ئیمه ی مروقه کان وهک خۆمان ته ماشای

ده که ین، نه گه رنا به خشش و گه وره یی خودا له کوینی و تاوانی ئیمه له کوئی!

ده ستیم گرت و ده تمه نیه کم پیندا. ته ماشای کرد و گوتی:

- خودا لینی خوش بیت. من ئیتر گوینی لی ناگرم! که رۆیشتمه ماله وه ته واوی

سیدییه کانی ده شکینم و فرپی ده ده م!

- دهسته کانت خوش بیت. نزای بو بکه. هه موومان تاوانبارین. ئینستا ده بیت

بزانین که تاوانی ئیمه هینده ی به خشنده یی خودایه؟!!

- خودا له هه مووان خوش بیت. ئیمه له گه نجیه وه کارمان له گه ل مردوو و گۆر

و خاک و کفن بووه! ئیستا هه‌ندیک کات تاوانمان کردووه! ئەگەر بربار بیت له
دواروژدا گرفتاری سزا و لێ پرسینه‌وه ببین، مه‌گەر ته‌نها خودا بگاته فریامان!

به‌لام نازانم ئەگەر ئەو کاره‌ تاوانه‌ بۆچی خودا ئەو ده‌نگه‌ی پیدابوو؟!
بیله‌که‌ی مه‌لگرت و به‌ده‌م خویندنی فاتیه‌وه ته‌ماشای ده‌ تمه‌نیه‌که‌ی ده‌کرد و
هیناش هیناش بۆیشت. ئیستا ئیتر پینکه‌وه ته‌نها بووین. ته‌ماشای گۆره‌
سارده‌که‌یم کرد و له‌ پالیدا دانیشتم. ده‌ستم برد بۆ خاکه‌که‌ی، ساردبوو. به‌لام
که‌میک دواتر گه‌رمی ده‌ستم خاکه‌که‌ی گه‌رم کرده‌وه!

بانگم کرد! یاسه‌مین! یاسه‌مین! من لیره‌م مه‌ترسه‌! به‌ته‌نها نیت! جگه‌ره‌یه‌کم
داگرساند و ته‌ماشای گۆره‌که‌یم کرد. له‌ گۆرستانه‌دا بالنده‌یش هه‌لنه‌ده‌فیری.
دونیایه‌ک قسه‌م هه‌بوو تا‌که‌ پینی بلیم. گوتم یاسه‌مین بخه‌وه. بخه‌وه نازیزم، منیش
ئهم شه‌و له‌دوای ئەو هه‌موو ساله‌ به‌ئاسووده‌یی ده‌خه‌وم چونکه‌ ئیتر ده‌زانم
جینگه‌که‌ت پارێزراوه‌ و هیچ بینگانه‌یه‌ک ده‌ستی پیت ناگات. ئەم شه‌و ده‌زانم
له‌کوئیت و سه‌رت له‌سه‌ر پشتی هیچ که‌سینک نیه‌!

هه‌مووان بۆیشتن. ته‌واوی ئەو که‌سانه‌ی چه‌زت ده‌کرد تۆ بناسن و له‌
هونه‌ره‌که‌ت چیژ ببینن! بۆیشتن! دووباره‌ ماینه‌وه من و تۆ. ئیستا رینگه‌ بده‌ پیتی
بلیم چه‌نده‌م خۆش ده‌وئیت. نیوه‌ی ئەو ئاوازانه‌ی ده‌تگوتن و به‌هۆیه‌وه ناسرایت
من بۆ تۆم نووسی بوو. رامسپاردبوون پیتی نه‌لین چونکه‌ چه‌زم نه‌ده‌کرد بزانیته‌.
ئاوازی جوان و خۆشم بۆ داده‌نایت و به‌ناوی یه‌کیکی دیکه‌وه بۆ تۆم ده‌نارد
ناسراو بوویت! ناسراو و به‌ناوبانگ بیت چونکه‌ خۆت چه‌زت ده‌کرد. چونکه‌
خۆشم ده‌ویستی و چه‌زم نه‌ده‌کرد بیزار بیت! ده‌م ویست به‌و شته‌ بگه‌یت که‌
ده‌ته‌ویت!

یه‌ک دوو جار بێ پاره‌ بوویت، پاره‌م بۆ ناردیت تا‌کو مه‌جبووور نه‌بیت له‌ پینار
مالی دونیادا هه‌ر کاریک بگه‌یت!

بخه‌وه نازیزم عه‌شقی من ئاره‌زوو نه‌بوو. بخه‌وه ژنی قه‌شه‌نگم هه‌موو شته‌
خراپه‌کان ته‌واو بوو. بخه‌وه ژنه‌ باشه‌که‌م ئیتر لیره‌ هیچ که‌سینک ناتوانیت تۆ له‌
ده‌ستم ده‌ربه‌ینیت! بخه‌وه تۆم سپارد به‌خودا. بخه‌وه هم شه‌و تا‌کو به‌یانی به‌جیت
ناهیلم. له‌لات ده‌مینمه‌وه تا‌کو نه‌ترسیت! قوربانی چاوه‌ سامناک و جوانه‌کانت بێم،
دونیا هه‌ر ئەوه‌نده‌ بوو! به‌فیدای قژه‌ درێژه‌که‌تیم پۆژگار هه‌ر ئەوه‌نده‌ بوو! بخه‌وه
تۆ له‌دلی مندا هه‌میشه‌ زیندووی، خۆشه‌ویستی ده‌به‌خشمه‌وه بۆت! له‌م ده‌
خویناویه‌وه خۆشه‌ویستی ده‌به‌خشمه‌وه!

ئەو جارەى پۇيشتى لانى كەم دەمزانى كە زىندووى، ئىستا چى؟ ئىستا چى
بەم؟ ئىستا چۇن يارمەتت بدم؟ لەلای خودا نالە بەم و بەگرم؟
ئای پۇژگار! چ دۇژمنىكت لەگەل مندا ھەيە؟ ھىزت بەسەر مندا تاقى
دەكە پتەوہ؟ بەسەر منى لاوازدا؟! منىك لە مندالیەوہ ھەتيوو بووم و ساتىكى
خۇشم نەبىنى؟!

بۇ ھىزت بەسەر كەسىندا تاقى بەرەوہ كەوا توانای ھەيە و دەتوانىت دەست
بختە ناو دەستت! نەوہك منىك لە مندالیەوہ لىدانم خواردوہ! دەسەلات و ھىزت بۇ
لاوازەكانە!

نەمتوانى ئىتر خۇم رابگرم، سەرم خستە سەر گۆرەكە و دەگريام.
بوو بەشەو، ئەو شەوہ تاكو بەيانی لەسە گۆرەكەى بووم! ئەو لەژىر خاكدا و
منىش لەسەر سەرى دانىشتبووم. بىرى ئەو شەوانەم كەوتەوہ كە پىكەوہ پۇژمان
دەكردوہ! بەلى نەمەيشت ئەو شەوہ بەتەنھا بمىنىتەوہ.

خۇر ھەلھات، ھىدايەتىك رۇيشتە گۆرستان و ھىدايەتىكى دىكە لە گۆرستان
كەراپەوہ. كەراپەوہ مالەوہ. مندالەكەم تاكو بەيانی نەخەوتبوو. زۇر دلگران بوو.
رەك بلىى مندالەكەم تىگەيشتەيت دايكى مردووہ. بەبى ئەوہى ھەوالى لە شتىك
ھەيىت تاكو بەيانی بى ئارام بوو.

لە كۇتايدا چىرۇكى ياسەمىن تەواو بوو. ياسەمىنىك كەوا دەيوست تۆلە لە
پۇژگار بكاتەوہ!

تاكو يەك دوو پۇژ لاپەرەى يەكەمى پۇژنامەكان ھەوالى مەرگى گۆرانى بىژى
ناسراويان دەنووسى و كەللە زلەكان سەرە خوشيان دەكرد! ئىستا سەرەخوشيان
لە كى دەكرد، من تىنەگەيشتم!

بەلام لەوہ تىگەيشتم كاتىك قسە دەربارەى گۆرانى بىژى ناسراو خاتوو فلان
ئەسيان دەكرد وەك ئەوہ بوو من ھەرگىز ئەو گۆرانى بىژە نەناسم! واتە ئەوہ
ياسەمىنى من بوو! ژنىكى گۆرانى بىژ بەناوئىكى دىكەوہ. بەناوئىكى ھونەرپەوہ!
ياسەمىنى من لە دلى مندا بەئارامى نووستبوو!

چەند پۇژنىك دواتر لە بەرپو بەراپەتى وەفاتنامەوہ نارديان بەدوامدا، لە وەسىيەت
نامەكەيدا ئەو ژنە گۆرانى بىژە ھەرچى ھەبوو نەبوو بەخشى بووى بەمن! دوو
خانوى گەرە و چەند خواردنگەيەك و زەوى و دونيايەك پارە!
باجەكەيان حسابكرد و ئەوہى مايەوہ دايان بەمن. منىش وەك خۇى ھىشتەوہ،
سودى بۇ من نەبوو. ھەلمگرت تاكو بەلكو پۇژنىك سودى بۇ ەلى ھەيىت!

خودی یاسه مین ده یزانی که من چاروم له مالی ژنه کهم نیه و پارهی ژنه کهم له
قورگم ناچیته خواره وه. رۆژگار ئه وهنده پاره و سهروه تی پنی دابورم ک
نهمده توانی ناگام لینی بیت! به لام له جینگه کهی ئه وهی خوشم ده ویست و خهزم
ده کرد بۆ هه میسه له لام بیت لینی سه ندمه وه! تینی ده په رینین. کاری زه مانه هه میسه
به و شیوه یه بووه.

چهند رۆژیک بوو ده مبینی مندا له کهم نا ئارامه! هه ستم ده کرد ده یه ویت شتیک
به من بلیت به لام ناتوانیت. وهک مریشکی نه خوش خوی کۆده کرده وه و هه بیچی
نه ده گوت.

رۆژیکیان بانگم کرد و دانیشیت و گوتم:

- چیته بابیه؟ بۆچی ئه م ماوه یه ئه وهنده له ناو خۆتدایت؟ شتیک بووه؟

- هه یچ نیه بابیه. وانه کان سهخت بووه و مامۆستا کانیشمان زۆر به سهختی

ده یگرن، له بهر ئه وه یه که میک ماندوو بووم.

- له گه ل باوکت راستگویانه قسه بکه. تو کورپکی زیره کیت. ئه م چهند ساله ش

وانه کانت هه مووی به کو نمره ی نۆزده و بیست ده رچوویت. ده ردی تو وانه کانت

نییه. تو ده زانیت بابیه جگه له تو کهسی نییه. ئه گه ر خه م له چاوه کانت ببینیت گیانی

ده رده چیت! تو کوره گوله کهی منیت. ئیستا به بابیه بلی چی بووه.

که میک من منی کرد و دواتر گوتی:

- ده ترسم ئه گه ر بیلیم وهک چهند سبال پیشووتر دلگران بیت و بگریت!

- بلی بابیه گیان. ئیتر له گریانی من تپه ریوه.

که میک دیکه ده سته دهستی کرد و سه ری داخست. هه ستام و ماچم کرد و دلی

کرایه وه و پرسى:

- بابیه دایکم مرد؟!

وهک ئه وه بوو دونیا یان کینشاییت به سه رمدا! بیده نگ بووم. به لام ده بووایه

شتیکم بگوتایه. ته ماشام کرد، زۆر دلگران بوو. خه م و خه فته له چاوه کانی

ده باری!

- بابیه، دایکت زۆر له میژه مردوووه، چۆنه ئیستا ده پرسى دایکت مردوووه؟

ئه و مندا له داماره شه رمه زار ده بوو. زۆر به شه رم بوو.

- هه رچی له دلته هه یه هه لی بریژه بابیه.

خه ریک بوو ده چوره خه یاله وه. خوله کیک تپه ری و گوتی:

- بابیه من ده زانم خانم فلان دایکم بوو! زۆر له میژه ده زانم. به که سم نه گوتوره

بهلام دهزانم نهوه دایکم بوو! به ئیوهیشم نهگوتووه چونکه دهمزانی دلگران

دهبیت. خوم لهم پهک دوو ساله دا جار جار دهرؤیشتم بو نهو شوینهی که دهمزانی
بیراره لهوی بهرنامهی هه بیت، له سوچینکا له دهرهوه دهوهرهستام تاکو ببینم. بهلام
ههچم به ئیوه نهگوت تاکو چهند رۆژ پیش ئیستا که تیگهیشتم دایکم مرد! ئیوهش

نهو رۆژ و شهوه رۆشتبوو یته سهر گوره کهی. مهگهر وانیه بابه؟!
سهرم داخست. چیم هه بوو پنی بلیم؟ عهلی ئیتر مندا له بوو تاکو فیلی لی
بکهیت. هه رچهنده لهو ماوهیشدا باوهری نه کردبوو. تهنا له بهر خاتری من بیدهنگ
بوو بوو!

- بابه نهوه دایکی تو نه بوو. دایکی تو یاسه مین ژنی من بوو که چهند سالیک

دهبیت مردووه! نهوهی تو دهیلیت گورانی بیژنکی ژن بوو به ناویکی دیکه!

- بابه من دایکم زور خوش دهویست. دایکم زور قه شهنگ بوو.

نه ستوانی خوم رابگرم. دهستم کرد به گریان. مندا له کهم ههستا و له باوهشی کردم

و گوتی:

- ببوره بابه، هه لهم کرد. نه مدهویست دایکم بهینمه وه بیرى ئیوه. ئیتر نهو جوره

تسانه ناکه م!

مندا له کهم ههچ کاتیک نهیتوانی دهربارهی دایکی له گهل مندا قسه بکات و پرسیار

بکات! نهویش نهو رۆژه بیدهنگ بوو رۆیشت، ئیتر ههچی نه پرسى.

مانگیک تینه پری. رۆژیک له دهرهوه گه رومه وه ماله وه، عهلیه کهم کوره گوله کهم له

سورچنکی ژووره کهیدا به رهش و شین بوونه وه دوزیه وه!

مهگ کاری خوی کردبوو خوی کوشتبوو!

کاتیک گه یشتینه ئیره ی چیرۆکه که، هیدایهت نه وهنده کیشای به سه ریدا و گریا

خه ریک بوو دهمرد! نه مدهتوانی دهستی بگرم! تهنا دهگریا و له خوی دهدا!

هیدایهت - کاتیک گه یشتمه سه ری کار له کار ترازا بوو. مندا له کهم ئیتر هه ناسه ی

نه ددا! که مه رم شکا! به خودا که مه رم شکا! مندا له کهم رۆیشت! گیانه کهم رۆیشت!

گوله کهم په ر په ر بوو!

له پالیدا نامه یه کم دوزیه وه. له سه ری نوسرابوو:

سلاو باوکی نازیزم، خودا حافیز!

ئه م جار هیان قسه ی زورم نیه بو گوتن. نازانم چون سوو پاستی ئیوه بکه م،

دهبیت من ببورن. دهزانم نهو کاره ی من دهبیته هوی نازاردانی ئیوه بهلام ئیتر

ناتوانم بېغمه وه. باوکه زورم خوش دهوئیت، گهردن نازاد بکه. من بهین پرسی
ئیه دهفتیری یادگاری و ئهلبورمی وینهکانی دایکم بیینی. ئیتر غیره تم رازی نابیت
که زیندور بېغمه وه. تکاتان لیده کهم ئهوانه بسوتینن و لهناوی بهن تاکو لانی کهم رۆحی دایکم

ئاسوده بیت. نازانم ئیه ئهوانه تان بییوه یان نا. بهلام چه زده کهم ئه و وینانه ت نه بیینی بیت و
ئو یادگاریانه ت نه خویند بیته وه تاکو لانی کهم رۆحی دایکم ئاسوده بیت.
چونکه به هر شیوه یه ک بیت ههلت نه ده گرت. تکاده کهم ته ماشایان مه کن و ته نها
بیکنه ناو ئاگردانه که تاکو له ناو بچیت. ویستم خوم ئه و کاره بکه م بهلام بهین
پرسی ئیه ئه و کاره م نه کرد.

خوشم دهوئین باوکه. خودا حافیز!
ههستم و رۆیشتمه سهر سندوقه که. ئهلبورمه کهم دهرهینا و کردمه وه. خودای
من! چیم بیینی! مافی خوی بوو منداله کهم! خاک به سهرم! خوزگه ئه و رۆژه لانی
کهم ته ماشام ده کرد!

ئوهنده گریا و له خوی دها، ترسام به لایه ک به سهر خویدا بهینیت!
- جهنابی هیدایهت ئه گهر ئارام نه بنه وه هه لدهستم دهرۆم ها! ئهوانه ی دهلین زور
له میژه. هه موو شتیک ته واو بووه. ئارام بگرن!
له راستیدا فرمیسک به چاوه کانی خویشما ده هاته خواره وه. چاوه رینی
به سهرهاتیکی له و شیوه یه نه بووم. کهمیک ئاوم پیندا تاکو بیخواته وه. کهمیک ئارام
بوویه وه.

جگه ره یه کم داگرساند و دام به دهستی وه. یه ک دوو مژی لیدا و ئارام بویه وه.
خوله کینک دواتر گوتی:
هیدایهت - راست دهلنی به هزاد. ئهوانه زور له میژه. بهلام مه گهر ئه و برینانه له م
دهدا کون ده بیت؟! خودایه هیچ که سیک سوتانی منداله که ی نه بیینیت.
منداله کهم کرده سهر کۆلم و هاتمه دهره وه. ده مکینشا به سهرمدا و به گریانه وه
به سهر شه قامه کانددا دهرۆیشتم. ئوتومبیلیک رایگرت، یارمه تی دام و عه لیم کرده نار
ئوتومبیله که و رۆشتینه نه خوشخانه. بهلام سوودی چی بوو! ههر منداله که میان
بیینی و پشکنیان، پزیشکه که ئاماژه ی کرد بییه نه ساردخانه.

ته ماشای منی کرد و گوتی زور درهنگ بوو!
به رچاوم رهش بوو ئیتر هیچ تینه گه یشتم. له پر چاوم کرده وه و بیینیم له سهر

تختیهک خه وینداوم و په رستاریک له سهر سهرمه!
لنی پرسیم کورټ بوو؟

نه متوانی وهلام بدهمه وه و سهرم کرده ژیر پشتیه که و دهستم کرد به گریان.
نپتر حزم نه ده کرد زیندوو بمینمه وه چ بگات به وهی له گهل که سینکا قسه بکه م!
بهلام چی بکه م که هه مووان نه سیری چیروکی خومانین!
پهک بو دوو کاتژمیری دیکه به پریان کردم بو مال وه، به بی کوربه که م! ریگه یان
نه دا کوربه گوله که م له گهل خومدا ببه مه وه!

هیدایهت دووباره دهستی کرده وه به گریان، بهلام گریانکی بیدهنگ! تنوکه
فرمیسکه کانی به نارامی له چاوه کانی دههاته خواره وه، فرمیسکانیک له وانیه
چهن دین سال پینشووتر کوبوو بوونه وه و نیستا به هیواشی و بیدهنگ به رووخساریدا
پریان به ستبوو!

هیدایهت - گه یشتینه مال وه بهلام چ گه یشتنیک! حزم نه ده کرد ده رگا که بکه مه وه
و بچه ژوره وه! ناخر مال که به بی عهلی مال نه بوو، پنیه کانم نه ده جولان. له
کوتایدا هه رچونیک بوو رویشتمه ژوره وه و له پشتی ده رگا که وه دانیشتم.
توانای نه وه م نه بوو بچه بینا که وه، توانای بینی مال که م نه بوو به بی عهلی.
له بردهم ده رگا تا کو به یانی دانیشتم و ده گریام، چ شه ویک بوو! هه رچیه ک بلیم
تینا گه یت! خودا تووشی هیچ که سینکی نه کات.

به یانی چوومه نه خوشخانه، له چاودیری وه هه مان نه و نه فسه ره هاتبوو، تا کو
منی بینی هاواری کرد!

- نه وه کوری نیوه بوو؟!

گریام، له جیاتی وهلام گریام.

- بوچی نه و کاره ی کرد؟!

بوودا وه کم بو گنپرایه وه، نه و بینچاره یه مات بوو بوو، جگه ره یه کی داگرساند و
گوتی:

- خوزگه نه و وینانه م پی نه ده دایت! خوزگه منیان نه ده نارد بو نه م دوسیه یه!
خوزگه له شوینیک هه لتان بگرتایه که وا دهستی نه و منداله ی پینه گات! نه و منداله
گنج بووه و نه یتوانیوه خوی رابگریت! چهند سال بوو؟

- تو خودا خوی مه که به برینه که مدا.

نه و بینچاره یه زور دلگان بوو، سهری داخست و رویشته لای پزیشک و شتیکی
بی گوت، دواتر گه رایه وه بو لای من.

- كارىكت ھەيە من بۇتى بگەم؟
- بەلى! ئەو خەوت تىرەت دەربەھىنە و تىرىكىيان بدە لە سەرى من! لىم بدە و ئاسوودەم بگە! بەخودا ئىتر ناتوانم ئەمەيان ببەم بۇ گورستان!

سەرى داخست و رۇيشت.
نىو كاتزمىز دواتر ئوتۇمبىلىك ھات و گوتيان سەربگەوہ. چوومە پىنشەوہ و پىنىم شتىكىيان كردۈتە پىشتى ئوتۇمبىلەكە. لە پىشتى شوشەكە تەماشام كرد، عەلى من بوو!

سەرم كىشا بەدىوارەكەدا. ئەژنۇم شكا. ھاتن و منيان گرت.
بەكورتى بەھەر شىنەوہويەك بوو كورە گولەكەمىيان بەكفەوہ برده ئىمام زانە عەبدوللا! مندالەكەمىيان برده مردوو شۇر. منىش رۇيشتە ژوورەوہ. مردوو شۇرەكە گوتى:

- برۇرە دەرەوہ.
- نارۇم. دەمەويت خۇم مندالەكەم بشۇم! نەمتوانى ببەم بۇ گەرماوى زاوايەتى لانى كەم بەھىلە لىرە بىشۇرم!

پىاوہكە دلگران بوو. رۇوخسارمى ماچ كرد و ئاماژەى كرد بمبەنە دەرەوہ.
- خەوالەت بەقورئان ئەگەر لەگەل مندالەكەم خراپ رەفتار بگەيت!
منيان ھىنايە دەرەوہ. منىش لە پىشتى دەرگاگەوہ دانىشتم. لە ژوورەوہ مندالەكەمىيان دەشۇرد. منىش لە دەرەوہ دەمكىشا بەسەرمدا و دەگريام. تەواو بوو! شۇردنى كورەكەم تەواو بوو ھىنايانە دەرەوہ. لىرەدا ھىدايەت دووبارە دەيكىشا بەئەژنۇكانىدا و دەگريا. دلەم خەرىك بوو دەرەھات.

ھىدايەت- رۇيشتە سەر لاشەى مندالەكەم. تىدامابووم چى بگەم؟! ھىچ كەسىم نەبوو يارمەتىم بدات و لاشەى كورەكەم لەگەلدا بەرز بگاتەوہ. عەلى خەوتبور منىش لەسەر سەرى راوہستابووم، نەمدەزانى چى بگەم.
خۇم ھەستام و رۇيشتە بەتەنھا مندالەكەم كردە باوہشم! چەند كەسىك ھاتە پىنشەوہ و گوتيان:

- لالە الالە چى دەكەيت پىاو!
- چى بگەم؟! من و مندالەكەم بەتەنھايىن! كەسمان نىە و بنى كەسم!
كاتىك ئەوہم گوت، دە بۇ بىست كەس كە بۇ مردوويەكى دىكە ھاتبوونە ئەوى گوتيان - ياللا! سەرەتا ئەم خودالىخۇشبووہ دەبەين دواتر مردووەكەى خۇمان!

کوربه که میان هه لگرت و بردیان. نوژیان له سهر کرد و سه لاواتیان نارد و
تلقینیان کرد و بردیانه سهر گورینک.
خودا لنین رازی بیت. تاکو گوربه که یان هه لنه که ند و منداله که میان نه ناشت،
نه ریشتن! کاتیک هه موو شتیک ته واو بوو فاتحه یان خویند و مالئاواییان کرد و
ریشتن.

دووباره ماینه وه من و عهلی! نهو له ژیر خاکدا و منیش له سهر خاک! گوری
منداله که م چند گورینک دوور بوو له گوری دایکیه وه. ریشتمه سهر گوری
یاسه مین. گوتم:

- وه ره. ده ته ویست عهلی ببینی؟ ببینه! تاکو ئیستا له لای من بوو، له مه به دواوه
تو ناگات لینی بیت! من ئیتر ناتوانم.

گه رامه وه سهر گوری کوربه که م. له سهر گوربه که ی دانیشتم و گوتم:
- بابه گیان زور سه ختیت کیشا وایه؟ خاک به سهری نه م باوکه ت که رینگه ی نه دا
له مندالیه وه قسه ی دلتی پی بلنیت! کوربه به غیره ته که م، چی بکه م له گه ل نازاری
تو؟!

من جگه له تو که سم نه بوو، ته نها تو هه موو ژیانی من بوویت! ئیستا ئیتر به چ
هیاوایه که وه زیندوویم؟ بابه گیان هه میشه داوای دایکت ده کرد؟ نه مه دایکته! چند
هتر له ولاتر خه و تو وه! نه وه منم که پی غیره تم و هینستا زیندوویم!
گولی بابه، بمرم بو ت که هیچت له من نه ویست. بمرم بو ت کوربه نارام و
راستگو که م. بابه نه گهر هاو پوله کانت هاتن من چی به نه وان بلیم؟! کوربه
زیره که که م، ئیتر نایه ییت کارته که تم پی پیشان بده ییت؟ ئیتر نایه ییت بلنیت بابه
خلاتم وه رگرتوو وه؟ ئیتر نایه ییت بلنیت بابه بووم به یه که م؟

خودایه هه رچییه که م هه بو لیت بردم! ده ئیتر منیش ببه ره وه!
سهرم کرده سهر گوری کوربه که م و خه وم لیکه وت. کاتیک خه به رم بوویه وه
ئواره بوو، کاتر مینرینکی مابوو بو خور ئاوابوون. هه ستام و ریشتمه وه ماله وه.
تاکو ریشتم و گه رامه وه بوو به شه و. ده رگای گورستانیان داخستبوو. به هینواشی
به سهر په رژینه که دا سهر که وتم و ریشتمه سهر گوری عه لیه که م. هه موو شوینینک
تاریک بوو ته نها چند گلۆپینک نه بیت له دوره وه پووناکیان ده دا.
دانیشتم. خاکه که یم ماچ کرد و گوتم:

- بابه گه رامه وه. دلگران نه بیت من لیره م. دایکیشت لیره یه! به ته نها نیت! کوربه
مانگ و نازداره که م.

قوربانی قزه جوانه کهت بېم که هیچ کاتیک هیچت له من داوانه کرد نه جل و
برگ، نه پیلاو نه گه بان نه یاری هیچت داوانه کرد! نه وهنده، چه یا له چاوه کانتنا
بوو که له بهردهم مندا قاچت دریز نه ده کرد! تهنها جارنیک دوات له من کرد، نه ویش
نه و کاته بوو که دایکت رویشتبوو، دوات کرد سازت بو لیبدهم، دوات کرد نه و
ناوازهت بو لی بدهم که دایکت هزی پیده کرد و دهیخویند تاکو تو خوت لی
بکه ویت!

نیستا هاتووم نه و ناوازهت بو لیبدهم تاکو نه ترسیت و بخه ویت! گیانی تیدا
نه مابوو، گوتم بخه وه کوره کهم، چاوه کانت دابخه و به نارامی بخه وه باوکت له سر
سهرت داده نیشیت تاکو تو خوت لیده که ویت!

ورده ورده دستم کرد به لیدان، فرمیسکه کانم تکانه سهر سازه که و سهر گوری
کوره کهم! هینواش هینواش لیمده دا و ده گریام، له پر بینیم که سیک به رامبهرم
وه ستاوه، شهرمه زار بووم، سهرم داخست، پاسه وانی نه وی بوو.

- تو لیره چی ده کهیت؟

وه لام نه دایه وه.

- تاوانه نه گهر له گورستان ساز لیبدهیت.

- خه ریکم له گهل خودا قسه ده کهم! خه ریکم چیروک بو مندا له کهم ده لیم!

- به که مانچه؟!

- نه وه زمانی منه! که مانچه نیه! من جگه له و زمانه زمانی دیکه نازانم! نیستا

نه گهر ناهیلیت قسه بکه م قسه ناکه م!

ته ماشایه کی کردم و گوتی:

- تو هه مان نه و کهسه نیت که چند ماوه یه ک پیش نیستا بو نه و گورانی بیژه

هاتبوویت بو نیره؟

- بوچی نا.

- نه مه خو گه ری نه و نیه! گوری کورنکی بچوو که!

- کوره که مه! کوره گول و میهره بانه که مه! هاتووم چیروکی بو بلیم تاکو خوی

لی بکه ویت!

چرایه ک به ده ستیه وه بوو، له سهر زهویه که داینا و خویشی دانیشت، جگه ره یه کی

داگرسباند و گوتی:

- نیستا که نه مه ساز نیه، تاوانی نیه! لینی بده! قسه ی دلی خوت بکه، من زورم

حه ز له چیروکه، بلنی! باسی بکه!

دووباره دهستم پښ كرده وه. ئەم جاره ئيتر سازه كه خوي ليني ددها! من ته نها ده گريام! خودايه من چيم كردبوو كه پوژگار يهك جار خوشي پيشاني من نه دا. ئاي بمرم بو ئه و خه مه ي له دلتدا بوو بابا! بمرم بو ئه و بزه ي له سهر ليوه كانت بوو بابا! من ببووره كوره كه م، بمبووره گوله بين دركه كه م. هه موو ژيانم هه له م كرد. خوزگه له چاوه جوان و بين تاوانه كانتدا خه مه كانتم ده خوينده وه. بوچي تينه گه يشتم كه هه ميشه سوزي دايكت له گوشه يه كي دلتدا خالي بوو؟ بوچي نه متواني بو تو بيمه باوك و دايكيش.

خودايه ده بيت چه نده باجي ديكه بدهم؟! مروڤيني لاوازي وهك من تواناي تاقيكردنه وه ي نيه! كه سيني لاواز و بهش خوراوم! هه ر جاريك تو منت تاقيكردنه وه مه گه ر چيم كرد؟ جگه له وه ي له گوشه يه ك دانيشتم و گريام؟!

ئهي پوژگاري ناجوامير، ئيستا كه هيزت به سهر مندا تاقى كرده وه، دلت ئاوي خوارده وه؟ ئاسوده بوويت؟ دايك و باوكت لى بدم، پويشتمه هه تيووخانه، ژنه جوانه كه مت لى بدم، ژياني منت خراپ كرد، ئيتر بهس نه بوو؟ بوچي منداله كه مت لى بدم؟!

له م دونيا گه وريه دا ته نها جينگه ي ژن و مندالي من نه ده بوويه وه؟! ته نها ژن و مندالي من زياده بوون؟!

هيج كاتيك دهنگي سازه كه م نه وه نده به خه مگيني نه بيستبوو. دهنگه خه مباره كه ي ته واوي گوڤستانه كه ي پر كردبوو! دهنگي هيج نه ده هات. گوڤ هه لكه نه كه هه ستا. تنوكيك فرميسك كه به رووخساريه وه بوو پاكرده وه و گوتى:

- جهرگم ئاگري گرت، مه گه ر له م دلهي تودا چه نده خه م هه يه؟! ئەم شه و ته واوي مردووه كانى ئيزه ت خسته گريان!!
دواتر سه ري داخست و به هنيواشي پويشت.

سازه كه م دانا و سه رم خسته سهر گوڤي كوره كه م. ماچم كرد و گوتم:
- بخه وه ئازيزه كه م، چيروكي منيش ته واو بوو! چاوه كانت دابخه تاكو خه و له چاوه كانت نه تورينت! منيش ليزه له لات ده خه وم. چون سه يري خودات كردووه؟ له وانه يه پوژنيك هه رسينكمان بگه يه نيته وه به يه كتر.

هيدايت ئيتر هيجي نه گوت. پاليدا به ديواره كه وه و به ئارامي ده گريا. چاوه كانى ناخستبوو ده گريا. ته ماشام كرد. له كاتژميريك پيش ئيستاوه بوو به ئاوا! ته نها پيست و ئيسقان بوو!

باوه رڼم نه ده کړد که نه م که سه هه مان نه و مامو ستايه بيت! هه زم نه ده کړد به تنه
جني بهيلم به لام ده بو وايه برؤيشتمايه تا کو بيته ده ره وه له خه م و خه فه ته کاني.

کاتنيک له جيگه که م هه ستام و گه يشتمه به رڼم ده رگا که گوتی:
- تو زور له کور ه که م ده چيت، چ روو خسارت چ شهرم و حه يات! له بهر نه ره

بوو که هر له روژی په که مه وه تو م خوش ويست.
- ده توانم پرسيار نيکتان لي بکه م؟

سهري به ناماژه ي به لي جولاند.
- بابته ي نه م ته لايه چييه؟

هيدا يه ت- کور ه که م عه لي، روژنيکيان ئاسکيني له گه روکنيک کړي بوو. نه و بن
زمانه دوو گيان بوو. دواتر تيگه يشتم بوچی نه وه ي کړيوه. چاوه کاني! چاوه کاني

وهک چاوه کاني دايکي بوو! وهک چاوه کاني ياسه مين!
نه وه ي گوت و سهري داخست، ده ستي کرد به گريان.

ته ماشاي وينه که ي ياسه مينم کرد. راست ده کرد. چاوه کاني وهک چاوي ئاسک
بوو. دره وشاوه و جوان.

هاتمه ده ره وه. ته لا له باخه که دا وه ستا بوو. هر مني بيني هاته پيشه وه. ده ستم
هينا به سه ري دا.

له پر دلم بو کور ه که ي جه نابي هيدا يه ت سووتا. زور سه خته مندالنيک له جيگي
دايکي دلي به ئاژه لنيک خوش بکات! له باخه که هاتمه ده ره وه و ده رگا که م داخست.
له ده رگا و ديوار و داره کان خه م ده باري.

بهشی بیست و شش

گه رامه وه بق ماله وه. بیست خولهک دواتر گه یستم. له دوره وه کاوه م بینی له پشت ده رگای ژوره که م دانیشتبوو و سه ری داخستبوو، ناگای له من نه بوو. کاتیک گه یستم بینیم چند کاغه زیکی سه د تمه نی و په نجا تمه نی و ده تمه نی له سه ر زهویه که له ده وریه تی. تیدا مابووم که پروداوه که چیه؟ کاتیک منی بینی له جیگه که ی هستا و گوتی:

کاوه- له کوئی بابیه؟ کاتر مینرکه وهک سوال که ر لیره دانیشتبووم! ببینه چنده پاره یان بق داناوم! هه رکه سینک تیده پهری په نجا تمه نیه ک یان سه د تمه نیه کی بق داده نام!

- راست ده لیت کاوه؟!

کاوه- به گیانی تو نه گه ر درق بکه م. لیره دانیشتبووم و چاوه پری تو م ده کرد. دستم کردبووه سه ر نه ژنوکانم و چووبوومه خه یاله وه. ژن و پیاونیک لیره وه تیده پهرین، ژنه که به پیاوه که ی گوت:

- سهیرکه بی کاری چی له مروف دهکات! نه م گه نجه وهک دیوار لیره چه سپاوه و خریکه سوال دهکات! پیاوه که گوتی:

- به هوی ته ملی خویه تی! وه ره برۆین وازی لی بهینه!

به لام ژنه که هاته پیشه وه و به نجا تمه نیه کی خسته به رده م! منیش هیچم نه گوت و له جیگه که م نه جولام.

له راستیدا سه ره تا شه رمه زار بووم کاتیک پیاوه که گوتی:

- ته ماشای جله کانی بکه! له جل و بهرگی کوربه که ی خومان جوانتره!

ژنه که له و کاته ی دهستی پیاوه که ی راده کیشا گوتی:
- وهره برؤین پیاو. تو نه وهنده چرووک نه بوویت! په نجا تومهن چ زیانیک له
نیمه ده دات؟!

به کورتی هردووکیان برؤیشتن.
کاتیک نه وان ریشتن سهرم بهرز کرده وه و بینیم وهک سوال که ره کان له کناری
شه قامه که دانیش تووم و دهستم که مینک دريژ کردووه!
بیرم کرده وه نیستا که کارم نیه و دیار نیه تو که ی دهگه ریخته وه ماله وه، چون
سوود له کاته که بینیم!

له کیفه که م دوو بو سنی سهد تومهنیم دهرهینا و دهستم زیاتر دريژ کرد و سهرم
داخت و دهستینکم بهرز کرده وه! کورپه نیره چهنده شوینیکي باشه!! چهنده هاتن
و چوونی هه یه!! هه رکه سینک ده هات کاغه زینکی بو هه لده دام! زیاتر کچه کان پاره یان
بو داده نام! له سبه یینوه هه ر له م کاتانه دا دیمه نیره و داده نیشم.

- برؤ ونبه! هه سته برؤینه ژووره وه.
کاوه- بهیله ده سته که وتی نه مرؤم کؤبکه مه وه.
دهستی کرد به کؤکردنه وه ی پاره کان له سهر زهویه که و ژماردنیا!
به سه رسامیه وه ته ماشام کرد و گوتم:

- کاوه تو گیانی من راست ده لینی یان دووباره خه ریکی هیچ و پوج ده لیت؟
کاوه خه ریکی ریک کردن و ژماردنی پاره کان بوو گوتی:
- به گیانی تو راسته که. راوه سته.
دواتر ژماردی.

کاوه- هه زار و سهد، هه زار و سینسه د، هه زار و چوارسه د، نه وهش هه زار و
چوارسه د و په نجا.

دواتر ته ماشای کاتر میره که ی کرد و گوتی:
- سهیرکه من سنی چاره که لیره دانیش تووم، هه زار و چوارسه د و په نجا تمهنم
په یدا کردووه! به لام نه خیر! سنی سهد تمهنی له ناو کیفه که م دهرهینا، ده بیته هه زار و
سه د و په نجا.

مات بوو بووم و باوه رپم نه ده کرد.
کاوه- بوچی بهم شیوه یه سهیرم ده که ییت؟!
- کاوه به راستی لیره دانیش تیت و سوالت کرد؟!
کاوه- ده لیم به گیانی تو! به راستی که ری ها!

- کوربه تو شهرمه زار نه بوویت؟! نه گهر ناسراوئیک تیپه بووبایه؟ نه گهر فهربیا
سه ره وه توی دیتبا چی؟!
کاوه- سه رم داخستبوو، رووخسارم دیار نه بوو.

- بهراستی ئیتر تو پیسیت! تو خودا راست بلئی. بهراستی خه ریکی سوالکردن
بووی؟!
کاوه- سه ره تا من سوالم نه کرد. واته نه داوای هیچم کرد له که سینک و نه شتیکم

به کهس گوت. ئیستا ئیتر دانیشتم وهک سوالکهر بوو یان نا با بمینیت بو دوابی!
نه وه خو سوالی نیه! باشه خه لکی ئیمه میهره بان و به سوزن و به هه موو شیوه یه ک
پارمه تیت دهنه پهیوهندی به منه وه چیه؟!
ته ماشای چوار دهورم کرد، له شهرمدا خووسابووم! کاوه زور به خوین ساردی

پارهکانی کرده کیفه که یه وه و گوتی:
کاوه- به گیانی تو نه گهر باوکم بزانیته جینگه یه که هه یه که نه وهنده پاره ی تیدا

پیدا بکریت، له سبه یه وه کوگا که ی داده خات و له گهل دایکم دین لیره داده نیشن!
هم پیده که نیم و هه میش له شهرمدا ناره قم ده کرده وه.
کاوه- نازانیت به هزاد! کاتیک کچه کان پاره یان بو داده نام نه وه ونده شتی جوانیان

ده گوت هه مه لئی!
- مردوو شوره کان نه و رووت ببه ن که نه وهنده بی شهرمیت تو!
کاوه- به گیانی تو یه کینکیان سه د تمه نیه کی بو دانام و گوتی که نه گهر سه رت

به رز بکه یته وه تا کو من رووخسارت ببینم، پینج سه د تمه نیه کی دیکه ت پی دده م.
ویستم سه رم به رز بکه مه وه و پینج سه د تمه نیه که وه ربگرم، به لام ترسام نه وه ک
به کیک له کچه کانی زانکو بیت!

دواتر زور به حه سه ره ته وه گوتی:
کاوه- نه گهر نه و پینج سه د تمه نیه م وه رده گرت، ئیستا ده سته که وته که م بووبوو

به هزار و شهش سه د و په نجا!
ده ستیم گرت و رامکیشایه به رده م ده رگا. ده رگا که م کرده وه و برده مه ژووره وه.
- ئابرووت بو من نه هیشته ته وه له م ناوه به خودا!

ته ماشایه کی کردم و گوتی:
- به شیوه یه ک قسه ده که یته، نه گهر که سینک تو نه ناسیت بیرده کاته وه کوری
نه میری کوهیت بیت!

دواتر کاتیک پیده که نی گوتی:
یا سه پین

كاوه- به هزاد گيان ئيستا دهوامان نيه و بيكارين. نهگه ر پوژي سى كاتزمير
له بهر نه م دهركايه دابنيشيت، به لينت پى دهدهم كه مانگى نه وهنده پهيدا دهكيت

خانمى ستايش به بى منهت كچهكيت پى بدات!
به گيانى تو كارينكى گران نيه! زور ئاسانه، تازه دهتوانى به و شيوهى سهرت

داخستوره بۇ خوت شيعر بخوينيت يان وانهكانت له بهر بكهيت!
- وای وای!! بهخودا كاتيك بيريشى لى دهكه مه وه گيانم دهله رزيت! تو چون

له روت هات ليره دانيشيت و سوال بكهيت؟! نهگه ر له پر كه سينك ده بيينيت و
به باوكتى دهگوت چى ده بوو؟

كاوه- هيچ! باوكم زور خوشحاليش ده بوو! دهگوت كوربه كه م ئيتر له سه ر پى
خوى وه ستاوه و خهريكه پاره پهيدا دهكات!

- خودا بتكوژيت كاوه!

له پيكه نيندا خهريك بوو ده مردم.

كاوه- تو گيانى من تو هيچ مه لى من ده روم وهك چاره كيك پيش ئيستا له بهر
دهرگا داده نيشم. تو ته نها له په نجه ره كه وه ته ماشابكه و بزانه چهنده پارهم بى

داده نين! باوه ربكه به وشيوه يه دانيشم ميله تيك كوده بيته وه له چوارده ورم و دليان
بۇ من ده سووتى و پارهم بۇ داده نين!

له پيكه نيندا خهريك بوو دلم ده وه ستا.

كاوه- وه ره، وه ره لانى كه م شيوازى دانيشتنه كه ت فتر بكه م له وانه يه ر وژنيك
سوودى لى بيينيت!

فرميسك له چاوه كانم ده هات و گوتم:

- نهگه ر له و كاته دا پولىسه كان تو يان بگرتايه چيت ده كرد؟

كاوه- نه وهنده كاسپيم باش بوو كه شتيكم پى ده دان و ده رويشتن.
پيكه وه ده ستمان كرد به پيكه نين.

- ئيستا له م كاته دا بۇچى هاتبووى؟

كاوه- نه وهنده چيژم له په يدا كردنى پاره بينيوه كه له بيرم چوو بۇچى هاتبووم
بۇ ئيره!

- بيركه ره و بزانه بۇچى هاتبوويت؟

كه ميك بيرى كرده وه و گوتى:

كاوه- به هزاد به گيانى تو حسابينكى زاره كيم كرد و بينيم نهگه ر هر ر وژنيك بيم
بۇ ئيره و دابنيشم، ر وژي حهوت بۇ ههشت ههزار تمهن په يدا ده كه م ها!

- خودا له ناوت ببات كاوه! به خودا رۇژنيك به م كالته جاريهت له ناو ده چيت ها! له
كوتايديا بيريته كه وتوه بۇچى هاتبووي بۇ ئيره؟

كاوه- هرچه نده هول ددهم ئو كاسپيه له ميشكم بكمه دهره وه ناكريت! ئو
خودا براه ناهيليت خوله كيك بير له شتيكي ديكه بكمه وه!
دووباره دهستان كرد به پيكنه نين.

كاوه- باوه ربكه له م شارهدا پاره رژاوه! تهنها ده بيت كوي بكمه يته وه! به خودا
گه ليكي مرؤف دوست و به خشنده مان هيه ئيمه! هر كه سينك ئم پيلاوانه ي من
بينيته ده زانيت ئوروييه و نرخه كه ي حه فتا بۇ هه شتا هزار تمه ن ده بيت! ئو
كاش هر پاره يان بۇ داده نام!

- له كوتايديا بۇچى هاتبووي بۇ ئيره؟ بۇچى نه رويشتيته سهره وه بۇ لاي فه ريبا؟
وهك ئه وه ي تازه بيري كه وتبيته وه، روي خساري خه مي لي نيشته و گوتي:

كاوه- خه مبارم. خه فته هه موو گيانمي گرتووه! وه ره ته ماشام بكه، تاكو
باخه له كانم خه فته رويشتووه! پارچه يه ك خه م رويشته پيلاوه كانم، قاچمي بريندار
كرد!

- بمریت كاوه كه خه فته تيشته وهك مرؤف نيه! ئيستا بلني بزانه چي بوه.

كاوه- خه م قورگمي گرتووه و ناتوانم قسه بكمه. سه د تمه نيه ك له ريگه ي خودا
بيخشه له وانه يه خه مه كانم برواته خواره وه و تاكو بو تي باس بكمه. ئيستا تو كه
هاورپني منيت ده بيت چاره سهرم بكه يت. ده بيت خه مه كانم هه لبگريت. وه ره نيو
كيلوم په نجا گرام كه متر خه م بۇ هيناويت. بيگره و بيخو. بيخو و شهرم مه كه
زورم هيه!

- تو كه ي ده بيته مرؤف؟ مرؤف نازانيت راست ده كه يت يان درؤ! به راستي
شتيك بووه؟

كاوه- به لي بابيه! ئيستا ده بيت كفه كه م ببينيت تاكو باوه ربكه يت خه مبارم؟!

- ناخر تو كه ي وهك مرؤف قسه ده كه يت!

كاوه- به گيانمي تو زور خه مبارم.

- مه گر من مردووم كه تو خه مبار بيت هاورپي.

كاوه- زور سوو پاست. قوربانته به هزاد گيان. به لام خوزگه تو ده مردى! دوو
رؤز خه مبار ده بووين و ته واو ده بوو ده رويشتين به لاي كارمانه وه! به تبه ختي من
له ر شتانه زياتره!

- بمریت بۇ ئو قسه كردنهت. له كوتايديا ده ليت چي بووه يان نا؟

کاوه- دایکم دهیونیت ژنم بؤ بهینیت. باوکم رۆیشتووو ته ماشای حساب بانکیه که ی کردووم و بینویه تی پاره ی زورم دهرهیناوه. بیری کردوتهوه که نهوه خودا نه خواسته دوور له گیانم گهردم لئ نیشتییت!

- تو چیت پی گوتن؟

کاوه- هیچ بابه، گوتم هیروینم نه کیشاوه. قومارم کردوه و دۆراندوومه!
- راست ده که ییت کاوه؟!

کاوه- تو چند ساده ییت! باشه رۆوداوه که م گوت پنیان ئیتر.

- چیت گوت؟

کاوه- گوتم کهل و پهل ی ناومالم بؤ فهربیا کرپوه و پاره ی پیشه کی کرپی خانووو که ییم داوه.

- نه وان گوتیان چی؟

کاوه- پرسیاریان کرد و گوتیان فهربیا کئییه؟

- تو چیت گوت؟

کاوه- گوتم کچیکه.

- باشه؟

کاوه- باش که باشه!

- مه به ستم نه وان چیان گوت؟

کاوه- گوتیان کچیکه واته چی؟

- باشه!

کاوه- ده لیم ها! نه مرق ناوه راستی ههفته یه نه وهنده سوالم کردووو، شهوی ههینی ده بیته دوو نه وهنده ها!

ده لیم به فهربیا بلیم که عه بایه ک له سه ر بکات و ئیواران لیره دابنیشیت کاسپیه کی باش ده که یین! چۆنه؟!

- ئای!!! ده لیم تو چیت گوت؟

کاوه- گوتم کچیکه دایکی مردووو. نه وانیش گوتیان هه ر کچیک دایکی بمریت تو دهرۆیت خانوو یان بؤ به کرپی ده گریت و کهل و په لیان بؤ ده کریت؟!

- نه و کات تو چیت گوت؟

کاوه- منیش گوتم نه وه ک هه ر کچیک. هه ندیک له کچه کان نه گه ر دایکیان بمریت، من خانوو یان بؤ به کرپی ده گرم و کهل و په لیان بؤ ده گرم!
- نه و کات چی بوو؟

کاره - باوک و دایکیشم دوو نه فره تیان لی کردم!
کاره گیانت دهر چیت که گیانی منت کیشا! جوان قسه بکه بزائم چی بووه؟
کاره - هیچ ئیتر، دایکم گوتی ده بیت زووتر ژن بهیتیت.
باشه.

کاره - باشی چی؟

- واته دواتر چی بوو؟

کاره - منیش گوتم یان ژن ناهینم یان ئه و که سهی خوشم ده ویت ده یهینم.

- ئه وان چیان گوت؟

کاره - گوتیان تو گو ده خویت!

- لال بیت کورہ! شینت کردم. دواتر چی بوو؟

کاره - ئه وان گوتیان تو کیت خوش ده ویت؟ منیش گوتم فه ریبیا. ئه وان گوتیان

فه ریبیا کئیہ؟ میش گوتم هه مان ئه و کچهی دایکی مردووه.

- باشه باش!! ئه وان چیان گوت؟

کاره - قسه کانیان له ویدا ته واو بوو.

- واته چی قسه کانیان له ویدا ته واو بوو؟!

کاره - واته تیوریه کانیان ته واو بوو کاره که بوو به پراکتیکی!

- واته چی؟

کاره - واته ئه وهی که شه قینکیان تینه لدام و کردیانمه دهره وه! له پرووم نایهت بلیم

له کوئی!

- باشه!

کاره - منیش هاتم بو لای تو تاکو من بخه یته ژیر په ر و بالی خوته وه و

بمپاریزی!

- که چهل ئه گهر پزیشک بووایه، سه ری خوی تیمار ده کرد. هه سته ونبه و

بروره وه بو مالی خوتان به و جو ره قسه کردنه ت!

کاره - من مندالینکی بی جینگه م و په نام بو تو هیناوه. ئه گهر نه مپاریزیت و دهرم

بکیت، ده بمه خراپه کار و تاوانه که ی دینه ملی تو! ئه گهر لیتره برؤم فیلم لی ده که ن.

گنجه کان فریووم ده دن و ده بمه فریوو خور!

- تو دنیا خراپ ده که یته! بیچاره گنجه کان! ئیستا بلی بزائم گیانی من راست

ده که یته؟

کاره - به لی بابہ! درؤ چیه؟

- ئىستا دەتە وىت چى بگەيت؟

كاوه- بليمەت! ئەگەر دەمزانی نەدەھاتمە لای تو!

- تو دلىنای فەرىبات خۇش دە وىت و دەتە وىت لەگەلیدا ھاوسەرگىرى بگەيت؟
كاوه- نەخىرا!

- دووبارە گالتە دەكەيت؟

كاوه- بەلى بابە دلىنایم.

- واتە لەگەل كچىكى دىكەدا ناتە وىت ھاوسەرگىرى بگەيت؟

كاوه- باشە بۇچى نا! ئەگەر كچىكى جوانتر لە فەرىبا ھەبىت لەگەلى
ھاوسەرگىرى دەكەم!

- خاك بەسەرت بۇ ئەو خۇشە وىستىتە!

كاوه- نە بابە، گالتەم كرد. من تەنھا لەگەل فەرىبا ھاوسەرگىرى دەكەم.
- بەتە و اوى دلىنای؟

كاوه- نە وەك تو كچىكى جوانترت بۇ پەيدا كرىدېتىم؟ تو گىانى من ئەگەر پەيدان
كردووە بلى!

- مردوو شۆرەكان تو ببەن كاوه!

كاوه- ناھ!! چاوم لى مەكە گۆشتم دەبىتە ئاوا! تو گىانى من ئەگەر كچىكى
جوانترت بۇ پەيدا كرىدوووم بلى. ئەگەرنا بابروم فەرىبا بەيتىم!

- ھەستە بىرۇ ناكىرىت قسەى راست لەگەل تو بكرىت!

كاوه بەشيوەى گرىانە وە گوتى:

كاوه- ئاخىر چى بگەم كە تو باوەر بەمن بگەيت؟!

- لەبەر ئەوەى ھەمىشە گالتە دەكەيت. مرقۇف تىناگات راست دەلىنى يان درۇ!

كاوه- باشە باش. تو پرسىيار بگە و منىش بەراستى وەلامت دەدەمە وە.

- تو بەراستى فەرىبات خۇش دە وىت؟ بەراستى دەتە وىت ھاوسەرگىرى لەگەل
بگەيت؟

كاوه- دەبىت بىر بگەمە وە.

- مەگەر تاكو ئىستا بىرت نە كرىدوتە وە؟

كاوه- بۇچى نا، بەلام نازانم بۇچى دلم دەلنىت تو يەكىكى دىكەت بۇ داناوم كە لە
فەرىبا باشترە! دەترسم كلاو بچىتە سەرم! دەكرىت جارىك وىنەكەيم پى نىشان
بدهيت؟

- وىنەى كى؟! ھەستە ونبە! تو نابىتە مرقۇف!

کاره - باشه باش! راست دهلیم. بهلن به خودا. دهمه ویت له گهل فه ریبیا
هاوسه رگیری بکهم. خوم رینگه که ی شاره زام. تو ده بیت بیت و له گهل دایک و
باوکم قسه بکیت.

من قسه یه کم نیه. هرکاتیک ویستت بلن. هر ئیستا ههسته برؤین.
پینگه وه سواری ئوتومبیل بووین و بهرئ که وتین. له ناوه راستی رینگه دا له
که ناری شه قامه که کاره ژنیک سوالکهری بینن، رایگرت و دابه زی. رؤیشته
به رده می، ته وای ئه و پارانه ی له سوالکردن په یدای کردبوو دای به ژنه که. ژنه که
گوئی:

- خودا موحناجت نه کات گهنج.
کاره - مه ترسه دایه! ئیتر خوم رینگه که ی ده زانم! ئه گهر موحناجیش بووم دیمه
ئیره و ده بیه هاوکاری ئیوه! فیل و فری ئه و قسانه ش فیربووم!
به کورتی دووباره سه رکه وت و که مینک دواتر گه یشتنه مالیان.
دایک و باوکی نیکه رانی بوو بوون. هر که گه یشتین باوکی به توره بیه وه گوئی:
- له کوئی بوویت؟!

کاره - بابیه گیان رؤیشتبوومه سه ر کار!
نه متوانی خوم رابگرم و ده ستم کرد به پینگه نین. له دوا ی سلوو و هه وال پرسن
باوکی گوئی:

- باش بوو تو هاتیت به هزاد. ئیمه خو له زمانی ئه م کوپه تیناگه یین! تو باسی
روداوی ئه و کچه مان بو بکه.
ته وای روداوه که م بو باسکردن جگه له سه رکه وتنی فه ریبیا بو سه ر
ئوتومبیله که ی ئیمه هرچی روهی دابوو بوم باسکردن.

خاتم به رومه ند - من دهمه ویت بزائم بوچی ژاله ناهینیت?
کاره - چونکه له مندالیه وه پینگه وه گه وره بووین. وهک خوشکمه.
خاتم به رومه ند - باشه، کچه خاله که ت. ناهید ده لیم. له گهل ئه و هاوسه رگیری بکه.
کاره - ئه ویشم ناویت. بالای به رزه. ئه گهر به ویت شتیک له پال گویندا بلیم
ده بیت کورسه یه ک بخرمه ژیری قاچم.

خانمی به رومه ند - باشه کیشه چییه؟ دواتر منداله کانتان بالا به رزه ده بن.
کاره - راست ده که ن. دواتر منداله کانمان ده بنه ترافیک لایت! هر له کوئی دیاره
من مندالم ده بیت! من له سروشتیه وه خراب بووم!!
جه نابی به رومه ند - لاله الاله! باشه برؤ کچه مامه که ت بهینه.

كاوه- نهو ميشكى پوچه. ميشك پووته كانم خوش ناويت. دواتر مهگر من مهرم
تاكو ئيوه جووتينكم بو پيدا بكن؟ بيران كردوته وه من مريشكم و كهله شيرم بو
دينن؟!

دواتر رووى كرده من و گوتى:
- منيان ناو ناوه كاوه. له ميشكياندا منيان كردووه به كاوه واته گاميش! ئيستا
دهيانه ويت مادده يه كى باش پيدا بكن و بيانكه نه جووت و شتيكى باشى لى
دهر بچيت!

باوكى دهستى كرد به پيكنه نين.
خانمى به رومه ند- كه واته تو كيت ده ويت؟
كاوه- هه مان نهو كچه ي داىكى مردووه!
جه نابه به رومه ند- تو هر قسه مه كه. قسه يه كى راست له ده مت نايه ته ده ره وه!
كاوه- بوچى باب. سلاو و خود احافيزى قسه ي راسته ئيترا!
دووباره باوكى پيكنه نى.

جه نابه به رومه ند- ناخر كورى من تو چى ده رباره ي نهو كچه ده زانيت؟
كاوه- ده زانم كه وا داىكى مردووه!

نه م جاره يان هه موومان پيكنه نين. كه شه كه له تور به يى ده رچوو بوو.
كاوه- پيشنيارينكم هه يه. ئيستا ئيوه كه رازى نين، ريگه بدن من شه ش مانگ
فه ريبا به ينم و دواتر جيا ده به مه وه و دينم نه ژاد پاك ده كه ينه وه! دواتر
گويره كه يه كتان بو دينمه دونيا وهك فيله كانى هيندستان! چونه؟
خانمى به رومه ند- روله گيان نه وه نده گالته مه كه. نه مه ژيانته و ئاينده ته!
كاوه- نه گر ريگه نه دن له گه ل فه ريبا هاوسه رگيرى بكم له و په نجه ره وه خوم
فه رى ده ده مه خواره وه ها!

جه نابه به رومه ند- خو كوژيشت پيچه وانه ي ئاده ميزاده! نه م په نجه ره تاكو
هه وشه كه مه تريك زياتر نيه!
كاوه- باشه چوار جار ليره وه خوم هه لده دم، نه وكاته ده لين له چوار مه ترى
كه وتووه ته خواره وه!

جه نابه به رومه ند- كوره تو كه ي ده بيته مروف؟
كاوه- ژنم بو به ينن ده به مه مروف!
هه مووان پيكنه نين.

كاوه- هه ر ده زانن چييه؟ من ژاله و ناهيد و كچه مامه كه م و فه ريباش ده هينم!

هڙتو؟ ڙن هينان به لای منه وه وهک حه بی میکرؤب کوزه! شهش کاترمیر جارنک!
دوکانه زووتر چاک ده بمه وه! هاوران؟
دواتر پوری کرده من و گوتی:

کاوه- ئای! کوره بؤچی توم هیناوه بؤ ئیره؟ چهنديکه هر خوم قسه ده کهم!
تویش شتیک بلی ئیتر.

- له راستیدا من به باشی نازانم تو له گهل فه ریبادا هاوسه رگیری بکهیت!
کاوه- قوربانی توم! زور سوو پاست. هر بیده نگ بیت باشته! خوم پشتگیری له
خوم ده کهم. ده ترسم نه گهر دهمت بکه یته وه تا کو ئیواره به شووم بدن و دوو
مدالیشم ببیت!

خانمی به رومه ند- مه به ستب چیه به هزاد گیان؟
کاوه ده بیت بزانتیت توانای هاوسه رگری له گهل فه ریبادا هیه یاخورد نا! نه و
کچه کهم له ژیاندا فیداکاری گهره ی کردووه! شایه نی ستایشه!
کاوه- واته ده بیت ببیته ڙنی جه نابی ستایش؟

زهق زهق ته ماشام کرد و گوتم:
هر که سینک له گهل نه و هه موو به تبه ختیه دا بسازیت و چاودیری دایکه
نه خوشه که ی بکات که سینکی گهره یه! چهن د سال به به تبه ختی وانه ی خویندووه و
کاریشی کردووه و چاودیری دایکیشی کردووه.

ئیه چ پنهوهرنیکتان بؤ ناسینی کچیکی باش داناوه؟ نه وهنده بهس نیه کچیک
نه رهنده خانه دان بیت وانه کانی واز لی بهینیت و کارنیک پهیدا بکات و چاودیری
دایکیشی بکات؟! نه م کچه تاقیکردنه وه ی خوی له ژیاندا کردووه.

کاوه وهک برای منه. نه گهر فه ریبا کچیکی باش نه بووایه پشتگیریم لی نه ده کرد.
من حز ناکه م کاوه به دبه خت بیت. له هه موو روویه که وه به بروای من فه ریبا
کچیکی باشه.

خانمی به رومه ند- ئاخر به هزاد گیان نه و کچه که سی نیه؟
- منیش که سم نیه! نه وه نابیته به لگه ی خراپی که سه کان!
که میک به بیده نگی تینه ری. دواتر باوکی کاوه گوتی:

- به هزاد گیان ئیمه قسه کانی تو ره چاو ده کهین. زور باشه. ته نها رینگه بده
ماوه یک بیربکه ینه وه و راویژ به یه کتری بکهین. دواتر بریاری خومان ده دهن.

- زور سوو پاست جه نابی به رومه ند. ده بیت نه وهش بلیم به بروای من فه ریبا
ده ترانیت کاوه خوشه خت بکات. نه گهر من کوریکم هه بووایه به دلنیا ییه وه فه ریبا م

پاسه مین

بۇ دەھىنا.
نيو كاتژمىر دواتر لەگەل ئەوھى ويستيان بۇ ئىوارە بمىنمەو، مالئاوايمان كىرد و
لە مالەو ھاتىنە دەرەو.
كاو- دەستەكانت خوش بىت بەھزاد. خەرىكە رىك دەكەوئىت. بەلام ئىستا
كىشەپەكى دىكەم ھەپە.

- ئىتر چىتە تو؟
كاو- ئىستا كە بەباشى بىردەكەمەو دەبىنىم فەرىباشم زور ناوئىت!
- ئاى! كورە تو گالتە بەئىمە دەكەئىت؟ ھەر ديارە تو كىت دەوئىت؟!
كاو- بەلى من توم دەوئىت! سالانىكە خوشم دەوئىت! سالانىكە ئەر
خوشەويستىم لە دلما شارىدوتەو! بەھزاد خوشەويستى من! وەرە بۇلاى باوكم
بۇ داخوازى. تو ئىتر ناسراوئىت. باوكم نەخىرت پى نالىت. بەخودا ژنىكى باش دەبم
بۇ تو!

- مردوو شۇرەكان تو ببەن!
چەند خولەك دواتر گەشىتىنە مالەو.
كاو- بىرۆين سەرىك لە فەرىبا بدەين بزانىن چ باسە.
چووینە سەرەو و لە دەرگاماندا.
فەرىبا- سلاو بەھزاد خان. سلاو كاو خان.
- سلاو لە ئىوھش حالتان چۇنە؟
كاو- سلاوتان لى بىت فەرىبا خانم چۇن؟
فەرىبا- زور سوپاست باشم. فەرموو وەرە ژوورەو. ئىستا چايتان بۇ دىنم.
ئامادەپە.
دانىشتىن و خولەكىك دواتر فەرىبا بەسىنىك چاىپەو لە چىشتخانە ھان
دەرەو.

- دەستەكانت خوش بىت. ببورن فەرىبا خانم، فەرنوش پەيوەندى نەكردوو؟
فەرىبا- نەخىر پەيوەندى نەكردوو.
كاو- نانتان نەخواردوو؟
فەرىبا- نەخىر. بەلام شتىكم بۇ خوم درووست كىردوو. ئەگەر ئىوھش نانتان
نەخواردوو نيو كاتژمىرى دىكە شتىكتان بۇ درووست دەكەم.
كاو- نا زور سوپاست. دەرۆم لە دەرەو كەباب دەكړم. زور خوش دەبىت.
تەنھا ئەگەر بەئەرك نەبىت سىنىك بەئىن تاكو كەبابەكانى بكەمە سەر.

تاكو فەرييا چووە چيشتخاڤە كاوہ گوتى:
 كاوہ- بەهزاد گيان تاكو من دەروم خواردن دەكرم لەلايەن منووە خوازبيني بكە.
 - ئاي! بەمن چى؟! مەگەر خوت لاليت؟!
 تاكو ويستم بليم من ناتوانم، فەرييا بەسينيەك هاتە دەرەووە و كاوہ بەخييايى
 روشت.
 فەرييا هات لە موبيلي ئەولاتر دانويشت. كەميك دەستە دەستم كرد و دواتر گوتم:
 - فەرييا خانم پرسيارىكم لىتان هەيە.
 فەرييا- بفرموون!
 - ئەگەر كەسنىكى وەك كاوہ بيته داخوازيتان راي ئيوە چييه؟
 سوور بوويەووە و سەرى داخست.
 - ببورن لەپر چوومە سەر بابەتى سەرەكى. دلگران بوون؟
 فەرييا- نەخىر تكادەكەم. بەلام زور چاوەرپوان نەكراو بوو.
 - ئىستا راي ئيوە چييه؟
 لەپر دەستى كرد بەگريان و گوتى:
 فەرييا- ئاخىر دەزانن؟ ئەو شتانه باوك و دايك لە كچەكەيان دەپرسن؟
 - خودا لىيان خوش بىت. بەلام باشە ئەو شتانه دەكرىت برايه كيش پىرسىت!
 نيش وەك براى ئيوەم ئىتر. ئىستا بەباشى بىربكەنەووە و دواتر وەلام بدەنەووە.
 سەرى داخست و بيدهنگ بوو. دواتر كاتىك بىنى چاوەرپوانم گوتى:
 فەرييا- چى بليم بەهزاد خان؟ من پرسەدارم؟
 - دەزانم. بەلام بەقسەى پىشيانان ويستم قسە لە زارتان دەر بهينم.
 كەمىكى دىكە بىرى كردهووە و دواتر گوتى:
 فەرييا- بەهزاد خان، ئەو قسەى خوتانە يان كاوہ خان؟
 - قسەى كاوہەيە. داواى لە من كردهووە لە ئيوە پىرسم.
 فەرييا- من ئىستا پرسەدارم بەهزاد خان!
 - هەلبەتە من بە تەواوى هەست بەئيوە دەكەم. تەنها كاوہ ويستى بزانىت
 دەتوانىت هيوای بە هاوسەرگىرى لەگەل ئيوەدا هەبىت ياخود نا. ئەگەر ئيوە
 وەلامى رازىبوون بدەنەووە، ئەوانى دىكە دەمىنيتەووە بۆ دواتر.
 دووبارە بىرى كردهووە و گوتى:
 فەرييا- نازانم دەبىت چى بليم. تىداماوم چى بكەم.
 دەزانىت ئەگەر بليم نا ئەووە سوپاست گوزار نەبووم، ئەگەر ريش بليم بەلى

دهكریت كارو خان وابیربكه نه وه له بهر سامانه كه یانه. هر چه نده ئیستایش خه رچی
من له ئه ستوی ئه وانه!

- هر له بهر نه وه داوای كرد من له ئیوه بپرسم.

فهریبا- من ده بیت چی بكم به هزاد خان؟

- ته ماشای دلتان بكن. بزائن به راستی كاوه تان خوش دهویت؟ دواتر زور
به ئاسانی به من بلین به لی یاخود نه خیر. ته نانهت ئه گهر وهلامی ئیوه نه خیریش بیت
كاوه فهراموشتان ناكات.

دووباره سور بوویه وه و سه ری داخست. كه میك راوه ستام و دواتر گوتم:

- بیدهنگی نیشانه ی بازی بوونه. ئه گهر وهلام نه دهنه وه و بیدهنگ بین واتای
ئه وه یه ئیوه ش كاوه تان خوش دهویت. ئاگاداری منن فهریبا خانم؟
دووباره سه ری داخست و هیچی نه گوت.

- كه واته له سه ر ئیزنتان كاتیک كاوه هات من ده لیم كه ئیوه یش خوشستان دهویت
و بازی به هاوسه رگیری له گه لیدا. باشه؟
دووباره بیدهنگ بوو.

- بیدهنگی نیشانی رازی بوونتانه. باشه به سه لامه تی پیروزه. هیوادارم پینكه وه
ژیانیک خوش به سه ر به بن.

ئه م جار هیان سه ری به رز كرده وه و بزهیك له سه ر لیوه كانی بوو.

چاره كینك دواتر كاوه گه رایه وه. سینی كه بابه كه ی دایه دهستی فهریبا، فهریباش
به بی ئه وه ی سه ری به رزبكاته وه و ته ماشای چاوه كانی كاوه بكات سینه كه ی
وه رگرت و رۆیشه چینه تخانه. كاوه هات له پال مندا دانیشته و گوتی:
كاوه- چی بوو؟

- وه لامه كه ی نه خیر بوو. زور دلگرانیش بوو. گوتی كاوه خان شه رمه زار نابن
ئه و قسانه به كچینكی پرسه دار بلین!

كاوه- ئاخ ئاخ! به گیانی تو هر بیریشم نه بوو. ئیستا له بهر ئه وه ی له م كاته دا
داخوایم كرده وه گوتی نه خیر؟ واته ئه گهر دواتر خوازیننی بكم ده لیت به لی؟
- نه باب. قسه م زور له گه لدا كرد. هر بازی نابیت. ئه و خوشی له تو نایهت.
خه تای خوته. ئه وه نده گالته ده كه یت، به وشیه ی لی دیت ئیترا!

كاوه- خه ریکیت وهك سه گ درو ده كه یت! من خوم فیل له هه مووان ده كه م ئیستا
تو ده ته ویت فیل له من بكه یت؟!

- كاتیک هاتیه وه ره فتاری چون بوو؟

کاره - ناخ ناخ! راست دهکەیت، هەر تەماشای نەکردم!
 مانی خۆیەتی داماو، ئەو شینوویە تو هەتە؟
 کاره - خەریکیت سەر دەخەیتە سەرم! بڕو بۆلە گیان! هینشتا زوو تو بتوانیت
 فیل لە من بکەیت!
 کاره - بە گیانی خۆم، ئەگەر باوەر ناکەیت بڕو لە خۆی بپرسە، بەلام ئەگەر تێک
 شکایت دلگران نەبیت ها.
 کاره - ناخ شینووی من کیشەیی چیە؟ هەمووان دەلین بالا بەرز و جوان و رێک
 و پێکیت! نەخیر تو بلی، کۆنی رووخسارم کیشەیی هەیه؟
 کاره - لووتت! لووتت زۆر بۆگەنە، مەرف بێزار دەکات! دەلیی لووتی فیلە؟
 کاره - ئای ئای!! چ باسە؟ بۆچی هاوار دەکەیت؟ ئیستا دەنگت دەچیتە چیشخانە!
 بە هینووشی گوتم:
 کاره - لووتت بێ کەلکە کاره گیان، چەند سالە دەمەوینت پیتی بلیم بەلام لەرووم
 نەهاتوو،
 دەستی هینا بە لووتیدا و گوتی:
 کاره - تاکو ئیستا پێیان دەگوتم لووتیکی جوانم هەیه! ئیستا چۆنە فەریبا رەخنەیی
 لێگرتوو نازانم! ئەم لووتە هیندەیی سەری پەنجەییەک زیاتر نیە! تازە لووت نیە
 زۆر زۆر بیت شەش مانگە!
 کاره - فەریبا رەخنەیی نەگرتوو، ئەو هەر خۆشی لە تو نایەت، من خۆم ئەوەت پێ
 دەلیم.
 کاره - تو گیانی من گالتە دەکەیت؟ ئەو هەموو پزیشکە لەم ولاتەدا هەیه دەروم
 نەشتەرگەری دەکەم، دەلیم بیکەنە بندوقینک! بۆ ئەوانی دیکە سودی دەبیت!
 کاره - ئەوانی دیکە؟ مەگەر دەتەوینت چەند ژن بهینیت؟ تازە! بەو شینووش سودی نیە!
 لووتیشت نەشتەرگەری بکەیت کیشەییەکی دیکە درووست دەبیت!
 کاره - چ کیشەییەک؟ تۆیش کانت دەست کەوتوو بۆ گالتەکردن!
 کاره - دەمت زۆر درێژە! دەبیت بیریک لەویش بکەیتەوه!
 کاره - کەواتە بەیەکجاری بلی بلیم بەنەنەم من بهینیتەوه دنیا! ئەم جارەیان
 رووخسارم بدات لە کەتەلوگی مارۆن براند!! شینوویە ئیتر! خودا پتی داوم.
 کاره - تۆربانی خودابم، بەلام شینوویەکی باشی بۆ تو نەداوه کاره!
 کاره - ئەگەر بزانی سەرت خستۆتە سەرم بەلایەکت بەسەردا دینم دەستەکانت لە
 هەرادا ببینیتەوه بەهزاد!

- بېرت كړدو ته وه گالته ده كه م؟ نه گهر من درو ده كه م بوجي فرييا له چيستخان
نايه ته دهره وه؟ هر چه زناكات نه و شيوه ناشرينه ت ببينيت!

باوهر بکه کاوه! زور سهخته! واته ده زانيت؟ نه و لووته ي تو نيوه ي ژوره كي
داگر كړدوه! هر جينگه نابيته وه نيمه بينه ژوره وه!

كاوه- نه خيرا! نيسا من بوومه فرانكشن؟! نه و ناوينه له كوئيه؟ نه وهك نه سرو
رووخسارم شتيكي لي هاتينيت؟! پيشووتر عه ييم نه بوو!

راست ده لنييت ها! بوجي له چيستخانه نايه ته دهره وه؟ كه بابيه كه م به ناماده كراوي
هينا!

- كاوه گيان، له بيري لوتدا به! لووت نيه شهست ساليه! ده لي لوتی فيله!
كاوه- نيسا تو له ناوه راستي شهردا نرخ دابني! زور باشه ده چم نه شته رگيري
ده كه م نه و خودا براوه!

دووباره دهستي دايه وه له لووتی. باوهری كړدبوو.

كاوه- به خودا به هزاد نه گهر دروت كړدبیت بين چاره ت ده كه م! فرميسكت ده ريزم!
- ونه بابيه. په يوه ندي به منه وه چييه؟! نه وه تو و نه وهش فرييا!
ته ماشايه كي چاوه كاني كړدم و گوتی:

كاوه- ئای...! گرتميت! له چاوه كانندا خوشحالی دياره. به دلنيايييه وه وه لامي به لي
داويته وه!

برو روله گيان، من برو رهنگ ده كه م و له جينگي خواردن ده ي فروشم! تو
ده ته ویت من رهنگ بکه يت؟!
- هله ت كړد! باوهرت كړدبوو.

كاوه- به گياني تو له سه ره تاوه تينگه يشتم. چه زم نه كړد بيزار بيت! گوتم با
كه مينك سه ر بخته سه رم.

- برو... خوتی! من بووم ده مويست لووتم نه شته رگه ري بکه م؟!
كاوه- قسه ي زياده مه كه! له لاي فهرنوش ده گه مه خزمه ت. نيسا بلي بزانم چي
بوو؟ چي گوت؟

- خه يالت ناسووده بيت. پيروزه.

كاوه- من خه يالم هر له سه ره تاوه ناسووده بوو! برومه خوازبيني شازاده ي
ئينگلته را وه لامي نه خيرم ناداته وه!! شازاده ي فهرنسا وينه ي مندالي مني بينيوه،
دايناوه برو كچه بچووكه كي!
- فهرنسا شازاده ي نيه!

کاوه - له کوی بزانه؟ نه وهنده زورن نازانه شازادهی کوی بوو! نیستا بوچی
 فهربیا نایه ته دهره وه!
 له کاته دا فهربیا بانگی کردین. خواردنی نیواره ی له چیشته خانه دانابوو.
 فهربیا - ببورن زورم پی چوو. خه ریکی درووست کردنی زه لاته بووم. فهرموو
 ورن بو چیشته خانه.
 کاوه به هیواشی گوتی:
 - من له پروم نایه ت روو به پروی بیمه وه به هزاد. شهرم ده کم.
 - شهرمی ناویت. فهربیاش وهک شازاده ی ئینگلیز! تو که داخوازی زورت هیه!
 کاوه - قسه مه که! ههسته تو له پیشه وه برق منیش له دواته وه دیم.
 له پیشه وه رویشتم. تاکو ویستم بلیم پیروزه، بینیم کاوه له پشتمه وه نیه!
 پیکه بینیم به فهربیا ده هات که سه ری داخستبوو.
 - شهرم ده کات بیه چیشته خانه!
 فهربیا به هیواشی گوتی:
 - له راستیدا به هزاد خان منیش شهرم ده کم.
 - ساتانیکی شیرینه!
 دواتر کاوه م بانگ کرد.
 - کاوه، کاوه! وهره ئیتر. که بابه که بهستی.
 فهربیا - ببوره به هزاد خان، که باب نیه! هه مبه رگری کریوه کاوه خان!
 - هه مبه رگر!! کاوه وهره بزانه!
 کاوه له هوله که وه گوتی:
 - ئیوه بیخون، سارد ده بیته وه. من پیم ناخوریت. ببورن له بیرم چوو ته ماته
 بکرم!
 - چی سارد ده بیته وه؟! هه مبه رگر خوی سارده! بهو بونه یه وه ته ماته کهش
 هه مبه رگره!
 کاوه - هه مبه رگر چیه؟!
 - کوره تو رویشتی که باب بکریت، هه مبه رگرت کریوه؟! تازه به دوا ی سیخی
 نه ماتهش ده گه رایت؟ کیشه نیه، داخوازی کردوو، شله ژاوه! وهره شهرمه زار مه به.
 به کم جار بهو شیوه یه!
 کاوه هاته چیشته خانه. سه ری داخستبوو گوتی:
 - من چون هه مبه رگرم کریوه؟!

- تو همبەرگرت نه کړيوه، همبەرگريان پښ داويت!
فهریبا- همبەرگريش باشه، فهرموون.
هرسينکمان له سره ميزه که دانیشستين.
- خوزگه زووتر خوازبينيمان بو بکردیتایه تاكو تو که ميک بیدهنگ بیت!
کاوه و فهریبا به شهرمه وه پيکه نين.
کاوه- ببورن فهریبا خانم له کاتي خويدا هاوسه رگيريم نه کرد ها! له ته واری
ژياندا ويستم کاريکی باش بکه م نه ویش به و شيوه ی لن هات! نه وهنده شله ژابووم
بارودوخی نيوهم له بير چوو. به راست من نه مزانی چون له جيگه ی که باب
همبەرگرم هیناوه؟!
- له بی ناگایته وه یه! مه گه ر عاشقی کوره؟
کاوه پيکه نی و گوتی:

- نه گه ر عاشق نه بوومايه خوازبينيم نه ده کرد! قسه ی سهير ده که يت ها!
فهریبا پيکه نی و سهري داخست.
کاوه- نیستا نه گه ر فهریبا خانم چه زده که ن بووداوی نه مړو له بيربکن من
مانگيکی دیکه نیمه خوازبينيتان تاكو نيوه بيزار نه بن.
نه و قسه یه ی نه وهنده بیتاوانانه کرد که فهریبا سهري به رزکرده وه و ته ماشای
چاوه کانی کرد و پيکه نی. کاوه یش پيکه نی. منیش پيکه نیم.
- نه خیر پنیوست ناکات. هر به م خوازبینی کردنه فهریبا خانم رازی بوو.
ده ترسم جاريکی دیکه کاتژمير سنی شه و بنيت بو خوازبینی!
کاوه- بو مه گه ر من که رم؟!
- هه لبه ته نه خیر! دور له گیانی که ر! واته دور له گیانی تو!

هه ستام و همبەرگره که م هه لگرت و گوتم:
- من همبەرگره که م ده به م بو ژووره که م ده یخوم. نيوه نیستا قسه ی زورتان
هه یه تاكو به یه کدی بلین.

هه ردوکیان داویان کرد بمینمه وه به لام له دله وه چه زیان ده کرد ته نها بن.
خودا حافیزیم کرد و چوومه خواره وه. له دله وه هیوام ده خواست که بو هه میش
یه کترین خوش بوویت. سوو پاست بو خودا که کاری نه م دوو که سه ش ریک
که وت. له خودام ده ویست فهرنوشی منیش نه م شه و هه والی خوش بو من بهینیت.
کاتیک ده رگای ژووره که م کرده وه بینیم نامه یه ک که وتوته ژووره وه. تاكو به رزم
کرده وه دلم پارچه پارچه بوو. به دله راوکیوه کرده وه. نامه ی فهرنوش بوو.

به هزاد، عه شقی من سلاو!
کاتیک جادو و گه ری پیر جادوو درووست دهکات دهر بازبوون لینی سهخته. به لام
خوشحالم که واهو جادووه کاریگه ری له تو نه کرد و لهو تاقیکردنه و هدا به
سهر به رزی هاتیته دهره وه. من گویم له وه قسانه بوو که دایکی خراپه کارم له
په یوه ندیدا به توی گوت!

له ته له فوونینکی دیکه وه گویم گرت.
مه له اتنی توم له قیلای که ره ج بینی. مه منوون که هیچت نه دایه وه له رووم. له و
کاتوه چاوه پروانم ده کرد.

ده زانم تو پاکیت به هزادی من. من شهرم له تو ده کم. ئیتر شهرمه زار ده بم
ته ماشای چاوه کانت بکه م.

های خوزگه دوو دل نه ده بووم نه ده هاتم به دواتاندا تا کو که ره ج. خوزگه گویم له و
ته له فوونه نه فرینه نه ده گرت. نه گهر هیچم نه ده زانی گرنگ نه بوو به لام ئیستا بوچی
نا.

کاتیک دایکینکی هه رزه بیه ویت خوشه ویستی کچه که ی، زاوای ئاینده ی، بکاته
خوشه ویستی خوی ئیتر چی ده مینیتته وه له مرو قایه تی؟!
کچیک چون بتوانیت سهری به رزبکاته وه له ئاستی میرده که یدا؟!
من شکام به هزاد. له دهر وونمدا شتیک شکا که سالانیک بهر له ئیستا قلیشی
برد بوو.

به هزاد، فهرخ لوقای قه لای به رد باران بوو به نه سیری جادووی دینو!
نه م نامه یه نزیکی به یانی بو توم نووسیوه. تا کو به یانی نه نووستووم و گریاوم.
دواتر هاتمه به رده م ماله که ت تا کو تو ببینم. کاتیک له مال هاتیته دهره وه، وینه
نه شهنگ و مهردانه که تم بو هه میشه له میشکما چه سپاند.

خوشم ده ویت به هزاد. خوشبه ختی من له م چند روزه دا خوشه ویستی تو بوو.
من دهر ووم به هزاد. دهر ووم تا کو له دهستی چیر وکه که م، له خیزانه بو که نه که م، له
دایکه شه یثانه که م هه لبیم.

ده زانم تو به ریزتریت له وه ی بیت به دوا ی مندا.
پیویسته ماوه یه ک ته نه ابم و بیر بکه مه وه. نه و لیدانه گوره بو کچوله یه ک!
من نه متوانی خوم رابگرم به هزاد. نه گهر توانیم له میشکما بیخه مه که نار ه وه
نه واده که ریمه وه بو لات. به هزاد من زیاتر له وه دلته نگم که بتوانم باسی بکه م.
ئیستا تیده که م نه گهر مرو ف باوک و دایکینکی هه زار به لام ئابرووداری هه بیت

باسه بیز

چهنده به نرخه. به دوامدا مه گه ری نازیزم. تو هه همیشه میردی بنیت، بو هه همیشه خوشم دهوینیت

به مزاد، من ببوره. ده زانم به رامبه ر تو ستمه به لام دلی تو وهک ده ریایه. گوره و پاک و خاوین،

نه گه ر لاشم له لای تو نیه ر وحم بو تویه.

ده زانم غیرهتت زور زیاتر له م قسانه یه به لام داوا ده کهم بو ر ویشتنی من

نه بگریت و نه خه مباریش بیت. له وانه یه بگه ریمه وه، نازانم. ئیستا هیچ نازانم.

به مزاد کاتیک ته ماشای ده نکوله کانی به فر ده کهم که له ئاسمان دیته خواره وه و

رووی زهوی داده پوشینت بیری تو م ده که ویته وه که پالپشتی من بوویت. نه وکاته

حه زده کهم بینمه کولانه کان و به دوای تو دا بگه ریم تا کو وهک نه و شه وه، له به فر و

سهر مادا بمپارینزیت. فهرنووش

یهک جار زیاتر نامه کهم نه خوینده وه واته پنیوست نه بوو.

هر نه وهنده ی که ده ستم بو برد ته واوی خه می فهرنووش هه موو نه و نازاره ی

له کاتی زانینی رو ودا وه که وه کیشابووی، نه و سه رسامیه ی له سه ر نامه که بوو له

نینو که کانمه وه تا کو دلمی به ته واوی سووتاند.

ر ویشتمه ژووره کهم و دانیشتم وهک هه همیشه کاتیک به ته ختیه کان له سه ر

سهر م کو ده بوونه وه. نه ژنو کانم له باوهش گرت و ته ماشای ر ویشتنی فهرنووشم ده کرد!

چهنده دوور بووم له خوشبه ختیه وه؟ دوو خانوو؟ سی خانوو؟ ئیستا چی؟ وهک

یاری مار و په یژه!

سهرده مینک زاری ژیان دوو پله ی له ژیر دانابووم و به رزی کردبوومه وه! به لام

کاتیک خه ریک بوو یاریه کهم ده برده وه مارینکی جوان به هیواشی هاته ژیر پیم و

دای به مننه وه!

ئیستا له کوی بووم؟ سه ره تای یاریه که! له م کاتانه دا هه همیشه خه وم ده هات، به لام

بوچی ئیستا خه وم نایه ت!

بینیم له ئاسمانم، زور به رز! سواری خلیسکینیک بووم و به ره و زهوی دینه

خواره وه م به لام کاتیک نزیک زهویه که ده بوومه وه تایه ی خلیسکینه که پینچی

ده کرده وه و دووباره منی ده برده وه ئاسمان هه مان نه و شوینه ی یه کم جار لینی

بووم! ئیستاش هه رچی خلیسکینه و به رزبوونه وه بوو بو من بوو!

مردو شتیک دوو جار دووباره بکاتهوه بیزار ده بیت! بو نمونه دوو جار
خویندنی وانه یه ک!
به یاز پامینکی ده ملیمی له ماله وه هه بوو، له دوای خویندنه وهی نامه که خواردم
به لام خوم لی نه ده که وت. دانیشتبووم کارتتی هاوسه رگیریمانم دهنووسی!
په نجا کارتتی من و په نجا ی فهرنووش! به لام من که سم نیه تاکو بانگی بکه م، نه
خزمیک، نه که سینکم جگه له چند هاوړینیه کی زانکو.
بیست کارتتی من و هه شتای فهرنووش. ئه ویش که سی نیه. مشتیک خیزانی خراب
و ویزان نه بیت! باشه هاوړینیانی زانکویش هه یه. بیست کارتتی من و په نجا ی
فهرنووش!

ده بیت به و شیوهی ده خلیسکام کارته کان بنووسم. ده ستیشم له سه ر خه ته که ده خلیسکا!
به دنیا ییوه ده بیت جه نابی هیدایه ت بیت. هم خوی هم یاسه مین و عه لی.
به لام یاسه مین و عه لی مردوون، چون ده توانن بین بو ئاهه نگه که؟!
به دنیا ییوه که سینک ده چیت به دوایاندا! ئه ی چی بکه م له که مانچه که ی جه نابی
هیدایه ت؟ ئه گه ر بیه ویت له ئاهه نگه که م که مانچه بزه نیت چی؟
سیمی که مانچه که پچراوه! سیمی که مان به چنده؟ چند سیمی هه یه؟! پانزه
کارت بو من و چل کارتتی فهرنووش.
ئاهه نگه که له کوی بگیرین؟

ناکرت کورسیه کان له ژیر به فر و له ناوه راستی شه قامه که بیت! ئوتومبیلینک بیت
خوی ده دات له جه نابی هیدایه ت!

بچی پیلوم له پیدا نیه؟! فهرنووش خه ریکه له سه ر پا که تیک کارتیک دهنووسیت،
دواتر نیشانی منی ده دات و ده لیت چونه؟ جوانه؟! جه نابی فولاد زهره دیوی خانم!!
داوای لیبووردن له نه هاتنی منداله کان ده که یین! سیامه ک له گوشه یه ک دانیشتووه
ده گری و ده لیت منیش ده مه ویت بینم!

ده کارتتی من و بیست کارتتی فهرنووش!

کاوه ده لیت خواردن ته واو بووه و تنها هه مبه رگریان هه یه! خواردنی
هاوسه رگیریتان هه مبه رگره! فهریباش ده لیت ته واوی میوه کان بوگه ن بووه تنها
نمانه ماوه! هه مووی له سه ر میزه کانه!

دووباره ده ستم کرده وه به نووسین! بو خزمه تی به هرام خان و خیزانه که ی! پینج
کارتتی من و ده دانه ی فهرنووش!

دایکی فهرنووش له سه ر کورسیه ک له ناو به فر دانیشتووه و له گه ل مه لی

قسه دهکات و تهماته دهخوات! چلیکی سووری خوی له بهر کردوره له
سه رمایه دا!

هر من ده بینیت پیده که نیت و ده لیت:
- کوره گیان تو نه خانووت ههیه و نه ئوتومبیل و نه ژیان! وهره لای من
هه مو و نه وانته بۆ ده کرم! دووباره پیده که نیت!
فهرنوش قسه کانی ده بیستیت. هه مبه رگره که خه ریکه له دهستی ده که ویتا.
لاده کاته وه و به من ده لیت من ئیتر یاری ناکه م. هه مبه رگری مریشکت بۆ دینم.
حه زت لینه تی؟

کارتیکی من و هیچی فهرنوش!
له خزمه تی کاک به هزادی فهرهنگ، به تاک و ته نها!
کارته کان له سه ره وه ده که ونه خواره وه. هیشتا ده خلیسکیم!
کاوه خه ریکه به دهستی لووتی ده پیویت!
یاسه مین خه ریکه ناواز ده لیت و عه لیش خه ریکه خوی ده کوژیت!
فهریبا جلی ره شی له بهر کردوه و له سه ر گوپی دایکی ده گری. خوم خه ریکم
به دوای پیلاوه کانددا ده که پریم تاکو پرۆم به دوای فهرنوشدا.
به دهنگی شتیک له خه و راپه ریم. نه م ده زانی چ کاتیکه و چی بووه.
له نیوان خه و و بیتاریدا بووم. نه ژنۆکانم له باوه ش گرتبوو خه وتبووم. دووباره
دهنگه که هاته وه.

یه کیک ده یکیشا به ده رگا که دا و منی بانگ ده کرد. ته واوی لاشه م بوو بوو به نار.
بیری خه وه که م که وته وه. له چواره ورم کارتیی لئ نه بوو!
دووباره دایانه وه له ده رگا. دهنگی کاوه ده هات، منی بانگ ده کرد. هر چۆنیک
بوو هه ستام و ده رگا که م کرده وه.

کاوه- له کونی کوره؟! به ستم لیره. بۆچی ده رگا ناکه یته وه؟! چیه؟
ته ماشام کرد. گه رامه وه و نامه که ی فهرنوشم له لای کتیبیک دانا.
کاوه- وهره دانیشه بزانه م. بۆچی ده رگا ناکه یته وه؟! له دوینی شه وه تاکو نیستا
سن جار هاتمه به رده م ده رگا.
دووباره له جیگه که م دانیشتم.

کاوه- به هزادا! له گه ل تومه، چی بووه؟ بۆچی شیوه ت به م جوهره یه؟!
حه زم نه ده کرد قسه بکه م. کاوه وه ستابوو ته ماشای منی ده کرد.
- کاتر میز چه نده؟

کاوه- چواری پاش نیوه رۆ. چی بووه بهزاد؟!
سهرم خسته سهر نه ژنۆکانم. کاوه زور نیکه ران بوو. هات له نزیکم دانیشته.
کاوه- ناته ویت له گهل هاوریکهت قسه بکهیت؟!
سهرم بهرز کردهوه و ته ماشام کرد. دهستی کرده ناو قژم و له باوهشی گرتم و کوتی:
کاوه- خیر نه دیوو بهو شیوهیه ته ماشام مه که! جهرگم ناگری گرت! چی بووه؟!
دلم دهرهات بیلئ ئیترا!!
- واته دووباره خۆر ههلهاتوووه؟!
کاوه- ههلیت و پهلیت دهلئی؟! بزانه تات لی هاتوووه!

دهستی خسته سهر ناوچاوم.
کاوه- ههسته برۆینه لای پزیشک. دوینی شهو ئهو گهرم که رهوهت
دانه گرساندوووه سهرمات بووه! ناخرم من تیناگهه دهست پینوه کرتیش ده بیت
چهند بیت؟
مرۆفی ژیر له زستاندا دهست به نهوتوووه دهگرت؟ ههسته برۆین. ئهو گورچیهت
چلک دهگرت و بۆگهن دهکات! ههسته ئیترا!
ته ماشام کرد و به هیواشی گوتم:

- ههیشه بیرم ده کردهوه ئه گهر رۆژیک فهرنوشی من نه بیت ئیترا له لای من
خۆر ههلهنایهت!

کاوه- فهرنوش نه بیت؟! مه گهر بریار بوو فهرنوش بیت بۆ ئیره؟ شه رتان نه بووه؟
ههسته و شه رمه زاربه کوری ته مهل! ئیستا تازه سهره تایه! ترسام ها! بیرم
ده کردهوه چی بووه! جاره کانی دیکه شه ر ده کهن، تووره ده بن، ناشت ده بنه وه، له
به کدی ده دن، ده چنه زیندان، ده چنه دادگا، یه کتری ده کوژن! ته لاق وه رده گرن،
ته لاق ده دن! چه زناکهن یه کدیش ببینن! به رامبه ر یه کتری تیر ده هاویژن و له
به کتری جیا ده بنه وه! ئه وانه هه مووی شیرینی ژیا نه! ئیستا بزانه لیلی ژیا ن چیه؟!
کاتیک ئه وانه ی گوت، گهرم که ره وه که ی داگرساند. گه رایه وه ته ماشای منی کرد
به سه رسامیه وه کوتی:

کاوه- به روونی قسه بکه بزانه چی بووه؟! ده لئی با به ته که راستیه!
چاره کانم به ست و گوتم:
- فهرنوشی من رۆیشته؟

کاوه- رۆیشته؟! واته چی؟ بۆ کوی رۆیشته؟!
- کاوه هیچم لی مه پرسه. شتیک نیه تا کو بتوانم پیتی بلیم و توانای

قسه کردنیشم نیه.

کاوه- زور باشه. تو نیستا ماندووی. که میک نارام به. بهیله ناوه که بکولیت دواتر
بؤ منی باس بکه.

تہ ماشام کرد و دووباره چاوم داخست. ئەویش بیدەنگ بوو.
دە بؤ پانزە خولەک تینپەری و کاوه گوتی:

- ههسته بهزاد گیان. ههسته ناوینک بکه بهخوتدا تاكو بیتهوه سه ر خوت.
ههسته میشکت تینک چووه!

به زور بهرزی کردمهوه و بهبیزاریهوه ههستم. کاتینک خهریک بووم دهچومه
گه رماو لام کردهوه و گوتم بهکاوه:

- خوزگه له سه ره تاوه گویم له قسه کانی تو نه گرتایه! هه موو شتینک خراپ بوو کاوه!
کاوه- من خزمه تکارتم. هه موو شتینک باش ده بیت. شتینک نه بووه! تو برؤ ناوینک
بکه بهخوتدا دواتر وه ره قسه ده کهین. برؤ به فیداتیم. برؤ و زوو بگه ریره وه.
کاوه راستی گوت. ئەو ناوه سارده له زستاندا شازه! باوکی تورپی دهردینیت!
کاتینک له گه رماو هاتمه ده ره وه که میک بارودوخم باشتر بوو. لانی که
بیرکردنه وه م هه لیت و په لیت نه بوو.

کاتینک گه رماوه ژووره که ئیتر کاوه هه موو شتینک تینگه یشتبوو!
کاوه- خیر نه دیوو! بؤچی زووتر به منت نه گوت؟!
تہ ماشام کرد.

کاوه- نامه که م خوینده وه. پیویست ناکات له منی بشاریته وه!
- تو مافی ئەوهت نه بوو ئەو نامه یه بخوینیته وه.

کاوه- لانی که م زووتر باست بکردایه تاكو خاکینکمان بکردایه به سه رماندا!

- چی بلیم؟! بلیم دایکی ئەو که سه ی خوشم ده ویت چاوی له سه ر منه؟!!

کاوه- نه فرهت له نه فس بهرزی و پاک دامینی که ناته ویت قسه بکهیت! تو

دهتویست باسی ژنیکی بئ ره وشت بکهیت. باشه نیستا باست نه کردووه؟!!

- له بهر فهرنووش بوو. چه زم نه ده کرد که س به م نهینیه بزانیته.

کاوه- په یوهندی به فهرنوشه وه چییه؟ که سینکی دیکه خراپه به ئەو چی؟ تازه

کیسی ریسوایی له و جوره ژنانه تاكو بهردهم چناری مناره ده بهن! له کونی تو؟!!

ئاو و هه وای ئەوینان زور پی ناکه ویت! واته تاكو ئاو و هه وای ئەوی باشه

ئەوانیش باشن! کاتینک ئەوی خراپ ده بیت شال و کلاوه که ی هه لده گریت و ده چینه

ده ره وه که ئاو و هه واکه ی لیره باشتره!

- نابیت کس له م پروداوه ناگدار بیت، تیگه یشتی کاوه!
کاوه- بلی باب، خه یالت ناسورده، همبهرگره که یشت نه خواردووه، ههسته
شینگ بخو نه خوش ده که ویت ها!
- پیم ناخوریت واز بهینه!

کاوه- نیستا ده ته ویت چی بکه ییت؟ نات ویت بر ویت به دوایدا؟
- مهگر نامه که ت نه خوینده وه؟ فهنوش نایه ویت من ببینیت. لانی که م نیستا!
کاوه- راست ده لیت، دروستیش نیه نیستا بر ویت به دوایدا. تف له گوری باوکی
مارچی دایکی بی ره وشته!
- کاوه!! چیته نه وه؟!

کاوه- چیه؟ دووباره پشتگیری ده که ییت؟ سابوونه که ی دا له لاشه ت نه و ژنه!
- من پیزی فهنوش ده گرم!

کاوه- فهنوش خویشی له نه نه ی توره یه!
وه لام نه دایه وه.

هستا و چایی لینا. له ده فری نانه که که میک نانی هینا و له سر سینه ک داینا و
گوئی:

کاوه- نیستا زور خوت دلگران مه که. به هیوای خودا چند رۆژیک تینه پریت
فهنوش نارام ده بیته وه و دیته وه بو لای تو. خویشی له نامه که دا نووسیویه تی.
- نهگر فهریبا پرسپاری فهنوشی کرد، بلی دایک و باوکی ریگه نادن بیته لای
بهزاد. تیگه یشتی کاوه، هیچی دیکه نه لینی.

نه و رۆژه نیتر قسه م له گهل کاوه نه کرد. نه و داماره کاترمیریک دانیش ت و کاتیک
زانی نیتر وه لامی ناده مه وه ههستا و به دلگرانیه وه رۆیش ت.

سیدیه که ی فهنوشم نیش پیکرد و گویم لینگرت.

بپیار بوو چه ندیک چاره روانیم؟! رۆژیک، دوو رۆژ، ههفته یه ک، دوو ههفته،
مانگیک، دوو مانگ، سالیک، دوو سال؟!!

له راستیدا هر رۆژیک چند خوله کیکه؟! نه م هموو کاترمیره ی دونیا سوودیان
چییه؟ تنها به نیمه بلین چون ته منمان تینه پر ده بیت و له ناو ده چیت؟! نهگر
نزان بین باستر نیه؟

خوزگه له جینگه ی گورچیلهم دلم بدایه به کاوه! لانی که م نیتر توانام نه بوو بیده م
به کسینکی دیکه!

* * *

بەشى بىست و خوت

ئەمرويش رۇژىكە وەك دوينى.

خۇر بە و شىوہى دوينى ھەلھات ھەلھاتەوہ! ھەر بەوشىوہى ئاوا بوو ئاوا بووہوہ. بزائىن سبەى چى دەبىت، لەوانەيە خۇر ھەلنەيەتەوہ.

لەناو ژوورەكەم مىشىك وەك من زىندانى بوو!

لەوانەبوو لە و كاتەى دەرگا كراوہتەوہ ھاتووہ و لىرە زىندانى بووہ وەك خودى من. لەم ژوورەدا شىرىنىش نىہ تاكو بنىشىت لەسەر رۈوہكەى!

نازانم مىشەكانىش ئاشق دەبن؟! جووتەكەى ئەوانىش وازيان لى دىنىت و دەروات!؟

كاوہ سى جار ھاتووہ بەدوامدا و دەرگام نەكردەوہ. دلم دەيەويت بەتەنھا بم.

تىكەيەك نان كە لەناو دەفرەكە بوو خواردم.

بەراست كاتىك شىرىن نەبوو فەرھاد چى كردووہ؟! كىشاويەتى بەشاخدا؟! ئەى مەجنوون؟

ئەو كاتىك لەيل نەبووہ لە بىابانەكاندا سەرگەردان بووہ يان بەكارەكانى دىكەى راگەيشتووہ!؟

* * *

ئەمرو چ رۇژىكە؟ چەند شەممەيە؟

پەنجەيەك تۈز لە ژوورەكە نىشتووہ! ئەو كاتژمىرەيش ھىشتان ماندوو نەبووہ! ھەر بەدەورى خۇيدا دەسورپىتەوہ! مەگەر ئىتر ماندوو نەبووہ. نافرېت. لە جىگەيەك دانىشتووہ وەك من!

نانە وردەكانم بۇ دانا. ويستى بيخوات و نەمرېت! بەراستى چ شتىك ئىمەى

مروغه کان ئومىده وار به سبه ينى دهکات؟ مه گەر هه موو رۆژه کان وهک يهک نين؟
چ شتىک ده بىته هوى ئه وهى چاوه رى سبه ينى بکه ين؟! مروف ده توانىت ته نها
به ئاو بڑى وهک خودى من!

ئه م يهک دوو رۆژه که سىک دىت و ده دات له ده رگا و من بانگ دهکات. دهنگى
ناسراوه!
هه وا تارىکه. خور خه رىکه خوى بىتام دهکات! ده يه وىت بلىت من هه لئا يه م! به لام
درق دهکات! هه له اتوو و له پشتى هه وره کانه وه خوى هه شارداوه!
خول و پىسى هه موو شوينىکى گرتوو و! له کوندا، کاتىک فه رنوشم نه ناسى بوو
چىم ده کرد؟

ئه مرق مىشه که مرد. هه ر ئه وه نده تواناى هه بوو. دوو باره له ده رگا ده دهن.
سىد يه کهى فه رنوش تىک چوو. ده لىن ئه مرق خور بروات ئىتر ناگه رىته وه!
هه موو خه لکى ته ماشاى ده که ن.
خور پىاوه يان مانگ؟ ده لىن خور ژنه و مانگىش پىاو. له کوى ده زانن؟!
ده لىن رۆژنىک بووه به شه رىان و خور به تىشه کهى چاوىکى مانگى کوير
کردوو و! له بهر ئه وه يه مانگ له چاوىک زىاترى نيه.

بهشی بیست و هشت

چاوه کانم کرده وه. ژوورینکی نامو بوو. له سهر ته ختیک خه وتبووم و مشتیک
بۆریم پیوه به سترابوو.

سهرم جولاند بینیم کاوه له لای ته خته کهم دانیشتوو و ته ماشای من دهکات.
چاوه کانی سوور بوو بوو.

- ئیره کوییه؟

کاوه- ئەو دونیا! ئیره نه خوشخانه یه که له یه کهم دهروازه ی دۆزهخ!
- باشه؟!

کاوه- هیچ ئیتر! کاتیک که سانیک دهمرن سهره تا دینه ئیره و چاره سهریان
دهکهن. کاتیک چاک بوونه وه دهیان نیرن بو دۆزهخ!

- بۆچی هاتووین بو ئیره؟! چی بووه؟

کاوه- هه له به ته ئیوه مان نه هیناوه، جهسته ی ئیوه مان به تهخت هیناوه!
دواتر ئاسایی بوویه وه و گوتی:

کاوه- بی چاره نه خوش که وتبووی! ئەگەر درهنگ که یشتبام ئیستا له ژیر دهستی
مردوو شۆردا بوویت!

- ئیستا باشترم، ههسته. ده بیت بگه پریننه وه ماله وه. جله کانم له کوییه؟

کاوه- دانیشه و بخه وه! ئەو که مه گیانه م به زور کرده لاشهت! به تهخت خه ریک
بوو ده مردی! له رینگه ی ئەو دونیا گیرامیته وه!

- من ده بیت برۆمه وه ماله وه. ده کریت فهرنوش بیت. ئەگەر من له وی نه بم
بیر له شتی خراب دهکاته وه.

کاوه- سهره تا که فهریبا له ماله وه یه، دووه مپش خو فهرنوش جهسته ی توی

ناوئیت!

- ههسته کاوه. ئەگەر منت خوش دەوئیت پەرستار بانگ بکه ئەم شتانه لە دەستم دەربهینیت ئەگەرنا خۆم هه مووی دەر دهبینم ها!

کاوه - به قربانت بم خۆ به و شیوهیه نابیت دەبیت پزیشک رینگه بدات. تاكو ئیستا نه هاتوویته وه سەر خۆت. له بیرى خۆتدا به.

ئەوه چ ژيانیکه بۆ خۆت درووست کردووه؟! سى چوار رۆژه خۆت کردۆته ئەو ژووره تەنگ و تاریکه وه! له کوتايدا دەبیت بتهینم بۆ نه خوشخانه.

خۆ دنیا به کوتایی نه گه یشتووه! فەرنوش رۆیشتووه چەند رۆژیک بیربکاته وه. به هیوای خودا ده گه ریته وه و هه موو شتیک باش دەبیت. خۆ ناکریت تو له بهر بابەتیکى به و جوړه خۆت له ناو ببهیت!

- برۆ پەرستار بانگ بکه کاوه. دلم خه ریکه وه ک سیر و سرکه ده کولیت.

کاوه - دووباره خه ریکى قسه ی خۆت ده کهیت!

- تو تیناگهیت من چی ده لیم. ئەگەر فەرنوش نه گه ریته وه هه موو شتیک کوتایی دیت. فەرنوش ژيانى منه. فەرنوش ته واوی ژيانى منى پر کردۆته وه.

کاوه من به تو م نه گوتبوو له یه کهم رۆژه وه که بینیبووم دلم پى دابوو. ئیستا ئیتر ژيانم به ژيانیه وه به ستر او ته وه. چون پیتی بلیم؟! ئەگەر ته واوی شته کانی دوونیا له لایه ک بیت و فەرنوش له لایه کی دیکه من فەرنوش هه لده بژیرم!

ئىستا ئیتر ههسته و داواى چوونه دەر وه م له پزیشک وه ربگره و جله کانیشم بهینه. ههسته ئیتر درهنگ ده بیت.

کاوه - نازانم چی بلیم. به لام له دوینیوه مردین و زیندوو بووینه وه تاكو تو چاوت کرده وه. ئیستا ده ته وئیت دووباره بگه ریته وه بۆ ئەو ژووره. رۆژ له داوی رۆژ!

دوینی کلیل سازم هینا ده رگای کرده وه! هه رچه نده ده ماندا له ده رگا ده رگات نه ده کرده وه.

- خه ریکى چی ده لینی کاوه؟! من خه ریکه هه موو شتیک له ده ست ده دم!

مرۆفینک که هه میشه دانی به هه موو ئاواته کانیدا ناوه، مرۆفینک که تاكو ئیستا ده ستی له هه موو شوینیک و هه موو شتیک کورت بووه، مرۆفینک که وا ورده ورده باوه ری کردبوو له م دوونیا به دا هیه حه ق و مافیکی نیه، له پر ده بینیت خانمیک میهره بان و جوان، کچیک که ته واوی ده وله مهنده کان خوشیان ده وئیت و به ده ستی ناهینن،

دیت له ناو نهو هموو گه نجه دهوله مهنده كه سينك هه لده بژيريت و دهستی
دهگريت تاكو لهو هموو به تبهختی و ته نهاييه بزگاری بکات، دواتر له بهر
ناره زوی دایکی چی بلیم؟!

له بهر ناره زوو باز کارینک كه هموو هیوا و ژیان و ههستی كه بهر كچه
به ستراوه ته وه له دهستی بدات، ئیتر بوون یان نه بوون جیاوازی نیه.
بۆ فهرنوش هیچ گرنگ نه بوو. نه هه ژاری من نه بن كه سی و نه ته نهاي من!
هیچیان گرنگ نه بوو به لای نه وه وه.

دلم به وه ده سوتیت كه نه متوانی قسه ی له گه ل بکه م، پارچه یه ك كاغه ز هموو
شتینکی ته واو كرد! من له دواي فهرنوش هیچم ناوینت. ئیستا ههسته تاكو نهو بووه
سه گه م دهر نه كه وتوو ه جله كانم بهینه.
نه وه م گوت و دوو بۆریم له دهسته كه ی ترم دهرهینا. خوین به ربوو بژایه سر
ته خته كه.

كاوه- چی ده كه ییت شیت؟! ده ماری ده ستت ده پچریت! تو ئیتر چ میشك
كه رینكیت؟!

هه ستاو خوله كینك دواتر له گه ل په رستارینك گه رایه وه ژووره كه.
كاتژمیرینك دواتر له ماله وه بووین به دهستی پینچراو و مشتینك حه بی فیتامین و
نهو جۆره شتانه. نهو داماره فه ریبیا، ژووره كه می پاك و خاوین كرد بوویه وه.
جینگه ی له ژووره كه دا بۆ راخستبووم تاكو بخه وم.
له ته واوی لاشه مدا هه ستم به لاوازی ده كرد و له دلش مدا هه ستم به پوچی و بن
هیوا یی ده كرد.

فه ریبیا چاره پنی هاتنه ژووره وه ی ئیمه ی نه كرد، كاتینك رووداوه كه ی له كاوه
بیست زور دلگران بوو به لام مافی به مندا.

كاتینك جله كانم گوپی هاته ژووره وه و گوتی:

فه ریبیا- به هزاد خان ته شریفان بهینایه ته سه ره وه. ئیوه جاری پنیوستان به وه یه
كه سینك ئاگادارتان بیت. منیش وهك خوشكتان، چ جیاوازیه کی هه یه؟!

- زور سوپاست فه ریبیا خانم. خودا له خوشكایه تیتان كه م نه كات. به لام من دلم
لیره یه. له م ژووره! نازانم تیده گه ن یان نه، به لام ده بیت من لیره بم.

كاوه- خودایه دهر د و به لای تو بکه ویت له من! ئاخر بلی بزانه ئیره له گه ل
نهومی سه ره وه جیاوازی چییه؟ نه گه ر فه رنوش بیت و ببینیت لیره نیت په یوه وندی
دهكات به سه ره وه!

- کاوه گيان پيداگري مهڪه. ٺهڪر ده ته وٽ من ٺاسووده بم بهيله ليره بمينمه وه.
داماوه کاوه ش له ناچاريدا هيچي نه گوت.
- فهريبا- من برؤمه سه ره وه سوپنڪ درووست بڪم.
- کاوه- ده ستان خوش بيت. ٺه م کوره ده بيت وزه بيته وه لاشه ي. خوي جار جار
له دنيايه!
- ته ماشام كرد. کاتنڪ فهريبا ويستي بچيته ده ره وه گهرايه وه و گوتي:
فهريبا- به راست کاوه خان، خانميڪ هاتبووه ٺيره. گوتي ڙاله ڪچه پوره ڪه تانه.
کاوه- ڙاله؟ بؤچي هاتووه بؤ ٺيره؟
- فهريبا- گوتي ڪارنڪي گرنڪي به ٺيوه هه يه. ناونيشاني ٺيره ي له داڪتان
وهرگرتبوو. گوتي نه يتووانيوه په يوه نديتان پيوه بڪات.
- کاوه موبايه ڪه ي ده رهينا و په يوه ندي كرد.
- ٺه لو ڙاله. سلاو باشي؟
- قوربانٽ. پورم چونه؟ ڙاله شتيڪ بووه؟
- نا. له ده ره وه م. بؤچي؟
- باشه بلن. له وانه يه ڪوڙا بيته وه.
- نا هه والم نيه. چند پوڙه بن هه والم.
- خوش هه وال بيت، بلن ٺيتر!
- چي؟!!!
- ڪن؟!! ڪن به تو ي گوت!!
- دهرگاي ڙوره ڪه ي ڪرده وه و پويشته ده ره وه. فه زيباش به دوايدا پويشته.
چاره ڪنڪ بؤ بيست خولهڪ دواتر کاوه به ته نهايي گهرايه وه ڙوره وه.
- چي بووه کاوه؟ بؤچي چاوه ڪانت سووره؟ شتيڪ بووه؟
کاوه- شتيڪ نيه.
- واته چي؟ ڪه واته بؤچي بينزاريت؟ ڙاله چي گوت؟
کاوه- تو بارودوخت باش نيه، بلنم بينزار ده بيت.
- له وه ي ڪه هه خراپتر نابم. مه ترسه بيلي. بلن دلم ده رهات.
- کاوه- شتيڪ نيه په يوه ندي به تو وه هه بيت.
- کاوه گيان من له سه ر خوم نيم؟ هه موو گيانم ده له رزيت! بلن ٺيتر!
- کاوه- باوڪي ڙاله مردووه بابو! په يوه ندي به تو وه چيهه؟
- ٺاي! چون؟ ڪه ي؟

کاوه- دوینی شه و جهلده لینی داوه.

- خودا لینی خوش بیت، دته ویت برۆین بۆ مالیان؟ له وانیه کارئیکیان هه بیت.

کاوه- هیچ که سینکه نا تو برۆیت بهم بارودوخه ته وه. کاره کانئیان بۆ بهرئ بکهیت!

- چۆنه له پر ئه وهنده دلم گیراوه؟! ده لینی که سینک دلم ده شوات!

کاوه- هیچ نیه به هۆی لاوازیته وهیه. شتیکی باش بخۆیت باش ده بیت.

- تو بۆچی له ناوه راستی ته له فوونه که چوویته دهره وه؟

کاوه- ئه و موبایله هه ندیک جار کار ناکات، هیله که ی ده پچریت.

- ئیستا دته ویت چی بکهیت؟

کاوه- تاکو فهربیا خواردن درووست ده کات من سهردانئیکی ژاله ده کهم. بزانه

کاریان نیه.

- به لینی برۆ. له لایه ن منیشه وه سه ره خۆشیان لئ بکه. ئه گه ر کارئیک هه بوو له

دهستم ده هات ئاگادارم بکه ره وه.

کاوه- تو جارئ پشوو بده. خواردنه که یشت به باشی بخۆ تاکو من ده گه پیمه وه.

نزیکی نیوه رۆ کاوه گه رایه وه. دانیشتبووم و ته ماشای ئه و زنجیرم ده کردی

فهرنوش به یادگاری پنی دابووم.

کاوه- سلوو. هیچت خوارد؟

- چی بوو؟ ژاله و ئه وان چۆن بوون؟ زۆر ناره حهت بوون؟ چیان ده کرد؟

کاوه- نه خیر. کاتئیک من رۆیشتم هه مووان سیدیان دانا بوو خه ریکی سه ما

بوون! دواتر بریاره شه و هه موویان برۆنه شاری یاری!

بۆ ساتئیک به سه رسامی ته ماشام کرد.

کاوه- باشه دلگران بوون ئیترا! خه ریک بوون ده گریان. ئه وه چ پرسیارئیکه! نانت

خوارد؟

- نه خیر پیم ناخورئیت.

کاوه- فهربیا نه هاته خواره وه؟

- نا، بیزاری مه که. ئه ویش کاری هه یه.

کاوه- ئه وه چیه به دهسته وه؟

- یادگاری. یادگاری فهرنوشه.

کاوه- برۆم بزانه بۆچی خواردنی بۆ نه هیتاوی.

ئه وه ی گوت و رۆیشه سه ره وه. چاره کئیک دواتر به سینیه ک خواردنه وه

گه رایه وه خواره وه و گوتی:

- فەربيا داواي لىبووردنى كرد و گوتى چوونكه سەرى ئازارى ھەيە بۇيە
نەھاتوۋەتە خوارەوہ!
- چى بووہ؟ بۇچى سەرى ئازارى ھەيە؟

كاوہ- بەخودا ھىشتا نەتوانراوہ ھۇكارى سەرنىشە بزائىن. ھەندىك دەلىن
ھۇكارەكەي فشارى خويئە. ھەندىكى دىكە تورەيى بەھۇكارى سەرەكى دەزانىن.
ھەندىكى دىكە لە پزىشكەكان دەلىن گرئىيەكە لە سەردا. لە زانستى پزىشكىدا
زانراوہ كە....

- ئەو ھەلىت و پەلىتانە چىيە دەلىنى؟! فەربيا چىيەتى؟
كاوہ- بەراي من ئىسپرىنىك بخوات و بخەويت باشتەرە كە بەداواي ھۇكارى سەر
ئىشەدا بگەرئىت!

ئىستا وەرە ئەو سوپە بخۇ. پىشت بەخودا كاتىك خوت بوويە پزىشك ھۇكارى
سەرنىشە دەزانىت! دەبىت مرىشكىش بخۇيت تاكو ھىزت بىتەوہ بەبەردا.
- خۇم دەزانم. يەكىك لە ھۇكارەكانى ئەوہيە مرۇف قسە لەگەل تودا بكات!
بەزورى كاوہ كەمىك سوپم خوارد. كاوہ چەند پارويەكى بەزور پىدام.
كاوہ- ئافەرىن كورى باش! ئەو مرىشكەي خواردت داىكى ھەمان ئەو ھىلكانەيە
كە تۇ دەبخۇيت! ئەگەر كەلەشىرىكىش بگرىت و بىخۇيت، خىزانىكى تەواوت
خواردوہ!

- تواناي پىكەنىنم نىە. ئەوہندە قسە مەكە.
بلى بزائىم چۇن بوو لەپر مىردى پورت مرد؟ ئەو خۇ كىشەيەكى نەبوو! چەند
سال بوو؟

كاوہ- شەست و چوار بۇ پىنج سال دەبوو بىچارەيە! دەلىن ماوہيەك پىش ئىستا
ئاشقى كچىكى ھەژدە سالان دەبىت. كچەكە رۇژىك دەكەويت و دەمرىت. ئەوئىش
شەوىك جەلدە لىنى دەدات و دەمرىت!

- بمرى ئىشەلا كە ھەرچى دەكىشم بەھۇي تۇوہ دەيكىشم!
كاوہ- زۇر دلگران بوويت كە مىردى پورم مردوۋە؟ خۇزگە كاتىك زىندوو بوو
ئەو خۇشەويستىەت پىشان دەدا لانى كەم تىبگات و خانويەك ئۇتۇمبىلىك شتىك
بكات بەناوتەوہ!

مىردى پورى منە تۇ دلگران بوويت مردوۋە؟! پورم بەخەيالىدا نايەت!
- من بۇ ئەو دلگران نىم، واتە دلگرانم. لە كۇتايدا ئەوش مرۇفىك بووہ كە
مردوۋە!

كاوه- له كوتايڊا دلكراني يان نا؟ تازه زوريش مروف نه بوو! گه نجيتي وهك بزن بووه! پورم هموو شهويك لني داوه! هر باش بوو كه مرد! كاتيك منډال بووم جاريك له من توره بوو!

- دلم بۇ ئو فەرييبايە دەسوتتیت كە سبەي بېتە ژنی تۆ، دەبیت نارام لەگەل څ كەسینكا بگریت!

كاوه- زور جینگەي نارام گرتم! له روانگەي پزیشكیه وه...

- مردوو شور تۆ و روانگەي پزیشكیه كەت ببهن! ههسته برۆين سەردانیکي جەنابی هیدایەت بکەین. چەند رۆژنیکه هه والم لني نیه. کوتا جار بینیم بارودوخی باش نه بوو.

ههستاین و به ئۆتۆمبیلە کەي كاوه چووینه مالی جەنابی هیدایەت، به لام هه رچەندە دامان له دەرگا کەس وهلامی نه دایه وه!

- بینیت كاوه له خۆپایی دلگران نه بووم. به دلنیا ییبه وه رۆوداویك بۇ ئو به تبهخته رۆوی داوه.

كاوه- بابە تۆ بۆچی ئه وهنده بیر له شتی خراپ ده كه یته وه؟ له وانیه رۆشتینت نان بگریت. ده بۇ پازده خوله کی دیکه ده گه ریته وه.

- گوئی بگره كاوه! ته لا هاتۆته به ردهم دەرگا. سهیركه خهريكه بانگمان دهكات. كاوه- باشه گوئی بگره بازانه چی ده لیت! لني بپرسه جەنابی هیدایەت حالی چۆنه؟! بزانه بۇ گوئی رۆیشتوو وه؟!

- به راستی گاوهی! كاتيك ئو ئازله بهو شیوهیه ده نالینیت به دلنیا ییبه وه رۆوداویك بۇ جەنابی هیدایەت رۆوی داوه!

كاوه- برۆ ئه ولاوه من پنی بلیم.

منی كرده ئه ولا و خۆی رۆیشته جینگه کەي من له به ردهم دەرگا.

كاوه- ته لا خانم! سلاو رۆژتان باش! من پزیشك واتسون یاریده دهری شه رلوک هۆلمزم. جەنابی هۆلمز ده یانه ویت بزانه جەنابی هیدایەت رۆیشتوو بۇ گوئی؟ تگاهه کەم وهلامیکی رۆونمان بده نه وه!

هینام بۇ ئه ملا و گوتم:

- زور بینامیت كاوه! ئیستا کاتی گالته كرده؟!!

كاوه- تۆ بۆچی ئه وهنده خراپ بیرده كه یته وه؟ وه ره برۆنه شوینیک شتیک بخۆین. نیو كاتر میزی دیکه ده گه ریننه وه، ئه وکاته جەنابی هیدایەتیش هاتۆته وه.

- واته ده لیت هیچ نه بووه؟

کاوه- ئیستا چونکه میردی پوری من جهلده لینی داوه تهواوی پیره میردهکانی
دوینا جهلده لینی داون؟! وهره برۆین شیر موزیکت پی بدهم تاکو نه و نیگه رانیهت
نه مینیت.

سواری ئوتومبیل بووین و دوو شهقام نهولاتر له بهردهم فرۆشگایهکی ئاو
میوهدا پارهستاین. رۆشتینه ژوررهوه و کاوه داواوی ئاو میوهی کرد و دواتر
گوتی:

کاوه- ده زانیت ویستم چیت پی بلیم؟
ته ماشام کرد.

کاوه- کچیک هه بوو دراوسیمان بوو ناوی سیما بوو؟ هه مان نه وهی مالیان
به رامبهه مالمان بوو؟
- نای ناسم.

کاوه- چو نایناسیت؟ چاویکی گهشی ههیه؟ نه و خوشی له تو هاتبوو ها؟!
زهق زهق ته ماشام کرد.

کاوه- تو خودا بهو شیوهیه ته ماشام مه که! خوم له دهست ددهم! دلم سست
دهینت!
- ونه!

کاوه- چون بیرت نیه؟! سالیک پیش ئیستا که بینیت ئاو له دهم و لوتت هاتبوو؟!
- یه که مین بیرم نایهت. دووه میس من نه و کچه م نه بینوووه و خوشیشم لینی
نه هاتوووه. ئیستا مه به سست چیه؟

کاوه- هیج. ویستم بلیم نه ویش خوشی له تو نه هاتوووه! واته به ژالهی گوتوووه من
خوشیم نایهت له نه و کوره به هزاد.

- ئاو میوه کهت بخو. تاقهتی نه و هه لیت و په لیتانهی توم نیه.

کاوه- دانیشه بابا! بهیله کاتر مینیک تینه ریت دواتر ده رۆین.

- به لام قسهی هیج نه کهیت.

کاوه- به راست ده لیم به هزاد! نه و سیمایهی تو بینوته کچیکی جوانه. ماوه یه که
پیش ئیستا به شیوه یه که ژالهی تینگه یاندوووه که توی خوش دهوینت!

گوتوووه تی نه گهر گهنجیک به تایبه تمه ندیهکانی توره بیته داواوی وه لامی نه خیری
ناده نه وه.

وه لام نه دایه وه.

کاوه- تازه! مه هسا فه رهه تیکمان هه بوو له زانکو؟ چهند رۆژیک پیش ئیستا

کاتیک رۆیشتم سەردانیکى ھاوڕێیانم کرد، بەدوای تۆدا دەگەڕا! لە منى دەپرسی
ئایا بەهزاد ھاوسەرگیری کردووه یاخود نا.

- کۆرە رۆیشتووی جووتت بۆ من پەیدا کردووه؟!

کاوه- چى بکەم؟ دەبیت مرۆڤى ترشاو ببەستین بەپشتوینى کەسینکەوه و بېروات
ئیترا! ئیستا ئەگەر سیمما نەبوو، مەهسا! مەهسا! نەبوو زوهره! زوهره نەبوو شیوا!
شیوا نەبوو ئیزرائیل!

تەماشای کاتزەمیرەکەم کرد.

کاوه- بەراستی بەهزاد دەلینى چى؟ واتە خۆ مەهسات بینووه؟

- کاوه تۆ کەریت یان خۆت لە کەریتی دەدەیت؟!

کاوه- کەر نیم، خۆم دەدەم لە کەریتی!

- هەستە برۆین ئیترا.

کاوه- زووه بابە، کەمیک دان بگرە بەخۆتدا!

- ئاخىر زۆر دوو دلم!

کاوه- ببینە بەهزاد، دەمەوینت قسەت لەگەڵدا بکەم.

- من تاقەتم نیه کاوه.

کاوه- واتە چى؟! مەگەر دەتەوینت شاخ کون بکەیت؟! تۆ بەتەنها گوى بگرە بازان
چى دەلیم، ئەگەرنا دلگران دەبم ها!

- بەجەهەنەم!

کاوه- ئیستا گوى دەگری بزانیته چى دەلیم؟

- بفرموو!

کاوه- دەلیم بەهزاد بەو ڕووداوهى ھاوتۆتە پینش بۆ تۆ و خانمى ستایش، بەرای
تۆ دووبارە درووستە کە لەگەڵ فەرنوشدا ھاوسەرگیری بکەیت؟ واتە بىر
دەکەیتەوه فەرنوش کارینى راستى کردووه کە هەستاوه و رۆیشتووه؟ بىر
ناکەیتەوه سبەى پینکەوه ھاوسەرگیریتان کرد ئیترا تۆ ناتوانیت تەماشای چاوى
دایکى بکەیت؟

- مەگەر من چیم کردووه کەوا نەتوانم تەماشای دایکى بکەم؟!

کاوه- مەبەستەکەم بە خراپى گوت. واتە ئەو ناتوانیت تەماشای چاوهکانى تۆ
بکات. تازە فەرنوش ئەو شتەى هەرگیز لەبىر ناچیتەوه. ئیستا بابەتەکە ئاشکرا
بووه، فەرنوشى بىنچارە بەچ ڕوویەک بىت و ببیتە ژنى تۆ؟! هەر ئارەزوو دەکات
بلىت فلانە ژن دایکیتەتى؟! ئەگەر ئەو ڕووداوه بگاتە گوى باوکى چى؟ دەزانیت چ

کهریتیهک ده بیت؟!
- نهوانه بؤچی ده لئیت کاوه؟ جاری فەرنوش رۆیشتوو و هیچ هه والیکى نیه.
منیش هیچ کارنکم له دهست نایهت، سهرم به ژيانى خۆمه وه قاله. ته و او بوو رۆیشت
به دواى کاریدا!

کاوه- نهها! منیش هه ر نه وه ده لئیم! ده لئیم نه گه ر بیری فەرنوش له منیشکت
ده ربه نیت باشتره. به و ر و و داوه ی هاتۆته پیش ئه م هاوسه رگیریه ر و و نه دات
به چاکه ی هه ر دوو کتانه.

- کاوه ماندووت کردم! ههسته بوو به کاتژمیریک. برۆین به دواى هیدایه تدا،
ههسته.

له بیرت چوو چه ند رۆژ پیش ئیستا چیت ده گوت؟ ئیستا خه ریکیت ده لئى چی؟
ئه م نانه تو کردووته مالی من و فەرنوش و نه و ر و و داوه ر و ویدا! له بیرت
چوه؟ ئیستا دانیشتووی داستانم بۆ ده گنیریته وه!

کاوه- من له کوئى بزانه داپیره ی هیچ و پوچه!
- ئاگات له قسه کانت بیت کاوه!

کاوه- ببوره! من له کوئى بزانه خانمی ستایش دلئى هیه جوان و ته ر به گولی
به هاریه وه به گه رمی کوپنک ئاوی کولاو!
له کوئى بزانه سه ر و گوئى وه ک شه پۆلى ده ریا، تا کو تو ده بینیت به شله ژاوی
دیته ده ره وه، واته شه پۆل ده دات!

- کاوه گیان ده کریت لال بیت و هه ستت برۆین؟
پاره ی ئاو میوه که م دا و به رى که وتین. چه ند خوله ک دواتر گه یشتی نه مالی
جه نابی هیدایه ت. دابه زین و دامان له ده رگا. دووباره هیچ هه والیکى نه بوو. چه ند
جاریک به توندی دامان له ده رگا.

- ئیستا بینیت کاوه خان! که واته جه نابی هیدایه ت له کوئیه؟
کاوه- له کوئى بزانه بابه؟ مه گه ر دابووته ده ستی من؟!
دووباره ده نگی ته لا ده هات. ئه م جاره یان به رزتر ده ینالاند. خۆیشی ده دا
به ده رگای ماله که دا!

- سه یرکه نه و ئاژه له چی ده کات؟!
کاوه- ده لئى راست ده لئیت! ئیستا چی بکه ین؟
- برۆ نه و لاوه بزانه.

کاوه- ده ته ویت له ده رگای مالی خه لکی بچیته سه ره وه؟! که سینک لیره وه بروات

نالیت ئەمانە هاتوون بۆ دزی؟ ئای...! لانی کەم رینگە بدە من بچمە سەرەوه! گ
گیانیکت هەیه تۆ! پەنا بەخودا. دوو کاتژمیر نابیت لە نەخۆشخانە هاتوویتە دەرەوه.
هاتمە ئەملاوه. کاوه لە دەرگاگەوه سەرکەوت و رۆیشتە ناو باخەکە و
دەرگاگەیی کردەوه.

هەر من رۆیشتە ژوورەوه تەلا هاتە باوەشی من و دواتر بەخیزایی بەرەو
ژوورەوه بەرێ کەوت. ئیتر دلم بەتەواوی گوئی شتیکی خراب رۆوی داوه.
هەر چووینە ژوورەوه بۆنیکی ناخۆش هات! چوومە ژوورەکەیی جەنابی
هیدایەت. بۆنەکە تیژتر بوو. حەیف!! کار لەکار ترازابوو!

بینچارە ئەو پیرەمیزدە لە ناوەراستی ژوورەکە پیشووتر راکشابوو. پەتۆیەکی
دابوو بەخۆیدا تاکو ئاستی سنگی. سەری خستبوو سەر بالی. چاوهکانی بەستبوو
پیتەکەنی! وەک ئەوهبوو خەوینکی خوش ببینیت!

تەلا هات و قاچی دا لە پنی جەنابی هیدایەت. کاوه هاتە پیشەوه و دەستی
هیدایەتی گرت. لایکردەوه و سەری جولاند. دواتر هەستا و پەنجەرەکانی کردەوه.
هەوای ژوورەکە گۆرا.

لامکردەوه و تەماشای تابلۆکەیی یاسەمینم کرد جینگەکەیی خالی بوو بەلام لەسەر
دۆلابەکە پاکەتیک هەبوو. لەسەری نووسرابوو پینشکەش بەجەنابی بەهزادی
فەرھەنگ. لەسەر سەری جەنابی هیدایەت دانیشتم. تەماشای رۆوخساریم کرد
دەتگوت بەئارەزووەکانی گەیشتوو.

خۆی بۆ مردن ئامادە کردبوو. دەستم هینا بەقژە سپیەکەیدا کە وەک بەفر بوو.
ئیتر نەمتوانی خۆم رابگرم.

- رۆیشتی ئوستاز؟! ئاسوودە بوویت؟! رۆیشتی بۆ بینینی یاسەمین و عەلی؟!
دەستم کرد بەگریان.

- لە کوتایدا سەختی و بەتەختیەکانت تەواو بوو!
بخەوه بابە. ببورە کە نازانم سازت بۆ لێبەدەم ئەگەرنا کوتایی چیرۆکەکەم بۆ
دەگوئی!

بابە من تازە دەمويست چیرۆکت بۆ بلیم. تازە دەمويست دەرە دلت بۆ بکەم.
چیرۆکی ژیانمت بۆ باس بکەم. هاتبووم بلیم چون فەرنوشم منی بەجی هینشتوو
و رۆیشتوو. هاتبووم بلیم کە چەندە خەفەت لە دلمدا کۆبۆتەوه.

تۆ چیرۆکی ژیانمت گوت و رۆیشتی؟ توانای خەمەکانی منت نەبوو؟ باشە کیشە نیە.
من تەمەنیک لال بووم، دووبارە لال دەبمەوه. بەلام ئەوه جوان نەبوو ئوستاز!

ئەو جوان نەبوو لەپەر برۆیت و من بەتەنھا جیبھیلیت!
هاتبووم بۆ لات تاكو لە دەستی رۆژگار هەلبێم. بڕیار نەبوو من بگرم بەلام ئەم
فرمیسکانه بۆ ئێو دەریژم ئوستاز!
بۆ ئێو، بۆ ژیانیک کەوا لە دەستان چوو. بۆ تەنھایت، ببورە کە نەمتوانی
سەردانت بکەم.

بەخودا گرفتار بووم ئوستاز. بەخودا ئوستاز هەركاتیک دەهاتم بۆ لات حەزم
دەکرد لە باوەشت بکەم و بگرم. بەلام چی بکەم کەوا شەرم رینگرم بوو.
خودا حافیز بابە، بەئاسوودەیی بخەو!
سەرم خستە سەر سنگی بەکول دەگریام.

کاوه- هەستە بەهزاد، باش نیە لەسەر مردوو بگریت. هەستە کارمان هەیه.
دەبیت کارەکانی بۆ ریک بخەین. هەستە ئیترا! دووبارە حالی خۆت خراپ دەبیتەو!
بەزۆر هەلیستاندم. چەمیمەو و رۆوخساری هیدایەتم ماچ کرد.
کاوه- بڕۆ ئاویک بکە بەسەر و چاوتدا و وەرە. من تەلەفوونیک دەکەم بۆ
فریاگوزاری.

کاوه مووبایلەکە ی دەرهینا و منیش رۆیشتمە دەرەو و رۆوخسارم شۆرد.
کاتیک گەرەمەو تازە بیری ئەو پاکەتەم کەوتو لە پال جەنابی هیدایەتدا. پەتوگەم
دا بەسەر جەنابی هیدایەتدا و پاکەتەکەم هەلگرت و کردمەو.
بەهزاد بابە گیان سلوا!

ئێستا کە ئەم نامەیه بۆ تۆ دەنووسم بارودۆخی جەستەیم باش نیە بەلام رۆحم
خۆشحاله. هەست بەمردن دەکەم. لەبەر ئەوێهێ خۆشحالم.
بیردەکەمەو کە خۆرەلھاتنی سبە ی نەبینم بەھیوای خودا.
لەوانەیه خودا بیهوینت بگەم بەدیداری ئازیزانم. ئەگەر هاتیت و بینیت من مردووم
بۆ من خۆشحالبە نەوێک دلگران.

لەم ماوێ کوتایدا کە لەگەل تۆدا ئاشنا بووم سەرسامانە دلم بەتۆو بەستەو.
خۆت دەزانیت بۆچی.

ئەم شەو خۆم بۆ مردن ئامادەکرد. بۆ کوتا جار ئەو ئاوازی یاسەمین و عەلی
حەزیان پی دەکرد لێمدا و ساز و تابلۆ و وینەکانم هەمووی سوتاند.
حالیک سەیرم هەیه ئەم شەو. چاوا لە هەرشوونیک دەکەم، لەپەر وینە ی عەلی و
یاسەمین دینە بەرچاوم. خودا بکات کاتی بەیەک گەیشتمان هاتبیت.
من لەم دونیادا هیچ خزم و کەس و کاریکم نیە، تەنھا نیگەرانی ئەو تەلا بی

زمانه م. ئەگەر من شتینگم لى هات ئەو ئازەلە بېرە دارستان. تەنھا دەمىنيتەو تى.
لەناو ئەو پاكتەدا دەسيەت نامە ھەيە. نوسخەيەكى لەلای بريكاريكە كە ناو و
نیشانيم بۇ نووسيويت. سى يەكى ھەموو شتەكانم داوہ بەتۇ.
كوپەكەم. ئەم دونيايە و ھەموو پارەكانى كە تىيدا بوو وەفای بۇ من نەبوو.
ھيوادارم سوڊى بۇ تۇ ھەبىت.

سەرۋەتەكەى ديكەشم ديارى كرددوۋە. ئەو ھى ماوہتەو بەخشيوومە تاكو
ھەتيوخانەيەكى باشى لى درووست بكەن.
ئەمشەو بىرم لە ژيانم دەكردەوہ. ئىستا كە كاتى مردنە دەزانم ژيان ھىچ
بايەختكى نيە. سوڭند بەخودا!

تكا يەك ھەيە، ئەو ھىش ھىچ پرسە و مەراسيمىكم بۇ نەگىرپىت. ھەزدەكەم منىش
وہك مندالەكەم ەلى بەخاك بسپىزدىريم. واتە كەسنىكىشم نيە.
بەزاد، من لە منداليەو ھەزم كرددوۋە دەولەمەند بىم، دەولەمەند بىم و بەبرىستى
سەر نەخەمە سەر زەوى. دەولەمەند بووم بەلام ھەمىشە وەك ھەژارەكان ژيام.
ھەژارى ئەو شتانەى ھەزم پى دەكردن! ھەژارى خوشەويستى!
ھيوادارم تۇ باش بژىت. جىنگەيەك بۇ تەلا پەيدا بكە و وازى لىبھىنە. ھەزار كىلۇ
ئالتوونى ئەم دونيايە ناگاتە بەسۆزى ئەو بى زمانە.

ئىتر قسەيەكەم بۇ گوتن نيە. خودا حافىزىت لى دەكەم و بەخودات دەسپىرم.
تاكو ئىستا وەك مردوويەك بووم، وەك زىندە بەچالنىك! بەلام ھەست دەكەم
ئەگەر خودا بىەويت لەم شەو بەدواوہ زىندو دەبم و ئازاد. خودا بكات بتوانم لەو
دونيا ژن و مندالەكەم ببىنم.

خودا ئاگادارت بىت كوپەكەم

كاتىك نامەكە تەواو بوو ھەستام و چوومە سەر سەرى و چەمىمەوہ و دووبارە
ماچم كرد و گوتم:

- خودا لىت خوش بىت ئوستاز!

كاوہ كاتىك نامەكەى لەمن وەرگرت گوتى:

كاوہ- بۇچى پى دەلنىت ئوستاز؟

- لەبەر ئەو ھى مامۇستا بوو. مامۇستاي وەفادارى! واز لەو سۆز و
خوشەويستىەى دلى بھىنە. تاكو ئىستا ناوى ئوستاز... بىستوۋە؟ ھەمان ئەو كەسە
بوو كە لىرەدا خەوتوۋە؟

كاوہ- چى دەلنىت؟ ئەم ئوستاز... بوو؟! ئەى بۇچى خوى بەھىدايەت ناساند؟!

- حەزی نەدەکرد هیچ کەسینک بیناسیت. حەزی نەدەکرد یادگار یەکانی زیندوو
بیتەو! تاكو پیش ئەوێ من بیناسیت لەناو خۆیدا خۆی ونکردبوو!
کارە- ئەو دلی بێ ئاگا! خۆزگە زووتر پیت دەگۆتم.
بەوشیوێ تەماشای ئوستازم دەکرد گۆتم:
- ئەگەر بمرگوتایە چیت دەکرد؟

کارە- دەهاتم ئەو دەستانەیم ماچ دەکرد.
بەرستی پەنجەکانی سەر سوڕهینەر بوو، چ شتانیکی دروست کردبوو! یەک دوو
ئاوازیم لە کەنالیکی کۆن گۆی گرتبوو. چ پۆزگاریکە! بیستبووم گۆرانیبیژیکی ژنی....
پینگەم نەدا قسەکانی تەواو بکات و گۆتم:
- کارە پەییوهندیت کرد بە فریاکەوتنەو؟

کارە- بەلی، ئیستا ئیتر دەبیت بگەن. بەیله ئەو نامە یە بخوینمەو بەزانم چی تیدا
نووسراو.

تاكو کارە نامەکە ی خویندەوێ من پۆیشتم بۆ لای تەلا. دەستم هینا بەسەریدا.
ئەو بیزمان لەخوار قاچی ئوستازەوێ نە دەجولا! وەفاداریکە سەیر بوو!
کارە- ئی ئی ئی...! بەهزاد ئەو زۆر مەرف بوو هە! زۆر پیاو بوو! دەزانیت سی
یەکی ئەم مال و باخە پارەکە ی چەندە؟! لەوانە یە نزیکە ی سی سەد بۆ چوارسەد
ملیۆن تەنە!!

- بەلی بەلام بزانین لەگەل مندا وەفای هە یە؟! وەفای بۆ خاوەنەکە ی نەبوو!
بە موبایلەکە ی کارە پەییوهندیمان کرد بە پاریزەرەکە ی ئوستازەوێ.
فریاکەوتنی تارانیش گەیشت و لەدوای پشکنین هۆکاری مردنەکە ی بەوستانی
دلی نووسی. نیو کاتژمیر دواتر پاریزەرەکە ی هاتوو کارەکانی رینک خست و هەر
ئەو پۆزە لاشە ی ئوستازمان بەخاک سپارد. بەبێ مەراسیم، هەر بەو شیوێ
خۆی ویستی.

دەفتەری ژبانی هونەر مەندینکی گەرە بەسترا!
سبە ی پۆلیسەکان لەگەل پاریزەرەکە ی ئوستاز هاتن و مالەکە یان داخست تاكو کارەکان
تەواو دەبن. من و کارەیش تەلامان برد و لە دارستانیکی شیمال ئازادمان کرد.
ئەو بیزمانە سەرەتاهەزی نەدەکرد و لیمان جیا نەدەبووێ.
بەلام کاتژمیرینک لەویدا وەستاین و تازە زانی ئازادی چیه و تەماشایەکی منی
کرد و وردە وردە دوور کەوتەوێ و پۆیشتم دارستانەکە.

* * *

بهشی بیست و نوز

سی رۆژی دیکهش تینه‌پی، خالی و سارد. به‌بی هه‌وال به‌بی خوشی. تنها
چاوه‌روانی.

شەش پیت و چوار نوکته! وشەکانی کوتاییه. به‌لام ماناکه‌ی له‌وانه‌یه سالانیک
دریژه بکیشیت تاکو تینگه‌یت! له‌ناو ئەم وشە شەش پیتیه‌دا ده‌یان وشە‌ی تیدایه‌ک
تاقیکردنه‌وه‌ی هه‌ر یه‌که‌یان دلی شیرێ ده‌وینت!

ته‌نهایی، چاو له‌رینگه، خەم، خه‌فەت، بی هیوایی، نازاری رۆح، خه‌مۆکی، خه‌یال،
په‌شیمانی! بی هه‌والی، دلوا‌به‌سته‌یی!

هه‌ریه‌که له‌و وشانه‌ چەند وشه‌یه‌کن که زور به‌ئاسانی له‌زار دینه‌ ده‌ره‌وه و زور
به‌ئاسانی له‌سه‌ر کاغه‌ز ده‌نووسرین، به‌لام ده‌بیت ئارام بگریت له‌سه‌ر ئەشکه‌نجە و
نازار تاکو ماناکانیان تینگه‌یت و هه‌ستیان پێ بکه‌یت!

له‌ناو خۆمدا بووم و قسه‌م ده‌کرد که ده‌نگی ده‌رگا هات. کاوه‌ بوو.

کاوه - سلاو کوری حاجی که‌مپانی!

- سلاو، وه‌ره ژووره‌وه!

کاوه - من به‌هزاد گیان! دۆسته‌ کۆنه‌که‌ت بیر نایه‌ت؟ ئەو کاتانه‌ی هه‌ژار بوویت
و هیلکه‌ی مریشکت ده‌خوارد، زور منت خوش ده‌ویست!

- وه‌ره ژووره‌وه خۆت بیتام مه‌که.

کاوه - مافی خۆته. ئەگه‌ر منیش شه‌و بخه‌وم و به‌یانی هه‌ستم خاوه‌نی پینج سه‌ر
بو شه‌ش سه‌ر ملیون تمه‌نی بیزمان بم، ئیتر وه‌لامی سلاوی هیچ که‌سینک
ناده‌مه‌وه!

ته‌ماشام کرد و ئاهینکم کینشا.

کاوه- قوربانی ئەو ئاهەت بېم کە هەر یەکه یان نرځه کە ی چوار بو پینچ ههزاره!
ناه مه کیشه! رۆژانه کولیک زیان ده کهیت ها!
پینکه نینم هات.

- وه ره ژووره وه کوڤه، وه ره ژووره وه، ژووره که سارد ده بیته وه.
کاوه- فیدای سهرت! دهوله مه ندی ئیتر. پاره بده و ههوا بکڤه! ئیتر که پان به دوا ی
خواردن و نهوت و پینداویستی و سوال که ریت تینپه ری نازیزم!
ئینستا خوله کیک وه ره سهره وه کارم پینته. ریشیشت بتاشه وه ک ئە فلاتوونت لی
هاتووه! هه لبه ته ئەو کاته ی که هه شتا و پینچ سالان بووا!
- بېم له سهره وه چی بکه م؟

کاوه- له لایه ن پاریزه ره که ته وه هاتوون و ده یانه ویت قسه ت له که لدا بکه ن.
- باشه پینان بلی بینه خواره وه!
کاوه- ناکریت به هزاد گیان. ئەم ژووره ماشه لا ئە وه نده که وره یه یه که مین ده نگ
به ده نگ ناگات، دو وه میش یه کتری ون ده که یین! ژوور نیه! هۆلی کۆشکی مه رمه ره!
به ناچاری له گه ل کاوه رۆیشتمه سهره وه.
له گه ل فه ریبادا سلاو و هه والپرسیم کرد چاوم که وت به کچینکی قه شه نگ له سه ر
مۆبيله که دانیشتبوو. هه ر ئیمه ی بینی هه ستا و سلاوی کرد.
- سلاو بفه رموون تکاده که م.

- زۆر سوپاست. ئیوه جه نابی به هزادی فه ره هه نگن?
- به لی خۆم.
دواتر رووم وه رگیرا و ته ماشای کاوه م کرد.
کاوه- ئەمان خانمی بیتا په ناهین. کچی پاریزه ری ئیوه. واته پاریزه ری ئیوه
باوکی ئەمانن.

- باشه؟!
کاوه- قوربانی ئەو بېر و هۆشه ت، لاخوی تو یه که می پۆله که مانی، ئەمان
هاتوون کاره کانی ئیوه رینک بخه ن.
- کاره کانی من رینک بخه ن؟ بوچی باوکیان ته شریفی نه هیناوه؟
بیتا و فه ریبا به هینواشی پینکه نین.
کاوه- به هزاد گیان چه ند خوله کیک دانیشن دواتر له خزمه تتاندا باسی ده که م.
ئینستا به یانیه و تازه له جینگه هه ستاون و که میک ره وشتان توونده!
دواتر رووی کرده بیتا و گوئی:

باسه بێن

- ببورن بیتا خانم. ئەمرو لە مالهوه ههنگوینمان نهبوو، ئەمانیش جگە لە ههنگوین هیچی دیکە ناخون! فهربیا خانم تکایه چایهکی شیرین بدەن بە ههزار تاکو من دەروم لەسەری کولان شوشهیهک ههنگوین دهکرم و دیمهوه!
فهربیا رویشت چایی بهینیت و بیتاش که خهریکی شاردهوهی پینکهینهکهی برو لهسەر موبیلهکه دانیشت.

بیتا- جهنابی فهرهنگ پیرۆزبایتان لێ دهکهم.

- ببورن بوچی؟

کهمیک سهری سوپما و گوتی:

- ببورن! باشه بریاره ئیوه، واته..

کاوه گهیشته فریایی و گوتی:

کاوه- مه بهستی بیتا خانم لهوه بووده بیت پیرۆزبایی له هاوڕینیهکی وهک من

بهتو بلینت!

فهربیا بهسینیهک چایهوه هاتهوه.

کاوه- ههلیبگره! ههلیبگره چایهک بههزاد گیان. شیرینی بکه و بیخورهوه!

فهربیا سهرهتا فهرمووی له بیتا کرد و دواتریش له من و کاوه. کهمیک تینهپهری و

بیتا گوتی:

بیتا- من خویندکاری بهشی یاسام. لهگهڵ ئەوهشدا یارمهتی باوکم دهدهم له

کارهکانیدا.

- راست دهلین.

بیتا- من پینشیاریکم بو ئیوه ههیه.

تهماشام کرد.

بیتا- کهسینک پهیدا بووه که تهواوی ئەو سهرهوهتهی بهئیوه دهگات دهیهوینت.

واته نرخیکی بو دادهنین و مامهلهی دهکهن. دواتر بهپینج له سهه کهمتری نرخه

راستهقینهکهی دهدهن بهئیوه.

دوو باره تهماشام کرد.

بیتا- ئیستا من هاتووم تاکو رای ئیوه بزنام.

سهرم داخست. ئەو کچه داماره سهری سوپما بوو.

کاوه- قورباننتم بم. ناوچاوت بکه رهوه. شهرمهزار مه به! خۆ نامانهوینت بهزور تو

بدهین بهشوو!

شهرم و حهیات ههلگره بو ئەو کاتهی که رویشتیته مالی خۆت! ئیستا بیری

خوت بکره وه دواتر وه لام بدهر وه.

بيتا سهرى داخست و بههينواشى پنده كهنى.

كاوه- نه م بهزادهى ئيمه زور شهرمنه. تو خودا ببورن! خهتاي خومانه.
نه وهنده ناگامان ليني بووه كه ريگه مان نه داوه خور و مانگ رووخسارى ببينيت.
له بهر نه وهيه سهخته له گهل بينگانه قسه بكات!

دواتر پرووى كرده من و گوتى:

- ئاي، قوربانى شهرم و حهيات بم، عه باكت بكره وه سهرت كچى بينگانه ليره
دانيشتووه!

فهريبا دهستى كرد به پينگه نين و روويشته چيشخانه. نه م جارهيان بيتايش
به دهنگى بهرز پينگه نى. ته ماشاى كاوه م كرد و گوتم:

- من نازانم. هه ر بريارىك كاوه بيدات بريارى منيشه.

نه وه م گوت و هه ستام. روويشتمه بهرده م په نجه ره و ته ماشاى ده ره وه م كرد.
چاوم له سهر شه قامه كه و بهرده م ده رگاي ژووره كه م بوو.

هه مووان بيتهنگ بوون. كاوه هاته پشتى سهرم و دهستى خسته سهر شانم و
گوتى:

كاوه- ته ماشاى كوئى ده كه يت؟

- بهرده م ده رگاي ژووره كه م! چاوه پروانم خوت ده زانيت!

دهستى هينا به قژمدا و روويشت بو لاي نه وان. منيش چند خولهك دواتر چوومه
لاي نه وان و دانيشتم.

كاوه- بهزاد گيان به راي من پيشنيارىكي باشه. هه لبه ته من چاوديزى حساب و
مامه له ده كه م. ئيتر خوت ده زانيت.

- باشه رازيم.

بيتا- بفهرموون جه نابي فه ره ههنگ. نه مانه كوئى ته واوى سهر وه تى جه نابي...
راستى ده زانن نه وان كئى بوون.

- به لى ده زانم.

بيتا- ده لين ژيانىكى سه يرى هه بووه! له ناو باخنيك به و گه وره ييه، به تاك و
ته نهايى! ده لين زو به سه ختى ژيانى گرتووه.

- باش نيه ده رباره ي مروقه كان به بنى ناسينيان بريار بدن! به دنيا ييه وه ناگادار
بوون له ژياناندا چون يارمه تيه كى پيشكه شى چ شوينا نيك كردووه!

بيتا- دواى لى بووردن ده كه م. حه ق به ئيوه يه. به لام مه به ستم له وه بوو كه...

- ئەوانىش ھونەزمەندىك، مروفىنىكى خاكى و ئازار كىش بون. رۇحى شاد بىت.
ببورن خانىمى پەناھى، ئەم كارانە چەندى بى دەچىت؟
بىتا- بەتەواوى نازانم. لەوانەيە نزيكەي ھەفتەيەك بۇ دە رۇژ بىت.

- باشە، ئىتر كارىكتان بەمن نىه؟
بىتا- نەخىر، كارىكم نىه. لەوانەيە چەند جارنىكى دىكە پىنوئىست بكات دابنىشىن.
ھەلبەتە ھول دەدەم ئىواران بىنە خزمەتتان تاكو رۇحىەتى ئىوھ باش بىت!

تەماشام كرد و گوتم:
- دەبىت من ببورن. دەزانم كۆبوونەوھەكەمان زور خراپ بو. داواى
لىبورىنتان لى دەكەم.

پىكەنى و گوتى:
بىتا- دەولەمەندەكان نابىت زور داواى لىبورىدن بكەن!

تەماشام كرد و گوتم:

- دەولەمەندەكان؟!
بىتا- باشە بەلى. ئىوھ تاكو ماوھىەكى دىكە دەبنە خاوەنى نزيكەي چوار سەر
ملىون تمەن!

- ئىوھ دەربارەي من چى دەزانن؟

بۇ ساتىك بىدەنگ بو دواتر گوتى:

- ھەلبەتە دەربارەي ئىوھ نازانم بەلام چوونكە باوكم پارىزەرە، لەگەل كەسانى
دەولەمەند زور مامەلەم كردووه.

- دووبارە بەبى ناسىن بىرىارتان دايەوھ! من ئەگەر ئەم پارەيەم دەوئىت تەنھا
لەبەر خاترى ئامانجەكەمە. ئەگەر ئەو ئامانجە نەبىت ئەو پارەيە بى نرخە!

بىتا- بى نرخ؟!

دواتر ھەستا تاكو بىروات و گوتى:

- واتە ئەگەر نەگەن بەئامانجەكەتان واز لەو پارەيە دەھىنن؟

- لەوانەيە.

خەندەيەكى گالتە ئامىزى كرد و گوتى:

بىتا- لەم بابەتەدا كەمىك كىشە دەبىنم. دەبىت چىنى سەرەوھ تىپەرىنن!

كاوھ- ئىستا بۇ كوى تەشريف دەبەن. بفرموون لە خزمەتتاندا بىن. بەراست

حالى باوكتان چۇنە؟ پىاوئىكى زور بەرىزە. بفرموون تكادەكەم.

بيتا به زوري کاوه دانېشت. من دووباره رويشتمه وه لای په نجره که.
کاوه- به هزادگان وهره دابنېشه. خه يالت ناسووده بيت نه گهر که سينک بيت
به دواتدا به دنيايي وه په يوه ندي دهکات!
رويستم و دانېستم.

بيتا- پزېشکي ده خونيت به هزاد خان؟

- پزېشکيم ده خونيد خانمي په ناهي.

کاوه- واته ئيستا پشورمانه. ئيوه چي؟ چهندتان ماوه تاكو ته واو بين؟

بيتا- سالنكي ديکه ته واو دهيم.

کاوه- چاکه! ماشه لا کچيک به و جوانيه، خيزاندار، پاريزهري شارهزا! ئيتر هه موو
شتيک له ئيوه دا ته واوه. پشت به خودا دواتر زور به زوويي بهخت ده دات له ده رگاي
مالتان!

به راست ئيوه خزمایه تيتان له گه ل نه و کچه ي ناو فيلمي پاريزه ره جوانه کان نيه؟!
نه و کچه ي زور جوان بوو ها؟!

زهق زهق ته ماشاي کاوه م کرد. بيتا کوتي:

- ببورن ده توانم پرسيارينک بکه م؟

- تکاده که م. ئيوه پاريزه ري منن.

بيتا- بوچي نه وهنده خه مگينن؟!

هه مووان بيدهنگ بوون. ته نها دهنگي چرکه ي کاتژميره که ده هات.

بيتا- وهک بلني پرسيارينكي خراپم کرد.

کاوه- نانا هه رگيز. راستيه که ي نه وهيه نه م به هزاده ي ئيمه نه مړو که ميک نارينکه.

ده متواني چي به و کچه بلنيم؟ سه رم داخست و خودا حافيزيم کرد.

گه رامه وه ژووره که ي خوم. نيو کاتژمير دواتر کاوه هاته خواره وه.

کاوه- باشه سوپاست بو خودا نه و بهرنامه ش رينک بوو. چ کچيکي جوان و
خانمه نه م بيتا خانمه.

- رويشت؟

کاوه- به لي به لام سبه ي کاتژمير نو ديت به دواتدا تاكو کاره کانتان رينک بخه ن.

به راست به هزاد ده مويست که ميک قسه ت له گه لدا بکه م.

- ده رباره ي چي؟

کاوه- هه موو شتيک. يه که مين په فتاري نه مړوت زور خراپ بوو.

- من داواي لينبوردين کرد.

كاوه- به لى، به لام به هزاد گيان تو كورپىكى چوارده سالان نيت! ده بيت زور
خوراگرتر له م قسانه بيت. واته چى چه سپاوى به م ژورده وه و خوله كىك دىته
سهره وه له په نجره وه ته ماشاى نيره ده كه يت؟!

واته نه گهر فهرنوش بگه رپته وه سهردانىك دهكات و په يوه ندى دهكات، نه گهر ليره
نه بوويت نه وكاته ده پروات.

- راست ده كه يت به لام چى بكم؟ به رده وام دوو دلم!

كاوه- ناگادارى خوتبه. ناشرينه له لاي فهرىبا. پياو ده بيت خوراگر بيت.

دهمه ويت بزانه تاكو نه و پوژهى فهرنوش ده گه رپته وه تو له م ژورده بيت؟
گريمان فهرنوش ماوه يه كى دىكه په يدا بوو به لام به هوى نه و شتانه ي پوويان داوه
نه يه ويت ببينه ژنى تو! دووباره ده ته ويت له م ژورده بمينيه وه؟
قسه كانى راست بوو. شتىكم نه بوو بيلم.

كاوه- به هر شيوه يه ك بيت به هزاد گيان، ژيان له گه ل فهرنوش و به يى فهرنوش
به رده وامه!

بيرت كو بكه ره وه. نه وه ژيان نيه بۇ خوتت درووست كردوه! نه و چيرفكانه يش
كه وا ده رباره ي خوشه ويستى و دلدارى و وه فا بيستووته، داستان بووه!
له دايك و باوك نازيزتر بوونى نيه؟! هر خودى خوت! كاتىك خودا لىيان
خوشينت نه وان مردن، تو رويشتيت خوت كوشت؟
نه وه لا! ژيانى خوت كرد. خوت كو بكه ره وه كوربه! له كوتايده فهرنوشيش
خودايه كى هه يه!

نه و راهاتووه كه له گه ل دايك و باوكى بژى. له كوتايده ميردىكى وهك به هرام
په يدا ده بيت كه وا هاوسه رگرى له گه لدا بكات! تو برق له بىرى خوتدابه.

ئىستا نه م هه موو ماوه يه هه والى نيه؟ بىر بكه ره وه، پوژنىك دوو پوژ سى پوژ.
مرقوف نه گهر بيه ويت برىاربدات له ماوه ي كاتر ميرىكدا بىر دهكات وه!

ئىستا دوو هه فته تىپه رپوه و هىچ هه والىكى نيه! لانى كه م ده يتوانى په يوه ندى
به فهرىباوه بكات و هه والىكى خويمان پى بدات! راست ده لىم يان نا؟

نه گهر نه م عه شقه عه شق بووايه به رامبه ر نه يده توانى پوژنىكىش نارام بگرىت چ
بكات به دوو هه فته! دانيشه و بىر له خوت بكه ره وه، بزانه نه و قسانه ي كردم
راستن يا خود نا.

لاخوى تو خوينده وارى نه م ولاته ي! نه گهر نه م بىر كردنه وه و په فتارى تو بيت،
واى به حالى نه خوينده واره كان!

نهوانه‌ی گوت و سه‌ری داخست، ده‌رگای کرده‌وه و برۆیشت، تاكو ئیستا به‌و
شینوه‌یه نه‌مبینی بوو! قسه‌کانی راسته‌قینه بوو! به‌بن هه‌ست و سوزا هه‌ندیک له قسه‌کانی راست بوون
به‌لام کئی چاره‌ی ده‌ردی دلی منی ده‌کرد؟! دانیشتم له سوچینکدا و ده‌ستم کرد
به‌بیرکردنه‌وه، وه‌ک هه‌میشه! کاتژمیریک تیپه‌ر نه‌بوو که دووباره له ده‌رگای دایه‌وه و هاته ژووره‌وه.
کاوه- چایی ناماده‌یه؟

- مه‌گه‌ر له سه‌ره‌وه چایی نه‌بوو تاكو بیخۆیت؟
کاوه- بوچی نا، به‌لام چایی ئیره‌م زیاتر به‌لاوه خوشه! ئیستا چیته ئه‌ژنوی
خه‌مت له باوه‌ش گرتووه؟! هه‌ر ئه‌وه‌یه ئیتر! ئه‌وه‌نده نازم کینشاوی ناسک بوویت!
نازکینشت هه‌یه ناز بکه ئه‌گه‌رنا قاچت بو قیبله دریز بکه!
- ئه‌وه چایی و ئه‌وه‌ش کوپ، برۆ خوت تینی بکه و بیخۆ!
کاوه- راست ده‌که‌یت به‌هزاد خان! مافی خوته! ئه‌و کاتانه‌ی چایت بو ئیتمه
تیده‌کرد مروڤینکی هه‌ژار و نه‌دار بوویت! ئیستا ملیونه‌ریت! منیش بوومايه ئیتر
سلاوم له‌که‌س نه‌ده‌کرد!

- ونه‌ کاوه! شه‌رمه‌زار نابیت دینیت و ده‌رۆیت، به‌زمان بریندارم ده‌که‌یت؟! تو
هاورینیت؟ به‌و شینوه‌یه هاورینیه‌تی ده‌بیت؟
کاوه- ده‌بیت چۆن هاورینیه‌تی بکریت؟ له باوه‌شتدا دانیشم که چی؟ وه‌ک یوگی
هیندیت لی هاتووه! ژیانته وه‌ک زاهیده‌کانی لی هاتووه! برۆ ته‌ماشای خوت بکه له
ئاوینه!

ئه‌وه شینوه‌یه بو خوتت درووست کردووه؟ چه‌ند رۆژه نه‌رۆیشتووته گه‌رماو؟
مه‌تریک خۆل نیشتووته ناو ئه‌م ژووره! ژووره‌که‌ت هه‌میشه وه‌ک گول بوو!
ته‌ماشای کتینه‌کانت بکه! ته‌ماشای جله‌کانت بکه! ئیره وه‌ک بازاری شامی لی
هاتووه! وشتر به‌باره‌وه ون ده‌بیت! هه‌سته به‌ژیانته رابگه‌ پیاو!
ته‌ماشای ده‌ورو به‌رم کرد، راستی ده‌کرد.

- تو زور بی به‌زه‌ییانه هینرش ده‌که‌یته سه‌ر مروڤ! ده‌کریت وه‌ک مروڤ قسه
بکه‌یت!

کاوه- تو له زمانی مروڤ تیناگه‌یت تاكو قسه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌م؟!
قورگم گیرا، سه‌رم خسته سه‌ر ئه‌ژنوکانم و بیده‌نگ بووم. ئه‌ویش ئیتر قسه‌ی
نه‌ده‌کرد. دلم زور پر‌بوو. ئیتر نه‌مه‌ده‌توانی خۆم راگرم. فرمینسک له چاوه‌کانمدا

كوببوويهوه بهلام نهم دهويست بگريم. بهزور خوم راگرت. سهرم بهرز كردهوه
لهگل كاوهدا قسه بكم بهلام دهنگم ليوه نهدههات! ههر بهو شيوهيه تماشام كرد.
كاوه- بۇچى بهو شيوهيه تماشام دهكەيت؟ دهى قسهبكه ئيترا زمانت بگهروه
و ههموى بريژه دهرهوه.

دووباره سهرم خسته سهر نهژنوكانم. ههستا هات بۇ لام و له باوهشى كردم.
كاوه- نازيزم، گياني من. بهخودا من نازار دهكيشم كاتيك تو بهم شيوهيه دهبينم.
كارينكم لهدهست نايهت بۇت. چى بكم؟

- كاوه من زور تهنهام! سارد و خاليم! هيچ شتيك خوشحالم ناكات. نه
دلخوشيهكم ههيه نه هيچ شتيك!

ئهو كاتانه بهخوشهويستى فهرنوشهوه كاتيك دههات بۇ ئيره، ژوررهكم وهك
گول پاك دهكردهوه! ئيستا دهست و دلم ناچيته كارهوه! تواناي چوونه گهرماويشم
نيه.

كاوه- لهپيش فهرنوش چى؟ ئهو كاتانه ژوررهكهت بۇ كى پاك دهكردهوه؟
- نازانم!

ههموو شهزيك خهو بهفهرنوشهوه دهبينم، دهبينم جلى بوكيني لهبهر كردوه و
خهريكه دهروات! ههميشه بير دهكهمه زوريان لى كردبيت كهوا بيته ژنى بههرام.
كاوه- له كوتايذا چى؟ ئهگهر بهو شيوهش بيت. خوى دهزانيت، خو مندل نيه!
مهگهر تو خوت بهبههرامت نهگوت كه فهرنوش دهبيت خوى ههليبيرنيت؟
ئاخر قوربانن بىم، تو بۇ ئيمه ئالگو بوويت! من و هاورپياني پول لاسايى تومان
دهكردهوه!

ههموو كچهكاني پول دهبرارهى سهنگيني و بهتوانايى تو قسهيان دهكردا ناييت
من ئهو شتانه بهتو بلىم، تو خوت ماموستاي ئيمه بوويت!
ههسته. ههسته برق بۇ گهرماو و سهر و رووخسارت چاك بكه. ههموو شتيك
بدهره دهستى خودا. زور كيشه ههيه تهنها كات دهتوانيت چاكي بكات.
سوئند بهخودا بهلينت پى دهدهم كه ئيستا فهرنوش له ههمووان ئاسوودهتر و
جنگهى پاريزراوتره. لهوه دلنيابه.

دووباره ماچى كردم و دهستى گرت و بهرزى كردمهوه.
كاوه- ههزدهكهم وهك پياو كاتيك له گهرماو هاتيهت دهرهوه بيتهوه به
بهزادهكهى جاران. باشه؟
پنكه نيم و گوتم:

- له گهل ته واوی نه و خه م و خه فته ی له دلمدایه، باشه.
کاوه- ئافه رین بؤ تو. فه رنوشیش به و شیوه یه توی خوش ده ویت.

سبه ی به یانی نژیکی کاتژمیر نو له ده رگایان دا. بیتا په ناهی بوو. هاتبوو تا کو
بروین کاره کانی باج و خه راج ریک بخه یین.
خوم ئاماده کردبوو. پاک و خاوین! ژووره که م دووباره پاک بوو بوویه وه وهک
گول!

به رینویه ک هاتبوو. سه رکه وتین و به ری که وتین.
بیتا- نه مرقو حالتان باشه؟
- زور سوپاست. خراب نیم. ئیوه چونن؟

بیتا- زور سوپاست. باشم. باوکم گوتی ئیوه ببه م تا کو چند دوکانیک ببینیت.
به شیکه له سامانی خودا لیخوشبوو. خه ملینراوه.
برپاره کاوه خان به دوا داچوونی بؤ بکه ن و دواتر به ئیوه ی بلین. نه گه ر رازای
بوویت، له گهل که سینک که ئاماده بووه ئه م مامه له یه بکات برپاره به هه مان نرخه
مال و باخه که به لین نامه که ببه ستیت. ره زامه ندیت؟
- ده بیت قسه له گهل کاوه بکه م، دواتر له خزمه تتاندا ده یلیم.

که مینک روشتین و گوتی:

- له ئه م دووکانانه دا هه وت دووکانی ده گات به ئیوه. هه لبه ته سنی یه کی ئه وانه.
لیره نویسینگه ی لینه ده توانن ته شریف ببه ن و راویژیان له گهلدا بکه ن. ده رباره ی
نرخه که یان و نه و جوړه شتانه.
- نا پنیوست به وانه ناکات. له وانه یه کاوه و باوکی ده رباره ی ئه م دووکانانه
پرسیاریان کردبیت.

بیتا- ئاخه ئه وانه مولکی ئیوه یه! ده کریت زیان بکه ن.

- مه به ستان له وه یه که ده کریت کاوه کلاو بکاته سه رم؟

بیتا- به و شیوه یه ش نا. به لام باشتره خوتان به دوا داچوونی بؤ بکه ن.

- من متمانم به کاوه هه یه.

بیتا- ئاره زوی خوتانه. که واته بکه رینه وه؟

- زور سوپاست.

سوار بووین و به ری که وتین.

- تا کو ئیستا نه مبیستبوو که سینک هه موو مامه له یه ک بکات.

بیټا- چوڻ مامه له یه ک؟
- نه وهی که سینک سهروه تی که سینکی دیکه به خیرایی بکریت! نه و به ریزه له کوی
ناگاداری نه مانه بووه؟

که میک راوه ستا و دواتر گوتی:

بیټا- نه وان یه کینکن له هاوړینکانی باوکم.

- که واته باوکیشتان به شینکی بچووکی له م مامه له دا هه یه!

بیټا- باشه له کوتایدا نه وهش ریگایه کی په یدا کردنی پاره یه.

- به لی نه وهش ریگایه که!

ویستی توله بکاته وه.

بیټا- ریگه یه کی دیکه نه وه یه که له پر سامانیک به جی بمینیت!

- نه گهر مه به ستان له منه ده بیت بلیم تا کو کوتا ساته کانیش من ناگادار نه بووم.

بیټا- دواي لینووردن ده کم به لام باوهر پینکردنی بو من سهخته!

- باشه باوهر مه کن!

بیټا- به هر شیوه یه ک بیت نه وه زور باشه که که سینک له و ته مه نه ی تودا

خاوه نی نه و هه موو پاره یه بیت. چیژ به خشه!

باوکی من سالانیک کاری کردووه و نیستا نزیکی شه ست ساله. هینستا نه ی توانیوه

بیټه خاوه نی پینچ یه کی نه و بره پاره یه.

ته ماشام کرد. له قسه کردندا زور ناسووده بوو!

- نه وه ک نیوه هه سوودی به ن؟

بیټا- نه خیر هه رگیز. ته نها زور هه زده کم بزانه چوڻ ده کریت که سینکی

دهوله مه ند له وه سیه ته که یدا سی یه کی سامانه که ی بداته که سینک که هیچ

په یوه ندیه کی له گه لدا نه بیت.

- ناگادار به، زور به خیرایی شوفیری ده که یت.

بیټا- به دلنیا ییوه ناتوانم بزانه چوونکه بینگانه م!

وه لام نه دایه وه. چه ند خوله کینک دواتر گوتی:

- ببورن، چوڻ ده بیت له گه ل نیوه دا بیټه ناسراو؟

لامکرده وه و ته ماشام کرد. به لامه وه زور سه یر بوو که وا که سینک نه وه ند

به ناسووده ی بتوانیت قسه ی دلی خوی بکات! له چاوه کانیدا بچووکترین نیشانه ی

فیلبازی و خراپه کاری نه بوو. به پینچه وانه وه زور راستگویانه ته ماشای ده کرد!

- نیتر که س ناتوانیت له گه ل مندا بیټه ناسراو.

بیټا- به دلدنیاییه وه بیر ده که یته وه که له مه به دواوه هر که سینک بیت به ره و
دووتان له بهر خاتری سامانه که تانه؟! له وانه یه نه مه یه که مین ویرانکردنی پاره یه!
- له وانه یه ئیوه راست بلین، بیورن خه ریکین ده برۆین بو کوی؟

بیټا- نووسینگه ی باو کم، که یشتین.
له جینگه یه ک ئوتومبیله که ی راگرت و دابه زین، نووسینگه ی باوکی له
باله خانه یه کی چند نهؤمیدا بوو: کاتیک چووینه ژوره وه سکر تیره که گوتی که بو
جیبه جی کردنی کاریک برۆیشتوته دهره وه و تاکو دوا ی نیوه برۆ ناگه پرته وه.
بیټا- باشه چی بکه یین؟

- من ده که پریمه وه ماله وه، سبه ی خوم دیمه خزمه تیان.
پنکه وه هاتینه خواره وه و ویستم خودا حافیزی بکه م، گوتی:
بیټا- ناخر تاکو ئیره هاتووین، کاتژمیریکی دیکه باو کم ده که پرته وه، ده لیم نه که ر
رازیت برۆین نانی نیوه برۆ بخوین، دواتر به دلدنیاییه وه باو کم دیته وه، نیوه برۆیه و
منیش که میک برسیمه، چونه؟

- باشه، شتیک نیه برۆین.
بیټا- به لام میوانی من.
- نه خیر، دیم به لام میوانی من.

بیټا- نه کهر بته ویت له و جوره خه رجیانه بکه یت به خیرایی پاره کانت ته و او ده بن
ها!

پنکه نیم و پنکه وه به ره و ریستوران ت روشتین، جینگه یه کی جوان بوو، دانیشتین و
داوای خوار دنمان کرد.

بیټا- ده زانیت به هزاد خان، ده بیت ئیوه نه و پاره یه بخه نه نیو کاره وه، واته له
شوینیک سه رمایه گوزاری بکه یت، پاره نه کهر بمینیتته وه سوودی نامینیت.

- به دلدنیاییه وه بو نه م بابه تیش که سینک ده ناسن تاکو سه رمایه گوزاریم بو
بکات؟!

که میک توره بوو، ته ماشایه کی کردم و گوتی:

بیټا- نا کریت من و تو شهر نه که یین؟!

- من که ی شهرم له گهل ئیوه دا کردووه؟

بیټا- من هر چیه ک به ئیوه ده لیم به توره یی وه لامم ده ده یه وه! هر متمانه ت به من
نیه.

- خانمی په ناهی، من جاری دوومه که ئیوه ده بینم، له بهر چی ده بیت متمانه

به ئيوه بکه م؟

بيتا- زور باشه! له سبه ينيوه هموو رۆژنيک ديمه مالتان تاكو ژماره ي پشتگيريه کاني من ببينيت و بتوانن متمانه به من بکه ن!

بيرم کرده وه گالته دهکات به لام له چاوه کانيدا نيشانه ي گالته نه بوو!

- نه وه ت به راستي نه بوو؟

بيتا- بۆچي نا به راستي گوتم!

مات بووم.

- من سه ر ده رناکه م! ئيوه هه رچه کتان بويت نه نجامي ده ده ن؟

بيتا- به لئ!

پينکه نينم ده هات.

بيتا- من ده مه ويت يارمه تيتان بده م به هزاد خان!

- مه گه ر من داواي يارمه تيم له که س کرده وه؟

بيتا- ده کريت من و تو پينکه وه ببينه هاوړئ؟

- بۆچي نا، ده کريت. به و مه رجه ي پرسياي زورم لئ نه که يت!

بيتا- که واته پينکه وه هاوړينين؟

- هاوړينين!

بيتا- به هزاد ده زانيت نه گه ر به ويت ده تواني له رينگه ي ياساوه له گه ل فه نوشدا

هاوسه رگيري بکه يت؟

نه مه ئيتر چ جوړه مروښنيک بوو؟! چهنده به ئاسووده يي په يوه ندي له گه ل

چوارده وريدا درووست ده کرد!

- به لئ نه وه ده زانم خانمي په ناھي!

بيتا- پيم بلي بيتا!

دووباره ته ماشام کرد.

- نه گه ر رينگه بدن ده ليم بيتا خانم. به وشنيويه ئاسووده ترم.

بيتا- باشه نه گه ر به وشنيويه ئاسووده ي بلي بيتا خانم.

- به سه ر چاو. ده ليم بيتا خانم.

بيتا- باشه ئيستا گوي بگه ره بزانه چي ده ليم. نه و که سه ي برياره ساماني تو

بکريت هه له که ي بۆ ره خساوه و برياري داوه ده له سه دي نرخه که ي که م بکاته وه

به لام تو نابيت رازي ببيت!

- بريارمان پينچ له سه د بوو.

بیټا- نهوانه بهو شیوهیهن! سهرهتا بهو شیوهیه قسه دهکن، دواتر کاتیک بینیان
بهرامبهره که یان هزی پی دهکات، بهرزی دهکه نهوه بو ده له سهده. نیستا یان
دهگری یان ناگریت!

بهگشتی هردوولا بازی دهبن! بهلام کاتیک خریکی نووسینی بهلیننامه که بووین
و بهرامبهرت گوتی ده له سهده پاره که کهم دهکه مهوه، بازی مه به. بلی من په له م
نیه. تیگه یشتی بههزاد؟
که میکی دیکه ش ته ماشام کرد و گوتم:

- هینستا نه م توانیوه تیگه م چ جوره که سایه تیه کتان هیه بیټا خانم! نهو شته ی
به منی دهلین بهزیانی باوکتانه. نازانم بوچی نهوه به من دهلین؟ دهزانیته کهر
له وکاته دا نهو بهرینه نهو قسه ی بکردایه من بازی ده بووم!

بیټا- سهیرکه بههزاد. کاتیک من بازی بووم بیمه ناو نه م کاره وه مانای نهوه
بوو من بوومه پاریزه ری تو. باشه ویژدانم وایکرد که وا سوودی تو له بهرچاو بگرم.
- نه ی باوکتان چی؟ نهو بوچی سوودی من له بهرچاو ناگریت؟

بیټا- باوکم پاریزه ری هاورپیکه یه تی! هه له مه که. خریکی کاری خویه تی. واته
سوودی موه کیله که ی له بهرچاو دهگریت! باوکم هه م پاریزه ری خودالینخوشبوو...
بووه، هه میش پاریزه ری هاورپیکه ی. پاریزه ری تو نیه!

- راست دهلینیت. هه ر بیرم له م بابه ته ش نه کرد بویه وه.

بیټا- به هه ر حال، هیچ بهلگه یه ک تاکو من نه لیم واژووی نه که یته، باشه؟
پیکه نیم و گوتم:

- باشه، زور سوپاست.

بیټا- دهزانیته بههزاد؟ تو زور ساده یته! زور بهناسانی کلاو دهچیته سهرت! نهو
جوره مروفانه ی نه م مامه لانه دهکن زور وریان. وهک گورگن!

- نه گه ر سوودی نه بیت بوی که واته بوچی دهیه ویت نهو کاره بکات؟

بیټا- سوودی هیه! دهزانیته پینج له سهدی نهو پاره یه ی دهگات به تو چه نده؟
نهویش له ماوه یه کی که م و له جینگه یه کی پاریزراودا! ته نها راهاتوون زیاتر له مافی
خویان بهن!

خواردنیان هینا. نیتر هیچی نه گوت و به بیده نگی خریکی خواردن بووین. دواتر
رؤشتینه نووسینگه ی باوکی، بهلام دووباره نه هاتبوو. چند خولهک چاوه پریمان
کرد، دواتر بیټا منی گه یانده ماله وه و خویشی رؤیشت.

نیواره بوو که کاوه پهیدا بوو. نه گه یشتبوو دهستی پی کرد.

پاسه مین

کاوه- به به به! پیم خوش بوو! چ ژورنیک؟! دووباره بوویهوه هه مان دهسته
گول! خوت که مینک تینک چوویت به لام کینشه نیه. چهند رۆژی دیکه ئاو بکه نه ژیرت
دهبیته وه هه مان گول به هزادی خوم! کورنیک شیرین و جوان به چوار سهه پینچ
سهه ملیون تمه ن پاره وه!

له سبه پینوه خوازیننی کاران لیره ریز ده به ستن! خویشم لیره ده وه ستم و
ئاگادار ده بم!

ته ماشاکردنیک دریز سنی هزار تمه نه! ته ماشاکردنیک دوو هزار و پینچ سهه
تمه نه! نرخنی داشکینراو! تکایه ره خنه مه گرن.

- سلاو چو نیت؟

کاوه- چاک! کاتیک تو به م شینویه ده بینم شاد ده بم به خودا!

- هه وال چیه؟

کاوه- له کوپوه بۆت بلیم؟ یه که مین هه وال؟ دووه مین هه وال؟ گرن گترینی
هه واله کان بلیم؟ دریزه ی هه واله کان بلیم؟ ده ته ویت چ هه والیک بزانیته؟ بلی تا کو
بۆتی بلیم!

چایه کم بۆ تینکرد و له بهرده میدا دامنا.

کاوه- ئافهرین، هه رگیز کاره که ت له بیر مه که! نه و چهند رۆژه ی تینه پری خوت
ونکرد بوو!

چایی تینکردنت له بیر چوو بوویه وه! هه ولبده دووباره نه بیته وه!

پیکه نیم و گوتم:

- یه ک دوو رۆژه ده مه ویت شتینکت لی بپرسم.

کاوه- نه گه ر ده ته ویت بپرسی ژاله هیچ هه والیک له فهرنوش هه یه یا خود نا!
ده بیت له خزمه تتاندا بلیم نه خیر.

یه که مین ژاله باوکی مردووه و سه قاله. دووه م له مه پراسیمدا به شدار نه بووه.
سینیه م ده لین ژاله بیستوو یه تی که رۆیشتوووه بۆ سه فهر! ده کرنیت رۆشتینت بۆ
سه فهرنیک دریز! هه ر نه وه ت ده ویست بپرسی؟

- به لی هه ر نه وه م ده ویست.

کاوه- ئاییی! بریار بوو که ئیتر چی؟

- پرسیارکردن خو کینشه نیه.

کاوه- به لی به لام خه فته خواردن بۆچی نا کینشه ی هه یه. بریارمان هه ر نه وه
نه بوو.

باشه بلی بزائم به یانی له گهل بیتا پویشیتیت به دواى کاره کاندای؟
پووداوه کهى به یانیم بو گیزایه وه.

کاوه- ئافهرین بو ئەم کچه! له پووخساریدا دیار بوو که کچیکى رینکه! کچیکى
جوانیشه بهزادا! خراب نیه که میک به چاوى خیر ته ماشای بکهیت! ئیستا ههسته
پروینه سه ره وه بولای فه ریبیا. شه ویش هه رسیکمان ده چینه دهره وه.
- نا ئیوه پرون.

کاوه- دووباره ده ستت پیکرده وه؟!

- نه به گیانی تو. مه به ستم له وه بوو بیزارتان نه که م. ئیوه پینکه وه ده بیت ته نهابن و
باشتر په کدی بناسن. دهر باره ی ته مه نیک ژیا نه!

کاوه- ههسته پرون بابا! مه گهر ئافره تان ناسینیان ده ویت؟ بیست و شهش بو
هوت ساله کورپی دایکم و هیشتا نازانم رهنگی قژی چونه!
پینکه نیم و گوتم:

- باوکت چی؟ نه و چونه؟

کاوه- باوکیشم وریایه، چهند شه وینک پیش ئیستا ئه لبوومی وینه کانی هینابوو،
چهند وینه په کی دایکمی دهر هینابوو ده یگوت ئه شره ف! من تینه گه یستم کام له مانه
تویت؟! بیچاره هیشتا نازانیت له سه ر سفره ی ماره برین دایکمی ماره کردووه یان
پورم!

- ئیستا رهنگی قژی چونه؟

کاوه- به خودارهنگی زوره! که میک وه نه وشه یی! که میک قاوه یی! که میکیش چی
په ده لنین؟ لاتییه ماتیه!!
- های لایت نه زان!

کاوه- کویر بیت تو نه وانه له کویر ده زانیت؟!

- ئیستا ئیتر نه وانه مودیل نیه! ئیستا خانمان قژیان وهک ئافره تانی سی بو چل
سال پیش ئیستا لیده که ن!

کاوه- منی داماو بیرم ده کرده وه دایکم مودیلیه و له گهل مودیل دهروات! که واته
دایه گه وره م له ته کنه لوزیادا زانایه؟!

- باشه ئیستا هه ر پوژه و مودیلیکه ئیتر.

کاوه- که واته ئەم چهند پوژه ی له م ژوورهدا دانیشتبووی، تو ئیترینه وهت له
مودیله کانی ئیستا ده کرد؟! من دلم بووت ده سووتا. بیرم ده کرده وه که دانیشتووی و
خه م ده خویت!

ههسته برۆينه سهرهوه، ههسته بېرم دهكردهوه تو له ئيمه نه جيبتر هاتووبته
دونياره! دانه نيشي نهوانه له بهردهم فهريبادا بلينيت! له پر حهزي پي دهكات!
- فهريبا تاكو شهش مانگ بو سالنكي ديكه له و كارانه ناكات. پرسه داره!
كاوه- به دلنيايييه وه كاتنك پرسه كه ي تهواو بوو نه و كارانه دهكات. دهبيت جي
بكن تاكو به وشيوه پهي لينيت؟

- به دلنيايييه وه دهرونه نارايشتگا! خويان ناتوانن نهنجامي بدن، سهخته!
كاوه- به لي به لي! نه و دايكه ي ئيمه پنيه كي له ماله و پنيه كي له سوله يمانيه! زياتر
له من كه مندالي نهوم نارايشتگا دهبينيت!

ههسته برۆينه سهرهوه بابيه! نه و ههليت و پهليتانه چيه به يه كتری دهلين!
نه و كات دهلين ژنان له هه ر شويننك كوده بنه وه ده باره ي نه م و نه و قسه دهكه ن!
له ناو پياواندا په تايه!

پنكه وه چووينه سهره وه. دواي سلاو و هه والپرسی له گهل فهريبادا دانيشتين.
فهريبا چايي بو هينانين.

- باشه به سه لامه تي كه ي دهبيت برۆين به دواي ماره بېرين و شاهنگ و نه و
شتانه؟

فهريبا رووخساري سوور بوويه وه و پنكه ني.
كاوه- نه گهر خودا بيه و يت ئيتر هيچي نه ماوه.

- پشت به خودا بخوم له هاوسه رگيره كه تان خزمه تان ده كه م.

كاوه- دهسته كانت خوش بيت به هزاد گيان. پشت به خودا منيش له
هاوسه رگيره كه ت خزمه ت ده كه م.

- هاوسه رگيري من؟! هينشتا ته كليفي من روون نيه. جاري دهبينيت هيچ هه والينك
له فهرنوش نيه.

كاوه- ئينستا يان له گهل فهرنوش يان له گهل كچنكي ديكه. تا كوتايي ته من خو
نابيت دانيشيت و چاوه رپي بكه يت هه والينكت له فهرنوشه وه پي بگات!

- چاوه رپي ده كه م. هه رچه نده بخايه نيت. ده زانيت؟ لايه ني كه مي نه گهر هه والينكم
ليني هه بووايه خه يالم ئاسووده ده بوو.

كاوه ته ماشايه كي كردم و گوتي:

كاوه- نه گهر هه والينكت ليني هه بيت خه يالت ئاسووده ده بيت؟ ئيتر دانانيشيت له
ماله وه و خه فته بخويت؟

سهرم جولاند.

ياسه مين

کاوه - به لینی پیاوانه؟
 - شتیک بووه به منت نه گوتووه؟
 کاوه ناماژهی بو فهریبا کرد. فهریبا کهمیک دهسته دهستی کرد و دواتر گوتی:
 فهریبا - چی بلیم به هزاد خان؟! واته به لامهوه زور سهخته نهوه به نیوه بلیم.
 کاوه - بیلنی فهریبا خانم با ناسووده بیت.
 - هرچییه که هیه به منی بلین فهریبا خانم تکاتان لیده کهم. له وانیه بتوانیت
 یارمه تیه کی من بدات! بی ته کلیفی زور ناخوشه! بی هه والی زور نازار به خشه! من
 له بارودوخیکی زور خراپدام!
 کهمیک سه ری داخست و دواتر گوتی:
 - دوینی فهرنوش په یوهندی کرد. نیواره بوو.
 دووباره بیتدنگ بوو.
 - تکاده کهم فهریبا خانم. هرچییه که هیه بیلنی! به خودا من بارودوخم باش نیه!!
 فهریبا - ده یویست داوای لینیووردن له من بکات کهوا بی هه وال رویشتووه.
 - بو کوی؟! بارودوخی چون بوو؟!
 فهریبا - باش بوو. خه یالتان ناسووده بیت.
 گریانم ده هات.
 - جی دیکه ی گوت فهریبا خانم؟! له کویوه په یوهندی ده کرد؟!
 فهریبا - نه مریکا!
 - فهرنوش رویشتووه بو نه مریکا؟!
 سه ری به ناماژهی به لنی جولاند.
 کاوه - نهوه ی دیکه یشی بلنی فهریبا! بهیله نهه هاورپی ساده ی من کهمیک بیر و
 هوشی کوبکاته وه.
 ته ماشای کاوه م کرد و دواتر رووم وهرگیزا و ته ماشای فهریبا م کرد و پرسیارم
 کرد:

- دهرباره ی من هیچی نه گوت؟
 فهریبا سه ری داخست و هیچی نه گوت.
 - هه والی منی له نیوه نه پرسسی؟
 دووباره هیچی نه گوت.
 - تو خودا خوی باش بوو؟
 کاوه توره بوو بوو. له پر هواری کرد.

كاوه- بهلى بابە! بارودۇخى باشى باش بووه! سەر و كەللى له خوشيدا بووا
ليويكى ليداوه و هزار پينگه نين! بيللى فەرييا نيترا! بهيله خەيالى ئاسووده نيت!
دووباره بهمنى گوت:

كاوه- گويت بگه ره وه به هزاد بزانه چى ده ليم! فەرنوش، هەمان ئەو فەرنوشەي
كه له بهر ئەو كارت گەيشه نه خوشخانه، تەنانەت هەوالى توى نه پرسىوه! پرسىارى
نه كردووه كه زيندووى؟ مردووى؟! هيچى هيچ! وشەيه كيشى له باره ي توه
نه گوتووه! فەرييا به ئاماژەيهك دەر باره ي تو ده لیت. ده زانیت كابرآ ده لیت چى؟!
ده لیت ئەو رووداوه هەله بووه! هەر ئەوه!

ئىستا مرقۇنكى سادە ي وهك تو برۇ دابنیشە له و ژوورەدا و خەفەت بخۇ! هەر
بکيشه به سەرتدا و ئاه بکيشه! بزانه چۆن قسە ي کردووه كه فەرييا ئەوه نده له
ده ستى توره بووه!

ئەوانە ي گوت و فرميسك له چاوه كاندا كۆبوويه وه. له چاوى فەريياش چەند
فرميسكىك هاته خواره وه! تەماشاي فەرييام کرد و گوتم:
- ببورن فەرييا خانم، خۇ شتى خراپى به ئنوه نه گوت؟!!

فەرييا هەستا و رۇيشته چىشتخانه! كاوه تەماشاي کردم و گوتى:
كاوه- كۆرە ده زانیت چى ده لیت؟! تو هينشتا له سەر رەوشتى دوو هەزاریت!
تەماشام کرد. تنۆكىك فرميسك له چاوه كانيدا هاتبووه خواره وه و له سەر
روومەتى بوو!

- تو بۇچى ده گريت كاوه گيان؟
كاوه- ده گريم چونكه دلم بۇ هاورپنكه م دەسوتنیت! ده گريم چونكه ده بينم تو
ئەوه نده له خوشه ويستيدا راستگوى! ئازيزم! به رامبه ره كهت رۇيشتووه به دواي
ژيانيدا، تينگه نیت!

دواتر فرميسكه كانى پاك کرده وه.
- بۇچى هاوار ده كه يت كاوه گيان؟ ئارامبه. من هەر له سەرەتاوه ده مويست
له سەر رينگه ي لاجم. من هەر له سەرەتاوه خوشبه ختى ئەوم ده ويست! ئىستا كه
ده زانم خوشبه خته، منيش خوشحالم.

له بيرمه كه سىكى ديكه هەبوو، سەر دەمىك پيش ئىستا له بهر خوشحالى و شادى
ئەو كه سى خوشى ده ويست ئاماده بوو زور شت بكات! ئەگەر چى ئەو
خوشه ويستيه خوشه ويستى خوى نه بوو! له بيرمه ده يگوت كه عەشق پيرۇزه!
چەند خولهك دواتر فەرييا چاىي بۇ هينانين. چاوه كانى سوور بوو بوويه وه. ديار

بوو که له چيشتخانه گريابووا! به پرويدا پيکه نيم.
 چاييه که مان به بيتهنگي خوارد. دواي چهند خولهک کاوه گوتي:
 کاوه- ئيستا نه وانته بيست نارام بوويته وه؟
 - به لي کاوه گيان. نارام بوومه وه. هر نه وهنده ي دوزانم فەرنوش خوشبهخته و
 بازار ناکيشيت بۇ من به سه!
 کاوه- زور باشه سوو پاست بۇ خودا. ئيستا ئيتر له بييري ژيانى خوتدابه.
 - به لام بۇچى زووتر نه وه وهاله تان نه گوت؟
 کاوه- له کوي بزاني به م شيويه پرووبه پرووي ده بيته وه؟ بيرمان کرده وه که پيتي
 بليين نه خوش ده که ويت و دووباره ده بيت بتگه يه نينه نه خوشخانه!
 - بيرت کردوته وه نه وهنده لاوازم؟!
 کاوه- نه باب. دهمزاني روسته مي داستاني! به لام فشاري خون به و شتانه نيه!
 له پر به رز ده بيته وه! فشاري روسته ميش چهند جاريک به رز بوو بوويه وه، به په له
 گياند بوويانه نه خوشخانه!
 - باشه ئيتر دهر باره ي قسه نه که ين. بريار بوو بۇ ناني ئيواره برؤينه دهره وه؟
 بزه يه کي شيرين له سەر ليوه کاني کاوه دهر که وت! دهستي کرد به گالته کردن و
 پيکه نيم. نيو کاترميري ديکه قسه مان کرد، دايان له دهرگا.
 کاوه- باشه ده بيت کن بيت؟
 خوي وهلامى ئايفونه که ي دايه وه و دهرگاي کرده وه. دواتر پرووي کرده من و
 گوتي:
 - له بيرت ديت جه ژنيک رۇشتين سه وزه مان کري؟ سينزه به دهر ده ليم؟ ئيستا
 به خت کراوه ته وه! خواز بينيکار له بهر دهرگا وه ستاوه! بيتا خانم هاتن!
 - راست ده لييت؟
 کاوه- دروي بۇ چييه؟ تازه ژاله ي ئيمه ش داويه تي له سه ري! هه والي توي له من
 ده پرسى!
 - به راست حالان چونه؟ خودا له باو کيان خوش بيت. من نه متواني برؤم بۇ
 لايان! به دلنيا ييه وه نه و منداله داماوه، سيامه ک زور دلگرانه!
 کاوه- نه باب! پاسکي کيان بۇ کريوه باو کي له بير چوته وه هيچ، داپيره ي شي له بير
 چوته وه!
 بيتا گه يشتبووه به رده م دهرگا و چهند جاريک لييدا و فه ريبا دهرگاي کرده وه.
 له دواي سلاو و هه والپرسى له راره وه که دا له فه ريباي پرسى:

پاسه مين

بيتا- به هزاد خان ليرهن؟

كاوه- سلاو بيتا خانم. بهلن، ته شريفيان ليرهيه. بهو بونه يه وه ره وشتيشيان
شيو او نيه! فرموون بو ژووره وه شهرم مه كن.

بيتا- بيزارتان ناكم. كارنكم به به هزاد خان هه يه.

كاوه هه ستا و رويشته پيشه وه.

كاوه- فرموون بو ژووره وه. له نئستاوه پيتاني ده ليم، من له گهل به هزادم! ناش
به جاش! هه ركه سينك به هزادي بويت من له پشتي به لگه نامه كه وه م.

هه ستام و رويشتم سلاو و به خيرهااتم كرد بو ژووره وه. هاته ژووره وه و
دانيشتم.

فهريبا چايي بو هينا و كه مينك تنيه ري پرسيم:

- شتيك بووه بيتا خانم؟

بيتا- نه خير شتيك نه بووه. هاتبووم بلينم له گهل باوكم قسم كردووه و نه وان
ده يانه ويت نرخه كه ي نيمه بزائن.

كاوه- من سبه ي نرخي كو تايي به نيوه ده ليم باشه؟

بيتا- زور باشه.

كاوه- باشه به سه لامه تي نه مه ش ته واو!

بيتا- راستي ته نها له بهر نه م بابه ته نه هاتبووم بو نيره. يه كنيك له هاورنيكانم وينه
كيشه و كاره كانيشي زور باشه. هاتبووم تاكو له گهل به هزاد بروين كاره كاني
ببينين.

كاوه- بهو بونه يه وه باوكيشم باله خانه يه كي ده نهومي هه يه كه تازه ناماده بووه.
نه گهر نه و هاورنيه تان كاري باش بيت و نرخه كه شي گونجاو بيت، نه و باله خانه يه
ده ده مه ده ستي.

بيتا پنيكه ني و گوتي:

- نه و هاورنيه ي من كچه و وينه كيشه! نئستا پيشانگاي كردوته وه!

كاوه- ببورن تو خودا! نيوه به شيوه يه ك گوتان وينه كيشه بيرم كرده وه كه
نه ندازياري باله خانه ن!

- نه گهر ريگه بدهن بو كاتيكي ديكه باشه.

كاوه- بهلن! به نه رك نه بيت به نه و هاورنيه تان بلين نه و پيشانگايه كو بكا ته وه بو
مانگيكي ديكه! به هزاد گيان نه م شه و ناتوانن! نه م شه و مه قامي نه سفه هان و به يات
به جني هيلدراون! به كورتي نه م شه و به قامي به يات ليره ن! تاكو بارودوخيان باش

بیت و بتوانین له ستودیوی دهشت و دوله‌کان به‌جیان بهیلین که‌میک دریژه
ده‌کیشیت!

دواتر رووی کرده من و گوتی:

- هسته. هسته برۆ کاره‌کانت بکه برۆین که لانی که‌م له ژیاندا پیشانگایه‌کت
بینیبت تا‌کو وه‌ک من کاتیک باسی وینه‌یان کرد بیری له وینه‌ی باله‌خانه
نه‌که‌یته‌وه!
- به‌گیانی تو کاوه، توانام نیه.

کاوه- چیه؟! دووباره ده‌ته‌ویت برۆیت و بته‌پیته ناو‌ئو په‌نجره‌ی بلیت
فرۆشیه‌وه که ناوت لیناوه ژوور و دانیشیت بیر بکه‌یته‌وه؟! هسته برۆ جله‌کانت
بگوربه و وه‌ره‌وه. برۆ!

به‌زور به‌رزی کردم‌وه. برۆیشتمه خواره‌وه و جله‌کانم گوری و گه‌رامه‌وه
سه‌ره‌وه. کاوه راستی ده‌کرد. خۆیشم حزم نه‌ده‌کرد به‌ته‌نهما بم! ته‌نهایی نازاری
ده‌دام.

چند خوله‌ک دواتر هر چوارمان به‌ئوتومبیله‌که‌ی کاوه به‌ری که‌وتین و نیو
کاتژمیر دواتر له پیشانگاکه بووین. کاتیک چووینه ژووره‌وه و کاوه چاوی که‌وت
به‌تابلو‌کان گوتی:

کاوه- به‌به! به‌راستی به‌به بو‌ئم وینانه! مرؤف نارزه‌زوویان ده‌کات! ئیمه
له‌ماله‌وه چاو ده‌گیزین بو‌هر شوینیک له دیواره‌کان وینه‌ی باوکمان ده‌بینین!
ئه‌مبه‌ری مال وینه‌ی باوکمانه! ئه‌وبه‌ری مال وینه‌ی داپیره‌مان! وینه‌ی باوک و
داپیره‌مان له ده‌رگاو دیواره‌وه برۆیشتوته سه‌ره‌وه!

به‌به! تو گیانی من به‌هزاد ته‌ماشای بکه! ئه‌م تابلویان ببینه! ئه‌م خانمه ئه‌وه‌نده
ئه‌م گلۆپه‌ی به‌سرووشتی کیشاوه که هست ده‌که‌م تیشکه‌که‌ی ده‌دات له چاوم!
ئافه‌رین بو‌ئم وینه‌کیشانه! مرحبا!

به‌هینواشی له‌پال گویندا گوتم:

- کاوه بۆچی ساویلکه‌یی ده‌نوینیت؟! ئه‌وه تابلو نیه خۆ! ئاوینه‌یه! وینه‌ی
گلۆپه‌که‌ی به‌رامبه‌ر ده‌داته‌وه!
فهریبا و بی‌تا پیکه‌نین.

کاوه- که‌واته بۆچی ئه‌مه‌یان لیره لکاندوو به‌دیواره‌وه?

- لیره راره‌وه! پیسانگاکه له‌ویوه ده‌ست پی ده‌کات.

چووینه پینستر و گه‌یشتینه تابلو‌کان.

كاوه- ئەمەيان ئىتر ئاوتنە نىه؟

بىتا بەپىنگەننەوہ گوتى:

- نەخىر، ئەمەيان وىنەيە، من برۆم ھاورىنگەم بدۆزمەوہ و بىھىنم بۆ ئىرە،
ھەزدەكەم پىتانی بناسىنم،

ئەوہى گوت و رۆيشت، ماينەوہ ئەو سىانەمان بەرامبەر تابلۆيەك،

كاوه- بەلام خراپ وىنە ناكىشىت ھا! ئەم تابلۆيان زۆر جوانە!

- وەك ئەو تابلۆي پىشوو؟!

كاوه- نە بەگىانى تۆ، تەماشای رەنگەكانى بكە! سەيركە چەندە شاد و زىندووہ!

- تۆ چى لە وىنەكىشان دەزانىت؟

كاوه- بەم شىوہيە سەيرم مەكە بەھزاد خان! كاتىك مندال بووم لەسەر دەفتەرە

شەترەنجىەكان وىنەم دەكىشا وەك مانگ! پشيلەم دەكىشا، مريشكم دەكىشا، گولم

دەكىشا، تازە من لە مندالىمدا خۆرگىرانم پىشبينى كردبوو! رۆژىكيان وىنەي خۆرم

بەرەنگى رەش كىشا!

- بەسە كاوه، يەكىك گويى لى دەبىت و ئابروومان دەروات!

كاوه- نا تۆ تەماشابكە! ئەم تابلۆيە بىينە! ئەم گيا و درەخت و رۆوبارە نىشانەي

چىيە؟ ئەم ديوارەي پشتى درەختەكان دەيەويت چى بلىت؟

- باشە مەبەستەكەي جياوازي ھەيە، بەلام دەبىت بزانىت بىرۆكەي وىنە كىشەك

چى بووہ.

كاوه- ئەوہيان ئىتر رۆونە! درەخت و گيا و رۆوبار و گولانە نىشانەي ژيانە! ئەم

ديوارەي پشتىشەوہ دەيەويت بلىت ئىرە باخىكى گەرەيە.

ھەموو تابلۆكان بەھار نىشان دەدن، بەھارىش نىشانەي ژيان و ئازادى و

خۆشى و شادىە، ئەم وىنەيە بىرى سىز دە بەدەرت دەخاتەوہ كە خەلكى دەچنە

دەرەوہ بۆ ئەو باخانە و سەوزى كۆدەكەنەوہ و لە كەنارى رۆوبارەكاندا دادەنىشن

لەگەل خىزانەكانيان، چايى و خواردن دەخۆن، بەكورتى دەكەن! رۆوبارىش خۆي

نىشانەي راکردنە! وەك خويىنى ناو دەمارەكان! زىندوو و چالاك!

- ئافەرىن! چەندە شاعىرانەيە!

ھەر لەو كاتەدا بىتا لەگەل خانمىكى سەوز پۆش و گەرەيەوہ لاي ئىمە، لەگەل

يەكدى ئاشنا بووين، ناوى گولناز بوو، بەخىرھاتنى كردىن و سوپاستى كردىن كە

بۆ بىينى تابلۆكانى ھاتووین.

كاوه- بەراستى بىرۆزبايتان لىدەكەم گولناز خانم، وىنەكانت زۆر جوانن.

گولناز- ئنوه ريزتان ههيه زور سوپاست.
كاوه- ئنستا ئنمه خهريك بووين ده ربارهى ئه م تابلويه قسه مان ده كرد. زور
جوانه. زور به ئاسانى سه رنجى به رامبه ر راده كيشيت! ئه م تابلويه له گه ل مروف
قسه ده كات!

گولناز- زور سوپاست!
كاوه- ببورن ئه م تابلويانه ناويان ههيه؟ واته ئنوه كاتيك ئنوه وينه يه ك
ده كيشن بير له بابه تيكى تاييه ت ده كه نه وه؟

گولناز- هه لبه ته. ته واوى ئه م تابلويانه ناويان ههيه و هر يه كه يان هه ستيكى
تاييه تيان ههيه! بۆ نمونه هر ئه م تابلويه ي كه ئنوه كوتتان. ناوم ليناوه مهينه تى!
ده زانيت؟ ئه م وينه يه كوتاييه ك پيشان ده دات!

مهينه تيه ك! ته واوى دره خت و گياكان له ناو چوار ديواردا زيندانين! ته نانه ت ئاوى
رووباره كه يش ده روات و به ر ديواره كه ده كه وى ت! ئه م وينه يه ده وى ت پوچى نيشان
بدات!

كاوه كه سه رسامانه ته ماشاى گولنازى ده كرد گوتى:
كاوه- ده يدات! نيشانى ده دات! له يه كه مين چاره وه من ته ماشام كرد، پوچيم تيدا
بينى!

من و فه ريبا ده ستمان كردبوو به پيڤكه نين.
كاوه- كاتيك مروف ته ماشاى ئه م تابلويه ده كات له ژيان بينزار ده بيت! واته
ده لى ت ئه مه چ ژيانيكه ئنمه ده يكه ين؟! هه مووى پوچه! هه مووى مهينه تيه!

گولناز- بۆ نمونه ته ماشاى ئه مه يان بكن.
چووينه به رده م تابلوى دواتر. وينه يه ميرگى ك بوو له شه ودا. هه موو شوينى ك
به نزيكى ره ش بوو.

گولناز- ته ماشابكه! ئه م وينه يان هيو نيشان ده دات.
كاوه چاوه كانى ده رپه رى بوو. رۆيشتبوه پيشه وه و ته ماشاى تابلوكه ي ده كرد
و سه رى ده جولاند.

گولناز- ئنوه خوتان بلين! مروف كاتيك شه و ده بينى ت به كورتى بيرى چى
ده كه وى ته وه؟
كاوه- جىگه ي نووستن!

- كاوه!!
كاوه- به گيانى تو درۆ ناكه م! من هه ر شه و دى ت بير له جىگه ي نووستن

دهکه مه وه!

گولناز- به و بۆنه یه وه راست ده لێن! جینگه ی نوووستن هۆکاری نووستنه. له دواى نووستنى شه و هه مېشه رۆژه! شه و هه مېشه به لێنى شه و بووه!
كاوه له رووخساریدا دیار بوو له م دانه شیان هېچ تینه گه یشتوووه.
كاوه- به راستی ده ستت خوش بیت! شازه! کاتیک من ته ماشایان ده که م حز ده که م دووباره له دایک بېمه وه! به به له م شه وه! ئەم دانه شیان وه ک جوانی قسه ده کات!

دواتر لای کرده وه و ته ماشای من و فه ریبای کرد. من و فه ریبای له پیکه نیندا خه ریک بوو ده مردین. ئەو کویر بووه خوی پینه ده که نی. رۆیستبووه به رده م تابلۆکه و ته ماشای ده کرد.

كاوه- خودا بتان پارێزیت! به به! شه و به سه ربردنیک سى کتیب مانای هه یه! ئیمه ئەگه ر بمان ویستایه ئەو شتانه ی له ناو ئەم تابلۆدایه بلین، ده بووایه پینچ نامیلکه مان بنووسیایه تا کو قسه ی خۆمان بکه ین! مرحبا بو ئەو پینووسه!
دواتر گه رایه وه لای من و گوئی:

كاوه- به هزاد! شه وه بېینه وه! وه ک خه لوزه! له به ر شیوه راسته قینه که ی مروڤ ناتوانیت به پنی خوی ببینیت! به به! له شه قامه کاندای

ئیترا نا کریت شه و ببینیت چونکه هه مووی گلۆپه و رووناکه! ئەگه ر ده ته ویت شه و ببینیت ته ماشای ئەم تابلۆیه بکه! تارى تارىکه وه ک دلی ره شی شه ی تان! ته نها ببورن ئەم قه له ره شه چیه لیره؟ له م گوشه ی تابلۆیه له و تارىکیه دا؟
گولناز- قه له ره ش نیه، په ره سیلکه یه! خه ریکه به ره وه به یانی ده فریت!

كاوه- کویر بېم ئاگادار نه بووم! به به، چ بېرۆکه یه ک! چ سروشتیک! چ په ره سیلکه یه ک؟! چ بالیک! ئەو داماوه خه ریکه به درۆوه ده فریت! به راستی ده ستت خوش بیت!

گولناز- بیتا گیان، ئیستا که ئەوان زۆر حه زیان به و دوو تابلۆیه کاره کانیان بو ریک بخه که ئەو دووانه مولکی ئەوانه.

كاوه سه ری سوڤما بوو گوئی:

- ریزتان هه یه خانم! من بى ریزی ناکه م. حه یفه ئەو هه موو بینه ره له ببینی ئەو دوو وینه جوانه بى به ش ببین!

گولناز- کیشه نیه. ئیوه له دواى پيشانگا ئەو دووانه وه رده گرن. ته نها ئیمه له ژیریدا ده نووسین ئەو دووانه فروشراون!

باشه نه گهر ږيگه بدن من دهړوم تاكو به واني ديکه ږاښه م.
کاوه- تکاده کم. بفرموون!

گولناز ږوښت و کاوه سه رسام مابووويه وه. دواتر له بيتاي پرسې:
- بيورن بيتا خانم، ئيستا نرخي نه و دووانه چنده؟
بيتا- نرخي زور نيه. ئيوه هر چهنديک بدن له پراستيدا به رامبه ر جيهاني هونه ر
يارمه تيدهر بوون.

من و فهريبا ئيتر نه مان تواني پيش به پينکه نينمان بگرين. ږوشينه سر تابلوي
دواتر. کاوه هر وه ستابوو تماشاي نه و دوو تابلويه ي ده کرد!
که مينک تنيه ږي و هات يو لاي ئيمه. به هنيواشي گوتي به من:
کاوه- چ هه له يه کم کرد که وه سفی تابلوکانيم کرد ها! ئيستا ده بيت چنده پاره
بدهم؟

- پني بده ئيتر! تابلوي مهينه تي و هيوايه! هر چنده ي پني بده تي زور نيه!
له پراستيدا يارمه تي پيشكشي مهينه تي و بي هيواي ت کردوه! له و دونيادا بو ت
دهنوسرنت!

کاوه دووباره گه ږايه وه به رده مي نه و تابلويه و سه رسامانه تماشاي ده کرد.
بيتا- به هزاد، ده لني کاوه خان زور هزي له و دوو تابلويه کردوه!
من و فهريبا پينکه نين.

- به لني به لني! ئيستا هاتبوو له پال گوني مندا ده يگوت نرخيان هر چنده بيت
ده به نيت!

به کورتي ده ستمان کرد به تماشاکردني تابلوکاني ديکه به لام کاوه ئيتر وشه يه کي
نه گوت. کاتنيک وي ستمان ږوږين کاوه ږوښت پاره ي تابلوکان بدات. کاتنيک
گه ږايه وه گوتي:

کاوه- ږووتيان کردم ه وه! سه د تمه نيان لي سه ندم! خير نه بينيت کچ! ناگر به ربيته
زيانت!

- ناشرينه به خودا! کولنيک زيندانيت نازاد کردوه و نه و هه موو هيوايه ت کږيوه
به چنده؟ سه د هه زار تمه ن! خه لکي بو زه ريه ک هيوا مليون مليون پاره خه رچ
ده کن! ئيستا بلني بزانه م، دووباره ږروا ت وايه نه وه وينه ي سيازده به دهره!

کاوه- به لني به گياني تو! وه ک نه وه يه خه لکي هاتوون بو ناو باخ له سيازده
به دهره و ږويستوون يه ک دونيا پيسيان خستوته سه ر زه وي!
- وه سف کردني نه م شتانه ش هه يه ئيتر.

كاوه- لال بيت ئەم زمانەم ! ئەو خىر نەدىوھ رېنگەى نەدا كەوا لانى كەم بلىم
حەزم لە يەككىيانە كە كەمتر پارە بەدەم! چ بەلایەك بوو ئەم گولناز خانمە!
- تۆ ئاگرەكەت داكرساند كاوه، ئىستا وەرە برۆين ئىترا!

كاوه- بەلى دامكرساند بەلام خۆم سوتام!
كاتىك خەرىك بووین لە پىشانگا دەهاتىنە دەرەوھ دوو تابلۆى پىچراوھيان دايە
دەستى كاوه، خودا حافىزىمان لە گولناز خانم كرد و هاتىنە دەرەوھ.
كاتىك گەيشتىنە سەر شەقام كاوه گوتى:
كاوه- ئەم دووانە چى بوو؟
- هیوا و مەینەتى.

كاوه تابلۆیەکیانى دايە دەستى من و گوتى:
- وەرە بەهزاد، ئومىد تۆ هەلبىگرە و مەینەتیش خۆم دەیبەم! دەستى بگرە
نەكەوتىتە جۆگەى ئاوهكەوھ! هەر پىوىست ناكات! هیوا شەیتانە لەپەر دەروات لە
دەست و دەچىتە ژىر ئۆتۆمبیلەووه! خۆم هیوا دەبەم، تۆ مەینەتى ببە! بى كىشە
ترە!

فەرىبا لە پىكەنىندا مردبوو.
- ناشرىنە كاوه! بىتا گونى لى دەبىت!
كاوه- ئەو جارى خەرىكى مالتاواى كردنە.
فەرىبا- مەگەر برىار نەبوو ئەم تابلۆیانە لەدواى پىشانگا ببەن؟
كاوه- گولناز خانم ترساوھ پەشىمان ببەوھ و بىم پارەكانى لى وەر بگرەوھ!
دواتر تەماشایەكى خەمگىنانەى تابلۆكانى كرد و گوتى:
كاوه- ئىستا من ئەم دوو مندالە بى دایكە چۆن گەرە بكەم؟
بىتایش هات و هەر چوارمان رۆشتىن سواری ئۆتۆمبیلی كاوه بووین و بەررى
كەوتىن.

بىتا- بىرم نەدەكردهوھ كاوه خان حەز بەهونەر بكەن.
كاوه- حەز دەكەم بىتا خانم! ئىمە خىزانىكىن حەز بەهونەر دەكەین! سالى پار
باوكم جووتىك گویرهوى مايكل ئانجى لە مەزادىك كرى بەسى ملیون تمەن! تازه
دزرا بوویش!

هەموومان پىكەنىن كە كاوه بەهینواشى گوتى:
- ئەو بىتا خانمە هىشتا نەهاتووھ شوتى لە ژىر بالى من دەردىنیت!
بىتا- بەو بۆنەىوھ تاكو چەند رۆژىكى دىكە هاوڕىیەكى دىكەم پىشانگایەكى

دهفري قورپنى مهيه. به دلنيايييه وه كاوه خان حهزى پى دهكهن
كاوه- من به گورى باوكم پتدهكهنم! دهفري قورپنم بۇ چييه؟ مهگر موزهخانهم
كردوتهوه؟! ههمان نهو دهفري شوشانهى دايكم زوريشه! من نهگر بتوانم هيو و
مهينهتى گوره بكم شاكارم كردوه!

بيتا- نهوك په شيمان بوويتنه وه كه نهو تابلويانه تان كرپوه؟
كاوه- په شيمان بوومه ته وه؟! تازه من ده مويست سبهى به يانى خوم به ته نها بيم
پر به دل تماشاي تابلوكانى ديكه بكم! له وانويه ته واوى وينه كان بكرم!
بيتا- كه واته بۇچى زوو له پيشانگا هاتنه دهره وه؟ نهوى تاكو كاتزميرىكى ديكه
كراوه بوو! ده تانه ويت بگه رنينه وه؟

كاوه- هه له م كرد! زور سوو پاست! خوم به ته نها ديم. ئنستا برسيمانه. به سكى
خالى ناكريت له هونه ر تينگه يت! ده مه ويت ئنوه ببه م و هونه رى هه شته متان پيشان
بدهم!

بيتا- هونه رى هه شته م چييه؟

كاوه- دوو كانىكى جگه ره كه خاوه نه كهى جگه ر ده بات و به چه قو ده يكاته تاله
موو!

دواتر له شيشى ده دات وهك نه وهى جگه ره كه يان به ليزهر كونكر دبيتا!
باوهر بكن نهو ژاپونيانه به ته واوى ته كنه لوژيا كانيانه وه ناتوانن بهو شينويه نهو
جگه ره ناسكه له شيش بدهن!

بيتا- بهو بونه ييه وه گولنازىش رۇژيكيان له ماليان مه ريان سه ربرى بوو.
جگه ره كهى درووست كردبوو چهنده جوان! نه ويش زور باش جگه ر ده دات له
شيش!

كاوه- بهلى به لى! نه م شهو ئاگادار بووم. جگه رى منى باش دا له شيش! دوو
شيشى كرده جگه رم! شيشى په نجا تمهن!

نه م جار هيان خويشى پينكه نى. به كورتى هه ر چوارمان نانى ئنوار همان له شوينيك
خوارد و گه راي نه وه ماله وه. بيتا مالئاوايى كرد و به ئوتومبيله كهى رويشته وه.
نه ريبايش خودا حافيزى كرد و رويشته سه ره وه. ماینه وه من و كاوه.

- دنييت بۇ لای من؟

كاوه- بهلى كاتزميرىكى ديكه ده روم.

پينكه وه چووينه ژووره وه. گه رم كه ره وه كه م داگرساند و كتريم خسته سه رى.

كاوه- تو حالت باشه؟

- ئاي، خراب نيم.

كاوه- له بهر دلخوشي ئنوه ئەم شەو سەد ھەزار تمەنم داناوہ!

- كاوه تو بۇچى ئەو ھەندە خۇت ئازار دەدەيت؟

دانىشت و تەماشاي كردم.

كاوه- يەكەمىن من ھاورپىتم و لە خەفەت خواردنت خەفەت دەخۇم. دواتریش

خۇم بەھۇكارى ئەم ڕووداوە دەزانم.

- خەتاي تو نەبووہ. دەبووايە ئەم شتانه ڕووي بدايە. نارازى نيم. لەوانەيە بەم

شيوەيە باشتر بىت. لاني كەم دەزانم ئەو كەسەي خۇشم دەويت ئاسوودەيە و

خۇي بەو جۆرەي دەويت.

كاوه- بەھزاد بەخودا من مەبەستم لە باشەي تو بوو. حەزم دەکرد سامان پەيدا

بکەيت. بەلام لەكوي بزائم بەم شيوەي لى دىت! خودا من بکوژيت كە ھۇكارى

ھەموو ئەمانە بووم.

- خۇت ئازار مەدە كاوه گيان. ھەر لە سەرەتاوہ من و فەرنوش لەگەل يەكتردا

رېك نەبووين چونكە من نەمدەتوانى ئەو خۇشبەخت بکەم. لەبەر ئەو خۇم خستە

لاوہ.

ئىستاش ھىچ نەبووہ. خەيالى من وەك ڕوژى يەكەمە و لەسەر رېگەكەي

لاچووم! لەراستيدا ئەگەر ھەر ئەو جارە لەسەر شەقامەكە بەتەنھا جىم بەيشتايە و

برویشتمايە، بەدوامدا نەدەھات و ھەموو شتىك تەواو دەبوو. تو خۇت دلگران

مەكە.

كاوه- ھىشتا خۇشت دەويت؟ ل ئەوھشى دەزانيت وازى لى ھىناويت و

رؤيشتووہ؟

- زۆر زياتر! باوہرېكە يەكىك لەو شتانهي ئىستا ئارامم دەكاتوہ ئەوہيە كە

دەبينم توانيوپەتى من بەئاسانى لەبىر بکات؟ من لە دلى خۇمدا خۇشم دەويت.

نازانم تىدەگەيت ياخود نا. خۇشەويستى كاتىك زۆر بوو ئىتر ئەم قسانە ماناي

نيە!

كاوه- تىدەگەم! من تو دەناسم! ئاگام لەو دلەتە چەندە پاك و گەورەيە! ئەگەر من

لە جىنگەي تو بوومايە بەرامبەر لە بەرچاوم دەكەوت و ئىتر رقم لى دەبوويەوہ!

زۆر تورە دەبووم كە بەو شيوەيە رؤيشتووہ!

- فەرنوش كەسكى خراب نەبوو. بريارىكى باشى داوہ. بەلام دەزانيت؟ ھىشتا

ناتوانم باوہر بکەم زۆر سەيرە بەلامەوہ، لەپر بەبى قسە برواتە دەرەوہ! دلم باش

نالیت. باوهر بهرؤیشتنی ناکه! ههسته کهم زور نزیکه!
کاره- باشه دنیا زور گوره نیه. هرکاتیک حز بکات چند کاترمیریک دواتر
لیره ده بیت.

- نا نا! تیناگهیت. فهنوش زور نزیکتر له م قسانهیه له منهوه! تهناهت ده توانم
پیتی بلیم هر له م ژوورهدایه!

کاره- له بهر نهوهیه که زور خوشت دهویت بهلام باشتره له یادی بکهیت. ده بیت
تویش وهک نهو ده بیت بهرینگی خوتدا برؤیت.

- کاره بهرایی تو فهربیا هه موو شتیکی به من گوتووه؟
کاره- ده رباره ی چی؟

- په یوهندی. نهو په یوهندیه ی فهنوش کردوویه تی.

کاره- بهلن. پنیوست ناکات هیچت لن بشاریته وه. کوتایی کاره که نهوه بوو که
پنی گوتی. واته بهرامبهرت نایه ویت ده رباره ی تو بیستیت و بزانت!

- نازانم چی بلیم! جارئ من ماومه ته وه و هه زار یادگاری!

کاره- تو ماویته وه له گهل کولیک پاره و یاده وه ریه ک! نهویش یادگاری که سینک
که له بیرئ تودا بوو وه نه م پاره یهت له نهوه وه بو ماوته وه! ماموستا... ده لیم.

نهوانی دیکه زور گرنگ نیه. تویش نه م بابه ته زور گوره مه که. کچیک بووه
ماوهیه ک هاتووه ته ژیانته وه و برؤیشتووه. مه گهر هه موو پرووداوه کان چند رۆژ
بوو؟! له بیرئ بکه ئیتر.

- قسه ده رباره ی رۆژ و مانگ و سال نیه. مه گهر من چه ندیک بوو ئوستازم
دهناسی که نهو هه موو کاریکی بو من کرد؟!!

جار هه یه دوو کهس یه که مین جاره یه کتری ده بینن بهلام ده لیلی ته مه نیکه به دوا ی
یه کتردا گه راون و تازه به یه کتری گه یشتوون. ئیتر ناسراوی قسه ی رۆژ و مانگ
نیه!

قسه ده رباره ی یه ک گوته یه ک بوونه! تینی په رینین.

تویش ههسته برؤ ئیتر ماندووی.

کاره- ده ته ویت نه م شهو له لات بمینمه وه؟

- نا بوچی؟ باشم به گیانی تو. برؤ!

ههستا پرووخسارمی ماچ کرد و برؤیشت. کاتیک ده رگا کهم داخست ته واوی
ژووره کهم بونی فهنوشی گرت! نهو زنجیره ی به یادگاری پنی دابووم له ملم بوو.
دهستم لیدا. خوشه ویستی فهنوش که می نه کردبوو! نهو ههسته زور به خیرایی

دهروونمی پر کرد!

رؤیشتم گه پام بؤ سیدی که ی، بهر گه که ی درابوو. کاتیک دهستم لیدا
عشق ته واری دلمی گرتوه. خیرا کردم هوه و نهو به شهیم جاک کردهوه

که له سهری نوسرابوو "پیشککش به تو به هزاد"

کردمه ناو نهو رادیوی بوی کریبووم. گلۆپه کانم کوژاندهوه و رادیۆکه م هلکرد.

"به هزاد نه گهر چی نه م ناوازه له ئاستی خوشه ویستی تودا زور که مه، به لام به

خوشه ویستیه وه بؤ توم داناوه. خوشم دهوینیت بؤ هه میشه"

* * *

له دوا ی چهند رۆژ مامه له کان ته و او بوون. کاوه و باوکی نرخیکی گونجاویان بؤ
مولکه کان داناوو. بیتاش به لیننامه یه کی باشی بؤ نووسیم و هه موو شتیک ته و او
بوو. نزیکه چوارسه د و حهفتا ملیون تمهن بوو به شه که م. خستمه بانکه وه.

کاوه گرتبووی به وه ی که وا من شوقه یه ک بؤ خۆم بکرم.

ههر نهو ئیواره یه ی پاره کانم و هرگرت کاوه هات به دوامدا و پینکه وه رۆشتینه
مالی فهربیا. بیتایش له وئ بوو. رۆیشتینه ماله وه و له دوا ی سلاو و هه والپرسی
دانیشتن و فهربیا چایی بؤ هیناین. که مینک تینه پری و کاوه دهستی پینکرد.

کاوه - باشه به سه لامه تی نه م بابه ته ش ته و او بوو، پاره که یشته و هرگرت. خودا له
ماموستا خوش بیت و رۆحی شاد بیت. ئیستا هاتینه سهر بابه تی سهره کی!
دهته ویت چی بکه یت به هزاد؟

- نازانم به خودا!

کاوه - به بر وای من له پیش هه موو شتیک ده بیت شوقه یه ک بکریت. گه وره و
باش. ئوتۆمبیلیکی جوانیش ده بیت بکریت. چۆنه؟

- باشه به لام شوقه ی گه وره پنیویست ناکات. دانه یه کی بچووک باشه.

کاوه - شوقه یه کی بچووک چیه؟ دلی مرۆف تینیدا ده گیریت؟!

- ناخر کاوه گیان ده بیت له بیر ی پاک و خاوینیشدا بیت! من که سینکی ته نهام!
ناتوانم مالینکی گه وره رینک و پینک بکه م!

کاوه - قوربانی نهو سیاسه ته ت بیم! له سهره تای ژیانه وه وهک ژنیکه له پین
که وتوو بیر ده که یته وه!

هه مووان پینکه نین.

کاوه- له بهر نه وه دهمه ویت شوقه یه کی گوره ت بو بکرم ئیترا کاتیک ماوه یه ک
تپه پری و بوت نه کرا پاکی بکه یته وه بیر له ژنهینان بکه یته وه!

بیټا- ببوره کاوه خان! به یارمه تی خزمه تکاریکیش ده کریت شوقه یه ک پاک و پیک
بکریت! پیویست به ژنهینان ناکات!

کاوه- واته ده فهرموون ژن بو هم به هزاده نه هینین؟ لینی بکه رین به م شپوه یه
به زگورتی بسوورپته وه؟!

بیټا- من له گهل هاوسه رگیری نه کردنی به هزاد نیم، به لام پاک کردنه وه ی مال
نابینه به لگه یه کی باش بو هاوسه رگیری!

کاوه- به ته واوی راسته. پاک کردنه وه و لینان! هم داماره نه وهنده هیلکه ی
میشکی خواردوه که قه د قه د ده کات!

من و فهریبا پیکه نین و بیټاش که منک به توره یه وه کوتی:

- شازه! پاک کردنه وه و لینان! ژنهینان له لای ئیوه نه وه مانا که یه تی؟! واته ئیوه
کاتیک ماله که تان پیس بوو و خواردنتان نه بوو نه و کاته بیرری هاوسه رگیریتان

ده که ویته وه؟ واته ژن جگه له و کارانه هیچی دیکه ی له ده ست نایه ت؟

کاوه- نه و قسانه چیه بیټا خانم؟! نه وانه من بو نمونه و گالته گوتم. نه که رنا
کی ده توانیت لاسایی نافره تیک بکاته وه له ژیاندا؟! من خوم به قرزارباری خانمان
ده زمانم. ئیوه به هه له تیکه یشتوون!

بیټا- خوشحالم له وه ی که ئیوه توانای خانمان ته نها له پاک کردنه وه و لینان
نابینن!

کاوه- ریزتان هه یه! نه و دووانه ی گوتم ته نها شتیکی بچووک بوو له کاری
خانمانی ماله وه!

گیانم بوتانی بلیت، قاپ شوشتن هه یه! پیسی ناومال هه یه ده بیت بسوریت! په رده
هه یه و شوشه هه یه، گسکدانی ماله وه هه یه! ناماده کردنی مال بو شه وی جه ژن

هه یه! مندل په روه رده کردن هه یه. ده زانن نه وانه چ کارانیکن؟ به زمان ئاسانه!
بیټا توره بوو بوو کوتی:

بیټا- کاوه خان گالته ده که ن یان به راستی بیر و رای ئیوه ده رباره ی
هاوسه رگیری و مافی خانمان نه مه یه؟!

کاوه- بابو گالته م کرد! من تیناگه م، نیمه هاتین رینمایی هم به هزاده به تبه خته
بکه ن یان لیره میزی نه خشه سازی دابنین ده رباره ی مافی ژن و پیاو؟!

- بیټا خانم ئیوه هینشتا هم کاوه تان نه ناسیوه. نه مه یشی کوتی کالته یه.

پاسه پیر

کاره- بهلی بابه گالته دهکهم نهگه رنا من خوم چند شهونک پیش نیستا
تواناکانی خانمانم بهچاوهکانی خوم بینیم! هر نهو گولناز خانمهی هاورپی نیوه
دهلیم. بینیتان چ توانایهکی هه بوو؟!

باوکی من چل ساله کار دهکاتم بهخودا ناتوانیت نهو دوو تابلویه به بیست هزار
تمه نیش بفروشیت! نهوش له توانا و بههره نایابهکان، سهده هزار تمه نی به من
دانا!

بیتا- کاره خان چاوه پنی نهوهم له نیوه نه دهکرد!
- کاره دهکریت خوله کیک بیدهنگ دابنیشیت؟!
فهریبا- بیتا گیان، کاره رهوشتی بهو شیوهیه. بهخودا مه بهستینکی نیه. تنها گالته
دهکات.

کاره- بیتا خانم بهراستی باوه پرتان کرد؟!
بیتا- باشه مرقوف به پرووی خویدا دههینیت ئیترا!
کاره- خهریک بووم گالتهم دهکرد. باوه پ بکن نهو تابلویانهی کریم، هر نهو
شهوه چهکوش و بزمارم هینا و ریشتمه ژوورهکهم. مهینه تیم له سهر سهرم
هه لواسی و هیواش بهرامبهری.

نیستا که بهیانیان هه لدهستم له خه، هیوا ده بینم و له مال دیمه دهره وه! شهویش
کاتیک دهگه ریمه وه ته ماشای مهینه تی دهکهم و دهچمه سهر جیگاکهم! باوه پ بکن
بیتا خانم به بی هیوا و مهینه تی ژیان بو من مانای نیه! هر پوچه!
له چاوهکانیدا پیکه نینم ده بینی بهلام نه وهنده بهراستی قسه ی له گهل بیتا دهکرد
که بیتا سوپاستی کرد.

بیتا- زور سوپاست کاره خان. ههستم کرد گالته دهکهن.
کاره- بهلی گالتهم کرد! هر دهزنان چیه؟ شوقه یهک بو نهم بههزاده دهکرین
بههیندهی قهفه زیک! جل شورینکی له سوچینکدا بو داده نین و گسکینکی کاره بایی بو
دهکرین و دهیدهینه دهستی خودا! ژنیشی بو ناهینین! لینی دهگه رینین بهزگورتی
بمینیته وه! نهم چهنده له ژنان تیده گات؟! بهراوردکردنی ژنان له گهل جل شور و
گسکی کاره بایی و فرنی غاز هه له یه!

دواتر پرووی کرده من و گوتی:
کاره- تو بیرت کردوته وه که ژن داماره و بو خزمهت کردن و پاککردنه وهی مال
و خواردن دروستکردنه؟! هاوشیوهکانی نیوهن که رینگه نادهن نهم ولاته پیش
بکه ویت ئیترا! خویری نهزان!

دواتر پرووی کرده بیتا و فاریبا و گوتی:

- باوهر بکه نه گهر من ژنم هینا هاوسه ره کهم ده بهم تاکو له سهر موبیلیک
داینشینت له سهره وه و پالپشتیکیش ده خمه ژیر قاچی تاکو به ناسووده بی قاچی
پابکیشینت.

باوهرشینیک ده گرم به دستمه وه و له سهر سهری داده نیشم و باوهرشینی ده کهم!
تاکو که ی؟! تاکو نیوه پرو.

نیوه پرو ده پروم سهر دانیکی نه خوشه کانم ده کهم و خیرا ده که پریمه وه ماله وه.
دووباره داده نیشم له سهر سهری و باوهرشینی ده کهم! گوپی باوکی نه خوشه کان!
ده توانن نه خوش نه که ون!

باوکیشم بارودوخی باشه و چاوی کویر بیت و ددانی داکه ویت، خهرجیم بکات!
بیتا و فاریبا پینکه نین.

بیتا- بهو شینوه یه ش باش نیه کاوه خان! هاوسه ره که تان نازدار ده بیت.

کاوه- فیدای سهری بیت! مه گهر من وهک نه م بهزاده م؟! بهم بیرکردنه وانهی
هینستان له سهرده می جاهیلیدا ماوه ته وه!

ده لین سوس به پرون گول ده گریت و ژنیش به میرده که ی!

باوهر بکه ن رینگه نادم ژنه کهم دهستی بهر رهش و سپی بکه ویت! نه شوشتن و
نه پاککردنه وه و نه خواردن درووست کردن! هیچ شتیک! دوا ی سالیک نه گهر بین
ژنه کهم ده بینن وهک گفته ی لن هاتووه! خر و خه پان و نهرم و نول!
مه موومان پینکه نین و منیش گوتم:

- نه وکاته کاره کانی ماله وه کنی ده یکات؟ کنی خواردنتان بو درووست ده کات؟

کاوه- تو قسه مه که پیاوی بی سوز و سینگل! له بهر تیرکردنی سکت ده ته ویت
نه م خانمانه بهینیت؟ چه قو بهینه به ددانه شیریه کانتدا! خویری سته مکاری زور
بلن!

فاریبا- راست ده کهن بهزاد خان. کنی کاره کانتان ده کات؟

کاوه- ژنیک ده هینم کاره کان بکات! بهو شینوه یه ده مینیته وه تاکو کوتایی!

- باشه نه وهنده به ژنه کانت راده گیت، چ سو دیک ده بینیت؟

کاوه- ژنه کانیشم خر و خه پان ده بن. هر یه که یان ده بنه توپی باسکه! قل قل
ده کن و له م ژوور ده چنه نه و ژوور!

- نه و کاته بهر ده بنه یه کدی!

کاوه- چ کیشه یه کی هه یه؟ وهک یاری بلیاردی لن دیت! سهری سال دوو کانی

تړپې باسکه ده که مه وه!

دواتر دهستی کرد به خویندنه وهی شیعر:

ژن ده بیت خر و خه پان بیت

سپی و ره وشت جوان

سپی و ره وشت جوان

پیاو ده بیت شینواو بیت

ناشرین و ره وشت خراب

ناشرین و ره وشت خراب

بیټا- کاوه خان، فهریبا قهله و خر و خه پان نییه.

کاوه- مهشکه ده کرم و فوی تیده که م تا کو خر بیت!

هموومان پیکه نین. کاتیک کاوه ده می ده کرده وه فهریبا ده بوورایه وه!

به کورتی بریاردره سبهی برؤین به دواي کرپنی شوقه دا. هر ئه و شه وه هر

چارمان بو نان خواردن چووینه دهره وه.

بیټا له گهل مندا زور میهره بان بوو. کچنکی تینگه یشتوو و زور رینک بوو!

رووخساری شیرین و ساده بوو.

ئه و شه وه کاوه هموو شتیکی تیپه راند. ئه وهنده ئیمه ی خسته پیکه نین دلان

وهستا.

*

*

*

بهشی سیهه

ئهوه کوتا شه و بوو له گهل به هزادی هاوړیمدا پینکه نین! له وانه شه تاكو کوتایی
ته من ئه وه کوتا جار بیت به راستی پینکه نیم!
من کاوه به رومه ندم. دکتور کاوه به رومه ند.

ئه مړو له دواي چوار سال دلم رازی کرد بیمه وه ئه م ژوره و یاده وه ریه کان
ته واو بکه م. داستانی هاوړی نابیت به ناته واوی بمینیته وه!
چوار سال تپه ری. چ چوار سالیک! پوچ و خالی.

ئیسنا کاتژمیر دوی دواي نیوه رویه. له ژوره که ی به هزاد م. هه مان ئه و
ژوره ی بو من هه زار یادگاری هه یه!

ژورینک هه میسه وه ک گول خاوین و رینک بووه و ئیسنا هه موو شوینیکي توی
خه می لی نیشته وه! ژورینکی بچووک به سوزی ئه م کوربه وه ک کوشکینک ده هاته
پیش چاوا!

هینستان کوپه کانی له ناو ره فه کان و کتريه که ی له سهر گهرم که ره وه که یه تی
به کورژاوه یی.

کتیبه کانی له ناو کتیبخانه و جله کانی به جینگه ی جله کانه وه هه لواسراوه.

ئه و جلانه ی که بونی هاوړینه تی لیدیت! هاوړینه ک که سالانیک پیش ئیسنا
جوامیرانه گیانمی رزگار کرد!

هینستان مه نجه له که ی له گوشه یه کی دیواره که هه لواسراوه. مه نجه لیک که له ناویدا
ته نها هیلکه ی مریشکی بینی!

ئاخ چی بلیم؟ دلم له خه فه تان خه ریکه شه ق ده بات!

ئه گهر له ته واوی ئه م ماوه دا و له ته واوی ئه م چیروکه دا خو م به شدار نه بوو مایه
باوهرم به هیچیان نه ده کرد. چ چیروکیک!

له ماوه یه کی که مدا چه نده به خیرایی هه موو شتیک روویدا.

سالانیک بوو ته نانه ت له م کولانه دا تپه ر نه بوو بووم. توانام نه بوو ئیره ببینم.

کری ئیره دەدا بەخاوەن مالە که تاکو ناچار نەبم بێم بۆ ئیره.
تاکو ئەمڕۆ ئاگاداری ئەم ژوورە بووم. بەیادی بەهزاد! بەهزادیک کەوا بەهزی
بێ ئاگا منی گەمژە ئەم ڕووداوانەم بەسەردا هینا.

کاتیک دەگەریمەوه و تەماشای دەوروبەرم دەکەم دەلینی دیوارەکان دین من
دەگرن و دەمگوشن بەخویانەوه! کاتیک ئەم دەفتەری یادگاریانە دەخوینمەوه وەک
چیرۆکێک دیتە پیش چاوم!

دەفتەری یادگاری بەهزاد کە لە ئەو کاتەوه دەست پێدەکات کەوا فەرنوش
بەئۆتۆمبیلەکە ی لەبەردەم ئیمەدا پێچی کردەوه. هیچ کاتیک ئەم دەفتەری نیشانی
من نەدا.

نازانم دەبیت لەکوێوه دەست پێ بکەم. بەلام هەرچۆنیک بیت دەبیت ئەم دەفتەری
تەواو ببیت.

ئەمڕۆ نزیکەی چوار سال تێدەپەڕیت بەسەر ئەو شەوهی لەگەڵ بەهزاد و
فەریبا و بیتا لەمالی فەریبا کۆبووینەوه تاکو ڕێڕا دەربارەیی داهاووی بەهزاد
بدهین.

هەر ئەو شەوه هەر چوارمان بۆ نانی ئیوارە چووینە دەرەوه و تاکو درەنگانی
شەو پێکەنین.

کۆتا پێکەنین کە لە دلەوه بوو!
بەیانێ ئەو شەوه من و بەهزاد بۆ کرینی شوقەیهک پێکەوه لەمال هاتینە دەرەوه
و ڕۆشتین بۆ نووسینگەیهک کەوا لەگەڵ مندا ئاشنا بوون.

کاتیک قاچمان کردە ناو نووسینگەکە ڕووبەرووی میردی پورم بووینەوه، میردی
پوریک کە ڕێڕا بوو مردبیت! واتە من بەوشنۆهیم گوتبوو بە بەهزاد.
کاتیک گەشتین بەیهکتری بەهزاد سەرسامانە تەماشای من و میردی پورمی
دەکرد.

کاتیک ئەو ڕۆیشت، بەهزاد دەستی منی گرت و بردمی بۆ لای ئۆتۆمبیلەکە و
گوتی - سەرکەوه.

سەرکەوتین و گەڕاینەوه بۆ ژوورەکە ی بەهزاد.
هەر چووینە ژوورەوه بەهزاد ڕۆیشتەوه شوینی هەمیشەیی دانیشت. ڕووی
کردە من و گوتی:

بەهزاد- کاوه تۆ هاوڕینی منیت. ئەگەر شتینکم لێ بشاریتەوه بەسەردا تی
ناپەڕیت. گەردنت ئازاد ناکەم!

تاكو ئىستا له نىوان من و تودا هيچ درويهك نه بووه. بوچى به درو گوتت مىردى پورم مردووه!

سهرم داخست و هيچم نه گوت. خوله كىك دواتر ههستا و هات دهستى هينا به سهرمدا و له باوهشتى كردم و ماچى كردم.

به هزاد- دهزانم شاردهنه وه و ئاشكرا كردنيشى بو تو سهخت بووه. به لام ئىستا بلى. هرچييهك ههيه بيلى.

به هينواشى له ژير ليوه وه گوتم كه فەرنوش مردووه! رويشتبوو بو فيلاكه يان له ناچهى گهشتياري، شهويك دهچيته دهريا و ئيترا ناگه رپته وه!

ئو داماو هه موو گياني بوو به ئاو و تەماشاي منى ده كرد. هيچ كاريكي نه كرد تەنها ئه وهنده گازی گرت له ليوى كه قه تره يهك خوین له ليوى هاته خواره وه.

ههستام و خوینه كه م پاك كرده وه. رويشت له گوشه ي ژووره كه ي دانىشت و تەماشاي كردم.

به دهنگىك كه واو وهك ئه وه بوو له چال بيته ده ره وه گوتى:

به هزاد- كه واته هه موو ئه و شتانه ي تو و فه ريبا ده رباره ي فەرنوش به منتان گوت درو بوو؟

وه لام نه دايه وه و سهرم داخست.

به هزاد- بوجى؟

- ئيمه ده مان ويست تو ئاسووده بيت. بيرمان كرده وه به و شيوه يه باشته ره.

به هزاد- هه ره ئه و كاته ي له ژووره وه ته له فوون كرا و رويشتيته ده ره وه له دواى ئه وهش تو گوتت مىردى پورم مردووه؟

- ئه و كاته ئيمه ئاگادار كراينه وه. ريو داوه كه دوو رۇژ بوو ريوى دابوو.

سهرى خسته سهر ئه ژنوكانى و چه ند خوله كىك هيچى نه گوت. نه ده گريا و نه هيچ شتىك. تەنها به هينمى چوو بووه خه ياله وه. هينمى و هاتنه ده ره وه ي له خه يال له ئه و نه ده چوو!

چه ند خولهك دواتر گوتى:

- بوجى؟

- هيچ كهس تينه گه يشت. تەنها كاتىك ته رمه كه يان هينايه وه تاران، من و فه ريبا رويشتين. به هه مووانيان ده گوت شه و رويشتوته ده ريا مه له ي كردووه و خنكاوه. هه ره ئه وهنده!

تەنها تەماشاي ده كردم. له تەماشاكردنه كه ي ده ترسام! رهنگى پيوه نه مابوو!

بەھزاد - ھېچ پەيامىنىكى بۇ من نە نارد؟

كەمىك من منم كرد و دواتر گوتتم:
- بۇچى نا بەھزاد گيان. دوو رۇژ دواى ئەو نامەيەك ھات بۇ تۇ. ئەو رۇژە تۇ
لەمال نەبووى و فەرىبا نامەكەى وەرگرتبوو. ئىمە نەمان كردهو. تكادەكەم لە
تۇيش نەيكەيتەو. ئىستا ھەموو شتىك تىپەرىو و تۇش وازى لى بەينە.
بە دەنگىكى سارد و سامناك وەك دەنگى مردوو گوتى:

- بۇ بەينە!

رۇيشتە سەرەو و نامەكەم لە فەرىبا وەرگرت و ھاتمە خوارەو. رۇوداوەكەم
بەفەرىباش گوت و ئەویش ھاتە خوارەو. نامەكەم بەترسەو دا بەدەستىەو.
كاتىك دەستى ھىنا تاكو نامەكە بگريت ترسام!
نە رووخسارى نە دەستى خوینی تىدا نەبوو!
نامەكەى وەرگرت و كرديەو و خویندىەو.
كاتىك تەواو بوو سەرى خستە سەر ئەژنوكانى و نامەكە لە دەستى كوت
خوارەو. نامەكەم لە بەردەمى ھەلگرت و خویندمەو.

بەھزادى من سلاو

دەزانم پىكەنىناو. خوشەويستى ئىمە ھەمووى بەنامە ناردن تىپەرى.
ئەگەر ئىمەى مرفۇقەكان ئەوھندە سەرکەش بوويناىە كە بمان توانياىە
لاوازيەكانمان لى بگەرىن و قسەكانمان بگەين لەوانەىە زوربەى كىشەكانمان
چارەسەر ببواىە.

پىكەنىناوى تر ئەوھىە كەوا من بۇ چەند رۇژىك رۇيستم بۇ سەفەر بەلام ئىستا
ئىتر سەفەرەكەم دەىەويت بۇ ھەتا ھەتايى بيت.

نازانم چىت پى بلىم. نازانم لەم بارودۇخانەدا دەبىت چى بگوتريت.
تەنھا ئەوھت پى دەلىم كە دوو رۇژ لەدواى جىابوونەوھم لە تۇ برىارى خۇمدا و
ويستم بگەرىمەو بۇ لات. تىگەيشتبووم لەوھى شانازى كردنم بەرامبەر
خوشەويستى تۇ زور پوچە.

دەمزانى ئەگەر بگەرىمەو تۇ لە من دەبووريت و ھېچ نادەيتەو لە رۇوم.
ئىستاش دەزانم ئەگەر بگەرىمەو دووبارە تۇ لە من دەبووريت. بەلام ئىتر خۇم
ناتوانم لەخۇم ببوورم.

بەھزاد من ھەمىشە بىرم دەكردهو كەوا تۇ ئەسیری تەلىسمى جادووگەر بيت.

هميشه بيرم دهكردهوه كهوا نهو ژنه شهيتانه بهبهلين و پارهكاني بتوانيت تو
 بخوات، دايكم دهليم.
 هميشه بيرم دهكردهوه كه تو نهتوانيت تاكو كوتايي رينگه كه لهگهله مندایينيت،
 بهلام نئستا دهبينم تو روو سبي بوويت و منيش روو رهش،
 من ببووره بو هموو شتيك.
 نه ناميه كاتيك دهكات بهدهستي تو كه نيتير من زيندوو نيم.
 بهمردني من دهتوانيت مارهيبهكه م بدهيت، بيرت ماوه مارهيبهكه م چي بوو؟
 بههزاد خوشم دهوينايت بو هميشه، تو تاقانه خوشهويستي من بوويت و دهبيت،
 من هميشه له خهونمدا له يهكه مين جارهوه تو م بيني تو م بهاوسهري خوم
 زانيوه.
 نهفسوس كهوا همووي خهون بوو، رينگهيان نهدا خوشهويستي من و تو
 بهره مي دهبيت.
 نئستا كه نه ناميهت بو دهنووسم تازه تيدهگه م چنده قسم له دلدايه و
 دههويت پيتي بليم.
 خوزگه ليره بوويتايه و منت بپاراستايه، نئستا نيتير هيچ يه كيك له وانه سوودي
 نيه، نه ناميهش نه شو بو تي دهنيرم.
 نازيزم له دواي من تو نازاديت و هيچ پهيمانيك له نينوانماندا نيه.
 نه چنده ديره ي ديكه دهنووسم تاكو بزانيت چ بهلايه كيان بهسهرمدا هيناوه،
 شهرمهزار ده بم له تو بههزاد، بمبووره كه باسي دهكه م.
 هر نهو شهوه ي بپيارمدا سبه ي بگه ريمه وه تاران، بههرام و بههناز و پورم
 هاتن بو فيلاكه يان كه له پال فيلاكه ي نيمه دايه، بههرام و بههناز هاتن بو فيلاكه ي
 نيمه.
 رهوشي بههرام زور گورابوو! گوتي بهداخهويه بو كاره كاني، گوتي لهگهله
 كچينكي ديكه هاوسه رگيري دهكات و داواي له من كرد كه بهدلنيايبه وه لهگهله تودا
 هاوسه رگيري بكه م، گوتي بهراي نهو تو كورينكي باشيت.
 كاترميريك زياتر له وي نهمايه وه، كاتيك نهوان رويشتن ههستيكي سهيرم هه بوو،
 خوم دههاتم خهوينكي زور تووند، نيتير تاكو بهياني ناگام له خوم نه بوو.
 كاتيك سبه ي خه بهرم بوويه وه تينگه يشتم نهو بن رهوشيته روحمي پيش كردوه!!
 نازانم چي كردبووه ناو كوي چاييه كه وه كه بن هوش بووم و هيچ تينه گه يشتم،
 سبه ي هات بو لام، رينگه م نهدا بيته رووره وه، حهزم دهكرد بتوانم كه بيكوژم.

هاتبوو تاكو بليت ئيتر دهبيت هاوسه رگيري له گه لدا بكم.
قسه كانم تهواو بوو به هزاد. نه متواني به پاكي بمينمه وه. ده برؤم تاكو رؤح و
جه ستم له دهريادا بشؤم.

حه زم نه ده كرد ئه و شتانه بنووسم به لام ده بووايه بزانيت.
بو هميشه خوشم ده و نيت. بمبووره نازيزم.

فهرنوش

ئاماژه م بو فهريبا كرد بپرواته سه ره وه.
خهريك بوو ده خنكام! پيشم به خؤم گرت تاكو فهريبا رؤيشت. دواتر له سه ر
زه وي دانيشتم و ده ستم كرد به گريان. دلم گيرابوو به هؤي پيسي مرؤقه كانه وه.
به لام به هزاد ته نانه ت تنوكينك فرميسكيشي نه رشت.
كه مينك دواتر سه ري به رز كرده وه و گوتي:

به هزاد- برؤين كاوه. ده مه و نيت برؤمه سه ر گوره كه ي.
هه ستاين و له مال هاتينه ده ره وه. فهريبا له به رده م ده رگا چاوه رى بوو.
هه رسينكمان سواري ئؤتؤمبيل بووين و رؤشتين بو به هه شتى زه هرا.
له ته واوي رينگا كه دا چاوه كاني به ستبوو، هيچي نه ده گوت.

كاتزميريك دواتر گه يشتين و له به رده م به سينك كه گورى فهرنوشي لينبوو
رامگرت. دابه زى و به رى كه وت. خؤم گه يانده لاي و گوره كه م پى نيشاندا.
نه مده زانى كاتيك بگاته ئه وي چ كاردانه وه يه كي ده بيت. ئه و داماره چ بارودوخينكى
ده بيت؟

كاتيك گه يشتينه سه ر گوره كه ي راوه ستا و نووسينه كاني سه ر گوره كه ي
خوينده وه.

خؤم به چاوه كانم بينيم كه كه مه ري چه ميه وه! وه ك كه وان!
حه زم ده كرد سه رم بكتشم به ديواردا! تواناي بينيني ئه و ديمه نه م نه بوو.
له پال گوره كه دا دانيشت و رووخسارى نووساند به گوره كه وه. له وانه يه
كاتزميريك به و شيوه يه مابيته وه.

من و فهريبا ده گريانين. به ئاماژه ي فهريبا به زور رؤيشتم به رزم كرده وه. دلم
نه ده هات ئيستا ئه م دووانه له دواي ئه و هه موو به دبختيه گه يشتبوون به يه كترى، له
يه كيان جيا بكه مه وه!

هه ستا و من و فهريبا دانيشتين و فاتيحه مان خويند.

كاتيك ئيمه هه ستاين بينيم فهريبا به ترسه وه من ئاگادار ده كاته وه و ئاماژه بو

بهزاد دهکات. رووم وهرگنبرا و تهماشای بهزادم کرد.
 باوهرم نهدهکرد؟! بیستبووم کهسینک بهشهونیک قزی سپی بیت بهلام باوهرم نهدهکرد! واته تاکو
 بهچاوی خوم نه مبینی باوهرم نهکرد!!
 قزی له دوو لاهه بهتواوی سپی سپی بوو بوو! غیرهت خهریک بوو دهیکوشت
 بهلام نارام بوو. نیترا هاوارم کرد!
 خوزگه دهگریا! تهنانهت تنوکینک فرمینسک له چاوهکانی نه هاتبوو.
 ده خولهکی دیکه وهستا و تهماشای گوربهکای کرد. دواتر نوشتایه وه و دهستی
 کرده سهر گوربهکای و گوتی:
 بهزاد- تویش روو سپی بوویت.
 دواتر پالتوکای له بهری داکه ند و دای به سهر گوربهکای و گوتی:
 - سهر مات ده بیت!

دواتر ههستا و رویشته به رهو لای ئوتومبیله که و من و فرهیبایش به دوایدا
 روشتین. کاتینک گه یشتینه ئوتومبیله که تهماشایه کی منی کرد و پرسپاری کرد.
 - مالی نهو پورهی فهرنوش له کونیه؟ تو ده زانیت؟
 به سهر نامازهم بو کرد. سهرکه وتین و گه راینه وه.
 نیترا له و کاته وه تاکو نهو کاتهی پینکه ووه بووین له وانیه ده رسته قسهی له گهل
 مندا نه کرد بیت! گه یشتینه ماله وه و رویشته شوینی هه میشهیی دانیشته و
 رادیوکهی داگیرساند، سیدییه کهی فهرنوشی تیکرد. تهنه کارینک که نه جامی ده دا
 نه وه بوو کاتینک سیدییه که ته واو ده بوو دوو باره ی ده کرده وه!
 دانیشته بووم و به بیدهنگی تهماشام ده کرد. باوهرم نه ده کرد. له ماوهی چند
 کاتریمزینکا که سینک نه وه نده تینک بچیت! چند کاتریمزینک تینه ری. نزیکه ده و
 نیوی شه و بوو که ههستا. خهریک بووم تهماشام ده کرد.

بهزاد- ههسته مالیانم پی پیشان بده.
 تینگه یستم چی ده لیت!

نه ی بهخت نه فرهتت لی بیت!

له گهل نه وهی چند سال له و رووداوه تینه په ریت به لام ده لیت کاتریمزینک پیش
 نیستا بوو له ژووره که هاتینه دهره وه!
 کاتریمزینک دوازدهی شه و بوو پینکه وه له شه قامه کاندای دهره یشتین. وهک بلنی
 هه موو کارهکانی کرد بوو چاوه رینی شتینکی ده کرد! وهک گه شتیارینک جانتاکه ی

به سبتیت و چاره پئی بکات کاتی رۆیشتنی بگات!
تاكو كاتژمیر شەشی بەیانی بەرینگەوہ بووین. كاتژمیر شەش گەیشتینە مالەوہ.
فەزیبا لە پشتی پەنجەرەى سەرەوہ چاره پئی دەکردین. رۆشتینە ژوورەكەى
بەهزاد.

بەهزاد- تۆ بخەوہ ماندووی!
بەهزادیش لە گوڤەىەك جینگەى راخست و خەوت، یان لانى كەم من بەوشنۆدەى
بیرم كردهوہ. خاك بەسەرم كە نەمتوانى ھاوڕینیەتى بكەم!
هەر سەرم نایەوہ وەك مردوو خەوم لینگەوت.
نزىكى نیوہرۆ لەخەو راپەریم و بینیم بەهزاد لەوئى نیە!
رۆیشتە سەرەوہ و پرسىارم لە فەریبا كەد كە ھەوالى لە بەهزاد ھەىە یاخوردنا
ئەویش ھەوالى نەبوو. كاتژمیرىك چاره پئی كەد تاكو بگەریتەوہ. لەپر بیرم بۆ
شتىكى خراپ چوو!
رامكرده ژوورەكەى.

لەسەر كورسیەكە پاكەتىك ھەبوو كەردمەوہ. دوو چەكى پارە بوو، یەكینكیان
پەنجا ملیۆن بەناوى فەریبا و ئەوى دىكەیشیان چوار سەد و شتىك بەناوى منەوہ.
كاغەزىكى بچووك لە پالیدا بوو لەسەرى نووسرابوو "خودا حافىز
ھاوړئ"

هەر ئەوئەندە. تەنھا ئەو دوو وشەىە!
كىشام بەسەرمدا! نەمدەزانى چ ھەلەىەك بكەم! نەمدەزانى بۆ كوى بڕۆم و
لەكوى بەدوايدا بگەریم! فەریبايش ھاتە خوارەوہ. تىدا ماووین چى بكەین?
سەرسام ماوووم.

دەستم كەد بەگریان. دەستم بەھىچ شوینىك نەدەگەىشت. لەپر بەمىشكەدا ھات
كە بەدلىنایىیەوہ رۆیشتووہ بۆ باكور.
ھەستام و بەفەرىبام گوت كە دەرۆم بۆ باكور. ئەگەر من رۆیشتەم و بەهزاد
بەزىندوویى ھاتەوہ بەھەر شتوہىەك بىت ئاگادارى بىت و پەىوہندىم پىنوہ بکات.
گوتە تەنانت ئەگەر نەكرا پەىوہندى بەپۆلىسەوہ بکات!
رۆیشتەم بۆ ناو ئۆتۆمبىلەكە و بەرەو شارى نوئى بەرئى كەوتەم.
لە رینگەدا خودا خودام بوو كە بىر كەردنەوہكەم ھەلە بووبىت. وەك شىتەكان
شۆفىزىم دەكەد. وەستانى سەر رینگەش خراپ بوو. سى كاتژمیر دواتر گەىشتە

شاری نوئ. له م بهری که نار ده ریا ده ریشتم بؤ ئه و بهری که نار ی ده ریا. تیدا مابووم چی بکه م. له که نار ده ریا دانیشتم و سه رم کرده ناو ده سته کانمه وه. واته هاتبوو بؤ ئیره؟ به خومم گوت نه وهک ریشتم بؤ ئیلاکه ی فهنوش و ئه وان؟!

به پرسیار کردن ئیلاکه م دوزیه وه. له ئه و دوکاندارانه م پرسى که نزیکی ئیلاکه ی فهنوش و ئه وان بوو، ئیلاکه ی ستایشم دوزیه وه. به داخه وه زانیم که کورینکی بالابرز و گنجیش هه والی ئه وینی پرسیه وه!

نه مزانی چون خوم گه یانده ئه وئی. به لام که س له وئی نه بوو. بالهش نه ده فپی. چارم که وت به ده سکی ده رگای ئیلاکه ی ستایش. شتیک ده دره وشایه وه! کاتیک چومه پینشه وه بینیم زنجیر ئالتوونیه که ی فهنوش بوو که هه لواسرابوو به ده سکی ده رگاکه وه و نامه یه کیش به ده سکه که وه بوو. کردمه وه، نویسی به هزاد بوو.

هاورپی ئه گه ر هاتی به دوامدا و ئه مهت په یدا کرد، بؤم بکه ره گوره که مه وه. خوم ناتوانم ئه و کاره بکه م. خودا حافیز

به هزاد

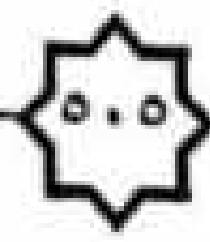
ناخ درهنگ گه یشتبووم!!

به لام له وانه بوو هینشتا کاتم هه بیت. به هر به تبه ختیهک بوو له که نار ده ریا به له منیکم به کرى گرت و ریشتم ناو ئاو. ته واوی ده ریا گه رام به لام هاورپیکه م له هه یچ شوینیک نه بوو!

گه رامه وه و له که نار ی ده ریا دانیشتم. دوو کاتژمیر دواتر نزیکی دوو سه د بؤ سینسه د مه تر له خوارووتر بینیم قه ره بالغ بووه. هه ستام و ریشتم بؤ ئه و شوینه. خه لکی و ماسی گره کان هه موویان کؤببوونه وه له ده وری شتیک. قاچه کانم ده له رزی. ریشتمه پینشه وه. چیم بینى!!

به هزاد هاورپیکه ی من! له سه ر که نار که نوستبوو!! له توری ماسی گره کان ئالابوو ئه وانیش ده ریان هینابوو. به لام سو دی چی بوو؟! ئیتر درهنگ بوو! ده ریا خوشه ویستیه کی خوشبه ختی له ناو خویدا شارده وه. دوو رۆژ دریزه ی کینشا تا کو تهرمه که یان هینایه وه. هاورپییانی زانکو کاتیک

بسه یین

ئاگادارم كردنه وه هه موويان هاتبوون بۇ باكور. دوو رۇژ دواتر به ئوتۇمبىلى
فرياكه وتن گه رايينه وه تاران و راسته وخۇ رۇشتين بۇ به هه شتى زههرا. كاتىك
خهريكى شۇردنى بوون دهنگى گريانى هاوپپيان شوشه كانى دهله رزاندا!

ئەو داماوە هيچ نه گۇرپابوو. هه مان رۇوخساره جوان و مهردانه كهى. هه مان
چاوه پاكه كهى. هه مان برۇ كه وانپه كهى. تهنه نووستبوو.

كاتىك ويستايان خاك بكەن به سهريدا به بيدهنگى به بن ئەوهى كهس بزانت
زنجيركهى فەرنوشم خسته ناو گۇرپه كهيه وه. له مردنیشدا يادگارى فەرنوشى له
خۇى دوور نه خسته وه!

ته واوى هاوپپىكان به كچ و كورپه وه و ته واوى ئەو كه سانهى له چيرۇكى ئەم دوو
كهسه ئاگادار بوون، دهستيان كردبوو به گريان!

به هزاد ئەفسانه بوو!
له داوى ئەوه چه ندين شهو و رۇژ رۇيشتمه سه ر گۇرى هاوپپىكه م و قسم
له گەل كرد، به لام وشه يه كيش وه لامى نه بوو! رۇيشت و منى له گەل دونيايه ك
يادگارى خۇيدا به تهنه يى جيه نشت! چ گوليك بوو ئەو كورپه!

خۇزگه لال ده بووم و ئەو رۇژه له جينگهى مىردى پورم ده گوت يه كينكى ديكه
مردووه!

ئەو داماوە قرانينك سودى له و پارهيه نه بينى كه پنى گه يشت. وهك خۇى رۇژينك
گوتى ئەو پارهيه رۇژينك وه فای بۇ من نه بوو.

دلم بۇ ئەوه ده سوتيت كه به ته واوى سهروه تمه وه نه متوانى بچووكترين يارمه تى بدهم.
ئەوه نده نه فس بهرز بوو ئەوه هچ كهوا يارمه تيه كى وه رنه ده گرت بگره له روى
ماددى و مه عنه ويشه وه يارمه تى من و فه ريباى ده دا!

پياوى وهك به هزادم له ژياندا نه بينيوه.
به هرامى پيسكه يش بى زيان نه مايه وه!

ده لين شه ونيك نزيكى كاترژمير يازده گه نجيك ده چنت بۇ به رده م ماليان و داوى
دهكات. كاتىك ئەو پيسكه ده چنته به رده م ده رگا داىكى ده بينيت نيو كاترژمير
تينپه ريوه و نه گه راوه ته وه.

دواتر ده رده كه ويت ئەو گه نجه به هرامى خنكاندووه و كوشتوويه تى. تۆلهى خۇى
ليكردۆته وه! واته تۆلهى به هزاد و فەرنوشى كردۆته وه!

ده لين له وانپه دز بووبيت! به لام سهير له وه دا بووه كه هيچى نه بر دووه! له وانپه
هه له اتبیت! ئەوانه ژاله بۇ منى باسكرد. ئىستا ئيتر ئەوانه هيچ جياوازيه كى نيه.

کەسی سەرەکی خۆی بوو کە لە خۆبایی رویشت.
 لە ژيانیدا نەمتوانی کارینکی بۆ ئەنجام بەدەم. لەدوای بەهزاد تەواوی ئەو پارانەیی
 بۆ منی دانابوو دام بەکەسانیک کە ئەگەر خۆدی بەهزادیش زیندوو بووایە هەر
 ئەو کارەیی دەکرد. دام بەگەنجانیک کە وەک بەهزاد ئاشق و هەزار بوون!
 نازانم ئەوانی دیکە دەربارەیی بەهزاد چون بێردەکەنەوه.
 لەوانەییە بلین شیت بوو، بەلام ئەگەر بەهزادیان بناسیایە بیریکی لەو شیوەیان
 نەدەکردەوه. ئەو ئەگەر سەریشی برویشتایە بەلینی لە جینگەیی خۆی بوو.
 ئەمڕۆ کاتژمێر دووی دواي نیوهرۆ هاتم بۆ ئێرە و ئیستا نزیکي کاتژمێر
 دوازدهی شەوه. لەدوای چوار سال هینشتان بۆ من سەختە کە بەبی بەهزاد لەم
 ژوورەدابم.

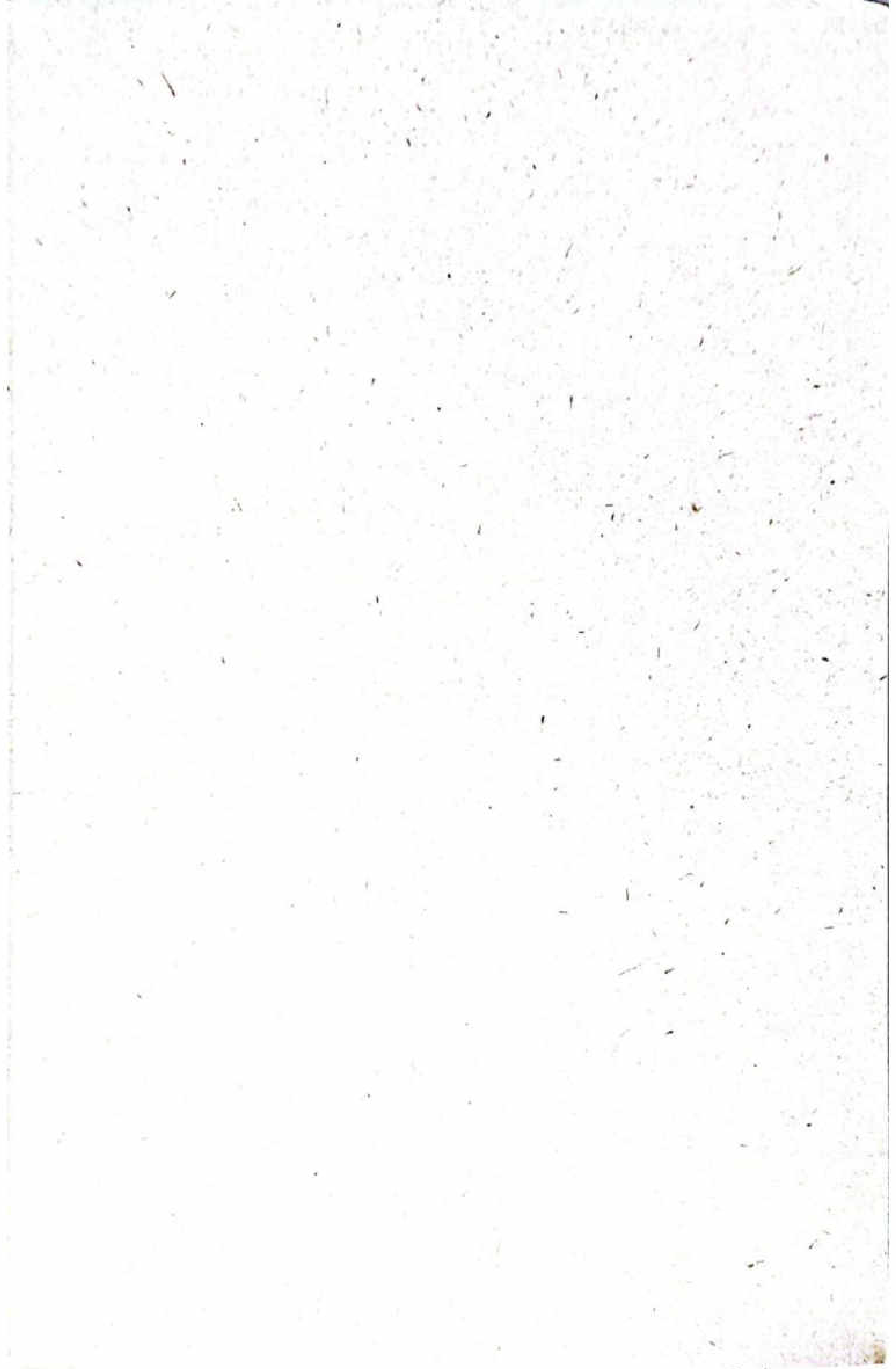
دەستم لە هیچ شتیک نەداوه. بەتەواوی وەک ئەو کاتەیی کە بەهزاد رویشت.
 هینستا سیدیەکەیی فەرنوش لەناو رادیۆ هەکەییە. هەموو شتیک لە شوینی خۆیەتی
 جگە لە خۆی!

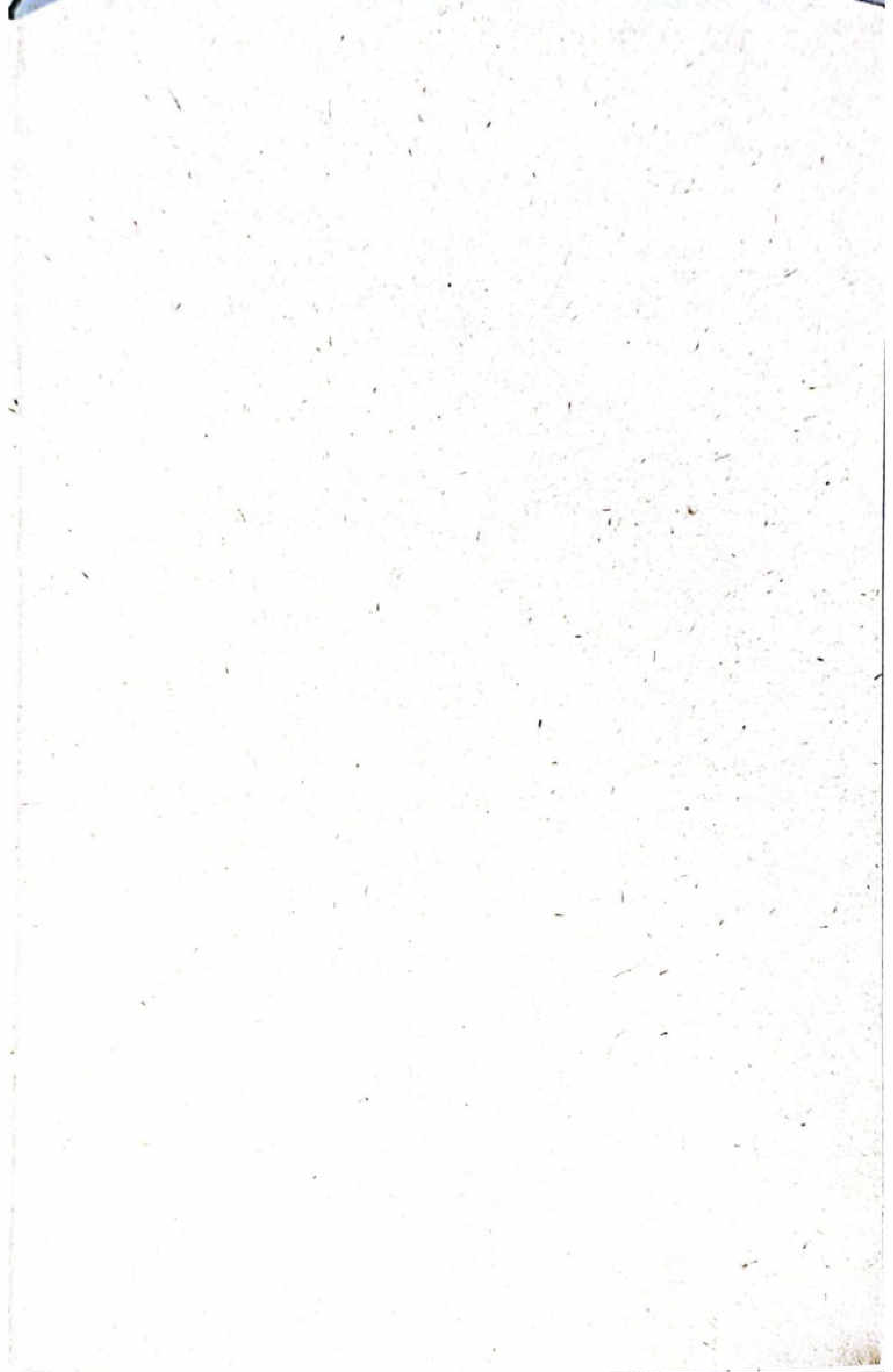
بیری ئەو رۆژەم دەکەوینتەوه کە تازه رویشتبووینە زانکو و من و بەهزاد بوو
 بەشەپمان. چەند رۆژیک دواتر من نەخۆش کەوتم و هات بۆ نەخۆشخانە.
 بێنیم کاتیک تینگەیشت من گورچیلەکانم لەکار کەوتوو و گروپی خۆینەکانمان
 وەک یەکە، بەبی ئەوهی چاوهرینی هیچ شتیک بیت گورچیلەیی خۆی پیدام.
 بیری ئەو رۆژانەم دەکەوینتەوه کە پینکەوه لەناو پۆل بووین.
 بیری ئەو رۆژانەم دەکەوینتەوه کە پینکەوه لە شەقامەکاندا پیاسەمان دەکرد.
 بیری ئەو رۆژانەم دەکەوینتەوه کە پینکەوه لەم ژوورەدا دادەنیشتین و پینکەوه
 قسەمان دەکرد و دەردە دلمان دەکرد.

ئای خۆزگە ئیستا لێرە بووایە. دلەم توانای هەلگرتنی ئەم خەمەیی نیە.
 خۆزگە لێرە بووایە و دەربارەیی خەمی خۆی قسەم بۆ بکردایە و ئاسوودە
 بوومایە. ژيانیکی سەختی تێپەراند ئەو منالە داماوە.
 هەستام و سیدیەکەیی فەرنوشم ئیش پینکرد. دەنگی فەرنوش ژوورەکەیی پێ کرد.
 هەستم کرد بەهزاد هاتوووتە ئەم ژوورە!
 وەک هەمیشە ئارام و بێدەنگ.
 لە گوشەییەک دانیشت و سەری خستە سەر ئەژنۆکانی.

کووتایی

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and blurring.

له مه ناوی هر پرتو کینکدا، دونیایه کی جوان به دی ده کړیت.
ژانری رومان جیاواز له هموو به شه کانی دیکه ی نه ده ب، وریتر
له گه ل خوینهر نه دوی و ناشنای ده کات به هموو کولانه
تاریکه کانی نیو ده قه که.

نوسه ری نیرانی (مونه ده ب پوور) به بروای به نده به کیکه له و
و پیمان نوسه سه رکه وتوانه ی، که وا توانیویه تی هرچی گری و
کیشه کانی نیو کومه لکه که به تی، به شیوه به کی زور جوان و له
مه ناوی رومانه کانی دا به بیان بکات، هر وه ها توانیویه تی زور
به وردی په نجه بخاته سه ر برینه کان و ده سستی خوینهر بگری و
به سه رجه م کولانه کانی شارد ا بیگ کړیت.

گرچی سه رجه م رومانه کانی له به ک شیوه دا خوی نه بینیته وه،
به لام هر به ک له رومانه کان، تایبه تمه ندیبه کی خوی مه به، به
جوړیک خوینهر په لکیشی نیو رومانه که ده کات، هه ندیچار ناگای
له کات و ده وروپه ریش نامینن.

په رنگ : نیرانیم صالح

نرخ ده هزار دینار

ISBN: 9781575067599

9 781575 067599

چاپخانه

G
GOLDEN
BOOK